Sermones tres de passione christi.

Sermo deuo/

tissimus ⁊ magistralis de passione dñi editus per eximiũ sacre theologie doctorẽ Guilermum textoris de Aquisgrano. tunc predicantem in Basilea. verũ quidem moribus. rerum experientia. ac cõtemplatione maximũ. ⁊ ad instantiam excellentissimi doctoris Guilermi de rupeforti. cãcellarij regis Francie ingenij ⁊ sanctimonie nõ minoris impressus.

I

Esum tradidit voluntati eorum. Luce xxiij. Sententialiter Johan. xix. Verba ista sunt charissimi illius nõ tam corporum q̃ animarum medici beati Luce euangeliste. cuius laus est in euangelio per omnes ecclesias. quibus breuissime quidem sed compendiosissime passiõis dominice amaritudinem. iudicis malignitatem. iudeorum furorẽ. si littera ꝫ attendimus expressit. Si vero i altum rhetedu

cto mysterium requirimus. paterne bonitatis ineffabilẽ caritatem. variam quoq; passionis traditi nobis filij efficaciam comprehendit. Assumpta quoq; sunt thematizaliter in caput vtrũq; dicendorum de eiusdem domini nostri Jesu christi amarissima passione. quaꝫ hodierna die pro humani generis redemptione dignatus est misericorditer sustinere. his enim domini crucifixio ⁊ vniuersa eius afflixio quam pro peccatoribus frementium pectorũ bestiarum crudelissime voluntati traditus. pati dignatus est designatur. qua vt Leo ait. Nihil mirabilius. nihilq; sublimius inter omĩa opera misericordie dei que ab initio saluti sunt impensa mortaliuꝫ reperitur. Huic enim sacramento vniuersa precedentiũ seculoruꝫ mysteria seruierũt. in hystorijs. in prophetis. in legalibus cerimonijs et sacrificijs. ipsum deniq; exhibitũ omni tempe christianoꝝ animas exercet neq; vllum xp̃iane religionis officiũ est q̃ nõ mundi reconciliatio hac salutifera passione ꝯq̃sita celebret. Sed nec vllius rei phia

mentibꝫ christianoꝝ ita quõ
dñice passiõis mysteriũ imp̃
menda est. Postq̃ȝ beatissim⁹
paulus q̃ in legis peritia flo
ruit. abundantius emulator
existens paternaꝝ traditio/
nũ Gal. j. q̃ deinceps magni/
tudine reuelationũ sublima/
tus ꝛ in tertiũ celũ rapt⁹ au/
diuit archana q̃ non licet hoĩ
loqui. ij. Coꝝ. xij. Int corin/
thios tñ ↄstitut⁹ nõ aliud iu
dicauit se scire nisi iesuȝ xp̃m
ꝛ hunc crucifixum. j. Coꝝ. ij.
Cui ↄsonat illud bti Bern.
serm̃. xliij. sup Cantica. Hec
mea sublimior interim phĩa
scire iesum ꝛ hunc crucifixũ.
Nõ requiro sicut sponsa vbi
cubet vbi pascat in meridie
quẽ intueor saluatorẽ in cru/
ce. hec meditari dixi sapienti
am in ipo ꝑfectionem iusticie
ↄstitui. plenitudinẽ scientie.
diuitias salutꝫ. copias meri/
torũ. Que q̃uis meditantis
aim relinq̃re nõ debẽt. hodi/
erna tñ die q̃ saluatorẽ nostꝝ
iudeoruȝ voluntati ad cruc̃
mortisq̃ȝ suppliciuȝ ab impio
iudice pylato traditũ scta re
colit eccl'ia deuoti⁹ nobis sũt
ꝛ gratius. cordeq̃ȝ cõpunctio
re recolẽda. Potest aũt sacra/
tissimaȝ passionẽ hanc q̃dru/
pliciter aĩa deuotiõi dedita
ↄtemplari. in ordine ad q̃ttu
or effectus in mente diligent
meditantis ↄsequentes. Po
test siquidẽ ↄsiderari quantũ
ad seipam. quantũ ad modũ
q̃ntũ ad causam. q̃ntũ ad fru
ctum. In passiõe dñi quãtuȝ
ad seipaȝ ↄsiderata occurrit
maxima amaritudo. ꝛ ideo ẽ
cõpunctiua ad compassionẽ.
In causa monstrat inaudita
dilectio. ꝛ ideo est inflãmati/
ua ad amorẽ. In modo relu/
cet ꝑfecta virtutum exempla
tio. ꝛ ideo illumĩatiua est ad
imitationẽ. In fructu nume
rat plena ꝑditoꝝ restauratio
ꝛ iõ est ↄsolatiua ad desolato
rũ erectionẽ. Primo mõ ꝑui/
debat eaȝ Hiere. cũ in ꝑsona
domini dixit. Dedi dilectam
aĩam in man⁹ inimici ei⁹. fa/
cta ẽ mihi hereditas mea q̃si
leo in silua. dedit cõtra me vo
cem. eiusdem. xij. et Treno. j.
O vos omẽs q̃ transitis ꝑ vi
am attendite ꝛ videte si ẽ do/
lor sicut dolor me⁹. Secũdo
mõ ↄsiderat eam ille qui cru/
ci astitit dilectus dño discipu
lus Johãnes cũ ait. In h̃ co
gnouim⁹ charitatẽ dei q̃r ille
ꝑ nobis aĩam suaȝ posuit. j.
Jo. iij. ꝛ. iiij. c. Nos diligam⁹

quia ꝓꝑ dilexit nos ⁊ misit filiū suū ꝓpiciationē ꝓ pctīs nr̄is. Tercio mō ꝓter aploꝝ Petrꝰ eā meditabaẗ meditā doq̄ꝫ nobis cōmendauit. cū dixit. Christꝰ passus ē ꝓ no bis. vobis relinquēs exēplū vt sequimini vestigia eiꝰ. j. Pe. ij. Quarto mō cordi suo in/ scripsit eā vas electiōis do/ ctor gentiū Paulꝰ cū inquit Mihi aūt absit gloriari ni/ si in cruce dn̄i nostri ihū xp̄i Gal. vj. Addit eccia. In q̄ ē salus vita ⁊ resurrectio nr̄a ꝑ quem saluati ⁊ liberati su/ mus. q: cōplacuit prī ꝑ eum reconciliari oīa in ipo pacifi cans ꝑ sanguinē cruc eiꝰ. si/ ue q̄ in t'ris siue q̄ in celꝭ sunt. Colos. j. Hec q̄ttuor sic cō/ plectiẗ Bern̄. ser. de sacro eu charistie. Moꝛs inquit xp̄i opꝰ sine exēplo. grā sine me rito. hūilitas sine mō. donū sine ꝓcio. Premiūꝫ respicit passiōis acerbitatē. Scōm imm̄eritā dei caritatē. Ter/ ciū imitabilē exemplaritatē Quartū multiplicē fecūdi/ tatē. Applica si placet. Et q̄s/ uis charissimi ꝑm oēs ꝑreta ctos q̄ttuoꝛ modos ꝑficiat. diligenẗ dn̄icā passionē me/ ditādo ꝑtractare. vt sic cōpū gamur. iflāmemur. illumine mur ꝯsolemur. q: tū ad mul ta sicꝫ intēdere n̄ possumꝰ. dicēte poeta. Pluribꝰ intētꝰ minoꝛ est ad singula sensus. Id q̄libet illi mō plꝰ insui/ at. q̄ se mag̃ iuuari ⁊ a defe/ ctibꝰ suis purgari. amplꝰ cō cupiscit. Un̄ si durꝰ es ⁊ in/ sensibilꝭ ad deuotionē. in pri mo mō diligenẗ exercitare ⁊ deuotaberꝭ. Si frigidꝰ es ⁊ segnis. scdo mō insiste ⁊ iflā maberis. Si hebes es ⁊ sto lidꝰ. teritꝰ modꝰ te instruen do illumiat. Si tristis es et desolatꝰ. q̄rtꝰ modꝰ te ꝯsolaẗ ⁊ letificat. Hos ꝓo q: multa sic codēq̄ꝫ ꝑmone ꝑcurrere n̄ valemꝰ. vt vult Chryſ. ome lia. v. sup Math. Pro nunc ꝑmo mō operā dabimꝰ vt in recitāda dn̄ice passionis hy storia q̄ttū ꝯcesserit ipe q̄ pas sus est austeritatē atq̄ꝫ passi onis rigozē declarabimꝰ. q: hm̄ōi ꝯsideratio fundamen tū est ceteroꝝ. Nō eni patien tis satis charitatē. exēplari/ tatē ⁊ fructꝰ magnitudinē at tēdere poterit. q̄ ipiꝰ passio/ nis amaritudinē n̄ recogno scit. Et nisi cordis nr̄i duri/ cia ꝓpellaẗ ⁊ ꝯpūctiōe liq̄fiat ineptum erit ad ceteros ꝓce

dere ɔsiderādi modos. Hāc
aūt duriciē nihil ita sic ama
ritudo passiōis attēte ɔside
rata mollefacit. Sicꝫ ait be.
Bern. Ascēdit xp̄s in altū vt
ab oib⁹ videret. alta voce cla
mauit vt ab oib⁹ audiretur.
clamori flet⁹ admiscuit vt hō
cōpateret. Qui ad hāc vocē
nō ɔcutit terra grauior ē. pe
tra durior. sepulchro fedior
Cupientib⁹ itaqꝫ nob̄ oculo
deuote ɔsolatiōis crucē dn̄i
iesu videre. ⁊ iuxta eā pia cō/
passione affici exeundū ē no
bis ꝑ affectuū elongationez
a terra hierusalē vbi frequē/
tia terrenorū hoīm habitat.
vbi delicie ⁊ pompe seculi la
sciuiunt. quoniā nō inuenie
tur christ⁹ ꝑ passionē crucifi
xus in terra suauiter viuen/
tiū. Sic em̄ apl's hortatur.
Heb. xiij. Exeamus inquit
ad eum extra castra impro/
perium ei⁹ portātes. Eun/
dūqꝫ est in euz q̄ dr̄ caluarie
locus. In locū scꝫ caluicij et
mortificatōis carnis. In lo
cū gemit⁹ ⁊ meroris. vbi mē
tis ɔtuitu ɔspiciam⁹ saluti/
ferā crucē que ꝑtulit p̄ciū
nr̄e redēptōis. vt dn̄m iesuz
quē impius iudex tradidit
voluntati nequissime iudeo
rum ad ignominiosissimaꝫ
mortē crucis nr̄e volūtati si
bi fideliter cōpatienti tradere
dignet pater celestis ad ple
nitudinē ꝑpetue ɔsolatiōis.
Inueniem⁹ aūt si exiuerim⁹
gloriosam mariā virginē be
nedictā dei matrē. cuius ho
die aniam cōpassiōis gladi/
us ptrāsiuit dū iuxta crucez
stabat dolores ⁊ languores
vnigeniti ɔspiciēs. q̄ vt nob̄
aditū ad eundē ꝑ nobis cru
cifixum spiritūqꝫ cōpunctio
nis impetret que vt ꝑfluen/
tes educat lachrymas ď cor
dium nostroꝝ duricia. Im/
ploremus vna cum filio di/
centes mente deuota dn̄icā
orationē cum salutatiōe an
gelica.

Esum⁹ tra

didit volū tati eo/
rū. Beat⁹ euangeli
sta Lucas q̄ idcirco in Eze/
chielis visione ꝑ vitulū sig/
nificat. qm̄ xp̄i sacrificium q̄
in cruce ꝑ nobis immolat⁹
est quod per vituli holocau
stū figurabat. vt tangit apo
stolus ad Heb. ix. clar⁹ de/
scripsit. volens breui cōpen
dio passionis xp̄i multiplici
tatem ⁊ amaritudinez inau/

dicā exprimere ait. Jesuz tra/
didit. haud dubiū q̄n Pyla
tus voluntati eorū crudeliū
scȝ iudeorꝝ. nō satis visuz est
dicere cū Mattheo ꝛ Mar
co ꝛ Johāne tradidit eis ie/
sum flagellis cesum. vt cruci
figeret̄. sed mai⁹ aliquid di/
xit. tradidit voluntati eorū.
vt ne dū crucifigerēt. sȝ om/
nē crudelitatis sue rabiem ī
eum retorquētes. omnē vo/
luntatis seuissime furorē ac
sanguinariā sitim innocētis
domini sanguie opprobriis.
cōtumeliis blasphemiis in/
famia exquisitisq̄ tormentis
ꝛ afflictionibꝫ omnifariā sa/
tiarent. O inauditā a seculo
crudelitatē. nusq̄ aliquādo
patrie proditor. ciuiū depo/
pulator. latro public⁹. in fra
tres sicarius. parentū inter/
emptor. aut q̄ntūlibet faci/
norosus. ita suis inimicis a
iudice tradit⁹ legit̄. vt omnē
sue inuidie in eum acuerent
stimuluȝ. Sed quos lex ex/
tremo interimi iubet suppli/
cio. modū etiā interemptio/
nis atq̄ supplicii statuit. vt
quos p iusticiā viuere nō li/
cet. saltē in occisiōis mō de/
terminato oīa oñdantur.
ꝛ nunq̄ iusticia a misc̄dia si/
ne qua nō iusticia sed crude
litas dicēda est separet̄. Qd
etiā in ipis latronibꝫ cū dn̄o
crucifixis actū fore compro
bat̄. Nō em̄ de latronibꝫ le/
git̄ q̄ suas baiularūt cruces.
q̄ flagellati q̄ spinis corona
ti. q̄ iā crucifixi blasphemiis
ꝛ irrisionibus illusi. q̄ felle ꝛ
aceto potati fuerint. ꝛ cetera
hmōi. Sol⁹ innocens dn̄s.
cui⁹ etiā ipe iudex. traditor ꝛ
crucifixores parit̄ innocētie
phibēt testimōiū. ne dū cru/
cifigi iubet̄. sed ipis suis pe/
nis mod⁹ null⁹ cohibet̄. qm̄
rabidorꝝ canū voluntati dis
cerpēd⁹ exponit̄. Hic eū ali⁹
apprehēdit. ali⁹ ligat. ali⁹ ex/
clamat. ali⁹ ipellit. ali⁹ spinis
coronat. ali⁹ purpura vestit.
ali⁹ harūdinē p sceptro ī ma
nu ponit. ali⁹ furiose harūdi
nē exceptā ī venerabile eius
caput pcutit. ali⁹ ꝯspuit. ali⁹
illudit. ali⁹ alapis cedit. ali⁹
colaphis īpetit. ali⁹ velat. ali
us subsannādo vt regē salu
tat. ali⁹ crucē īponit. ali⁹ tra/
hit. ali⁹ nudat. ali⁹ fossis ma
nibꝫ et pedibus cruci affigit
ali⁹ erigit. alius erectū blas/
phemat. alius felle et aceto
potat. Sic mille talibꝫ iniu
riis omnē volūtatē suaȝ in/

humaniter explēt. nec vino pcere norūt nec mortuo cuꝫ etiā iā expiratū transfigunt Cōcurrūt oēs ferocit ad puniendū. Nemo eñ agnoscit ad cōpatiēdū Sic olim pberi ʒatū fuerat p regiū pphetā in psona ɔtempti dñi ps. xxi. sic dicētꝭ. Ego sū vermis nō hō. opprobriū hoim ꝛ abiectio plebis. Oēs vidētes me deriserunt me locuti sūt labijs ꝛ mouerūt caput. Factū est cor meū tāq̄ cera liqscens i medio vētris mei Aruit tāq̄ testa virt⁹ mea. et lingua mea adhesit faucibꝫ meis. ꝛ in puluerē mortꝭ deduxisti me. Qm̄ circūdederūt me canes multi. ꝛ ɔsiliū malignantium obsedit me. Foderūt man⁹ meas et pedes meos. dinumerauerūt oīa ossa mea. Ipī vo cōsiderauerūt ꝛ īspexerūt me. diuiserūt sibi vestimēta mea. ꝛ super vestē meā miserūt sortē. Et in ps. lxviij. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei q̄ oderūt me gratis Cōfortati sunt q̄ psecuti sūt me inimici mei iniuste. q̄ non rapui tūc exoluebā. Qm̄ ppter te sustinui opprobriū. operuit ɔfusio faciē meam. Extra neus fact⁹ sum fratribꝫ meis. ꝛ pegrin⁹ filijs mrīs mee. Aduersū me loq̄bāt q̄ sedebant in porta. ꝛ in me psallebāt q̄ bibebāt vinū. Et sustinui qui simul ɔtristaretꝛ ꝛ nō fuit. q̄ ɔsolaretꝛ ꝛ nō inueni. Et dederūt in escā meaꝫ fel ꝛ in siti mea potauerunt me aceto. Hec oīa ꝛ similia crudelissimaꝝ voluntatū opera neq̄ breui⁹ neq̄ efficaci⁹ cōprehēdi poterāt q̄ verbis euāgeliste dicentꝭ. Ihm tradidit volūtati eoꝝ.

Eo nunc

f iuxta historiā que generalr̄ pmissa sꝫ p singula videam⁹. Vestrū erit nō vboꝝ cōpositōem flebiles expectare. sed rē ipam cōpūcto corde aīa duertere q̄ si duriciā cordis emollire nō valebit frustra vbis mulcet affect⁹. Nō eñ in hūane sapientie psuasiōibꝫ ꝛ vbis ē fides nostra. sed in vtute dei j. Cor. ij. In recitatione hystorie ea solum que passiōis amaritudinē ondunt ɔsiderabim⁹ dimittētes doctrīas fidei ꝛ moꝝ ꝛ fruct⁹ passiōis articulos ɔsequētes Prosequēdo aūt statui pmo histo

riā additis his q̄ acerbitatē
passionis declarāt recitare.
Scđo pro coꝝ faciliore me
moria. p modum summarū
recapitulare. Tercio ꝺm the
matis ꝟbulū pauca exhortā
do subinferre. Ultima duo
mēbra breuia. ꝑmi mēbri ꝑ/
lixitatē cōpēsabūt. Historiā
itaqꝫ incipiēdo ab his q̄ do/
minus post cenā nouissimā
passus est. diuido ꝺm tria q̄
acerbitatē passionis ꝑncipa
liter intulere. Primū est in/
terior afflictio. passionē exte
riorē ꝑcurrēs. Scđum cor
poralis et exterior attritio. ex
iudaica ꝑsecutiōe ꝯsequens
Tercium crudelis ꝑcussio ꝑ
manus gentiliū passionē cō
summans. Et hec tria recte
correspōdēt triplici traditōi
qua xp̄s tradit⁹ est volūtati
inimicoꝝ ad sufferētiā acer/
bissime passionis. Tradit⁹ ē
a summa trinitate. patre scꝫ
ꝺm illud Ro. viij. Proprio
filio non pepcit sed ꝑ nobis
oībꝫ tradidit illū. A seip̄o
ꝺm illud. j. Pe. ij. Tradebat
aūt iudicāti se iniuste. A spū
q̄z scto q̄ et ip̄e ꝑ os pontific
ꝑnunciauit qꝛ expedit chri/
stum mori pro ꝑplo. Joh. xj.
Tradit⁹ est secūdo a iuda iu
deis insultātibꝫ. Tradit⁹ est
tercio a pilato ministris cru
cifigentibꝫ. Prima tradi/
tio qua seip̄m tradidit in eo
maxime apparuit. qꝛ priusqꝫ
foris affligeret inimicus se/
ip̄m intus tradidit vehemē
tissimis tristicijs et doloribꝫ.
Ad ꝑmi manifestatiōem ait
Johan. Egressus ih̄s trās
torrentē cedron. ibat ꝺm cō
suetudinē in montē oliuaꝝ.
Egressus inqꝫ de grandi ce
naculo. de ciuitate hierusa/
lē dn̄s ih̄s mūdi redemptor
cena illa sacratissima facta.
in qua seip̄m discipulis suis
in cibū admirabili sacramē
to tradidit memoriale repa/
rantis passionis. arrā cōsum/
mate dilectōis. pignus futu
re beatitudinis. Expleto de
niqꝫ ꝯsolatorio ꝺmone. quo
pusillū discipulorū gregem
quē elegit fouit. in finē vsqꝫ
dilexit pastor bone paterne
ꝯsolat⁹ instruxit. cautos red
didit ꝯtra iminētē eoꝝ ꝑtur
batōem. longe magꝭ ꝑ eis q̄
ꝑ seip̄o sollicit⁹. Scđo etiā
Petrū se negaturū ꝓphetice
auisauit ꝑsumptōnemqꝫ au
dacem qua de se ꝯfisus vsqꝫ
ad carcerē et mortem. dn̄m
nullo pacto derelicturū spo

ponderat cōpescuit. Sed ꝛ
traditorē suū cibatōis ꝑcio
sissimi corpis sui beneficio.
dulci alloq̄o q̄ntuz in se fuit
dolore timore et pudore. vt
Lyra ait sup Mat. retraxit
ac ↄcepti sceleris imanitatē
ꝑdicēdo terruit Hymno q̃z
dicto egressus venit in villā
gethsemani ī pede mōtꝫ oli/
uaꝝ ī cuꝰ fine erat ortꝰ. Se
cuti sūt eū aūt discipuli eius
vndecim. s. iā filiꝰ ꝑditionis
abierat. ad ꝟbū xp̄i. qđ facis
fac citiꝰ. iā ad ↄsummationē
scelerꝫ. ad assignatōem vēdi
te mētꝫ. ad acq̄sitionē vilissi/
me mercedis. ferocez arma/
toꝝ cohortē ↄgregaturꝰ Se
cuti aūt sunt eū mesto corde
pauētes ꝛ tremuli. sciētes ꝟ
ba q̄bꝫ se ī ipa nocte cū iniq̄s
deputādū mgr̄ ꝟitatꝫ ꝑdixe
rat retractari ñ posse. sꝫ nec
illa q̄bꝫ ꝑcusso pastore ipos
tanq̄ȝ oues gregꝭ dispgēdos
significauit. Vñ testaī xp̄us
Joh. xvi. Tristicia impleuit
cor vr̄m. Sꝫ ego veritatem
dico vobis. expedit vob̄ vt
ego vadā. Si em̄ nō abiero
paracliꝰ nō veniet ad vos.
Si āt ꝛc. Secuti g̃ sunt eū
q̄si vltimū vale ꝑstātes. ↄ ce
tero cū socialiť affectuose et
familiariť nūq̄ȝ ī carne asso/
ciaturi. q̄nīmo ab eo fugitu/
ri. q̃ꝝ tm̄ oīs tristicia ī piū pa
storē p̄rem ꝛ mgr̄m defenso/
rēq̄ȝ fidelissimū redūdabat.
Intrauit cū eis itaq̄ȝ hortū
quē ꝛ iudas impijssimꝰ scie/
bat. q̄m̄ frcq̄nť ↄuenerat ih̄s
illuc cū discipulis suis. Qr
em̄ iudas sciebat ideo intra
uit vt sic se sua sponte p nob̄
passuꝝ significaret. dū locū
ꝓditori cognitū captiōi ap/
tū ñ vitaret. Intrāte āt dño
cū discipulis suis hortū. cir
ca ꝑncipium horti octo disci
pulis suis dixit. Sedere h̄.
donec vadā illuc ꝛ orē. Se/
dete inq̄ȝ. nō moueami. sicut
nō loco ita nec mēte. Hilari
us. Jussit eos sedere. ꝛ pau
lisper expectare redeūtē do/
nec p cūctis dñs solꝰ oret. qr
eiꝰ orō oīm nr̄m ē redēptio.
eisq̄ȝ ibi derelictis ꝓcessit. as
sumpto petro ꝛ duobꝫ filijs
zebedei Ecce passiōis dñice
ꝑncipiū nō a dño sed ab eis
orditur p quibꝫ pati venerat
Quis pōderare satꝫ pt q̄ntū
ꝟbū h̄ q̄ discipulos suos q̄s
tenerrime dilexit ꝛ p̄ cunctꝫ
vasti orbis mortalibꝫ elegit.
velut in gremio suo fouit tā
dulci colloq̄o instruxit tāq̄ȝ

vltimo ad ip̄os. platum̄ se li
cenciauit. p̄noscēs qꝛ q̄ in oī
bus tēptacōibꝫ secū ꝑmanse
rant. vt ip̄e ait Luc. xxij. iam
ab eo dispgendi erāt. iā sua
passiōe scādalizādi. iam sua
morte sauciandi. q̄ntuz inq̄ꝫ
verbū h̄ cor illud morosissi/
mum vulnerādo ꝯtristauit.
Cum ꝛ nostra dura corda ī
amicoꝝ nostroꝝ separatiōe
vsqꝫ ad lachrymaꝝ flumīa li
quefiant. Hinc sal⁹ ꝛ redem
ptio mūdi angl'oꝝ leticia ce
pit bellū durissimū acerbis/
sime passionis agere. Et vt
om̄ino se volūtarie p̄ nobis
satisfacere magꝭ q̄ꝫ satis pa/
ti demōstraret. non p̄us ab
alijs affligi q̄ꝫ a seip̄o afflicti
onē voluit assumere. Prius
em̄ q̄ꝫ aduersarius manū sa
crilegā inijceret. cum adhuc
cū suis discipulis cōsisteret.
cepit ꝯtristari ꝛ mestus esse.
pauere ꝛ tedere. Nouit dn̄s
futuros hereticos q̄ de suo
sensu abūdantes dicturi es/
sent eū nō v̄e passum sed dū
taxat passiōis dolorisqꝫ ima
ginē ꝑtulisse. vt mentit⁹ ē im
pius maniche⁹. corpus xp̄i
fantasticū ꝛ nō esse veꝝ som/
nians. Et p̄ ꝯsequēs nec do
lorē passionem ve sensisse. vt

tāgit Raban⁹ sup̱ Matth. ꝛ
Marcū dist. xv. tercij libri.
vt q̄ cūctis futuris secul' de/
clararet se nō fantastice. sed
vere p̄ nob̄ doluisse. acerbis/
simā q̄z passionem p̄ nobis
subijsse. sicut olim p̄pha dixe
rat. Uere lāguores n̄ros ip̄e
tulit. ꝛ dolores n̄ros ip̄e por
tauit. Esa. liij. euidētissimis
ostendit signis. tristicia scili
cet ꝛ pauore p̄lixa oratiōe ac
sanguineo sudore. De q̄ Au
gustinus exponēs v̄bū illud
p̄phete in ꝑsona dn̄i loquēt'
Repleta est malis aīa mea.
ait. nō vicijs ꝛ pctis sꝫ hūa/
nis malis. scꝫ doloribꝫ reple
ta fuit aīa mea. Et ambrosi⁹
libro tercio de trinitate. Ut
hō turbatur. vt homo flet.
vt hō crucifigit'. Nō turbat'
ei⁹ diuinitas sed turbat' aīa
s̄m humane fragilitatis as/
sumptiōem. nam q̄ suscepit
animā. suscepit etiam anime
passionem. Et super Lucaꝫ
Minus contulerat mihi si
nō meum suscepisset affectū
Confidenter tristiciā nomi
no quia crucē p̄dico. neqꝫ ei
speciem incarnatiōis susce/
pit sꝫ veritatē. Debuit ergo
dolorē suscipere vt vinceret
tristiciaꝫ nō excluderet. neqꝫ

x̄m bn̄t fortitudis laudez q̄ stuporē magis vulnez tuleri q̄ dolorē. Absit āt a cordib9 fidelib9 ceca q̄dam pietate su spicari eternā veritatē q̄ falle re nescit aliq̄d speciet en9 cō finxisse. 7 foris q̄cq̄ appar uis se cui nō subesset v̄itas. Sz q̄cq̄d referēnt sacris scripto ribus de v̄itatis v̄bo legis vl' auditis h̄ certissime cogno scite qz nihil apparētie mix tū sed min9 euāgelistā assecu tū fuisse sermōib9 q̄ veritas inexstat reb9. qz nō tāta dici poterāt mysteria x̄pi q̄tra fu ere in veritate. sic testat Jo. ca. vlti. sui euāgelij. De h̄ be atus Hiero. in explanatiōe fidei ita ait. Nos ita dicim9 hoīem passibilē a dei filio su sceptū. vt deitas impassibil' p̄maneret. passus est em̄ fili us dei nō putatiue sz v̄e oīa q̄ scriptura testat. sz s̄m illō qō pati poterat. s. s̄m subam assumptā. Multa ad idē al legat mḡr sniaz dis. xv. li. iij. Uere ḡ dn̄s tristat9 est. De q̄ dicit Matth. 7 Mar. Ce pit ɔtristari et mest9 esse. pa uere 7 tedere. Uigilant dic. Cepit hmōi tristiciā qua vt sequit vsq̄ ad mortē tristat9 est. nō prius ptulit sed nunc vicinante ei9 morte volens suscepit. Quo eoz arguit te meritas q̄ scriptis 7 v̄bis as serunt x̄pm ab instāti conce ptionis eq̄li acerbitate om nia ptulisse in aīa q̄ passus ē in cruce vel agonia. Immo oēs dolores 7 acerbiores q̄ oēs hoīes simul ab initio secli vsq̄ ad ei9 ɔsummatio nē. imo q̄ in purgatorio exi stentes aut dānati. Qō ap te reprobat beat9 Tho. i. iij parte. q. xlvi. ar. vi. Quis ei ab initio ɔceptiōis nouit in verbo vel per sciam infusaz oēs future passiōis ama ritudines. noluit tū vt redū daret in sensualitatē ad cau sandū experimentalē doloris aut tristicie sensum. quō fa ctū est dū eēt i agonia. Sic nec voluit beatitudinē men tis sue redūdare i vires aīe iferiores aut corp9 passibile. Stultū ei 7 sine rōe dictū ē x̄pm p totū vite sue decursū nūq̄ gauisū aut experimētali ɔsolatōe letatū. sz miscuit le ta tristib9. Sic eni puer 7 in fās fleuit. ita sugēdo btā vbe ra ɔsolabat. 7 arridenti m̄ri blād9 erat. n̄ ei pdidit gustū ciboz aut tactū suauitz. sed nunq̄ ad vicū bis visus est.

Cōtra sic dicentes ait cancel
larius parisiensis Johes de
gersona in ep'la de susceptōe
hūanitatꝫ xpi. Christ⁹ nō ha
buit ab instanti ↄceptōis om
nē illū dolorē vsqꝫ ad instans
mortis sue qualē ꝑtulit i cru
ce. aut prius ꝑ decursum pe/
nalis vite sue. ⁊ oppositū scri
bendo vel predicando assere
re est temerarium falsum ⁊ ꝓ
sumptuosum. Si eñi eadē
tristicia idē dolor ab instante
ↄceptiōis anie aut sensibꝫ in/
hesissꝫ quō cepit tristari ⁊ me
stus esse. siquidē nemo qđ ꝓ/
us fuerat incipit esse. Simi/
liter ⁊ illud Luce. Et Jesus
ꝓficiebat etate ⁊ sapia. nō alit
ꝺm cōmunē doctorū intelli/
gentiā saluari posse videt. ni/
si ꝙ experiebat ꝑ assiduū cre/
mentū noticias nouas rez. ⁊
sic nouas noticias sensitiuas
ita nouas delectatiōes ⁊ tri/
sticias. Quantū aūt. dñs nō
passus est omnē passiōez ꝺm
speciē. neqꝫ similē dānatis in
purgatorio existētibꝫ. quorūꝫ
passioni nulla pñtis tpis af/
flictio cōparari potest. vt dic
Thomas. iij. parte. q. xlvj. ar
ti. vj. Tante tñ acerbitatꝫ tri
sticias. dolores ac corpis af.
flictiones assumpsit quantū

null⁹ vnqꝫ mortaliū sustinu/
it. aut i pñti vita sustinebit vt
verū sit verbū supra ꝓallega/
tū. O vos oēs q̄ transitꝫ ꝑ vi/
am attēdite ⁊ videte si est do
lor sic⁹ si. ⁊c. Assumpsit inqꝫ
nō nccitate sꝫ pia volūtate. in
cuius vtiqꝫ erat potestate tri
stari qñ voluit ⁊ letari. Jdeo
nō dicit euāgelista. cōtristat⁹
est. s. ab alio sed cepit cōtrista/
ri quasi ipe volens assumen/
do tristiciā ꝓncipalior sibi fu
it causa tristicie sicut vniuer/
se passionis. cui volenti vni/
uersa creata nihil aduersum
inferre potuissent. Dum aūt
discipulis in terris tristicie si
gnum exteri⁹ pauorē. s. oñdis
set clari⁹ idipm ꝟbo significa
uit dicēs. Tristis est aīa mea
vsqꝫ ad mortē. tam extensiue
ꝙ intensiue. Nico. de lyra. ex/
tensiue. qꝛ durauit vsqꝫ ad in
stans mortꝫ. sepationē scꝫ aīe
a corpe in cruce. Jntēsiue ꝟo
q̄a maxima fuit ꝙ hō in hac
vita vnqꝫ habuit. Jdeo ꝑ id
qđ hoī molestissimum in hac
vita est ⁊ terribilissimum ꝺm
phm. morte. s. mensurat. qua
si diceret. Tristis est aīa mea
vsqꝫ ad mortē. i. tā intensa est
tristicia quāta esse pōt i hoīe
viuo ꝺm Nico. de Lyra. Nec

mirū q̄m ipam totā xp̄i aīam
ſcḋm omēs eius potentias re/
pleuit ſicut ꝓpheta p̄dixit. Re
pleta eſt malis aīa mea. glo.
id eſt. doloribꝫ ꝛ penis. Reple
ta eñ fuit aīa chriſti triſticia
ꝛ dolore. q̄ntū ad omēs eius
potentias triſticie et doloris
capaces. Siſtamꝰ parūper
hic cariſſimi. vt agnoſcere va
leamꝰ huiꝰ triſticie magnitu/
dinē quā dn̄s ꝑ nobis ſuſti/
nens tam efficaciter verbo ꝛ
ſigno demonſtrauit. Pro cu/
ius intellectu aduertendum
q̄ potentia triſticie ꝛ doloris
ſicut ꝛ gaudij ꝛ delectatiōis
capax eſt appetitꝰ vel volūtas
large ſumpto noīe. vt probat
Scotꝰ diſ. xv. li. iij. Eſt aūt ī
xp̄o triplex volūtas diuina ea/
dem. ſ. cū paterna Illa eñ di
uine eſſentie idētificaṫ. ꝛ ꝑ cō/
ſequēs vna in tribus. Et ſcḋm
iſtaꝫ xp̄s oīno nihil patiebaṫ
nec doluit aut ꝯtriſtatꝰ eſt. vt
ex dictiſ patet. Apud hāc eñ
voluntatē q̄ deꝰ eſt nō ē trāſ/
mutatio nec viciſſitudis ob/
umbratio. Jaco. j. Vn̄ q̄tiēs
de xp̄i paſſione tractandū eſt
ita eā cogitemꝰ vt diuinā ī eo
naturā ab omī paſſiōe liber/
rimā cognoſcamuſ. Hinc ait
beatꝰ Leo. in ſermone de paſ
ſione q̄ incipit Inter omnia.
In oībꝫ q̄ ad dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
ꝑtinent paſſionē. hec catho/
lica fides tradit. hec exigit vt
in redēptorē nr̄m duas none
rimꝰ ꝯueniſſe naturas. ꝛ ma/
nentibꝫ ꝓprietatibꝫ ſuis tantā
factā vnitatē vtriuſq̄ ſubſtā/
tie. vt nec infert vnitas cōfu/
ſioneꝫ nec diminuit ꝓprietas
vnionem. Aliud eſt paſſibile
aliud inuiolabile ꝛc̄. Alia eſt
voluntas humana rationaľ.
Tercia eſt humana ſenſitiue
partis. q̄ appetitus ſenſitiuꝰ
magis ꝓprie noīaṫ. Voluntas
ratōnalis duplicaṫ ſcḋm dupli
cem portiōem rōnis ſuꝑiorē.
ſcꝫ ꝛ inferiorem. Portio ſupe
rior dupliciṫ diciṫ. q̄n̄q̄ mul/
tū ſtricte ꝑ intellectu ꝛ volun
tate vt reſpiciūt ſola etn̄a. Et
illo mō nō pōt portio ſuperi/
or volūtatis ordinate triſta/
ri. q꞉ taľ triſticia vt diċ Sco
tus diſ. xv. lib. iij. ſeq̄retur ad
nolle dn̄i in ſe. vľ ad nolle ali
quā ꝑfectiōem intrinſecam.
ſi ineſſet tale nolle a deo eſt in
ordinatuꝫ vt vix damnati il/
lud habeāt. q꞉ ꝛ ſi volūt deū
eē iuſtū. nō tn̄ h̄ forte abſolu/
te volūt. ſed q꞉ nolūt effectuꝫ
iuſticie quē ſentiunt. ꝛ h̄ nō ꝑ
tinet ad portiōem ſuperiorē

illo mō sumptaꝫ. Scōo mō largius accipit̄ ꝑ intellectu vt iudicat de quocūqꝫ fm̄ regu/las eternas ꝛ ꝑ voluntate vt vult quecunqꝫ referendo ad eterna. Ad h̄ sonat Aug⁹. xij. de trini. dicens. Rōnis pars superior eternis rōnibus cō spiciendis vl̄ ꝯsulēdis adhe rescit. Portio autē inferior ē de rebus tp̄alib⁹ fm̄ virtutes politicas. Harū trium volū/tatum quelibet ordinate pōt tristari ꝛ dolere. verū tristicia ꝓprie ad voluntatem ratōnis. dolor ad sensitiuuꝫ pertinet appetitum. Est enī tristicia ꝓ/prie fm̄ Aug⁹. xiiij. de trin. c. xv. dissensio animi ab his re/bus que nobis nolentibus accidunt. Dolor aūt offensio anie ex carne ꝛ quedaꝫ ab ei⁹ passione dissensio. Est ḡ pro/prie dolor passio appetit⁹ sen sitiui ꝯsequēs ꝑceptiōem ali/cui⁹ discōuenient̄ corpi. Tri sticia aūt passio ꝯsequēs ī vo luntate apprehensionē alicui⁹ voliti. accipiunt̄ tn̄ sepe alteꝝ ꝓ altero. Videam⁹ nunc que voluntatū in christo ꝛ respe/ctu quaꝝ tristat⁹ sit atqꝫ do/luit. vt sic dolorꝫ ꝛ tristicie im mensitas aliquaten⁹ cogno/scatur. Potest aūt aliquid es/se volitū a voluntate rōnis q̄ drupliciter vt declarat Sco tus. etiā fm̄ vtrāqꝫ portionē. scꝫ actu elicito libero. vt dicē do. nolo despici vl̄ argui Se cundo actu elicito nō simpli/citer sed ꝯditionato. vt proie ctio mertiuꝫ in mare ꝑpter pe riculū submersiōis vitandū. Proiectio quidē illa simplici ter est volita. q2 nō coact⁹ ab extrinseco eijcit mercator. sꝫ est volita ex conditiōe. q2 q̄n tū in se esset nollet si alias pe riculū euadere possꝫ. Tercio actu nō elicito sed quadaꝫ na turali inclinatione tanqꝫ a si/bi naturalit̄ discōuenienti. si cut quelibet res naturalit̄ in clinatur ad sibi cōmodum. et refugit aut resistit discōueni/enti aut nociuo. Et fm̄ ph̄m scōo de anima. ꝛ Boeciuꝫ. iij. de consolatione philosophie Quelibet res naturaliter ap petit esse suum ꝛ ꝑmanentiā. ꝛ hoc modo naturaliter vo/luntas vult salutē suam ꝛ ꝑ/sone cui⁹ est. nō inq̄ntū poten tia libera. sed inq̄ntuꝫ natu/ra quedam. ꝛ non vult corru ptionem siue lesionem suam aut ꝑsone. nō vult. i. declinat. Quarto quoniam naturaleꝫ quandā ad inuicem habent

yp̄ in aliq a volu[ntat]e

anīe eiusdē potentie colligā/
tiaꝫ.potētia supior naturalit̄
refugit discōueniētia poten/
tiaꝝ inferioꝝ.dum saltez illa
apprehēdit. Hinc volūtas in
tellectiua naturalit̄ non vult
id est. declinat ea q̄ appetitui
sensitiuo sunt tristia aut dis/
cōueniētia.dū talia p intelle
ctū apprehēdit. Si ḡ accidit
volitū quorūcꝫ dictorū q̄tn
oꝛ modoꝝ dūmodo vt sic de
prehensum fuerit sequit̄ tri/
sticia. Maioꝛ quidē si illud
quod accidit fuerit simplicit̄
actu libere elicito volitū.que
tamē tristicia variat̄ ſm intē
tionē actus volēdi. vt magis
volita dū accidūt magis cō/
tristent.min⁹ volita min⁹.q̄a
que magis discōueniunt ma
gis si accidūt ꝯtristant.volū
tati aūt vt libera est nihil est
discōueniēs nisi p nolle.sicut
nihil cōueniēs ꝛ placens nisi
per velle. Similit̄ qđ est sim
pliciter volitū. volitū autem
sub ꝯditiōe si accidit ꝯtristat
Quis eīm dubitat mr̄es mo
do genitos infantes ſm cru
delissimū pharaonis edictuꝫ
Exo.j.nō nisi cū doloꝛe ma/
ximo ī flumīe piecisse. Quos
tamē volētes piecerunt.sim/
pliciter volentes ex ꝯditōne
q̄m aliter cū infantib⁹ interis
sent. Idē de piectione merci
um preciosarū. Sic tertio et
quarto modis q̄ ꝓpter iustici
am mori eligit.qui ꝓpter sani
tatez incidi qđ doloꝛosuꝫ est
sensib⁹ statuit nihilomin⁹ cō
tristat̄ pro eo ꝙ illa naturali
obuiant volūtatꝭ inclinatiōi
que vt natura appetit bonuꝫ
cōmodū ꝑsone et ꝓpter natu/
ralē rōnis cū sensu colligan/
tiā sensui ꝛ ꝯdelectat̄ ꝛ cōtri/
statur naturaliter. Alioquin
quomodo possꝫ poni aliqua
delectatio vel ꝯtristatio sur/
repticia precedere oēm actū
liberum voluntatis. verum
illa tristicia sic in volūtate vt
naturaliter oꝛta potest impe
diri per nō cōsideratōem in/
tellectus. remitti vel vinci p
oppositam delectationē con/
sequenteꝫ intensum actū vo
luntatis idē obiectū natura
lit̄ discōueniens libere acce/
ptantē. Hec omīa ista decla
rat Scotus vbi supra. Intē
dit̄ nihilominus tristicia si id
qđ euenit plurib⁹ modis su/
pra dictis fuerit volitū. Per
h̄ ad ꝓpositū redeundo decla
randum est quō quelibet ha/
rū voluntatum in christo ve
hementissime est contristata,

Voluntas quidē superioꝝ
portiōis actu deliberato de
trib⁹ potest ordinate trista/
ri ordine quodā. Prio de ca
rentia fruitōis respectu eter
ni obiecti. Secūdo de pec/
cato sue vel alteri⁹ volunta/
tis. Tertio de aliīs mal' suo
supposito discōuenientibus
vel aliīs ꝑsonis sibi dilectis.
quia sicut sup̲ior portio lar/
ge sumpta primo vult frui/
tionem dei. secūdo iusticiaꝫ
quācunqꝫ ad fruitionē ordi
natam. et hoc vel in se vel in
alio. tertio vult ſm regulas
eternas bona media ꝛ mini
ma sibi et aliīs in ordine ad
maxima. ita habet velle re/
spectu oppositoꝝ. ꝛ per cōse/
quens tristiciaꝫ si accidant.
Quo ad pͥmū istoꝝ aīa chri
sti nō tristabaꝫ. s. de carentia
aut imp̲fectiōe fruitōis sue.
quia nunqꝫ sibi illa euenit.
Perfectissime siquidem etiā
in morte fruebaꝫ portio illa
in christo diuīa essentia. Cō
gruū naqꝫ nō erat vt ipse mi/
nus ꝯiungereꝫ fruitiue p̲ id
quo alios meruit frui ꝯiūgi
Ita nec de pctō ꝓprio trista/
batur. qm̄ peccatū nō fecit.
nec est inuētus dolus in ore
ei⁹. i. Pet. ij. Et ad Heb. iiij.
Temptatū p̲ oīa ꝓ simili/
tudīe absqꝫ peccato. Trista
batur autē vehementer ſm
hanc portionē superiorē ꝓ
peccatis omniū hominū p̄/
teritoꝝ. presentiū ꝛ futuroꝝ
Siquidem ꝓ omnib⁹ satisfe
cit qn̄tū ad sufficientiā. Vn̄
ea quasi sibi ascribit ps̄. ver/
ba delictoꝝ meoꝝ. Habuit
eñ volitionē respectu oīm
p̄dictoꝝ vt dei offensorum ꝛ
ꝯtemptuum. ꝛ tamen appre/
hendit ea vt cōmissa vl' com
mittenda. ne dum cognitōe
matutina ī verbo sed cogni
tione infusa. qua etiā vt via/
tor oīa nouit p̄terita ꝛ fu/
tura clari⁹ oīb⁹ ꝓphetis. qr
spm̄ recepit nō ad mensurā
in dono charitatꝫ sed ī om/
nibus donis excellētissime.
sicut Esaias p̄dixit. Requie
scet sup̲ eum spūs dn̄i. spūs
sapiētie ꝛ intellect⁹ ꝛc̄. Eius/
dem. xi. Ideo ex p̄missis seq̄
batur tristicia. Affuit autem
hec tristicia maxima inꝫ om
nes tristicias hui⁹ vite. exces
sit nanqꝫ oēm dolorē cuiusli
bet ꝯtriti inestimabiliter hu
iuscemodi tristicia in christo
Tum pͥmo quia ꝓ peccatis
totius mundi tristabaꝫ que
innumerabiliter plura fue/

rūt peccata q̄ȝ peccata cuiusꝯ
cunqȝ cōtriti. Hinc ꝑ Esaiā
capi.liij. dicitur. Om̄s qua
si oues errauimus. vnusq̄s
qȝ in viam suam declinauit.
Et domin⁹ posuit ī eo iniq̄
tatem omniū nostrū. Obla
tus est quia ipe voluit. et nō
aperuit os suū. Sicut ouis
ad occisionem ducet̄. ꝛ qua
si agnus coram tondente se
obmutescet. Et Ambrosius
super Lucam. Legimus q̄
peccata nostra portat ꝛ ꝑ no
bis dolet. Doles ergo domi
ne non tua sed mea vulnera.
nō tuam mortē. sed nostrā
infirmitatem. Scdm̄ Sco
tum. Tristaris de peccatis
meis naturam meā vulne
rantibꝫ nō de tuis. Hinc se
quitur. Et nos estimauim⁹
te esse in doloribꝫ cū tu non
pro te sed ꝑ me doleres. in
firmat⁹ em̄ es. sed ꝓpter pec
cata nostra. Et sequitur. Et
quid mirum si ꝑ omnibꝫ do
luit qui pro omnibus fleuit.
Quid mirum si moriturus
ꝑ omnibꝫ tedeat qui Laza
rum resuscitaturus illachry
mat̄. vt quia ī carne sua pec
cata nostra premebat. mero
rem quoqȝ aīme nostre suo
merore aboleret. Hec Am
brosius. Tum secūdo quia
peccati maliciā cunctis cla
rius cognouit. Tanto enim
plus quilibȝ detestatur pec
catū ꝛ plus sibi displicet q̄n
to ꝑfectius maliciā peccati
ponderat. ꝛ dignitatem dei
summi boni qui eo offendit̄
ac contemnit̄. Sed domin⁹
iesus etiā sm̄ humanā natu
rā ꝑ plenitudinē sapientie si
bi cōcreate distinctissime no
uit peccatoꝝ indignitatem.
diuine maiestatis cōtēptuȝ.
peccatorū detestabilē ingra
titudinem ꝛc̄. que in eo ma
ximā causabant tristiciam ꝛ
displicentiam peccatoruȝ et
peccantiū. Hinc Bernar. in
sermone de natiuitate decla
rat q̄ christ⁹ per ea que pas
sus est nobis grauitatē pec
catorū aperuit. quā primus
homo non cognouit. Tum
tertio. q̄a tristicia sua ex ma
iori charitate dei processit.
ex qua dolor contritiōis vt
Thomas dicit auget̄. Quā
to em̄ dilectio dei maior est
in aliquo tanto maḡ trista
tur de offensa ꝛ contemptu
dilecti. Sed nunq̄ȝ aliqua
creatura habuit vel habitu
ra est tantam charitatē sm̄
legem dei ordinatam quan

tam habuit christus. De cu
ius charitatis z grē plenitu
dine omēs accepim⁹. Joh. j
Quare plus omībꝫ displicu
erūt sibi peccata humani ge
neris. z grauius inde trista/
batur. Et q̄uis p omnium
peccatis generaliter tristaba
tur. specialiter tamen erag/
gerabat tristiciam eius pec/
catū z ingratitudo illius po
puli peculiaris singulariter
electi. et innumeris benefi
cijs nutriti Que summatim
Chrysostomus in Omelia
xxxix. recitat dicens. Pre ce
teris omnibus hominibus
noua quedam et magnifica
eis vite instituta sunt tradi/
ta. Jn medio mari siccū iter
apertuz est eis. z in quo ipsis
fuit salus. ibi inimicis eoruz
interitus. Quadraginta an
nis in deserto non arando
neqꝫ seminando vixerūt. La
borem messis z aree nescie/
runt. Omnis mole eis z co/
quendi panis necessitas nō
fuit. Feminas quoqꝫ eoruz
nulla terendi solicitudo con
strinxit. mercandi causa nō
institit. macellum nunq̄ꝫ p
comparandis carnibus re/
quisiuit. Sed super hec om
nia fuit verbum dei. et para
uit eis mensam in deserto.
Laboris z sudoris expertē.
Hec enim fuit natura man/
ne. cibus quotidie nouus. z
saporem sui pro desiderijs
vescentium subministrans.
Sed z indnmenta eorum z
calciamenta z ipsorum etiaz
corporum natura oblita est
infirmitatis sue. Omni nan
qꝫ illo tempore neqꝫ idumē/
ta attrita sunt eis. neqꝫ fuit i
illis infirmus. medico nul/
lus indiguit. medicamenta
nemo quesiuit. Eduxit eniꝫ
eos in argento inquit et au/
ro. et non erat in tribubus
eorum infirmus. Sed qua
si qui iam reliquissent mun/
dum hunc. z in alium melio
rem prestantioremqꝫ trāsis/
sent. ita eis cibus et potus
absqꝫ labore et solicitudine
et verbo dei prebebatur Et
quod fuit super omne mira
culum. ne forte acrior radi/
us solis adureret. vmbra de
super per diem tegebantur.
z cum ipsis quocunqꝫ abis/
sent circumferebantur tecta
ista celestia. Sed nec noctes
quidem absqꝫ solacio relin/
quuntur. Lampas nāqꝫ eis
ignis verbo dei accensa luce
bat. que nō solū illuminādi.

verũ et itineris ostendendi
ministeriũ pbebat in deser/
to. Quid vero de sequẽti di/
xerim petra. aquaꝝ fluuios
emittente. quid de multitu-
dine auiũ. que densitate sui
terrã texerũt vniuersaz. Nã
in egypto que facta sunt mi
rabilia quid repetaz. Quid
virtutes que ꝯsummate sũt
in deserto. bella. oꝛones. ge/
sta. ꝛ victorias sola dei inuo
catione q̃sitas. Non enim vt
pugnantes sed vt choꝛos a
gentes manu ꝑtectionis tri
umphabãt. Id aũt quomõ
narrabo. ꝙ qꝛ egyptũ aquis
p se pugnantibus strauerat.
muros hiericho ĩ voce psal/
moꝛum tubarũq; deiẽciũt.
ita vt aduersarijs psallentiũ
magis choꝛi q̃ꝫ exercitus vi
derenť hostiles. ꝛ qui mini/
steria magis viderenť q̃ꝫ bel
la eis exhibere. Hec autem
signa ꝛ ꝑdigia nõ ob hoc fie
bant solum. vt vsus ipĺo tm̃
videreť expleri. sed vt ꝑ hec
doctrina agnitiõis dei. quã
moyse tradente didicerant
firmi⁹ in eoꝝ coꝛdibꝫ ꝛ tena/
cius adhererẽt. hec eñi om/
nia voces erant quedã deũ
celi ꝛ vniuersitatis dominũ
p̃dicãtes. Sed ꝛ mare hoc
clamabat dum pedibꝫ trãsi/
retur. hoc etiã cum extingue
ret aduersarios. h̃ ille aque
in sanguinez verse. hoc irru/
ptio ranaꝝ p̃dicabat. hoc ex
ercit⁹ locustaꝝ. h̃ eruca ꝛ cy/
niphes. ꝛ omnia illa que ge/
sta sunt siue in egypto siue ĩ
deserto ꝑdigia nunciabant.
Manna ipm̃ ꝛ colũna ignis
atq; coturnicũ multitudo. ꝛ
omnia illa libri quidaz erãt
illis ꝛ littere que deleri nun/
q̃ꝫ possent. nec de cõscientie
eoꝛũ paginis aboleri. q̃s ha
berent semper in coꝛdibꝫ su
is. Hec Chrysosto. Que si
pauca videanť. addamus et
illud quod ipse dñs celi ꝛ ter
re postq̃ꝫ gentes innumeras
ꝑ angeloꝛum suoꝝ ministe/
riũ strauit. eos ad terrã pro
missiõis. terrã vtiq; optimã.
lacte ꝛ melle manantẽ. quaz
eis in possessionem dederat
introduxit. in ea ab hostium
incursionibꝫ ꝓtexit in manu
forti. vt patet. iiij. Regũ. xix.
de sennacherib Ut eos etiã
a potestate diaboli principa
literq; totũ genus humanũ
eriperet. de eoꝝ semine hũa
nam naturam assumere dig
nat⁹ est. in hoc eos sup cun/
ctas tribus terre nobilitãs.

inter eos cõuersatus est.eis oreꝑprio euangelium regni ꝑdicauit.infirmos sanauit. celos illuminauit. claudos erexit.demones fugauit.le/ prosos mundauit.mortuos suscitauit. z vniuersorũ lan guores abstulit. Post h alia ꝙ innumera euidentissima diuine virtutis insignia. et post vniuersam gloriã que eis super cunctos mortales data est. infideles extiterũt z ingratissimi. ita vt non so/ lum receptorũ obliuisceren tur bonorũ sed etiam tantũ benefactorem crudelissima morte occidendũ inter me/ dios latrones turpiter pati bulo affigere. Quod pecca/ tum omnia vincit peccata. vt Bern. ait sermone de passio ne. quoniã viri impij sacrile gas manꝰ in dei filiũ iniece/ runt vt crudelissimi homici de. imo si vas est dicere dei/ cide. Pro h itaqꝫ pctõ et pro sui grauitate ampliꝰ salus omniũ tristabat. Hinc Am brosius super Lucam. Nec illud distat a vero si tristã e/ rat ꝑ ꝑsecutoribꝫ suis q̃s sci ebat immanes sacrilegij pe/ nas in ipsum illaturos. Ad huc aũt specialiꝰ z amplius

cõtristabatur ꝑ iniquitate z ingratitudine futurorũ ma lorum christianorũ. quorũ tanta maior est ingratitudo q̃to plura z maiora bona re ceperũt a christo. Siquidẽ repudiatis iudeis. in filios dei z coheredes christi ado/ ptati sunt. ab onere legꝫ quo iudei tenebant soluti. sacra/ mentis gratiã effluentibus quibus isti caruerũt dotati. nõ manna de celis sicut illi sed eo quod supra celum est preciosissimo corpore et san guine filij dei pasti. Quan/ to deniqꝫ nõ sufficit eis chri stũ semel crucifixũ sed sicut apostolus Hebreorũ. vj. ait. rursum sibimetipsis crucifi/ gentes filium dei z ostenta/ tui habentes. De hoc quo/ ꝙ Rabanꝰ ait. Uidebat do minꝰ ad augmẽtũ dolorũ sui sanguinem suũ tam viliter z inutiliter effundendum. ꝙ ꝙ sic inuanum laboraret vt tunc vix vnũ latronem acq̃/ reret. vnũ apostolum perde ret. videbat iterũ a ꝑsentibꝫ z futurꝫ generalem ingratitu dinem ꝙ etiam a christianis tanq̃ mortuus a corde dan dus erat obliuioni. ꝙ ꝙ pau cissimi de tanto beneficio si

bi gratias acturi erant. sed
pessima vicissitudie mala ꝑ
bonis. ita ꝙ si pati iterū pos
set. peiora a malis christia/
nis passurus fuisset q̄ꝫ nunc
a iudeis. Nouit enim ꝙ su/
per dolorem vulneruꝫ eius
addentes ꝑuaricatiōes pla
gas suas quotidie renoua/
turi iterum crucifixuri erāt
⁊ ostentatui habituri. Sed
adhuc specialissime tristaba
tur de casu ac dispersiōe di/
scipuloꝝ ⁊ ceteroꝝ amicorū
qui eum deserturi erant in
eius passione. scandalū pas/
suri dum eū vt hominē mo/
ri visuri erant ac de eiꝰ diui/
nitate dubitaturi. maxīe au/
tem de peccato proditionis
ac desperationis iude vnius
ex duodecim. De hoc Am/
brosius sup Lucaꝫ. Tristis
videbat̄ ⁊ tristis erat nō pro
sua passione sed pro nr̄a di/
spersiōe. Deniqꝫ ait. Percu/
tiam pastorem. ⁊ dispergen/
tur oues gregis. Tristꝫ erat
quia nos paruulos relinq̄/
bat. Et Rabanꝰ sup Mat/
theum. que dicta sunt simul
cōplectens ait. Contristaba
tur nō timore patiendi q̄ ad
hoc venerat vt pateret̄. ⁊ pe
trū timiditatꝫ arguebat. sed

ꝓpter infelicissimū iudā ⁊ scā
dalū oīm discipuloꝝ. ⁊ rejecti
onē ꝑpl'i iudeoꝝ. ⁊ euersionē
misere hierusalē. Vn̄ ⁊ Jo/
nas sup ariditate cucurbite
vel hedere ꝯtristabat̄. nolēs
perire quondā tabernaculū
suū. Quō autē accipienduꝫ
est. ꝙ ꝑ sua morte n̄ tristaret̄
īfra patebit statim. Ecce pa
ter vtcunqꝫ quanta tristicia
repletus ₛm portionem su/
periorem de peccatis nō su/
is sed hominuꝫ pro quibus
hac sua tristicia ⁊ passionis
sue dolore abundantissime
satisfecit. Videamus quam
tristiciā habuit ratione alio
rum maloꝝ suo supposito vl̄
suorū delictorū cōtingentiū
cuiusmodi sunt mala nō cul
pe sed pene. Et primo ꝺ his
q̄ in sua ꝑsona ꝑtulit. vbi pri
mo hoc certum est. ꝙ quecū
qꝫ passus est ⁊ mortem ⁊ vul
nera corporis. sed ⁊ tristiciā
⁊ dolorem mentis simplici/
ter pati voluit ₛm volunta/
teꝫ superioris portōis. imo
⁊ inferioris. nulla necessita/
te. sed sola misericordi volū
tate sponte assumpsit. vt sic
diuino honori pro nostrꝫ of
fensis satisfaceret. et huma/
num genus perditū libera/

ret. sicut allegatuz est supra Esaie. liij. Oblatus est quia ipse voluit. & non aperuit os suum. Sicut ovis ad occi/sionem ducetur. et quasi ag nus coram tondente se ob/mutescet. et non aperuit os suum Et Ambrosius super Lucam. Ceterum quoniaz constanter se morti obtulerat scriptura declarat. quando/quidē cōrentib9 occurrit. tur batos confirmavit. & trepidos provocavit. proditorē oscu li dignatione suscepit. Et iō de his omnino non doluit. tanq̄ de rebus per eum sim pliciter volitis. Et sic intelli gende sunt autoritates Au gustini. Ambrosij. Hierony mi. Hylarij. & alio℞. dicenti/um xp̄m de morte sua nō cō tristatum nec vere timuisse. Ait enim Augustin9. et alle gat magister distinctōne. xv libro. iij. Non vere domin9 mori patiq̄ timebat tertia die resurrecturus. cum gau deret dissolui Paulus et es/se cū christo. Non enim forti or ē miles q̄ iperator. Mi/les ergo coronandus gau/det mori. & domin9 corona/turus timet mortem. Et iō erubescant qui putāt salva/torem timuisse mortē. & pas/sionis pavore dixisse. Trā/seat a me calix iste. Non hoc dictū est quasi d̄ passiōe sua non timuerit & contristatus fuerit. sed quia nō sicut nos quasi de re simpliciter noli/ta et non magis sponte acce pta. Ideo statim post predi cta verba subdit Augustin9 Tristiciam sic assumpsit q̄/modo carnem. Fuit em̄ tri/stis ut evangeliū dicit. Si enim tristis non fuit. cū evā gelium dicat. Tristis est ani ma mea usq̄ ad mortē. ergo & quādo dicit. dormivit ihs. nō dormivit. vel quādo dici tur manducasse nō mandu/cavit. & ita nihil sanū relinq̄ tur ut dicat etiaz quia corp9 eius nō erat verū corp9 sed fantasticum. quia omnio ta lia frivola sunt. Quicq̄d er/go de illo scriptū est. ve℞ est & factū est. Ergo tristis fuit. sed voluntate tristiciam su/scepit veram quomodo vo/luntate carnem veram. Tri stis ergo. q2 pati voluit. non de sua passione tanq̄ de re volita tristis fuit quomodo de peccatis nostris ac de di scipulorum scandalo. ut su/pra dictum est. tristabat. Et

ꝑpter hoc Hylarius ait. Di/
cit euangelista christum nõ
ꝑpter mortẽ. sed vsq ad mor
tem tristem fuisse. His ver/
bis interrogo quid sit tristẽ
esse vsq ad mortẽ. quia vbi
ꝑpter mortem tristicia est. il/
lic mors cã tristicie est. Ubi
vero tristicia vsq ad mortẽ
ibi mors non tristicie causa
est sed finis. Nõ ergo sibi tri
stis est. sed illis qui in scan/
dalo per infirmitatẽ carnis
erant futuri. quos monet
orare. ne inducantur in tem
ptationem. quia ante polli/
citi erant se non debere scan
dalizari. Tristabatur itaq
de peccatis nostris ꝛ de dis/
cipuloꝝ scãdalo ꝛc. tanq de
re simpliciter nolita volun/
tate humana. non sic de sua
passione. quã omnino volu/
it. Unde ꝛ hec sequendo vi
detur q maior erat tristicia
sua pro peccatis nostris as/
sumpta q de morte sua. quo
niam simpliciter nolitũ duꝫ
accidit plus contristat q vo
litum simpliciter. volitũ au/
tem ex conditiõe vel natura
liter. Nunc ad ꝓpositũ videa
mus quomodo contristaba
tur de passione sua et morte
Et dicendum ẽm Scotum

vbi supra. q licet passio chri
sti ꝛ mors fuit ab eo simplici
ter volita. fuit tamen volita
ex conditione. Nolnisset enim
portio superior voluntatis
christi passionem suam si ho/
mo lapsus ẽm ordinem diui/
ne sapientie et iusticie hac ꝑ
sua reparatione nõ indigu/
isset. si eque omnia ista ꝓspe
ra et ꝑ se appetibilia fuissent
sine ea. Quod sic patet. Naꝫ
ẽm Augustinum libro ter/
tio de trinitate. cap. vij. Ju/
stus licet per fortitudinẽ pa
ratus sit recipere equo fer
re animo quicquid aduersi/
tatis acciderit. mauult tamẽ
vt non accidat. et si potest fa
cit. et paratus est in vtrumq
vt quantum in ipo est alteꝝ
optet. alterũ vitet. ꝛ si quod
vitatur incurrerit ideo vo/
lens ferat. quia fieri non po
tuit quod volebat. supple q̃n
tum in eo fuit. Et ex illo pro
bat nullum hic posse esse be
atum. quia non potest habe
re hic quicquid vult. potest
enim hic pati aduersa quod
nemo vult quantum in ipso
est. Ad idem est illud phi. iij
Ethi. c. xix. Mors ꝛ vulne/
ra tristia forti ꝛ volenti erũt.
sustinet aũt hic q̃m bonũ vl'

nō turpe. ⁊ q̄nto vtiq̧ magis virtutem habeat omnem et felicior sit. tanto magis i morte tristicia erit. Quod nō est nisi ex eo. quia quantum in ipo est vult oppositū. Ratio est. quia obiectum patientie nō videt̄ sm̄ se eligibile. propter qđ nec beati id eligunt. Noluit ergo cōditionaliter christus suā passionē ⁊ mortē. idcirco de illa tristabat̄ quā nouit de proximo imminere. Tanto autem maior fuit hec tristicia quāto id quod amissum est. vita scz christus fuit dignus atq̧ magis dilectum. Dignissima fuit christi vita. quia psone diuine. sine pportione dignitatē vite cuiuslibet hoīs licet sanctissimi excedens. Fuit denique maxime dilecta. Tanto enim virtuosus plus diligit vitam suam sm̄ phm̄. iij. ethic. quāto eā nouerit meliorem ac digniorē. Iō nullius vita ita fuit alicui dilecta sicut christo vita sua. ⁊ p cōsequens priuatio tristior. Hinc vt supra allegatū est p Hieremiā dicit. Dedi dilectā aīaꝫ meā i manus inimicorū. Nec impedit q̄ post triduū fuit resumēda. quia de amissiōe talis vite etiaꝫ ad vnam horam plus est dolēdum q̄ de amissiōe alterius hoīs p tēpus etiā quantūcunq̧. vt dicit Thomas tertia parte summe. q. xlvj. arti. vj. in solu. iiij. Et simile dicēdum de doloribus acerbissimis. infamia. blasphemia. de quibus tāto plus tristabatur quāto psone sue hec indignissima fuerunt. Tristabat̄ et de his volūtas sua vt natura. q̄a vt infert Scotus vbi supra. Volūtas vt natura. appetit bonū cōmodū totius psone. qm̄ ipa est potissime appetitus hoīs. sicut superior cognitiua in homine dicitur simpliciter cognitiua eius. ppter naturalē etiam colligantiaꝫ voluntatis cum parte sensitiua appetit bonū cōmodum omnibus inferioribus potentijs. ⁊ ideo cō delectatur sensui ⁊ compatitur. Cum ergo maxima incōmodo et potentijs sensitiuis ⁊ toti persone acciderūt scz dissolutio psone dignissime per mortem. ⁊ corruptio dolorosissima organoꝝ ⁊ ita potentiaꝝ sensitiuaꝝ. sequitur q̄ de his voluntas christi vt natura de sua passione

maxime tristabatur. Ex his satis patet quantu3 tristicia afflixit portionem inferiorē voluntatis. cum tantū contristata sit portio supior vbi minus tristicia locu3 babuit. Nihil dubium quin omnibus superioribus modis tristata est. ꝛ forte etia3 aliis que nunc rescindo. Tristabatur nihilominus de malis etiam pene ceterorū hominum. de miseria mortis quam genus humanum ex parentum primorum pecca to incurrerat. de mortibus martyrum. ac de omnibus malis pene quorūcunq3 hominum presentium ꝛ futurorum. quia hec omnia voluit sub conditione. sic passionem suā licet se conformādo diuine voluntati simpliciter voluit. De hoc Ambrosius super Lucā. Et fortasse ideo trist3 est. quia post lapsum tali trāsitu erat ex hoc seculo recedendus vt mori esset necesse. Deꝰ enim mortem non fecit. nec letatur in perditione viuorum. et ideo fastidit quod ipse non fecit. Quid enim mirum si ꝓ omnibus doluit qui ꝓ vno fleuit. Quid mirum si moritu

rus ꝓ omnibus tedeat qui Lazarum resuscitaturus illachrymat. Et sequit. Tristis erat non pro sua passione sed ꝓ nostra dispersione. Ait enim. Percutiam pastorem. ꝛ dispergētur oues gregis. Tristis erat. quia nos paruulos relinquebat. Et Augustinus de eadem domini illachrymatione ait. Mouere autem quēpiā potest quomodo flebat mortuum se iubente cōtinuo moriturum. nō mortuu3 flebat que3 ipe suscitabat. sed mortem quam sibi homo peccādo comparauit. Si em̄ peccatum non precessisset. sine dubio mors secuta nō fuisset. Qui deniq3 mala pene vnius gentis ac ciuitat3 hierusalem suis discipulis nō nisi lachrymis compassiōis predicere voluit. Luce. xix. Dico vobis. quia si hi tacuerint. lapides clamabunt. Et vt appropinquauit vidēs ciuitatem fleuit sup illā dicēs. quia si cognouisses ꝛ tu. Et quidem in hac die tua q̄ ad pacem tibi. nūc aūt abscōdita sunt ab oculis tuis. quia venient dies ꝛc̄. manifeste significauit q̄ntum se ꝑ malis

totius humani generis ipſe
qui mala venit tollere cōtri
ſtauit. Augmētabant hanc
triſticiam malorū pene mul
tiplicitas ac numeroſitas.
cognitionis eorūdem clari/
tas. ac dilectionis ſue q̄ nos
dilexit nimietas. Plus eniꝫ
chriſtus ordinata dilectio/
ne dilexit quēcunq̄ꝫ q̄ꝫ aliq̄s
ſeipſum. cum pro ſalute om
niū ⁊ cuiuſlibet ſeipſum tra
didit in mortis ignominiā.
Unde videtur ꝙ de cuiuſli/
bet penis plus ipſe triſtat⁹
eſt q̄ꝫ quicunq̄ꝫ ordinate de
propria. Ecce hee fuere cau
ſe cur dominus ſm̄ partem
intellectiuam triſtat⁹ ē vſq̄ꝫ
ad mortē. Supereſt nūc
videre de exteriore dolore.
ex huius triſticia ratōnis in
ſenſu cauſata. Cepit nanq̄ꝫ
dominus ne dum triſtis eē
ſed etiam tedere. pauere. qđ
ad ſenſuum pertinet dolo/
rem. Deniq̄ꝫ etiam hūc i ſen
ſu fuiſſe. ſanguineus decla/
rat ſudor. Domin⁹ itaq̄ꝫ paſ
ſionem ſuaꝫ de proximo im
minentem cum omni ſua a/
cerbitate ⁊ ignominia. cete/
riſq̄ꝫ supradictꝭ clare cogno/
uit non minus q̄ꝫ dum actu
pateretur. ſaltem em̄ abſtra
ctiue hanc apprehendit ſen/
ſus interior per virtutē fan/
taſticam. ſicut ⁊ nos de reb⁹
ſenſibilibus futurꝭ aliquid
predicimus. Appetitus vero
ſenſitiuus hanc paſſionem
per ſenſum tanq̄ꝫ diſconue/
niens ſummum preſentatū.
tanq̄ꝫ terribiliſſimam exhor
ruit. ⁊ quoad potuit refugit.
Et quoniam vt iam immi/
nens certe ⁊ infallibiliter p̄/
ſentata eſt. ex diſſenſiōe ma/
xima appetitus ſenſitiui ſeq̄
batur inexcogitabilis dolor
in parte ſenſitiua. ſicut ſi ali/
quis audiret ſe ſubito iam
capiendum. dimembrandū
et qualibet intolerabili pe/
na diſcerpendum. rigeſce/
ret continuo. palleſceret. et
propter nimiam triſticiam
et timorem quaſi iam p̄mor
tuus ſenſum perderet et lo/
quelam. Dolor iſte auct⁹ eſt
ex paſſionis acerbitate cla/
re cognita ex omnibus cir/
cumſtantijs infra ſpecificā/
dis. Ex eius generalitate ⁊
omnium membrorum affli
ctione. ex eius diuturnitate
et etatis vigore. et cetera hu
iuſmodi. Auctus eſt etiam
ex aſſumentis benigniſſima
voluntate. Nam vt dicit

Thomas in tertia parte sū me.q.xlvi.arti.vi. Dominus assumpsit dolorem voluntarie propter finem liberatio/nis hominū a peccato. Jdō tantam doloris quantitatē assumpsit que esset proportionata magnitudini fructus qui inde sequebantur. Unde assumpsit tristiciam et dolorem maximum quantitate fm regulam rationis nō excedentem. Et q̄uis minor dolor satisfecisset pro peccatis omniū hominū propter persone infinitatem hunc patientem. voluit tamen gen⁹ humanū liberare a peccatis non potestate. sed iusticia. Jdeo non solū attendit q̄n tam virtutem haberet dolor eius ex diuinitate vnita. sed quantus sufficeret scdm humanam naturam ad tantam satisfactionem. Et hoc videtur sic intelligi posse q̄ dominus non cōtentus fuit pati pro nobis dolorē quē lesio exterior sibi inferre poterat. sed vt esset plenior satisfactio pro peccatis nostris auxit dolorem. et sponte tantum assumpsit quantum pro totius mundi peccatis et innumerabilibus hominum fo ret factis fm diuinam suam sapientiam et iusticiam suffi cere recogñit. Auctus est deniq; ex puritate doloris et cuiuslibet consolationis im permixtione qualis in ceteris dolentibus mitigatio/nem aliquam solet afferre. Sed de hoc dicetur infra ī quarto verbo in cruce prolato. Attendamus nunc dilectissimi innocentissimum dominum. angelorum leticiam. et celorum gaudium propter nostra delicta. tanta vt audistis tristicia et dolore affectum coram dilectis discipulis suis trementem et pauentem. puta et pallentem. ipamq; tristiciam v̄bis et signis declarantem. tristemur et nos pro nostris peccatis que domino tanti fuere causa dolorum. Ueritatē doloris vehemētissimi et tristicie vsq; ad mortem nobis insinuat plura domini oratio. Jntimata nanq; petro iacobo et iobanni tristicie et doloris magnitudīe. ait eis. Sustinete hic expectādo. et vigilate mecum tanq̄ amici speciales. preceteris mihi in angustijs assistendo. quia id pre ceteris pollicebamini

Petrus nanq̄ animositate
audaci ꝓmisit. Et si omnes
scandalizati fuerint i te. ego
nunq̄ scādalizabor. Et ite/
rum. Et si oportuerit me cō
mori tibi nō te negabo. Ja/
cobꝫ deniq̄ ⁊ Johannes ca
licē passiōis se bibere posse
professi sunt. Matth. xx. et
quia familiariꝰ vos foui. se/
creta mea plus alijs reuela/
ui in trāsfiguratiōe Math.
xvij. in filie ꝑncipis sairi su/
scitatiōe. Luce. viij. Justum
est vt agonem meū sustinea
tis vel saltem mecū ꝯstanter
videatis. Parem secum vigi
lantiā imperat quibꝫ eadem
passio imminebat. Et ꝓgres
sus pusillum. auulsus est ab
eis q̄tum est iactus lapidis
⁊ procidit in faciem suam et
orabat. Abba pater. oīa pos
sibilia sunt tibi. trāsfer hunc
calicez a me. sed non qđ ego
volo. sed quod tu. Orat nūc
dominꝰ iesus. sed hactenus
legit orasse pluries. ꝓ nobis.
aut tāq̄ aduocatus noster.
Nam ⁊ in hac ipā nocte. pri/
usq̄ exiret in montē oliueti.
patrem pro discipulis ⁊ cre
dituris omnibꝫ pariter ora/
uit. Pater sancte inquit. fua
eos quos dedisti mihi. san/
ctifica eos in veritate. Non
pro his aūt rogo tm̄. sed eti/
am ꝓ eis qui credituri sunt
ꝑ verbum eoꝝ in me. vt om
nes vnum sint sicut tu pater
in me ⁊ ego in te. vt ⁊ ipi i no
bis vnum sint. vt credat mū
dus qꝛ tu me misisti ⁊c̄. Jo/
han. xvij. Nunc autez videa
mus ꝓfundissimam humili
tatem suam. Cum sit deꝰ. pa
tri suo coeternus ⁊ ꝑ omnia
coequalis oblitꝰ videt se de
um esse. nō stat. non genufle
ctit. sed solo tenꝰ in faciē totꝰ
ꝓcidit quasi sensualitati sue
compatiens. aduocatꝰ vehe
mentissime eiꝰ angustie cau/
sam patri proponēs orat. vt
Marcus ait. vt si fieri possz
transiret ab eo hora. Verū
sensualitatē ipam virtute su
peruincens. protinus addi
dit. Nō tamen sicut ego vo/
lo. sed sicut tu. Non qđ ego
voluntate volo sensuali aut
etiam rōnali ꝯditionata. sed
sicut tu vis ita fiat. ita volo
s̄m portionē supiorē simpli
citer. que a tua diuina volū/
tate nūq̄ discrepat. Orauit
nihilominꝰ ⁊ ꝓ infirmis mē
bris suis. quos passionis ca
lix temptaturus erat. Hinc
Hilarius. x. de trinitate ait.

Pro omnibus vult trãsire ca/licem per quem erant tem/ptãdi discipuli. ⁊ ideo p Pe/tro rogatur. ne deficiat fides eius. Hinc ab oratione sur/gens dominus venit ad di/scipulos suos ⁊ inuenit eos dormientes. Qui somnus corporis ſm Bedam prefi/gurabat q in proximo gra/uandi erant somno infideli/tatis. Ait ergo Petro. Si/mon dormis. Sic non po/tuisti vna hora vigilare me/cũ. Omnes dormiẽtes inue/nit. ⁊ tñ petrũ monet. qui p ceteris in ppria virtute confi/sus assistentiã promisit vsq ad mortem. ⁊ se nunq scan/dalizandũ fuerat gloriatus. Quem tamẽ non Petrũ vo/cat quod caput sonat. et sibi vt prelato a christo datum erat. sed simonem antiq no/mine suo quod dolor merò/ris interpretatur. quia nõ op⁹ prelati. quod est vigilare. sed merore grauati dormiẽdo exhibuit. Non potuisti in qt vna hora vigilare mecum. quasi diceret. non ostendis facto feruorem qntũ verbo. Cognosce vel nunc infirmi/tatem. si mecum vna hora p bibente somno orare nõ p/

ualeas quid facies morte immi/minente quomodo hanc su/perabis tu qui pro me mori spopondisti. Et omnibus tri/bus ait. Vigilate. ocul' men/tis ⁊ corpis. et orate verbis cordis ⁊ oris. vt non intret; in temptatõnem. hoc est ſm Rabanum. vt nõ temptatio vos superet. ⁊ inter suos ca/sus teneat. Spirit⁹ quidez me⁹. portio superior. prom/ptus est ad passionis suffe/rentiã. caro autẽ infirma. ti/mẽs dolorem passiõis. vt di/cit Remigius. quod cuz ita sit de me qui potestatem ha/beo animã meam ponendi; sumendi iterum. quãto ma/gis vobis necessariũ est ora/re ne intretis in temptatio/nẽ. Uel ſm Theophilum et Rabanuz. Spiritus vester prompt⁹ est ad pmissionem cõstantie. sed caro vestra in/firma ad sustinendũ iminen/tem passionẽ. Ideo vigilate ⁊ oretis. ne intret; in tẽptati/onem. Cõmonitis discipul abijt secundo. ⁊ orauit eun/dem ſmonẽ ſm dictum mo/dum. Pater si nõ potest hic calix trãsire nisi bibam illũ. Fiat voluntas tua. Attesta/ta est oratiõis tam instans et

deuota repetitio magnitudinem anxietatis tristicie et doloris illius partis pro qua orauit. id est. sensualitatis. Nec enim pro re modica quis quis sapiens tam ingentes tamque instantes multiplicaret preces. et maxime si se prenosceret non audiendum. Exauditus est a patre dominus Jesus secundum id quod dixerat. fiat voluntas tua. Non secundum id quod dixerat. transeat a me calix iste. Venit iterum et inuenit eos dormientes. Solus. inquit Rabanus. orat pro omnibus. sicut et solus patitur pro vniuersis. Languescebant autem et opprimebantur apostolorum oculi negatione vicina. Unde sequitur. Erant enim oculi eorum grauati. Et relictis illis iterum abijt. et orauit tertio eundem sermonem dicens. Pater si vis transfer calicem istum a me. Ueruntamen non mea sed tua voluntas fiat. Attendite dilectissimi quantum per singula tempora et momenta meror saluatoris nostri et dolor augetur. Ecce hos tres discipulos tanque fortibus fortiores elegerat vt agonem suum saltem astando et orando secum ferrent. quorum tanta in eo ferbuit dilectio vt pro eorum consolatione et ammonitione in re arduissima orationem interpellaret. pro eis plus quam pro seipso sollicitus. et tamen nullam tanti amoris vicem in eis inuenit. Sic torpor et somnus totiens excitatos oppressit. vt nullo adhuc persequente persecutore. nullo apparente inimico. laborem domini ad horam ferre non possent. et cum pro eis sese in oratione obedientissima voluntate patri victimaret. ipsi iam se casuros somnolentia figurabant. Amaricauit plurimum domini tristiciam. quia non modo prenoscit impeti ab inimicis. sed se iam videt etiam ab amicis electissimis derelinqui. videt et Judam non dormire sed festinare ad exercitum ad colligendum. vigilem in malo. et amicos suos pigritari in bono. in quo figurata sunt nostra periculosa tempora. plena dolo. fraude. et inquieta solicitudine. quibus pro temporalibus bonis superhabundat iniquitas. et refrigit charitas multorum. Et vere prudentiores sunt filij huius seculi in operibus suis

vanis ꝙ filij lucis.qđ a dño
cogitatũ.cum minimũ ꝑtur
bauit.Põderate vero quid
amplius Jesum ꝯtristabat.
ꝑsecutio inimicoꝝ.an dere/
lictio amicoꝝ.Sed cui om/
nis hũana subtracta est cõ/
solatio.angelus apparuit il/
li de celo ꝯfortans eũ.Con
fortationẽ suscepit ab ange
lo ipe qui angeloꝝ est beati/
tudo.qui licet ꝯfirmatus in
gratia tanꝙ vere beatꝰ tristi
cia q̃ntũcũqꝫ magna mutari
potuit ne dicaꝫ vinci.voluit
tamẽ ꝑ omnia fratribꝫ simi/
lari.sicut aplꝰs Heb.ij.ait.
Et sicut vere infirmatus ẽ.
vere tristatꝰ.voluit nõ sper/
nere ꝯfortatiõem ꝑ angeluꝫ
a patre missam.Confortatꝰ
itaqꝫ sed tali ꝯfortatiõe que
dolorẽ nõ minuit sed magꝭ
puto auxit.Confortatꝰ est
ex fructus magnitudine nõ
subtracta doloris amaritu
dine.Sic eñ scimꝰ.quia lu
gẽtes mortuos ex ꝯsolatõis
ꝟbo sup defunctꝭ ꝑ homĩes
ꝯdolẽtes exhibita ad tristi/
ciam innouant.Qualia ta/
men verba fuere quibꝫ ꝯfor
tauit.euangelista subticuit.
fortassis vt querentibꝫ fide
libꝰ deuotio augeretur.Et
fortassis hec vel similia ꝑ an
geluꝫ pater loquebatur que
longe ante ꝑ ꝓphetas suos ꝓ
cinuit.Mi fili carissime tu
nosti quia charitate ꝑpetua
diligo te.in te mihi semꝑ bñ
cõplacui.⁊ qđ maiꝰ est omni
bus.oĩa.s.que habui tibi
eternaliter dedi.ego semper
in te.⁊ tu ĩ me manes vbiqꝫ.
quia causam peccatoꝝ vo
lẽs tuã fecisti.exigit iusticia
mea vt subtracta paulisꝑ pa
terna ꝯsolatiõe.te vnicũ me
um velut mortuũ a corde ꝓ/
iectum.seuissimis exponam
tormentis.et omnẽ peccato
rum vindictã in te vnum re
torquẽ.Omes quasi oues
errauerũt.vnusqꝫqꝫ in viam
suam declinauit.quia eoꝝ
debita soluere descenderas.
ponam in te iniquitatẽ oĩm
Percutiam te ꝓpter scelꝰ po
puli mei.⁊ conteram te in in
firmitate vt iuste oĩbꝫ mi/
serear.tu solꝰ vniuersa que
nõ rapuisti exolues.in vltio
nem peccati armabiẗ cõtra
te vniuersus orbis.Celum
cum astris lumen suum sub
trahet.aer frigore nudatuꝫ
corpus tuũ cõstringet.terra
suo tremore viscera tua mẽ/
bra ⁊ artus cõcutiet.aqua ⁊

omne qđ resuccare pōt in fel
ꝛ acetum tibi cōuertet. Tra
dam te inimicoꝝ tuoꝝ volū
tati. quicq̃d furoris. quicq̃d
doloris. quicq̃d seueritatis
excogitare poterunt in te ex
acuendi licentiā dedi. ꝛ ipis
q̃bꝫ bñ fecisti quos a languo
ribꝫ sanasti. quos in peculia
rem populū elegisti. grauis
eris ad videndū. te despiciēt
blasphemabūt illudētes cō
spuent flagellabunt. eris eis
omniū virorū nouissimꝰ. nō
habiturꝰ speciē velut lepro
sus. vt a deo derelictꝰ. Erit
q̧ tibi hereditas tua crude/
lis quasi leo in silua. morte
turpissima te ꝯdemnās. im
plebo amaritudine aīaꝫ tuā
A v̄tice capitis vsq̧ ad plan
tam pedis nō erit in te sani/
tas vlla. Sed ꝛ ab amicꝭ de
relinqueris. torcular calca/
bis solus. ꝛ de gētibꝫ vir nō
erit tecū. Om̄es declinabūt
simul inutiles facti. nō est q̇
faciet bonū. non est vsq̧ ad
vnum. misi tibi dilectissimā
v̄ginē ꝛ m̄rem tuā. ipa fideli
ter adherebit vnico cordis
sui astabit derelicto. ignomi
niā videbit in amaritudine
cordis sui nec recedet. sed ñ
ad ꝯsolatōnē tibi. q̇nimo ad

augmentū tristicie ꝛ merorꝭ
cuiꝰ vehementissima cōpas/
sio te plus q̧ inimicoꝝ cru/
delitas vulnerabit. Sꝫ esto
ꝯstās fili mi. ꝛ ꝯfortare. qm̄
si posueris ꝑ pctō aiam tuā
videbis semen longeuuꝫ. re
demptōem multoꝝ. morteꝫ
tua morte mortuā. deuictuꝫ
fortem armatū cuiꝰ auferes
vniuersa arma in quibꝫ con
fidebat simul cū spolijs ī te/
tro inferni carcere captiua/
tis. Quem quoq̧ perditam
quā volens quesisti sic ī pro
prijs humeris victor mortꝭ
peccatiq̧ destructor ad eťne
viriditatis pascua reportab
Ecce ꝯfortatur quideꝫ dñs
iesus ex passiōis sue fructu.
sed ꝯtristať ampliꝰ ex tanta/
rum penaꝝ auditu. Qđ idē
euangelista subtiliter innue
re videtur. cū subdit. Et fa/
ctus in agonia prolixiꝰ ora/
bat. Confortat eum angelꝰ
ꝛ mox orabat prolixiꝰ ī ago/
nia factus. Factus enim in
agonia. id est. vehementi pu
gna. quoniā per hanc quam
audistis confortatōnem ab
angelo allataꝫ excitata sunt
fantasmata passiōis acerbi/
tatē ꝛ mortis distincte repre
sentantia. quam sensualitas

ip̄a sum̄me refugit. tota aīa vt natura horruit. ratio ꝟo q̄ntū ad supiorē ei⁹ portionē volūtarie atq; affectuose acceptauit. vnde orta est acerbissime pugne agonia. ꝓpter quā prolixius orabat suum agonem p̄ri instanti⁹ cōmēdando. Creuit pugna et ita inualuit vt eodē euāgelista teste. Fact⁹ est sudor eius sicut gutte sanguinis decurrentis in terrā. Eya charissimi nunc tristicie ei⁹ vsq; ad mortē intense vehemētiā ħ tertio ⁊ māifestissimo signo ꝯsiderate. nunq; aliq̄s martyrū nunq; aliq̄s quocunq; supplicio exponend⁹ legit̄ sudorē sanguineū sudasse. q̄ꝫ nis plurimi iā tortoꝝ manibus traditi mortē penosam effugere desperabāt. nec mirū. q̄m ⁊ si ceteroꝝ m̄lti mortem sibi imminere certe cognouerūt. verūtamē mortis atq; doloris acerbitatē nullus distīcte potest cognoscere. quā tm̄ dn̄s tanq; nūc p̄sentē sensu interiori distincte p̄gustauit. Sicut qui semel sectus est. si iterū secari oportet. quia iam expertus est sectionis dolores longe plus q̄ꝫ p̄mo horret sectōem

Unde manifestū est nullius mortalis vnq; tantam fuisse tristiciā ⁊ angustie vehementiā horrorēq; aduersus mortem quanta fuit dn̄i innocētis. Tanta siquidē fuit mentis eius anxietas ex angore p̄missō vt ruptis vel aptis ad intra venulis. simul cū sudore p̄ciosus effluerēt sanguis Sicut nō vnq; ꝓpter vehementiā terroris aut horroris insoliti homīes quidem de naribꝫ sanguinē fundunt vt de odientibꝫ cattos expertum est ⁊c̄. Vel s̄m Bedam Sanguis ille quidē naturalis fuit ⁊ de substantia ac veritate humane nature in christo. sed effusio eius cum sudore fuit miracl'osa a christo sup naturam facta vt tali signo insolito a seculis non audito insolitam anxietatis sue ⁊ doloris magnitudinē demōstraret. propter quod nō modicas fudit guttulas sed guttarū imbrē. sua effuxione nō solū vestes sed etiā terrā tingentiū. Sicut apte dicit euangelista. Factus ē sudor eius tanq; gutte sanguinis. nō inq̄t stillantis sed decurrētꝫ. nedū in vestes sꝫ in terrā. De ħ Anselm⁹ ait,

Angustias cordis tui dul/
cissimi certissime indicabat
sudor ille sanguineus q̇ ora
tionis tempe de sanctissima
carne tua guttatim decurre
bat in terrā. Et sequit. Na/
turalem carnis tue infirmi
tatez huiuscemodi indicijs
expressisti. quibus docemur
quia vere languores nr̄os
portasti. et non absq₃ doloꝝ
sensu passionū sentes pcur/
risti. Sed o dulcissime dn̄e
iesu quāta fuit passionis tue
acerbitas. iam exhibite cuiꝰ
adhuc absentiꝫ distracta ap/
prehensio ita naturā terren
do cōcusserat vt sudare san/
guinē cogeret. Assistat h̄ de/
uota aīa z cōpassionis col/
ligat fasciculos. in q̊s ne pe/
reant pciosas guttas suscipi
at. ac rubicū dum dilecti sui
corpꝰ fletib₃ suis abluat. z g̃/
tiaꝝ actōne tergat. Surgit
ḡ dn̄s ab acerbissimo agone
z plixa orōne z vel lauando
vel abstersione faciem sacro
sanctā a sāguie z sudore pur
gat. atq₃ ad discipulos suos
iā tertio veniēs inuenit eos
dormiētes p̄ tristicia. Et ait
illis. Quid dormitiꝫ. Cōpa/
tiensq₃ eorū infirmitati. dor
mite ait iam et reqescite. Et
ſm̄ Augus. z Raba. Assiluit
dn̄s aliqntulū. vt h̄ fieret qđ
pmiserat. z tūc intulit. Suf
ficit. vos scʒ tm̄ requieuisse.
Surgite. orate. ne intretis
in temptationē. Ecce appro/
pinqbit hora. z filiꝰ hois tra
det in manus pctoꝝ. Sur/
gite eamus. ecce q̇ me tradet
ꝓpe est. Postq₃ tertio oraue/
rat. z apostoloꝝ timorem se/
quente penitētia imperaue/
rat corrigendū. securꝰ de pas
sione pergit ad psecutores z
vltro se interficiēdū prebet.
Dicitq₃ discipulis. Surgi/
te eamꝰ. Ecce qui me tradet
ꝓpe est. non vos inueniat q̄si
timentes z retractantes. vl/
tro pergamus ad mortez vt
ↄfidentiā z gaudium passu
ri videant. hoc de his q̄ in se
ipo passus est assumptis tri
sticia z dolore ꝓpria volunta
te p̄us q̄₃ tortor foris inflige
ret. vt sic nr̄is mentalib₃ pec
catis nōdū ope cōpletiꝫ suffi/
ciens remediuz adhiberet.
Pro q̊b₃ z nos cū dn̄o cōtri
stemur z doleamꝰ gr̄as agē/
tes redēptori nr̄o. Oculos
vigilijs. aures que testāt di/
cēdis deuotius preparemꝰ.
Et tantum de prima princi
pali parte.

Vigilate animo fratres et corpore excusso somnolentie do minis compassionis sequamur gressib9 deuote cōsiderantes quo nūc pergit. assistamus ei fideliter ne perdamus. Adest etenī malignissim9 ille traditor iudas mercator pessimus. et mansuetissimū agnū dīm et saluatorē nostrum quē pridie vili precio vendidit. iam tradere nititur voluntati eoꝝ. cohorti scʒ ferocissime iudeoꝝ. sic ei ꝯsequenter aiunt et euangeliste. Adhuc eo loquente Judas scarioth vn9 ex duodecim. cū accepisset cohortem militū gentiliū. et a pontificibus et phariseis ministros. venit. et cū eo turba multa cū gladijs et fustib9. laternis et facibus et armis. Dederat traditor eis signum dicens. quēcunqꝫ osculat9 fuero ipe est. tenete eum et ducite caute. et antecedebat eos. Et cū venissent statim accessit eū et ait. Aue rabbi. Et osculatus est eū. O iuda scelestissime maluisti minister eē diaboli ꝙ̄ apostol9 christi. quez nō timoris pturbatiōe deseris. sed pecunie cupiditate distrahis. Hinc Leo sermo ne quī incipit. Semp dilectissimi. ita inuehit. Tu o impijssime homo semen Chanaan et non Juda. nec iam vas electionis sed fili9 perditionis et mortis. ita diabolicis inflāmaris auaricie facibus vt ad triginta argēteorū lucruʒ inardesceres et q̄d diuitiaꝝ amitteres nō videres. Nam et si putabas credendū esse promissis. q̄ fuit ratio vt tantillū pecunie mō preponeret acceptis. impabas demonijs. medebaris infirmis. honorabaris cum apostolis. et vt famem tue cupiditatis expleres patebāt tibi furta de loculis. sed animuʒ interdictoꝝ ammonituʒ q̄d minus licuit ampli9 incitauit. nec tam placuit q̄ntitas precij ꝙ̄ magnitudo peccati. Vnd facinus commertij tui nō ita detestandū est. q̄a dīm viliter estimasti sed q̄a redemptorē etiam tuuʒ ne tibi parceres vendidisti. Hec ille. Dimisso itaqꝫ discipulorū xp̄i dulci collegio sue crudelitatis assumpsit cōplices in quo cū mutatiōe mentis

factū cōcordat foris. Quādiu eīm vt ait Raban⁹ sup Mattheū cū ceteris apostolis secutus est saluatorē trāquillius agebat. qꝛ innocentiā simulabat. sanitatē infirmātibus pstabat. qꝛ a saluatore se missum dicebat. At cū deseruerat pacis cōsiliū ꝛ agni mitissimi transitū spretꝫ pacificis sodalibꝫ funestis associat⁹ est. relictisqꝫ armis vitalibꝫ pergit ꝯtra magistrū cū fustibꝫ. ad auctorē vite accessit cum mortis meditatiōe. Quibus ꝛ signū dedit ꝛ caute teneri ac duci iussit. cū tamen inuaniū ꝛ frustra humana ꝯtra diuinaꝫ sapientiam quaꝫ latere potest nihil nitirꝫ astutia. Miser itaqꝫ ꝛ miserabilis Judas eadē infidelitate qua mgr̄m et dn̄m tradidit putabat signa q̄ saluatorem viderat facientē nō maiestate diuina sed magicꝫ artibus facta. ꝛ qui eum forte audierat in monte trāsfiguratū timebat ne sibi transformatione laberetꝫ e manibus ministroꝝ. dedit ḡ eis signū vt scirent ip̄m esse quē osculo demōstraret. At agn⁹ mitissimus pditorē nō refugit polluto ori ꝛ mendaci osculum nō negauit. Sed simulato signo. pacis verbū addidit charitatis. Amice inquit talē te fingis q̄uis traditor sis. terret nihilominu⁹ de criminis immanitate subdēs. Ad qd venisti. ad q̄ntum scelus. Nam o iuda osculo filium hoīs tradis. Magnum flagiciū. tradis vtiqꝫ patrem tuū p creationē. tutorē tuū p ꝯseruatōem. dn̄m tuum per redemptionem. fratrē tuuꝫ p incarnationē. magistrū tuum p doctrinationem. amicum tuū p electionem. iudicem tuū p finalē retributioneꝫ. tradis aūt osculo. signo pacis ꝛ amorꝫ. amicicie ꝛ federis. qđ tu facis signū belli et pditōis. signū latrocinij ꝛ cōdemnationis. Judas autēꝫ q̄ turbam p̄cesserat vt viso signo quē tenerēt nō dubitarent. osculato dn̄o rediit ad turbas. forte sollicitās aut animans vt ꝯceptū psequerentꝫ facinus. quos fortassis timore aliquo viderat substitisse. ne si dn̄s sacerdotuꝫ principibꝫ nō p̄sentaretꝫ ipse pmissam iusti sanguinis iniustam mercedē nō ꝯsequeretꝫ Jesus itaqꝫ sciens omnia q̄ sup ip̄m ventura erant. pcessit

obuiā turbis. ꝛ dixit. Quez queritiſ. Reſponderūt ei. Jeſum nazarenum. Dixit eis. Ego ſum. Stabat ꝛ iudas ꝗ tradebat eum cū ipis. Poteſtatꝫ ꝗꝫ ſue magnitudinez ad euadendū ſi voluiſſet ſigno mōſtrat clariſſimo. Ut eñ dixit. Ego ſuz. abierunt retroꝛſum ꝛ ceciderūt in terrā. De b̄ Leo in ſmone ꝗ incipit. ſermonē dilectiſſimi b. Terribilis militu3 coboꝛs illa ꝛ a pncipibus ꝛ a pbariſeis miſſa cū gladijs ꝛ fuſtibus multitudo ita vna voce pcuſſa eſt vt cum turbe dixiſſent Jeſum ſe querere nazarenum. reſpondiſſetꝗꝫ. Ego ſum. nemo ſubſiſteret. ſꝫ omnes ſimul amiſſo membꝛoꝝ officio retroꝛſum acti colliſiꝗꝫ coꝛruerunt. Jn quo vtriꝗꝫ diuine erat poteſtatis indicium. que impioꝝ conatus non armis ꝯtrarijs neꝗꝫ vllius creature potentie auxilio ſed ſola verbi virtute pꝛoſterneret. Quia vero ſaluando humano generi alterius operis ratio cōgruebat. nec poſſet ſanguis chꝛiſti preciū credentiū fieri ſi ſe redēptoꝛ nō ſineret compꝛebēdi. Admiſit in ſe impias manus. et cohibita eſt potentia deitatis vt peruenireꝰ ad glīaꝫ paſſionis. Hec Leo. Quibꝰ tandem ſurgendi poteſtate conceſſa iterum eos interrogauit. Quē queritis. Jlli autē dixerūt. Jeſum nazarenum. Reſpondit Jeſus. Dixi vobis. quia ego ſum. Ecce iudas quem oſculatꝰ iam fuerat regreſſus ad turbam pariter cum illa ignoꝛat atꝫ loquentem nunc recognouit. Sed quoniā nec ſua pſtratione nec excecatione a crudeliſſima concepti facinoꝛiſ voluntate reuocari poterāt dñs ipſe ſe tradidit volūtati eoꝝ. ꝗ niſi ſeipm traderet nihil malicia Jude potuiſſet. Et ait. Si ergo me queritiſ. Sinite hos abire. vt impleretur ſermo quem dixit ſcilicet Jeſus Johā. xvij. Quia quos dediſti mihi nō perdā ex eis quēꝗꝫ. hoc itaꝗꝫ verbo ita ſe eoꝝ volūtati tradidit. vt tñ nullam ſup diſcipulos acceperūt poteſtatē. ꝗs quō nō tenuiſſent nedum iam ſꝫ ꝛ dum ſepulchꝛū cuſtodibꝰ munierūt. ꝛ dum illū reſurrexiſſe a cuſtodibꝰ audierūt niſi pꝛohibuiſſet dñs. ꝗ Lazarum reſuſcitatū de moꝛte

cogitabāt iterꝫ occidere. Jo
han. xij. Tūc accesserunt. da
ta. s. licētia et man⁹ iniecerūt
in eum ꝛ tenuerūt eū ꝛ liga/
uerunt eū. Uidentes aūt hi
qui cū christo erant qđ futu
rū erat. s. captionē mgr̄i ad
mortē. dixerūt. Dn̄e si ꝑcuti
mus in gladio. Rn̄dens aūt
Jesus ait. Sinite vsqꝫ huc.
quasi diceret. Sinite vt me
cōprehendant quoꝝ iam vo
luntati me tradidi vt imple/
atur scriptura et redemptio
vestra. Simon ergo Petr⁹
habens gladium eduxit eū.
nō expectato. s. dn̄i responso
ꝛ ꝑcussit pontificis seruū. et
abscidit auriculā ei⁹ dextrā.
Erat autē nomē eius Mal
chus. Eodem ardore petr⁹
quo cetera ferebat hoc fecit
Dixit ei Jesus. Petre mit/
te gladium tuū in vaginā.
q̄si diceret ſm Rabanū. Ces
set vindicta. remissio largia/
tur. calicē quem dedit mihi
pater nō bibā illū. quasi di
ceret. Utiqꝫ. ad h enim veni
Admonet secūdo. Om̄s in
quit q̄ accepint gladiū. ꝓpria
scꝫ auctoritate. gladio pibūt
Hec ſm Rabanū. Omēs q̄
semetipos vice talionis vl/
cisci in p̄senti desiderant nō

merent a dn̄o vlcisci. sed pe/
nā sibi damnatōis amplifi/
cant. Tertio ratiōe cohibet
Petrū gladio ꝑcutientē cū
addit. An putas qꝛ non pos
sum rogare patrē meū ꝛ ex/
hibebit mihi mō plusqꝫ duo
decim legiones angeloꝝ. ac
si aperte dicat. Sine nō in/
digeo duodecim apostoloꝝ
auxilio. etiā si omnes me de
fenderent q̄ possum habere
duodecim legiones angeli/
ci exercitus. Legio apud ve/
teres sex milib⁹ cōplebat ho
minū. Scribit autē de vno
angelo qꝛ descēdit in castra
assyrioꝝ nocte. ꝛ ꝑcussit oēm
virū robustū centū octogin
taqn̄qꝫ milia. Esaie. xxxvij.
Quartā dn̄s rōnem addit
dicens. Quomodo ergo im
plebunt scp̄ture. qꝛ sic opor
tet fieri. oportet necessitatē
dicit. non ꝯsequentis sed cō
sequētie. quia predestinatio
dei liberū arbitriū nō tollit.
Et cum tetigisset auriculā
eius sanauit eum. Remigi⁹.
Nunqꝫ ergo pietatis sue do
minus obliuiscit q̄ ꝛ hostes
suos non patitur vulnerari
In illa hora dixit Iesus tur
bis. Ad eos scilicet qui vene
rāt ad se p̄ncipes sacerdotū.

magistratus templi et senio/res populi. venerant forte ali qui cum turba. Vel venisse di cuntur. quia suos miserunt. Gerson. tanque ad latronem existis cum gladijs et fustibus comprehendere me. quotidie fueram vobiscum et sedebam do cens in templo. et non me te/nuistis. Sed hec est hora ve stra et potestas tenebrarum. Quasi diceret secundum Rabanum. Stultum est eum cum fustibus et gladijs querere qui vltro se vris tradit manibus. et in nocte qua/si latitantem et vestros oculos declinantem per proditorem inue stigare qui quotidie in tem/plo docuit. Sed ideo aduer sum me in tenebris congrega mini. quia potestas vestra in te nebris est. Hoc autem totum fa/ctum est vt implerentur scriptu/re prophetarum de passionis mee multiplici contumelia multi pliciter prophetantium. Tunc di/scipuli omnes relicto eo fu/gierunt. Adolescens quidam sequebatur eum amictus syndo ne super nudo. id est. veste li/nea. et tenuerunt eum. At ille relicto syndone nudus pro fugit ab eis. Hunc hierony mus videtur dicere fuisse Ja/cobum fratrem domini. Beda ve ro Johannem euangelistam. Theophilus autem iuuenem de domo illa in qua comedit pa scha. Libeat nunc charissi/mi parumper attendere. quantum in his que ad literam plane au distis domini creuit dolor et tri sticia. Audistis namque quia a di scipulo proprio signo pacis pre/cio vili traditur. a ceteris omni bus derelinquitur. et super hoc a peccatis eorum simul et com prehendentium profundius trista/batur. Quid enim tristius esse po terat ei qui vltro se obtulit quam tradi a domestico non quo cumque sed cui cura pre ceteris com/missa fuerat. tradi a commen/sali etiam angelorum cibo re fecto. Tradi insuper a disci pulo non de septuagintaduo bus. sed apostolo vno ex duo decim qui fuerunt intimi. qui fuerant caterua regalis et sin gularissimi amici ex vniuer si orbis hominibus collecti quos in testes singulares fi dei columnas veritatis pre dicatores miraculorum opera tores. totius mundi lumina deputabat. Teste namque Gre gorio omelia. xxxv. Minorem dolorem mala inferunt que ab extraneis inferuntur. plus ergo in nobis illa tormenta se/

niunt que ab illis patimur. de quorũ mentib9 presume-bamus. quia cũ damno cor-poris mala nos cruciant a-misse charitatis. Hinc domi-nus ipse per psalmistã de eo predixerat. Si inimic9 me-us maledixisset mihi. sustinu-issem vtiq3. Et si is qui ode-rat me sup me magna locu-tus fuisset. abscõdissem me forsitan ab eo. Tu vero ho-mo vnanimis. dux meus et notus meus. Qui simul me-cum dulces capiebas cibos. in domo dei ambulauimus cum consensu. Et iterũ. Ho-mo pacis mee in quo spera-bam. qui edebat panes me-os. Notate verba. Hõ inq̃3 vnanimis. quia homo pacis mee non sue. Ambulauim9 in domo dei cum consensu. quia fruebatur proditor il-le cum ceteris condiscipulis dulcissima magistri ac paci-fica conuersatione. Dux me-us ꝓpter procurationis offici-um. notus meus ꝓpter apo-stolatum. qui edebat panes meos ꝓpter cõtinuam coha-bitatione3 z domini seruan-tem semper prouisionẽ. Si-cut alibi quesiuit. nunquid aliquid defuit vobis. z dixe-

runt nihil. Luce. xxij. Etiã sacra illa nocte dulces me-cum accipiebat cibos. corpo-ris sc3 mei z sanguinis. h cui tãta prestiti magnificauit su-per me supplãtationẽ. quasi apertis vocib9 dicat sm Gre-gorium. Transgressionẽ ei9 tanto grauius pertuli quan-to hanc ab eo qui me9 vide-bat esse sensi. Aggrauat do- 2
lorem. quia signum pacis fa-cit signum proditionis. hoc enim signum dominus qua-si pignus inter se z discipu-los instituit in probatione3 sincerissime dilectõnis. S3 vt Ambro. super Lucã ait. Amoris pignore vulnus in-figit charitatis officio san-guinem fundit. z pacis instru-mento mortem ꝓpinat. Ag- 3
grauat etiã dolorẽ p̃cij vili-tas q̃ estimauit infinitũ bo-num. De q̃ Chryso. omel. x. Vere infelix mercator q̃ cũ vendit eũ q̃ cũcta ꝯseruat. q̃ demonib9 imperat. cui obtẽ-perant maria. cui oẽs subia-cẽt ptãtes. q̃si rem vilem z in-dignã nõ ei9 p̃ciũ taxauit vt de re cara fieri assolet. s3 pre-ciũ in emẽtiũ ptãte ꝯstituit. Quid inq̃t mihi vultis dare. S3 hec ampli9 auxit dolorẽ 4

dñi z ingratitudinē iude.qz eū triginta denarijs pacisce batī vt vēderet. z xp̄s ei sāgui nē quē vēdidit gr̄s offerebat vt bret pctōꝝ remissionē. vt dic̄ Chꝛyſ. vbi s̄. Et qz b̄ in xp̄o ingr̄ vēdidit qḋ xp̄s, xp̄s eū saluandū suscepit. vt vult Amb. sup Lu. Aggrauauit z xp̄i dolorē discipuloꝝ suorū imo suꝝ p̄r̄ diffamatō. Diligit em̄ v̄tuosus iure famā suā z suoꝝ. indoct̄ vo populus oībꝫ indistincte notā imponit diffamie de q̄ꝝ cōsortio vl̄ vnū ꝯsiderat cecidisse Quātū deniqꝫ doloreꝫ fuga discipuloꝝ inflixit q̄bꝫ tā diligenter fuiebat. q̄s satis cogitare poterit. Qm̄ in ei̅ psona plangens ꝓpha dixit. O ꝓ p̄r obꝛiū sustinuit coꝛ meū. et ex pectaui q̄ ꝯtristaret z n̄ fuit. q̄ ꝯsolaret z n̄ inueni. Elōgasti a me aicū z p̄xim z notos meos a miseria. Qui iuxta me erāt delōge steterūt. z vim faciebāt q̄ q̄rebāt aiaꝫ meā. Uere p̄ijssime dñe iesu noti q̄si alieni recessert a te. dereliq̄rūt te p̄ximi tui z q̄ nouerūt te obliti sūt tui. nedū tui s̄ꝫ z b̄nficioꝝ tuoꝝ z p̄sūptuose sue sp̄ōsionis. Ubi ei sūt q̄s paterna sollicitudine i oībꝫ ꝯfuabas. cū q̄bꝫ bacīpa nō/ cte pasca mā̄ducabas. q̄ꝝ pedes lauerās. q̄bꝫ corp̄ tuū z sāguinē i cibū potūqꝫ dederas. ac tā dulcit̄ s̄mōe longo ꝯsolat̄ fueras atꝫ p̄ri tā diligēt ꝯmēdaueras. ō q̄bꝫ deniq̄ꝫ gloꝛiabar̄ tāq̄ꝫ ō fidelibꝫ nō s̄uis s̄ꝫ aicis. qz tecū in tentatiōibꝫ p̄māserūt. Ubi nūc o petre ꝯstātia tua. Aisti em̄ z si oēs scādalizati fuerit in te. ego nunq̄ꝫ scandalizabor. Ubi Iohānes familiaritas tua z singular̄ ꝓrogatiua dilectiōis q̄ etiā sacratissimūꝫ pect̄ reclinatoꝛiū tuo capiti ꝯcesserat. Ubi tua fratrisq̄ꝫ tui germani p̄sūptio. q̄ calicē dñi potare vos posse affirmastis. Ecce ꝑparat̄ dño calix z mīme expectat. Ubi p/ inde Iacobi minoꝛ̄ Simonis Thadei carnal̄ ꝯsāguinitas. q̄ etiā etbnicos sibi sāguis ꝓpinq̄tate iūctos assistere fac̄ mutuo i necessitat̄ articulo Ubi ē o thoma virilis tua aniositas q̄ dño de circa ioꝛdanē ascēdere volēti in iudeā tuos alloquēs ꝯdiscipulos dixisti. Eam̄ z nos z moriamur cū illo. Ubi bartholomee generositatis tue audacia que etiā cogit p̄ro glīa

seculi nobiles in bellis mor
talibꝫ ꝓpe desperatis non fu
gere sꝫ vsqꝫ ad mortē dimica
re. Ubi vos om̄es discipuli
q̇ querenti dño recedentibꝫ
quibusdā nūq̇d ꝛ vos vultis
abire respondistis ꝑ os Pe
tri. Dñe ad quē ibim⁹. quia
verba vite habes. Nūquid ꝛ
modo nedum verba sed vite
opera demonstrabat. opera
in miraculis etiaꝫ modo in
oculis vestris exhibitis. ver
ba dum cōp̄hensoribꝫ p̄ci
piendo p̄cepit. Si me que/
ritis. Sinite hos abire Ue
re verba vite q̄bꝫ vitā vob̄ cō
seruauit. ꝛ securos a corpali
molestia reddidit Paulo añ
dixeratis socij mense celestꝫ.
et si nos tibi commori opor
tuerit in te non scādalizabi/
mur. Et ecce nemo vos ap/
prehēdit soli mḡro incēdūt
et relicto eo solo in man⁹ ini
micoꝝ fugitis omnes. Sic
amātissime dñe torcular cal
cas solus. ꝛ de gētibꝫ vir nō
est tecum. vt olim de te vere
prophetauerat Esaias. lxiij
Percuteris pastor bone ꝛ ec
ce dispergentur oues greg̃
tui fugientes. quos tm̄ iterū
cōgregabis cū surrexeris. et
eas p̄cesseris ī galileā. Quā

hec induxerint tristiciam ex
eo vel consideret. quia dum
p̄cogitata fuerant dominuꝫ
ab oratiōe et agone vehemē
tissimo ter surgere ꝛ orōneꝫ
irrūpere coegit. vt discipu/
los ne in hanc inciderēt ten
tationem ꝯfortaret. Super
hec doluit de ꝓditoris ac di
scipuloꝝ casu ac cōprehēdē
tium pctō q̄s nec beneficijs
nec exhibitis etiā in sua cap
tione miracul̄. s. cōprehēden
tiū excecatione ꝓstratiōe. di
scipuloꝝ ꝯseruatione. ꝛ auri
cule restitutiōe poterat reuo
care. qđ recte figurare pote/
rat paruitatem fructus sue
passionis ī cordibꝫ ꝑuersoꝝ
vsqꝫ i seculi finē futuroꝝ. Sꝫ
qm̄ de h̄ sup̄ tactū ē lati⁹. pu
to nūc ad alia ꝓperandū. Re
licto ḡ dño solo in māibꝫ ini
micoꝝ vidētes illi q̄ tradit⁹
est voluntati eoꝝ. deseuiūt in
agnū lupi īmanes. imo ī pa/
storē diri latrones. Et sicut
Leo ait sermone qui incipit
Recursis dilectissimi. irrue/
rūt ī lumē veꝝ filij tenebraꝝ
ꝛ vtētes facul̄is atꝫ laternis
inciderūt in īfidelitatꝫ sue no
ctē. q̄a nō lucis intellexerūt
auctorem. Occupant para/
tū teneri. trahunt volentem

trahi. qa si vellet obniti. nihil quidē in iniuriā eius impie man⁹ possent. Sed mūdi redemptio tardaretur vt nullū salnaret illesus qui p omniū salute erat moritur⁹. Cohors aūt inquit Johannes scʒ militum ꝛ tribunus qui preerat eis. hoc quo ad gentiles. ꝛ ministri iudeorū tenuerūt euʒ ꝛ ligauerūt eū. agnum scilicet mansuetū in nullo repugnantē sed vltro se offerentem. ne de manib᷒ eorum tanꝗ̄ magus elaberetur. ꝛ vt sic eum morte dignum ostenderēt. qꝛ q̊s occidere volebāt ligabāt. Mos eñ iudeis erat ꝭm glosaʒ vt quē morte dignū iudicarēt. vinctum presidi p̄sentarent. Et adduxerunt eum primū ad Annā. Plane recitat Johannes domini comprehēsionem. ligationem. ꝛ deductionem ad Annam. que tamen nō sine maximis facta credit᷑ iniurijs. quas ꝛ si euāgelista non narrat. nihilominus inflicte credunt᷑. Multa eñ certa fide credita acerbitatē illate passionis declarantia euāgeliste omiserunt Tum qꝛ scripserūt nō ad excitandum compassiōis affectum p̄ncipalit᷑ sed ad faciendum de hystoria certā fideʒ. Hinc Johan. xix. dicit. Ille scit qꝛ vera dicit vt ꝛ vos credatis Ideo plane gesta referunt sine eorū oratoria magnificentia q̄ necessaria nouerūt p fidei firmamēto. ne pl⁹ viderent᷑ p̄suasores ꝙ̄ v̄itatꝭ testes. Tū qa h̄ vtile fuerat fideliū deuotiōi quaten⁹ dū ea q̄ euāgeliste reliq̄rāt ingenij labore ꝛ pijs fletib᷒ ꝛ oratione req̄rāt ꝛ capaces reddérent᷑ ad intelligēdū ꝛ tenaciores ad memorandū. Et vt Grego. omel. vj. ī Ezech. ait. tanta maiori dulcedine inuenta reficerēt ꝙ̄to maiori labore fatigarēt animum quesita. Q̄d ṽo multa certa nō recitar̄ūt patet. nam recitantes ꝯspuitiōem colaphizationē ꝛc. tacēt de q̄ntitate. que tñ tāta erat vt q̄i absconderet᷑ facies eius ꝛ q̄si leprosus videret᷑. In flagellatiōe et coronatione non faciunt mentionem de vulnerū profundatione et sanguinis effusiōe ac toti⁹ corp̄is vulneratione. Investium expoliatione. tacent de vulneruʒ innouatione. in crucifixione nō meminerūt de extensiōe

corporis,ppter quaz oia ossa poterāt dinumerari. imo ta cent de clauis ferreis quib⁹ manus ꝛ pedes foderāt. Nā q̄d nō Johānes de Thoma dubitante loquēs cōmemo rat clauoꝝ fixurā ꝛc. Multa tacuerūt de quibꝫ tñ ,pphe clarissime pdixerunt vt suis patebit in locis. q̄ tamē omnia in christo impleta ipe testatus est pendens in cruce. cū ait. consummatū est. sed z impletura pus scrip⁹ predice bat. Non tamen ita silēt q̄n ea breuiter tangant. ex q̄bus mens deuota poterit etiam noscere ea que tacuerunt. si res scriptas studiose voluerit meditari. Unde ad,posi tum. q̄ꝫ violent dñm tenuerūt impellentes ꝛ pcutiētes attrahentes ꝛ retrahētes. il li veste. illi crinibꝫ. illi barba illi manibꝫ. illi brachijs. illi collo aut scapulis inherētes Ut Leo ait. Quicq̄d sacerdotū instinctu furor popularis audebat ex hoc colligi potest. q̄m teste mattheo accesserūt ꝛ iniecerūt man⁹ in eum. dicturus tenuerūt eū. q̄d fuit necesse premittere ꝛ iniecerunt manus in eū. certum em̄ est. q nō nisi māibꝫ

tenere eū poterant. nisi quia illatarū iniuriaꝝ violentiaz significare voluisset. Nā iniicere violentiā importat ꝛ cū hoc incertitudinez. quasi diceret. cū magna violētia vndiq̄ꝫ manibꝫ impulerūt. Ad hoc deniq̄ꝫ agendū impulit ira excitata qua se de,pstratione quam sibi per magicaz artem putabāt illatā vindicare voluerūt. Et quō pleni inuidia ꝛ odio furentes perpercissent dño in captōne ꝛ ligatiōe quem etiaz in cruce pendentē ꝛ morientē lacesse bant. imo mortuuz vulnera bant. Facit ad idem repentina discipuloꝝ fuga. nō re/oꝛ subito fugissent qui pmo defendere parati fuerāt si mā suete eum tractari vidissent Sed quid ait euangelista. Uidētes discipuli qd futurū erat. id est. q꞉ occidēdus erat. ꝛ vnde hoc viderūt nisi ex horribili ei⁹ tractatōe. cōprehensione ꝛ immiti ligati one. in quibꝫ tantaꝫ ostende runt sue ferocitatꝫ rabiez vt in hoc nō dubitarēt īmo certissime cognoscerēt ꝛ cōiicerent discipuli dñm suum ab his canibꝫ viuū euadere nō posse. Referꝫ deniq̄ꝫ beatuz

Bern. hoc dicere q pstrauerūt eū in terrā sicut ipse eos prostrauerat. Et appodiauerūt sup pectus ei⁹. spuerunt in faciem ei⁹. ⁊ durissime collum ⁊ manus ligauerūt. Et q̄a sudor sanguis adhuc ex nimia mortis anxietate defluebat p totam faciē in os eius. ⁊ similiter iudeoꝝ sputa de genis. nec abstergere ligatus posset. suffocat⁹ vtiq; fuisset extūc nisi diuīa virt⁹ eū ad vlteriora p nobis tolleranda reseruasset. Nō si ita est puto eū p reuelatōem id nouisse quō multe sancte ac deuote persone varias circa dñicā passionē reuelatōes meruerūt. Quib⁹ piū est pia fide credere. licet nō temere diffinire. maxime si scpture nō dissonant canonice. Verū talia vestre cōmittens deuotioni. relinquēs incerta. solidis sanctorū dogmatib⁹ ⁊ textui inhaeream. Scribit tñ deuot⁹ Bonauen. de hac captiuatione ⁊ ligatione ita. Quis inq̄t sine gemitu audire posset qualiter in hora illa crudeles homies homicidas man⁹ iniecerūt ī regē glīe ⁊ truculēti lictores mitis iesu innocētes man⁹ vinculis

ɔstringētes. ipm̄ mansuetissimū agnū ad instar latronis traxerūt ad victimā. Traxerūt aūt vt iohēs ait. ad annā p̄mū. scz de orto p vallem iosapat trans torrentē cedron in hierl'm. Vos cogitabitis cū q̄ntis clamorib⁹ impulsionib⁹. iniurijs. Erat aūt annas socer caypbe q̄ ɔsilium dederat. q2 expedit vnū hominē mori p ppl'o. ex cōmissione scz Caypbe. vt vult Augustin⁹ sup Johēm. vt sic videret minoris culpe dānando eū q̄ a simili pontifice dānaret. Et s'm Bedā. vt qui erant affines sanguine sociarent in scelere. Et transeundo in domū Caypbe domū Anne p̄terire oportebat. q2 q̄si pontifex habebat. Emerant enī alternatī vicib⁹ pontificiū ad seꝫ merito dignitatis ab herode ɔtra legis dispositionē. vt vult Joseph⁹. Nō g̃ mirū si iudicabāt inique iniqui pontifices. maxime eū q̄ eos in suis vicijs arguebat. vt vult Beda ⁊ Raban⁹. Sequebat autem iesum simon petr⁹ a longe. Et alius discipulus scz Johannes. quoniam post fugā cū ceterī resumpto animo tan-

q̃ fortiores et magis aman tes reuersi sequebant. Disci pulus autem ille erat notus pontifici et intrauit cum Je su in atrium pontificis. Pe trus autem stabat ad atrium foris. Exiuit ergo alius di scipulus qui erat notus pon tifici et dixit hostiarie et in troduxit Petrum. Dixit er go Petro ancilla hostiaria. Nunquid et tu ex discipulis es hominis illius. At ille nega uit coram omnibus dicens Non sum. Stabant autem ministri et serui ad prunas. quia frigus erat. et calefaciebant se. Erat autem et Petrus cum eis stans et calefaciens se. deinde exiuit foras in atrium et statim gal lus cantabat. Et recordatus est Petrus verbi iesu quod dixerat. priusq̃ gallus etc. Pon tifex ergo scilicet Annas in terrogabat iesum de discipu lis suis et de doctrina eius. qui tenebant eum vt seductorem et doctrine false predicatorem. Cum autem de discipulis ni hil ad eorum commendationem dicere potuit. quia flicto eo omnes fugierunt. nec tamen infamare voluit. ideo non ad primam. sed ad secundam que stionem respondens ait. Ego palam locutus sum mundo ego semper docui in synagoga et templo quo omnes iudei conueniunt et in occulto lo cutus sum nihil. Nihil locu tus fuerat dominus in occulto. li cet multa in parabolis. mul ta seorsum disseruit discipu lis. Quoniam secundum Augustinum sup Joh omel. cxiij. non ita dice bat paucis vt ab eis quibus dictum fuit taceretur. sed ita poti us vt vsq̃quaq̃ predicare tur. et sic per paucos innote sceret multis. Hinc ipse eis dem paucis dixit Matth. x Quod dico vobis in tene bris dicite in lumine. scilicet pa rabolas exponendo. Et quod in aure auditis predicate sup tecta. omnibus annunciando. Subdit dominus. Quid me interrogas. Interroga illos qui audierunt quid locutus sum ipsis. Ecce hi sciunt que dixerim ego. Qua responsi one dominus ostendit do ctrinam suam fore veram. et ex lo co publico ad hoc deputato. et ex auditorum testimonio. quasi diceret. paratus sum subire te stimonium eorum quibus magis q̃ mihi credis. Hoc cum di xisset. vnus assistens ministro rum dedit alapam iesu dicens.

Sic respõdes pontifici. q̄si notasset Annam de stulta i terrogatiõne. Non leuis sed grauis haud dubiū fuit illa ꝑcussio quā tanta vigilantia describit Johannes euāgelista. q̄ etiā ⁊ alia plura enormia christo illata siluit. Sz neq̄ʒ si modica fuisset de ipsa ꝓhetia ɔtexta fuisset. Ait ei Hieremias Threnorū .iij. Dabit ꝑcutienti se maxillā. Et Michee. v. Percutient maxillā iudicis isrl'. Sed si forte modica aut paruipendenda tibi apparet illa ꝑcussio. attende diligenti⁹ q̄s sit q̄ percutit̄. quis deniq̄ʒ ꝑcutiens. ⁊ apparebit forsitan iniurie magnitudo. quā nō solum actus ꝑcussiōis sʒ agēs monstrabunt ⁊ passum. Si eñ magister ciuiuʒ a subdito alapam susciperet quanti putatis estimaret ī iniuria Quanti vero si pater a filio. vl' ꝓnceps a plebeo. Aut q̄d maius ē ꝓncipū monarcha imperator a rustico. Et q̄d omino intolerabile videret̄. si summus pōtifex papa romanus huiuscemodi pateret̄ iniuriaʒ a quolibet minimo stabulario. Nouit estimare hanc iniuriam dauid vnct⁹

in regeʒ. qui cum nō animo nocendi sed ꝓferēdi testimonium Saulis a domino ꝓiecti ac sui mortalis inimici absciderat oraʒ clamidis sue in spelunca odollam percussit cor suum dicens. Propicius sit mihi deus. eo q̄ abscidisset clamidis oram christi dñi. j. Reguʒ. xxiiij. Et tñ hi omēs memorati naturali ɔditiōe pares. q2 homies tñ eque mortales. Sʒ ecce nunc ꝑcutit̄ a luto figul⁹. ab infimo summ⁹. a peccatore deus. a mancipio domin⁹. a creatura creator. a vili orbis portione vniuersitatis gubernator. ab eo quē redimere venerat piīssim⁹ redēptor. Cuius tanta in creaturas auctoritas ⁊ tanta creaturaꝝ obediētia vt mag̃ omnia in nihilū redirent q̄ʒ naturalibꝫ suis actionibꝫ vl' minimā ei⁹ trāsgrederent̄ ordinationē. Hoc celum suo regulari cursu. hoc stabilitate terra. hoc suis ponderibus elementa. hoc in continua ⁊ concordi pugna. hoc deniq̄ʒ in omniū corporaliū. contiguatione nullo vacuo. interrupta. ceterisq̄ʒ multis clarissime demōstratur. Hunc

tantum pcutit puluis vilissi mꝰ q̄ nisi ab eo q̄ pcussus est ↄseruaret̃. in nihilū ↄtinuo redigeret̃. Ita de hac pcussi one sensit Chrꝭ. cn aīt. Dolo reas celū excessū mēt̃ pate/ re terra dn̄atoris lōganimi tatē ⁊ seruoꝝ indeuotionez. Talē charissimi cogitate eū q̄ patit̃ q̄tiēs passionem eiꝰ meditamini ne paruipēden da videat̃ q̄cunq̀ illata iniu ria. Nō eīn hō purus est sed verus et immēsus atq̀ eťnꝰ deꝰ. ⁊ si non ꝯm naturā diui nā q̄ impassibilis est. ꝯm hu manā tn̄ sibi vnitā supposi/ taliter patiat̃. Quantū autē sit deū pati ꝓ hoīe nūq̄ꝫ po- terit ꝗs satis mortalis cogi tare. qꝛ eīn infinitus ē q̄ pa- titur. q̄libet illata passio. q̄n/ dam sortit̃ infinitatez. ꝓpter quam etiam quelibet suffice ret. ⁊ vt communiter dr̄ vel vnica guttula sanguis effu/ sa ꝓ totius mūdi etiaꝫ iusta redemptiōe. nisi in effusione tanti sanguīs amoris mag/ nitudinē etiaꝫ grossissimis hoīb9 placuisset demōstrare Unde cuiliбꝫ deuoto ad ex ercitatōez cuiuscūq̀ intēsissi me deuotiōis ħ solū suffice/ ret. deū scꝫ passum. etiā si so lum verbū iniuriosum ꝓ ho mine. vt nō opus essꝫ ad eo/ rum q̄ passus est multiplici tatē oculū reflectere. Ualde eīn plus distat deum ꝯm se impassibilē voluntarie pati ꝯm naturā assūptā q̄ꝫ deum patientē ħ magna vl' illa mo dica pati. Ibi eīn infinitas q̄dam interest. ħ finitas sola. q̄d distātia int̃ penā et penā tn̄. Ideo s̄p in oīb9 dicēdis cogitet̃. qꝛ deus est q̄ patit̃. qꝛ creatura peccatrix est q̄ i/ fert passionem. Sꝫ nunc re spōdentis dn̄i māsuetudinē audiamꝰ Si inq̄t male locu tus sum. testimoniuꝫ ꝑhibe de malo. si bn̄. cur me cedis. Qua responsione māsuetis/ sima serui iniusticiaꝫ aperte arguit in damnatū hominē pcutientis. Post susceptam itaq̀ alapā misit eū Annas ligatū ad Cayрham ponti/ ficem. vbi sacerdotes scribe pharisei ⁊ seniores ↄuenert. Oēs hi in morte ih̄u xp̄i ma chinati sunt. vt cum xp̄s ab omni iudeoꝝ genere ꝑncipi bus. s. ⁊ doctorib9 religiosis ⁊ popular b9 damnaret̃. sine ambiguitate putaret̃ morte dignissimus. Sequebatur autem Petrus a longe. quia

trahebat amor. s3 a longe. qr retrahebat timor. Uerū i h maria est nob veneratōe ad mirādus. ait Raban⁹ q dominū nō reliqt etiam cū timeret. Qui eīn timet nate est. q seqt devotionis. q negat obreptōnis. q penitet fidei. Lu. Et accenso foci igne in atrio z circūsedētib⁹ ill' erat Petr⁹ i medio eoz. Math. Exeunte autē illo ianuam. rursus alia ancilla cepit dicere circūstantib⁹. z h erat cū ihū nazareno. Lu. Et alius videns illū dixit. Et tu de illis es. Joh. Dixerūt quocꝫ ei. sc3 circūsedentes. Nūqd z tu ex discipul' ei⁹ es. Mat. Et iterū negauit cū iuramēto. qr nō noui hominem. Et post pusillum. Lu. interuallo facto quasi vnius hore. Marcus. accesserūt q astabant z dicebant Petro. Uere tu ex illis es. Mar. Nam galileus es. Matth. Nam z loquela tua manifestū te fac Johā. Et dixit vnus ex seruis pontificis cognatus ei⁹ cuius Petrus abscidit auriculā. Nonne z ego te vidi in orto cum illo. Mar. Tūc cepit. Mar. anathematizare. Matth. detestari et iurare. qr nō nouisset hominē. Et ↄtinuo Lu. adhuc eo loquēte. Marc⁹. iterū gallus cātauit. Notet hic p ↄcordantia euangelistar q tres pmi nō describūt ductōnem ihū ad Annā. quā in sua ductione ad Caypham putabant satis inclusam. eo q ad Annā de pcepto Caýphe z quia socer fuit Caýphe. in q videt Caýphas honoratus. ductus est. S3 volentes trinā Petri negationē describere. Primam scribūt quasi corā Caýpha factā. eo q qcqd factū est corā Anna. Caýphe imputat. Item est ↄsiderandum q in qualibet negatōe Petri. persone multe locute sunt sicut in tumultu fieri solet. Jdeo vnus euāgelista recitat vnā ↄsonā. q poz vl' pncipaliter locuta est. ali⁹ alias vel multitudinē introducit Petrus q3 quasi arūdo nutans inter amorē et timorez turbatus. nunc exūt. nūc redūt. ac sibi loqntib⁹ varia respondit. eandem tñ negationis sententiā habentia nesciens velut turbatus qd diceret vel ageret. Jdcirco et in locis negationū videt differentia de gallicātu. ter nega/

nerat. Dicūt enī plane ante
q̄ gallꝰ cantabit. qđ non nisi
de pma intelligi potest. siq̄/
dem ante secundū est pmus
Marcus autē ait. Anteq̄
gallus bis. Lucas. cātet. ter
me negabis. ꝛ ita ꝯsequens
istam. dicit gallum post pri/
mā negatiōē cantasse. Ubi
notat Augustinꝰ in de con/
cordia euangel'. q̄ trina ne/
gatio petri itelligit̄ q̄si vna
negatio continuata. que to/
talis inchoata est ante pmū
gallicantū. cōsummata ē au
tē ante secundū. Ideo tres
loquunt̄ de illa habendo re
spectū ad inchoatōē. Mar.
vero ad ꝯsummatiōem nec
repugnat q̄ vtrūq̄ christus
dixerit. nunc ꝛ Marcus po
nit de bis. nunc ꝛ alij ponūt
ter ad maiorem exaggerati/
onē. Hec Gerso. posset for/
te intelligi q̄ gallicantū pri/
mum Petrus non audiuit.
sed secundū. et ita tertio di/
cere anteq̄ gallus cantet. ita
vt Petrus audiat. ꝛ h̄ fuit se
cundus gallicantꝰ. Marcꝰ
vero simplr̄ anteq̄ cantet.
non referendo ad Petri au
ditū. Pulcre sat̄ de h̄ loqui/
tur Lira sup Math. Pote/
rat forte ꝛ Petrꝰ in pma ne/
gatōe ter negasse anteq̄ gal
lus cātaret. q2 nō negāt euā
geliste plures q̄ tres fuisse
negationes. Hec p textꝰ ve/
rificatiōe. S3 ecce respicia/
mus in auctorē nr̄m q̄ corā
Caypha et ꝯsilio ꝯgregato
ꝯstitutus blasphemat̄ mul/
tipliciter ab inimicis. Et fo
ris negat̄ ab amico cū exe/
cratione et iuramento. Ex
vtroq̄ crescit tristicia et do/
lor in xp̄o Et puto amplius
ex Petri negatōe q̄ iudeoꝝ
blasphematiōe. Doluit non
modice fons pietat̄ tēptati
onem ad tm̄ inualuisse in di
scipulo quē vt fortiorem ca/
put ceteroꝝ ꝯstituit vt cum
execratiōe sui ipsius negaret
cui vsq̄ ad mortē assistere p
mittebat. Si enim vsq̄ ad
mortē ꝯtristatus ē dum ad/
huc futuꝝ cogitabat q̄tum
doluit dum p̄ntem audiuit.
Aggrauabat dolorē in xp̄o
q̄ tā leui discipulꝰ tēptatiōi
cessit. Siquidem nō penis.
nō afflictōibꝫ. nō terribili po
testate cuiusquā. sed vnius
mācipij sola ē interrogatiōe
prostratus. vt dicit Gregori
us. xvij. Moralium. §. sexa
gesimo q̄nto. Et quidē inq̄t
idē ne sexꝰ firmior terribile

mõſtraret ancilla eſt inq̃ren
te tẽptat⁹. Rurſuſq̧ vt talis
ſexus infirmitas etiã officij
deiectõne vileſceret. non ab
ancilla ſ ab hoſtiaria eſt an
cilla req̃ſit⁹ Luc. Cõuerſus
aũt dñs reſpexit Petrũ. Et
recordatus eſt Petr⁹ verbi
dñi. ſic dixit. q: p̃uſq̧ gall⁹
cantet. Mar. bis. ter me ne
gabis. Reſpect⁹ h̃ ſm Aug.
videt̃ ſpũalis fuiſſe faciens
in mentẽ Petri venire quoti
ens iam negaſſet dñm. ⁊ ver
bum dñi q̃ id futuꝝ p̃dixit.
Cui videt̃ ꝯcordare Leo ſer
mone q̃ incipit Inter om̃ia.
Reſpexit dñs Petrũ et inter
calumnias ſacerdotũ. inter
falſitates teſtiũ. inter ſeden/
tiũ ⁊ ꝯſpuentiũ iniurias cõ/
ſtitut⁹ illis turbatũ diſcipu/
lũ ꝯuenit oculis q̃bꝰ eũ pre/
uiderat eſſe turbandũ. et in
illũ ingreſſa eſt ṽitatꝭ inſpe/
ctio vbi erat cordis faciẽda
correctio. q̃ſi q̃daz illi vox i/
ſonaret ⁊ diceret. Quid ha/
bes Petre. Quid in tua con
ſciẽtia recedis. Ad me reuer
tere. in me ꝯfide. me ſequere
mee paſſionis h̃ tempus eſt
nondũ tua hora venit ſuppli
cij. Quid metuis quod et ip
ſe ſupabis. nõ te ꝯfundat in

firmitas quã recepi. Ego de
tuo fui trepidus. tu de meo
eſto ſecurus Connaluit vox
xp̃i in Petro. Nã Matthe⁹.
Egreſſus foras fleuit ama/
re. Leo in ſermone q̃ incipit
Sacramentũ. Felices ſan/
cte apoſtole lachryme tue q̃
ad diluendaz culpam nega
tionis virtutez ſacri habue/
re baptiſmatis. Affuit enim
dextera dñi ihũ xp̃i q̃ laben
tem te p̃uſq̧ deſ̃ereris exci
peret. et firmitatem ſtandi
in ipſo cadendi periculo re/
cepiſti. Scribit autem Cle/
mẽs in ſuo itinerario q̧ Pe
trus extunc duxit in conſue
tudinem vt trigintaſex an/
nis quibus ſuperuixit poſt
dominicaz paſſionem ſemp
ſurgeret in p̃mo gallicantu.
oraret flendo vſq̧ ad horaz
matutinã Redeamus nunc
ad ea que circa dominuz in
domo Cayphe acta memo/
rantur. Ait eñ Mattheus
Princeps autẽ ſacerdotum
⁊ omne cõſilium querebant
falſum teſtimonium contra
Ieſum. vt eum morti trade
rent. ⁊ non inuenerunt. cum
multi falſi teſtes acceſſiſſẽt.
Marcus cõuenientia teſti/
monia nõ erant. Nouiſſime

aũt venerũt duo falsi testes
tãq̃ȝ maiora incõueniẽtia di
cturi Marc⁹. Nos inquiũt
audiuim⁹ eũ dicentem. Ego
dissoluã templũ h̄ manufa/
ctum et post triduum aliud
nõ manufactum edificabo.
Et nõ erat ꝯueniẽs testimo
nium eoꝝ. q̃a insufficiẽs ad
mortẽ ꝯdẽnatõȝ. Testes illi
dupliciť falsũ testati sũt ẽm
Joh. Et q2 nõ eodẽ sensu i/
tellexerĩt ꝛ testati sũt q̃uo di/
cebãť. a xp̄o em̃ dicebãť ꝟba
de tẽplo sui corpis. ab ilľ de
tẽplo materiali Salomõis
Et scd̄o q2 etiã in ipis ꝟbis
calũniant addẽtes q̄dam et
mutantes. Saluator dixit
nõ p̄cipiendo. sȝ p̄dicendo.
Soluite. i. soluetis tẽplũ h̄.
Ipsi aiunt. Ego dissoluam
templũ h̄ manufactũ. Vos
inq̃t soluite. nõ ego. q2 illici/
tum est vt ipsi nob̄ inferam⁹
mortem. Deinde illi vertũt.
Et post triduũ aliḋ nõ ma/
nufactũ edificabo. vt ꝑpe ď
tẽplo iudaico dixisse videãť
Dñs aũt vt ostenderet se de
spũali tẽplo sui corpis locu/
tum. nõ dixit edificabo sȝ ex
citabo illud Joh. ij. Aliḋ est
edificare. aliud excitare. Ex
citare em̃ est a somno natu/
re vľ mortis reuocare. qḋ ñ
ꝯuenit nisi tẽplo spũali Fue
runt nihilomin⁹ ꝛ falsi testes
ẽm Nicolaum de Ly. ꝛ si ve
ra ꝛ sensũ nõ mutassent. qm̃
falsam habuerũt in testificã
do intentionem. Volebant
autẽ ꝑ h̄ ꝓcurare mortẽȝ in/
nocentis Sed q2 nõ erat cõ
ueniens eoꝝ testimonium.
Marcus. Exurgẽs sũmus
sacerdos in mediuȝ. volens
ab eo inexcusabilẽ elicere ac
cusatõeȝ. Sicut scptum est
Biere. xviij. Venite cogite/
mus contra eum cogitatio
nes. Non em̃ ꝑibit lex a sa/
cerdote. nec ꝯsilium a sapiẽ/
te. nec sermo a ꝓpheta. Veni
te ꝑcutiamus eum lingua ꝛ
nõ attendamus vniuersos
sermones eius. Et recte in/
quit Rabanus. cõuenit no/
men pontificis actionis sue
strennuitati. Interp̄tať em̃
Cayphas inuestigator. vel
sagax. siue vomẽs ore. Sa/
gax em̃ fuit ad ꝓsequendaȝ
ꝛ explendã doli sui neq̃tiam
sed impudens ad ꝓferendũ
mendaciũ. et appetendũ ho/
micidium. Ira ergo p̄ceps
et impatiens nõ inueniens
calumnie locum excũtit de
solio pontificeȝ vt insaniam

mentis motu corpis demõ
straret. Dixit ergo. Non re/
spondes ad ea q̃ obijciũtur
tibi ab his. Quanto em̃ Je
sus tacebat. ait Rabanus.
ad indignos. tanto magis
pontifex furore superatus
eum ad respondenduz pro/
uocat. vt ex qualibet occasi/
one sermonis locũ inueniat
accusandi. Ideoqз dñs ihs
Marcus. tacebat. et nihil re
spondit. Sciebat em̃ ihs q̃si
deus q̃cq̃d respondisset tor
quendũ ad calumniã. Inu/
tilis em̃ erat r̃nsio ihu nullo
eam acceptante. Soluz em̃
ibi erat iudicij figura. in ve/
ritate autem seuissimorum cõ/
cursus latronũ. verificataqз
est ꝓphetia. Quasi agnus co
ram tondente se obmutescet
et nõ aperuit os suũ. Mar/
cus. Rursus ĝ summ⁹ sacer/
dos interrogauit eum. et di
xit. Math. Adiuro te ꝑ de
um. vt tu dicas nob̃. si tu es
xp̃s filius dei. Marc⁹. bene
dicti. Ob nominis dei reue
rentiã et inuocatõnem ita re
sponsionem temperat. vt et
veritatẽ insinuet. et homici/
das futuri terrore supplicij
a malicia reuocare satagat.
Vñ et respondendo Math.

dixit illi ihs. tu dixisti Mar
cus. Ego sum. Math. Ve/
rũtamen ammodo videbitis
filiũ hois sedentẽ a dextris
virtutis dei. et venientẽ i nu
bibus celi. ad iudicandũ scz
vos iuste et districte. q̃ in pre
senti me iudicatis iniuste et
maliciose. Tũc pnceps sacer
dotum scidit vestimẽta sua.
vt magnitudinem blasphe/
mie quã xp̃o imponebãt q̃si
tactus intrinsec⁹ dolore cor
dis ob dei ꝯtumeliã hoc sig
ꝰm morẽ iudaicum demon/
straret. Vñ Leo papa in ser
mone q̃ incipit. Spõsionis
nře. Cayphas ad exaggerã/
dã auditi sermonis inuidiã
scidit vestimenta sua. et nesci
ens quid h̃ significaret insa
nia sacerdotali honore se ꝑ/
uauit. Vbi est Caypha ra/
tionale pectoris tui Vbi cõ
tinentie cingulũ. vbi sup hu/
merale ꝯtutũ. mystico illo ve
stimẽto amict⁹ ipe te spolias
et ꝓprijs manib⁹ pontificalia
mẽbra discerpis. oblit⁹ p̃ce/
pti illius q̃d legeras de pn/
cipe sacerdotum. De capite
suo cydarim non deponet et
vestimenta sua non dirũpet
Tu ꝟo a q̃ iã alienabatur hec
dignitas ipe tui executor es

opprobriū. vt ad manifestan/
dum finem veteris instituti
eadem disruptio sacerdota/
lem auferret ornatum. quē
mox et templi discidit velū
Hec ille. Sed quem de sa/
cerdotali solio furor excusse
rat eadem rabies ad scindē
das vestes prouocat. Quod
ergo facto ostenderat verbo
euomit. dicens blasphema/
uit. quid adhuc egemus te/
stibus ad eius scz cōdemna/
tionem. Ecce nunc audistis
blasphemiā. O miser et prin
ceps. nequaq̄ vero dixit cri/
stus blasphemiam sed eui/
dentissimis virtutibus et si/
gnis probatam veritatē. Tu
ipse blasphemas. quod dei ē
deo nō attribuis. et verum
dei filium purum hominē
et blasphemum dicis. Sed
ecce maliciā principis et hy
pocrisim. non primo hoc a
christo audierunt q̄q̄ se fi/
lium dei nominaret de celo
descendisse et ad salutem ho
minum venisse freq̄nter hoc
ab eo audierunt. frequēter
sibi improperabant. vt de/
scribit Johannes in pluri/
bus locis sui euangelij. Vn̄
Johannis. x. clare dixit eis
et probauit. quia vnum esset
cum patre deo. Et ipsi aie/
bant. De bono opere non la
pidamus te. sed tu homo cū
sis facis teipsum deum. Nū
q̄ tamen legitur summū sa
cerdotem vestimenta scidis/
se. Et quoniam sufficienter
probare poterāt se deum di
xisse. cur alios et alios testes
aduocabant. nisi quia vt ali
quā apertiorem causam sue
mortis inuenire possent. Ha
bebant enim in lege promis
sionem futuri messie. quem
deum esse multe eorum scri
pture testate sunt. et cum di
uina operetur miracula s̄m
prophetarum dicta. debe/
bant magis eum vt deū ho
norare. q̄ vt blasphemum
damnare. Ideo nullam po
terant ex hac parte sue inui/
die iustificationem habere.
quam habuissent si non qd̄
dixerat operibus compro/
basset. Verum cum aliā ac/
cusationem inuenire nō po
terant. ad illam cōuersi sunt
tandem. quam vt aggraua/
ret vt dictum est. vestimēta
scidit. Unde statim ad ha/
bendum intentū. christi sci/
licet condemnatiōem. suis
ait complicibus. Quid vobis
videtur. Qui omnes dixerunt

Marcus. ꝛ ꝯdemnauerunt reū esse mortꝭ. Heu ꝯsētiūt oēs in malo q̄ nūq̄ ꝯcordāt in bono. Uidete iudiciū oī ꝑuersitate repletū. Nā ĳdez fuere accusantes. ĳdem discutientes. ꝛ ĳdem sententiātes. ꝛ quē. vt dictū est. signis scp̄turis. ac doctrinis veracissimis venisse saluatorem oīm ac verū dei filiū agnoscere poterant. ꝯdemnant. ꝛ tā q̄ malefactorē dei inimicuz et blasphemū vnanimiť iudicant reū mortꝭ. Heu dilectissimi q̄ntū nomen id omni veneratōis cultu dignissimū. nomē q̄d est sup oē nomē. in q̄ oē genu celestiū ťrestrium et infernoꝝ flectitur cū tremore. in q̄ solo ꝛ nullo alio oportet saluū fieri. rabidissimi canes dehonestāt et vilipendunt dñ impĳssima cōmutatione ih̄m saluatorē blasphemū dicūt. ꝛ vt talez ꝯdemnant in q̄ ꝛ demonuz maliciam vincunt. Quantū hec in corde innocentissimi dñi merorē exaggerāt. vł ex eo ꝯsiderate q꞉ ablatio honoris ꝑ infamiā inter oīa que exterius homini infligi possunt. nedū hoīcs seculares sine ṽtute honorū cupidos sꝫ magꝭ apud ṽe ṽtuosos maxime ꝯtristat. ꝛ maxime fugiēda. Nā ꝓpť honorꝭ ꝛ fame ꝯseruatōez oīa alia impēdimꝰ exteriora etiā vitam naturalē. vt pꝫ. iiĳ. Ethicoꝝ. Et Salomon. Melius est inq̄t nomen bonū q̄ vngenta preciosa. Ecclesiastes. vĳ. Et Prouerbioꝝ. xxĳ. Melius est nomen bonū q̄ diuitie multe. sup argentum em̄ ꝛ aurum gratia bona. Hinc Eccľ. xlj. Curam habeď bono nomine. hoc em̄ magꝭ ꝑmanebit tibi q̄ mille thesauri magni et preciosi. Honor em̄ ꝓprie ꝓ͡ximum est virtutꝭ. quia p̄miuz eius. Ideo circa ip̄m vt oportet appetendum cōsistit virtus magnanimitatis. iiĳ. Ethicorum. cap̄. viĳ. Cum ergo oīs virtus ī xp̄o fuit in summo. ip̄e deniq̄ maximis erat honoribus dignus. consequens est ꝙ iniusta eius cōdemnatio fuit maxime contristatiua. Aggrauabatur nimium hec contristatio. inq̄ntū sua hec detestabilis inhonoratio in blasphemiā patris redundabat. In quo em̄ paterna maiestas post eaz que diuine nature ſm se inferre

tur iniuriam magꝫ blasphe-
mari posset q̃ꝫ in summe grẽ
beneficio nobis exhibito. q̃
scꝫ filium suũ incarnari con
stituit vt nobis essꝫ redem-
ptor. per quem creati sumꝰ
hunc filiũ dei negare. ⁊ sum
mũ illud patris donũ refu-
tare. ac maledictis aggredi.
inestimabilis est et patris si
mul et filij blasphemia Hic
dicitur Joh. v. Qui nõ ho-
norificat filium nõ honori-
ficat patrem qui misit illuꝫ.
Et hoc est quod dominus
contra perfidos causaẜ iu-
deos Johannis. x. Quẽ pa
ter sanctificauit ⁊ misit ĩ mũ
dum. vos dicitis quia blas-
phemas. quia dixi filius dei
sum Etsi ad hec dicenda mi
tissimus dominus tũc mo-
tus fuit ex quo blasphemus
culpatur. sed vt talis tanq̃ꝫ
dignus morte condemnaẜ.
Jmo vt Augustinus dicit.
Ligatur vt latro. accusatur
vt latro. plectitur inter la-
trones vt princeps latronũ
Quid subest rationis. Pos-
set hic seruire figura de nũ-
cijs Dauid missis ad Anon
ad cõsolandum eum super
pr̃is interitu q̃s Anon tur-
piter ꝯfudit ⁊ rasit. sꝫ relinq̃

tur ꝓpter vitandã ꝓlixitatẽ.
Sꝫ attẽdite diligentius qꝛ
crescunt regꝫ nostri iniurie.
crescunt cruciatus eius ⁊ pe
ne. Nam cõtinuo postq̃ꝫ do
minum morti tãq̃ꝫ blasphe
mum adiudicabãt. tradidit
impijssimus pontifex mitis
simũ agnũ voluntati famu-
loꝝ crudelium. qui om̃es ir
ruerunt in eum. ⁊ om̃eꝫ quã
cogitare poterant intulerũt
cõtumeliã velut canes vena
tici capta fera. vt dič Chꝛyẜ.
Et amplius gloriabantur.
qui maiora inferre poterãt
conuicia. afflictiones et fla-
gella. vnde per totam illam
noctem miserrime ac inhu-
maniter tractabãt regẽ glo-
rie in multis que narrant
euãgeliste. Nam viri q̃ tene
bant eũ illudebãt ei ꝟbis sci
licet contumeliosis afficien
tes. et factis affligentes. Nã
Lucas Tunc expuerunt in
faciem eius. Faciem inquã
illam desiderabilem in quã
vt Petrus. j. Petri. j. ait. an-
geli prospicere desiderant.
que omnes celos implet le-
ticia. im mũdissimis nõ mo-
do simplicibus sputis. sed
exscreationibꝫ fedissimis de
turpabant. Hinc Mathēꝰ

nō dixit spuerūt. sed expue/
runt. qīi exscreando spuerūt
nec vn⁹ tm̄ sed plurimi. Jō
Marcus ait conspuerunt.
Quid rogo turpi⁹. q̄d fedi⁹
vel dici vel cogitari potest.
faciem tam amabilem tam
q̄ speciosam tantis feditati
bus maculare Sed sic futu
rū esse. pp̄beta olim p̄dixerat
Faciem meā non auerti ab
increpantibꝫ et conspuētibꝫ
in me. Deinde Lucas. Ve/
lauerunt eum. cedentes fa/
ciem illam quā patres eorū
cum multis suspirijs ⁊ ingē
ti desiderio videre desidera
bant. magnis clamantes vo
cibus. Ostende nobis faciē
tuā ⁊ salui erim⁹. Venit tan
dez misericors dominus p̄/
cibus annuens clamantiū
faciem plenam gratiaꝝ ostē
dit. Sed hanc infelicissimi
velabant. Velabant autem
vt Rabanus dicit. nō vt eo/
rum scelera non videat. sed
vt a seipsis sicut quondam
Moysi fecerunt. gratiā co/
gnitionis eius abscondant.
Quod velamentum vsq̄ ho
die manet super cor eorū nō
reuelatum. sꝫ damnabili ce/
citate contenebratum. Ve/
lato domino. Mattheus.

Colaphis eum ceciderunt.
et interrogauerunt eum di/
centes. Prophetiza nobis
christe. Quis est qui te per/
cussit. Nedum collum graui
bus feriūt ictibus. sed ⁊ dei
virtutem ⁊ sapientiaꝫ velut
stultum illudunt. dicentes.
Prophetiza nobis christe.
Quis ē qui te percussit. In
contumeliā dicunt s̄m Ra/
banū. quasi ei qui se a popu
lo vt prophetam haberi vo/
luit cum non esset. Et mini/
stri alapis eum cedebant.
Mattheus. Alij autez pal/
mas in faciem eius dedert.
Traditus fuit domin⁹ vo/
luntati eorum. idcirco qui/
libet omnem odij sui furo/
rem vt voluit sine cuiuscūq̄
prohibitione expleuit. ⁊ vbi
placuit vniuersorum domi
num percutiendo in dorso.
facie. collo molestabant Id
circo varijs modis percus/
sum dominum memorant.
Sed nec illa tm̄. verū mul/
ta hic non specificata in euz
cōmiserunt. Ideo dicit Lu/
cas Et alia multa blasphe/
mantes dicebant in eum.
Hoc incredibile non est. q̄
et barbam sanctissimā euel/
lebant. genas vnguibꝫ velli/

cabant. quod ⁊ si euangeliste
expresse non dixerunt. pro/
pheta tamen non tacuit di/
cens. Multiplicati sunt su/
per capillos capitis mei qui
oderunt me gratis. Et iterũ
alius propheta. Corp⁹ meũ
dedi percutientibus. et ge/
nas meas vellentibus. Esa.
q̄nquagesimo. Credi potest
insuper fide pia alios p̄ cri/
nes traxisse et nõnullos cal/
cibus conculcasse. sed et pu/
gnis cecidisse. Quam enim
in eo crudelitatem non exer
cuissent viri sceleratissimi q̄
rum voluntati crudeli tradi
tus erat dominus angelo/
rum. Quas ignominias vt
ait intelligitur domin⁹ pas/
sus vsq̄ȝ mane in domo p̄n/
cipis sacerdotũ. Que ⁊ nos
deuoto compatienti quoq̄ȝ
animo per dies singl'os ma
tutinali hora meditantes.
saluatori nostro grati vtinã
inueniamur. qui tanta pro
nobis dignatus ē ludibria
sustinere. Mane autem fa/
cto inquit Mattheus. con/
silium inierunt omnes prin
cipes sacerdotum et senio/
res populi. Lucas. et scribe
Mattheus. aduersus Ihe
sum. vt eum morti traderẽt.

Ecce quanta sollicitudo ait
Beda super Marcum erat
iudeorum in malo. Tota
quippe nocte vigilauerũt vt
homicidium facerẽt. Et cuȝ
de[...]cissent scrutantes scru/
[...]io. reputa ex testimoniis
n[o]cturni et tenebrosi consi
lii non habentes vnde apõ
Pilatum tãquaȝ reum mor
tis accusare possent. Ideo
mane facto iteratur consili/
um. si forte in illo aliquid in
uenirent. vl' discere possent
in quo dominum apud pre/
sidem morte dignum accu/
sarent. Sicut etiaȝ s̄m Gre
goriũ Omel. xxv. Uis amo
ris intentioneȝ multiplicat
inquisitionis. propter quod
amãti semel aspexisse. semel
quesisse nõ sufficit. Ita et li/
uor odii vindictã quam vna
via inferre non preualet alia
attemptat. Nec satis est odi
enti semel attẽptasse sed attẽ
ptare non cessat. donec con
cepta si potest odia deducat
in opera vindicandi. De h̄
ita loquit' Leo papa ser. qui
incipit Inter omnia. Hoc
mane iudei nõ ort⁹ vob' luc̄
contulit sed occasus. nec ve/
stris oculis solitus dies pro
diit. sed impiis mẽtib' nox

tetre cecitat3 incubuit. Hoc mane vob templū z altaria diruit legē et pphas ademit. regnū z sacerdotiū sustulit. in luctū eternū oīa festa vīa ɔuertit. In istis em̄ insanu3 cruentū3 ɔsiliū inist3 tauri pigues vituli m̄lti fremētes bestie canes rabidi vt mortī auctorē vite dn̄m glē tradeset3. Dec Leo. Cōgregati ita3 mane. Lu. duxerūt illū in cōsilium suum dicentes. Si tu es xp̄s dic nob. Non veritatem desiderabant. ait Beda sup Lucam. sed calūniam preparabant. Siquidem in priori consilio inter rogabant. si filius dei esset. quatenus si id confiteretur contra eum fm legem suam que deo2 pluralitatem prohibuit z diuini hono23 vsurpationem sub mortis intermīatione. damnatōis accusationē acciperent. Verū q2 pilat9 apud quē accusare ptendebant gentilis erat et idolatra leg3 edicta paruipēdens. querūt. si tu es xp̄us dic nobis. tacentes de filio dei. vt si diceret. ego sū xp̄s. calūniarenf q2 sibi arrogaret regiam potestatem contra cesaris ordinationem q̄ dignitatē regiā a iudeis abstulerat. Et ob h a rege puniēdus esset. Lu. Et ait illis Si vob dixero. nō credetis mihi. s. q2 ego sum xp̄s. sicut etiā alias nō credidistis nec ꝟbis nec factis meis. Siquidem Joban. x. querentibus iudeis. si tu es xp̄s dic nob palam. Rn̄dit. Loquor vob et nō creditis. opa q̄ ego facio in nomie patris mei hec testimoniū phibent de me. Si autē interrogauero nō respōdebitis mihi. sicut nec alias pluribus eius questionibus responderūt. neq3 dimittetis. quia sciebat eoru3 obstinationem et precordia fm Theo. Ex hoc autem. id est. post passionem meam et resurrectionem. erit fili9 hominis sedens a dextris virtutis dei. Quod impletū est in ascensiōe. vt habef Marci vltimo. Cum ergo dominus non de tempali regno s3 mag3 eterno rn̄dit. ipi calūniari nō poterant de arrogatōne regni iuxta intentū suum. vt tn̄ aliquā occasionem acciperēt ɔdemnatōis iuste. concludere volebāt ex verbis suis q2 diuinum sibi arrogaret honorem. Unde

inferūt. Lu. Tu ḡ es filiꝰ dei scȝ naturalis. nō ħ seq̄bat ex ꝟbis xp̄i. qꝛ tn̄ verꝫ erat. noluit negare sȝ nec affirmare ne calūnie locꝰ pateret. sȝ rn̄dit. vos dicitis. qꝛ ego sum. Maluit em̄ ꝑm Bedam se xp̄m filiū dei ꝓbare q̄ȝ dicere. Et licet ꝟbū xp̄i vos dicitis qꝛ ego sum. calūniam nō haberet ꝑm veritatē. tn̄ ꝑ suam maliciā cōcluserūt. Lu. Quid adhuc desideramꝰ testimoniuȝ. ipi em̄ audiuimꝰ ab oꝛe eiꝰ. q̄si dicerēt. ꝯuictꝰ est ꝓprio ꝟbo. O insensati excecauit vos malicia. Audistis ex oꝛe eiꝰ dei reuerentiā q̄ erat colēdꝰ nō blasphemiā q̄ erat crucifigendꝰ. Sȝ attēdamꝰ in his q̄ȝtus meroꝛ piissimū coꝛ dn̄i cruciabat. dum infatigabilem in malo ꝯstantiam. tam exactam inq̄rendi diligentiā cerneret in filiis ꝑditōis ad ꝑficienduȝ summū malū. scelꝰ singulare innocentis scȝ homicidium imo verius. si phas est dicere. deicidium. vt Bern̄. loq̄t ita vt vigiliis noctis matutinam lucē iūgerent eadē inq̄rendo. iterꝫ atq̄ȝ iterꝫ replicarēt si inuenire possent vnde cepta pessima ꝑficerēt. cū tn̄ discipuli sui in bono tā timidi ꝛ tepidi. incōstātes ꝛ fugitiui. sicq̄ȝ mistri dyaboli sua diligētia et calliditate longe vincerent famulos dei Sic dn̄s ip̄e p̄dixit Prudētiores sunt filii hꝰ seculi in generatōne sua filiis lucis Lu. xvi. Post funestū aūt ꝯsiliū. post insanas calūniantiū voces. post cōmenticias subordiatoꝝ testiū falsitates. ad examen Pilati pontificū delegatione trāsfert. Sicut ait Lu. Et surgens om̄is multitudo coꝝ duxert illū Mattheus vinctū. Joh. ad Laypham in p̄toriū. Matheꝰ. Et tradiderūt eū pontio pilato p̄sidi. Qd̄ Joh. ait ad Laypham in p̄torium. Augustinꝰ exponit suꝑ Joh. ita ꝯtigisse. vel qꝛ Layphas dānationis xp̄i causa perrexit in pretorium ad Pilatum. Aut pilatus in domo Layphe pretoriū habebat. ꝛ tanta fuit amplitudo vt vtrosq̄ȝ capere potuisset. et seoꝛsū habitantem dominū suum et seoꝛsum iudicē ferret. Nicolaus de Lyra vero dicit q̄ꝛ textus non debet habere ad Laypham sȝ a Laypha. sic etem̄ dicit habere textuȝ

in greco. in q̄ ideomate scri/
psit Johēs. Duct⁹ em̄ erat
dn̄s a domo i q̄ habitabat
Cayphas ad domū habita
tionis Pilati q̄d ptoriū vo/
cabat̄ qꝛ in ea iudicare sole/
bat. Ducebant aūt vinctum
Moris em̄ eoꝝ erat ait Be
da sup Marcum. vt quē ad
iudicassent morti. vinctū iu/
dici traderent. Attamen nō
tunc pmum ligauerunt euꝫ
sed mox compꝛhensuꝫ nocte
in orto vt Johannes decla
rat. ligauerūt. et sic duxerūt
eum ad Annam pmuꝫ Hec
Beda. Ter aūt legit̄ dn̄s li/
gatus. i orto. ⁊ apud Annā
vt scribit Johānes. ⁊ hic vt
dicunt Matthe⁹ ⁊ Marc⁹.
et verisimiliter ego ad statu
am dū flagellaret̄. Cogitet
aīa deuota q̄ꝫ tū coartabant
manus illas pijssimas tot⁹
boni largitrices et eo durī⁹
ꝯstrinxerunt q̄ eum q̄si ma/
leficum suis e manibꝫ dila/
bi suspectꝫ maleficijs timue
runt. Necꝫ em̄ tam vigilan/
ter trinā eius ligatiōem per
euangelistas spūssanct⁹ elo/
queret̄ nisi in his iniuriam
multā ⁊ penam duram susti
nuisset. Eius inq̄ꝫ q̄ perpe/
tuis absoluit vincul̄ alliga/
tos. Tradiderunt aūt dn̄m
pontio Pilato p̄sidi s̄m Ly.
sup Math. Ponti⁹ erat no/
men ꝓprium. ideo pmo loco
ponit̄. Nō em̄ solent cogno/
mina ꝓprijs noibꝫ anteponi
Etiam nomē illud satis cō/
mune est in burgundia vn/
de Pilatus iste erat oriūd⁹.
Erat em̄ natione lugdunēs
vt dicit mgr̄ in historijs. et
Josephus libro antiq̄tatū.
Pilatus aūt erat ei⁹ cogno/
men. Preses nomen est offi
cij sui dictuꝫ a p̄sidendo. q̄a
p̄sidebat iudeis ibideꝫ mis/
sus a romanis. Hec Lyra.
Tradiderūt aūt Pilato. vt
ait Leo ser. q̄ incipit. Decur
sis dilectissimi. tanq̄ꝫ roma/
nis deuoti legibꝫ om̄e iudi/
ciū ptāti cesarꝫ reseruassent.
Sed experierūt executoreꝫ
magꝫ seuicie q̄ꝫ arbitrū cau
se Offerebāt em̄ ihm duris
nexibꝫ vinctum. colaphis et
alaphis freq̄ntibꝫ cesū. spu/
tis oblitū. clamoribꝫ p̄dam
natum. vt inter tot p̄iudicia
quē oēs vellent ꝑire non au
deret Pilat⁹ absoluere. Hec
Leo. Impleta est hec figu/
ra Judicum. xvj. de Sam/
sone vincto a Dalida. et tra
dito Philisteis scripta. de q̄

Hieronimus. Adest Sam
son vinctus a Dalida. i. xp̄s
a synagoga. vt in glosa super
Marcū. ido etiaꝫ tradiderūt
ihm̄ vinctum p̄sīdi romane
vt h̄ modo alienos se ostēde
rent ab eius interfectōe. Et
ꝓpt̄ eandē cām Johā. ipi nō
introierūt in p̄toriū vt non
cōtaminarent̄ sꝫ vt mandu/
carēt pasca. id est. panes azi/
mos. quos comedebāt ī pa/
scate. Dies ceperant azimo/
rum inq̄t Albinus in quibꝫ
cōtaminatio illis erat in alie
nigene habitaculū introire
De q̄ Augustinꝰ sup̄ Johā.
O impia cecitas habitacu/
lo videlicet cōtaminari alie
no et non contaminari scele
re ꝓprio. Alienigene iudicis
p̄torio ꝯtaminari timebant
et fratris innocentis funde
re sanguinē nō timebāt. Pi
latus ḡ obseruantie iudeoꝝ
deferens exiuit foras de pre
torio ad eos. Math. Tunc
videns Judas q̄ eum tradi
dit ꝙ damnatus esſꝫ. vidēs
inq̄ꝫ mentis consideratōe ꝙ
damnatꝰ esſꝫ ih̄s. cuiꝰ sancti/
tatē et innocentiā expertus
fuerat. vel ꝙ damnatus esſꝫ
ipsemet Judas. q̄m suā dā/
nationē audiuit a xp̄o in ce/

na. quē sciuit ꝓphetā verissi/
mū. penitētia ductꝰ. sꝫ infru
ctuosa. q꞊ sine spe venie. ⁊ nō
ꝓpter amorē dei. sꝫ ꝓpt̄ enor/
mitatē rei ⁊ damnatōem sui
Processit ergo tristicia illa
ac mentꝭ angustia ex huma/
na verecundia ⁊ timore pe/
ne. et ideo infructuosa. Re/
tulit triginta argenteos p̄n/
cipibꝫ sacerdotū et senioribꝫ
dicens. Peccaui. tradēs san
guinē iustum. Chryſ. Uide
veritatē vndiq̄ꝫ fulgentē. p/
ditor de seipso dat testimo/
niū ⁊ eoꝝ q̄ ꝯdemnauerunt
opilat ora. At illi dixerunt.
q̄d ad nos. s. de pctō tuo. qui
nō sumus rei in h̄. ⁊ nobis de
h̄ nō est cure. tu videris. id ē.
cum ad te specrat videre fa/
ctum tuū. Hyla. Professio
audax atq̄ꝫ ceca est. emisse se
iusti sanguinē audiūnt et tū
extra reatum se credunt. et ī
vendente scelus constituūt.
nec intelligere voluerunt ꝙ
si peccauit ille q̄ tradidit san
guinem iustū. multo ampliꝰ
peccauerunt q̄ emerūt. et p̄/
cium offerendo discipulum
ad ꝑditōem ꝑuocabant. Ui
dens itaq̄ꝫ Judas se derisū
lapsus in desperatōnem. Et
ꝓiectis argēteis in templuꝫ

vnde recepti erāt. et recessit. ⁊ abiens laqueo se suspēdit. In q̄ fm̄ Hiero. grauius q̄ᵹ tradēdo xp̄m peccauit Cuiꝰ rōem assignat Nicolaus de Lira. q2 in traditōe xp̄i peccauit ꝯ eius humanitatē di recte. sed in desperatōne illa peccauit directe ꝯ eius diuinitatem. quia contra infinitatem diuie misēdie. Et ecce q̄ pecuniam magꝭ dilexit q̄ᵹ dn̄m quē tradidit in culpa. eam etiaȝ vite ꝓprie ꝓtulit in pena. Nam pecuniā templo tradidit. ⁊ seip̄m perdidit. laqueo se suspendens. De hac desperatōe Jude ita loquit̄ Leo papa sermōe q̄ incipit Desiderata nobis. Ad idulgentiā traditor Judas puenire nō potuit. qm̄ pditōis filius cui diabolus stabat a dextris ꝑus in desperatōeȝ trāsijt q̄ᵹ sacramentum xp̄s generalis redemptiōis impleret. Nam mortuo ꝓ om̄ibus impijs domino potuissꝫ etiā forte hic ꝯseq̄ remediuȝ si nō festinassꝫ ad laqueum. Sȝ maligno cordi nūc furtis fraudiū dedito. nūc parricidionalibus commertijs occupato. nichil vnq̄ᵹ documentorum misericordie saluatorꝭ inciderat. nec pijs ceperat aurib9 dn̄i v̄ba dicentis. Nonveni vocare iustos sed peccatores. et Venit filius hois querere et saluū facere q̄d pierat. nec intellexerat clementiā xp̄i. q̄ non solum corporeis infirmitatib9 medebat. sed etiaȝ vulnera debiliū curabat animaꝝ. dicens paralitico. Confide fili remittūt̄ tibi peccata tua. dicēs et oblate sibi adultere nec ego te condemnabo. vadē et amplius noli peccare. vt p oīa opera sua ostēderet in illo aduentu suo saluatorem se mundi venisse nō iudicem. A quo intellectu alienatus est impius traditor. insurrexit in semetipsum nō iudicio seuientis sed furore pereuntis. vt qui vite auctorem interfectorib9 vendidisset. in augmentū damnationis sue etiaȝ moriendo peccaret. Et i alio ser. Merito inq̄t tibi tua pena cōmissa ē. q2 i supplicīū tuū nemo te seuior potuit inueniri. Et alibi. ser. q̄ incipit inter omnia ideāit. Sceleratior omib9 O iuda infelicior extitisti. et quem patientia non reuocauit ad dominuȝ. desperatio

traxit ad laqueū. Et sequit. Cur de bonitate eius diffi/ dis. qui te a corpis & sangui nis sui cōmunione nō repu lit. qui tibi ad cōphenden dum se cum turbis et arma/ torū coho̅rte venienti pacis osculū non negauit. Sed quia homo incōuertibilis. spūs vadens & nō reuertēs cordis tui secutus es rabiē. et stante diabolo a dextris iniquitatē quā in sanctorū omnium armaueras caput. in tuū verticē retorsisti. et qz facinus tuū omnē mensurā vltionis excesserat. te habet iniquitas tua iudicem. te pa tenter tua pena carnificem. Hec Leo. Quāto tibi meli/ us fuerat. vt christi pedibus te humiliares. & ab eo indul gentiā peteres qui neminē ad se venientē repellit. Ve & ei quia ad fontem misericor die p spem venie non redijt. sed ꝓpter sceleris immanita/ te desperauit. Interijt autē suspendio s̄m Rabanū. vt se oñderet celo terreqꝫ exosū. qui nō solū proditōnis cul/ pam emēdare noluit. sed eti am homicidij ꝓprij scel⁹ ad/ didit. Recte etiā suspensus in aere interijt. & crepuit me/ dius. diffusaqꝫ sunt oīa visce ra ei⁹. vt dicit Petr⁹ Actu. j. Quia sepultura dignus nō fuit. indignus siqdem hoīm angelorūqꝫ ꝯsortio locūqꝫ i celo cū angelis accipere in/ dignus extitit. Indign⁹ fuit in terra colligi īter homies. quia in terra existens socios accepit demones. quib⁹ aer ille caliginosus vsqꝫ in diem iudicij deputatus est locus. Principes aūt sacerdotum acceptis argenteis dixerūt. nō licet eos mittere ī corba nā reseruatorīū oblationūz qa corbana hebraice obla/ tio est latine. quia p̄cium san guinis est. Vere in hoc ꝓbo ait Hieronym⁹. culicē liqua bant. glutiētes camelū. Si eñ ideo nō mittūt pecuniā in corbanā. id est. gazophila tiū. sine in dona dei. quia p̄/ cium sanguinis est. cur ipse sanguis effunditur. Unde & Augustinus. Qualis illa in nocentie simulatio fuit. pe/ cuniā sanguinis nō mittere in archam. & ipm sanguinē mittere in ꝯscientiā. Si eñ illicitū fuisset p̄ciū sanguinis in vsus tēpli expēdere. sicut ipe Dauid quia sanguinem multū fudit ab edificatione

c

tēpli ei⁹ ꝓhibit⁹ est. ij. Re. vij. nō dubiū ꝙ ideo nō licuisset vt onderet̄ imanitas homicidij. in eo ꝙ dn̄s nō solū homicidiū. sꝫ ⁊ omia ↄcurrētia abominat̄. Vn̄ ⁊ Leo in sermone q̄ incipit. Sponsiōis Eui⁹ inq̄t cordis ē ista simulatio sacerdotū. cōsciā capit qđ tēpli archa nō recipit Refutat̄ illi⁹ sāguis taxatō. cui⁹ nō timet̄ effusio. Quātislibꝫ vos circūtegat͡ fallacie vmbracul̄. manet initū cū traditore cōmertiū. qđ iustū sanguinē sic nō licuit cōparauit Cōsilio itaqꝫ inito. emer̄t ex illis agꝝ figuli in sepulturā pegrinoꝝ. ꝓpria sepulchra n̄ hn̄tiū. ꝓpt̄ h̄ vocat⁹ ē ager ille acheldemach. h̄ ē ager sanguinis. vsqꝫ in hodiernū diē Qđ ex dei ordinatōne factū est. ad memoriā ꝓditiōis iude. passiōis xp̄i. ⁊ ꝑpetuū impietatis signū. Tūc impletū est p Hiere. qđ dictū ē. Sꝫ vt Hiero. ait. nō est de textu nec in antiq̄s codicib⁹ habetur. Est autē auctoritas illa sentētialit̄ in Zach. ca. xj. nō ꝟbaliter. Ait aūt Hiero. Legi nup in q̄dā hebreo volumine. qđ nazarene secte mihi hebre⁹ obtulit Hieremie apocrifū. in q̄ h̄ de ꝟbo ad ꝟbū scp̄ta reperi. Orige. etiā sup Matth. In secretis ait hieremie h̄ testimoniū repit̄ ⁊ acceperūt triginta argēteos. p̄ciū appreciati. i. ip̄i⁹ xp̄i. quē appc̄iauerūt a filijs isrl̄ qꝛ illud p̄ciū fuit ↄstitutum int̄ iudā ⁊ sacerdotes q̄ erāt de filijs isrl̄. Et dederūt eos ī agꝝ figuli. i. p agro figuli sic̄ ↄstituit mihi dn̄s. i. ↄstitutū mihi reuelauit. Placet nunc breui⁹ attendere q̄ntū in hoc Jude suspēdio ⁊ cetis dict͡ creuit tristicia ⁊ dolor in corde pijssimi saluator͡. q̄d eni dn̄o tristi⁹ esse poterat q̄ꝫ eo iā in ope redemptiōis ↄ diabolū insligente ac p totius mundi saluatiōe vsqꝫ ad sanguinis effusionē laboranti. tantū a diabolo spoliū perpeti. atqꝫ amittere irrecuperabilit̄. vnū de intimis. vnū de duodecim. talem ⁊ tantū qualis ⁊ quant⁹ supra descriptus est. Et quidē pri⁹ dum vendidit grauiter ↄtristauit sed nūc incōpabiliter mag͡. Tum qꝛ nūc maiori peccato peccauit. tradēdo eni in filiū. finalit̄ desperādo peccauit in sp̄m̄sctm̄. Tū qꝛ irremediabilit̄ suspēdio cecidit.

Nā a pctō traditōis resurge
re potuisset si voluisset ꝓpter
qḋ pᵒ vēditōnē varijs medijs
dñs eū reuocare studuit Et
sic Chrys. omel. x. ait. āmo/
nebat. suadebat. et oī studio
eū sanare curabat. Nā de ꝓ
ditōis crimīe eum notauit.
nec tñ oibꝫ publicabat. ḋ ge/
henna locutᵒ sepissime. ve in
quit homini ꝑ quē ꝛc̃. De re
gno celoꝝ tractauit assidue.
terruit penis. allexit p̄mijs
ac bñficijs. pedes lauit cum
ceteris discipul. ad comesti/
onem admisit corporꝭ sui et
sanguīs. p̄buit oris osculuꝫ.
auisauit ꝛ nominauit amicū
vt de indulgentia redderet
certū. ꝓstrauit eū nihilomi/
nus cū turba atqꝫ excitauit.
vt ptāte corpis ꝛ anīe sue co
gnita rediret ꝑ pñiam quaꝫ
effugere nō posset ꝑ maliciā
sed finali desperatione q̄ su
spendio seip̄m occidit. oēm
xp̄i laborē circa se et miseri/
cordiā euacuauit. ꝛ viam re/
deundi penitᵒ īterclusit. Cū
ḡ fons misc̄die ꝓ pctō tradi/
tiōis tātū doluit sicut dicit
Chrys. vbi sup̄ dicēs. Dñs
nr̄ illiᵒ delictū lacrimauit. ita
qꝫ teste euāgelista cū vidisset
eū turbatᵒ est dicens. vnᵒ ex
vobis tradet me. Quāta mi
sericordia dñi. traditᵒ ꝓ tra/
ditore dolet. ꝓditᵒ ꝓ ꝓditore
turbat̃. Quis exp̄mere p̄ua
let q̄ꝫtū ꝓ pctō illo maxio ir/
reuocabilit̃ dānāte saluator
omniū tristabat̃. Auxit de/
niqꝫ dolorē xp̄i ꝛ tristiciā ini/
mici exultatio de capta rapi
na. ꝛ defamatio amplior sui
ꝛ cetᵒ aploꝫ. sic vniᵒ delictū
in oēs ꝯuersatōis sue socios
fama diffundit̃. sed vehemē
tius duricia ꝑfidoꝝ iudeoꝝ
afflixit. q̄s nec ꝯfessio pecca/
ti ipsiᵒ Jude. nec restitutio
precij. nec opatio ꝓprij suspē/
dij emolliuit. qꝛ nec penitēti
nec ꝓijciēti nec se suspendēti
iude crediderūt Sꝫ nūc cū
euāgelista reuertamur ad hi
storie ꝓsecutōeꝫ vñ digressᵒ
factus est. Ait eñi Matthēᵒ
Jesus aūt stetit ante p̄sidē q̄
p̄ncipes ꝛ vniuersa ꝓpli mul
titudo vinctū ihm ꝑduxerāt
tanq̄ꝫ mortꝭ supplicio puniē/
dū. Et Jo. Et dixit. Quam
accusatōnē affertꝭ aduersus
hoiem hūc. tot. s. mortꝭ indi
cijs mihi p̄sentatuꝫ. Erat ei
mos romanis nō ꝯdemna/
re nisi cuiᵒ p̄mo accusationē
audiuissent. atꝫ locū defēde
di habuisset. vt dr̄ Act. xxvj.

Pilatus aūt erat iudex a romanoꝝ imperatore ɔstitu9. Responderūt ⁊ dixerūt Si non esset hic malefactoꝛ nō tradidissem9 tibi eum. Malefactoꝛ nō qualiscunqȝ sed publicus. cui ꝓpter euidentiam maleficij locus defensionis nō datur. de q̄ de9 precepit. Maleficū ne patiarꝭ viuere. Ecce insatiabilē iudeorū inuidiā. Ecce iauditā domini innocētis blasphemiā Sicut hunc nō q̄libet morte. sed morte turpissima condemnari voluerūt. ita cōtenti nō sunt dn̄m vt malefactorem quēlibet morte dignū. sed vt sceleratissimū infamare. siquidem detestabilioꝛes sunt nequā publici q̄ occulti solum. publici aūt quoꝛuȝ maleficia nulla tergiuersatione celari p̄nt. nec iudici. nec ꝑ'ſo accusandi sunt. sed sine strepitu iudicij ⁊ iuris oꝛdine. nullo defensiōis loco eis concesso sunt ɔdemnādi. vt habet. ij. q. j. de manifesta. et cap. Quia vero. ⁊ cap. scelus eadem. q. Non enim manifesta accusatiōe indigēt. Ambrosius sup ep̄la ȝ. ij. ad Corinth. ⁊ glo. Deū. xl. Euidentia patrati criminis nō indiget clamoꝛe accusatoris. sic apostol9 eum qui cū nouerca fornicatus fuerat absentem ⁊ nō auditū ɔdemnans sathane tradidit. eo q̄ crimē suum apostolo ꝑ sp̄m. et fratrib9 ꝑ facti euidentiā manifestū fuit. vt talem ergo scelератissimū dominū infamarūt quē coꝛam iudice accusare ac defensionis locū cedere recusarūt dicētes. Si nō esset hic malefactoꝛ ⁊c. Dolose nihilominus id egerūt. sciētes q̄ nullā causaȝ moꝛtis ɔtra eū in iudicio deducere valebant. idcirco cause cognitiōem supprimere studuere. volentes ꝑsuadere q̄ sua examinatio sufficere deberet iudici. quasi dicerent. tante sumus iusticie virtutꝭ et religionis et auctoꝛitatis cōpꝛobati. ⁊ simul ɔgregati comparem9. senioꝛes. scribe pharisei ⁊ pontifices. nisi eū diligenter examinassemus ⁊ dignū moꝛte inuenissemus nō eum iam ɔdemnatū a nobis tradidissem9 tibi ad puniendū. Ideo nō opoꝛtet aliam fieri disquisitōem. simpliciverbo nostro credendū est. sic filij iniquitatis coꝛam iudice se iustificant. vt inno

cẽti magi nocere valeãt Sʒ
hãc eoꝝ astutiã refellit Aug.
sup Jo. dicẽs. Interrogent ꝛ
rñdeãt a spiritibꝰ imũdis li
berati. lãguidi sanati. lepro/
si mũdati. surdi audientes.
muti loq̃ntes. ceci videntes.
mortui resurgẽtes. ꝛ qđ sup̃
oĩa ẽ stulti sapiẽtes. vtꝝ sit ie
sus malefactor. sed ista dice
bãt de qbꝰ ꝑ ꝓpham ipe p̃di/
xerat Retribuebãt mihi ma
la ꝓ bonis. Pilatꝰ ȷ̃o cui ni
hil ↄstabat đ maleficijs dñi
imo q̃ sciebat ꝙ ꝑ inuidiam
eũ tradidissent vt Math. re
fert q̃si indignatꝰ. Jo. dixit
eis. Accipite eũ vos. ꝛ ẜm le
gẽ vr̃aʒ iudicate. q. d. ẜm Ly
rã. Si sufficit vr̃a examina/
tio sufficiat ꝛ vr̃a snĩa. Dixe/
rũt ḡ iudei. Nob nõ licet in/
terficere quẽq̃ʒ. Augꝰ. super
Jo. Quid ẽ qđ loq̃t insana
crudelitas. an nõ licet iterfi
cere quẽ interficiendũ offe/
rebãt. an nõ interficiebãt cũ
clamabãt. crucifige. Quid ẽ
qđ dixerũt. nob nõ licet iter
ficere quenq̃ʒ. dũ lex dat ho/
micidas. adulteros. ꝛ taliuʒ
reos scelerꝝ occidere vł lapi/
dare. nisi forte h̄ ideo dixis/
sent ꝓpť diei festi veneratõeʒ
vt nõ liceret eis in die festo

occidere hoĩem. ob cuiꝰ ve/
nerationẽ etiã p̃toriũ iudicꝭ
intrare noluerũt. Quõ o iu/
dei. o falsi israelite. nõ occidi
stis eũ quẽ app̄hendistꝭ. quẽ
duxistis. quẽ p̃sidi tradidistꝭ
quẽ crucifigi poposcistꝭ. Au
dite q̃d ↄtra eos ꝓpheta cla/
mat. Filij hoĩm dentes eo/
rũ arma ꝛ sagitte. ꝛ lingua eo
rũ gladiꝰ acutꝰ. Ecce qbꝰ ar
mis. qbꝰ sagittꝭ. qbꝰ gladijs
iustũ interfecistis. Hec Au
gꝰ. Potest etiã intelligi ꝙ li/
cet occidere poterãt lapidã/
do. quõ occiderũt stephanũ
Actuũ. vij. crucifixio tñ que
erat mortis genꝰ turpissimũ
erat eis romanoꝝ auctorita
te ꝓhibita. Et h̄ mortꝭ gene
re volebãt dñm occidi. sicut
p̃dictũ erat Sap. ij. Et mor
te turpissima ↄdemnemꝰ eũ.
Ideo addit euangelista. vt
sermo iesu impleret. signifi/
cans q̃ morte esset moriturꝰ
Siquidẽ sepe p̃dixerat do
minꝰ discipulł. qꝛ tradẽdꝰ es
set gẽtibꝰ. illudẽdꝰ. flagellan
dus ꝛ crucifigendꝰ. Mat. xx
ꝛ alibi. Videtes ḡ iudei ꝙ si
ne accusatõe dñi apud Pila
tũ intentũ suũ obtinere non
possent. Lu. ceperũt eũ accu/
sare dicẽtes. Hũc inuenimꝰ

subuertētē gētē nr̃az. ꝛ ꝓhi-
bētē tributa dari cesari. ꝛ di-
cētē se xp̄m regē eē. In trib⁹
falso accusabāt. Et qꝛ auer-
teret ꝑplm ab obſuātia legis
moysi. qđ falsū erat. qm̄ pub-
lice ꝑdicabat. nō veni solue-
re legē sed iplere Matth. v.
quā etiā vsqꝫ ad mortē ſuua-
uit. Scđo qꝛ sua ꝑdicatiōe
ꝓhiberet dari tributa cesari
cui⁹ oppositū docuit Mat.
xxij. dicēs. Reddite q̄ sūt ce-
saris cesari. ꝛ q̄ sunt dei deo.
Ipse q̄ꝫ soluit didragma ꝓ
se ꝛ petro. Mat. xvij. Et ter-
tio. qꝛ volebat sibi vsurpare
regnū iudeorū. qđ ex eo fal-
sum esse patet. qꝛ cū querere-
tur a populo vt raperetꝰ ab
eis in regem. fugit. vt habetꝰ
Joh. vj. Pilat⁹ aūt de ꝑmo
scꝫ auersione ꝑpli ab obſuā-
tia legꝭ Moysi nō curabat.
quia erat gētilis. Scđm no-
uit falsum. audierat enim re-
spōsionē dn̄i de tributo. Jō
de tertio qđ eē poterat ꝯtra
imperiū romanū qđ a iude-
is abstulit dignitatē regiaꝫ.
sic ꝛ ipi postea testificati sūt.
q̄ ei inquiūt. se regē facit cō-
tradicit cesari. Jo. xix. Pila-
tus periclitari timuit ſm Cry-
sosto. si nō diligentꝰ inq̄reret
de crimīe lese maiestatꝭ. ideo
vt xp̄m magꝭ pacifice ꝛ exq̄si-
te examinaret. Jo. introiuit
in ꝑtoriū pilatus. ꝛ euocauit
ih̄m. nihil iudeis tumultu ir-
rationabili mortē ei⁹ peten-
tib⁹ rn̄dentez. Sciuerat em̄
illud Ecci. xxxij. Ubi nō est
audit⁹ ibi nō effundas ser-
monez. Uocauit inq̄ꝫ extra
tumultū in ꝑtoriū. q̄ iudei n̄
audebant introire. Et dixit
ei. Tu es rex iudeorū. q̄si di.
est h̄ veꝝ qđ tibi imponitꝰ qꝛ
velis tibi vsurpare regnum.
Querebat autez vtꝝ de iure
esset rex. qꝛ de facto ꝯstabat
xp̄m regē nō esse. ꝓpter qđ fa-
ctū intuens. Theo. h̄ dic̄ in-
terrogasse Pilatū in cōtem-
ptum obiecti criminis. ꝛ ac-
casationē iudeorum subsan-
nando. q. d. Tu paup. humi-
lis. nudus. cui nullus adiu-
tor. accusaris de regno. Re-
spondit ih̄s. A temetipso h̄
dicis. an alij dixerūt tibi de
me. Respōdit Pilat⁹. Nūq̄d
ego iude⁹ sum. q. d. ex me nō
concepi hanc opinionem de
te. quia nō sum iude⁹ vt pos-
sim inuestigare ex libris iu-
daicis q̄s debeat esse rex iu-
deoꝝ. sed ad peritos legꝭ ꝑti-
net. ideo subditꝰ. Gens tua

ꝛ pōtifices tui tradiderunt te mihi. accusantes te sup h̄ Quid fecisti. q. d. videtur ꝙ sis in aliq̄ culpabilis. ex quo illi q̄ sunt de gente tua. ꝛ tan te auctoritatē sicut pōtifices te accusant. Si ḡ rex nō es. de q̄ accusaris. q̄d fecisti. Jesus volens excludere falsā opinionē de regno eius qua accusatus fuerat a iudeis q̄i illicitū affectauerit regnum. vel q2 solent regnaturū inuidere regnātes. atq̄ instruere tanq̄ bonus mgr̄ q̄lis qua le sit regnū eius quodq̄ nec aduersum sit romanis siue iudeis respondit. Regnūm meū nō est de hoc mūdo. id est. nō quero hui⁹ mūdi tpale ꝛ transitoriū dominiū. qđ pbat dicens. Si ex h̄ mundo esset regnum meū ministri mei vtiq̄ decertarēt vt non traderer iudeis. Omne em̄ regnū tpale firmitatē hab3. nō solū ab ipo rege cū sit vn⁹ solus hō. sed etiā a ministris ɔtra aduersarios p ipo pugnantib3. sed nihil tale querebat iesus. verūtamē quia rex erat cōcludit. Nunc aūt regnum meu3 nō est hinc. id est. q̄ntū ad hec tpalia q̄renda. Respondit Pilat⁹. ergo tu es rex. licet regnū tuū sit alibi. vel tale de quo non intromittūt se romani. Respōdit Jesus. tu dicis. quia rex sum ego. ꝛ ita verū est. Et cōsequenter fm̄ Lyrā declarat huius regni ɔditionem. Ego in hoc natus sum. temporaliter. ꝛ ad h̄ veni in mūdum. p carnis assumptiōnē. vt testimoniū phibeam veritati. docendo ꝛ radicando veritatē de diuinis in cordibus fideliū. Omīs q̄ ē ex veritate pma. q̄ de⁹ est. nō solū p creationē sed imitationē ꝛ subiectionē. audit vocē meā corde credēdo ꝛ ope obediendo. ꝛ p ɔsequens in talib3 spūaliter regno. ꝛ tale regnū in nullo impediebat imperatoris romani dominium. Dicit ei Pilatus. Quid est veritas. Non q̄rit Pilatus veritatis diffinitionem fm̄ eundē Ly. Sed que est illa veritas. cui⁹ ɔtute ꝛ pticipatiōe hoīes efficiunt̄ d̄ regno xp̄i. Sed hui⁹ questiōis solutionē nō expectauit. Uel q2 indign⁹ fuit eā audire fz Augustinū. quoniā iudiciū suū a veritate incboauit. sed in veritate non māsit. quinimo in peruersitate finiuit.

.ſõ de ꝟitate q̄ſtionē facere po
tuit. ſed finale rn̄ſum audire
non meruit. Uel q꞉ ſm Ly.
q̄ſtio erat de reḡ ſpūali xp̄i.
ipſe aūt nō hēbat intromitte
re ſe niſi de tpalibꝫ. ⁊ iō h̄ ad
uertēs dimiſit illi⁹ q̄ſtionis
pſecutionē. Ul' tertio ſm eū/
dē. q꞉ iā pcepat xp̄i innocen
tiā. q꞉ nō machinabaꝛ ꝯ ro/
manū imperiū. q̄rendo tpa
le regnū. ⁊ iudeoꝝ maliciaꝫ.
iō ꝑtermiſſa queſtiōe p̄dicta
voluit pcedere ad ei⁹ libera
tionez. idcirco cū h̄ dixiſſet.
iteꝝ exiuit ad iudeos. vt ino
centiā ei⁹ declararet. Et di/
xit eis. Ego nullā īuenio in
eo cām. ſ. morte dignā. Hoc
eſt qd̄ ipſe dn̄s ait. Beda ſup
Lu. Pridie q̄ꝫ patereꝛ inta/
lia diſcipulis ait. Uenit p̄n/
ceps mūdi h⁹. ⁊ ī me n̄ hꝫ q̄c/
q̄ꝫ. Et q̄dē p̄nceps mūdi. h̄ eſt
pilat⁹. eū abſoluit in q̄ nihil
cauſe q̄ dānaret inuenit. Ju
dei aūt q̄ nō eq̄tatꝫ amore ve
rū iueſtigare. ſꝫ īuidie ſtimu
lo iuſtū dānare ſatagūt. Lu.
inualeſcebāt. ſ. clamoꝛibꝫ. q꞉
defecerunt rōnibꝫ dicentes.
Cōmouit pp̄l'm. docēs p vni
uerſam iudeā. incipiēs a ga/
lilea vſq̄ꝫ huc. q. d. ſm Theo.
Peruertit pp̄l'um nec in vna

pte tm̄. ſꝫ in pte galilee ince/
pit ⁊ hucuſq̄ꝫ puenit. trāſiēs
p iudeā. Sꝫ ſm Ni. de lyra
ſup Lu. galileā noiant. vole
bāt em̄ eū notare q̄ eēt ſili⁹
iude galileo. q̄ tpe natiuitatꝫ
xp̄i inducebat pp̄l'm ad rebel
landū īpatori romano. dicēſ
iudeis eē illicituꝫ pfiteri ali/
quē dn̄m terrenū. ſed ſolū de/
um. ꝓpter qd̄ ⁊ ipſe cū ſibi ad
herētibꝫ periīt. vt hr̄ Act. v.
Quoꝝ ſeq̄ntiū aliq̄s Pilat⁹
occidit ſm Cyrillū. de q̄ hr̄
Lu. xiij. vt vel ſic Pilat⁹ exar
deſceret ꝯ xp̄m. Sꝫ nō ad/
uertit. imo falſuꝫ reputauit.
ſciēs xp̄m dixiſſe Reddite q̄
ſūt ceſarꝫ ceſari. et q̄ ſunt dei
deo. Et p h̄ oñdens q̄ pote/
rāt eſſe ſubiecti nō ſoli deo ſꝫ
etiā tpali dn̄o. Beda ꝟo ſup
Luc. h̄ ait. Accuſantiū ſmo
magꝫ ⁊ eū q̄ accuſaꝛ innoxiū
⁊ eos q̄ accuſant docet eē p/
uerſos. Docuiſſe ei pp̄l'm. ⁊ ā
p̄ſtini tpis ignauia docēdo
cōmouiſſe. taliq̄ꝫ actu a gali
lea vſq̄ꝫ ad iudeā. h̄ ē. totā a fi
ne vſq̄ꝫ ad finē trā pmiſſiōis
ptrāſiſſe. nō criminis. ſed indi
ciū ꝯſtat eſſe ꝟtutꝫ. Sꝫ nūc
chariſſimi ꝯſiderem⁹ diligē
ter dn̄m ſtantē ante preſidē.
et vt dictū eſt nō iudeis cri/

minātibꝫ. sed ꝑsidi hūilit̄ re/
spondentē. Quis ante quē. Deꝰ ante hoīem. viuoꝝ mortuoꝝq̄ȝ iudex potētissimus añ mortal' regꝭ officialē. inocens ꝛ oīs pctī nesciꝰ añ incircūcisum canē legislator ꝛ oīs regula iusticie ante idolatrā iniquū. ius ꝛ deū ignorantē. sauciauerūt h̄ oīa interiora cordis dñici. q̄ etiaȝ opante fontali mīsc͞dia sup inimicoꝝ iusta punitōe licet fut̄a illacrimat̄. Uidēs inq̄t Lucas ciuitatē fleuit sup illā. Eiusdē. xix. Sȝ magꝭ indurata inuidia iudeoꝝ ꝓpl'i peculiarꝭ cui legē et ꝓphetas dedit. ꝓpt̄ q̄s deniq̄ȝ digtꝰ est ꝑncipalit̄ in hūc mūdū venire. de eoꝝ genere nasci. q̄rere. s. oues q̄ ꝑierūt domꝰ isrl'. q̄rū vicit malicia incircūcisi iudicis veritatē. tāta siq̄dēȝ erāt ferali rabie indurati vt a iudice barbaro molliri null'is medijs possent. Judicabit dolorē cordis dñi certꝰ. q̄ in filio ꝑ ceteris electo labores vniuersos et expēsas ꝑdidit. q̄ i gremio serpenteȝ nutriuit. q̄ ꝑ singl'arissimis bñficijs magna cū caritate impēsis ꝑsecutorē ac mortalē inimicū i filio ꝓprio reportauit. Pilatꝰ aūt audiēs galileā. interrogauit. si hō galileꝰ esset. Et vt cognouit q᷒ d̄ herodis ptāte esset remisit euȝ ad herodē. q2 ꝛ ip̄e hierosolymis erat his diebꝫ ꝓpter solennitatē pascalē. q2 iudeus natꝰ erat. P̄r em̄ suus amore vxoris sue q̄ iudea fuerat transiēs ad ritū iudaismi se circūcidi fecerat. vt dicit Josephus. Hoc egit pilatꝰ f̄m Bedā. Ne ꝯ eum quē insontem ꝓpter inuidiā traditū cognouerat. sententiaȝ dare cogeret̄. Ideo Herodi eum misit audiendū. vt ip̄e potiꝰ eum q̄ eius patrie tetrarcha existebat vl' absolueret vl' puniret. Uel f̄m Ly. hoc egit. tum vt Herodi deferret. sequens in h̄ legē romanorū. q̄ f̄m Theo. iubebat quēlibet a ꝑncipe sue ditiōis ꝯdēnari. tum q2 credebat q᷒ libēter liberaret hoīem q̄ eēt de terra sua. maxime innocētē. Dicit̄ aūt dñs galileus siue de terra galilee. nō q2 ī ea natus sit. Nascit̄ em̄ ī bethleēȝ iude. sed q2 ibi ꝯceptꝰ. nutrītus. ꝛ plurimuȝ cōuersatus. Ueꝝ f̄m Be. diuia ꝓuidentia h̄ factū est. ne aliq̄ iudeis excusatio maneret. q̄si nō ipsi

ſʒ romani xp̄m crucifixerint
Herodes q̄ʒ q̄ natu ⁊ religi
one erat iudeꝰ cum exercitu
ſuo q̄d de illo ſenſerit ē oſtē/
tare pmiſſus. ſimul ⁊ impie/
tas vtriuſqꝫ puincie. iudee. ſ.
in q̄ natꝰ eſt. ⁊ galilee in q̄ nu
tritꝰ eſt ⁊ ꝯuerſatꝰ in eiꝰ necē
cōſpirantis in his oſtendit.
Hec Beda. Cōcurrūt iterꝫ
turbe cū pn̄cipibꝫ ſuis. ⁊ ag/
nū mitiſſimū adhuc vt cre/
dit ligatū. nihil em̄ de ſolu/
tione vinculoꝝ apud Pila/
tū legit. ptrahūt iiurioſe ad
herodē. Herodes autē viſo
ieſu gauiſus eſt valde. nō ex
deuotione ſed pꝛeter curioſi/
tatē. Ideo ſequit. Erat em̄
cx multo tpe ſcʒ a tpe decol/
latōis Johānis baptiſte. cu
piēs videre eū. eo qꝫ audiret
multa de eo. Et ſperabat ſi/
gnū aliqͦd videre ab eo fieri
Sperabat etiā ab eo audi/
re quedā curioſa et inſolita.
ideo interrogabat eū multꝭ
ſmonibꝫ. nō ſic̄ ſtudioſus ſʒ
ſic̄ curioſus. nō ſic̄ veritatis
amatoꝛ. ſʒ ſic̄ tēptatoꝛ. nō tā
q̄ꝫ lucratiuꝰ q̄cq̄ꝫ vtilitatꝭ. ſʒ
tāq̄ꝫ patiēs nouoꝝ cupidis.
Et iō interogabat eū q̄ſi deri
ſorie ſe habens ad ip̄m. Et
ei ſubſānās ſm Theo. Necꝫ
eū reputabat ſaluatoꝛē ſed
incantatoꝛē ſm glo. Ideoqꝫ
ip̄e nihil illi reſpondebat. ta
cuit ⁊ nihil fecit ſm Ambro
ſiū ſup Lu. Quia nec illius
crudelitas merebat diuina
videre. ⁊ dn̄s iactantiā decli
nabat. Stabāt aūt pn̄cipes
ſacerdotū ⁊ ſcribe ꝯſtant ac/
cuſantes eū. In quibꝫ accu/
ſauerint. euangeliſte tacent.
qꝛ forte in eiſdē in q̄bꝫ coraʒ
Pilato accuſabāt. dn̄s autē
ſicut Herodi. ita ⁊ accuſan/
tibꝫ nihil rn̄dit. Ubi Beda
ſup Lucā. Accuſantibus ſe
pn̄cipibꝫ ſacerdotū ⁊ ſcribiſ
dn̄s apud Pilatuʒ pauca. a/
pud Herodem nulla reſpō
dit. Nam iuſtuʒ pfecto erat
vt pilato ſicut inuitus fere/
bat ſententiā aliqua in par/
te reſpōderet. Herodē vero
ceteroſqꝫ iudeoꝝ optimates
q̄ cōtra legis ſue decreta in/
noxiū ꝯdemnabāt. īdignos
p om̄ia ſuo ſmone duceret.
Ubi ergo tacebat. q̄i agnus
toto p grege immolandꝰ pa
tientiā preſtabat. Ubi vero
reſpōdebat. q̄ſi paſtoꝛ bonꝰ
p creditis ſibi ouibꝫ ꝯ lupo/
rū latronūqꝫ īſidias pugna
bat. Hec Beda. Uidēs aūt
Herodes qꝫ chriſtus nullū

signū faceret. nec v̄bū aliq̄d ad interrogata r̄ndēret. nec se ɔtra accusatores defenderet. reputauit eū ideotā ⁊ fatuū. Et ideo spreuit eū Herodes cū exercitu suo. Et exercitus herodis eū spreuit. vt oēs in eadē culpa pares esse monstrarent. Nō solum aūt spreuit. sed ⁊ illusit. indutū veste alba. vt tali signo ab om̄ibꝫ fatuus putaret. Erat enī vestis ludicra qua fatui ab aliis hominibꝫ discernitur. Verū s̄m Ambro. sup Lu. nō ociosum erat q̄ veste alba induit ab herode. imaculate tribuens indicia passionis q̄ agnus dei sine macula cū gloria peccata mundi susciperet. Et ita illusum remisit ad Pilatū. vt eū honoraret sicut pilat⁹ ei detulerat. In q̄ tn̄ ⁊ ipe Herodes cōuincit in necē dn̄i ɔsensisse. Quia enī fuerat sibi missus tanq̄ homo sue ditiōis. cū in eo causam nō inuenit. debuisset eū absoluisse. ⁊ nō alieno iudici remisisse. Et facti sunt amici Herodes ⁊ pilatus. ꝓpter reuerentiā in domini missione et remissione sibi mutuo ꝓpensam in ipsa die. Nam antea inimici erāt adinuicem. ꝓpter necē scꝫ galileoꝝ q̄ de dominio Herodis erāt. quā intulerat Pilatus miscens sanguinē eoꝝ cū sacrificio. cui⁹ mētio fit a dn̄o Luc. xiij. Heu q̄ facile ɔcordāt in occisione xp̄i. q̄s virt⁹ nulla. nulla iusticia poterat federare. qd̄ fedus vsq̄ hodie custodiūt tyrāni ⁊ innocentū ꝑsecutōe. De q̄ Be. sup Lu. ait. Hoc nephādissimū herodis ⁊ pilati fed⁹ qd̄ ī occidēdo xp̄o pepigert hacten⁹ eoꝝ velut hereditario iure successores custodiunt q̄n gētiles ⁊ iudei sic̄ genere ⁊ religione sic ⁊ mēte dissidētes. in christianis tn̄ ꝑsequēdis christiq̄ in eis fide periclitāda ɔsentiūt. suo mō multiplicit dissidētes mali christiani facile ɔcordāt in bonorū ꝑsecutiōe. quoꝝ pacē Dauid odiēs ait. Zelaui super iniq̄s pacē pctoꝝ vidēs. Sꝫ q̄ fine nō tacuit. nā seq̄t ibidē. Defecisti eos dū alleuarent. Quō facti sūt ī desolatione. subito defecert pierūt ꝓpt iniq̄tatē suā. Velut somniū surgētiū. dn̄e in ciuitate tua imaginem ipoꝝ ad nihilum redigēs. ps. lxxij. Ecce dilectissimi quō per singula

momēta crescit dñi cruciat⁹
Quis satis estimare poterit
q̄ntū mitissim⁹ saluator fati
gat⁹ fuerat ī his iniuriosis ꝛ
penalibꝰ ptractatōibꝰ Olim
legit dñs ex itinere fatigat⁹.
ꝓpt qd pausādo sedit sic sup
fontē. Joh.iiij. Sꝫ q̄ntū ho
die fatigat⁹. dū nō liber am/
bulabat sed durꝭ vincul' tra
hit ab ipīs. tota nocte ꝛ die
īpellit. ꝛ req̄es nulla ꝯcedit.
trahit in q̄ꝫ de orto ad Annā
de h ad Cayphā Et dū apd
illū tota nocte colaphis. ala
pis sputꝭ. cetisq̄ꝫ iniurijs ve
xaret. mane facto trahit ad
ꝯsiliū. de ꝯsilio ad pilatū. de
illo ad herodē. iterꝝ ab hero
de ꝯfusibilit remittit ad Pi
latū. Ducebat aūt festinant
q2 mortē ei⁹ sup modū sitie/
bāt. ꝛ trahēte vno. impellēte
alio. nō incredibile est dñm
frequent cecidisse ꝛ grauiter
q2 ligat⁹ manibꝰ ex nulla pte
se iuuare poterat. sꝫ ꝛ freq̄nti
us pedibꝰ nudis impegisse.
Nec ei putādū ē fremētes be
stias eū p planiora traxisse.
sꝫ magꝭ ipi planā viā tenen/
tes. p aspera queq̄ꝫ ꝛ tortuo
sa ptraxerīt. nihil ḡ mirꝝ si fa/
tigat⁹ est dñs ꝛ vehement fa
tigat⁹. Sꝫ mira tāta digna/
tio ꝛ patientia saluatoris. q2
ꝓtus dei fatigat. Fatigat. p
quē fatigati recreant. Fati/
gat q̄ celū ꝛ terrā ꝛ oīa que i
eis sūt sine labore creauerat
ꝛ sine fatiga sustentat. Sed
q̄ntis clamoribꝰ. opprobrijs
blasphemijs. irrisiōibꝰ ꝛ con
uicijs. sed ꝛ sputis. ꝓberibꝰ ꝛ
colaphis. ꝛ forsitan lapidū ꝛ
stercorꝝ piectiōibꝰ putamus
māsuetissimū agnū a lupis
ductū ꝛ reductum. Que ꝛ si
euāgeliste nō scribūt. ex his
tn̄ q̄ scripserūt intelligi pñt.
Qui em̄ nocte illa dū custo/
diendū receperunt in nullo
ei pepercerūt. sed infatigabi
liter afflixerūt. q̄ deniq̄ꝫ co/
rā iudice mendacit infama/
re nō erubuerunt. maxie dū
furor eorꝝ auctus fuerat per
Pilatū ꝛ Herodē. eis non p
oīa vt voluissent ꝯsentien
tes. dū etiā fatuitatꝭ testimo
niū ab herode alba veste il/
ludentez acceperunt. ex illo
magis accensi ad offenden/
dū. ex isto animati magꝭ fue
rāt ad illudēdū. Sed inter
hec oīa pijssime dñe iesu. de
misso incedis capite. verecū
da facie. fact⁹ velut mutus.
non aperiens os tuū. nec ha
bēs in ore tuo redargutōes

Et cū sis sapiētia eterna pa/
tris. attingens a fine vsqꝫ ad
finem fortiter. suauiter om/
nia disponēs. amict⁹ lumie
sicut vestimento. illuderꝫ ve
lut stultus. veste ioculari. fa/
ctus opprobriū hoīm ꝛ abie
ctio plebis. Sed nūc ad re/
liqua narrāda reuertamur.
Pilatus autē ad quē remis/
sus est dn̄s. cōuocatis ꝑnci/
pibus sacerdotū ꝛ magistra
tibꝫ ꝛ plebe. dixit ad eos. Ob
tulistis mihi hūc hoīem q̄si
auertentē populum Et ecce
ego coram vobis interrogās.
nullā causam inuenio ī isto
homine ex his in quibꝫ eum
accusatis. Sed neqꝫ hero/
des. Nā remisi vos ad illū.
et ecce nihil dignum morte
actū est ei. Beda. Audi. Ec/
ce iudee. audi crudelis paga
ne. Pilatus ipse fatet̄ neqꝫ se
neqꝫ Herodē dignum quid
morte in christo reperisse. sꝫ
tantū in illudendo vel occi/
dēdo innoxiū aliene crude/
litatis obtemperasse clamo
ribꝫ. Et Ambrosi⁹. Erḡ Je
sum Pilatus absoluit. sꝫ ab
soluit iudicio crucifixi myste
rio. Et sequit̄. Emendatū ḡ
illum dimittā. quasi diceret
ſm Bedam. flagellis cū af/
fligam quantū iubetis ꝛ lu/
dibrijs. dūmodo innoxium
sanguinē nō sitiatis. i. a mor
te liberū ꝑmittatis. Pilatus
hec dicens. nō ꝓficiens per/
durantibꝫ iudeis in suis cla
moribꝫ. cogitabat alium mo
dum liberādi ihm̄. etiā sine
verberatiōe. Nouit etenim
populū istū ꝓ suis libertati/
bus ꝛ ꝯsuetudinibꝫ nimium
zelare. Et ideo quia. Lu. ne
cesse habebat dimittere eis
per diē festū vnū. necesse nō
imperiali legis sanctiōe. sed
annua gentis illius consue/
tudine. cui per talia placere
voluit deuictus. vt dic̄ Be.
Placuit eīm id populo ꝓpter
memoriā que ī hoc festo pa
scali ānua agebat̄. Ly. quia
in nocte pascali angelus do
mini saluauit hebreos. ꝛ per
cussit ꝑmogenita egyptioꝝ.
ideo in memoriā illi⁹ bn̄ficij
in solennitate pascali salua/
bant vnū ꝓpinquū morti. et
aliquos cōdēnatos ad mor
tem interficiebāt. ad repñsen/
tandū saluatōem hebreorū.
ꝛ interfectionē egyptioꝝ. Et
illā ꝯsuetudinē eis seruari ī
petrauerāt ab imꝑatore ro/
manoꝝ. sicut fuerat seruata
anteqꝫ esset iudea romanis

subiecta. Et qz pilat⁹ teneba
tur id obseruare qđ erat ɔces/
suz ab imꝑatore. iđ dixit Lu.
Necesse h̄ abebat. Hec Ly.
Quia tñ hec ɔcessio ɔsuetu
dini innitebat. iđ dicit Mat.
Per diē aūt solēnē ꝑses con
sueuit ꝑp̄lo dimittere vnum
vinctū quē voluissent Mar.
Quēcūq ꝑetissent. Ait ita
eis. Joh. Est ɔsuetudo vob
vt vnū vob dimittā in pasca.
Matth. Quē vultis dimit/
tā vobis. barraban an ihm
q̄ dr̄ xp̄s. Joh. Uultis ḡ di
mittā vobis regē iudeoꝝ.
Matth. Sciebat eñ q per
inuidiā tradidissent eū. Ha
bebāt aūt tūc vinctū insignē
id ē. in malicia diuulgatū. q̄
dicebat barrabās Jo. Erat
āt barrabas latro. Lu. Qui
ꝑpter seditionē q̄ndā factam
in ciuitate ⁊ homicidiū mis/
sus est in carcerem. Plures
habuit Pilat⁹ vinctos etiaz
latrones. qz duo cū dn̄o cru
cifixi sunt. Sz barrabā p̄ ce
teris oderūt iudei q̄ ⁊ publi
cus latro ⁊ seditiosus fuerat
ideo hūc ub diuin ctiōe cū
iesu ꝑposuerat. putans eos
nullo pacto barrabā petitu
ros. vt vel dn̄s liberaret. De
q̄ Hiero. Uolēs pilat⁹ satis

facere ꝑp̄lo. dat optionez eli/
gendi. qm̄ nō dubitat chri
stū esse eligendū. sciēs ꝑ inui
diā traditū. Et Chry⁹. Per
hanc ɔsuetudinē xp̄m eripe
re tēptauit. ⁊ vt neq vmbrā
excusationis iudei sibi dere
linquāt manifest⁹ homicida
in cōparatōe xp̄i adducitur
Et intuere q̄ sapienf. nō ei
dixit qz peccauit. ⁊ dign⁹ est
morte. donec eū festo. sz pri
mū eū excusans ⁊ cruēs a cā
omi. eū rogat ex supa būdan
ti vt si nollent vt innoxiū di/
mittere. saltē vt noxiū dona
rent festo vel tēpi. Si enim
oportebat in pctis manife/
stis existentē dimittere. mul
to mag͡ i dubijs. Hec Chry
so. Ipi vero obstinato cor/
de in malicia ꝑdurantes ni/
mio odio ɔ xp̄m seuiētes. ne
ipe liberaret ꝑelegerūt ac pe
tierūt hoiem pestiferū dimit
ti. Matth. Nā ⁊ p̄ncipes sa
cerdotū ⁊ seniores. Mar. cō
citauerūt turbā. Matth. ꝑ/
suaserūt ꝑp̄lis vt peterēt bar
rabā. ihm ꝟo ꝑderent. Luc.
Exclamauit aūtē. i. magnis
vocib⁹ magnaq instātia cla
mauit vniuersa turba dicēs
Tolle hūc et dimitte nobis
barraban. Ecce quāta inse/

liciū iudeoꝝ iniq̄tas ꝛ mali/
cia. q̄ ad ꝓcurādā xp̄i mortē
petierūt latrōis publici libe
ratōem ꝯ bonū publicū ꝛ iu
sticiā. mortē vite. tenebras
luci. filiū diaboli filio dei tā
stulte q̄ impie ꝓferētes. Quod
improperās eis btūs Petrꝰ
Actuū. iij. dic̄. Uos vir san/
ctū ꝛ iustū negastis. ꝛ petistis vi
rū homicidā vobis donari. au
ctorē ꝟo vite interfecistis. Unde
Augꝰ. sup̄ Jo. O cecitas iu
deoꝝ. O furia freneticoꝝ.
Noli dimittere hūc. sed bar
rabā. q̄d fuit h̄ aliud dicere
q̄ occidat̄ ille q̄ suscitat mor
tuos. ꝛ dimittat̄ latro. vt ite/
rum occidat viuos. De h̄ q̄z
Beda sup̄ Lu. Heret iudeis
vsq̄ hodie sua peticio quaz
tanto labore impetrauerūt.
q̄r eīn data sibi optiōe ꝓ ih̄u
latronē. ꝓ saluatore interfecto
rē. ꝓ datore vite elegerūt ꝑem
ptorē. merito salutē vitāq̄ ꝑ
diderūt. ac latrociniis se ac
seditionibꝰ intantū subdide
rūt vt ꝛ patriā regnūq̄ suū
qd̄ plꝰ xp̄o amauere ꝑdiderūt
ꝛ hactenꝰ eam quā vēdidere
aie vel corꝑis libertatē reci
pe nō meruerūt. Et leo papa
ser. q̄ īcipit. Inter oia. iudeos
alloquēs ait. Tāq̄ extenuā/
da eēt vr̄i furoris imanitas.
si eiꝰ snīe q̄ ꝑuicie vr̄e ꝯside/
bat vteremini. victū ih̄m ad
pilati iudiciū deduxistis. vt
clamoribꝰ improbis trepido
cognitore fugato. interfectorē
hoīm eligeretis ad veniā. ꝛ sal
uatorē mōi peteretis ad pe
nā. Sz q̄ztū amātissime ih̄u
dr̄. pulcritudo pr̄is. angloꝝ
glīa. oīm honorificētia btōꝝ
indignū illud ꝛ ifelix cōcam
biū piissimū cor tuū saucia/
bat. atq̄ inaudita ꝑfidoꝝ ing̃
titudo. q̄ sūmo pr̄is dono te
ipo vicz cū pr̄e cōtēpto. tāq̄
sceleratissimū. vita indignū.
latroni vilissimo postpone/
bāt. Pilatꝰ itaq̄ cognita in/
satiabili rabie ꝑfidoꝝ. q̄ nec
poterat q̄etari h̄ mō. sz magis
ferocē latronē viuere vellēt
q̄ xp̄m. nōdū barrabā libe/
rū dedit. sz oppr̄ssa illa ꝑpositi
one si forte posteriꝰ meliꝰ de
liberarēt. alit̄ conatꝰ est iesū
liberare. Unde Lu. Iterū locu
tus est ad illos. volēs dimit
te iesum. Que autem verba
locutus fuerat euāgelista ta
cet. quia forte prioribꝰ simi/
lia quibꝰ innocentiā ih̄u de/
clarabat. At illi succlama/
bāt dicētes. crucifige crucifi
ge eū. Be. sup̄ Lu. Quanta

perfidoꝝ crudelitas. que nō solum occidere innocentem sed pessimo genere mortis oc cidere. hoc ē. crucifigere de/ siderat. Pendētes enim in ligno crucifixi clauis ad lig/ num pedib9 manibusq; con fixi. producta morte necabā tur. ꝛ diu viuebant in cruce. non quia longior vita elige/ batur. sed quia mors ipsa ꝓ/ tendebatur ne dolor citi9 fini/ retur. Hec Beda. Ille autē tertio dixit ad eos. Quid enī mali fecit. nullā causaꝫ mor/ tis inuenio i eo. Tertio hoc verbū nūc dixit qđ et postea repertūt. Primo cum p̄senta tum scorsum in p̄torio redu ctū examinasset. si rex iudeo rū esset. inde rediēs ad iude os extra p̄toriū expectātib9 ait. ego nihil inuenio cause ī hoc homine. Quo cū ab he/ rode illusus reducebatur dn̄s ad Pilatū ait. Obtulistis mi/ hi hunc ꝛc̄. sequitur. Nullā cau sam inuenio. sed neq; hero/ des. vt supra habitū ē. Hec quasi recapitulando. Mat theus euangelista. Ille aūt tertio dixit ad eos Quid ma li fecit. Ego enim nullaꝫ cau sam inuenio in eo. Lu. Cor ripiam ergo eum ꝛ dimittā.

Hoc etiā p̄us dixerat. eodē euangelista teste. sed nō tūc. eo ꝙ ali9 liberatōnis mod9 occurrebat. quo cū nō profi ceret. modo executus est qđ dixerat Ait ergo. corripiam eū flagellando. vt si qua ī ve stris cerimonialib9 cōmisit. vel in aliquo deliquit. ꝑ ipsis correptus emendatur. et sic emēdatū dimittam a morte liberū. Uel meli9 s̄m Nico. de lyra sup Joh. Uidit pilatus ex clamore iudeorū ꝙ nullo modo poterat dimittere Je sum omnino liberū cum pace ipsoꝝ. ex altera parte durum erat sibi innocentem crucifi gere. ideo ad satisfaciēdum eis fecit eum flagellari. Si/ quidē naturale est vt ira q̄e/ scat si viderit eū cōtra quem irascitur humiliatū ꝛ punitum Putabat ergo ꝙ similiter iudei videntes ihm vndiq; flagellis laceratū. carnibusq; eius in liuorem deductis. ludibrijs iniurijs ꝛ penis. vltra condi gnū affectū. satiaretur eorum crudelitas. ꝛ vsq; ad ei9 mor tē desisterēt deseuire. Cui cō cordat Aug9. sup Joh. Hoc Pilatus nō ob aliud fecisse credendū est nisi vt eius iniu/ rijs iudei satiati sufficere sibi

extimaret. et vsq ad ei⁹ mortē seuire desisteret. Sz intētio h Pilati et si pia fuerit. tñ q̄ntū ad id q boīez innocentem maxime talē filiū scz di sine causa affligeret. idcirco nō excusat Pilatū ex toto. et si in tanto. qz peccauit grauiter. sed min⁹ q̄ꝫ iudei. Iudex eñ cū fuerat pp̄li ad ei⁹ officiū spectabat rectum iudiciū iudicare. innocentes absoluere. et nocentiū maliciā cohibere. Hinc scp̄tū est. noli q̄rere fieri iudex nisi valeas v̄tute rūpere iniquitatem. Eccl. vij. Et iterū. Qui iustificat impiū et q̄ condemnat iustuz abominabilis est vterq apud deum. Prouer. xvij. Hinc etiā Ansel. ait. sic alloquens dn̄m. Et quidez nō ignorabat imp⁹ ille p inuidiaz omnia in te fieri. nec tñ abstinuit temeraria a te manus sed amaritudine repleuit animā tuā sine causa. Aggrauabat aūt in h pctm̄ Pilati. qz non leui disciplina sed castigatione crudeli innocentissimū dominū castigauit. Nam vt Iohānes infert. Tunc apprehendit Pilatus ih̄m et flagellauit. nō p seipsum immediate. sz per ministros suos. s̄m Nicolaum de Lyra sup Johannē. Tunc. s. cū iudei clamassent nō ih̄m sibi dimitti sz barrabā latronē. nō saluatorē sed interfectorē. nō datorē vite. sz ademptorē. vt dic̄ Aug⁹. sup Joh. omel. cxvj. Factū crudelissimū simplici verbo refert euangelista. sz nostrū est p quoꝝ peccatis flagellatiōe dignissimis flagella dominus innocenter pertulit cōpatiendo attentius considerare penaꝝ amaritudinē et dolores q̄s militum furor p̄sentiente Pilato et iubente nr̄o intulit saluatori. Traditus est siq̄dez eis dn̄s ad flagellanduz. Primo flagellis preparat dum alba veste illa ludicra qua vsq tūc illudebatur ac deinde vestibus suis spoliat nuda caro illa v̄ginea omnib⁹ p̄spicienda offert. nō sine maxima verecūdia innocentie domini regs castitatis ac pudicicie dilectoris. O quantū cruciabat ignominiosa illa denudatio coram omnib⁹ cor illud ih̄ū pudicissimuz ac verecundū. cum etiam peccatores verecūdos et magis incorruptos virgines plurimuz affligat

f

eiusq́ penalissima sit hmōi de
nudatio corā mľtꝭ. ꝑpter q̄d
etiā dilectrices suas ꝟgines
ꝛ martires cū ab inpudicis
tyrannis nudari iusse sunt.
magis ꝑ tegumento sui cor
poris q̄ꝫ vita depcantes. mi
raculose vestiuit. qs tñ nec a
ceterꝭ penis. nec morte cor/
porꝭ liberauit. vt d̄ btīs agne/
te et barbara legiť. Quāuis
em̄ dñs ñ fuit natꝰ et ɔcepiꝰ
ex illa īfecta radice ade. car/
ne scꝫ peccatrice ac libidino
sa ꝑpagatōe. sꝫ de carne mū/
dissima ꝟgis spūsctī opati/
one. a q̄ infectōe erubescibiľ
facta ē nuditas nr̄a dicente
ꝓmo parēte dño. Timui eo
q̄ nudꝰ essꝫ ꝛ abscōdi me. ni
bilq́ erat in xp̄o pcti macľe
aut rebelliōis vñ erubescere
aut vereciidari necesse hēet.
ip̄e tñ q̄ venit suscipe ceteras
nr̄as īfirmitates absq́ pctō
suscepit ꝛ illā. ꝛ sicut ꝟe esuri
uit. sitiuit. fatigatꝰ ē. tristatꝰ.
ꝛ doluit. ita ꝟe erubuit. tāto
vtiq́ ampliꝰ q̄nto fuit virgi/
nibꝰ oībꝰ pudicitior. ꝛ angeľ
cūctꝭ purior. Audatꝰ vero vt
Augꝰ. in ſmōe q̄dā sentire
videť. solo tenꝰ ꝑsteruit. ꝟba
expectans durissima lictorꝝ
Ait em̄ Augꝰ. Ecce iā dñs

aptať ad ꝟbera. iacet exten/
sus añ hoiēꝫ deꝰ ꝛ suppliciūꝫ
patiť rei. in q̄ nullū pcti vesti
giūꝫ potuit inueniri. Beda
ꝟo sup Lucā. quē ceteri do/
ctores plurimū imitanť tra
dit dñm colūne alligatū di/
cēs. hāc correptōēꝫ quā do/
minū deridēdo ꝛ flagellādo
nepbandorꝝ desiderijs exhi
buit ꝛ ꝟba Johānis euāge/
liste. ꝛ ip̄a testať colūna cui al
ligatꝰ ille q̄ soluere compedi
tos solet plēa do mēbra ver/
beribus subdidit. Que vicꝫ
colūna i eccľa mōtꝭ syon po
sita. dñici cruorꝭ vsq́ hodie
cernentibꝰ vestigia certa de/
mōstrat. pars etiā hꝰ colūne
ostendiť in roma in ecclesia
sancte Praxedis. Potuit āt
vtrūq́ fieri. vt in terrā ꝓstra
tus cedereť. deīde vt crude/
lius laceraręť sctīssima caro
colūne alligareť. Sꝫ quāta
putamꝰ duricia immites il/
li ac seui milites tenera mē/
bra grossis funibꝰ colūne al
ligātes ɔstrixerīt forsitā col/
lū. pectꝰ. ventrē. manꝰ ꝛ cru/
ra singulis ligamibꝰ vincu/
labāt. ita vt ligamina sacro/
sancte carne sic imp̄merētur
vt reliq̄ caro superexcrescere
videreť. In cuiꝰ memoriam

facerdos hostiā oblaturus. stola collū z pecc⁹ circūcingit z manipulo man⁹. Et nō in credibile est. imo piū estima re. cutem et carnem domini in tam acerba ꝯstrictōe vul nerasse. vel saltē loca ligami nibꝫ attracta z vicina penit⁹ discolorasse. Nec ẽm putā dū est mīstros iudicꝫ leniter ligasse flagellandū. quē cru deliter ligatū ꝑsentarūt mi nistri iudeoꝝ maxie cum eū tanq̄ magū habebant. queꝫ suis maleficijs de suis elabi manibꝫ timuere. Circūstāt deniq̄ agnū mansuetissimū colūne sic alligatū viri imi sericordes z truculenti. z ex lacertoꝝ suoꝝ fortitudie fla gellis et ꝑgis ꝟbera atrocia candidissime carni impmūt Et vt Augustin⁹ ait. sanctaꝫ cutem violentia flagellorum repetitis ictibꝫ rumpūt. cru delia verbera scapulaꝝ ter ga cōscidūt. Sed et corpus totū. caro mūdissima. flos z pulcritudo totius humane nature vbiq̄ laceraꝶ liuore plagis z fracturis vulneraꝶ ita vt a ꝟtice capitis vsq̄ ad plantā pedis nulla relinqui tur sanitas. Rubricaꝶ can dor virgine⁹ dum vndiq̄ sa crosanctū corp⁹ roseo cruo re rubescit. erūpentibꝫ ex ol bus corporis ptibꝫ guttulis sacri sanguinis. q̄ iteratis pla gis confluunt. inspissantur flagellis ac colūne adherēt. sꝫ z terram irrogāt copiose. Et q̄d ꝓhibet credere. fero cissimas beluas q̄ omni in dustria ex q̄sitissimis tormē tis dnm affligere curabant. etiā aculeis q̄busdaꝫ flagel loruꝫ nodulos cxacuisse. vt nedum sanguinē eliceret. sꝫ carnem flagellis herentē ab rūperent. ita ẽm vidim⁹ ho mines q̄sdam se ꝓ peccatis proprijs flagellantes flagel la sua ordiasse. Quid ẽm nō pateretꝶ ille q̄ voluit ꝓ pctis totius mūdi flagellari. Sic deniq̄ addiꝶ plaga sup pla gam. liuor sup liuorē. fractu ra sup fracturā. vulnus sup vulnus. sanguis sup sangui nem. donec corp⁹ illd̄ specio sum p̄ filijs hoim totū dfor mareꝶ. vt fm ꝓphe. testimo nium. nō maneret ei species neq̄ decor. Donec q̄ꝫ accep tis fm Bonauenturā plus q̄ q̄nquies mille vulneribꝫ. tam tortoribꝫ q̄ inspectori bus fatigatis. solui iuberef a colūna cui fuerat alligatus.

Attende o fidelis aīa. q̄nta fuerat saluatoꝝ tui pena. in tam seua totius corpis vulneratōe. quā aggrauabat teneritudo cōplexionis. ꝓpter quā sensus tactus in eo subtilioꝛ ꝛ ꝑceptibilioꝛ fuit vt infra magꝫ dicet̄. Vn̄ cū nos in grossis nr̄is corpibus vix vnū flagelli violentū ictū ferre possum⁹. q̄ntū corp⁹ illud cōplexione nobilissimū. et ꝑceptibilitate tenerrimū. tot ꝑcussionib⁹ doluit. Hec ꝯsiderans deuot⁹ ille sanctus Anselmus dominū alloq̄t̄ Illudendū te misit Pilatus Herodi. illusum recepit. nudum in ꝯspectu irrisoꝝ te stare iussit. nec pepercit amarissimis ꝟberib⁹ ꝟgineaꝫ coronam tuā diuellere. plagas plagis. liuores liuorib⁹ infligens. Electe puer dn̄i dei mei. q̄d tanta amaritudine. q̄d tanta ꝯfusione dignū cōmiseras. prorsus nihil. Ego homo ꝑditus. totius ꝯtritionis. totius cōfusionis tue causa fui. Ego dn̄e vuā acerbam comedi et dētes tui obstupuerunt. q2 q̄ nō rapuisti tūc exoluisti. Amor tu⁹ ꝛ iniq̄tas nr̄a sic te fecit imbecillem. Maledicta sit tāta iniq̄tas ꝑ q̄ sic affligeris. Hec Anselm⁹. Sed ecce nec sic ꝑfidoꝝ saciat̄ impietas. tam iudeoꝝ q̄ꝫ militū. sꝫ afflicto supaddit̄ afflictio. Crescunt q̄ꝫ regꝫ nostri iniurie. ꝛ multiplicium doloꝝ penaꝝ ꝛ opprobrioꝝ. Nam teste Matheo. Tūc. i. post flagellatōꝫ immediate. milites presidis preside Pilato ꝯsentiente vl̄ iubente. vt dicit Augustin⁹ sup Johannē. Suscipiētes ih̄m in p̄torium. hoc est. pretorij alium locum magꝫ patentem. Quoniam et in pretorio flagellatus est. ideo dicit Marcus. Duxerūt eum intro in atrium pretorij. cōgregauerūt ad eum vniuersum cohortem. vt magis illi illuderent in loco patenti et coram multitudine. omnesq̄ꝫ seuo interessent spectaculo. Et exuentes eum vestimētis suis. quibus forte flagellatus dominus se induerat. Quia fortassis mora aliqua breuis intercessit inter eius flagellatiōem et hanc q̄ sequit̄ illusionē. q̄ vt quidaꝫ scribit. milites impij Pilato dixerūt. Domine h̄ se regeꝫ fecit. vestiamus ꝛ coronem eū more regio. aut forte Pi-

latus sua adinuentõe hˀ fie/
ri iussit. Uel si mora nlla in
teruenit. intelligendũ ē ꝓbũ
Mat. exuentes eũ ꝑ recapi
tulatõez. exuẽtes inq̃ȝ añ fla
gellatõz. nã ⁊ totã hãc sñiaȝ
ꝭm Ni. de ly. recapitulando
ꝑus facta dicit. Clamidem
coccineã circũdederũt ei. Jo.
ait Ueste purpurea. ⁊ Mar.
purpurã idẽ itelligentes. vt
Be. sup Mar. ait. Nã ꝑ re/
gis purpura clamis illa coc
cinea ab illudentibꝫ erat ex
hibita. ⁊ ē rubra q̃dã purpu
ra. cocco simillima. Non enĩ
verisimile ē hoiẽz eis tã de/
spectũ ac opprobrijs illudẽ/
dũ ⁊ vndiq̃ȝ sanguĩe resper/
suȝ. ꝑciosa ac regali induisse
purpura. sȝ magis aliq̃ veste
antiq̃ coccinea in siĩitudinẽ
purpure. quã Mat. clami/
dẽ coccineã noiat. alij ꝓo q̃ꝛ
loco purpure iponebaẽ irri
sorie purpurã dicũt. Uel vt
alij q̃dã doctores aiũt. vtro
q̃ȝ vestiẽ. ⁊ purpura rubea et
clamide coccinea. Quia enĩ
rex iudeoꝝ fuerat appellatꝰ.
⁊ hˀ ei scribe ⁊ pharisei obie/
cerãt q̃ sibi in ꝑplo israheliti
co vsurparet iperiũ. illuden/
tes ꝑstinis nudatũ vestibus
purpura q̃ rges vetes vti so
lebãt circũdederũt vt tãq̃ȝ fal
sũ regẽ deriderẽt. Bñ ãt ꝯue
niebat purpura vestis rubra
tali corꝑi totalirˀ sanguĩe ex
flagelloꝝ ꝓberibꝫ rubricato
vt iplereẽ illd Esa. lxiij. Qua
re rubꝝ est indumẽtũ tuũ. ⁊
vestimẽta tua sicˀ calcãtiũ in
torculari. Fuit hˀ q̃stio ꝭm
glo. angeloꝝ vidẽtiũ ⁊ mirã
tiũ q̃ xp̃i corpꝰ q̃d de ꝓgiali
vtero tantũ cãdorẽ habuit
q̃ȝtũ fullo ꝑt facere sup traȝ
intantũ fuit sãguĩe rubrica/
tũ. Ad quã q̃stiõem ipe dñs
ibidẽ rñdet. Torcular calca
ui solꝰ. q. d. ꝭm glo. Ego solꝰ
sustinui ꝑssurã crucis. flagel/
loꝝ et oim tormẽtoꝝ. in q̃bꝫ
q̃si in prelo ꝑssus sũ sanguĩe
ꝓꝑo. ⁊ ꝑ totũ corpꝰ meũ pro
mũdi salute aspsus. Sic ãt
vestitũ regẽ glˀie crudeles i/
pij iudicis mistri sextuplˀr il/
ludũt. Primo nãq̃ȝ Joh. mi
lites plectẽtes coronã ꝺ spi/
nis imposuerũt capiti eius.
Spine iste ꝭm Ni. de ly. sup
Mat. erãt iunci marini ad
modũ spinaꝝ acuti. penetra
tiui ⁊ pũgitiui. intantum vt
etiaȝ hoĩes calciati desuper
calcãtes ꝑ calciamẽta inter/
media vulnereẽ de his iũcis
corone similitudinẽ plecten/

tes atq; aculeos versus ca/
put flectentes capiti tenerri
mo ac reuerēdissimo iposue
rūt p diademate rgali. ip̄z q;
nimiū ac miserabilit vulne/
rabāt. sic btūs Bern. ait Ca
put illō diuinū dēsitate spi/
naꝝ vsq; ad cerebꝝ ꝯfixum
fuit. ita vt sanguis ex capite
extract⁹ genas ꝛ collū pfun/
deret. Et vt alibi dic. mille
pūcturꝭ speciosum caput di
uulneraret. Vn̄ puto sertuz
illud spinosū. nō solū capitꝭ
extremitatem ambiuisse. sꝫ
magꝭ ad modū infule vel pi
lij totū caput texuisse et vbi
q; suis aculeis pfodisse. sic
etiā corona ipialis. nō solū
extremā capitis ornat supfi
ciē. sꝫ ꝛ sūmū capitꝭ vtricē cō/
plectēs p brachiola descēdē
tia extremo ꝯnectit margi/
ni. Heu qt⁹ dolor veneran/
dū illō caput affecit tot acu/
leis vsq; ad cerebrū ꝯfixum
cum nos terrestres et grossi
vna spina vulnerati intolle/
rabili dolore vexamur Sic
g xp̄us dn̄s nr̄ q a p̄re sp co
ronat corona glē. a mr̄e vgi
ne coronat⁹ est corona infir/
mitatis ꝛ hūanitatꝭ nr̄e. Ab
āgelis ꝛ familia sua coronā/
dus corona iusticie i die iu/
dicij. dū tollēt de regē ei⁹ om
nia scādala. hodie a nouerca
sua impia synagoga corona
tur corona spinea: corōa do
loris ꝛ miserie. Scdo posu
erunt. Mat. arūdinē in dex
tra eius illa q celū terramq;
regit ac vniuersa que creaue
rat sustentat. pro sceptro re/
gio ad ostendendū q vacuū
et fragile esset regnum eius
vsurpatū ꝛ ipi dn̄o impone/
bāt atq; inane ad modū irū
dinis qd calamū hꝫ fragilē
ꝛ intus vacuū. Tertio cū re/
gijs signis eū irrisorie ornas
sent ꝛ penaliter. vt i nllo in/
uidiā frenarēt. sꝫ ausu sacri/
lego qcūq; cogitarent blas/
phemādo explerēt. Joh. ve
niebāt ad eū. Matth. et ge/
nuflexo ante euz. Marcus.
adorabāt eū. Math. illude/
bāt dicētes. Aue rex iudeo
rū. qsi dicerēt. rex esse volui
sti sꝫ nō potuisti sm Bedaz.
Adorabant eū genuflecten
do qsi deum false seipm di/
xisset. ꝛ salutabāt eum quasi
seipm false regē fecissꝫ. qd fe
cerūt vt eoꝝ illusio respōde
ret iudeoꝝ accusatōni quia
d vtroq; accusabat a iudeis
detestabili mentis affectu.
Sic quem laudant angeli.

adorant dominatões. tremūt potestates. venerantur ac socia exultatōe ↄcelebrāt celi celorūq; ṽtutes vniuerse. in cuius femore scptū est Rex regum ꝛ dñs dominātium vniuerse terre. a viris peccatoribꝫ derisoria adoratione ac salutatiōe blasphemat. q̄si indignus regno iudeoꝝ. cui vt Aug⁹. Omelia lj. supra Johan. ait. esse regē hominū dignatio est non ꝓmotio. miserationis indiciū non potestatis augmentum Qui enim in terra criminatur lese maiestatis crimē cōmisisse vsurpādo sibi regnū iudeorum. in celis est dominus angelorum. Blasphematur autem irrisoria adoratōe ac salutatione. non solum a militibus. sed a tota cohorte quaꝫ idcirco ad eū adduxerūt. Quod in eo Johannes videtur innuere ꝙ dicit. et veniebant ad eum ꝛ dicebant. Aue rex iudeoruꝫ Non enim putandū est milites flagellatores tunc venisse qui eum introduxerūt tenuerunt et caute ne elaberetur custodierunt. Quarto. blasphemantes itaq; verbo grauius ostendūt facto,

Nam in ridendo salutātes: continuo. Johan. dabant ei alapas. haud dubium q̄n grauissimas. Hoc fecerunt milites quod ꝑus egerunt iudei sacrilegis manibus in domo Anne et Cayphe. vt supra est habitum. Ecce sacrosancta facies nostri saluatoris. prius quidem alaparum multitudine tumida. nunc autem a sacro cruore de spinaꝝ elicito aculeis liuida iterū ꝑcutit. ꝛ plagis veteribꝫ noue supaddūtur. In nll'o parcitur agno māsuetissimo. nulla ei impenditur misericordia q̄ venit cūctis misereri. nec sufficit insatiabili furori amabilis faciei ꝑcussio tanto multiplicior q̄nto ꝑcutientium quilibet iudeis cōplacere voluit. ꝛ aliquā ab eis remunerationeꝫ pecuniariā sperauit. Sꝫ vt Matth. expuentes. Mar. ↄspuebant in vnū tā q̄ꝫ in despectā ↄtēptibilem ꝛ vilissimā ꝑsonam sicut et ꝑus corā Caypha cōsputus est a iudeis. Ex hoc aūt vili actu militū apparet ꝙ isti dicunt milites. nō ꝭm nomē p̄sentꝭ temporis. quo generosi et nobiles equites ꝺ calcaribus

deauratꝫ noiant. tales ei no
biles ꝑsone nõ illuderēt. nõ
ↄſpuerēt. ñ crucifigerēt. nec
veſtes crucifixi ſibi diuide/
rēt. q̄d ad carnifices potiꝰ ꝑ/
tinet. Sꝫ dicūt milites ſc̄m
antiquā ↄſuetudinē ſtipen/
diarij ⁊ pedites. ſic̄ pꝫ i geſtꝭ
Julij ceſarꝭ. vbi milites ab
eq̄tibꝰ diſtiguūt. Et i actibꝰ
apłoꝝ. xxiij. ca. vbi dr̄ ꝙ pau
lꝰ cū militibꝰ. cc. ⁊ eq̄tibꝰ. lxx.
miſſus ē d̄ hierłm ad ceſarē.
Intelligimꝰ ꝗ milites i h̄ lo
co viles ſtipēdiarios. carni/
fices. tales q̄ nullā ꝓhorre/
ſcūt inſolētiā. Milites dic/
tos nõ a nobilitate ſꝫ a forti
tudie. erāt em̄ robuſti corꝑe
⁊ ꝑ modico ad om̄e malū ex
poſiti. vt dic̄ Chryſ. Mali/
ciā ſuā ↄſūmantes. Math.
Acceperūt arūdinē de manu
dñi ⁊ ꝑcutiebāt caput eius.
Caput illud tremēdū demo
nibꝰ. reuerēdum cūctꝭ celoꝝ
ꝟtutibꝰ. venerādū ſctis om/
nibꝰ. caput bn̄dictū in ſecła.
a q̄ oīs bn̄dictio. nõ ſoluꝫ in
barbā ſꝫ ⁊ in orā veſtimenti
totiꝰ eccłe emanat. Ex q̄ per
cuſſiōe aculei corone ſpinee
i ꝟtice ſctiſſimo magꝭ ⁊ magꝭ
ꝓfūdabāt vñ ſāguis ꝑ acule
os hmõi ex capite elicitꝰ lar/

giter fluēs. totum caput. ge/
nas amabiles. ⁊ collū tinxit
ac ↄmixtū execrādis iudeo/
rū ac militū ſputꝭ venuſtiſſi
mā faciē apparere fecerūt hor
ridā q̄ſi leproſā ⁊ verificatuꝫ
ē ad plenū Eſaie vaticiniuꝫ
ca. liij. iam ſepe allegatū. Nõ
eſt ei ſpecies neqꝫ decor. Et
vidimꝰ eū ⁊ nõ erat ei aſpec/
tus. ⁊ deſiderauimꝰ eum de
ſpectū ⁊ nouiſſimū viroꝝ. vi
rū doloꝝ ⁊ ſcientē infirmita
tē. ⁊ q̄ſi abſcōditꝰ vultꝰ eius ⁊
deſpectꝰ Abſcōditꝰ. ſ. int tu/
mores. vulnera. ſputa. ſāgui
ne inſpiſſato obductꝰ. ſeq̄t.
Et nos reputauimꝰ eū q̄ſi le
proſū ⁊ ꝑcuſſū a deo et hūi/
liatū. Percuſſerūt āt agnū in
nullo oblatrātē. nec os ſuū
aperientē. nõ ſolū vt lederēt
ſꝫ etiā vt magꝭ vilipēderent.
Nā ꝑſone viles baculꝭ tanq̄
beſtie ꝑcuti ↄſueuerūt. q. d.
O tu vilis hõ vt q̄d te regeꝫ
facis. His āt opprobrijs vt
Augꝰ. ſuꝑ Joh̄. ait. impleba
tur q̄d de ſe ꝓdixerat xp̄us.
Predixerat em̄ ſe tradendū
gentibꝰ. flagellandū ⁊ illudē
dū. ſic martyres informabā
tur ad oīa q̄ libuiſſet ꝑſecu/
tores facere ꝑferenda. Sic
pauliſper occultata tremen/

da potentia ɔmēdabaẗ veri
us imitāda patiētia. Sic re
gnuȝ q̄d de h̄ mūdo nō erat
supbum mūdum non attro
citate pugnādi sed patiendi
hūilitate vincebat. Sic illō
granū multiplicandū semi-
naẗ horribili cōtumelia. vt
mirabiliter pullulet in glīa.
Hec Aug⁹. Sȝ nūc o aīa
deuota. o filia syon egredere
ꝛ vide regē salomonē. regeȝ
pacificū oīa pacificās. ꝛ que
in celo ꝛ q̄ in terra. Uide in
q̄ regē tuū i corona doloꝝ ꝛ
ɔtumelie. cū veste ludibrio-
sa et opprobrijs q̄bꝫ corona-
uit. irrisit. et blasphemauit
eū nō mr̄ sȝ nouerca sua ipa
synagoga. Egrede vt Bern̄.
hortaẗ ser. ij. de epi. de sensu
carnis ad intellectū mēt̄. de
seruitute carnal' ɔcupiscentie
ad libertatē spūal' intelligē-
tie. de domo pr̄is. de t̄ra. de
cognatōe tua. de mūdi hui⁹
delicijs ꝛ vanis gaudioꝝ ob
lectamēt̄ ad luct⁹ ꝛ cōpassio
nes. Et attende vt ait Ans.
Quis est h̄ q̄ ingrediẗ. hūs
imaginē q̄si reḡ. ꝛ nihilomi
nus serui despectissimi ɔfu-
sione repleẗ est. coronat⁹ in-
cedit. sȝ ipa ei⁹ corona crucia
tus est illi. et mille pūcturis
speciosum ei⁹ caput diuulne
rauit Regali purpura īduiẗ
sed poti⁹ in ea despiciẗ q̄ȝ bo
noreẗ. sceptꝝ in manu gestat
Sȝ eo ipo venerādū caput
eius feriẗ Adorant coram il
lo ꝛ regē ɔclamāt. ꝛ cōtinuo
ad ɔspuendū amabiles ge-
nas subsiliūt. maxillas pal-
mis pcutiunt. ꝛ bonorabile
collū eius exhonorāt. Heu
vn̄ tanta feralis immanitas
in cordibꝫ militū pessimoꝝ
sibi locū vendicare potuit.
in tam innocentē. piū. patiē-
tem dn̄m in nullo oblatran
tem. q̄ nō ɔpatiẗ h̄ eẗni pr̄is
filio sitis imo peioꝛ ē ac du-
rioꝛ iudeis. de q̄bꝫ subsequi
tur Jo. ait. Exijt iteꝝ pilat⁹
foras ꝛ dixit eis. Ecce addu
co eū foras vt cognoscatis q̄
nullaȝ in eo cām inuenio. et
tū sine causa in cōplacentiā
vestri grauiẗ corripui. qua
etiā dura castigatōe ad ocu
lum visa vobis plus debito
satisfactū coḡscite. ꝛ sangui-
nis e⁹ sitim iniustā tempate
De q̄ btūs Leo papa sermo
ne q̄ incipit. Decursis dilec
tissimi. ita ait. q̄ Pilatus im
placabilis ipi̇̄ victus insa-
nia multis Jesum dehone-
stari ludibrijs et n̄ i modic

vexari iniuriis q̄ eū flagell' cesū. spinis coronatū. amictu irrisorie vestis indutū p̄seqūn/tiū ostēdit aspectib9. miti/gādos p̄culdubio aīos esti/mauit. vt ex saturatis iuidere odiis ñ vltra iā crederēt p̄se q̄ndū quē tot modis viderēt afflictū. Exiuit ḡ ihs portās spineā coronā ꝛ purpureū vestimētū. O lamētabile spe ctaculū. exiuit ihs coronat9 ꝛ purpura vestit9. nō clar9 im/perio sed plen9 opprobrio. vt dic̄ Aug9. sup Jo. Mag̃ de/niq; fuit tristicia cordi inno cēti cū tāta igninia ostendi inimicis mortalib9 d̄ sua ꝯtu melia gaudētib9. Sicut em̄ hoīes mag̃ diligētia sua dis fortunia celāt ne sciāt inimi/ci d̄ h̄ p̄rimū gauisuri. Ut āt pilat9 facili9 ad miscd̄iaz fero ces bestias ꝯmoueat ꝛ ꝯpas sionē naē idēptitatē cōme/morat. sciēs q2 om̄e aīal dili git silē sibi. sic ꝛ oīs hō silē sibi. vt d2 Eccl'. xiii. Sic etiā naīalr sibi sili q̄libet ꝯpatiē dicēs. Ecce hō. q. d. d̄ miseri cordia moueami q2 ñ canis est. l3 cane sit miserabili9 tra/ctat9. s3 hō vob̄ silis ꝛ p̄piqu9 q2 de gn̄e vr̄o. q̄ si forte dicē/do se regē excessit, videtis q2

regi9 cult9 sibi i penā veit. Et f̄m Aug. Si regi inuideris iā p̄cite q2 deiectū videtis. fla gellat9 ē. spinis coronat9 est. ludibriosa veste amict9 est. amaris ꝯuiciis illusus ē. ala/pis cesus est. feruet ignomi/nia. frigescat inuidia. s3 ñ fri gescit. maiorescit poti9 ꝛ icre scit. Eū em̄ insatiabil' odii vi ri ip̄iissimi. Joh̄. pōtifices ꝛ mistri vidissent eū clamabāt dicētes Crucifige crucifige eū. ecce maximā p̄tinaciā fu rentiū iudeoꝝ in p̄curando mortē xp̄i. Nā obstinata ne/q̄tia ñ emollit miscd̄ia. q2 ei totā accusatōez quā ꝯ dn̄m detulerāt sollicita iterroga/tiōe pilati euacuatā viderūt ꝛ eū sic flagellatū ꝛ illusum. cog̃scētes q̄ pilat9 sic eū vole bat dimitte. in nullo ꝯpatiē tes inuehebāt ei. ꝛ ex aspec/tu ei9 odiētia corda magis in flāmata ꝛ ꝯmota sūt. Uerifi/catū ē illd̄ Sapie. ii. Gra/uis est nob̄ etiā ad videndū. nec grauissima flagellatōis. coronatōis. ꝛ illusiōis corre ptiōe ꝯtenti. nec pilati excu/satōe placati impudētissimi canes ad solas se preces ac clamores ꝯuertūt. vt Beda ait sup Lucā. Clamātes tu/

multuose. ⁊ alios ad clamā/
dū excitātes. Crucifige. cru
cifige eū. q. d. Hec pena nul
lo mō sufficit nob̄ ſ3 volum⁹
vt moriaꝛ̄ in cruce. Crucifi/
ge ingeminant ꝓpt̄ desiderij
vehementiā. ⁊ q2 volūtate et
ope eum crucifixerūt. Ma/
gna crudelitas cui nō suffic̄
flagellari. ſ3 nec occidere ni/
si crucifigatur. exprobratissi
ma em̄ vt ait Chryſ. h̄ mors
erat. Formidātes igitur ne
aliq̄ fiat post ip̄m memoria.
studēt ⁊ ad suppliciū ducere
maledictū. Pilat⁹ āt videns
xp̄i innocentiā. ⁊ iudeoꝝ ma
licia ad rem illicitā se impel/
lendum. Johan. dixit eis i/
dignāter ⁊ derisorie. Accipi
te eū vos ⁊ crucifigite. q. di.
ſm̄ Nicolaum de lyra. Si
haberetis ptātez dare mor/
tis sniaz. cito ⁊ sine causa fa/
ceretis. ſ3 ego h̄ agere nolo.
ideo seq̄ꝛ̄. Ego em̄ nō inue/
nio in eo causam. ſc3 dandi
talem sniam. Videntes ḡ iu/
dei q̄ Pilatus non acq̄esce/
ret eorū clamori. vt dic̄ Ly.
inceperūt allegare rationes
alias q̄s supra nō allegaue/
rant. nō em̄ illas audebant
repetere q̄s Pilat⁹ sufficien
ter dictis suis euacuauerat

atq3 factis Allegant autem
duplices. Primo eum egisse
contra legem dei criminan/
tur. cum. Johannes. respō/
derunt ei iudei. Nos legem
habemus. ſc3 datam nobis
in monte sinay. et ſm̄ legem
debet mori. quia filium dei
se fecit. Siquidem Leuiti/
ci. xxiiij. precipitur q̄ blas/
phemus debet mori. talem
autem dominum accusabāt
quia filium dei se fecit. S3
quomodo ex hoc nō fuerat
blasphemus supra ostensu3
est. Ubi Augustinus. Ecce
altera maior inuidia. parua
quippe illa videbaꝛ̄ velut af/
fectāre illicito ausu regie po
testatis regnum. neutrū sibi
christus mendaciter vsurpa
uit. Sed vtrūq3 verum est.
et vnigenitus filius dei est.
et rex ab eo constitutus est
sup syon montem sanctū ei⁹
Ex vt nunc monstraretur q̄
quanto potentior tāto mal/
let esse patientior. Joh. Cū
aūt audisset Pilat⁹ hūc ser/
monē mag̃ timuit. Lyra et
Aug⁹. Non ꝓpter legē iudeo
rum. quam nō obseruabat.
ſ3 ne verū esset q̄ Jesus sibi
oblatus esset filius dei. ⁊ sic
factum enorme fecisset ip̄m

flagellādo p⁹ timuit occide/
re inocentē. nūc magꝫ timet
occidē dei ꝟtutē. ⁊ iō de h̄ vt
certi⁹ inq̄reret. Jo. igressus
ē iteꝝ i ptoriū vt magꝫ agn̄ſce
re posset ꝟitatē extra tumul
tū iudeoꝝ. Et dicit ad ihm.
q̄ vsqꝫ huc stabat foris cum
Pilato idut⁹ regalibꝫ. illuso
ribꝫ silēs i oibꝫ obiectꝫ. Tū
es tu. ꝑ h̄ volēs scire an eēꝫ
de⁹ ex origie diuina ſm̄ ꝟita
tē. vł hō ex trena. Jhs rn̄sū
nō dedit ei. Tum q̄ꝛ Pilat⁹
erat hō gētił ⁊ idolatra et ge
neratōꝫ filij i diuis cape nō
poterat. nec incredulo expli
canda erat. Tū q̄ꝛ passionē
suā ipedire nolebat. Tū q̄a
ꝓphetizauerat de eo Esa. liij.
Et sic agn⁹ corā tondente se
obmutescet. ⁊ nō aperiet os
suū. ⁊ iō volebat h̄ ꝓpheticū
īplere. Nō āt voluit ꝓpha q̄
nūq̄ꝫ loq̄ret ſm Augu. sup
hūc textū. Quibusdā eñ in
terrogantibꝫ sepe rn̄dit. sed
ꝓpt̄ illa in q̄bꝫ noluit rn̄dere
dicta ē silł'itudo de agno. vt
suo silētio nō re⁹ sꝫ innocēs
haberet. Cū ḡ iudicaret vbi
cunqꝫ nō aperuit os suū sicē
agn⁹. nō aperuit. i. nō sicē ma
le sibi ꝯsci⁹ de pctis ꝯuince/
bat suis. sꝫ sicē māsuet⁹ qui ꝓ

pctis imolabat allensis Hec
Aug⁹. Dicit ḡ ei pilat⁹. mihi
nō loq̄rꝫ. Ly. mirabat de ei⁹
taciturnitate cū eēꝫ i pūcto
liberatōis suevł ꝯdēnatōis.
Jo. seq̄t. Nescis q̄ꝛ ptātē ha
beo crucifigere te. ⁊ ptātem
habeo dimittere te. q. d. mi/
hi saltē deberes respondere
In h̄ aūt ꝟbo seipm ꝯdēnat
Pilat⁹. Si eñ totū in eo po
situ est. crucifigere ⁊ dimitte
re. cur nō absoluit in q̄ cām
nullā inuenit. quē innocentē
ipe ꝓnūciauit. Tua ḡ Pila/
te voce ꝯstringerꝫ. tua sentē
tia dānarꝫ. dū ꝓ ptāte nō ꝓ
eq̄tate crucifigenduꝫ domi/
nū tradidisti. ꝑ ptātez absol
uisti latronē. auctorē ꝟo vi/
te iterfecisti. Et q̄ꝛ sic gloriat
de ptāte. iō rn̄dit ei ihus. ad
repellendā pilati iactantiaꝫ
⁊ tumorē. Nō haberes pote
statē aduersus me vllā. nisi
tibi data eēꝫ de sup. i. a pn̄ci
pibꝫ romanis. ⁊ vlterius ꝑ/
missa a deo q̄ ē ptās supior.
a q̄ omis ptās est. vt docet
apl's Roꝝ. xiij. Et ex hoc ar
guit ei⁹ pctm̄ ſm Nicolaum
d̄ lyra. quia nō acceperat po
testatem a cesare et a deo cō
demnandi innoxios. sꝫ ma/
gis liberandi eos. et tamen

ostēdit pctm̄ Jude ꝛ iudeo/rū eē maius pctō Pilati. qm̄ ad occisionē xpi iudas fuit motus cupiditate. iudei cū inuidia ꝛ rancoꝛe. sȝ Pilat⁹ humano timoꝛe. Jdō addit dn̄s. Propterea q̄ me tradidit tibi mai⁹ pctm̄ hȝ q̄ȝ tu. qꝛ sm̄ Aug. ille me tue potestati tradidit inuidendo. tu vero eandem ptātem in me executurus es metuendo. Nec timendo quidem pſertim homo hominē debet occidere innocentē. sed tamen id zelando facere multo maius malū est q̄ȝ timendo. Et ideo nō ait verax mgr̄. q̄ me tibi tradidit. ipe hȝ pctm̄. tāq̄ȝ ille nō haberet. sȝ ait. maius habȝ pctm̄. vt se etiā habere intelligeret Necq̄ enim ꝓpterea illud nullū est. quia ꝟ maius est. Joh. Et exinde querebat Pilat⁹ dimitte eū. Exinde sm̄ Aug. Nō videlicet ex ꝟ tm̄ tempe. nā ꝛ prius querebat euȝ dimittere. sed exinde. i. ex hac causa. ne scȝ hr̄et pctm̄ occidendo innocentē sup traditū. Videtur nāq̄ Pilat⁹ tāq̄ȝ hō astutus q̄ xp̄s rōnabiliter vicerat eū de pctō. si eū innocentem ꝯdemnaret. Et idō querebat ꝯstantius occasionem dimittendi eum. Qō attēdētes iudei allegando secūdo cōtra xp̄m. Joh. clamabant dicētes. Si hunc dimittis nō es amic⁹ cesaris. i. non zelas ꝑ honoꝛe et statuto dn̄i tui custodiendo. Omis em̄ q̄ se regem facit ꝯtradicit cesari. Lyra. Jmperatoꝛes romani abstulerāt a iudeis regiā dignitatē. ne haberēt rebellandi occasionem. ꝛ ideo q̄cūq̄ inter iudeos dicebat se regem qualitercūq̄ videbatur contra oꝛdinationem imperatoꝛis facere. Chꝛist⁹ autem ꝯcesserat se regē esse. q̄uis sm̄ veritatē ꝟ regnuȝ nō esset contra dominiū imperatoꝛis. tn̄ hoc arguebāt apparenter. Pilatus autem nō audebat etiam sm̄ minimam apparentiā q̄cq̄ agere ꝯtra impatoꝛis honoꝛē. Nō em̄ vt ait Augustin⁹ potuit ꝯtemnere cesarem auctoꝛeȝ potestatis sue quemadmodū legem gentis aliene. Prius quidē timebat peccatū. multo mag⁹ nūc timet offendere terrenā potestatē. Dic Pilatū Leo alloquens ser. q̄ incipit Cum multis modis. ait. Stultā ſimulatio/

nē imprudēter pilate timui/
sti. formidabile fuit nomen
regiū. vt p ipso cesarꝫ oppri/
mi d̄buerit noue molitio po
testatꝫ. si dn̄andi ꝯsiliū tyrā/
nicus sibi ꝓdidit apparatꝰ. si
ꝓuisio armoꝝ. si cōgregatio
diuitiaꝝ. si p̄sidia detecta sūt
militū. Quid eū ḡnari sinis
de affecta potētia. cuiꝰ specia
lis fuit de hūilitate doctrīa
romāis legibꝫ n̄ ꝯdixit. cēsū
subijt. didragma soluit. vec/
tigalia nō ꝓhibuit. q̄ dei sūt
deo. ⁊ q̄ cesaris cesari reddē
do restituit. paupertatē elegit.
obedientiā suasit. māsuetu/
dinē p̄dicauit. H est ꝓe nō im
pugn̄re cesarē ſꝫ iuuare. Hec
Leo. Ut iudeoꝝ factū corā
ipis euidentiꝰ inq̄reret ⁊ fal/
sum ostēderet Pilatꝰ cū au/
disset hos s̄mones adduxit
foras ih̄m ad palā quē prius
examīabat ī p̄uato. Et sedit
p tribunali in loco sedis iu/
diciarie. Est eīn tribunal se/
des iudicū. sicut thronꝰ vel so/
liū regū. ⁊ cathedra doctoꝝ.
in loco q̄ d̄r licostratos. i. la/
pidū strata. a licos qd̄ est la/
pis ⁊ stratos. q̄d pauimētuꝫ
siue strata d̄r. ⁊ ē grecū. ebrai
ce āt gabbata. i. collis subli/
mitas. fuit eīn locꝰ ille subli/
mis vario lapide stratꝰ ante
domū Pilati. in q̄ tribunal
locatū fuerat. Erat āt para/
sceue. i. p̄paratō. q: illa die p̄
parabāt iudei cibaria p die
sabbati. in q̄ nō erat licitum
aliq̄d decoq̄re. vt hēt Exod
xvj. Et i h sabbatum cūctas
alias festiuitates excellebat
in alijs eīn lꝫ abstinebāt ab
opibꝫ seruilibꝫ tn̄ cibos coxe
rūt. sic habet Exo. xij. Sed
nec h in sabbato licuit. Jdo
q̄uis dies illa sexta feria fu
it p̄ma pascalis. ⁊ iō solēnis/
sima. tn̄ in ea cibos etiā p se/
quēti sabbato p̄parabāt ho
ra q̄si sexta. Mar. ait. Erat
āt hora tertia. ⁊ crucifixerūt
eū. Prius āt fuit iudicatꝰ q̄
crucifixꝰ. Sed h ita ꝯcordat
Augꝰ. sup Joh. omel. cxvij.
id est. hora tertia crucifixus
est dn̄s linguis iudeoꝝ. ho/
ra sexta manibꝫ militū. vt in
telligamꝰ horā q̄ntā iā fuisse
trāsactā ⁊ aliq̄d de sexta ce/
ptū qn̄ sedit p tribunali Pi/
latus. q̄ dicta est a Johāne
hora q̄i sexta. Et cū duceret
⁊ in ligno cū duobꝫ latroni/
bus ꝯfigeret. ⁊ iuxta eiꝰ cru/
cē gererent q̄ gesta narrant
hora sexta integra cōpletur.
Ex q̄ hora sexta vsq̄ ad no/

nam sole obscurato tenebre facte sūt. Sz qr iudei facin⁹ interfectōis xp̄i a se i romanos. i. pilatū ⁊ eius milites trāsferre conati sūt. ꝓpterea Marc⁹ tertiā horā dicit horā crucifixiōis. q̄ intelligūt apō pilatū clamare potuisse crucifige crucifige. vt n̄ milites tm̄ q̄ eū sexta hora ī ligno suspēdert̄ reperiāt̄ crucifixisse ihm. sz iudei. q̄ vt crucifigeret̄ hora tercia clamauert̄. Uel aliter ſm eundem ibidez. hora sexta ſm Jo. nō debet accipi hora sexta diei. qm̄ nec Jo. ait. Erat āt diei hora q̄si sexta. aut hora diei q̄si sexta. Sz ait erat parasceue pasce hora q̄si sexta. i. hora sexta p̄paratōis oblationis pascalis. i. xp̄i. nam pasca nostr̄ immolat⁹ est xp̄us ſm apl'm. cui⁹ p̄paratio ɔuenienter ītelligit̄ incepisse in hora noct̄ q̄ pncipes sacerdotū pnūciabāt dn̄i imolationē. dicentes. re⁹ ē mortis dū adhuc in domo pontificis audiret̄. ab hac hora nona vsq̄ ad horam tertiā diei qua crucifixus ē dn̄s scd̄m Mar. sunt hore sex. tres nocturne ⁊ tres diurne. In pncipio g̃ hmōi hore sexte p̄paratōis sedit pilat⁹ p tribunali. ⁊ pusq̄ ɔsūmaret̄ illa hora crucifix⁹ est dn̄s. Loq̄t̄ g̃ Jo. de hora sexta parasceue. i. p̄paratōis q̄ fuit tertia hora diei. quā exp̄mit Marc⁹ ſm Ni. de ly. sup Joh. dicendū q̄ hora h̄ ſm v̄itatē fuit temp⁹ mediū int̄ tertiam et sextā. mediū āt ab vtroq̄ extremo potest denoīari. et iō Marcus expressit illud tēpus medium p horaz tertiā Johannes per horā sextaz. Hac g̃ hora sedens p tribunali Pilatus itez nitebatur liberare ihm p iudeorū opprobriū eos mouēdo q̄s ad miscdiaz inclinare nō poterat p p̄ceptū ludibriū correptionem durissimā et nature ɔformitatē. Un̄ ait Joh. Ecce rex vr̄. q. d. ſm Ny. de ly. Mirū est q̄ hūc hominē abiectū ⁊ flagellatū atq̄ illusum dicit̄ velle vsurpare sibi regnum iudeoꝝ. talis em̄ est q̄ regnum nec inuadere nec captare possit. vn̄ verecundū vob̄ ē q̄ eū regez formidat̄. Illi aūt clamabant. Tolle a nr̄o ɔspectu. qr eum videre nō possumus. et crucifige eum morte. s. turpissima interficiendo. Dicit eis

Pilat⁹ augēdo eoꝝ ꝯfusionē Regē vestꝝ crucifigā. q̄si di. ex q̄ eū regnare formidatis. etiam de h̄ fuit fama. mag̃ erit vobis ꝯfusio et verecundia. si morte moriat̃ tā abiecta. Sz obstinatissimi pontifices nullū misericordie locū ꝯcedentes aut iusticie, responderūt. Nō habem⁹ regē nisi cesarē. q. d. Renūciamus regno. seruos nos ꝓfitemur cesaris impio. dūtaxat vt crucifigas eū q̄ se regē dixit iudeoꝝ. Cōsiderate h̄ obstinatissimū odiū sceleratissimorū. Populus nāqꜫ iudeorū iste cupidissim⁹ fuit ꝓprie libertatis q̄ aduenis nō subesset. sub ꝓprio rege q̄ se defenderet. ⁊ a gentiū p̄ssura liberaret. tranq̄llā vitā agerent. p q̄ habēdo olim dn̄m ⁊ prophetā suū Samuelē abiecerant. sicut ipse improperat eis. j. Reg. viij. Seditōnes q̄z ⁊ scisinata m̄lta excitauerāt. ꝓpter q̄d etiā Theodas cum. cccc. viris. et postea Judas galile⁹ in dieb꜄ ꝓfessionis ac sibi adherētes dispsi sunt. vt habet̃ Actuū q̄nto. Tandē etiā ꝓpter eandē cāz a romanis p̄ncipib꜄ Tyto ⁊ Vespasiano destructi. et penitus sunt dispersi. Et ecce venit desideratus cūctis gētib꜄. quem patres eoꝝ magnis desiderioꝝ votis ac gemitib꜄ expectabant. rex vtiqꜫ potens in celo et in terra. dominus vite ⁊ mortis. cui nulla pōt resistere potestas. liberare valens ab vniuersis angustijs ⁊ p̄ssuris. ⁊ tribuere omnia q̄ ꝯcupisci poterant bona. q̄ suā eis potētiam multipliciter demonstrauit. Nam vt Leo ait ser. q̄ incipit Cum m̄ltis modis. cecis visum. surdis auditū. claudis gressum. mutis donauit eloquiuz. febres abegit. dolores resoluit. demonia eiecit. famelicos saturauit. mortuos suscitauit. mari et ventis vt quiescerēt imperauit. Magnum prorsus et a seculo inauditum regez ista demonstrāt. quē nō humana extollit potētia. sz virtute diuina h̄ūc nuper se in monte abscondentem quesierunt vt regem facerent et ante dies quinqꜫ in asello venientez. vt regem cū gaudio susceperūt clamātes. Bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i rex israhel. Osanna in excelsis. Et tanto odio indurati. vt

magis ppetue fuituti se subijcere eligerent q̃ xp̄m regẽ viuere. ac lucrum deportarent si cedẽdo libtati ac subiectõe ppetua coemerent mortem xp̄i Sz q̃rtũ vulnerabat h lapidea obstinatio ꝓprie familie mite cor dñi cogitet si potit mẽs deuota. ad q̃d valent q̃ sup̄ dicta sũt. q. r. s. Obstinatissimi itaq̃ postq̃ se iperio romanorum subiecerãt. timentes ne dimittere ihs. Mar. accusabant eũ sũmi sacerdotes z seniores ppli i mltis. cõfuse et clamorose miscentes smões. Mat. z cũ accusaret nihil rñdit ihs. nec ad sui excusatõz. nec ad dictorum refragatõez. nec ad dicẽtiũ iproperatõz. Mar. Pilat⁹ g rursus introgauit eũ di. Nõ rñdes q̃cq̃. Uides i q̃nt; te accusant. Hec dixit Pilat⁹ sm Chrys. qz voluit eũ liberare dũ se excusãdo rñderz Ihs aũt ampli⁹ nihil rñdit. ita vt miraret pilat⁹ vehement. inauditã xp̄i patiẽtiã mirat et ꝯstãtiã ei⁹ q̃ exhibit⁹ ad criminale iudiciũ iturbabilis maneret z staret añ mortẽ. q̃ apd oẽs hoies terribil estimatur. Theo. Mirat at pilat⁹ qz cũ legis doctor esset et eloquẽs. z potẽs sua rñsiõe eorũ accusatões ifringere q̃ ñ rñdebat q̃cq̃. Tacuit dñs sm Be. sup Mar. ne crimẽ diluens dimittet a p̄side et crucis vtilitas differret. Et sm Ambro. sup Lu. accusat dñs z tacet. Et bñ tacet q̃ defensiõe nõ idiget. Ambiant defendi q̃ timẽt vinci. non g accusatõz tacẽdo ꝯfirmat sz despicit nõ refellẽdo. q̃d em̃ timeret q̃ nõ ambiret salutẽ sal⁹ oibus suã pdidit vt acq̃rat oim. Melior est cã q̃ nõ defendit z pbat. Colligit at ex sup̄ dictis sex vicibus dñm ad accusatõnes vl' introgatões tacuisse. Primo tacuit coraz Caypha põtifice a falsis testibus accusat⁹. Scdo coram p̄side a põtificibus criminat⁹ Tertio coraz herode interrogat⁹. Quarto a pilato de sua origine reqsit⁹. Quito d ꝓitats q̃ditate petit⁹. Sexto añ tribunal a põtificibus z senioribus ppli in nltis falso delat⁹. Cui⁹ etiã rõnes h generales colligũt. spẽales tñ supra narrate sũt. Tacuit primo iuste. qz ꝓpt corruptũ iudiciũ idigni erãt audire. manifeste at falsa erãt i q̃bus accusabat. et rñsione indigna.

Scđo misericordie ne ex re
spõsione sua peiores fierent
Tertio dispensatiue. ne cri/
men p rñsionẽ diluẽs dimit
teret a p̃side ꝛ ita cruc꞉ vtili/
tas ꝛ nr̃a redẽptio differret
Quarto exẽplariť. vt patiã꞉
doceret. Quĩto fideľr. vt scri
pturã adimpleret. q̃ sup̃ alle
gata ẽ ꝛ exposita. Mat. Se
dẽte ãt illo p tribunali misit
ad illũ vxor eiꝰ di. Nihil ti/
bi et iusto illi. mľta em̃ passa
sũ hodie p visũ ꝓpť eũ. Bẽri,
libꝫ a deo somnia reuelãtur.
Uxor itaqꝫ ait raba. gẽtilis
viri h̃ in visiõibꝫ itellexit q̃d
iudei vigilãtes credẽ noluc/
rũt. In pilato igiť ꝛ vxore eꝰ
xp̃m iustũ ꝯfitẽtibꝫ. gentilis
ꝓpľi testimoniũ ẽ. s̃m Bern̄.
ꝑo ser. de pasca. Instigata ẽ
vxor pilati ad h̃ agẽda a dia
bolo. q̃ sic p̃us p mulierem
mortẽ intulerat mundo. ita
mõ satagebat xp̄m ď maibꝫ
iudeoꝝ liberare. ne p christi
mortẽ mortꝫ amittat iperiũ.
Cui ꝯcordat Ni. de ly. super
Mat. dicẽs. Diabolꝰ q̃ cap/
tionẽ xp̄i ꝓcurabat p iudeos
p aliq̃ signa ppendit q̆ ipse
essꝫ vere xp̄s. et p ꝯsequẽs p
eiꝰ mortẽ spoliareť infernus
Hoc ãt ppẽdit p eiꝰ patiẽtiã
ꝛ p scp̃turaꝝ ipletõꝫ. ꝛ forte
p sctõꝝ patꝝ i limbo existen
tiũ exultatõꝫ. ꝛ ideo mortẽ
xp̄i impedire volebat p vxo
rem pilati. cuius p̃ces effica
ces credidit in ꝯspectu viri
sui. et seqť. Diabolꝰ apparue
rat ei monens eam terroribꝫ
ad liberatõꝫ xp̄i. Ideo ait.
Multa passa sũ hodie ꝓpter
eum. Utrꝝ ãt talis apparitio
facta fuit ei i somno vľ vigi/
lia exp̃sse nõ habeť. videtur
tñ q̆ fuerit in somno. p hoc
q̃d ďr h̃. p visũ. Xp̃s em̃ fuit
p̃ñtatꝰ pilato valde mane. vt
iõ ꝓbabile sit q̆ vxor eiꝰ iace/
bat adhuc i lecto. q꞉ dñe nõ
solẽt ita mane surgere sicꝫ vi
ri. Hec Lyra. Hec dum ita
agerenť. Math. p̃ncipes sa
cerdotũ ꝛ seniores p̃suaserũt
ꝓpľis. Mar. cõcitauerũt tur/
bam. Math. vt peterẽt bar/
rabã. ihm̄ ꝟo pderẽt. Rñdẽs
ãt p̃ses. Quẽ vultꝫ de duobꝫ
vobis dimitti. At illi dixerũt
barrabã. h̃ iam scđo petierũt
sicꝫ p̃us. vt s̃ patuit. c. d. ideo
nũc trãseundũ est. Dixit illis
pilatꝰ. q̃d ğ faciã de ihu q̃ ďr
xp̃us. q. d. si vtiqꝫ vultis vo/
bis latronem dimitti. quid
ergo faciam de innocente.
Impium nimis est et cru/

dele vbi latro dimittitur sal
uus damnare innocentem.
Mar. dicunt omnes cruci
figat. Ait illis preses. Quid
eni mali fecit. sic qdem ma/
nifeste ostendunt dñi ihu in
nocentiã. q post tantã exami
nationẽ pbis factã et pberi/
bus a iudeis Herode z Pi
lato nibil criminis inuenire
poterãt. qd apparẽter saltem
obijcerẽt saluatori. Sz pe/
tentibꝫ interfici dñm cogere
tur dicere Pilat⁹. Quid ma
li fecit. q. d. petit; hũc turpis
sima morte dãnari. nec tñ p
bat; eũ vl' minimũ crimẽ ad
misisse. p q nõ dico crucifigi
sed vel penã minimã sibi in/
fligi merebat. Quid eni ma
li fecit. q. d. nichil sino. Hoc
dixit Pilat⁹ in innocẽtie te/
stimoniũ. qd z Petr⁹ in sua
ep'la rememorãdo expressit
clarius Qui inqt peciñ non
fecit. nec inuentus est dolus
in ore eius. j. Pe. ij. Math.
At illi magis clamabãt di/
cẽtes. Crucifigat. Quanto
mag' Pilat⁹ õñdit dñi inno
centiã. tanto magis furens
pp'lus clamabat damnatõis
vindictam. Unde z Be. ait.
Instabãt magnis vocibus
postulãtes vt crucifigeret. et

inualescebãt voces eoꝝ. de/
fecerũt scrutantes scrutinio
Nec poterãt saltẽ false inue
nire vñ suã accusatõnem ac
damnatõis petitionẽ. vl' ap
parenter iustificarẽt ido ad
solos se puertunt clamores
De q Be. sup Lu. dic. Quia
totã accusatiõez quã aduer/
sus dñm intulerãt crebra ac
sollicita pilati interrogatõe
videbãt euacuatã. tandẽ im
pudici ad solas se pces con/
uertũt. vt qd criminãdo et
qsi rõcinãdo nequerunt po
stulãdo z vociferando pfici
ant. quẽ exinde ordinẽ seuiẽ
di etiã brõꝝ martyrũ psecu/
tores tenuisse satis ecclesia/
stica demõstrat historia Im
plerũ qꝫ ẽ qd in ps. xxj. pp'ha
pdixerat. Circũdederũt me
canes multi. z psiliũ malig/
nantiũ obsedit me. Et Hie
re. xij. Facta est mihi heredi
tas mea sic leo in silua. dede
rũt sup me vocẽ suã. et Esa.
Expectaui vt facerẽt iudici/
um. fecerũt ãt iniqtatẽ. z nõ
iusticiã sꝫ clamorẽ. Math.
Uidens aũt Pilat⁹ q nihil
pficeret totupliciter ad xpi
liberationẽ laborans. saluo
fauore pp'li z gra imparoris.
sed magis tumultus fieret.

ꝓpli.s.clamãtis ad ꝯtriũ ꝑ se/
ductoꝝ sacerdotũ se volẽs a
pctõ exonerare ꝟ magꝭ iustũ
coraꝫ ꝓplo oñdẽ. vt totũ pcti
põdus ⁊ penã ĩ iudeos trãs/
ferret. si forte metu pene ad/
huc ad misericordiaꝫ moue
ri possent. accepta aq̃ lauit
manꝰ suas corã ꝓplo dicens
Innocẽs ego sũ a sãguĩe iu
sti hꝰ. vos videritꝭ. de sãguĩe
eiꝰ rñdebitꝭ. q. d. ſm Hiero.
Ego q̇dẽ innocentẽ volui li
berare. sꝫ qm̃ seditio oritur
et rebelliõis crimẽ ꝯ cesarẽ
mihi impingit̃. sic lauo ma/
nus ita ꝯsciaꝫ. innocẽs a sã/
guĩe iusti hꝰ. vos videritꝭ q̇d
ꝯtinget vob̃ ꝑ culpa quã cõ/
mittitꝭ. q. d. ſm Hiero. Ego
mĩster legꝭ sũ. voꝝ vr̃a sãgui
nẽ fũdit vñ penam sentietis
Mat. At illi crudelissimi ne
dũ in dñm sꝫ magꝭ in filios
ꝓprios. maxie ĩ seip̃os q̇ p̃us
impatorꝭ tpali se subiecerũt
fruituti. etiã nũc diabolice ꝑ/
petue tyrãnidi iudicꝭ pctm̃ ĩ
seipsos libẽter suscipientes
subiugarũt. ⁊ vt vitã ꝑderẽt
semꝑ interminabili se mortꝭ
supplicio astrixerũt. nec mõ
p̃ntes sed suos posteros so/
bolesq̃ꝫ futuras q̃s p̃ses nõ
postulauerat pariter dãna/
uere dicentes. O cruenti pa
rẽtes. p̃zes scelerati. geitores
ĩfidelissimi q̇d peccauit ĩ te o
ꝓle. ꝓles nõdũ ꝯcepta vt pꝰ
obligares ad mortẽ q̃ꝫ gigne
res ad vitam. p̃us interfice/
res q̃ꝫ ad esse ꝯlecũq̃ꝫ ꝓpaga
res. p̃us tuis pctis inuolue
res q̃ꝫ naturam in q̃ peccare
possent mĩstrares. Et certe
videmꝰ q̃uo vsq̃ꝫ hodie ꝑse/
uerat h̃ impcatio maledicti/
onis et pene. qm̃ vsq̃ꝫ hodie
captiuitas filios eoꝝ tenet
q̇s nisi male q̃sita pecunia
apud auaros rectores ipro
be tueret̃. q̃si canibꝰ viliores
sꝑnerẽt̃. Quis ãt iudei pec/
catũ p̃sidis q̃ntũ ĩ eis ẽ in se
spõte suscipiũt. nõ tñ Pilatũ
a culpa absoluere p̃nt. stãte
immobiliter sñia iusta dñi.
Anima que peccauerit ip̃a
morietur. Ezech. xviij. Nec
manuũ lotio. ſm morem ve
terũ innocentiã suam osten
dere volentiũ. aĩaꝫ mũdat
sicut ait Ambro. sup Lucaꝫ.
Manꝰ q̇dem lauit Pilatus
sed facta nõ diluit. iudex eĩm
nec ĩuidie cedere debuit alie
ne. nec timori vt sanguinem
innocentis morti addiceret
Et btũs Leo in ſmõe q̇ ici/
pit Decursis dilectissimi. ait

Neci accusato Pilatū caru
isse culpa .nec in sniā sua te/
nuisse ꝯstantiā docꝫ ipa cog
nitio.i q̄ iudex quē innocētē
p̄nūciat dānat.addicēs iniq̄
ꝑp̄lo sanguinē iusti a q̄ absti
nēdū sibi ex itellectu ꝑꝓo se
serat. ꝛ somnio vxoris ague
rat. Et seq̄t ad ꝓpositū. Non
purgāt ꝯtaminatū aīm ma
nꝰ lote.neci aspsis aq̄ digitꝭ
expiat̄ q̄d famulāte inopia
mēte ꝯmittit̄. Excessit q̄dez
pilati culpā facinꝰ iudeoꝝ.q̄
illū noīe cesarꝭ territū ꝛ iui/
dios̄ vocib̄ icrepatū ad affe
ctū sui scelerꝭ ipuler̄t. Sed
nec ipē euasit reatū.q̄ coope
rās seditios̄ reliq̄t iudicium
ꝓpriū ꝛ i crimē trāsmittit alie
nū. Sꝫ ecce cū inardescerꝫ
ira clamantiū.vt idē i eodez
ser.ait. Clamantiū inquaꝫ.
vt barrabā indulgētia rela/
xaret.ꝛ xp̄m crucꝭ pena susci
peret.cū ꝯsono fremitu di/
ceret̄ a turbis. Sāguis eiꝰ
sup nos ꝛ sup filios nostros
obtinuer̄t iniq̄ i dānatiōem
suā q̄d ꝑtinacit̄ exigebāt.q̄ꝝ
dētes sic ꝓpħa testatꝰ ē arma
erāt ꝛ sagitte. ꝛ ligua eorum
gladiꝰ accutꝰ. Frustra em̄ a
crucifigēdo maiestalis dn̄o
manꝰ ꝓpas ꝯtinebāt .in quē
letalia vocū spicula ꝛ venēa/
ta v̄boꝝ tela iaciebāt. Vos
falsi iudei ꝛ sacrilegi p̄ncipes
ꝑp̄li totū facinorꝭ istiꝰ pōdꝰ i
cūbit. Et lꝫ imanitas scelerꝭ
ꝛ p̄sidē obligat ꝛ milites.oīs
tn̄ facti sūma vos arguit. Et
q̄cq̄d i supplicio xp̄i vl̄ pilati
peccauit iudiciū.vl̄ cohortꝭ
obsequiū.h̄ vos facti hūani
generis digniores odio . qꝛ
vr̄i furorꝭ ipulsu nec illis in
nocētes esse licuit.q̄b̄ iniq̄/
tas vr̄a n̄ placuit.nā Mar.
Pilatꝰ volēs ꝑp̄lo satisfacere
cuiꝰ fauore carere noluit .ti/
mēsq̄ꝫ ne accusaret̄ apud ce
sarē.nullū deniq̄ꝫ suspicans
ꝑiculū si innocentē paupem
morti adiudicaret.maxīe qꝛ
non apparuit aliq̄s ꝯdictoꝛ.
Lu. adiudicauit fieri petiti
onē eoꝝ.duplicez vtiq̄ꝫ. Nā
dimisit illis eū q̄ ꝓpt̄ seditio/
nē ꝛ homicidiū missus fuit i
carcerē.barrabā scꝫ quē pe/
tebāt .iħm v̄o tradidit volū
tati eoꝝ. cui volūtati exp̄mit
Mat. Mar.et Jo. Jħm āt
flagellatū tradidit ill̄ vt cru
cifigeret̄. Quis plꝰ aliq̄d lu
cri designauerat in eo q̄ ait
Tradidit volūtati eoꝝ.per/
uersissima em̄ ꝑfidoꝝ volū/
tas fuit.vt ncdū dn̄s crucifi

gerek. sed penalissime opprobriosissime ac veluti scelestissim⁹ ad crucē ptraherek ꝛ in cruce ꝯsummarek. q̄d etiā factū seq̄ntia edocebūt. Sic iudex ipi⁹ vno timore ꝛ fauore vict⁹ q̄ plurimis ꝑsuasionibus vincere tēptauit. lotus vt Leo ait. maib⁹. ꝛ ore polluto isdem labiis ih̄m misit ad crucē. q̄b⁹ eū pnunciauerat innocentē. O nephas. o iudicij temeritatē. o inaudităa sclo summo bono irrogatā blaphemiā. dimittere latronē. occidere innocētē. seditiosū barrabā pferre mediatori xp̄o. Et q̄dem i xp̄o q̄cq̄d fuit. summū i gn̄e suo extitit nam diuia simplr optima. q̄ nedū meli⁹. ꝫ nec eq̄le cogitari pōt. eminet vniuersis. Sꝫ ꝛ hūana q̄ntū ad gratuita oib⁹ pfertur angelis. cui data ē spūs nō ad mēsurā q̄ntū ad naturalia cūctis pponik hoib⁹. q̄m ꝛ de ꝟgine sine virili seie spūssancti ꝯceptus ē opatōe. huic pferre homicidā ꝛ seditiosū auctorē. hoīeꝫ vtiq̄ scelerātissimū nedū loco aut bono re mūdano. ꝫ q̄ntuꝫ ad vite mortisq̄ iudiciū. q̄s satis indicabit iniuriā. Sꝫ nunc o

aīa p cuius salute dn̄s iudicio sistik. iudicak. damnatur. meditare q̄ntū creuit in corde saluatoris tui dolor ꝛ tristicia. Ipe eīn est cui pr̄ celestis o m̄e iudiciū dedit Joh. q̄nto. Qui aduocabit celuꝫ de sursuꝫ. ꝛ terrā discernere pp̄lm suū. in cui⁹ iudicio celoꝝ ꝟtutes mouebūk. Luce xxi. et celi mag̃ impetu trāsientes. elemēta calore soluēk vt dicit Petr⁹. ij. Pe. iij. Infern⁹ reddet mortuos suos ꝛ recipiet. vniuersa rūq̄ contremiscet creatura. hodie velut vilissim⁹ despicik. tanq̄ī potēs ꝛ infirm⁹ nō timetur. clamor mortalis ip̄i terret trepidum iudicē q̄ ōmipotētiam nō pauescit siquidem miserrim⁹ cognitor. oblitus iusticie. eq̄tatꝫ. salutꝫ ppe. totius honestatis. ꝫ ꝛ innocētie dn̄i. cui totiēs testimoniū ip̄e reddiderat. morte ignominiosissima. latrone publico dimisso vniuersitatis iudicem sententialiter ꝯdemnauit. Heu q̄nt⁹ amicoꝝ. discipuloꝝ. ꝛ piaꝝ mentiū dolor. q̄ntus animū meror oppressit. dū ablata o m̄i spe videdi. fidelissimū magistruꝫ dominū ꝛ auxiliatorē audie

ft iniq̄ssimo iudicio ɔdēnā
ri. Heu heu q̄nta rabidorū̄
canū̄ insana leticia. atꝫ vocū̄
exultātiū̄ ɔfusio. dū̄ facino/
rosissimū̄ intentū̄ suū̄. totiēs
a iudice negatū̄. tādē clamo
rū̄ suoꝝ importunitate obti
nuerū̄t. dū̄ cuꝰ sāguinē sitie/
bāt saluatorē ihm tradidit
coꝝ crudelissime voluntati.
Heu q̄trū̄ cruciabat agnum
mitissimū̄ iā lupis traditū
aīcoꝝ desperata tristicia. ini
micoꝝ furiosa leticia. Illos
timor supauit. illos crudelꝭ
audacia animauit. Cuiꝰ iu/
dicij nūq̄ꝫ immemores nos
q̄ꝝ pctā in innocēte dānata
sūt. ɔpassionē xp̄o. pāi grās.
totꝭ viribꝫ referamꝰ. q̄ ad no
strā salutē oīm. vnigenitum
dn̄m nostꝝ p iniq̄ ptātꝭ iudi
ciū̄. tradidit voluntati coꝝ.
Et tm̄ de scd̄o p̄ncipali.

Sequitꝭ pars secū̄da.

Jmens

t olim pph̄a sctū̄s
Hiere. nō satis
se posse lamētis
effū̄dere p iusta pctōris sui
ppl'i ɔtritōe ait. Quis dabit
capiti meo aquā. ꝛ ocul' me/
is fōtē lacrimaꝝ. ꝛ plorabo
die ac nocte interfectos filie
ppl'i mei. eiusdē. ix. c. Unde ꝫ
nos pctōres indurati fontē
hauriemꝰ lacrimaꝝ. vt inter
fectōem innocentꝭ filij om̄i/
potētꝭ pr̄is. ppter nr̄a delic
ta ac mortis sententia iudi/
cati. ꝛ citiꝰ morituri defleāꝰ.
Sꝫ attētas p̄beamꝰ aures.
nō tā corpis q̄ꝫ mētꝭ. in pri/
mo est vt aperiantꝭ vene fon
tis aquaꝝ viuentium. et ef/
fluat copiosissime preciosissi
mū̄ illud balsamū̄ cunctorū̄
penetrans: et liquefaciens
pia corda. Cum itaqꝫ pre/
ses infelix pontius Pilatus
iniquissima sententia domi
nū̄ Jesum voluntati eorum
tradidisset. quicq̄d afflictio/
nis. doloris. blasphemie. ir/
risionis. desperatiōis. et in/
famie excogitare poterant
homines inhumani. q̄si ni/
hil tota nocte et die passus
fuisset. semota om̄i misc̄dia
agno mitissimo intulerunt.
Teste nāqꝫ Math. ꝛ Mar.
Tū̄c milites p̄sidis suscipiē
tes Jesum duxerū̄t intro in
atrium pretorij. ꝛ congrega
uerū̄t ad eū̄ vniuersam co/
hortē. Et exuētes. Mar. eū̄
induū̄t purpura et clam dē

coccineam circūdederūt ei. ꝛ
plectētes coronā ꝺ spinis i/
posuerūt sup caput eiꝰ. ꝛ arū/
dinē i dextra eiꝰ. ꝛ genuflexo
añ eū illudebāt ei dicentes
Aue rex iudeoꝝ. ꝛ expuētes
i eū acceperūt arūdinē ꝛ pcu/
tiebāt caput eiꝰ. Mar. et cō
spuebāt eū. ꝛ ponētes genua
adorabāt eū. ꝭm Ni. ꝺ ly. sup
Mat. Que ħ scpta sunt p re
memoratōꝫ posita sunt. Nā
añ ꝓlatōꝫ sñie ħ facta p mili
tes atꝫ p pilatū iussa apte te
staꝛ Jo. vt superiꝰ visū ē. Sꝫ
Johānes de gersona cācel/
lariꝰ parisieñ i suo monotes/
seron ꝓbabiliꝛ opinaꝛ dñm
bis flagellatū. coronatū spi/
nis. ꝛ illusū. semel añ sñie ꝓ/
nūciatōꝫ. quā describit Jo.
Scđo pꝰ sñiaꝫ latā quā re/
citāt Mat. ꝛ Mar. Cui in/
tētiōi suffragari videꝛ lr̄a et
rō. Nā ꝙ añ sñiaꝫ flagellatꝰ
sit ꝛ illusus clarissime testaꝛ
Jo. vt ex p̄missis ptꝫ. Ꝙ ꝟo
pꝰ sñiaꝫ silr̄ sit afflictꝰ. ex ħ vi
deꝛ maīfestū. qꝛ postq̄ƺ dixe/
rat Math. adiudicauit fieri
petitōeꝫ coꝝ. tūc dimisit illis
barrabā. ihm aūt flagellatū
tradidit eis vt crucifigereꝛ.
subdit ꝯtinuo q̄d sup̄ dictū
est. Tūc milites p̄sidis susci
piētes ihm ꝛc. Cū ei dicꝛ tūc
tp̄s determiatū q̄ id factū ē.
nō vtiq̄ƺ p̄ora facta. i. indica/
tio narraꝛ. Nisi diceret sicut
exponit Ly. ꝙ tūc referꝛ ad
tp̄s importatū p pticipiū fla
gellatū. vt sit sēsus. Tunc. i.
tp̄e flagellatōis vl' imediate
pꝰ flagellatōeꝫ. Sꝫ ħ nō im/
portaꝛ ex forma ꝟboꝝ. nam
tūc determiat actū ꝟbi orō/
nis secūde. cui addiꝛ p tp̄e i
portato p ꝟbū p̄ncipale orō
nis p̄me ꝛ nō tp̄s iportatuꝫ
minꝰ p̄ncipalr̄. a pte alicꝰ ex/
tremi. Sic si diceret Johā
nes pcussit Petꝝ a te pridie
visū. ꝛ apprehēsus ē a iudice
nō itelligiꝛ Johes apprehē/
sus statim. postq̄ƺ a te visus
est Petrꝰ. sꝫ postq̄ƺ pcussit eū.
Neq̄ƺ flagellatū ibi positum
necesse ē ibi accipi pticipiali
ter sꝫ noīaliꝛ. ad idē tp̄s ꝟbi
vt sit sēsus. tradidit illis ihꝫ
flagellatū. scꝫ tūc. i. pꝰ sñiam.
Rō etiaꝫ fauet huic positiōi
Nā ex duabꝫ causis flagella
tus ē dñs. vna vt eiꝰ tali iiu/
ria ꝛ correptiōe satiati iudei
a morte dñi desisterēt. Jdeo
ait pilatꝰ. Corripiā illū et di
mittā. ꝛ illa necessario p̄ces/
sit sñiaꝫ ꝯdēnatōis. Alia q̄a
romanis legibus sanccituꝫ

erat vt q̄ crucifigeret prius
liberaret. τ h̄ sniam mortis p̄
cedere nō debuit. nec putan
dū est istos insatiabiles odij
viros cōtētos fuisse pꝰ mortis
sniaꝫ in p̄ma flagellatiōe. q̄s
nec mors ipa. nec crucifixio
vt ex seq̄ntibꝫ patebit satiare
potuit. Sꝫ et milites illi vi/
lissimi iudeis ꝑ oīa placere
parati fuerāt. sperantes ab
eisdē remuneratōēꝫ si feroci
ter agerēt cū eo. cuiꝰ omnem
excogitabilē penaꝫ auidissi/
me sitiebant. Pie itaq̄ credi
pōt milites p̄sidis ad ꝓcura
tionē iudeoꝝ pꝰ sniaꝫ susce/
pisse iam dudū flagellatum
dn̄m et iteꝝ nudasse. flagel/
lasse. purpura vestisse. spinis
coronasse. arundie ꝑcussisse.
cōspuisse. irrisoria adoratiōe
blasphemasse. Que q̄ntū do
lorē tenerrimo τ toto cōscisso
vulneratoq̄ intulerāt corpi
ihu. aīa deuota cū lacrimis
cogitabit. Nā cōpassiōis ma
teriam vberrimā h̄ inueniet
dum attēte meditabit antiq̄
vulnera plagis recētibꝫ itera/
tis. ꝓfunda ampliata veteri/
busq̄ scissuris nouas iuxta
positas. caput venerandum
iteꝝ nouis spinarū aculeis
vbiq̄ trāsfixū. iteꝝ arūdine
ꝑcussum. cōsputum. blasphe
matū. vnde longe dolor ma
ior cōseq̄t q̄ ex p̄ma vulnera
tione. Nam longe acerbior
est lesio qua in loco vulnerū
quis ledit q̄ illa q̄ pars sa/
na vulnerat. Sed quia de
his sup̄ tactum est. iō nunc
rescindit in cartha vt artiꝰ
scribat in nostra memoria.
Math. Et postq̄ illuserūt
ei. exuerunt illū purpura et
clamide. τ induerūt illum ve
stimētis suis. vt sic ad mor/
teꝫ ducendus ab omnibus
nosceret ex ꝓprijs vestimētis.
q̄ iam ex facici multipliciter
deformate aspectu nosci nō
poterat. Non eñi s̄m Esa. liij
vaticiniū. erat ei species ne/
q̄ decor. τ quasi abscōditꝰ
vultus eius. ꝓpter tumores
τ vulnera atq̄ sputa. nec nō
iniectas immūdicies. sāgui
ne suo fluente de capite tin/
ctas. vt sup̄ memoratum est
Johan. Suscipientes autē
Jesum eduxerunt eū. haud
dubiuꝫ q̄n festināter. Mat
theus. vt crucifigeretur. At
Jesus. Joh. baiulans sibi
crucem exiuit in eum qui dr
caluarie locum. a caluarijs
ibi iacētibꝫ a malefactoribꝫ
detrūcatis. Ebrice āt golga/

ta q̃d idez valet. Pulcre dic̃
Jo. Eduxerũt. q̃ ad mistros
ĩpietatꝫ. Et baiulãs sibi cru
cẽ exiuit. q̃ ad dñm ihm. vt i
ill' culpa nõ deesse significet
q̃ educẽdo maliciã suã ꝯple/
uerũt. parati etiã renitentem
trahe. ꝛ i dño spõtanea volũ
tas nõ coacta demonstret.
qm̃ nõ ĩpiorꝫ coactiõe. ſꝫ sua
spõte baiulãs sibi crucẽ exi/
uit. Itaqꝫ oblat⁹ ẽ. educt⁹ est
ſꝫ q2 voluit. ꝓpterea de latro
nibꝫ parit cũ dño eductꝫ nõ
d2. q2 exiuerũt. qm̃ inuiti ad
suppliciũ trahebãt. Sꝫ Lu.
ait. Ducebant aũt ꝛ aliȷ̃ duo
neqꝫ cũ eo vt crucifigerẽtur.
Ecce iplete sũt scpture. iple/
te et figure. Scptura vtiqꝫ
Esa. c. ix. loq̃ntꝫ d puero ihu
cui⁹ inq̃t iperiũ sup humerũ
ei⁹. Hinc Aug⁹. Principat⁹
xp̃i ẽ crux ei⁹. ꝓpt quam ſm
ap̃lm d's exaltauit eũ. Figu
re q̃ꝫ. Nã vt dic Hiero. Hic
educit abel a fratre vt pima
tur. h adest ysaac cũ lignis ꝛ
abraam cũ ariete int vepres
herẽte. h adest Joseph cũ al
tera tunica lita sãguie. h ad/
est moyses cũ ṽga ꝛ serpẽte
suspẽso i ligno. h botrus in
ligno portat⁹. ꝛc. Sꝫ nũc cõ
siderem⁹ q̃ntũ i hac ductiõe

ac crucꝫ baiulatiõe increuit
dolor ꝛ afflictio. qm̃ ei lignũ
istd reputabat ꝓphanũ ꝛ im
mũdũ. mors q̃ꝫ crucꝫ igno/
miniosissima. Hic Deutro.
xxj. d2 Maledict⁹ ois q̃ pen
det in ligno. Null⁹ eorꝫ illud
neduꝫ portare. ſꝫ nec tãgere
volebat. iõ dño tãqꝫ iã dam
nato ip̃m imposuerũt. et vt
vehemẽti⁹ secũ eductꝫ peior
ac despectior videret. De q̃
Orige. Grãdis iudeorꝫ seui
cia. q̃ xp̃o dño põd⁹ sue cru/
cis in hũerꝫ posuerũt. q̃d de
nullo interficiẽdo vnq̃ꝫ lege
bat vt coact⁹ sit portare ꝓprĳ
supplicĳ ignominiã. ſꝫ nec d
latronibꝫ in q̃rꝫ medio tãq̃ꝫ
eorꝫ princeps trahebat. Et
btũs Anſ. Uide aĩa mea in
quit q̃uo ꝑ oĩa vir iste ꝛ ster
nitur. sub crucis onere dor/
sum curuare iubet ꝛ suĳpsi⁹
portare ignominiam. O q̃ꝫ
dissilis ꝓcessio illa ab ea qua
cũ palmarꝫ ramis ante dies
quinqꝫ suscept⁹ est. Tunc vt
rex honorifice ac cum laudi
bus est susceptus. nũc vt la/
tro iniquissim⁹ cum contu/
melia eiectus. In die illa di
gnus imperio p̃dicat. hodie
morte turpissima ꝯdemnat
In die illa via q̃ iturus erat

ad sui g'az vestimēt; ⁊ viren
tib; ramis sternūt. hodie ad
ↄfusionis igminiā nudat ⁊
aridi ligni patibulo onera/
tur. De qb; btūs Ber. i ser.
d palmaꝝ ramis ita ait. Ut
amarior esset passio q̄z ꝓces/
sio. ꝓcessit ab eodē ꝑplo. i eo/
dē loco. ipo tpe. paucissimis
dieb; iterpositis. Primo cum
tanto triūpho suscept⁹. post
crucifix⁹ ē. O q̄z dissimile est
Bñdict⁹ q̄ venit i noīe dñi.
Osanna i excelsis. et Tolle
tolle crucifige eū. Q̄z dissilē
rex isrl'. et Nō hēm⁹ regē nisi
cesarē. Q̄z dissilēs rami virē
tes. ⁊ crux. flores ⁊ spine. cui
ꝑus ꝓsternebāt vestimenta
aliena. ecce suis exuit. ⁊ mit/
tit sors sup ea. Hec ille. Fue
rūt deniq̄z alie ductōes dñi
ad Annam scz Cayphā Pi
latū. ⁊ Herodē. ignominio/
se pariter ⁊ dolorose Colligi
mus eīn ex serie euāgelistaꝝ
nouē vicib; agnū māsuetissi
mum tāq̄z latronē hincinde
ductū. Nouissime ꝟo. i. deci
ma vice ad caluarie locum.
Primo statim post captiōez
ductus est ad Annā. Joh.
xviij. Hinc ad Cayphā. ibi/
dem. Tertio duct⁹ est mane
ad ↄsilium. Lu. xx. Quarto

de ↄsilio isto ad Pilatum in
p̄toriū. Math. xxvij. Quin/
to de Pilato ad Herodem.
Lu. xxiij. Sexto de Hero/
de reduxerunt alba veste il/
lusum ad Pilatum. ibidem
Septimo milites duxerūt
eum intro in atrium Pilati
vbi eum flagellauerūt Joh.
xix. Octauo Pilatus addu
xit eū foras de p̄torio indu/
tum purpura ⁊ portantē co
ronam spineā. ibidē. Nono
regressum in p̄torium redu
xit foras Pilat⁹ ad locū qui
dr licostratos vt acciꝑet ini/
q̄ssime snīe iudiciū Joh. xix.
Decimo āt de iudicio cruce
onerat⁹ ducit ad mortez. vt
oēs q̄ttuor dicūt. In qua
libet illaꝝ ductionū specia/
les penas accepit. q̄s vt fi/
deles repsentent solēt hodie
tot visitare eccl'as. Sed lō
ge ignominiosior et tristior
fuit. s. decima ista. In his ei
duct⁹ est ad iudicia discutiē/
dus. hac ꝟo trahitur ad pa/
tibulū suspendendus. Pri⁹
ad palatia iudicuz. nunc ꝟo
ad fetentem et horridū cal/
uarie locuz. Tunc a suis di
scipulis derelictus. nunc ve
ro latronib; sociatus. ꝓrio
crucis patibulo aggrauat.

Ecce ignominia maiestati sue/
me irrogata. Si dolorē qrīs
ecce ibat rex sctoꝝ. ꝓpiciator
mūdi. ds ꝛ hō. puto ligatus
grossis funibꝫ collo ꝛ manibꝫ
Siquidē q̄ ligatū duxerīt in/
demnē quō soluerēt iā dam
natū. maxie cum ligatio ma
nuū. mortꝫ ac dānatōis fuit
indiciū. Ligatꝰ ḡ grauissime
ibat sub ligni pōdere ꝑmētꝫ
ḡuit ꝛ icuruatꝰ O q̄ntꝫ dolo
ribꝫ laborabat innocēs dn̄s
dū sctissimas ꝛ vulneratas
scapulas grossi ligni pōdera
ꝑgrauabāt. Credendū pie
omēz scapulaꝝ cutē vsqꝫ ad
crude carnis reuelatōez de/
fricatā fuisse. ꝛ pꝰoꝝ plagarū
vulnera aut inouata. aut in
vnū vulnꝰ nimia dilacerati/
one redacta. Siquidē crucis
lignū longū erat. vt historie
referūt. xv. pedū atqꝫ grossū
i q̄ ꝑfecte stature vir pulcer/
rimꝰ exaltādꝰ erat. vt omniū
aspectibꝫ cōfusus appareret.
sic ipse ait. Sic moises exal/
tauit serpētē i deserto. ita exal
tari oportꝫ filiū hoīs Jo. iij.
Et iterū. Ego si exaltatꝰ fue/
ro a tra. oīa trahā ad meipꝫ
eiusdē. xij. Et ita pōderosuz
ꝓpt q̄d fatigatꝰ dn̄s. tantū ac
tā ḡue lignū portare simplr
portare nō potat. sꝫ pꝰ se tra/
hebat. ꝑte vna scapulis alte
ra tre incūbēte. vn̄ factuz est
ꝓpt lapidū asperitates et col
lositatē tre ꝑ q̄s tractū ē suo
tremore qꝫ vulneratꝰ dn̄i sca
pulas ꝯtinuo ḡuiꝰ vulnera/
bat ac dolorē auxerat vehe/
mēter. Qđ vtiqꝫ facile is cō
siderabit cui in loco vlceris
gestādū supponit pōdꝰ ḡue.
Nec crux illa ex naturali tm̄
pōdere ḡuabat. sꝫ sue ḡuita
ti aliud maius addebat pō/
dus. Nam huic ligno suppo
sita erāt vniuersoꝝ pctā ho/
minū. sic ait Petrꝰ. Peccata
nr̄a ipse pertulit in corꝑe suo
suꝑ lignū. j. Pe. ij. Tm̄ ḡ pō
derabat s̄m mētē bti Tho/
me in. iij. q. xlvj. ar. vj. q̄ntū ꝓ
oīm pctis delēdis s̄m regu
lam diuine iusticie satis fuit
De q̄ etiaz suꝑ dictū est. a. a.
Sic ꝯr inue crescētibꝫ dolo
ribꝫ seui lictores ꝯtumeliꝭs.
vt in euangelio Nicodemi le
gitur ad mortem dn̄i inno/
centissimā festinabant Dn̄o
āt ꝓpter noctꝫ ꝑcedentꝫ labo
res durissimos in sufferen/
dis plagis et cōtumeliꝭs vs/
qꝫ in hanc horam. quasi sex/
tam diei nimium fatigato. ꝛ
ideo lēto passu pedetentim.

seq̃nti.idē funesti milites nō miseratōis affectu.sꝫ mortꝫ auiditate ipulsi. Mat. apprehēderūt q̄ndā hoiez cyrenēsem venientē de villa.nomie Symonē. Mar. prez alexādri ⁊ ruffi discipulorꝝ christi ſm Joh. Hūc angariauerūt vt tolleret crucem eius. Lu. Et imposuerūt illi crucem portare post ihm. Duplicit̃ h̄ intelligi potest.vel vt Ly. sentit post dicat posteritatē tpis.ita q̄ prius portauerit crucē suā ihs q̄diu poterat. post imposita est Symoni. ⁊ ita sentit Beda sup Mar. Vl̄ alio mō vt post dicat posteritatē loci vl̄ positōis .ita q̄ xp̄s p̄cesserit portādo crucem in pte anteriore ⁊ Symon subsecut⁹ sit.portando eiusdē crucis ptem posteriorē. Et hūc intellectū videt̃ innuere v̄bū Lu. Imposuerūt sibi portare crucez post ihm. Et h̄ clarius explicat euāgeliū Nicodemi. vbi d̄r. Hūc angariauerūt vt tollet crucē cū ihu. Null⁹ itaq̃ eorū ſm Aug. attēptabat crucem baiulare.q2 lignū detestabile putabat̃.iō occurrentē Symonē gētilē angariauerūt.cyrene em̄ ciuitas est libie. vt in actib⁹ aplorꝝ legit̃ forte p̄selitū factū In quo ⁊ dn̄m despexerūt q̄si indignū. vt aliq̄s gētꝫ iudee sibi auxiliū p̄staret. Luc. Seq̄bat̃ aūt eū turba multa ppl̄i et mulierū q̄ plangebant ⁊ lamentabant̃ eum Multa turba dominū sequebat̃ diuersa mēte ⁊ affectu.carnificū scꝫ que eum p̄mebat.iudeorꝝ que ei iuidebat.amicorꝝ.que anxie lugebat.corūq̃ q̄ ad videndū spectaculū veniebāt. De q̄ Beda sup Lucā. Multa inquit turba crucē dn̄i sꝫ nō vna eademq̃ mente seq̄bat̃. Nam ppl̄us q̄dem .vt cuius mortē impetrauerat.moriētem letus aspiceret. Mulieres vero. vt quē viuere desiderabant .moriturum .morientem. et mortuū plorarēt Non aūt ideo solus mulierꝝ planct⁹ que eum sequebant̃ inducit̃.q̄m numer⁹ innumeratus etiā credentiū virorū cetus de eius erat passione mestissimus .sed q2 femine⁹ quasi ꝯtemptibilior sexus liberius poterat presentib⁹ sacerdotum p̄ncipib⁹ et magistratib⁹: quid ꝯ eos senserit ostentare. Hec Beda. Nec mirū si ad grāde spectaculū

mult⁹ plus ꝯcurrerat. Sicut btūs Aug⁹. sup Johā. omel. cxvij. ait dicēs. Ibat ad locū vbi erat crucifigēd⁹ ihus portās crucē suā. Grāde spectaculū. sꝫ si spectat ĩpietas grande ludibrium. si pietas grāde misteriū. si spectat impietas grāde ignominie documentū. si pietas grande si dei munimētū. si spectat impietas ridet regē p virga regni lignū sibi portare supplicij. si pietas videt regē baiulantē lignū ad semetipm̄ figendū q̄d fixur⁹ erat etiā in frōtibꝫ regū. i eo spnēd⁹ oculis ĩpioꝝ i q̄ erāt gloriatura corda sctōꝝ. Dicturo enim Paulo. Mihi absit gloriari nisi i cruce dñi nr̄i ihu xp̄i ipsam crucē suā suo gestans hūero cōmēdabat. ⁊ lucerne arsure q̄ sub modio ponenda nō erat candelabꝝ p̄ferebat. Hec Aug⁹. Verꝫ q₂ nouit dñs q̄ sūt ei⁹. p̄termissa iā furēte ꝓpli turba. ad amātes plāgentesqꝫ se feīas oculos ⁊ ora ꝯuertit. teste Luc. Conuersus ad illas ihs dixit. Filie hierl'm. nolite flere sup me. sꝫ sup vosipsas flete. ⁊ sup filios vr̄os. Beat⁹ Leo ser. q̄ incipit Cū multꝫ. So

let inq̄t sc̄x⁹ infirmior etiā p bis q̄ morte sunt digni ī lacrimas cōmoueri. ⁊ dānatorū exit⁹ p nãe cōmunioris ꝯsideratōe miseri. Sꝫ istū sibi planctū dñs ihs dedignat impēdi. q₂ nō decet luctus triumphū. nec lamenta victoriā. ideo nō inq̄t dolere ī me filie hierl'm debeatꝫ. sꝫ p vobis plāgite. et p filijs vr̄is lugendū ē. nō de saluatiōe credentiū. sꝫ de impietate ꝑeuntiū. Ego crucem volēs patior. ⁊ mortē ī me quā sū ꝑempturus admitto. nolite flere p mūdi redēptiōe morientē. quē in maiestate p̄ris videbitꝫ vindicantē. Hec ille. Et Beda sup Lucā. Non me inq̄t moriturū lamentamini. cuius cita resurrectio mortē soluere potest. cuius mors ⁊ omnē mortē ⁊ ipius mortꝫ destructura est auctorem. Sed vosipsas potius vestramqꝫ ꝓgeniem flete. et ne mee p crucis vltione cum perfidis temporali eternaqꝫ morte damnemini. dignis lacrimaꝝ fontibus abluite. Et vnde gratius dulcius ⁊ vberius flere debeant magister sedulus et blandus cōsolator irrigat. Luc. Quia

ecce venient dies in quo di/
cent. Beate steriles z ventres
que nō genuerunt. et vbera
que nō lactauerūt. Tunc in
cipient dicere montibus. ca
dite sup nos. et collibꝫ ope/
rite nos. Beda. Dies ventu
re obsidionis et captiuitatꝫ
a romanis significat. in qui
bus vt Josephus refert. in/
sistentibꝫ sibi romanis iude
os cauernas certatim mon
tium colliumqꝫ petisse spelū
cas. ita vt seipsum testetur.
munitioꝛe destructe vrbis
loco latentem spelūca cum
quadraginta comitibꝫ. pro/
ditum. inuentū. atqꝫ ab bo/
stibus captū. Lucas. Quia
si in viridi ligno hec faciunt
in arido quid fiet. Viride li
gnūm seipsum. suosqꝫ elec/
tos. aridum vero impios et
petōꝛes significat. Si ego
ipse inquit qui peccatū non
feci. qui lignum vite merito
appellatus. fructus grē duo
denos per singulos menses
affero. sine igne passionis a
mundo non exeo. Quid pu
tas eis manere toꝛmēti. qui
fructibus vacui insup ipm
vite lignum flammis dare
non timent. Si nunc ē tem
pus vt incipiat iudiciū a do
mo dei. Et omnes qui vo/
lunt pie viuere in chꝛisto p/
secutionem patiuntur. quis
finis eoꝛū qui non credunt
euangelio dei. Hec Beda.
Sed furentes turbe mise/
rabiliter dominū cruce one
ratum in latronum medio
trahentes. non sine blasphe
mijs. clamoꝛibus. armoꝛuꝫ
collisionibus multimodis
iniuriaꝫ sacrilegijs. Mat/
theus. venerunt in locū cal/
uarie et dederunt ei vinum
mirratuꝫ bibere. Marcus.
cum felle mixtum. Et cum
gustasset noluit bibere Bis
dederunt dulcissimo domi
no potum amaritudinis.
Hic tanqꝫ fatigato ex itine/
re et laboꝛe. et secūdo. pen/
denti in cruce. et clamanti si
tio. de quo infusus gustauit
nō aūt bibit. idē dicit Mar
cus. et nō accepit. s. traicien/
do. Dominus loquitur ad
bierusalem Biere. ij. Ego te
plantaui vineā electā Quo/
modo ergo facta es mihi in
amaritudinem vitis aliene.
Amara vitis amaꝛ vinū fe/
cit. qd ꝓpinauit dño. Fuit āt
vinū hoc amaricatum mir/
ra et felle. ideo dicit Math.
felle mixtū. Marcus vero

vinū mirratū. vl' vtrūqꝫ po/
nit̄ p amaritudine. fel sc͡z et
mirra vndecunqꝫ etiā factū
sit amarissimū. Lu. ibi cru/
cifixerūt eū. Breuissime dn̄i
crucifixionē mō tacite euan/
geliste parit' describūt. tanqꝫ
fidei plātatores testimoniū
p̄tēti sūt reddere v̄itati. vt s̄
tactū. a. b. Sz nos credētes
deuotissimo corde ⁊ lacriaꝝ
fōte exuberātes itelligā9 q̄n
tas p nob̄ gaudiū angelorū
⁊ gl'a paterne substātie cōfu
siōes ⁊ penas in cruc͡e patit̄
affixiōe. Primū q̄ vestib9 su/
is spoliat̄ ⁊ penit9 nudat̄. ita
vt nec nat̄e secreta celarētur
Neqꝫ em̄ ipudētissimi cōce/
pti executores odij aliquam
sacri corp̄is p̄tē velari p̄mi/
sissent. quez ꝯfusibilit' velut
nouissimū viroꝝ oīb9 deho
nestare atqꝫ affligere auidis/
sime satagebāt. Hinc Amb.
sup Lu. ait. Vict9 ē adā q̄ ve
stimēta q̄siuit. vicit ille q̄ ve/
stimēta deposuit. ⁊ tal' ascen
dit quales nos auctore deo
nat̄a formauit. q̄lit̄ i p̄adiso
hō p̄m9 habitauerat. talis in
p̄adisū hō secund9 intrauit.
Hec Amb. Expoliauerūt āt
eū q̄ cūcta vestit. q̄ decorē in
duit. ⁊ amict9 ē lumine sic ve

stimēto. i augmētū altissime
paup̄tat͡z. imēsi doloꝝ ⁊ hor/
rēde ꝯfusiōis. Quis ei dn̄s
ap̄l'o teste. ij. Coꝝ. viij. cum
diues eēt ꝓpt' nos paup̄ fa/
ctus est. descēdēsqꝫ ab ienar
rabilib9 celi diuitijs veniēs
in mundū istas q̄lescūqꝫ di
uitias h̄re noluit. tū matris
v̄gīs p quā venit ac nutricij
Joseph ꝑuisiōes ⁊ misteria
nō spreuit. nā ab eis past9 ē.
pānis amict9 ē. Quis etiā fi
lius hoīs nō h̄ret vbi caput
recliaret. sz vsum p̄sepis i q̄d
decliauit eū mr̄. atqꝫ hospi/
tiū marie ⁊ marthe. ⁊ cenacu
lū grande nō respuit. hodie
aūt altissima paup̄tate puni
tus. nō p̄mittit̄ mīstrare mr̄.
sz nec accedere. Pro cibo et
potu sitiēti fel ⁊ mirra offert̄
oē etiā capit͡z iclinatoriū tol
lit̄. ab oī tugurio. domo et ci
uitate eijcit̄. sub diuo crucifi
git̄. nō pānis cuiuscūqꝫ tegi
tur sz vestib9 suis spoliat9 nu
dat̄. Vere extrema ꝯficit̄ in
edia. cui nō solū reꝝ ꝓprietas
ademit̄. sed oīs etiā neces
sarius rei vsus negat̄. Nūqꝫ
talē pauperem legimus nec
Lazarum istum vlcerosum
cui ⁊ si defuerunt hūana ob
sequia. sed canes lingebant

ei⁹ vulnera. et si nõ dabãtur
aliẽa. nõ tñ sua auferebant
pãnosa vestimẽta. q̃ nisi pẽa/
lis ⁊ mľtũ penaľ dño fuisset
neq̃q̃ dixissꝫ p ꝓphã. Recor
dare paupertatꝭ mee ⁊ trãs/
gressiõis. Sꝫ q̃ntũ fuerat h̄
spoliatio dolorosa ⁊ ꝯtrista/
tiua q̃s satꝭ poterit ꝯp̄hẽde
re. dolorẽ siq̃dẽ intẽtissimũ
corꝑi. ⁊ tristiciã ītulit menti
Nã dũ vestẽ carni strictissime
ꝑximã. ⁊ vulneribꝫ flagello/
rũ iã īpactã ⁊ totã inherẽtẽ.
violẽt ⁊ festine tãq̃ ad mor/
tẽ dñi ꝓperãtes abrũperent.
oĩa vulnera innouarẽt. cum
sanguie saniẽ fuderẽt. multo
crudeli⁹. mľtoq̃ dolorosius
q̃ primis flagellorꝫ ictibꝫ af
flixerẽt. Quã penã ĩ q̃uiorib
xp̄i afflictiõibꝫ fuisse plerıq̃
asseuerãt. qm̄ expiẽtia teste.
si lana modica aut pãnicul⁹
ī recẽti vulnere missa vulne/
ri coagulaẽ. in ei⁹ violẽta ex/
tractõe lõge maior pẽa imo
vix tolerabiľ sentiẽ q̃ ĩ ei⁹ p̄/
ma afflictiõe. etiã ĩ nr̄a gros/
sa carne. Dolorosum q̃ꝫ ni/
mis fuit tenerrimo corporẽ
sic denuo vulnerato. denuo
rubricato. et velut excoriato
frigoribꝫ vẽtꝭ soli nudum ex
ponere. ⁊ ita ab aeris q̃litati
bus immutari. q̃d vtiq̃ lesi
uum eẽt corꝑi sano denuda
to. Cõtristabat q̃ꝫ int⁹ dilec
tissimũ dñm h̄ sui corꝑis de
nudatio corã oĩbꝫ amicis ⁊
inimicꝭ. ꝑ quã oĩs corporis
plage et deformitates pate/
bãt. vñ gaudebãt inimici fe
rali odio satisfactũ. Sꝫ tri/
stabãẽ pľimũ amici. specio/
sũ. glĩosũq̃ corp⁹ tã innũerꝭ
vulneribꝫ crudelissime lace/
ratũ. Sꝫ mite cor dñi vtrũ
q̃ ꝯtristabat. ⁊ inimicorꝫ de
testabiľ exultatio. ⁊ aĩcorꝫ cõ
patiẽs ꝯtristatio Fuit deni
q̃ h̄ denudatio horribiľ cõ/
fusiõis. qm̄ nõ nisi hoĩes tur
pissimi ⁊ sceleratissimi nudi
suspẽdebanẽ. tectꝭ forτassis
tñ verẽdis. Sꝫ inocẽs dñs
toti⁹ honestatꝭ rex ⁊ amator
pl⁹ cũctꝭ sceleratꝭ ꝯfũdiẽ. cũ
in ꝓspectu oĩm exaltãd⁹ pe/
nit⁹ denudaẽ. vñ verecũdia
plusq̃ dici p̄t aĩaꝫ v̄gineam
cruciabat. Dicin p̄s. lxviij.
ait. Propẽ te sustinui oppro
briũ ⁊ operuit ꝯfusio faciẽ me
am. Et si cũ nudabaẽ añ fla
gellatõꝫ nõ modice afflict⁹ ẽ
q̄nto magis nunc. qm̄ mul/
tum interest inter illã spolia
tionẽ ⁊ priorem. Nã ibi exu
tus est et nudatus ĩ pretorio

corã pilato et suis mistris. ħ
ꝓo corã oĩ pp'lo. Ibi nudat⁹
est flagellãd⁹. ħ crucifigẽd⁹.
iõ ibi exuit reinduẽd⁹. ħ ꝓo
nudat vestib⁹ spoliãd⁹. nam
vt infra dicet lictores vestes
dñicas inter se diuidebant.
Sed qm̃ vestes exuere nõ
poterãt trahẽdo p caput ni/
si coronã spineã deponerẽt.
videt pbabile q totiẽs coro
nã ipsã hãc capiti impssam
extrahentes deposuerint ꝛ
iterũ coronauerint. quotiẽs
dñm post coronatõem vesti
bus spoliarũt. q̃d ad minus
ter factũ ex pmissis ꝯstat. scz
post snĩaz datã añ secundaz
flagellatõez. Itẽ añ eductio
nẽ ad locũ caluarie. vbi exu
erũt eũ purpura et reindue/
rũt eũ vestimẽtis suis. Et ter
tio ħ pusq̃ cruci affigerent.
Sed meditet ħ aĩa deuota
q̃nto dolore spine veneran/
dũ caput trãsfigẽtes totiẽs
extracte vl' pora vulnera in/
nouarũt. aut noua poribus
addiderit. Scim⁹ em̃ q ma/
gis dolorosũ est pati extrac
tionẽ teli q̃ pmã vulneris in/
flictõez. Uere mitissime iesu
caput tuũ plenũ est roze. sed
sãguineo. ꝛ cincinni tui gut/
tis noctiũ. afflictõib⁹. s. nroꝝ
pctõꝝ. vt dr Canti. v. ca. Ita
dato itaq̃ dolorosissime vni
uersitatis dño in maioris tri
sticie augmentũ. in eius ocu
lis crux aptat. ara in q̃ imo/
lãdus agnus Jesus erat p
vniuerso mundo preparat.
q̃ vt Nico. de ly. sup psal. xxi.
ait Prius pforabat accepta
corpis mẽsura. nõ sine bra/
chioꝝ violenta distensione.
vnde poterat dicere. q̃d ho/
die canit eccl'a Popule me⁹
q̃d feci tibi. aut in q̃ ꝯtrista/
ui te. quia eduxi te de terra
egipti. traduxi p desertũ q̃/
draginta ãnis. ꝛ mãna ciba/
ui te. ꝛ induxi in terraz satis
optimaz. Quid vltra facere
debui tibi ꝛ nõ feci. Ego q̃p
pe plãtaui te vineã meã spe/
ciosissimam. ꝛ tu facta es ni/
mis amara. Aceto nãq̃ mix
to cũ felle sitim meã potasti.
atq̃ saluatori tuo crucẽ pa/
rasti. Parata ac pforata cru
ce vt videt sentire Hiero. et
in q̃dã orõne Innocentius
papa. Ter nudatus domi/
nus impetuose dorsotenus
piicit. ac man⁹ pma que sini/
stra fuisse videt fm Hiero.
p mediũ neruoꝝ grosso cla/
uo ferreo crebris malleorũ
ictib⁹ pforata. cruci crudeli/

fer affigit impulso clauo vs/
q3 ad caput crucis ligno vt
man⁹ sacratissima ictib⁹ di/
latata violētia claui et ictuū
ſm aliquā prē forami cruc3
ē nifixa. Scd̄a ꝑo man⁹ cū i
figēda foramini ꝑus in cru
ce forato. cruci applicaret. at
tingere nō potuit. ꝛ ꝑpt ner/
uoꝝ ɔtractōz ꝛ foraminum
improportionataz distanti/
am alligata funib⁹ violētissi
me est extensa. non puto sine
magno corpis cōpagumq3
fragore donec foramē attin
geret. ꝛ sic ꝑma crudeliter ꝑ
forata cruci clauo similiter
ferreo infigeret. puto ꝙ ne/
cessariū fuerit et ꝑmā manū
funib⁹ ad oppositaz positio/
nis differentiā trahēdo te/
nere. ne violentie tractōis se
cunde man⁹ cedens discisso
vulnere ac clauo solueretur
Sic maib⁹ illis q̄ celū crea/
uert. terrāq3 pugillo ɔtinēt
maib⁹ vtiq3 oīpotētib⁹ claua
tis. filii crudelitate pedes q̄/
rū scabellū est terra p⁹ crn/
delem tractōez in loc3 sensi/
biliorib⁹ ꝑforati cruci dolo/
rosissime affigunt. veꝝ vtrū
vno an duob⁹ clauis. certu3
nō est. vult btūs Anselm⁹ ꝙ
vno tm̄ clauo. siqdem credē

dum est ꝙ in oīb⁹ penis in/
satiabilis odiȷ rabies q̄cq̄d
penali⁹ excogitare poterat.
egit. s3 penali⁹ fore dinoscit.
duos pedes cancellatos cō
figi clauo vno. ꝛ ꝑpter maio
rem ꝑcussionis violentiam.
et ꝑpter superioris pedis la/
tiorem vulneratōem. ꝛ ꝑpter
vtriusq3 duriorem ɔfractio
nem. quoniā sic cancellatos
pedes appodiamento nullo
supposito vsq3 ad plantaru3
rectificatione3 crucis stipiti
conclauarunt. Putandum
quoq3 dominum pudicicie
auctorem cum dorsotenus
cruci supiect⁹ esset nature se/
creta celando pedes cancel
lasse. carnifices quoq3 sic cā/
cellatos confodisse. Hac er
go inhūana ɔfixione actū ē.
vt corpus domini ita atro/
citer tenderet vt omēs ner/
ui iuncture ꝛ ossa numerari
possent. sicq3 impletum hoc
psal. xxi. Foderunt manus
meas et pedes meos. dinu/
merauerunt oīa ossa mea
id est. dinumerabilia fecert.
Ubi ſm Augustinu3 ad lit/
teram describitur extensio
corpis xpi. Hec autem rigi/
da tēsio tenerrimi ꝛ vulnera
ti corpis dolorosissima fuit

q̄ nedū ad vulneꝝ flagell' in
flictoꝝ recētia ꝑtiget. ſ; etiā
ad neruoꝝ nimiā ꝓductōez.
diuiſionēq; ꝯpagū ⁊ medul
laꝝ. vn̄ legiť. Cū q̄dā reuela
tiōe q̄dā interrogaſſet a dn̄o.
q̄d i oib; q̄ ꝓ nob̄ paſſus eſt
magis doluiſſ;. Rn̄dit. q; in
cruce extēſus fui. ita q; om̄ia
mēbra mea nūerari poterāt
⁊ q̄cunq; ꝓ illo dolore mihi
grās egerit. ita grū obſeq̄u;
mihi p̄ſtabit ac ſi oīa vulne/
ra vnguēto ſuauiſſimo deli
niret. Hic ꝯpatiēs canit ec/
cleſia. Et rigor lenteſcat ille
quē dedit natiuitaſ vt ſuperni
mēbra reg; miti tendas ſti/
pite. Ecce tēſa ē cythara da/
uid in q̄ nedū dauid. ſ; oēs
ꝓphe dulciter cecinere. ſicˀ ait
Pe. Actuū. iij. Deˀ q̄ ꝓnūcia
uit ꝑ os oīm ꝓphaꝝ pati xp̄;
ſuū. ſic ipleuit. S; ⁊ verˀ da
uid nr̄ manu fort; . ip̄e q̄ di/
re tenſus ē nō tacuit. ſ; dul/
ces et ſaluberrimos reddi/
dit ſanos ſpm̄ malū fugātes
⁊ recreātes oēs deſpata īfir
mitate laborātes. Ecce īma
culatˀ agnˀ in nil'o oblatrās
nec os ſuū aperiēs ad occi/
ſionē ductˀ. in cruc; ara imo
landus duriſſime alligať. li/
gatum olim ⁊ hodie legimˀ

ſ; duriora ſunt h̄ vincl'a. Li/
gatˀ ē p̄mo cū obediētia pa/
tris exinaniret ſemetipſum
formā ſerui accipiens ſacco
carnis nr̄e hodie cōſciſſo ſe
circūcingēs ac deitatē occu/
lens. Ligatˀ eſt ſcd̄o ꝟginali
vtero. De q̄ Gre. Quia quē
celi cape nō poterāt tuo gre
mio ꝯtuliſti. Ligať tertio fa
ſcia in p̄ſepio. de q̄ hodie ca
niť. Vagit īfans inť arta cō
ditˀ p̄ſepia mēbra pānis in
uoluta ꝟgo mr̄ alligat. ⁊ pe/
des manˀq; crura ſtricta ci/
git faſcia. Ligať q̄rto funib;
dū capeť in orto. vbi vt Jo.
ait. tenuerūt eum ⁊ ligauerūt
eu; ⁊ adduxerūt eū ad Annā
p̄mū. ſicq; ligatū duxerūt ad
Caypha. atq; de h̄ ad Pila/
tū. Ligať q̄nto ad ſtatuā fla
gellādus. l; ip̄a flagella que
corpˀ eiˀ cingēdo circuibant
nō incōgrue poſſint vincl'a
appellari. Ligať ſexto ſpinea
corona caput bn̄dictum cir
cūplectēs. et ſpinaꝝ aculeis
elicito ſanguine ꝯtrahente.
Immitia fuere hec vincula
neq; ei qui ſolus liber eſt de
bita . ſed horribiliora fue/
runt iſta ferrea quibus nūc
multo fortius multoq; fero
cius cruc; patibulo ē affixˀ

que nõ solũ manuũ pedũqȝ cõpagẽ diuisere. sed etiaȝ pu rissimã illã aiaȝ ab hospitio sui corpis mũdissimo sepa/ rẽt. Dixerat olim Alexãder regulᵘˢ hᵘˢ ĩre cũ pcussus ba/ mata sagitta peteret vt se liga ri pmitteret donec excideret. qꝛ leuissimo motu mortem posset icurrere. nõ decet in/ dꝫ vinciri regẽ cuȝ libera sit regis ꝛ sp salua ptãs. O rex regũ et ds deoꝝ dulcissime ihu ꝗtuȝ libtati ac potentie tue hodie derogatuȝ ẽ. cũ p tot nexᵘˢ ꝛ dura vincla ligarꝭ ꝗ solᵘˢ liber es. solᵘˢ ligãdi atꝫ soluẽdi hẽs ptãteȝ. sꝫ ꝓpt mi sericordiã tuã ligarꝭ. vt nos a miserijs nr̃is faceres ab/ solutos. Honor ꝛ gl'a sit vin culis tuis optie dñe ihu. ꝗ nr̃a tã poteter vincula diru perũt. Crucifixiõe itaqꝫ fcã in cruce iacẽti in tra crux il/ la erigit ac dñs ab oibᵘˢ vidẽ dus i cruce nõ sine clamore mlto ac derisione afflicto et supaddẽte afflictiõeȝ eleuat atqꝫ i rupẽ ꝓ pede crucꝭ reci piẽdo cauatã tam imite cuȝ impetu deponit vt oĩa visce ra expãsi in cruce dñi treme rẽt. manuũ pedũqꝫ vulnera clauoꝝ grossitudie pus ob/ structa laxata sint ꝛ amplia/ ta. coopante corpis perfecti põdere. vñ erupit fõs padi/ si. fons sãguis xp̃i ð loco vo luptatꝭ. corpe. s. dñi p q̃ttuor ptes diuisus. manuũ. s. pe/ dumqꝫ fossuras ꝛ copiosissi me affluẽs irrigauit vniuer sã terrã. pctã oĩm abluendo Vñ canit in hymno. Cla uis mite corpᵘˢ pforat sãguis vnda pfluit. tra. pot'. astra. mũdᵘˢ ꝗ lauat flumie. Et hac forte crucifixione dñi in cru ce humi pstrata atqꝫ exalta/ tionẽ repñtat hodie eccl'ia ĩ eo ꝙ crux deo sculãda pmo iacet appodiata ĩ tra. deinde leuat atꝫ ꝓ ip'o oñdit fm mo rẽ q̃rũdã eccl'iaꝝ. De situ at corpis ĩ cruce ꝛ q̃d sacratissi mi corpis positio regal' in se tipi ptineat. Seduliᵘˢ in pa/ scali carmie pulcre ꝫ sibꝫ di/ xit. Ne ve ꝗs ignoret specie crucꝭ esse colẽdã. Que dñm portauit. ouãs rõne potenti Quattuor ĩ plagas q̃drati colligit orbis. Splẽdidus auctorꝭ de ꝓtice fulget eous Occiduo sacro labũt sidere plantectũ dextra tenet. me/ diũ leua erigit axem. Cũcta qꝫ de mẽbꝛis viuit nata cre/ antis. Et cruce complexum

xp̄s regit vndiq̄ꝫ mūdū. Ex
q̄bꝫ clare xp̄m capitis faciez
ad orientē ꝯtisse. plātas pe/
dis ꝛ dorsum ad occidētem
dextrā ad meridiē. sinistraꝫ
ꝯo ad septētriōeꝫ. q̄ situ etiā
nr̄os mortuos in sepulcris
collocā⁹. spantes qꝛ ꝯfigura
bunť ꝛ i gn̄ali rͣsurrecōe ꝑ ꝯ/
tutē cruc̄ꝫ. cui situaliť ꝯfigu
ranť in sepplcr̄ꝫ. Nō āt dn̄m
solū crucifixerť. ſꝫ Lu. et la/
trones. vnū a dextrꝫ ꝛ aliuꝫ
a sinistrꝫ. Jo. hinc ꝛ hic. me/
diū āt ihm. Mar. Et ipleta
ē scptura q̄ dic̄. Et cū iniq̄s
deputat⁹ ē. Associāť hicinde
latrones innocētissimo dn̄o
vt mors ei⁹ sic infamareť et
ex oīmi pte turpissima appa/
reret. Jmpleuerūt em̄ q̄d d
eis scptū est Sap. ij. Mor/
te turpissima ꝯdēnem⁹ eum
Fuit em̄ mors turpissima ꝛ
ꝑpter turpitudinē loci. qꝛ fo/
ris portā in loco dānatoꝝ i/
ter cadauera ꝛ ossa iterfecto
rū. ꝛ ꝑpť corpis nuditatē oī/
bus ꝯtuēdā. ꝛ ppť tpis festi/
uitatē. fuit em̄ parasceue pa
sce in q̄ nō nisi sceleratissimi
q̄ꝝ mors dilatōeꝫ nō patie/
bať dānari solēt et ppť gen⁹
mortꝫ. qꝛ crucifixio nō solū
dolorosissima. ſꝫ ꝛ despectissi

ma fuit. vt s̄ dictū ē. ꝛ ppť so
cietatꝫ vilitatē. latronū .s. in
q̄ꝝ medio est suspēsus. vt sic
coꝝ pnceps ab aduenis pu
tareť. Dit ait Cryſ. oml. xij.
Pariť crucifigūt latrōes nō
tāq̄ꝫ iimici latronū. pticipes
em̄ erāt sceleris coꝝ. nā Pi
lato dicēte. quē vultꝫ vob di
mitti ꝛc̄. Latrōes latronē pe
tierūt. dn̄m āt crucifixerť. iō
āt cū dn̄o latrones crucifi/
gūt vt passionē macularent
et infamarēt dn̄m q̄ꝫ nō sine
cā crucifix⁹ sit. Hec Chryſ.
Ecce dilectissimi maledic/
tos et seuissimos canes q̄bꝫ
nihil satꝫ esse potat i filiū dei
ꝑsecutiōe. satiari nō poterāt
oīm reꝝ ablatōe. nudum su
spēdētes. felle potātes. recli/
natoriū capitꝫ negātes. cor/
poris horribili distentōe ac
vulneꝝ ꝯscissiōe. sāguis mł/
tiplici effusione. nisi vt famā
ac nomē bonū oīmode ma/
cularēt ac tollerēt. iō pmum
cū armis tāq̄ꝫ latronē ꝯpre
hēderūt. tāq̄ꝫ malefactorē et
suo scelere dānatū ligauerť.
tāq̄ꝫ publicū ꝛ euidētissimū
nequā accusare corā Pilato
nō recusarť dicētes. Si nō
essꝫ h malefactor. tāq̄ꝫ indig
nissimū irriserūt ꝯspuerūt.

blasphemauerut. Barrabā latronē sibi ptulerūt. crucis patibulū ꝓprijs scapulis im posuerūt. ꝛ latronē mētiendo ī loco despecto tpe sacro co/ rā boīm mltitudīe nudū su spēderūt. Ħ talia mlta agētes vt suppressa boni noīs opio/ ne et fama sceleratissimū oī/ b⁹ ꝯprobarēt. Heu q̄tū hec diffamia ꝯtristabat innocē/ tissimū cor dñi. Ħ estiare po/ terit q̄ ei⁹ dignitatē cogscit. Si eīm ꝑ fama sua defendē da. etiā boies pctōres vitā exponūt. atꝫ crudel' iudicat q̄ famā negligit. idcirco bo/ nis ꝛ dignis nihil amari⁹ le siōe fame. necesse ē lōge ma/ gꝭ tristatū de sua ifamia fuis se dñm q̄ quecūqꝫ mortalē pux boiē. ꝛ q oim dignissi m⁹. ꝛ q mltꝭ simplicib⁹ scan dalū itulit ac ꝯuersiōis tar/ ditatē pñtib⁹ ꝛ futurꝭ. maxie āt ex eo q oīs ifamāis blas/ phemia xpo irrogata redū/ dabat i vilipendiū pr̄is. sic īpe ait. Qui me spnit spernit eū q̄ me misit. Lu. x. Sꝫ pa tris glā ꝛ bonorē sūme de/ siderauit. iō ei⁹ inbonoratio sūme ipm ꝯtristabat. ꝓpt q̄d freq̄nt iudeos ꝑ sua debone statōe arguebat. vt pꝫ ex de/ cursu euāgelistaꝝ. Sꝫ licet supprimere ol studio nomēn ꝛ famā dñi molirent iudei. mērita tū est iniq̄tas sibi Et vñ āpl⁹ eū infamabāt inde āpli⁹ glorificat⁹ ē. dicēte pau lo. Propter h̄. s. crucis igno miniā exaltauit eū ds et de/ dit illi nomē qd̄ ē sup omne nomē ꝛc. Phil. ij. Qd lꝫ pn/ cipalr ī irrogatiōe factū ē. tñ nec bodie sine glīa pr̄is fuit dū miracul' mltꝭ eū clarifica uit. Nā ꝛ loc⁹ ipse ꝯtremuit. portare dñm nō sustinens. sol radios retraxit. nuditatē corpis videri nō ꝑmittens. mors dñi monumēta apuit. et latro dñm publice ꝯfitēs ab eo veniā obtinuit atꝫ re/ gnū. Eya o nūc deuota aīa atꝫ scā b⁹ imaculati agni sā guīe ricta ꝛ redēpta ne fati/ gerꝭ nūc assistere nulla pēaꝝ fatigatōe vincibili spōso tuo leua cordis ocl'os et suspice q̄m exaltat⁹ est a t'ra in q̄ vbi caput reclīaret nō iueīt dñs ds tuus creator tuus. redē ptor tu⁹. amator tu⁹. inocēs eterni pr̄is fili⁹. Specta cu/ lum fact⁹ ē angelis. mundo et hominibus. Angelis qui dem admiratōis magne nō ꝯpbendentib⁹ tantā filij dei

iniuriā. vt ſm Eſa. vaticiniū admirādo q̄reret. Quis eſt iſte q̄ venit de edom tīctꝫ veſti bꝰ de boſra. ꝛ cetera q̄ ſequunt̄ eiuſdē .lxiij. Mūdo ſp̄o tāq̄ ꝓdigiū ꝛ cōmotio capitis in pplis tāq̄ purgamētū mūdi et oīm peripſima. ſed hoīb9 p̄ñs ſtat mediator eoꝝ in cō ſpectu p̄ris ſui in ꝯfractōne vt auertat irā eiꝰ ne diſꝑdat eos. Vere ſtat ī ꝯfractōe. q̄ oīs eīm toto corꝑe ꝯfractus tñ nō cadit mēte. ſtat ꝯſtāter in pſeuerantia bone volūta tis. Vide q̄uo extēdit manꝰ ſuas vt trahat oīa ad ſeipm̄. caue ne ſponte tua elabaris volūtate. ne ab eo auertarꝫ Nam h̄ eſt o aīa ſpōſus tuꝰ candidus ꝛ rubicūdꝰ. candi dus p innocentiā. rubicūdꝰ p ſanguīs ſui purpurā. Vi de et ꝯſidera an tunica ſpō ſi tui ſit an nō. Ecce fera peſ ſima rabies leonina plebs iudaica deuorauit illū mor te turpiſſima piter ꝛ acerri ma ꝯdēnauit filiū ſuū frēm tuū. ſponſum tuū. Attende q̄uo ap̄lo teſte ad Gala. iij. Pro nob̄ maledictꝰ factꝰ eſt nudus pendēs in ligno inter maledictos omnium patēs blaſphemijs ꝛ maledictꝫ. vt nos a maledictōe ꝑpetua li berarer. Circūſpice trāſiēs p vias. dies antiq̄s memo rare. p̄ſentes attende. ꝛ vide ſi eſt dolor ſilis ſicͭ dolor me us. Dixerat in ethicis olim gentilis ille Areſtotiles. q̄ omniū terribiliū terribiliſſi mū eſt mors. ſꝫ ecce h̄ penaꝫ morte amariorē niſi q̄ ipſa pena mors eſt ꝓducta. Jdō ap̄lus ꝯmēdās dñi obediē tiā ad Phil. Et factꝰ eſt inq̄t obediens vſq̄ ad mortem. mortē āt crucꝫ. paꝝ dixit. vſ q̄ ad mortem. niſi adderet mortem āt crucꝫ. q̄ morte ni hil peius fuit ſm Aug. inter oīa genera mortiū. q̄ ibi do lores acerrimi exaggerātur ꝛ cruciatꝰ. ꝓpt̄ q̄ꝝ finitiōem etiā mors ip̄a dulcꝫ apparet. Non eīm crucifigi occidi fu it. ſed in mortꝫ doloribꝫ diu tius viuere et in ꝓductiore cruciatu ſemper mori. Heu heu q̄ntꝰ dolorꝫ cruciatꝰ nu di extēti ac vulnerati corꝑis tenerrimi ſp̄ ꝓ maledicte ple bis ſalute multiplicibꝫ labo ribꝫ fatigari O q̄ profunda amaraq̄ vulnera benedicta rꝫ manuū crudeliter ligno cōfixarū. q̄ compeditos ſol uere. eliſos erigere. ſuiſq̄ ac

tactib⁹ vniuersas infirmita/
tes solebāt curare. O q̄ȝ ito
lerabil' pedū trāsfossio. q̄ ad
suoꝝ crucifixoꝝ iudaice scȝ
gētis salutē ⁊ pacē sp̄ directe
fuere. O q̄ȝ triste ac reclinatū
caput mille spinaꝝ pūcturis
pforatū. facies q̄ȝ pallēs liuo
re ⁊ sanguie obducta imun/
dis q̄ȝ bestiaꝝ sputis sordida
ta. alapis tumida. vellicatōe
q̄ȝ turpit' exarata. q̄ pupillos
⁊ viduas ⁊ miseros sp̄ cōso/
labat'. Desiderabāt sp̄ hanc
faciē videre famuli dei. Nā
et Moyses ait. Si inueni
grāȝ in ꝯspectu tuo ostende
mihi faciē tuā. Regius pph̄a
Ostēde nob̄ faciē tuā et sal/
ui erim⁹. Et in canticis. Ostē
de michi faciē tuā. q̄r facies
tua decora. ecce ascendit ho
die o aīa in altū. vt ab omni
bus facies desiderata vide/
ret'. iclinauit eā vt caute ꝯspi
ceret'. Eya q̄s nō videat q̄s
h̄ gemit⁹ lacrimas q̄ȝ ꝯtineat
qm̄ sic piū ē gaudere pio ie/
su. ita piū ē flere lacrimantē
ihm. ad h̄ o sunamitis intue
re. ⁊ lege libꝝ hūc corā ocul'
tuis expansum in quo et si
ab eterno p̄ omia viuus in/
scp̄sit clemēt' s̄m illō Joh.
Qō factū est in ip̄o vita erat
tū hodie i carne scp̄t⁹ interi⁹
q̄dem tristicia ⁊ dolorib⁹. fo
ris aūt stilo ferreo atrocissi/
mis vulnerib⁹. l'ris nedū vi/
sibilib⁹ sȝ etiam palpabilib⁹
tam grossis q̄ȝ indelibilib⁹.
sic p̄ Esa. p̄dixit. Nūq̄d mu/
lier p̄t obliuisci infantē suū
vt nō misereat' filio vteri sui
et si illa oblita fuerit. ego tū
nō obliuiscar tui. Ecce i ma
nib⁹ meis descp̄si te. Hic est
liber quē Ezechiel vidit in/
tus ⁊ foris scp̄tū. in q̄ scriptū
asserit lamētū. carmen. ⁊ ve.
Ve int⁹. lamētū foris. lamen
tat⁹ eīn est nedū oculis fun/
dens lacrimas. sed etiā toto
corpe sāguieas guttas. sȝ q̄/
lia crimia. nā ⁊ de ip̄o psalle
bāt q̄ bibebāt vinū puto q̄a
int⁹ cantauit corde grās p̄ri
p pditi hoīs liberatiōe. foris
ptulit ore v̄ba intrīseci dolo
ris. q̄ ita dolorē declarabāt
vt nō min⁹ plena salute occu
lētiora sacramēta p̄ijs auri/
bus explicabant. Sȝ ad no
strū p̄positū dūtaxat tracte/
mus inq̄ntum dolorem in/
timū expssere. Audiā⁹ itaq̄ȝ
p̄mam elegiaci carminis sui
clausulā quā de cruce plen⁹
cruciatu modulauit Lu. P̄r
inq̄t dimitte illis. non enim

sciũt q̇d faciũt. Solēt patiē
tes ide ap̄li⁹ lamētari vñ pl⁹
acerbi⁹ ve dolēt. ita p̄mũ pa
tiēs dñi x̄bũ ĩlesior aĩ ei⁹ tri
sticia edidit atq̃ dolor. hic ei
mag̃ patit̃ p cui⁹ ablatõe p̄/
mũ d̄pcat̃. Nouit ēn̄ trũ pater
nã maiestatē offēdũt pctã i/
pior. q̄ diuia offēsa qm̄ pl⁹
cũctis displicuit. oib⁹ corpali
b⁹ pēis pl⁹ affligit. d̄ q̄ s̄. p. q. r
m̄lta sũt posita. Et q̄uis p
oim pctis nimis doluit. ma
xime tñ p maris. Maximũ
aũt pcm̄ fuit crucifixio filij
dei. Nã sic vult. b. Ans. li. ij.
Cur d̄s hõ. c. xiiij. Minima
lesio illi⁹ p̄sone peior fuit q̄
pcm̄ oim hoim sit malũ Et
iterũ. Ad violētã erepcõem
vite corpal' hoĩs xp̄i nll'a im
mēsitas vl' multitudo pctõ/
rũ extra p̄sonã dei cõpari p̄t
Nimiũ itaq̃ de pctõ suorũ
crucifixorũ tristabat̃ p q̄nto
p h̄ g̃uissime maiestas offen
debat̃ dĩ. Et q̃ pctã nõ p̄nt
deleri nisi p deũ remittētem
culpã siue offensã. iõ orat vt
cesset diuia offensa p remissi
onē pctõrũ dicēs Pr̄ dimit/
te ill'. rc̃. Nec frustra orauit.
qm̄ q̄ orauit efficacit̃ ĩpetra/
uit. sic̄ ait Leo ser. q̇ incipit.
Desiderata nob. De b⁹ orõ/

nis potētia fuit vt p̄dicatiõ
Petri ap̄li ex his q̇ dixerũt.
Sangnis eius super nosr
super filios nostros. multo
rũ ad pniaz corda ↄuerteret. r
vna die baptizarēt̃ fere tria
milia iudeorũ. fieretq̃ oim
cor vnũ r aĩa vna. paratorũ
p eo mori quē popocerant
crucifigi. Sz qd̄ nõ solũ do
loris iterni sz r amoris inau/
diti ac benignitatis fuit ac
doctrine alij s̄moni r tēpi re/
seruãdũ est. atq̃ ad cet'a p̄ce
dēdũ. Jo. Sc̄psit aũt r Pi
latus titulũ cause ei⁹ r posu/
it sup crucē sup caput eius.
Jo. Erat āt sc̄ptũ. Matth.
Hic est ih̄s nazaren⁹ rex iu/
deorũ. Jo. Hũc g̃ titulũ m̄l/
ti legerũt iudeorũ. q̃ p̄pe erat
ciuitatez loc⁹ vbi crucifixus
erat. r erat scriptũ hebrayce
grece r latine. Dicebãt g̃ pi/
lato põtifices iudeorũ. Noli
scribere rex iudeorũ. sz q̃ di
xit rex sũ iudeorũ. R̄ndit Pi
latus. Qd̄ sc̄psi sc̄psi. Et s̄m
the. iõ iudei p̄curabãt scribi
titulũ. ĩtēdētes p hũc illuso
rie vitupare opinionez ei⁹ q̇
regē faciebat seip̄m. vt sic p̄/
terEūtes sui misereri nõ va/
lerēt. sz mag̃ ei tāq̃ tyrãno
insultarēt. iõq̃ ĩ triplici emi/

nētiori ligua. hebrayca ꝓpter iudeos in lege gl'antes. greca ꝓpt' gētium sapiētes. ⁊ latina ꝓpt' romanos iā pene oībꝰ sapiētibꝫ iperātes. Verū q̄d dē qd̄ ipi in ɔtumeliā sollicitabāt. alit' q̄ȝ voluerīt; Pilatꝰ exeq̄r. ad eiꝰ scȝ laudē ac regni ɔfirmatōēȝ. vn̄ ⁊ Pilato dixerīt. Noli scribere. rex iudeoꝝ. sȝ q̄ dixit. rex iudeoꝝ sum. Jō augꝰ. sup Joh̄. eos alloquēs ait. Quid loq̄mini insani. q̄d fieri ɔdicitis q̄d mutare nullo pacto potestis. nūq̄d em̄ ꝓpterea nō erit verū. q̄ Jesus ait. rex iudeoꝝ sum. Si corrūpi nō potest qd̄ Pilatꝰ scp̄sit. corrūpi pōt qd̄ veritas dixit. Nam ⁊ confirmando q̄d scp̄serat. ait pilatꝰ. Qd̄ scp̄si scp̄si. vt impleret' scp̄tura. Ne corrūpas tituli inscp̄tōȝ. Rex ḡ ē xp̄s iudeorū. imo ⁊ gentiū. sed iudeoꝝ circūcisiōe cordis in spū nō lr̄a. q̄ꝝ laus nō ex hoībꝫ sed ex dō ē. ꝑtinentiū ad hierl'm liberā mr̄ēȝ miscdiaȝ eternā in celis. saram spūalē ancillā ⁊ filiū eius foras d̄ domo libtatis eiiciēte. Jo. Itaq̄ respōdit Pilatꝰ. q̄d scp̄si scp̄si. q. d. q̄d dixi dixi. Hec Augꝰ. Que ⁊ in h̄ dolori addiderīt

q̄ veritatē quā gētilis alienigena ɔfirmabat electꝰ suusq̄ ꝑplus cui ipam tam multipliciter in ꝓphis nūciauerat tam inuidiose om̄imode impugnabāt. Jo. Milites ḡ cum crucifixissent eū acceperūt vestimēta eiꝰ ⁊ fecerūt q̄tuor partes. vnicuiq̄ militi ꝑtem et tunicā. Erat aūt tunica incōsutilis desup cōtexta ꝑ totum. Dixerūt ḡ ad iuuicē. Nō scindamꝰ eā sȝ sortiamur de illa cuiꝰ sit. vt scriptura impleret' dicēs. Partiti sūt vestimēta mea sibi. et sup vestem meā miserīt sortē. Et milites q̄dem h̄ fecerūt. Ad lr̄ām patet p'es xp̄m tunicas habuisse. q̄tuor q̄ȝ crucifixores fuisse. q̄rū spoliatio domini afflictiōēȝ adauxit. Nam s̄m Chrys'. non parua abiectio hec christi erat. q̄si em̄ totaliter dehonoratum et omnium vilissimū in christum hec agebant. in latronibus autem nihil tale operati sunt. Diuidere enim vestimenta in cōdemnatis in valde vilibus fit et abiectis et nichil aliud habentibus. Scd̄m Theophilum aūt ad obprobrium hec faciebant et ex quadam lascivia

q̃si subsannatiue diceret. q̃a se regē dixerat habeam⁹ sit̃ aliqd d regijs vestimẽtis. Etiã eo apl'o dñm h̃ spoliatio cõtristabat. q̃ vestes ille q̃s forte suis mr̃ charissima cõparauit laboribꝫ aut texuit manibꝫ cederēt tã idignis. Sꝫ nõ vacãt h̃ a mysterio q̃ pulcre pseq̄t Aug⁹. omel. cxviij. sup Ioh. Sed ad vlteriora ꝑgeram⁹. Math. Sedētes scꝫ milites suabãt eũ. ne scꝫ euaderet. aut aliq̃s eum de cruce viuũ deponeret. Sꝫ diligētia militũ ꝛ sacerdotũ nobꝫ ꝓfuit vt maior ꝛ aptior resurgēt̃ virtus appareret. Math. Pretereuntes autē blasphemauerũt eũ. mouētes capita sua ꝛ dicētes. Uah q̃ destruis tēplũ dei ꝛ i triduo illd reedificas. salua teipm. si fili⁹ dei es descēde de cruce. Sit̃r ꝛ pncipes sacerdotũ illudētes ad alterutrũ cũ scribis ꝛ senioribꝫ dicebant Alios saluos fecit. seipꝫ nõ pt saluũ facere. Si rex isrl'ē descēdat nũc de cruce ꝛ credim⁹ei. Cõfidit i deo liberꝫ eũ si vult. Dixit eñ. q: filius dei sũ. Luc. Et stabat ꝑplus expectãs et deridebant eum pncipes cũ eis. Illudebant ãt ei ꝛ milites. ꝛ postq̃ dicerat. Sitio. accedētes et acetum offerētes illi ꝛ dicētes. Si tu es rex iudeoꝝ saluũ te fac. Animaduertite km̃i inauditã rabidoꝝ beluinaꝝ seuiciã. naturaꝝ hois penit⁹ deserentes. oĩs misericordie ꝛ mansuetudis exortem Supmirũ videt̃ qũo tãtaꝝ atrocitatē in tam afflictum. piũ. ꝛ in nullo oblatrantem hominem poterant exercere. Nusq̃ vidim⁹ nec aliq̃n audiuim⁹. aut legim⁹ etiã in extremo supplicio iudiciũ sine miscd'ia fieri q̃n saltem aliq̃ ex pte vel in ipã mort̃ inflictione q̃tũ ẽm gen⁹ mortis ꝛ datam snĩaꝝ fieri potuit cõpassio ꝛ miscd'ia impēderet ad min⁹ in ꝟbis ꝯsolatorijs si min⁹ in factis potuit exhiberi. etiã scelera tissimis hominibꝫ. parricidis aut fratricidis. ciuiũ aut patrie traditoribꝫ aut q̃libet intolerabilia damna inferentibꝫ. Sed ecce innocentissimo ih̃u qui nihil mali intulit. sꝫ bona tribuit. nũq̃ obfuit sꝫ ꝓfuit oĩs mĩa negat̃. Q̃ eñ nihil mali intulerit titul⁹ ipē ꝛ illa te blasphemie q̃ crimē nullũ poterãt ipingere clare ꝓbãt

Quātū ꝓ boni tribuit. etiā i pc̄is atrocissimis declarat Ecce vir ꝑmo bñdicti ozis cu⁹ finit.q̄ oim pc̄ap.doloꝝ ⁊ iniuriaꝝ.imo mr̄is fratrū ⁊ aicoꝝ imemoꝛ.ꝓ eis.s.inimicis suis crudelib⁹ prez atten tissime īterpellabat.ne illa te sibi iniurie i mal' tp̄is cede/rēt.ꝫ remitteꝛ culpa.⁊ debi/ta eis dānatio sempiterna. Sz nihil mota sūt saris du rioꝛa corda.ꝫ ꝓ optīs vices pessimas reddidere. Nā ne/q; plagi ei⁹.nec vulnerib⁹.n sanguis ꝓfluuio.nec fluuio. nec imineute iam moꝛte sa/tiari queūt.magi ăt oīa h̄ qi modica ac īsufficiētia puipē dentes.quē nec maib⁹ n .. beribꝫ nec sputis attingere valuerūt.blasphemijs.ipꝛo/perijs.irrisiōib⁹.ac motu ca pitis incredibili furia lacesce bant.q̄ hūana abhoꝛret na/tura. vltio afflicto supplicio quā poterāt afflictoꝝ supad dēte s. De trib⁹ aūt insulta/bāt. De iactantia. Joh. Uah q̄ destruis tēplū dei ⁊c. Se cūdo de potētia. Alios sal/uos fec.⁊c. et Si rex isrl' es. ⁊c. Tertio de vana fiducia ibi. Cōfidit i deo.liberet eū si vult.dixit eñ.q̄ filⁿ dī sū.

Imponebăt autē xp̄o duo. Primū.q̄ dixerat se xp̄m i lege ꝓmissū. Secōm.q̄ dixe rat se regē iudeoꝝ. Primus tāq; legi ꝯriū iꝓperabant crucifixo dño iudei. Secōm tāq; romano impio ꝯriū im ꝓperabāt milites romani mosayce legi ignari. Ut aūt aiūt. Si rex isrl' es descēde nūc d cruce.⁊c.ex diabolico loquunt instinctu.q̄ d hoc btūs Leo in ser.qui incipit Expectatōi vrē ait. Princi/pes sacerdotū q̄b⁹ indulgē/tiā saluatoꝛ petebat.suppli/ciū crucis irrisionū aculeis asꝑabāt.⁊ in quē maib⁹ am/plius seuire nō poterāt.lin guaꝝ tela iaciebant Et i ser. q̄ incipit Cū multis modis idez inq̄t. Principes iudeo rū legisq; doctoꝛes.nec con scientie impietate cōpūcti nec effectu sceleris mitigati fituris clauoꝝ addebant te/la linguaꝝ dicentes. Alios fec saluos. Nā sic testat bea tus Bern.in ser. de pasca q̄ incipit Uicit leo. Dolet ve/nenati serpēs astucia.exalta tū in deserto serpentē eneū cu⁹ intuitu sanēt vulnera q̄ inflixit.alioq̄n q̄ alio istigā/te misisse credim⁹ vxoꝛē Pi/

lati ad ipm dicẽte Nihil tibi
⁊ iusto illi. mlta ei passa sum
hodie p visũ ꝓpt eũ. Timebat
ꝗ iã tunc. ꝗ nũc matie. ꝟtute
cruc ꝫ eneruari se sẽtiẽs ini/
mic⁹ sera ducit pniã. Et ꝗs i
stigauit ad crucifigẽdũ. isti/
gat ad suadẽdũ vt ð cruce de
scẽdat. Nouerat ꝗtũ p salu/
te illi⁹ ꝓli zelũ gerere videt
dñs. ꝓptea maliciose nimis
liguas erudiẽs blasphemo
rũ suggerebat vt dicerẽt. de
scẽdat ⁊ credim⁹. ꝗsi nihil iã
possꝫ obstare ꝗn descẽderet
ꝗ eoꝝ credulitatẽ tãtope de
siderarent. ꝫ nõ mouet vana
pollicitatõe ꝗ nouit oim cor
da. sic nec exꝓbratiõe ⁊ blas/
phemia mitissim⁹ oim mo/
uebat. Sed audiat ꝗd ad ħ
rñderit xp̃s p ꝓphaꝫ. Querꝫ
signũ iudee. Expecta me in
die rsurrectõis mee. Si vis
crede maiora tibi iã opa de/
mõstraui. Multiplicaui sig
naꝫ. pfeci heri ⁊ pdie. ho
die habeo cõsũmari. An nõ
erat mai⁹ ꝗd vidistꝫ e corpib
obsessis exire malignos. et e
grabatis suis exilire palyti
cos ꝗꝫ e maib meis vl pedi
bus resilire clauos ꝗs ifixi/
stis. Sꝫ patiẽdi ẽ tps. nõ est
faciendi. Et passiõis tps sic
frustra ꝑuenire cõnat⁹ es. sic
nec poterꝫ ipedire. si adhuc
gñatio pua ⁊ adultera signũ
ꝗrit. nõ ei dabit signum nisi
Jone ꝓphe. nõ signũ descen
siõis. ꝫ resurrectionis. Hec
Bern. Cryß. oml. xij. Consi
dera inꝗt nunc vocẽ filioꝝ
diaboli ꝗuo imitat paternã
vocẽ. Diabol⁹ dicebat. Si
fili⁹ dei es. mitte te deorsum
Et iudei dicũt. Si fili⁹ dei
es. descende de cruce et cre/
dim⁹ tibi. De ꝗ erroꝝ fonte
iudei. inꝗt Leo ser. ꝗ icipit.
Expectatõi vĩe. de ꝗ inuidie
lacu taliũ blasphemiaꝝ ve/
nena potastꝫ. Quis vob ma
gister tradidit. ꝗ doctrina p
suasit ꝙ illũ regẽ isrl. illũ dei
filiũ crede deberetꝫ. ꝗ se cru
cifigi nõ sineret. aut a ꝯfixio
ne clauoꝝ liberꝫ excuteret. ñ
vob ħ legꝫ mysteria. ñ pasca
lis obseruãtie illud. habun/
deqꝫ legistꝫ ꝙ ad detestabilẽ
vñi sceleꝝ impietatẽ et ad vo
luntariaꝫ dñi ptinet passio/
nem. Ipe em p Esa. loquit.
Dorsum meum dedi ad fla
gella. maxillas autem meas
ad palmas. Faciem autem
meã non auerti a confusio/
ne sputoꝝ. Ipse per Da/
uid. Dederũt inꝗt in escam

meā fel. ⁊ in siti mea potaue
rūt me aceto. Et iterꝫ. Circū
dederūt me canes mlti. ꝯsiliū
malignātiū obsedit me. Fo
derūt man⁹ meas ⁊ pedes me
os. dinūerauerūt oia ossa mea
Ipi ꝟo ꝯsiderauerūt ⁊ inspexe.
me. diui. si. vesti. mea ⁊ super
vestē meā miserūt sortē. Nec
legistꝫ. dn̄s descēdet ꝺ cruce
sꝫ dn̄s regnuit a ligͦ. Et btūs
Amb. tractās idē ꝟbū. Si
rex isrl̄ es. ⁊c. ait. O stulte et
cece grex sacerdotū. nūqd i/
possibile est ei de puo stipite
ligni descēdere q̄ descēdit a
celoꝝ altitudine. Nūqd tua
vincl'a possent illum tenere
quē celi nō pn̄t cape. nō vēit
vt se libaret. qꝛ sub ꝟuitute n̄
erat. sꝫ vt nos de ꝟuitute re/
dimeret. Uerūtamē fraudu
lēta ē eoꝝ ꝓmissio descēdat
⁊ credim⁹. Ait Jo. cryſ. sup
Mat. Mai⁹ fec̄ surgēs de
sepulcro ⁊ n̄ credidꝫ. nūc si ꝺ
cruce descēderet n̄ crederetꝫ
Hoc ipꝫ euidentꝫ pbat pecu
nia ꝓmissa custodib⁊ ⁊ resur
rectiōe vt dn̄m resurrexisse
a mortuis negarēt. ⁊ ab apo
stol' furatū ipis dormiētib⁊
mētirēt. vt dic̄ Mat. vl ideo
q̄i rn̄dēs dolositati iudeoꝝ.
Leo ait ser. q̄ icipit Cū mltꝫ

His vocib⁊ vr̄is Si rex isrl̄
es ⁊c̄ stultꝫ ⁊ blasphemis red
dūt oia elemēta rn̄suꝫ. ⁊ vnā
sil' i vno sn̄iaꝫ ferūt. celū. t̄ra
sol. sidera. qꝛ indignos vos
suo misterio ꝓtestātes terri/
bili motu insolitoqꝫ defectu
tenebras mūdo vr̄e cecitatꝫ
ostēdūt. Sꝫ ecce nō satꝫ fuit
saluatorē nr̄ꝫ irrideri ⁊ blas/
phemari a cedētib⁊ ⁊ obꝟuā
tib⁊ eū. a p̄tereūtib⁊. a p̄ncipi
b⁹. scribis ⁊ seniorib⁊. a pplis
stātib⁊ ⁊ expectātib⁊. a militi/
bus ⁊ gētib⁊ tāq̄ opprobriū
hoīm ⁊ pleb abiectoꝝ. ꝟbis ⁊
irrisoriis signis. q̄ n̄ nisi vilis
simis solēt exhiberi ꝑsonis.
nisi etiā i maiorē sui ꝺspectū
a sceleratissimo hoīe ad mor
tē dānato sil' pēa crucꝫ labo
rāti ꝓ suis latrociniis mor
morito auctori vite sibi isul/
taretꝫ. nam Lu. Un⁹ ꝺ his q̄
pēdebāt latrōib⁊ blasphēa/
bat eū di. Si tu es xp̄s sal.
fac temetipm̄ et nos. Ex ꝟo
Mat. ⁊ Mar. ipꝓbabāt ei et
ꝯuiciabātꝫ. breuitꝫ hūc locuꝫ
ꝑstrigētes. plr̄ꝫ nūeꝝ posuerūt
ꝓ singl'ari q̄d fieri i scp̄tura
isolitū nō ē. vt ꝺcla. Be. sup
Lu. aut locuti sūt mō q̄ fa/
ctū vni⁹ refertꝫ ad plr̄es. q̄o
societas dicitꝫ aliquid facere

dū vn⁹ de societate ħ fac. vt dič Lv. sup Math. Vel fm Hiero. Primo vtq̃ latronū blasphemauit. s3 alt'videns patiā3 xp̄i r sig̃ in reb⁹ insen sibilib⁹. i xp̄m credidit. porrē blasphemiā seq̄nti cōfessiōe alteriusq3 correptōe emēda uit. Nā ei q̄ i blasphemia p/ seuerauit. Lu. rn̄dēs alt' in/ crepabat eum di. Neq3 tu ti mes deū. q in eadē dānatōe sum⁹. nam digna factis reci pimus. ħ v̄o nihil mali ges/ sit. Benigne q̄dem suscepit dn̄s nec rpudiauit latronis ↄfessionē r excusatiōe3. S3 q̄ntus putas meror aīa3 no stri saluatoris obruit. vt in tā innumerabili pp̄lo q̄ ad diē festū simul r ad crudele spe/ ctaculū ↄuenerat. non inter amicos. nō int' tot p eū a va rijs lāguorib⁹ sanatos. etiā a morte suscitatos. nēo inuē tus est q̄. p dn̄o patiēte rn̄de re ausus est. r veritatē publi ce ↄfiteri. Vere oēs declina uerūt simul inutiles facti sūt nō est q̄ faciat bonū. nō ē vs/ q3 ad vnū. illum. s. latronez. apud mū dū q̄dē reprobatū s3 nō apō deū. Et certe ↄtume lia est p̄ncipis si p eo vilissi/ ma p̄sona rn̄det r loq̄t. S3

dn̄s vniuersorū latronis publici excusatōe ē ↄtentus Fortior fuit latro iste p̄mo discipulo q̄ puelle vilissime minas tolerare non valuit. Nam vt Chrys. ait O mel'r Spernēs tormēta vndiq3 pp̄lm inspiciēs circūstantez. clamantē ingenti rabie ar/ dētē. nō timuit. nec crucifixi vilitatez q̄ videbat' inspexit. s3 fidei oculis ħ cūcta trāsi/ uit. r hūilib⁹ cogitatōib⁹ cel/ lor dn̄m exaltatū pura mē/ te cognouit. r ip̄i⁹ miscōiam in cruce flagitauit dicēs ad ih̄m. Dn̄e memento mei dū veneris in regnū tuum. Leo in ser. q̄ incipit Exigit fides Que istam fide3 exhortatio ↄsuasit. q̄ doctrina imbuit. q̄s p̄dicator accendit. nō vi/ debat prius acta miracula. cessauerat tūc languentiu3 curatio. cecor illuminatio. viuificatio mortuor. ea ip̄a q̄ mor erant gerēda nō ade/ rant. r tū dn̄m ↄfitet' et regē quē vidit duri supplicij esse cōsortem. Hec ille. Estimo quia v̄bum emissum ↄside/ rauit. quo p suis crucifixo/ rib⁹. actuq3 i eū inhūane fre/ mētib⁹ salutē poscēs patre3 exorauit. q̄d leges r hoīs ex/

cessit ɔditõez. Sic q̄dē dictū ē antiq̄s. Dilige ꝓximū tuū. et odies inimicū tuuz. Dñs ꝑo i cruce ꝑmū dilectõis ef/fectū inimicis ipēdit. in q̄ pl⁹ aliq̄d q̄ȝ homiez eē cognuit. q̄ tā poteter i bono oim suoꝝ inimicoꝝ seuiciā vicit. Faci le q̄z veniā ipetrare posse cō fidit apd eū dū petet. quē tā misericordē ñ petētib⁹. imo iā iāqȝ seuiētib⁹ ɔpbauit. n̄c frustra. q̄n cōtinuo audit a dño. Amen dico tibi. hodie mecū eris i padiso. nō illo ter/restri de q̄ eiect⁹ ē Adā. nec celo empireo. q̄ nemo veniet añ ascēsionē meā. s₃ in padi/si btā fruitõe. Ñā ſm Bedā sup Lu. vita est eē cū xp̄o. q₂ vbi xp̄s ibi regnū. hanc em̄ btām fruitõez pr̄es i limbo statim p⁹ xp̄i mortē habue/rūt. q̄ aīa xp̄i a corpe separata descēdit. ad eosqȝ h⁹ latrõis aīa eiusdē p̄riceps btitudis hodierna die descendit. Et btūs Anſ. Credo dñe credo certe. vbi tu vis. ꝛ vbi tu es. ibi padisus ē. ꝛ esse tecū h̄ est esse i padiso. Qūo venerabi lis ille ɔfessor ꝛ glo͛sus mar tyr tecū fuit p totū illud ho die ꝛ postea oī tpe. Excedit āt inq̄t Leo papa ser. q̄ inci/pit Exigit fides. hūanā ɔdi tionē h̄ ista ꝓmissio. et nō tā de ligno cruci q̄ȝ de throno credit ptāts. Ab illa altitudi/ne ꝑmiū fidei dat. in q̄ cyro/graphū hūane trāsgressiõis abolet. Ecce ſm nr̄i saluato ris ꝑbū i cruce ꝓlatū. oī cō/solatõe ac gaudio plenū. ꝛ a dsperatõis baratro liberās etiā veteratissimos pctõres nihil in se habēs aspitatis vl' amaritudis. ꝛ h̄ q̄dē nobis q̄d aūt xp̄o putam⁹ ne dulcē habeat vocē. aut nō sine cor dis sui suspirio sine grandi tristicia emissa. certe mime. sic nec ꝑbuz ꝑmū. Quis em̄ dubitat valde ɔtristatū do/minū. p eo p q̄ sponte tanta subijt tormēta. hō autez suo pctō deū offendit. sibi para/disū ꝛ terrestrē ꝛ eternū pdi dit. et p vita ppetua mortis miseriā acq̄siuit. p q̄ꝝ recu/peratõne tam dira supplicia ac mortē auctor vite sustinu it. Sicut g̃ in ꝑori ꝑbo quo diuinā offensam remitti po stulauit sup modum de ipa offensa doluit. ita ꝛ nūc cum pditam hereditatem primo omniū huic latroni ꝓmisit et prestitit. de eius amissiõe quantū ad totuz genus hu

manū inteñtissime tristabat.
Nec mirū cū ob eandē cāz su
scitaturꝰ lazarꝰ spū īfremuit
ac lacrimas multas fudit.
Sz nec tpalia dāna z pēnās
inimicoꝝ suoꝝ .ciuitatis scz
hierl'z discipul' suis ɔmēora
ri poterat nisi cū singultibꝰ at
qꝫ fletu. z de h̄ s̄. Triste ḡ fu
it dño hāc felicitatē vni pol
liceri q̄si pegrio z aduene.et
eā nō sine sua morte redde
re.quā sua culpa pditam ve
lut hereditatē ꝓpriā totū genꝰ
hūanū possidere debuit gr̄s
sine labore. Adauxit dolorē
dñi.qz fructꝰ passiōis tante
iā actu exhibite in vno solo
apparuit.quē licz acq̄siuit tñ
aliū amisit. Siqdē lucratꝰ ē
dñs latronē. z pdidit disci
pulū pditorē. Sz z inde am
pliꝰ lugebat corde.qm venia
huic latroni misericordit z
facile ɔcessa q̄ cūctos accēdē
et ad eāꝫ accedēdū cū grāꝝ
actōe sine mora ad eū tā pa
ratū suscipe debuerat allice
re. plurimis ingt̄ erat susa
occasio differēdi pniaz z dā
nabil' ɔscp̄tōis.q̄ hac facili
tate venie latroni i extremis
ɔcesse stulte z igtissime pctā
sua ɔtinuāt in finē. Ob h̄ iu
sto dei iudicio nec in extre
mis pniaz quā vsqꝫ tūc spō
te distulerāt habituri. Sic
ḡ salus vniꝰ ꝓ occasionē fuit
dānatio plurimoꝝ. occasiōe q̄
dē dico nr̄a malicia acceptā
non illiꝰ benignitate datam
Sic ḡ ea etiā q̄ videbāt do
minoꝰ ɔsolatiōis aliqd affer
re tristiciā augmētabāt. Si
cut z dilectissime mr̄is p̄sen
tia aliorūqꝫ eiꝰ morte dolen
tiū amicoꝝ. De q̄bꝫ Jo. ɔse
q̄nt ita dic̄. Stabant iuxta
crucē ihu Maria mr̄ eius z
soror mr̄is eiꝰ Maria cleo
phe.et Maria magdalena.
Solet tribulatꝫ refrigerio
esse amicoꝝ p̄ntia dū ab eis
ɔsolatio aliq̄ sperat.sc̄ dicit
Salo. Eccs.iiij. Ue soli qz
cū ceciderit nō hꝫ subleuan
tē se. Meliꝰ est ḡ duos sil' eē
q̄ vnū. hn̄t eñ emolumen
tū societatꝫ sue. Si vnꝰ ceci
derit ab alto fulciet. Sz tri
stissima fuit h̄ p̄ntia. z matri
stāti z filio pendēti. Adde qꝫ
vsqꝫ hodie eiꝰ deuota memo
ria potēs est resoluere in la
crimas durissima q̄qꝫ corda
Sic in omel. solēni Rufi epi
sup stabat scribit. In his in
q̄t ꝓbis ineffabilis q̄dā vir
tus abscōdita manet. q̄ tam
potens est ad resoluendū fi

deliū lacrimas i celestē dul/
cedinē vt si etiā durissimus
aliq̄s stupēde passionis dn̄i
Jesu lectōnem auditā sicco
corde ꝛ vultu ptransierit. cū
ad h̄ ꝟba ventū fuerit in q̄bꝫ
recitat̄ illiꝰ bn̄dicte ꝟgis iux
ta filij sui crucē statio. mori/
entꝫ filij ad mr̄ez respectꝰ et
allocutio. finalis illa recom
mēdatio. illa deniq̄ꝫ illiꝰ ma/
tris a suo filio deflēda sepa/
tio a lacrimis se ɔtinere ne/
quaq̄ꝫ possit. Tractemus et
nos paulo diffusius h̄ eadē
ꝟba si forte cooperante eiusdē
filij et mr̄is gr̄a mēs nr̄a ad
ɔpassionē valeat vberiꝰ ex/
hortari. Stabat itaq̄ꝫ. Jo/
hānes. iuxta crucem ih̄u mr̄
eiꝰ. vere sp̄ h̄ mr̄ stetit mente
ꝛ corpe. et moꝝ siue gestuuꝫ
honestate. Siq̄dem mēte a
fidei integritate. caritatꝫ pfe
ctōe. ꝟtutū culmie nec aliqn̄
cecidit. nec descēdit Nam vt
Bern̄. ait ser. cuiꝰ pncipiū est
Signū magnū. Defectꝰ ois
sub ea ꝛ q̄cq̄d fragilitatꝫ seu
corruptiōis ē excellētissima
q̄dā sublimitate p̄ ceterꝫ om
nibꝫ excedit ꝛ suggredit̄ cre
aturꝫ. cuiꝰ oia tā excellētirra/
diata noscunt̄. vt nihil in ea
nō dico tenebrosū sꝫ nec ob
scurū saltē vl̄ minꝰ lucidū. sꝫ
ne tepidū q̄dē aliq̄d ꝛ nō fer
uētissimum liceat suspicari.
Hec Bern̄. Sed nec ipsam
fidē eiꝰ integerrimā nec cha/
ritatē feruētissimā nedū ad
filiū sꝫ ꝛ pximū. imo seuissi/
mos ad lictores filij sui cru/
cifixores in horrēda mortis
sue hora. aq̄ ml̄te tribulatio
nis extinguere. ac ɔpassiōis
flumia obruere potuerunt.
Stetit ꝛ corpe q̄ sola amicꝫ
cūctꝫ timentibꝫ. discipulisq̄ꝫ
eo relicto fugiētibꝫ. infirmis
q̄s curauerat. turbisq̄ꝫ quas
miraculose pauerat. mortu
is q̄s suscitauerat nō cōpa/
rentibꝫ. ceteris ꝟo insultan/
tibꝫ ac irridēdo blasphemā/
tibꝫ nō fugit. nō deseruit. sed
parata mori cū filio impter
rita ac imobil̄ fidel̄r assiste/
bat. vt ꝟe de ipa itelligi pos/
sit illō Eccs. j. Generatio p̄/
terit ꝛ generatō aduenit. ter
ra āt in eternū stat. Genera
tio p̄terit qn̄ Petrꝰ cū ceterꝫ
eccl̄ie pncipibꝫ fugit. Gene/
ratio aduenit qn̄ latro ꝓpter
sua forefacta suspensus au/
diuit Hodie mecum eris in
paradiso Terra āt illa bn̄di
cta q̄ vite fructū ꝓtulit. i eter
nū stat immobilis. nequaq̄ꝫ

a moriēte rcedēs quē nuſq̄ꝫ
dereliq̄rat viuētez. Hāc ma
tris īmobilē ſtatōez p̄uidēs
ꝓpha Eſaias cū dn̄i derelic/
tionē i paſſiōe ſua deſcribe/
ret i pſōa dn̄i dicēs. Torcu/
lar calcaui ſol⁹. non ē auſus
dicere. ꝛ d̄ gētibꝫ n̄ ē hō mecū
ſꝫ reſtricti⁹ dixit. ꝛ d̄ gētibꝫ n̄
ē vir mecū. qꝛ virꝫ fugiētibꝫ ꝛ
timentibꝫ ſola inr̄ fidel'r ſta/
bat. affectu ꝯſtātiſſimo deſi/
derās mori cū filio. Hic be.
Amb. ſup Luc. Loq̄uerat p
filij mortē mūdi redēptōem
Aula regal' putabat ſe ꝛ ſua
morte publico muneri ali/
q̄d additurā. Sꝫ ih̄s n̄ ege/
bat adiutore ad oīm redem
ptionē. qꝛ dixit. fact⁹ ſum ſic
hō ſine adiutorio int̄ mortu
os liber. Suſcepit q̄dē ma
triſ affectū. ſꝫ nō q̄ſiuit hoīs
auxiliū. Hec Amb. Stetit
ꝛ v̄go pudiciſſima geſtuum
honeſtate. q̄ vt i omel'. ſuper
ſtabat d̄r. i tāta cordis ama
ritudīe cū. ſ. corde tā amarū
dolorez geſtauerit ſic de tali
morte tal' vnigeniti merito
debuit nihil in diſciplinatū
egiſſe legit̄. nichil fedū. nihil
indecēs exteri⁹ geſſiſſe. neq̄/
q̄ꝫ obliuiſcēs i tātꝫ anguſtijſ
ꝛ fidei catholice ꝛ v̄ginal' pu

dicicie. Dolorē em̄ ſuum in/
comparabilē ꝛ fides quā de
filij ſui reſurrectōne habuit
tpauit vtcūq̄ꝫ ne deficeret. ꝛ
modeſtia puellarꝫ ordīauit.
ne indiſciplinatū q̄d ꝯmitte
ret. Vn̄ recte iuxta crucem
nō iacuiſſe nō cecidiſſe. nō ſe
diſſe. ſꝫ ſteriſſe p eū q̄ vidit ꝛ
teſtimoniū phibuit declara
tur. Et reuera mirꝫ valde ē
q̄uo tot doloribꝫ repleta. tot
cordis vulneribus ſauciata.
totiens Symeonis gladio
p̄m aīaꝫ trāſfixa ſtare potuit
dū vnigeniti ſui ſudorē ſan
guineū. durā captiuatōem.
ligatōem. colaphiſationem.
ꝯſpuitiōez. illuſionē. ſangui
nolētā flagellatōez. ſpinoſaꝫ
coronatiōem. iniuſtā ꝯdēna
tionē. ꝛ latronis p̄fati libera
tionē. vel vidit vel certa rela
tiōe didicit. dum medio la/
tronū ſub crucꝫ patibulo re
curuū fremētiū armatoꝝ. i/
pellentiū pcutiētiū. trahen/
tiū. varijſq̄ꝫ modis vilit' affli
gentiuꝫ a turba ductum ad
mortē obuiū excepit. aut q̄/
rula voce ſeq̄bat̄. dū in loco
caluarie eū expoliari veſteſ
q̄ꝫ int̄ lictores viliſſimos pti
ri ꝛ ſorte diuidi. v̄gineaꝫ q̄ꝫ
carnem totā laceratam nu/

dam rubricatā cruci ꝯspexe
rat applicari. dū q̄z atroces
malleoꝝ pulsus et clauorū
man⁹ pedesq̀ꝫ cruci ꝯfigētiū
nos ſz ⁊ mēbroꝝ tenerrimi
corꝑis fragorē ex nimia ten
ſiōe causatū audiuit. dū de/
niq̀ꝫ p̄ciosissimi sanguis fluē
ta d̄ maibꝫ pedibusq̀ꝫ dilec/
tissimi filij vsq̀ꝫ i t̄ram vidit
largit̄ diriuari. ꝑtulit vtiq̀ꝫ
tot vulnera in aīa q̄t fili⁹ cor
poralia sēsit incōmoda Mi
rū itaq̀ꝫ ⁊ supmirū q̄uo i tā/
ta cordis anxietate. in tanto
doloꝝ torrēte nō magis ex/
anis iacuit q̄ꝫ tristi vita ste/
tit. Credo pie q̄ꝫ sup nat̄e po
tētiā solo filij miracl'oso be
neficio viua stetit q̄ tot do/
loꝝ mortibꝫ plena fuit. mo/
riebat̄ viuēs q̄ viuēdo sustu
lit dolorē morte crudeliorē
Sz nunc audiam⁹ locū vbi
steterat tristis mr̄. Stabat
em̄ iuxta crucē. Quid tibi ⁊
cruci v̄go sc̄tā. mundi dn̄a.
gl'a āgeloꝝ. Que ꝑticipatio
despectōis loco cū dei tēplo
Que ꝯiūctio plane maledi/
ctionis ⁊ armarij bn̄dictōis
Que societas patibuli cum
miscōie mr̄e. Aut q̄s ꝯsēsus
supplicij malefactoꝝ purita
tis speculi v̄ginū. O rē a se/
culo inauditā i loco dānato
rū ipis etiā carnificibꝫ hor/
ribili v̄ginez delicatissimam
pietatis thesaurariā celoꝝ re
ginā inuenire. Sz v̄go pru
dētissima q̄ nō nisi festina ꝑ
git viretia ꝑ mōtana i ciuita
tē iuda. nō stat ꝑmanēs i lo/
co caluarie sine cā. hz grāde
aliq̄d ꝓculdubio i tā indebi
to sibi loco. q̄d vtiq̀ꝫ manife
stare nō distulit q̄ sil' stetit ⁊
vidit. cū addidit Johānes.
Stabat inq̄t iuxta crucem
Jesu. Audiuim⁹ ꝓus altissi
mā dn̄i. ihu pauꝑtatē ab oī
reꝝ possessiōe expropriataz
Sz ecce inuenim⁹ eū aliq̄d
tāq̀ꝫ suū possidentē. crucē. s.
ait em̄ Joh. crucē ihu. Hāc
em̄ licet dn̄s ihs nō fabrica
uerit. eam tn̄ in ꝓprijs hūeris
de hier'lm exportauit. Sic
de illo p̄dictū fuerat. cui⁹ im
periuz sup hūeꝝ ei⁹. Esa. ix.
Ipe eā ⁊ nō ali⁹ inhabitauit
nō q̄dem ad ꝯmodū sz igno
miniā ⁊ suppliciū. nō itaq̀ꝫ i/
merito stat iuxta crucē ihu
tāq̀ꝫ iuxta solam filij sui pro
prietatē. Et quoniam tres
erant crucifixi. duo videlicz
latrones hinc ⁊ hinc. in me/
dio vero Jesus. Si in cam
po Maria remot⁹ stetisset

licet ꝓpe nō tñ iuxta ihu cru/
cē magis stetisse diceretꝫ iux
ta crucē latronū. Nūc āt nō
ociose dr̄ ꝙ stabat iuxta cru/
cē. nō qualibꝫ sꝫ ihu. vt ꝯtū
illi cruci medie viciabat ostē
deret. q̄d ad differētiā aliaꝝ
q̄ nō mltū distabāt iuxta il/
lā stetisse ꝓhibet. Stabat ḡ
imobil' illa fidei colūna iux/
ta crucē ihu. Qui vnꝰ ⁊ idem
sibi pr̄ est ⁊ filiꝰ. ipe idē sibi
spōsus ⁊ dñs. ipē eiꝰ natus ⁊
eiꝰ ds. q2 scꝫ i illo vno oīa
hñs eū dimitte nō debebat
Quōdā illū amiserat ñ nisi
ꝑ triduū ⁊ cū merore circū/
iens ꝑ vicos iuda int̄ cogna
tos ⁊ notos donec iueniret
q̄siuit. Nūc āt int̄ notos eū
q̄rere āplꝰ ñ oportuit. q2 sa/
cro testāte eloq̄o stabāt noti
eiꝰ a lōge Lu. xxiij. Et q̄dē
necesse habuit vt staret iuxta
crucē ihu imobil'. qm̄ si a ꝑn
cipio cū ceteris r̄cessisset ⁊ nūc
visura filiū redisset. q̄s ei in/
dicasset quō eū nouisset Jam
ei sūmi sacerdotis facies mu
tata fuerat nec solite clarita
tis vestigiū ꝓferebat. Jam ⁊
vestis q̄ indui ꝯsueuerat eū
demōstrare nō poterat. qm̄ ec/
ce stat nuda i cruce. caro illa
sacratissima ꝓprio cruore re/

spersa. Integꝝ corpꝰ filij sui
nouerat q̄d egressū de virgi
nali vtero mr̄is integritatē
nō minuit sꝫ sacrauit. et ecce
minꝰ sibi ꝯꝫ matri ꝑcens. cru
deliter ꝑfossum est. dilacera
tū ⁊ laniatū. Viderat manꝰ
illas sꝑ ant bñdicētes. aut i/
firmos tāgētes. aut aliquid
pietatis exercētes. sꝫ ecce con
fixe sunt. Audire ꝯsueuerat
de ore illo aureo sup̄celestia
sꝑ cōsolatoria ⁊ vite v̄ba. Et
ecce pre angustijs mortis cla
mat valide. Deus meus deꝰ
meꝰ. vt quid dereliq̄sti me.
Auide sꝑ inspexit vultū illū
diuinis radijs fulgidū valde
sibi amabilē ad ꝯtuendū. et
ecce incliatꝰ exaruit ⁊ expal/
luit. Hinc liuidis. hic sputis
illitꝰ. hic cruētatꝰ. Propter
hāc itaqꝫ flebilē miserāqꝫ fi/
lij sui imutatiōem si paululū
reliq̄ssem. postea tā cōplicit' al
teratū nō nouissem. Mater/
no igit' ꝯcepto consilio dice
bat i corde suo. vt scribit' in
omel'. sup stabat. Stabo et
expectabo mortis sniam quā
Pilatꝰ feret in dilectū vnige
nitū filiū meū. Seq̄r a ter/
go egredientem de hierl'm.
aspiciā lacrimosis ocul' q̄ du/
cat'. videbo quō expolietr. cō/

siderabo q̄ui corde q̄uo p̄fo/
rent man⁹ ⁊ pedes nati mei
vnici. q̄uo eū affigēt patibu
lo. erigāt i ligno. ⁊ cū his oī/
bus pactis recesserit ⁊ ꝑcul
steterit nō appropinq̄ntes ei
tāq̄ꝫ maledicto pendētē in li/
gno. accedā ego ꝑpi⁹ ⁊ stabo
iuxta crucē mei iesu. ample/
ctar lignū illud brachijs. de
osculabor labijs. rigabo la/
crimis. ⁊ qr mori nō licet cū
eo. infigā tn̄ oculos i suspen
so filio meo. aspiciā q̄uo de
h̄ mūdo exeat. q̄ sola vtcūq̄ꝫ
noui q̄uo in hūc mūdū ad/
uenerit. nō deserā morientē
quē viuentē nusq̄ꝫ dereliqui
O q̄ꝫ desiderabile et dulce
mihi foret ꝑ eo mori i cruce
vel saltē cuꝫ eo. q̄d cū negat
meo cordi mestissimo iuxta
crucē stabo Et h̄ec dig̃ tanto
filio matrꝫ tante assistentia.
Stat q̄dem deorsum in ter
ra dn̄s ih̄s in loco maledic/
to caluarie. et sedet i throno
sursum in ꝟtute oīs creatu/
re. vno in tp̄e stat in cruce et
sedet sup cherubin. stat sol⁹
⁊ pene nullū secū in terris
cui sursum sedenti milia mi/
lium mistrant. et decies mi/
lies centena milia in celis.
Si ḡ ex antiq̄ p̄ris ꝯsilio ita
stare in cruce ih̄m decuit. q̄s
digni⁹ sic stanti societatē ex/
hiberet i terris q̄ꝫ illa quā suo
ꝯsortio dignā iudicauit i ce
lis. sole amictā. lunam pedi/
bus calcantem. coronā stel/
laꝝ duodecim in capite ge/
rentem. Uere ꝯgrue astitisti
sibi pia mr̄ cūctis deserenti
bus q̄ olim ad te solam veni
re dignat⁹ est dimissis crea/
turꝫ omībꝫ. Hic eñ est indo
mitus ille vnicornis oibus
incomp̄hensibilis. q̄ duduꝫ
agitat⁹ ⁊ q̄i fatigat⁹ sctōꝝ pa
trū desiderijs altisq̄ꝫ suspi/
rijs semetipsum ꝯtincre nō
valens. tandeꝫ i gremio tuo
ꝟgineo captus est. Et ecce vi
cem reddidisti vtcūq̄ꝫ tali di
gnatiōi. Ille se tibi dedit de
relinquēs oia. nūc aūt omni
bus eum derelinquētibꝫ in/
tantū vt etiam de cruce cla/
maret an eū et p̄r dereliq̄/
ret. Tu bona genitrix ꝑma/
nes. tu stanti in cruce iuxta
crucē stando societatem mi/
serandam exhibes. patiens
ibi inuisibiliter in spiritu et
mente quicquid ille passus
est visibiliter foris in corꝑe
Hanc eius ineffabilem tri/
stemq̄ꝫ passionem euāgelista
subtiliter designās. nō ꝑprio

noīe sic mulieres eā comitā
tes exp̄mit. Sic ei ait. Sta
bat iuxta crucē ihū mr̄ ei⁹ et
soror mr̄is ei⁹ Maria cleo/
phe. ⁊ maria magdalene. sed
noīe officij toti⁹ pietat ⁊ cō/
passiōis q̄d ē mr̄ ei⁹ Cui⁹ ei⁹
Jesu vnigeniti. sola sue car
nis suba coopatōe sctī spūs
ī v̄ginali vtero vestiti. a deo
pcussi. ab hoib⁹ hūiliati. de/
spectivelut viroꝝ nouissimi
in cruce extēti. opprobrijs sa
turati. doloribꝰ ac plag cru
delissimis repleti. morte tur
pissima iā iāq̄ cōsumēdi. tā
dulcit ab ea nutriti. totiens
amplexati. totiēs exosculati
feruētissime. sup seipā ⁊ vni
uersa castissima caritate di/
lecti suaq̄ p̄ntia. obedientia
filiali reuerētia. ꝯuersatōne.
v̄bi grāꝫ exēplis delectāt ⁊
oēꝫ diligibilitat rōnem s̄m
vtrāq̄ naꝫaꝫ habēt sup oia
bona mūdi. nūc āt a deo p/
cussi. Efficaci⁹ breuiusq̄ vir
ginis doloreꝫ describere nō
potuit q̄ȝ dicendo. Stabat
iuxta crucē ihū mr̄ ei⁹. Val/
de dolorosum est mr̄i audi/
re mortē filij. magis dolet si
hunc morte horribili nouit
interfectū. mag v̄o si ī eius
oculis hūc ꝯtigit vulneribꝰ

dissecari. O q̄ȝ ītolerabil fu
it tristicia h⁹ tenerrime ma/
tris q̄ penis horribilibꝰ ⁊ in
audit filiū añ oculos suos
p singula mēbra cruciari vi/
det. ac morte turpissima ac
dolorosissima ꝯsūmari Ad/
de. qꝛ tal erat fili⁹ vnigenit⁹.
scꝫ creator su⁹. p̄r su⁹. d̄s su⁹.
spōsus su⁹. beatificator su⁹.
amator su⁹. et is a q̄ habuit
esse. viuere. bñ esse. corpus.
aiaꝫ. v̄tutē. summū mr̄ne di
gnitat honorē cū decore v̄/
ginali ⁊ grāꝝ plenitudinem
De q̄ beatus Ans. ait. Dñā
mea q̄s fontes dicā erupisse
de pudicissimis ocul tuis.
cū attēderes vnicū filiū tuū
innocentē corā te flagellari.
ligari. mactari. ⁊ carnē d̄ car
ne tua ab ip̄is crudelit dis/
secari. Que mr̄is dolorē ve/
hemēter adauxit. qꝛ in tātis
cruciatibꝰ auxiliū nullū pre/
stare potuit. Siq̄dem vide
bat corp⁹ filij vulneribꝰ ple/
nū nec potat linire oleo aut
ligare panniculo. Vidit car
nē ei⁹ cruore rubricataꝫ. nec
potat lintheo extergere. Vi
dit oculos lacrimas fūdere
nec potat desiccare. Vidit
sanguineꝫ in terrā defluere
nec poterat colligere. Vide

bat sitientē nec poterat pota/
re. Audiuit derelictū nᶜ po/
terat cōsolari. Uidit caput
eiꝰ pēdulū nec poterat sustēta
re. Audiuit iniq̄ꝝ blasphe/
mias nec poterat excusare.
Uidit tādē expirare nec po/
terat ꝯmori. Uidit mortuū
nec poterat oscul' ꝛ āplexiōibꝫ
ꝯtrectare. O b'rissima ac ma
terna viscera q̄nta fuit intra
vos ꝯmotio. dum dissecare
tur vt ouis. ꝛ distenderet ca
ro illa sacroscā. q̄ intra vos
tā dulcit' ꝯpacta ē. q̄n etiam
ad solā mortꝭ imaginatiōez
mr̄is illiꝰ viscera ꝯtremuert
cuiꝰ filiū salomō scindi iusse
rat vt exclamaret q̄tenꝰ ꝯtē/
dēti sibi īuicē īteger redde/
ret. Tu āt si ī celū clamasses
vt īteger ſuaret ille optimꝰ
filiꝰ tuꝰ q̄d pfecisses cū vni/
uersi te circūstātes seuis vo/
cibꝫ exclamarēt. Crucifige.
crucifige. Tolle. tolle. reꝰ est
mortꝭ. Si hūc dimittꝭ n̄ es
amicꝰ cesarꝭ. Jō dolor qui a
matribꝫ ceterꝭ signis expres/
sis exteriorībꝫ vtcūqꝫ refri/
geriū accipit totꝰ intra ꝯuer
sus ineffabilit' tua viscera cō
mouit. De q̄ b'tūs Hiero. ī
ser. de assūptiōe tractās illō
symeonis. Et tuā ipiꝰ aiaz p
trāsibit gladiꝰ. ait. Cōstat q̄
aliȷ̄ sctī ꝛ si passi sūt p xp̄o in
carne. tn̄ in aīa q2 īmortalis
ē pati nō potuert. B'tā vō ge
nitrix q2 ī ea pte passa ē q̄ im
passibil' habet. iō vt ita fate/
ar q2 spūal'r ꝛ atrociꝰ passa ē
gladio passiōis xp̄i. plus q̄
martyr fuit. ꝛ q2 plꝰ oibꝫ dile
xit. ppterea ꝛ plꝰ oibꝫ doluit.
intantū vt aīaz eiꝰ totam p/
trāsiret et possideret vis do
loris ad testimoniuz eximie
dilectiōis. Nimiꝝ eius dile
ctio ampliꝰ fortꝭ q̄ mors. q2
mortem xp̄i suaz fecit. Hec
Hiero. Damasce. etiā dē hoc
matris interno dolore ait.
B'tā mr̄ dolores q̄s effugit
parturiēs hos ī xp̄i passiōe su
stinuit a materna cōpassiōe.
viscerꝝ laceratiōe tolerās. dū
quē deū cogñit p natiuitatē
hūc vt maleficū interfectū.
Uere dicere poterat illud
Ruth. j. Nolite me vocare
noemi. i. pulcram. sꝫ vocate
me mara. h̄ est amarā. q2 val
de amaritudine me repleuit
oīpotēs. Sup ineffabilē
deniqꝫ cōpassionis dolorez
non modice tristabat' de po
puli sui excecatiōe ac repro/
batione ac ꝯtēptu dei q̄ eter
nus pr̄ ī filiȷ̄ sui iniusta mor

te ab electo q̄ndā xp̄o ē offē/
sus. Si ei paul⁹ d̄ tristiciā
magnā hēbat f̄m illō Ro. ix.
Tristicia mihi mag̃ ē ꝛ cōti/
nu⁹ dolor cordi meo. Opta/
bā eñ egoipse anathema eē
a xp̄o ꝓ fribꝫ meis q̄ sūt cog
nati mei f̄m carnē. Multo
forti⁹ illa mie mr̄ q̄ erat ma/
iore caritate plēa afficiebat̄
maiori ꝯpassione. Sz int̄ h
charissimi q̄ꝫtum vniuersus
mr̄is dolor ꝛ tristicia i filiū
cruci ꝯfixū redūdauerit ad/
uertam⁹ Fugiūt discipuli vi
ri robusti. in ip̄a nocte pane
celesti qd̄ cor hoīs cōfirmat
refecti xp̄i fut̄e eccl'e colū ne.
Stat iuxta mr̄ tenera plēa
merore. cōplosis maibꝫ. lacri
mātibꝫ ocul'. q̄rula voce. hic
rubor ꝛ ꝯfusio. hic de matrꝫ
dolore īgēs cōpassio. Quis
vnq̄ꝫ filioꝝ ita mr̄ez dilexit
q̄uo ih̄s Mariā. quā ꝓusq̄ꝫ
eū ꝯcipet ꝛ pareret creauit. ꝛ
ab etn̄o ex vniuers̄ creaturꝫ
ī mr̄ez elegit. q̄ nō mr̄nali au
toritate aliq̄ñ sibi īꝑauit aut
v̄bo exaspauit sed velut hūil'
ācilla dulcit̄ ac deuotissima
solicitudie sp̄ū ꝑit̄ ꝛ corpore
deseruiuit. Cui⁹ tā dulcꝫ ac
dilecte mr̄is ineffabil' tristi/
cia dolor ꝛ desolatio clarissi

me agnita q̄ꝫ putas filio op/
timo dolorez attulerit atq̄ꝫ
mētē ei⁹ replētē tristiciā ad/
auxerit. Mēsura h⁹ doloris
fuit sine dubio magnitudo
amorꝫ. De q̄ in oml'. sup sta/
bat ita d̄r. O dolores inex/
plicabiles. O ineffabilē re/
ciprocatōez scī amorꝫ filius
patiebat̄ ꝛ valdē ac nimis pa
tiebat̄. mater cōpassa est vni
genito patienti. fili⁹ re cōpas/
sus ē mr̄i ꝯpatiēti. Tāt⁹ eñ
fuit impet⁹ passiōis dn̄i iesu
vt quasi torrēs ip̄m patiētē
dolor īpleuit. eoq̄ꝫ īpleto in
mr̄ez efflueret. q̄ simr̄ impleta
in ip̄m filiū patientez passio
q̄dāmodo redūdaret. vt im
pleret̄ q̄d Eccs̄. i. sc̄ptum est
Ad locū vn̄ exeūt flumia re
uertut̄. Credo dolorem filij
ex assistētꝫ ꝯpassione matris
sensū excessisse sue corporee
passiōis. i cui⁹ argumētū tā/
tis penis exposit⁹ iā iāq̄ꝫ mo
ritur⁹ q̄si oblit⁹ vtriusq̄ꝫ pe/
ne. s. et crucꝫ ꝛ mortꝫ ad mr̄ez
deflecteret intuitū. q̄si se negle
cto matri succurrebat ac de
fideli ministro qui post suū
recessum ei seruiret ꝯsolare
tur ac seruaret paterna solli
citudie ꝓuidebat. Nam seq̄
tur. Cum vidisset ergo iesus

matrē ⁊ discipl'm quē dilige
bat. dic̄ matri sue Ecce legis
lator optim⁹ ī carne quā de
bonorādis pentib⁹ dudum
dederat. legē tādē bō veniēs
nō soluit sꝫ īpleuit Nā mr̄ez
suā quā dū mior eēt obediē
do p oīa bonorauit. sic̄ scrip
tū ē. Descēdit cū eis in naza
reth et erat subdit⁹ ill'. marie
s. ⁊ ioseph. Nūc āt pꝫ ille pu/
tatiu⁹ mortu⁹ apud q̄sdā cre
dit. lꝫ alij oppositū opinētur
vt Amb. Idcirco mr̄ez sup/
stitē bonorat bonore q̄ ma/
ior n̄ potat cogitari. Cōfix⁹
nāqꝫ cruci ⁊ i vltio pene spū
ↄstitut⁹ cum nullū mēbroꝝ
suoꝝ iā liberꝝ hr̄et vsū. ocul'
exceptꝭ ⁊ ligua ō vtroqꝫ mr̄i
fuire dignat⁹ ē rn̄dendo. s. ⁊
alloq̄ndo. Siq̄dē efficacio/
res nūcq̄ȷ cordis oculi sūt et
ligua q̄ vtraqꝫ ad mr̄ez diri/
git vt pfecto videret q̄ntum
ipe eā in suo gestaret corde
iā de h̄ mūdo exiēs quē illa
ī suo susceperat corpe intrātē ī
hūc mundū. dixerat olim p
Esa. pphaz. lxvj. Ad quē r̄spi
ciā nisi ad paupculū ⁊ cōtri/
tū spū ac tremētē s̄mōes me
os. Pauprima fuit mr̄ q̄ vs/
qꝫ nūc nihil nisi filiū habuit
quē p diuitijs oīb⁹ ↄputa

uit. illū nunc amittit iō oīb⁹
pditꝭ mestissima ⁊ pauperri/
ma mansit. merito hāc q̄ vi/
dit. de q̄ visiōe ita ī om̄l. sup
stabat exclamādo scribit. O
h⁹e stupēdū visiōis miracl'm
O gemēdū certamē oculoꝝ
qō vidisses ī oculis ihū dn̄i
In vno eodēqꝫ tpe illi beati
oculi festinabāt ad mortē et
sese retorquebāt ad matrez.
h⁹t⁹ eos mortis iā claudebat
⁊ impellebat ad defectū. vis
amorꝭ apuit mr̄is ad aspec/
tū. Iā aīa sacrosctā ab ocul'
se cepit abstrahe. ⁊ ipi pallē/
tes ⁊ iam p̄mortui a dilecta
mr̄e se nō poterāt continere
O q̄ꝫ pfunde infix⁹ est final'
bui⁹ visiōis radius in corde
tuo mater sancta q̄ te mūdi
dn̄s iā moriēs ītueri dig̃t⁹ ē
Reuera sagitta fuit que nō
mō cor tuum vulnerauit. sꝫ
et Symeonis gladius qui
anime tue intima ptrāsiuit.
O q̄ꝫ plena singultib⁹ super
fusa dolorib⁹ lachrymantes
oculos sursuz direxeras. vt
in horrēdo patibulo filium
morientem simul ⁊ te respi/
cientem videres. O quotiēs
ad illa immitia vulnera pu/
dicos oculos tuos crederis
eleuasse. si tn̄ eos aliq̄n defle/

xisti. si tñ ꝑ nimio lacrimaꝝ
fluxu illa potes ītueri q̄ tua
visio tantū illuz vulnerabat
q̄ntū illiꝰ tua ꝑcordia pene/
trabat. sꝫ nūc q̄uo līgua m̄ri
dn̄s fuiēs paterna ꝓuidet
sollicitudīe audiamꝰ. Ait ei
m̄ri sue. Mulier. ecce filius
tuꝰ. Posset h̄ ꝟbū nō incon/
grue de seipō dictū intelligi
q. d. Olim cū a me miracl'o/
rū initiū ī nuptiis chana ga
lilee peteres. q̄si repellēs di/
xerā. Quid mihi ⁊ tibi ē mu
lier. vt ostēderē ꝙ naturam di
uinā q̄ actrix est miraculoꝝ
tecū cōem nō haberē. sꝫ illaz
a p̄re meo ꝑ generatōz et'nā
accepissez. designās nihilo/
minus horā aliā in q̄ osten/
surus erā id q̄d tecū cōe de
te acceperim. Et nūc venit h̄
hora mea. nūc ḡ fateor me fi
liū tuū. Ecce vide. m'tū mi/
hi iam ⁊ tibi mulier cōe est.
Ecce filiꝰ tuꝰ. Ecce q̄d opa/
tione sp̄ūsancti ꝯcepisti q̄d
ꝟgo in gaudio pepisti. quod
nutristi. Caro h̄ ē h̄ corpus
corā oculis tuis tā horribi/
liter ꝑcussū. extēsū. laceratū.
ꝑforatū. nichil h̄ patit' diuia
natura. sꝫ q̄d tu dedisti. q̄d
tu genuisti. i. hūana sustinet
passiōis totū pōdus. Verū

huic intellectui seq̄ns l'ra nō
coheret. Ad l'ram ḡ non de
se sed Johanne euangelista
loquebat'. q̄si diceret. Ego
semꝑ tibi subditꝰ eram. ego
te seruabam. ego tibi seruie
bam. Nunc autem exaltatꝰ
a terra te desero. tuqꝫ ꝓuar'
me tuo subdito ministro de
fensore ⁊ filio. Ideo hūc quē
ꝑ ceteris diligo sua castitate
virginali ac supangelice tue
puritati congruentē tibi q̄si
alteꝝ me in famulū custodē
⁊ filiū trado. ꝑ cuiꝰ p̄sentia d̄
mea absentia ꝯsoleris. Eo/
dem affectu eum diligas. ea
dem patientia supportes. ea
dez diligentia sibi ꝓuideas
quasi vnicus tuus esset. Ad
Johannē autē ait. Ecce m̄r
tua. quasi diceret Tu me pa
tre fidelissimo spoliaris. et
ego genitricem meam cha/
rissimā in matrem tibi tra/
do. quam eodem affectu di/
lige ⁊ venerare. eadē ꝯfiden
tia quicquid volueris ab ea
postula. eandē beniuolenti/
am ab ea expecta quaz solet
vnigenitꝰ a matre sua. M āt
dn̄s matris nomine tacito
congruente huic serui no/
mine. id est. mulierem appel/
lat. ideo fecisse credendū est

ne, p materni nois atq amo/ ris teneritudie guarer ꝫgis anim⁹ ac vidēs filiū passionē ⁊ audiēs mr̄is nomē dolerꝫ āpli⁹. De q̄ Eryb. ait. O bo/ ne ihū q̄ mr̄ez tuam dulcissi mā q̄ te tā diligent nutriuit reuerēt tractauit. dulcit la/ crauit. adeo indulcit alloq̄rꝭ Mulier in q̄s ⁊c. Sꝫ ido h̄ factū cerno. ne matris dolo rē ampli⁹ excitares. Tūc em̄ nō erat tp̄s eā dulcit alloq̄n di. nec matrꝭ nomē exp̄mēdi Quia si xp̄e sibi dulci⁹ locu tus fuissꝫ. credo q̄ cor ꝫgis crepuissꝫ. Sꝫ vt interim de Johe sileam⁹. Quātꝭ putā⁹ frēs cor ꝫgis ꝫbū h̄ filij se/ ip̄m subtrahēt ⁊ aliū sub rogātꝭ dolorib⁹ cumulauit. Si ex nr̄i cordis dnricia n̄ sentim⁹ saltē ex sanctꝭ patri/ bus audiam⁹. Ait em̄ Anf. Mulier inq̄t. Ecce fili⁹ tu⁹. O cōmutatio. p eterno ⁊ in/ cōmutabili deo. purū ⁊ cor/ ruptibilē hoiez. p nafali vni co filio seruū accepit in filiū O dn̄a q̄ cogitat⁹ p̄cor in te succedebāt cū tā inestimabi lē ꝯmutatōꝫ ab ip̄o quē sup omia diligebas tibi fieri au diebas. Uere tuā aiaꝫ per/ trāsiuit gladi⁹ dolorꝭ. q̄ ama rior extat dolorib⁹ oib⁹. cu/ iusq̄ corpee passiōis. Bt̄ūs q̄ Bern̄. in ser. cui⁹ p̄ncipiū est Signū magnū. ita inq̄t. An nō tibi pl⁹ q̄ gladi⁹ ꝑmo reuera ptransiēs aiaꝫ ⁊ ptin gens vsq̄ ad diuisionē anie ⁊ sp̄us. Mulier. ecce filius tu⁹. O cōmutatōeꝫ. Johes tibi p ihū tradit seru⁹ p do/ mino. discipul⁹ p mḡro. fili⁹ zebedei p filio dei. pur⁹ hō p hō ꝫo. Quō nō tuā affectuo sissimā aiaꝫ ꝑtrāsiet h̄ audi/ tio. q̄n ⁊ nr̄a licet saxea lꝫ fer/ rea pectora sola recordatio scindit. Hec Bern̄. Sꝫ q̄d ad h̄ dixerit mr̄ tristissima. scp̄tura nō p̄dit. Sed omī. sup stabat tradit. Quid hec audiēs dixisti ꝫgo sacratissi ma. Heu nescio quid dixerꝭ Sꝫ scio q̄d dicere potuerꝭ. potuisti querulosa voce non imerito dicere. O flebile cō/ cābiū. O vos oēs q̄ pia ge/ statꝭ viscera. attendite quia Jesus meus quē genui rece dit a me. in specie mortali fa ciem tam dilecti filij nō con templabor amplius. Et ec/ ce alius mihi ab eo p se tra/ ditur filius. Quē clara luce intuens dep̄hendi non esse meū quē genuerā. Nō est fu/

lı⁹ me⁹ iste q̃ stat iuxta me. ſʒ ille q̃ pẽdet ante me. Nõ iste me⁹ ẽ q̃ h̃ stat san⁹ ſʒ iste qui stat crucifix⁹ exanguis liui/dus ꝛ in ꝓxio iã moriturus Hui⁹ ego noui faciẽ h⁹ noui quã ip̃a lactaui ꝛ paui sacro sanctã carnẽ. hũc volo. hunc ꝯfiteoꝛ meũ esse filiũ. h̃ ꝯtenta esse volo etiã moꝛtuo vſq̃ q̃ illũ recipiaʒ a moꝛtuis re/surgentẽ. Hec ad circũstan/tes. Ad filiuʒ dicere potuit. Heu me fili mi. ꝛ deus me⁹ q̃s mihi tribuat vt ego mo/riar ꝓ te fili mi ih̃u dulcissi/me. Quid ẽ o vnigenite me⁹ fons pietatꝭ. mestoꝝ ſp̃ fide/lissim⁹ ꝯsolatoꝛ q̃ me indig/nam famulã in matrem ele/gisti. omĩa relinq̃ns. me tibi habitaculũ p̃reparasti. ac de tua miſcđia inhabitasti quã ab h̃ p̃mo descẽsu tuo i mundũ relinq̃ns redis ad p̃rẽʒ ꝛ nũc me tristissimã h̃ relinq̃s Quid i me fili mi displicuit vt nõ egrediar tecũ. Nã ꝛ la tronẽ ꝓpt̃ scelera sua suspẽsũ tecuʒ assumis cui fiducialit̃ ꝓmisisti. hodie mecũ eris in p̃adiso. cur me h̃ relinq̃s in exilio. ſʒ ꝛ aliq̃ cuidã me tra/dis filio. Tu q̃ me ſp̃ audis. ne in hac p̃ce me ꝺſpicias si possibile ẽ. q꞉ ꝓ te moꝛi hũa no generi nõ expedit. tecum moꝛiar. tecũ hinc egrediar. tibi comes indiuidua cõso/ciar. Uerũtñ fili mi tu es sa piẽtia p̃ris. in te oẽs thesau/ri sapiẽtie ꝛ sciẽ dei sunt ab/scõditi. tu nosti p̃ris volũta tẽ. tu q̃d optimũ ẽ et nosti et ſp̃ agꝭ. Si nõ potest trãsire h̃ passionis tue calix. nisi te extincto. in me viuat. in me maneat. coꝛdis mei intima amaricet. nõ mea sed tua ſp̃ volũtas fiat. Et licet nõ nisi doloꝛosissime te amittã do/nũ tuũ tanta mihi charitate donatũ q̃ post me chari⁹ ni/hil habeo in terris. nõ ſp̃no. libẽter suscipio. ꝛ si nõ ad so laciũ saltẽ ad doloꝛꝭ mei ma ius incremẽtuʒ. Hec et his silia aut cogitare aut dicere potuit q̃ nllá mens hũana ꝯp̃hendere satis valet. Nec oino q̃s in id infidelitatꝭ ex/emplũ incidat vt m̃rẽʒ tãq̃ fidelit̃ resurrectõʒ credentẽ min⁹ doloꝛẽ existimet sensis/se. cum etiã nullas ſup̃ioꝛis poꝛtionis beatitudo penas cõstat in filo mitigasse. De quo beatus Bern̄. vbi ſup̃ ita dicit. Sed foꝛte quis di/cat. Nunq̃d nõ eũ p̃resciue/

bat mortuū. ꝛ indubitāter. nūq̄d non sperabat ꝯtinuo resurrecturū et fidenť. sup h̄ doluit crucifixū. ꝛ vehementer. Alioq̄n q̄s tu frater aut vñ tibi h̄ sapiētia vt pl⁹ mireris Mariā cōpatientem q̄ꝫ Marie filiū patientez. Ille etiaꝫ corpe mori potuit. ista cōmori corde nō potuit. Fecit illō caritas q̄ maiorē nēo habuit. fecit et h̄ caritas cui post illā sil'is altera nō fuit. Hec Bernā. Sꝫ mľta ex sup dictis ꝯplectens btūs Aug. inq̄t. Cōsiderare libet bona mr̄ dei genitrix ꝛ nutrix et filia desolata q̄s sit dolor tu⁹. angustia tua. Vides eñ crucifixū vnigenitū tuū. mutas filiū in prēm. magistrum in discipulū. regem in militem dñm in seruū. oñipotentez in deficientē. Reuera viscera tua penetrat gladi⁹. configit aīaꝫ tuā lancea. ꝛ clauus laniat mentē tuam. spinarū aculeus lacerat cor tuū. filij tui amarus aspectus deest tibi p̄ amaritudine lacrimarum. desunt verba. deest fortitudo. marcescit pulcritudo. vulnera filij tui sunt vulnera tua. crux filij tui ē crux tua. mors ei⁹ mors tua. Nutrix q̄uo amittis alūnū. mater filium. ancilla dñm. vna die priuaris prē et filio tuo. Hec Aug⁹. Sꝫ inť hec q̄ꝫtum ꝯpatiebať matri filius. Sciebat eñ ipse angustias materni cordis. nouerat dolorem anime eius. Quis satis cogitabit q̄ꝫobrem inter alias causas eam sibi astare voluit. nisi vt eius cōpassione sua passio amarior esset. Hinc idem Augustin⁹ ait. Cruciat te dñe ihu crux tua sꝫ nō min⁹ mr̄ tua. Cruciat te dolor tu⁹ sed nō min⁹ dolor eius. Nō est mirū si doles et ꝯdoles. si pateris ꝛ cōpateris bone fili ī desolatione matrꝭ. in sepatōe matris. in ꝯmēdatiōe matrꝭ. Nunq̄ꝫ te deseruit nō in infantia nō in adolescētia nō in iuuentute nō in tua ꝯpassiōe. nūq̄ꝫ defuit tibi eius solatiū sꝫ nec ei⁹ obsequiū. lactat infantez. audit ꝛ sequiť p̄dicantez. videt et comitať patientē. contemplatur opprobria. intuetur vulnera. audit tua v̄ba. tu v̄o bone ihu q̄ꝫq̄ꝫ essꝫ dolor intolerabilis plaga insanabilis in agonia mortꝭ in vltimo spiritu constitut⁹ nō obliuisceris matrem tuam.

Caput idinas 7 eā discipu lo i mrē3 ɔmēdas. 7 eū sibi i filiū adoptas. felix depositū singl'are p̄uilegiū. insigne so latiū. Hec ille. Et q2 p̄cios⁹ thesaur⁹ btō illi dilecto di/ scipulo a crucifixo datus ē. idcirco nō p sua turbatione nec p dn̄i sui morte iminēte. nec p tremēda elem̄toꝝ cō/ motione. nec p iudeoꝝ me/ tu 7 timore differt accipe qd datū ē. s3 stati se d̄ noua mr̄e itromittit. stati eā recipit. 7 i finem vsq3 fidel'r custodiuit sic ip̄e testat̄. Et ex illa hora accepit eā discipul⁹ i suā. itel ligēdo curā 7 sollicitudine3. vl' in suā mr̄e3 7 dn̄a3 sp̄ealē Intuere nūc o anīa deuota pauperrimā ih̄m oi iā ɔsola tiōe p̄uatū. Nam vnicū 7 sin gularissimū mr̄ne pietat3 so latiū reliq̄uit. mr̄e3 discipl'o tradidit. Et discipulū que3 amauit dilecte mr̄i vice sui in filiū subrogauit. Heu de relicta ē int̄ lupos rapaces ouis iā dissecata int̄ imites blasphemos. irrisores nul/ la ɔpassiōe mobiles inocēs ih̄s inaudita ɔstricta pena. S3 seuiētib9 hoib9 creator3 iniuriā elemēta insensibilia dissimulare diuti⁹ non vale/ bant. Nam Math. A sexta aūt hora tenebre facte sunt sup vniuersā terrā vsq3 i ho/ rā nonā. Pendēte em̄ i pati/ bulo creatore vniuersa na/ tura ɔgemuit. ait Leo papa i ser. q̄ icipit. Spōsiōis nr̄e. Et cruc3 clauos oia siml' ele mēta senserunt nihil ab illo supplicio liberꝝ fuit. H̄ suppli/ ciū in ɔmutatōe3 sui 7 terrā traxit et celū. H̄ petras rupit monumēta patefecit. iferna reserauit. 7 dēsaꝝ horrore te nebraꝝ radios sol abscōdit Debebāt em̄ h̄ testimoniu3 suū mūdi auctori vt i h̄ casu ɔditor3 sui vellēt vniuersa fi niri. Hec ɔtenebratio nat'al solis ecclipsatio eē n̄ potuit. q2 triū horaꝝ mora lune op posite distantia maria 7 vni uersalitas toti terre sup du/ cta manifestissime ɔproba/ rūt. Quis em̄ Orig. determi nat sup. s. vniuersā terrā eoꝝ s. iudeā. sic p triduū facte sūt tenebre p vniuersā terrā egy ptioꝝ. nō t̄n in t̄ra iessen vbi erāt filij isrl'. Hoc āt inde vi sum est Orige. q2 si in t̄ra gē tiliū facte fuissent. i historijs suis aliquid scriptum reli/ quissent. Et huic consenti/ re videt̄ Nicolaus de Lyra

Põt tñ rõnabilit credi tene
bras illas fuisse vniuersales
ꝛ ꝑ vniuersaȝ trã diffusas. ex
eo ꝙ atheniẽses sic in histo/
rijs eoꝝ legit visis hmõi te/
nebris dixerũt deũ nate pati
Vñ ꝛ illi arã ↄstruxerũt scri/
bẽtes suꝑ eã titulũ. Hec est
ara ignoti dei. quẽ etiaȝ po/
stea paulꝰ legit vt hẽt Actuũ
xvij. Deniqȝ ꝙ h̄ obtenebra
tio etiã fuerit rome testatur
Horosiꝰ. ꝙ i eliopoli egipti/
oꝝ vrbe testat Dionisiꝰ. ꝙ in
bithinia ciuitate asiana re/
fert eusebiꝰ. ꝑut late h̄ ꝓseqt
historia lõpartica ð passiõe
btĩ Dionisij. Quõ aũt facte
sũt he tenebre nõ idẽ sẽtiũt.
Origenes dič factas ꝑ iter/
positionẽ nubiũ densarum
Hiero. ṽo suꝑ Math. dicit.
Videt mihi clarissimũ lum̃
mũdi. h̄ ẽ. luiare maiꝰ. retra/
xisse radios suos. ne aut pẽ/
dẽtẽ videt dñm aut ipij blas
phemãtes sua luce frustrẽt
Diony. ṽo ĩ eplã ad policra/
tũ dič h̄ fuisse ꝑ iterpositõẽ
lune int solẽ ꝛ trã. sič fuit in
eclipsi sol. Dič em̃ se vidisse
tũc ĩ eliopoli egypti ↄstitutꝰ
ascẽdentẽ lunã ab oriẽte ver
sus meridiẽ ꝛ supponentẽ se
soli. Et s̄m h̄ fuere q̃tuoꝛ mi
racula. Primũ qꝛ fcã ẽ. luna
distãte a sole ꝑ diametꝝ celi
qꝛ q̃ndecima. ꝛ ita ↄ naturã
sui motꝰ soli ↄiũcta. Scõm
qꝛ ꝑacta eclipsi lũa redijt in
orientẽ. ita ꝙ i vesꝑe fuit in
oriẽte sole existẽte ĩ occidẽte
ꝛ sic restituti sũt orbes eorũ
ad statũ ꝓstinũ. Tertium qꝛ
ꝑs oriẽtalis solis ꝓmo fuit
obscurata ꝛ iteꝝ vltimo illu
minata cuiꝰ ↄriũ fit ĩ nãli
eclipsi. Quartũ ꝙ luna fuit
ĩmobil sub sole ꝑ tres horas
In nãli ãt eclipsi cõtinue
mouet sub sole. Hec Ly. su/
per Math. Impleta ẽ ḡ scri
ptura vt ait Joh. q̃ dič. Oc/
cubuit sol meridie ꝛ cõtene/
brabit suꝑ terraȝ in die lu.
Amos. viij. Et iteꝝ occubu
it sol cũ adhuc media eẽt di
es. Hiere. xv. Int h̄ charissi
mi innocẽtissimꝰ agnꝰ dñ sui
q̃si ĩmemoꝛ ceterꝫ oĩbꝫ pñna
sollicitudie ac plenissima ca
ritate ꝓuidit. ꝓ crucifixoribꝫ
suis prẽm orauit. latroni pa
radisũ ꝓmisit. discipl'o mrẽȝ
matri discipulũ ↄmẽdauit.
Dũ deniqȝ acerrimas pẽas
q̃s ipe sine murmure susti/
nuit vidẽ sol nõ potuit. ac ta
cẽte dño ꝓ eo muta elemẽta
insolita sua mutatõe q̃si qui

bus̃dã vocib⁹ lamentãdo cla mabãt. Crescẽtib⁹ usq₃ in imẽ sum dolorib⁹ tãdẽ ad se re-uersus. Math. Circa horã nonã exclamauit dñs iesus voce magnã dicens. Heli heli lamazabathani. q̃d iterptat̃ euãgelista dicẽs. h̃ est. Deus me⁹. ds me⁹ vt q̃d dereliq̃sti me. Ly. El in hebreo idẽ est q̃d de⁹. iota lr̃a hebraica ad iũcta facit sig̃re cũ h̃ me⁹ Jõ heli idẽ ẽ q̃d ds me⁹. Lama vna ẽ dictio p se. z idẽ valet q̃d q̃re in latio. Zabathani nõ est ħa lr̃a. q2 nõ ħcat idẽ q̃d dereliq̃sti me. s₃ debet ibi poni q̃dã lr̃a q̃ vocat̃ ayn z sonat sic̃a formatũ in guttũ re. Uñ deb₃ sic scribi azaba thani. z tũc ħcat idẽ q̃d dere liq̃sti me. S₃ p ignorantiã scptoꝝ corrupta est lr̃a in la tinis libris. Hec Lyra. Exclamauit ĝ voce magna ad p̃cẽ in forma serui. ad vere humanitat̃ pbatoẽ ac do loris intẽtissimi declaratoẽ ꝯ̃ futuras heses. dñm verũ hoĩe₃ esse ac veꝝ corp⁹ assũ psisse negãtes nec ħe passũ₃ s₃ patiẽt̃ tñ vmbrã p̃tedisse inpie mẽtiẽtes. S₃ veri do loꝝ atq₃ magni testĩ est vox clamoꝝ magni. Cur eñ ex-clamasset. nõ vtiq₃ p̃ter p̃cẽ q̃ p̃im⁹ erat. sic ip̃e ait Phi lippo. Nõ credis q2 ego sum in p̃re z p̃r in me ẽ. Joh. xiiij Exclamauit ĝ vt magnitu dine clamoꝝ intẽsionẽ acer bitat̃ doloꝝ z passionẽ nob p̃o q̃b⁹ passus ẽ declararet. S₃ q̃d op⁹ fuit hac declara tiõe p voc̃ magnitudinem. nũq̃d visus q̃ certi⁹ indicat auditu. s. Metaphi. aspiciẽt in cruce leuatũ tam crudelr̃ a v̇tice capit̃ vsq₃ ad pedis plãtã dissecatũ. z tãq̃₃ signũ cui ab oib⁹ ꝯ̃dicebat̃ extẽsũ. intollerabilẽ ei⁹ dolorẽ cog noscere potuit et iudicare. Quid ĝ opus fuit instrepe re aurib⁹ tãto clamore quod ocul⁹ clari⁹ discernebat. S₃ l₃ intolerabilia fuere q̃ intu entũ viderũt oculi. maiora tñ et pl̃a intus z foris patit̃ salus mũdi q̃ oculus agno scere nõ valebat. Exterius q̃dẽ p ꝯtinuũ penaꝝ cremẽ tũ. Si eñ diligẽter ꝯsidera mus dñicam passionẽ certe cognscim⁹ q̃uo p singula mo menta continuo excreuerit dolor, nec aliquando paulu lum est remissus. Cum eñ cepisset domin⁹ in orto con tristari et pauere vehemen-

tissime. ita vt fact⁹ in agonia sanguinē sudaret. surgēs ab orōne interno dolori statim additur externus. et primo quasi ꝑuatiu⁹ ex fuga disci/pulorꝝ. deinde ꝛ positiu⁹ in fligit. dū capt⁹ dure ligatur. trahit de iudice ad iudicē. alapis cedit. ꝯspuit. colaphizat. trahit barba ꝛ crinibus vellicant gene vnguibꝫ. nu/datus toto corpe flagell' dis cerpitur. ꝛ spinea corona caput venerandū vulneratur. his āt corpis duris ꝑcussionibꝫ sine cessatiōe ꝯtinuatis additur fame sue grauissi/ma lesio. Nā cū sit sctōꝝ sanctus. vtputa cui angeli sp canūt. sanctus sanct⁹ sctūs domin⁹ ds sabaoth. tāꝗ vilissimus irridet blasphem⁹. Primo dehinc malefactor asse/rit. velut stult⁹ ioculari veste illudit. latroni nō cuilibꝫ sꝫ seditioso postponit. tandē morti turpissime adiudica/tus int' latrōes tāꝗ ꝑnceps eorū ꝓprio onerat⁹ patibulo educit. nudat. et medi⁹ eorū suspēdit. suspēsus irridet ac blasphemat ꝑbis nutibꝫ atꝫ signis. Addūt deniqꝫ corporis seuissima tormēta in ex/poliatiōe manuū pedūqꝫ ꝑ/forat ōe ac durissima distentione. Ecce qūo dolor dolo/ri nō dico succedit sꝫ manentibꝫ ꝑoribꝫ vl' innouatꝫ continue accedit. Deniqꝫ tribꝫ horis pendens in cruce iā sine modo sine intermissione in/creuerat. ꝛ seipso sp maior efficitur. Cum enim sacrosanctum corpus domini vtiqꝫ in se speciosum pre filijs hominum atqꝫ perfectum. q̄d non modice ponderabat. q̄ necesse fuit clauorꝝ vulnera continue ampliari. quibus corporis pondus totum sustentatum est. sic ponderetꝫ. Heu quant⁹ cruciatus ma/nuum et pedum nulla quiete nec ad momentū oculi intercisus. neruorꝝ quoqꝫ ꝛ cōpagum sed ꝛ medullarꝝ pendentis corporis in tribꝫ ferreis clauis. ꝙ si forte alicui parti paululum succurrere voluisset. necesse erat alias magꝫ pregrauari. Si enim dolori manuū parumꝑ parcere voluisset. necesse fuit clauo pedū totā corpis molē sustentari atqꝫ eidem forti⁹ innitendo totū corpus eri/gendo leuare quātumqꝫ sic pōdus corpis min⁹ sentiret in manuū vulneribus. Sꝫ

q̃ntuz ex h̄ ⁊ vulnera pedis
sint ãpliata ⁊ dolor excreue/
rit. q̄s satꝫ poterit estimare. ita
si pedũ fixure parũꝑ succur
rere oportuit ñ aliť nisi ɔcli
natõe q̄dã corporis soľ clauis
manuũ depẽdẽtꝫ. ⁊ h̄ nõ sine
laceratõe manuũ ⁊ doloro/
sissima vulneꝝ ampliatione
Inť has deniq3 corporis pe/
nas manet ⁊ crescit mľtiplex
tristicia iterior. vt ex sup̃dic/
tis facile aduerti p̄t. Ad de/
clarãdũ ãt inuise pene atro/
citatẽ. mag̃ voce exclamauit
Eya q̄s mõ tã insensibiľ nõ
ɔpatieť. q̄s lacrĩaꝝ riuos ñ
diriuet audita sui creatoris
sui dñi. sui amatorꝫ. sui redẽ
ptorꝫ. p̄ris sui fortissimi pro
pugnatorꝫ sui tã lamẽtabili
exclamatõne. Quã ⁊ ꝓpha in
spũ p̄uidẽs ait in ꝑsona dñi
Laboraui clamãs rauce fa
cte sũt fauces mee. ps. lxviij.
Et bñ rauce. q2 raucedo ex
humoꝝ defectu ĩ gutture et
arterijs accidit. Aruit ãt sic
testa ꝟtꝰ eius. defluẽtibꝫ vndi
q3 sanguis hũoribꝫ. Sꝫ cla
mãtꝫ vocẽ attẽdamꝰ. q̄d cla/
mãdo dixerit. Ait enĩ. Heli
heli lamazabathani ds meꝰ
ds meꝰ. vt q̄d dereliq̄sti me.
Nichil de penis causať. sup
derelictiõe clamat. derelictꝰ
est ĩ medio inimicoꝝ ꝑsecu/
toꝝ crucifigẽtiũ. ab his q̄bꝫ
bñ fecit. q̄ꝝ infirmitates ab
stulit. a discipulis q̄s ex cun
ctis elegit. Parũ h̄ erat. non
huiꝰ memorať. a p̄re se excla
mat derelictũ. Et q̄dẽ a p̄re
dilectissimo ⁊ potentissimo
subuenire. Sup oia cor di/
ligẽtꝫ affligiť si ab oibꝫ dere
lictus etiã a p̄re amãtissimo
deseriť. q̃si alienꝰ. q̃si mortuꝰ
a corde ĩ vltimis cruciatibꝫ
⁊ tormẽtis Et q̃uo dereliq̄t
eũ p̄r. nunq̄d ab eo sepatꝰ est
sicut ꝟba Amb. sup Lucam
sonare videnť dicentꝫ. Cla/
mat homo sepatõe diuinita/
tis moriturꝰ. Nam cũ diui/
nitas mortis libera sit vtiq3
mors ibi esse nõ poterat nisi
vita discederet q̄ vita diui/
nitas est. Sꝫ absit credere
vt naturã quã semel diuitas
assumpsit vnq3 dereliquerit
Dereliq̄t ãt ꝑ ɔ̃tensiõis sub/
tractõez. De quo mgř libro
iij. dis. xxj. Fateamur inquit
deum in morte quodãmo/
do illum hominem deseruis
se. quia potestati persequen/
tium eum ad tempus expo
suit. nõ suã potẽtiã exercẽdo
eũ defendit vt nõ moreref.

Sepauit se diuitas q2 sub/ traxit ꝓtectões. sed nõ soluit vnionẽ. Sepauit se foris vt nõ esset ibi ad defensionẽ. s3 nõ intus defuit in vnione. Et de hac sepatõe diuitatis q̃tũ ad defensionẽ locutus est vbi s. Dereliq̃t etiã hũa/ nitatẽ xp̄i diuitas q̃tum ad subtractõez eoꝝ q̄b9 dolor z tristicia poterãt mitigari. vt puta imissionẽ supne ꝯsola tiõis aut spẽalis auxilij sup/ natural'. Et collatõez eoꝝ q̃ poterãt dolorẽ augmẽtare. z ipeditõez eoꝝ q̃ etiã natu/ ralit' poterãt releuare. Cete ris martyrib9 de9 specialib9 ꝯsolationib9 assistebat. qñq3 causas extrinsecas a sua ac/ tione suspẽdendo vt õ trib9 puerꝭ in camino ignis. in q̃s nihil ptãtꝭ habuit ignis. ita vt n9 ardor e9 trãsiſſꝭ p eos. Dañ. iij. Qñq3 tantã iternã spũs sui dulcedinẽ imitten/ do ac tãta spũalia gaudia vt corpis dolores vl' non senti rent vl' remissi9 z gaudenter ferrẽt. Sic de sctõ Andrea loq̃t' btũs Ber. ser. ij. õ codẽ ait. q3 h' dulcedo spũs fac pe nã nõ solũ nõ molestã s3 eti/ am desiderabilẽ z oĩno dele ctabilẽ esse. ita vt etiã mortẽ faciat esse dulcissimã. Et ser. p̄mo de dedicatõe. crucẽ dic b3e vnctões suã sine q̃ cruc3 asperitatẽ infirmitas nostra ferre nõ posset. S3 omnem talẽ subtraxit deitas hũani tati xp̄i q̃ntũ ad doloꝝ miti gatõ3. sed causas naturales ẽm vltimũ sue potẽtie i cor/ pus xp̄i agere pmisit. z nihil supnaturale dolorẽ alleuiãs aut min9 sentire faciẽs infu/ dit. Sed z vt mag' sentiret dolorẽ cõtulit. Nam vt pbat Sco. in suo. iij. dist. xv. Do lor vehemẽs sensibilis nat9 est de cõmuni lege impedi/ re vsum rõnis longe magis q̃3 delectatio vehemẽs. de q̃ tñ dicit' Philo. vij. ethi. q3 fu rat' itellectũ spisse sapientis Cui ꝯcordat Aug9. xiiij. de ciui. c. xvj. Et cũ absorpta ẽ ps intellectiua a dolore sen/ sus min9 pcipit' dolor. imo oĩno a pte intellectiua nõ p/ cipit'. in xp̄o ãt ex speciali di/ spẽsatõe deitat' ꝯseruate sũt potentie ratio z volũtas. q̃/ libet in pfecto vsu suo. nec aliquaten9 a dolore partis sensitiue. aut etiam tristicia interiori fuerunt absorpte. Ideo intellectus offices do/ lores clarissime apprehendit

cũ oĩ discõueniẽtia ? ita vo
lũtati oñdit. Idcirco maxie
ↄtristabat portio rõis sẽsiti
ui sm̃ modos ꝰ tactos. Et
ita dolor maior q̃ ꝑceptibili
or nedũ sẽsu sꝫ ? itellectu. sic
ꝗ ↄseruate sũt potẽtie naꝫales
suꝑnaꝫalit vt magꝭ dolerẽt.
Deniqꝫ cũ ꝓpt potẽtiarꝫ colli
gatõez delectatio vniꝰ potẽ/
tie redũdat in aliã. Et ideo
scti martires q̃ ꝑ passionem
nouert se mltũ ↄplacere do
suꝑ oĩa dilecto. ? ꝑ pene ma
gnitudie glosissime corona/
ri expectabãt sm̃ ꝑtẽ itellec/
tiuã gaudebãt de passiõe fo
ris ꝓpt deũ illata quã ꝑ amo
ris sui magnitudie ↄsidera/
bãt. Et ꝓpt hmõi gaudiũ in/
tellectuale leuiꝰ ferebãt do/
lorẽ sensus. Dic btũs Vin/
cẽtiꝰ Daciano ait. cũ acerri/
mis penis mactaret. Hoc ẽ
qd̃ sẽ optaui iã in sublimibꝫ
agor. Et btã agatha Quin/
ciano dixit. Ego ĩ bis penis
ita delector sic q̃ bonũ nun/
ciũ audit. ? q̃ inuẽit thesaurꝫ
mltũ. Neo eñ ꝑt ponere tri
ticũ ĩ borrea nisi theca eius
fortit fuerit ↄculcata. Ita ?
aĩa mea ñ ꝑt ĩ ꝑadisũ cũ pal/
ma ĩtrare martiriĩ nisi dili/
gent fecerꝭ corpꝰ meũ a car/
nificibus attrectari. Experi
mur ? nos cum patimur ali
q̃d ꝑ re mltũ dilecta leuiꝰ su
stinemꝰ Imo sm̃ Philo. vij.
ethi. c. vlt. Delectatio exclu/
dit tristiciã. nõ tm̃ ↄriam sꝫ
etiã ↄtingẽtẽ si sit fortꝭ. Ido
vt dic Sco. tãta ꝑt esse dele
ctatio ĩ vna ꝑte aie q exclu/
dat vsũ alteriꝰ ꝑtꝭ. Sic et in
patiẽtibꝫ mitigat tristicia in
terior ex aliq̃ ↄsideratõe rõ/
nis ꝑ q̃ndã redũdanciã a su
perioribꝫ viribꝫ ĩ iferiores vt
dicit sctũs Tho. iij. ꝑte sũ. q.
xlvj. ar. vj. Cũ ãt xp̃s fuit eti
am ĩ ipa passiõe ? morte sm̃
suꝑiorẽ portiõez ꝑfctẽ btũs
qr ↄp̃hẽsor fuit ab instãti cõ
ceptõis. ? ita maxim gaudiũ
fuerat ĩ portõe suꝑiori volũ/
tatꝭ. ꝑ miraculũ nouum ait
Sco. ita actũ ẽ q sic glia in
portõe suꝑiori volũtatꝭ non
redũdauit ĩ corpꝰ nc in vires
inferiores vt maneret corpꝰ
passibile. ita ? gaudiũ eiusd̃
portõis beatificũ nõ redun
dabat nec exclusit dolorem
in appetitu sẽsitiuo. nec tristi/
ciã ĩ portõe iferiori. Sꝫ nec
ĩ eadẽ portiõe vt compat ad
aliũd obiectũ. Eodẽ vtiqꝫ mi
raculo q̃ fuit sil ↄp̃hensor et
viator. Sicuꝫ etiã vt viator

sume dilerit deū ꝛ in ipletōe diuie volūtatꝭ pmptissimuꝫ se exhibuit. nō tñ seqbaꝛ de/lectatio ppt suspensionē cau sar nasaliū ab h actu. ꝛ si re/spectu obiecti caritatꝭ .s. dei dilecti ꝛ de salute hūani ge/neris p suā passionē acqsita aliq fuerit dlectatio ꝯseqns actū dilectiōis nō beatifice sꝫ viatorꝫ. illa fuit ibi cohibi ta ꝛ ab omī redūdantia per miraculū suspēsa vt nihilo/minꝰ vires aie aut etiā eadē respectu alteriꝰ obiecti pmis se sunt agere qd suū erat. vt vult Damas. et allegat Tho. vbi sup. Vñ omēs aie vires passionū imperꝰ qsi torrens iebriauit ꝛ supreplevit vt ve rificaret illō ps. Repleta est malis aniā mea. malis vtiqꝫ nō culpe sꝫ pene fm Augu. Ex qbꝫ ptꝫ q dolor xpi fue/rit purissimꝰ oīs ꝯsolatiōis redūdantia impmixtꝰ. Vñ manifestū ē nulliꝰ sancti aut viatorꝫ cuiuslibꝫ dolorē ꝛ tri sticiā passiōi xpi posse cōpa/rari. nō solū ex causis supra dicꝭ aut ex eo qꝛ habuit cor pus optie dispositū ꝛ sensuꝫ optime pceptiuū ꝛ appetitū sūme ad ꝯrīū inclinatū. sꝫ ex eo qꝛ fuit dolor purissimus

cuius acerbitas nec ꝯsolati/one ab alia potētia redūdā/te fuit mixta ꝛ marie a rōne pceptꝰ. quā in nullo absorbe re aut obtundere potuit licꝫ acerbissimꝰ fuit obstante mi raculosa cōseruatōe dei. Ex qbꝫ scdo patet nunqꝫ aliquē viatorem ita a deo in penis derelictum siue iustum siue iniustū quomodo a deitate derelicta est humanitas xpi. Justos quidem multiplici/ter consolatus est ac redun/dantiā spūalis leticie non p hibuit imo augmētauit. In iustos vero ꝛ si nō est specia liter ꝯsolatus. saltim non p hibuit qn dolor intensus p tis sensitiue rōnem obtūde ret aut absorberet. et sic mi/nus a pte intellectiua senti/ret. Vñ euidēter apparet ve/ritas illius in psona dñi in threnis scptum. O vos oēs q transitis ꝛc. Quis em̄ vn/qꝫ tam grauia tam stupēda sustinuit. Deus est qui pati/tur. Nec in aliquo torcular passiōis sibi alleuiatur. qui seruis suis vel omino aufer re vel alleuiare vel breuiare vires consueuerat tormēto rū. nō parcet sibi q peccato/ribꝫ parcere solet. O qꝫ vere

dixerat apls. ppio filio suo nō pepcit. sȝ p nob oib' tradidit illū Ro. viij. Nō solum i mortē p nob tradidit de' vnigenitū sȝ z i penis z affli ctōib' nō pepcit Fuit āt ista derelictio hūanitatꝭ signifi cata figuralit Leuit. xvj. in duob' hirciꝭ. q̄z altero imo/ lato ali' i solitudinē mitteba tur. Duo ē hirci hūanitas z diuitas xpi itelligūt. Hūa nitate ĝ imolata diuitas i so litudinē abijt. i. in celū. Vn̄ Esici' sup Leuiticū. In so/ litudinē. i. i celū tpe passiōis diuitas abisse dr̄ nō locum mutās sȝ q̄dāmodo ꝟtutē cohibēs vt possent ipij ꝯsū/ mare passionē. Abijt ĝ. i. vir tutē cohibuit z portauit ini q̄tates nr̄as. nō vt hērēt sȝ vt ꝯsumeret. De' ē ꝯsumens ignis est. Hec aūt q2 oculus corpal' in cruce pēdentē aspi ciēs vidē nō potuit. recte ad tāti dolorꝭ declaratōē3 voce mag̃ clamauit. Heli heli la/ mazabathani. Hanc vocem Math. q̄dā illic stātes z au diētes dixerūt. Heliā vocat iste. Ceteri dixerūt Sine. vi/ deam' an veniat Helias li/ berās eū. Qnidā illic stātes nō oēs. forsitan romani mili tes ꝑm Hiero. nō itelligētes ꝓprietatē ꝑmōis. vel iudei so lito sibi ꝑmōe ꝑbū dn̄i dep/ uātes ibecillitate ifamabāt eū. s. q2 helie vocabat auxiliū miorē Heliā ꝑputātes. Jo. Postea sciēs ihs q2 iam oia ꝯsūmata sūt. q. s. d xpo passu ro lex z ꝓphe pdixerant. quia pauca restabāt añ mortē ei' implēda. s. ei' potatio que in ꝓmptu erat. vñ seq̄t. vt ꝯsū/ maret scripta ps. lxviij. In siti mea potauerūt me aceto. iō ad illō residuū iplēdū di/ xit Sitio. q. d. ꝑm Aug. Hic min' fecistis date q̄d daturi estꝭ. h̄ solū ex scp̄turꝭ iplēdū restat pficie q̄d pdixit. ñ tñ aduerbiū vt causalit accipit sȝ ꝯsecutiue. nō ē q2 scp̄tū erat ihus egit. sȝ q̄m factur' erat iō pdixerat scp̄tura Gra uissima pena fuit sitꝭ illa. q̄d ex signo z rōne nosci potest. Signo. q̄m ꝟitas p̄sis que simulare nō nouit dū tacet cetera q̄ sustinet spineā coro nam crucē clauos z vulne/ ra pre sitꝭ angustia clamat. Sitio. maximū sitis crucia tum declarat. Cui z rō ꝯsen tit. nā nimiū z diuti' labora/ uit. sanguinem suū vndiq3 z multiplr fudit. i sanguineo

sudore fact⁹ i agonia. i gena/
rũ sacrilega vellicatõe. i cru/
deli ac tãta flagellatõe. in sa/
crosancti capitꝫ desaꝝ pũgẽ
tiũ vepriũ q̃si corone forti i
pssiõe. i vestiuz vulneribꝫ
inherẽtiũ violẽta spoliatiõe
in manuũ pedũq; i q̃bꝫ oẽs
corpis nerui ꝯcurrunt ⁊ ve
ne dolorosissima fossiõe. ꝓpt
q̃d extracto tantoplicit p̃re/
cioso sanguine corpisq; hu/
moribꝫ effusis. adustũ est et
desiccatũ dñi corp⁹ atq; sup
modũ arefactũ. ꝓpt q̃d in ei⁹
psona ait ꝓpha ps. xxi. Sic
aqua effusus sũ ⁊ dispsa sũt
id est. a iũcturꝫ dissoluta oĩa
ossa mea. Factũ est cor meũ
tãq; cera liq̃scẽs i medio vẽ/
tris mei. Aruit tãq; testa vir
tus mea. et ligua mea adhe/
sit faucibꝫ meis. p̃ nimia sic/
citate ⁊ defectu hũorꝫ. q2 pe
ne tot⁹ humor xp̃i exhaust⁹
fuit. ꝓpt q̃d in lanceatiõe san
guis exiuit et ꝯtinuo aq̃. ad
ostendendũ ꝙ corp⁹ reman/
sit q̃si sine sanguie arefactũ.
vt dicit Ni. de Ly. sup eodem
ps. Sup h̃ corp⁹ nudũ vul/
neribꝫ plenũ solis ardori et
ventis expositum fuerat ad
eius maiorẽ arefactõz. ꝓpter
q̃d in ps. ci. dr. ossa mea sicut
cremiũ aruerũt. ꝓpter interio
ris hũorꝫ euacuatiõez. Per/
cussus sum vt fenũ. Fenum
a sole ⁊ vẽtis aredine ꝑcutit
ideo seq̃t. et aruit cor meuz.
Quis autẽ cogitare poterit
quãta sitis ariditatẽ seq̃bat
extracto fere om̃i humore i
q̃ vita ꝯsistit. Quis perpen/
dere valet q̃tũ sitꝫ tãta cru/
ciabat q̃ fame molestior esse
solet. cuius sensus etiã dolo
ri vulneꝝ maximo vtriq; pre
ualuit. Sz nũc audiamus
q̃uõ refocillata est tanta sitꝫ
molestia Seq̃t em̃ Johan.
Uas g̃ positũ erat aceto ple
num. Ly. sup Mat. ait. Si
cut videt in q̃dam libro he/
braico q̃ apud eos intitulat
liber Judicũ ordinarioꝝ. ꝙ
q2 Salomon dixerat Pro/
uerb. xxxi. Date sicerã. i. po/
tum inebriatiuũ merentibꝫ.
et vinũ his q̃ amaro animo
sunt. Bibant et obliuiscant
egestatis sue. et doloris sui
nõ recordent amplius. ideo
ex occasione huius verbi se
niores statuerant vt ꝯdem/
natis ad mortez daretur vi/
num aromaticũ ad bibẽdũ
vt facili⁹ tolerarẽt passionez
In hierlm ãt erãt matrone
deuote et compassiue q̃ hoc

vinū dabāt ex deuotōe. In dei igitur nimia crudelitate mori tale vinū datū p xpo z alijs duobꝫ cū eo crucifixis acceperūt sibi. ꝭm q̄d dictū ē Amos. ij. Uinū dānatoꝝ bibebāt. z loco eiꝰ posuerūt acetū cū felle mixtū. Audita ꝙ voce dn̄i Sitio. Matth. Cōtinuo currens vnꝰ ex eis acceptā spongiā impleuit aceto. i. tali potu amarissimo. Joh. hysopo circūponens. Math. imposuit arūdini et dabat ei bibere. Ecce carissimi inaudirā pessimoꝝ rabiē Nāvt ait Chryſ. Si decem milia habuerimꝰ inimicorū z si insanabilia passi sumus vidētes eos iterficere restetimur. Hi ꝟo neqꝫ expiati sūt ad eū. neqꝫ in his q̄ vide bāt facti sūt māsueti. ſꝫ seuiebāt magꝭ z insaniā intendebāt. z spōgiā afferētes aceto potabant. Heu q̄lis cena pꝰ tātos labores. heu q̄le vltimū vale celoꝝ regi iā exituro ex h̄ mūdo offerī. Laborauit fortiꝰ z aruit. p cena in hora cene solū potū petijt. z ecce filij diaboli p cibo vl' p potu obtulerūt acetū. Considera o aīa deuota. q̄uo fons vite aruit. q̄ in vltio festiuita tis die mag̃ voce clamauit. Si q̄s sitit veniat ad me et bibat. Joh. vij. Qui petenti bus dat aquā viuā. ex q̄ qui bibet fiet i eo fons aque salientꝭ in vitā eternā Joh. iiij. Qui deniqꝫ terraꝫ rore inebriat z imbribꝫ. z vniuersa potat. sup modū sitit i extremo pēdens supplicio z aq̄ gutta negat. Sed ad doloꝝ augmētū acetū felle mixtū ppinat. Hic augꝰ. ait in q̄dā ser. de passiōe. Propinator fontiū potat aceto. mell' dator cibat felle. flagella remissio. ɔdēnat venia. illudit maiestas. irridet ꝟtꝰ. largitor imbriū pfundit sputis. Uerūtamen q2 nouit dn̄s q̄ potādus erat. non sitꝭ molestissime refocillatōem q̄siuit. sed lingue sue z oris b̄ndicti iteratā afflictōez vt in oībꝫ z p oia mēbra p nob sua sponte pateret. Idcirco potū hunc sumpsit nō ad sitis sedatōez ſꝫ solā afflictiōem. Poterat em̄ potus ille q̄ntumcunqꝫ amarus. quia humidus si i viscera traiectus fuisset vtcūqꝫ releuasse sitim. Nō ꝙ bibit traiciendo vbi recreari poterat sed gustauit. hoc est in os suū sumpsit, vt linguā

ꝛ palatū organa.s.gust⁹ ama
ricaret.scim⁹ eñi nō nisi i or/
gano gust⁹ sentiri posse ama
ritudinē.traiect⁹ ei i viscera
cibꝫ aut pot⁹ nō discernit an
dulcis fuerit aut amar⁹. Et h
est qd dic̄ Math. ꝛ cū gustas
set noluit bibere.scꝫ traicit/
do in viscera.ꝓpt idem ꝯriat
Marc⁹ dicēs.et nō accepit.
Joh.cū accepisset.qꝛ loquit
Marc⁹ de acceptōe vt pot⁹
pfecti ad recreatōem sūpti i
viscera.sic eñi noluit bibere
vt Marc⁹ dicit. Joh. ꝓo eū
accepisse in os ad gustandū
testans inqt.cum accepisset
clarius innuit Mathe⁹ di/
cens cū gustasset. Fuit autē
illa tante amaritudinis gu/
statio penalissima.eo ꝙ lin/
gua ꝛ fauces ꝓpter nimiam
ariditatem vehement traxe
rant humorē felleū.ꝛ ita ve/
hementer amaricati sunt et
puniti. Alioqn cur p ꝓpham
dñs hui⁹ amaritudinis taꝫ
diligenter nobis commen/
dasset memoriam dicēs. Re
cordare paupertatis et trans/
gressionis mee absinthij et
fellis. Joh. etiam tanꝙ si in
gustu aceti ꝛ fellis toti⁹ ama
rissime passionis ꝯsumma/
ta plenitudo ꝯsisteret. Joh.

Cum accepisset.mō pdicto
dixit.ꝯsummatū est.s.quic/
qd de me scriptura pdixit.qn
tū ad oīa patienda nihil re/
stat cruciatu liberū.impleta
scriptura q̄ dixit. Repleuit me
amaritudinibus.inebriauit
me absinthio. Cōsummatū
est opus qd dedit michi pa/
ter vt facerem. Cōsummata
est obedientia mea vsqꝫ ad
morteꝫ crucis.vniuersus la
bor pena ꝛ dolor et qcqd ad
hoīs reparatōem fieri opor
tuit.anteqꝫ morerer pfectuꝫ
est. Consummatū est op⁹ re/
demptōis humane. Nam et
mors ipsa iam in ianuis est
que quia modicū distat ni/
hil distare videt.que et ipsa
iam consummat. Hinc Leo
papa ser.q incipit. Expecta/
tioni vestre.ait. Degustato
aceto domin⁹ qd illa dabat
vinea que ab auctoris sui plā
tatione degenerās cōuersa
fuerat in amaritudinē vitis
aliene.ꝯsūmatū est ait.h est.
complete sūt scripture.nō est
ampli⁹ q insaniā ꝑpli furen/
tis expectē.nihil min⁹ ptuli
qꝫ me esse pdixi.pacta sunt
mysteria infirmitatis ꝓpināt
documēta virtutis. Hec Leo.
Videri autem posset alicui

supficialit attēdenti. ꝓbuȝ h̄ nō esse merorꝫ sȝ gaudiū magis vel leticie tāꝗ̄ ei⁹ q̄ iā durissimos labores finiuisset. Sȝ inueniem⁹ etiā i h̄ ꝓbo martiaȝ cordis mitissimi ihu tristiciam si diligēti⁹ speculemur. Clamabat dn̄s iā oia ex pte sui ad hoīes liberati/ onē reqsita cū incōprehensibili labore ⁊ passiōis amaritudie sufficientē ꝓ toti⁹ mūdi salute ꝯsūmata. Sȝ qꝛ nouit tantū laborē tā i paucis salutꝫ effectū habituꝝ respectu dānatoꝝ m̄ltitudis. q̄d etiā paucitas i fide cum xp̄o manentiū figurabat. Sȝ et opus salutꝫ nouit plurimis ingratꝫ adhuc ꝯsūmatā dn̄i passionē ꝗ̄tū in se esse poterit innouaturꝫ i pōd⁹ maiorꝫ dānatiōis future. q̄ leui⁹ tulissent damnatōȝ suā si nunꝗ̄ crucifix⁹ fuissȝ salutꝫ auctor Nūc āt in penaꝝ infinibiliū plenitudinē videbūt in quē trāsfixerūt. Hic redēptor humani generꝫ pꝛ̄ misericordiaꝝ q̄ vult oēs hoīes saluos fieri. qm̄ oia ad id ptinentia sui ex pte ꝯsūmauit. sup oēs vulneꝝ suoꝝ et corpalis pene dolores mētꝫ tristicia est afflict⁹. de q̄ etiaȝ vide s̄. In cuius signū cū offerret passionē suā in cruce ꝓ solis vtiꝗ̄ electꝫ efficacit̄ et ꝓ nullis aliis trinitati eaȝ ꝓ talibus tm̄ efficaciter acceptanti. vt dicit Sco. in dist. xix. quarti. abundātissimas fudit lacrimas. videns clare tantaȝ prescitoꝝ m̄ltitudinē ⁊ paucitatem numeri electoꝝ. q̄s lacrimas licet taceat euāgeliū. qꝛ multa fecit ih̄s que in euangelio nō sūt scp̄ta Joh̄. vltio. Apl̄us tm̄ nō tacuit. q̄ ad Hebre. v. huius memor sacrificij ait. Qui in diebus carnis sue. i. passibilitatꝫ preces supplicationesꝗ̄ ad eum q̄ posset saluum illū a morte facere. s. patrem. potenteȝ a morte pseruare si voluisset. sȝ ꝓ̄ hoīs redēptōeȝ noluit cū clamore valido et lacris offerens. s. seip̄m cum p̄cib⁹ i cruce ꝺ̄ clamore valido audiuim⁹ cum clamauit. Heli heli. Sȝ ⁊ expirās clamauit voce magna. de lacrimis nihil dubitandū q̄n m̄lto plures fuderit ꝓ totius generis humani salute hoc actu liberandi ꝗ̄ pro morte Lazari suscitandi. Putandū auteȝ est lacrimas fusas post clamorē validū ꝯsummatis iā

oibꝫ. tūc ei tps erat suā passi
onē i effectu offerēdi. ꝓpt q̇d
seq̇t. ⁊ exauditꝰ ē p sua r̄uerē
tia. p q̇bꝫ. haud dubiū q̇n p
paucꝫ. i. electꝫ. Dic seq̇t. Et
ꝯsūmatꝰ. factꝰ ē oibꝫ obtēpe
rātibꝫ sibi cā salutꝫ. Obtēpe/
rāt soli electi. reprobi repug
nāt. mltitudo g̃ lacriaꝝ ma/
gnitudinē tristicie sig̃t. quaꝫ
itulit dānādoꝝ mltitudo. p
q̇bꝫ sua oblatio ⁊ si sufficerꝫ
eoꝝ tñ obstāte r̄belli ꝯtuma
cia q̄ r̄mediū salutꝫ abijciūt
iefficax r̄manebat. Int̄ hos
inexplicabiles dolores fletꝰ
⁊ tristicias morti appropiq̄n
tes cepit lāguescētes oculos
fons vite depinere. facie pal
lescere ac moriētꝫ spēꝫ p̄ferre
Math. itēꝝ. Lu. Clamans
voce magña. Pr̄ ait. in ma
nus tuas ꝯmēdo spm̄ meū.
Ultimuꝫ v̄bū dñs ꝓtulit q̄
nō tam aiam suā q̄ꝫ electoꝝ
oim pr̄i cōmēdauit. sic dicit
Athanasiꝰ. Commendauit
pr̄i p se vniuersos mortales
i se viuificatos. Nā sumꝰ mē
bra eiꝰ r̄m illō apl'i Oēs vnū
estꝫ i xp̄o. Licꝫ ei vt dr̄ i glo.
sup Tobiā dño i cruce pas/
so diabolꝰ q̄ ꝓcurāte crucifi/
xus erat aduenit querens si
q̇d pcti inueniret. Cui etiā
ꝯsentit Greg. oml'. xxxix. ita
dicēs. Ad deū carne moriē/
te vēit. ⁊ i illo aliq̇d q̄siuit in
q̄ nihil inuenire potuit. non
tñ eiꝰ timore hāc vocē emisit
sciēs q2 nihil i eo iuris hūit
sic ip̄e testatꝰ ē. Uēit p̄nceps
mūdi hꝰ. ⁊ i me non hꝫ q̇cq̄ꝫ.
Joh. xiiij. Spm̄ deniqꝫ su/
um pr̄i nouit ꝯmēdatissimū
⁊ deitati vnituꝫ hypostatice
⁊ benefice. Nō g̃. p se idiguit
hm̄oi recōmendatiōe. Uer/
bum illud cū maxio dolore
mortꝫ ꝓlatum est. qm̄ sic cla
mās expirat ⁊ expirādo cla/
mat. Nullius aūt mortal' vn
q̄ꝫ mors penalior fuit morte
xp̄i. nedū ꝓpt horribiles pe/
nas p̄cedentes. aut vehemē
tem inclinatōem anīe nobi/
lissime ad corpꝰ optime com
plexionatū. ꝓpt quā tristior
fuerat sep̄atio. nec solū ꝓpter
tristiciā amissiōis vite nobi/
lissime. de q̄ sup̄ est. sꝫ ex alia
sigulari causa. Quis em̄ in
ter oēs penas mors acer
bissima sit. q2 inter oīa terri
bilia ē terribilissima. iij. ethi.
cap. xiiij. tñ in ip̄a aīe separati/
one dolor nō sentit̄. eo q̄ pri
us deficit dispositio necessa
rio requisita ad sentienduꝫ
q̄ꝫ ad animationeꝫ sine qua

aīa separet.pt eēm aīa ad tps manere ī solo o pe potētie vegetatiue ꝯtucꝫ.vñ ꝑus cessat vsus sēsitiue.ꝛ ꝑ ꝯseq̄ns itellectiue.q̄ ñ pt esse ī actu sine ꝯtute sēsitiua.vt pꝫ.iiȷ.ð aīa.ca.iiȷ.Necꝙꝙ sine fātasmate aīa itelligit.Et.c.v.Non sentiēs nihil vtiꝙ addiscit necꝙ itelliget.Sꝫ cū speculet̄ necesse ē sil' fantasmalit̄ speculari.i.repñtare.Null⁹ ḡ hoīm ꝫm nat̄e ꝯcursū moriens in ipa aīe sepatōe potētiaꝝ cognitiuaꝝ vsū hꝫ.iō tūc dolorē nō sētit.vñ null⁹ amaritudinē mortꝭ cogṅscere valet intuitiue.Aīa āt xp̄i sic fuit in ꝑfecto vsu ītelligēdi ī instāti ꝯceptōis.ita etiā in ipa separatōe.iō coḡuit se actu separi a corꝑe ad min⁹ ꝑ spēz infusam ꝛ oēz corꝑis distrasiam q̄d sup oīa fuit penalissimū.imo ita penale ꝙ si in aliȷs morientib⁹ nō deficeret dispositio ad sentiēdū req̄sita ꝑ possibile vel ī possibile tūc ꝓpt̄ ei⁹ vehemētiā absorberet oēz vsū cuiuslibꝫ potētie cognitiue cū h̄ sepe faciat dolor minor.Sꝫ aīa xp̄i ab oī absorbitōe ꝑseruata ē.vt distinctissime ꝛ ita penalissime oēz sētiret dolorē.Maxim⁹ ḡ fuit dolor xp̄i ex morte.cuius silēz nūꝙ moriēs hō vl' brutū ꝑcepit.hūc ḡ magnū ꝛ maximū dolorez ī h̄ magno clamore insinuauit.Demōstrauit nihilomin⁹ h̄ clamore valido.q2 non necessitate sed sua volūtate morit̄ tāꝙ habens potestatem ponere animā suam in quo potētia verbi aperte demonstratur Sicut ait Hieronim⁹.Diuine potestatis indicium est emittere spūm.vt ipe quocꝫ dixerat.Nemo potest tollere animā meā a me.sed ego ponam eam a meipso.et rursum accipiaꝫ eam.Et Chrysostom⁹.Clamans voce magna emisit spūm.vt ostendatur quia ꝫm eius potestatē id gerebat̄.ꝑ h̄ eēm ꝙ moriēs vocē magnā emisit.apertissime se verum deū ostendit.quia hoīes cum sic moriuntur.vix tñ vocem emittunt.clamare nō possunt.Et glo.Nos cū nulla voce vel cum ima morimur q̄ de t̄ra sum⁹ ille aūt cū exaltata voce expirauit q̄ de celo descēdit.Q̄ āt ꝯmēdatio spūs dñi ī manus p̄ris fuit vox illa magna qua emissa expirauit.vt dicūt Mathe⁹ et Marcus

Raban⁹ sup Math. atq Beda sup Lu. osndunt ita dicetes. Quid hac voce magna dixerit. Lu. aperte designat di. Pr i man⁹ tuas comendo spm meu. 7 h dicens inqt expirauit. Qd vo scribit Joh. q cu accepisset ihs acetu dixit. osumatu est. 7 inclinato capite tradidit spm. inr illo qd ait. osumatu e. 7 illud. inclinato capite tradidit spm. emissa e illa vox mag qua tacuit Joh. alij tres comemorauert. io iter. i. scdo clamas set vt dic Math. Clamauit pmo Heli heli. clamauit secudo cu lacrimis. Pr i ma⁹ tuas omedo spm meu. Hec at clamas voce mag. Joh. 7 inclinato capite. Lu. expirauit. no q expirauit inclinauit caput s3 sua spote pus inclinauit caput. 7 sic emisit 7 tradidit spm. aia3. s. sua omniu creatura3 spuali pfectoe nobilissima. Sic fons vite i q oia q facta sunt vita erat Joban. j. Morit 7 vt a morte ppetua nos reos liberaret pciu charissimu cui vniuersa creatura opari no pt innocete ac sctissima aia3 pbo vnita tradidit deo pri fact⁹ ei obediens vsq ad morte. mortem aut cruc. Cui sit laus et gla 7 imperiu cu eode pre 7 spu sancto. cum quib⁹ viuit 7 regnat deus vnus per infinita secula seculorum Amen. Pater noster.

Ya nuc ca

e rissimi intuemini vite nre auctorem p nobis mortis ianuas introirevt nos ad vite vias reuocaret. Tradidit se rex p seruo. iudex pro damnato. moritur pro homine deus. p creatura creator. crucifigitur innocens p nocete. Demus et nos lacrima3 flumina in tatis doloribus morieti. quonia ipe prior dilexit nos et lachrimatus est p nobis. Doluit olim rex Dauid super morte ionathe amici sui non pro se nec sua occasione morientis. ita cum plangens. Doleo super te frater mi Jonatha. decorus nimis 7 amabilis super amorem mulieru. Sagitta Jonathe nunq rediit retrorsum. Quomodo cecidit fortis in bello. aquilis velocior Leone fortior. i excelsis suis occisus est. ij. Regu pmo.

Et ecce pl⁹ q̄ ionathas hic. Jonathas iterp̄tat̄ colūba veniēs vł dn̄i donatio. Ecce ver⁹ ionathas xp̄s nobis a dn̄o donat⁹ sic̄ Esa. ꝯmemo rat. c. ix. Puer nat⁹ ē nob ꝛ fi li⁹ dat⁹ ē nob. sup quē veniēs colūba visa ē. Mat. iij. Jmo ꝛ ip̄a colūba simplex sine fel le. ꝛ h nō ꝑ se sȝ ꝑ nob morit̄ Faciā⁹ ꝛ nos plāctū q̄i plan ctū vnigeniti dicētes Doleo sup te dn̄s me⁹ ꝛ d̄s me⁹. rex me⁹ ꝛ defēsor me⁹. mgr̄ me⁹ ꝛ pr̄ me⁹. imo ꝛ fr̄ me⁹ aman tissime ih̄u amabil̄ valō sup amorē vniuerse creat̄e. Sa gitta tua nūq̄ abijt r̄trorsū Sagitte em̄ tue doctrie tue acute valō. q2 viu⁹ ē s̄mo tu⁹ ꝛ efficax ꝛ penetrabilior om ni gladio ancipite. ptigēs vsq̄ ad diuisionē aie ꝛ spirit⁹. Nec decliauit clipe⁹ tu⁹ d̄ bel lo. Scuto gr̄e ꝛ bonevolun tatis coronasti nos. Hasta orōnū tuaꝝ nō ē auersa. q̄a etiā ꝑ transgressoribꝫ orasti vt nō ꝑirēt. q̄to magȝ ꝑ aicȝ Tu leōe fortior. etem̄ tu leo d̄ tribu iuda supasti illū leo nē q̄ rugiēs circuit q̄rēs quē deuoret. Tu aq̄la velocior exultasti vt gygas ad currē dā viā ad iplēdū mysteriū i carnatōis tue. Sane sic aq̄ la ꝑuocās ad volādū pullos suos expādisti alas brachio rū tuoꝝ ī cruce ꝛ supuolitās assumpsisti nos et portasti i hūerȝ tuis in fortitudie tua ad hitaculū scēm̄ tuū in do mū familiaritatȝ ac caritatȝ tue. vbi d̄ oue ꝛ dragma ꝑdi ta ꝛ inuēta fecisti cōuiuiū ai cȝ tuis. b̄tissimis spiritibꝫ fa ciēs gaudiū d̄ pctōre penitē te. Et cū tal̄ sis ꝛ tāt⁹ i excels̄ occideris. morte turpissima ꝯdēnatȝ. Spūq̄ ī man⁹ pa tris ꝯmēdato capite icliato expiras. Ueite q̄so ꝯdolete mihi oēs q̄ gaudere deside ratȝ i dn̄o. Attēdite nr̄m ma nu fortē q̄uō ꝯtrit⁹ ē. nr̄m de siderabilē q̄ miserabilit̄ de format⁹ ē. pacificū nr̄m q̄uō in bello ꝑempt⁹ est. Ubi ru bor rose⁹. vbi cādor niueus vbi in corpe tā ꝯtrito decor eximi⁹ Heu heu lux oculoꝝ clarissima cernitur extīcta. splēdor faciei diui⁹ q̄i fuligo ꝯtenebrat⁹ Expalluer̄t gene amabiles. ꝑēdent labia oris dulcissimi. Exaruit v̄t⁹ oīs. tremit effeto corpe tēsa cutȝ. Sic speciosū forma p̄ filijs hoīm. corp⁹ exangue manet ꝛ deformatum velut leprosi,

ac oīm nouissimi viroꝝ. Ue re pctīs boīs q̄ te innocen/tissimū dn̄m occiderīt. Ego ei debui tu soluisti. ego pec caui ⁊ tu pc̄tā mea ī corpore tuo sup lignū portasti. Ego sū filꝰ mortꝭ ⁊ tu vt me viui ficeс vitā tuam p̄ciosissimā tradidisti. Merito doleo ac incessantes lacrimas fūdo. sꝫ p me magꝭ nō p te q̄m̄ et si foris denigrarꝭ. manet ti/bi inrꝰ formositas tua integ. q̄ es splēdor p̄t̄ne glīe et lux claritatꝭ et̄ne. Merito inge misco ⁊ singultuoſ vocibus mortē dn̄i mei plāgo. quam etiā insensibilia elemēta fer/re nō poterāt. sꝫ p creatoris sui casu se casura indicijs q̄/bus poterāt demōstrabāt ⁊ minitabant. Nā Math. Et ecce velū tēpli scissū ē ī duas ptes a sūmo vsq̄ deorsū. Et terra mota ē. ⁊ petre scisse sē ⁊ monumēta apta sūt. ⁊ mul ta corpa sctōꝝ q̄ dormierūt resurrexerīt. nō tunc q̄n̄ mo/numēta apta sūt. s hora mor tis xp̄i. sꝫ postea q̄n̄ resurre/xit tūc cū eo surrexerīt tanq̄ testes sue resurrectionis. vt vult Hiero. Ut sic xp̄s esset p̄mogenitꝰ resurrectōnis ex mortuis. ꝓpter q̄d in Apoc. dr p̄mogenitꝰ mortuoꝝ. et. j. Coꝝ. xv. Christus surrexit a mortuis p̄mitie dormien tium. Et h̄ est q̄d subdit. Et exeuntes de monumentꝭ pꝰ resurrectōem eiꝰ. venerūt in sanctā ciuitatē ⁊ apparuerūt mltꝭ. De hac electoꝝ turba/tione ait Leo ser. qui incipit Exigit fides. Emittēte spm̄ xp̄o oia elemēta tremuerūt. densis tenebris splendor so lis obducꝰ extraordinarie nocti subdidit diē. Stabili tatē suā terra ꝓfundis suis ꝯcussiōibꝫ labefacta non te/nuit. ⁊ petraꝝ firmitas con/fracta soliditate dissiliuit. veluꝫ tēpli q̄ p̄oris mysteria tp̄is nō erant vlteriꝰ obum/branda discissū est. Et mul/toꝝ sctōꝝ corpibꝫ excitatis ad p̄ueniendā resurrectiōis fidem monumēta patuerūt In vos g̊ o iudei celū et ter/ra sniaꝫ tulit. vobis sol serui tutem suaꝫ diesq̄ subtraxit. vobis famulatū suū electo/rū ordines denegarūt. ⁊ re/cedentea legibꝫ suis ministe rio creatr̄e vr̄a obcecatio vr̄a est significata confusio. Uo/bis em̄ dicētibꝫ. sanguis eiꝰ sup nos ⁊ sup filios nostros merito hoc retributū est. vt

q̇d vñi generꝫ ipia ꝑdiderit portio. asseq̄t̄ h̄ fidel' gentiū plenitudo Cur n̄ ꝯpatemur nos fide xp̄i ibuti cū ꝛ gēti-les his auditꝫ ꝯuersi dn̄o cō patiūt̄. Math. Cēturio eñ ꝛ q̇ cū eo erāt custodiētes ie-suz. viso tremotu ꝛ his q̄ fie bāt timuer̄t valde. Marc⁹. Et vidēs centurio ꝙ sic cla-mās expirassꝫ. Lu. Glorifi-cabat dn̄m dicēs. ve h̄ hō iu stus erat. Mat. Mar. ve h̄ hō fili⁹ dei erat. videbat eñ f̄m Hiero. ꝙ illa vox n̄ pote rat formari naturalit̄ ab hoie sic ꝓpinq̄ morti. iō ꝯcluserat qḋ formata esset supnaturalit̄ ꝟtute diuia. ꝛ ꝑ ꝯn̄s eū q̇ for mauerat ee͞ deū. Et aug. Cū p⁹ illā vocē cōtinuo tradidit sp̄m. h̄ maxie q̇ aderāt sunt mirati. lōga ei morte crucia bāt̄ i ligꝫ suspēsi. Erat āt cen-turio ille ait Ber. incircūci-sus ſꝫ nō aure. q̇ ad vnā expi rantꝫ vocē sub tot infirmita tū indicijs dn̄m maiestatis cog̊uit. Jero. Nō ꝯspexit qḋ vidit. qꝛ credidit qḋ non vi-dit. n̄ credidit ex eo qḋ vidit ſꝫ ex eo qḋ audiuit. qꝛ fides ex auditu ē. audit⁹ āt ꝑ ꝟbuꝫ xp̄i. Et in ser. ij. de ephia ait. Cēturio vitā cog̊uit i morte

sūmū sp̄m in expiratōe. nec tñ sol⁹ centurio. Lu. Et ois turba eoꝝ q̇ simł' aderāt ad spectaculū istḋ. Simon de cassia. li. xiij. A sclo inq̇t vsqꝫ i sclm n̄ fuit tale spectaculuꝫ q̄ tāt⁹ talit̄ moreret̄. Specta culū magnū inq̇d desuꝑ pr̄. de terrꝫ mr̄. angeli ꝛ demōes homies viui ꝛ mortui. p̄riar che ꝛ ꝓph̄e. amici ꝛ emuli va-ria intentōe spectabāt. Tur-ba ḡ q̄ sił' aderat ad specta-culū. ꝛ videbat q̄ fiebāt. ꝑcu tiētes pectora sua r̄uertebāt̄ penitētes. s. ꝛ dolētes de xp̄i iniusta occisiōe. Fuer̄t illi vt dic̄ Lyra. q̇ a ꝑitꝫ decepti fuerant. Nā ꝛ ꝑiti obdurati nec viuēti nec mortuo sūt cō-passi. Hinc Amb. sup Lucā Deniqꝫ iā etiā cēturio dei fi liū quē crucifixerat ꝯfitetur O duriora saxis pectora ſꝫ boꝝ corda durāt̄. iudex ar-guit. credit minister. proditor scel⁹ suū morte ꝯdēnat. ele-mēta fugiūt. terra ꝯcutitur. monumēta reserāt̄. iudeorū tñ imobił' duricia manet or be ꝯcusso. Et Beda. Quan ta ḡ cecitas iudeorū q̇ tot ꝑ dn̄m ꝟtutib⁹ factꝫ. tantis in morte ei⁹ apparentib⁹ signis credere respuer̄t, ꝛ insensibi-

liores gētibꝰ dñm glorifica/
re vł̄ timere ꝯtēpserūt. Lu.
Stabāt āt omēs noti eius.
Math. et mulieres multe a
lōge q̄ secute erāt ihm̄ a gali
lea ministrātes ei. Mar. De
lōge aspiciētes. Lu. Et h̄ vi
dētes. Matth. Int̄ q̄s erat
maria magdalene. et maria
iacobi. z ioseph mr̄. z maria
salome. Math. mater filio/
rum zebedei. Mar. Et alie
mlt̄e q̄ siḿl cū eo ascenderant
hierosolimam. Noti dñi sta
bāt a lōge. dicit Simon de
cassia. corpe. magꝭ tn̄ mente
deficiētefide in deitate ma/
nēte. q2 de carne spūs abscē
serat. vt nō crederet idē vi/
uēs et moriēs xp̄s. q̄ q̄uis i
aīa et corpe diuideret ad tē/
pus. deitate sp idē existēs in
nll̄o māebat diuisus. Mu/
lieres h̄o he seq̄bāt xp̄m. cui
tanq̄ paupi vite necessaria.
q̄bꝰ egere voluit ministrabant
de ꝓprijs facultatibꝰ. sperā/
tes bonoꝝ xp̄i et collegij eiꝰ
esse pticipes z liberari a ma
lis. Audierāt em̄ magnam
elemosinā fore ꝟtutē. z ipaꝫ
deberi paupibꝰ nō diuitibꝰ
rō eis iusticie suadebat. Sū
mā aūt in xp̄o nouerāt pau/
pertateꝫ. cui nulla possessio.
nulla domꝰ nō census et lu/
cro. nō firmata vita et subsi
dio nobiliū seu diuitū ami/
coꝝ. Et ipse paup magis su/
mebat a paupibꝰ opem. Q̄/
uis si diuitē aut nobileꝫ ali/
quē adijt. non opē sed fidem
querebat. Necnō z ille mu/
lieres archimatrē ꝟginē ve/
rebant̄. quā videbāt sup om
nes feīas ꝟtutū oim̄ clarita
te pollentē. Merito h̄ virgo
mr̄ q2 mulier seq̄ndi filij ali/
is mulieribꝰ p̄bebat audaci
am. Sorores h̄o ꝟginis ip/
sam sequebant̄ de xp̄o filio
ꝯgratulātes ei. q2 tāta prole
videbāt ipaꝫ dotatā. nūc h̄o
ꝯdolētes eidē. q2 vnico filio
p̄ua bat̄. z etiam filios seque
bant̄ cum xp̄o. q̄s omnes vi
debant oīa relquisse. atq̄ꝫ
xp̄m carne ꝓpinquū vita et
moribꝰ subsequētes. quoꝝ
amor etiam alliciebat z ma/
tres. Mixta q̄ erat causa se/
quele in sororibꝰ ꝟgis. q̄uiꝫ
desup spūsanctꝰ eaꝝ aīabꝰ
illuxit. z retraxit hūana om/
nia ad diuina. vt in spūalem
affectionē transirꝫ oīs hu
manus amor. Discipula etiā
magdalena que xp̄m arden
tius amabat post matrē nō
deerat passioni. q̄ tam altas

a xpo affectões i mēte susce/
perat. Seqbaẽ ipsa mgr̃m
dñm atq3 dilectū z suā mrẽz
quā pᵘ filiū i dña3 z matrem
aio z rei ṽitate susceprat Hec
Simon. Stabāt q̃dem he
mlieres a lōge. s3 mr̄ dñi ꝓpe
Uerūtñ z de ipis Jo. ait. q̃a
steterẽt iuxta crucē. quia ſm
Ly. sup Mat. post Aug. erāt
lōge. respectu militum xp̄m
crucifigentiū z custodientiū
s3 ꝓpe respectu alioꝝ astātiū
nō em̄ erāt ita lōge q̃n pos/
sent eū audire loq̃ntē. qñ di/
xit mr̄i sue. Mulier. ecce fi/
liᵘ tuᵘ. Possumᵘ tñ vt Rabāᵘ
ait sup Math. itelligere ꝙ il
le q̃ sit aderāt cum mr̄e dñi
postq̃3 eā discipulo ꝯmēda/
uit. abire cepant. vt a dēsita/
te turbe seceruerēt. z cetera q̃
facta sūt lōgius intuerẽt. vt
ceteri euāgeliste q̃ pᵘ morte3
dñi eas ꝯmemorauerẽt iā lō
ge stātes ꝯmemorarēt. Hec
Rabanᵘ Ecce kr̄mi q̃les dño
mūdi exeq̃as agūt. nō reges
nō ṗncipes. nō hᵘ mūdi ma/
gnates vniuersoꝝ ṗncipem
deplorāt s3 pauce muliercu
le. De q̃ Simō de cassia ait.
Uide proceres z magnates
dñm mūdi tā turpiter mor/
tuū lamētantes. vide ṗnci/
pes ꝯueniētes ad funᵘ. vide
assistētes reges tāto dño ex/
pirāti. Stātes a lōge noti z
mulieres dñm mortuū fune
raliter plorāt. verūtamen ꝙ
serui hoies nō agūt insensibi
lia cūcta ꝑficiūt. Et q̃d tunc
actū nō ē a ꝑfidis. vsq3 ad fi/
nē hᵘ scl'i agere nō cessant de
uoti fideles in ꝯpassiōe cor/
dis. Ad h ipm nāq3 z mō cō
uenimᵘ ad audiēdū h et his
ꝯpatiendū q̃ ꝑferre ꝑ nobis
dignatᵘ ē dñs. nedū viuᵘ sed
z mortuᵘ Uitā em̄ hūanam
xp̄i mors volūtarie assūpta
terminauit. s3 passionē non
finiuit. q̃m que viuū ꝑsecuta
est insatiabilis pessimoꝝ fu/
ria. ꝑsequiẽ z mortuu3. recte
insatiabilis. q2 sicut non viuo
ita nec ꝑcere nouerat mor/
tuo. Nā referēte Joh. iudei
q̃m pasceue erat. i. dies vene
ris. i cuiᵘ vespa icipit solēni/
tas sabbati vt nō remanerēt
in cruce corpa sabbato. erat
em̄ h indecēs i tāta solēnita
te. Erat aūt magnᵘ dies ille
sabbati. s. pascalis. nā solēni/
tas eiᵘ duplicabaẽ ꝓpt octa/
uā pasce ꝯcurrētē. Rogaue/
rūt pilatū vt frāgerenẽ eoꝝ
crura. quatinᵘ sic mortui de
ponerẽẽ de patibulis. vt vel.

sic viderēt legꝫ obſuatores. q̄ ait Dn̄ peccauerit hō q̄ ſit morte plectēdꝰ. ꝛ adiudicatꝰ morti appēſus fuerit in patibulo. nō ꝑmanebit cadauer eiꝰ in lig̊. ſꝫ eadē die ſepeliet. qꝛ maledictꝰ a deo ē oīs qui pēdet i lig̊ Deutro. xxi. Uerū licet allegabāt ꝑſidi reuerentiam ſabbati. in corde tn̄ mag̃ malicia tenebāt. vt dic Simon de caſſia. Siq̇dez ne ꝓpt ſig̃ facta xp̄o moriēte. in ſabbati q̇ete tumultꝰ ꝓl'i naſceret. ꝛ ex viſo i cruce corpore turba facile mobil' moueret. putauert ad illō corpꝰ reuerentiā fieri ꝓpter ſig̃ terrētia. Jā em̄ videbāt in religionē ꝯuerſos xp̄i crucifixores. et intuebāt vultꝰ hoīm ꝛ mulieꝝ ſignoꝝ nouitate mutatas. ꝛ in vulgo ꝟba tremētia reſonabant velut maioꝝ maloꝝ ꝑſagia futuroꝝ. Ex q̄ mali pauefacti iudei magꝫ q̄ꝫ reuerētia ſabbati volebāt q̄ frāgerēt crura latronū vt tali mortui acerbitate penaꝝ ſil' cū xp̄o iā mortuo tollerēt. vicꝫ ab aſpectibus hoīm ne corpi xp̄i reuerētia fieret pietate turbaꝝ. Uenerūt g̊ milites ꝛ p̄mi q̇dē fregerūt crura ꝛ alteriꝰ q̇ cruci-fixus eſt cū eo. Fuerunt ſcḋm Ni. de Ly. duo milites crurifractores ꝛ vnꝰ fregit vniꝰ latronis ex vna parte. ꝛ alter crura alteriꝰ ex altera parte. Et ſic ambo venerūt hinc et inde ad ih̄m q̇ erat crucifixꝰ in medio. Ad hūc g̊ ih̄m cū veniſſent vt viderūt eū iam mortuū nō fregerūt eiꝰ crura. qꝛ crurifragiū nō fiebat niſi ad h̄ vt euadere nō poſſent depoſiti de patibul'. Ueꝝ q̄ xp̄i crura fracta non ſint diuina ꝓuidētia factū ē. Cuiꝰ rei figura in agno p̄ceſſit. de q̄ dictū eſt. Os nō cōminuetis ex eo. Exod. xii. Agnꝰ em̄ paſcalis figura fuit expꝛ̄ſſiua paſſiōis xp̄i. ideo diuia ordinatione cōſtitutū eſt vt oſſa agni paſcalis nō frangerentur. ſicq̄ꝫ figura ꝛ ꝟitas correſponderēt Alioq̇n q̄uo patentibꝫ ꝑcipiſſent cruribus q̇ cor nō patens ſed in corꝑe abſcōſum dira lācea q̄ſierūt Un̄ ſeq̇t. Sꝫ vnꝰ militū lancea latꝰ eius aperuit. Crudelitati maior ſp̄ ſuccedit crudelitas. ꝛ ex occiſoꝝ parte inhumana feritas. ex ꝑte vero occiſi māſuetudo patientia ac ſumma charitas apparet. Neq̄ꝫ em̄ mortuo illi corpo-

ri aliq̄d iferri potuit q̄d xp̄s nō voluit. qđ ad nr̄am salutē non ꝑordiauerit. qm̄ ⁊ si corpus mortuū erat. vixit tn̄ imortal' deitas a corpe mortuo nullaten⁹ sepata. Mag̃ g̃ crudelitas fuit talē ac tantū bn̄factorē innocentē tali morte turpissima ⁊ penalissima occidere. Sz maior feritas corp⁹ iā mortuū frustra vulnerare. Hinc Chrysost. Aperuerūt inq̄t ei⁹ costā lancea. ⁊ mortuo corpi de reliq̄ ꝯuiciātes. In mortuū enim corp⁹ ꝯuiciari militē multo deterius fuit q̄ꝫ crucifigere. Nec miꝝ si eni detestabilior est spoliatio mortuoꝝ q̄ꝫ viuoꝝ. ꝓpt q̄d etiā g̃ui⁹ puniūť ſm leges. ita ⁊ mortuoꝝ corpoꝝ vulneratio maiorꝭ feritatꝭ ē indiciū q̄ꝫ viuoꝝ. Lā... uit āt dn̄m miles lōgin⁹ nomine ob fauorem inuidie iudeoꝝ. tunc crudel' et impius postca ꝯuersus ⁊ martyr factus. Nā referť q̄ cū debilez habuissꝫ visū. sanguinis xp̄i gutta a lācea defluēte oc'los casu tetigit. ⁊ ptin⁹ illuiatus clare vidit. vn̄ in xp̄m credidit ⁊ militie cedēs istructus ab aplis i cesaria capadocie xxxviij. annis mōasticā vitā

duxit. ⁊ in omi sctitate ꝑmanēs. vbi etiā v̄bo ⁊ exemplo m'tos ad xp̄m ꝯuertit De q̄ etiā Isid. ita dic. Lōgin⁹ latus saluatorꝭ aperuit. ⁊ non tm̄ veniam inuenit sꝫ episcopat⁹ honorē ⁊ martyrij coronam ꝓmeruit. Aug⁹. etiā ait Lōgin⁹ aperuit mihi latus xp̄i lācea. ⁊ ego itraui ⁊ ibi requiesco secur⁹ ⁊c̄. Facta ē āt lāceatio ſm Remigiū ⁊ Damascenū h̄ mō. vt nō trāsuersaliter lācea ifigereť inter costas vt cōiter pictores figurāt. put etiam altitudinē xp̄i pēdentꝭ ꝯsiderāti satꝭ patet. Sz i mollicie sub costꝭ dexteri laterꝭ ifixa lācea i corpe impetu lāceantꝭ ascēdit vsq̄ꝫ ad cordis amarissimi transfixionē. Vn̄ maifestū est lanceā i corpe dn̄i duaꝝ palmarū mensura ꝓfuudataꝫ esse ꝓpter q̄d euangelista n̄ dixit lancea latus ei... ...ussit. vl' vulnerauit. sꝫ apuit. vt ꝓpt vulnerꝭ magnitudinē nō tā vuln⁹ fuisse q̄ꝫ ostiū apertuꝫ ad cor supbn̄dictū putareť ⁊ esset. Hinc etiā dn̄s ipe h⁹ vulnerꝭ magnitudinēꝫ inuitū post resurrecōꝫ dubitāti thome ostēdit vulnera manuū pedūq̄ꝫ ⁊ laterꝭ dicens.

Infer digitū tuū huc et vi/
de man⁹ meas. ⁊ affer manū
tuā. nō dixit digitū. ſ3 manū
totā. ⁊ mitte i lat⁹ meū Mag
lateꝝ aptura in quā man⁹ vi
ri potuit mitti. Et q̄uis xp̄s
ex hac lāceatiōe nullū i cor/
pore exanimi dolorē ſenſit.
Quitiu3 tñ h̄ ⁊ vulneratio ac
crudelitas xp̄o illata d̄r. q̄a
q̄cq̄d mortuis corpib⁹ īfert.
ad eos ptinet q̄ꝝ corpa fue/
rūt nō min⁹ q̄ ſi viuerent. vt
dicit Ludolphus carthuſ.
Uerꝫ q̄d nō ſenſit i mortuo
corpe. ſenſit ⁊ paſſus ē in be
nedicta ac dilectiſſima mr̄e
pn̄te. ⁊ hāc crudeliſſimā vul/
neratiōe3 mortui corpis la/
crimoſis oculis intuente. in
quā toti⁹ doloꝝ torrēs mor
tuo deſeuit filio. De q̄ beat⁹
Ber. in ſer. q̄ incipit Signū
magnū. ſup̄ allegato. Uere
tuā mr̄ aīa3 o btā gladi⁹ per/
trāſiuit qñ crudelis lancea
filio iam mortuo lat⁹ apuit.
Alioq̄n nō niſi eam ptrāſiēs
carnē filij penetraret. Et q̄/
dē poſtea q̄ emiſit ſpm̄. cu⁹
ille ihus. omniū q̄dē. ſpēalit
tuus ipſi⁹. plane crudel' lan/
cea nec mortuo parcens. cui
nocere non poſſet latus ape
ruit. ſed etiam vtriq̄ anima3
pertranſiuit. ipſius nimirū
anima iam ibi non erat. ſed
tua plene nequibat auelli.
Tuam ergo pertrāſiuit ani
mam vis doloris vt plus te
q̄ martyrem non immerito
predicemus. in qua nimirū
corporee ſenſum paſſionis
exceſſit compaſſionis affe/
ctus. Hec Berñ. Neſcio ſi
in aliquo paſſionis xp̄i arti/
culo triſtiſſima mater inten/
ſiori dolore repleta fuerit. li/
cet in omnib⁹ intētiſſime do
luit q̄ nūc dum inimico fu/
rori omnis pena filio viuēti
⁊ morienti illata minor erat
vt etiam mortuū extinctū q̄
corpus crudeliſſimo vulne/
re vſq̄ ad cordis lachryma
tionem diſſecarent. Torrēs
paſſionis in matre ſola fluc/
tuabat. que p̄us ⁊ filiū ⁊ ma
trem pfluebat. Fig[illegible]a fu
it h̄ lateꝝ xp̄i apertā i oſtio
in latere arche facto. p quod
fuit introitus ad vitam eoꝝ
q̄ p̄ſeruati fuerāt a diluuio.
p quod quicūq̄ nō intrauit
inundante diluuio perijt.
Beñ. Ita in h⁹ lateꝝ aptiōe
patent om̄ia myſteria vite q̄
modo pſequenda non ſunt
dū ſolam ſequimur hiſtoriā
licet ⁊ in hoc manifeſtantur

ꝙ aꝑto lācea late. ꝯtinuo ex/
iuit sāguis ⁊ aq̄. haud dubiū
q̄n sanguis ī ꝓciū redēptōis
aq̄ ī lauacꝝ regeneratōis vt
dic̄ Aug⁹. sup̱ Jo. Exiuit āt
sāguis pur⁹ q̄ fuit ver⁹ et na/
turalis licȝ forte eflux⁹ eius
de corꝑe mortuo fuerit mi/
raculosus Nō em̄ ꝑt sāguis
fluere de corꝑe mortuo iam
refrigidato. in q̄ magꝭ ꝯgela
tur q̄ȝ fluat. Verū vtꝝ tunc
xp̄i corp⁹ mortuuȝ fuerit ita
infrigidatū vt sāguis in eo
remanēs naturalr̄ ꝯgelaret
an nō. dubiū ē. ac ꝑ ħ manet
dubiū si sāguis ille xp̄i ver⁹
⁊ natalis effluxerit naturali
ter an miraculose. ⁊ aq̄ pura
⁊ vera nō humor aq̄tic⁹. qui
ꝭm Ri. d̄ Ly miraculose ex/
iuit. Exiuit āt ꝭm Simonē
de cassia. aq̄ nō cū sanguine
mixta ⁊ indistincta. neqȝ em̄
potuissȝ ab aspiciētibꝫ ꝯꝑhē
di si mixta cū saguine fluxis
set. nec etiā disp̱ita vena. vt
diuisa vena sāguis ab aq̄ ve
na eadē hora sił ex eodeȝ fo/
ramine fluxisset. Sed ilico
aꝑto latere p̱rius exiuit san/
guis in mensura determina
ta. soli deo cognita sȝ nō no/
bis. aut forte intus sanguis
effluxit ex illo diuino corꝑe
in signū toti⁹ amoris effusi.
Deinde aq̄ alto miroqȝ my/
sterio. Hec Simō de cassia.
Lr̄aliter tn̄ aq̄ post sacrosā/
ctū sanguinē effluēs signuȝ
esse potat totalis effusionis
sanguis xp̄i. Ex q̄ iterꝝ pȝ in
satiabił sanguinea sitꝭ canū
īpijssimoꝝ null⁹ in eis iuidie
mod⁹. nulla cohibitio. nulla
nepharie sitꝭ sacietas donec
totū sanguinē effūderent ag
ni innocētꝭ ⁊ īmaculati. Ec/
ce ad satisfaciēdū rabido eo
ruȝ furori. flagellis ⁊ spinis
iussu Pilati oīs sanguis in
minoribus venis intercuta
neis effusus est. vt viso san/
guine quē sitiebāt satiati ꝗe
scerēt ab ipsa iusti ꝑsecutōe.
Sȝ bestijs ferorissimis am
pli⁹ accēsi clamarūt Tolle. tol
le. crucifige crucifige. vt sic
sanguis eius ex maioribꝫ ve
nis ⁊ ꝓncipalibꝫ effundatur
Qd̄ ⁊ factū est. dū in q̄ttuor
locꝭ neruosis manibꝫ. scȝ et
pedibꝫ vbi vene oēs ꝯcurrūt
dn̄m ꝑforarūt et q̄ttuor san/
guinis flumina manare cru
deliter coegerūt. Et quē ter
ra suscipe ꝯtremuit. sol aspi/
cere nō potuit. q̄ deniqȝ saxa
scīdit. velū diuisit. saxis du/
riora pectora n̄ satiare nec

mollire aliq̄ten⁹ valuit. La/
tuit adhuc modicū sanguis
in corde saluatorꝫ. q̄ nec spi/
ne nec flagella. nec claui ꝓfū
diores ptīgere poterāt. hūc
silr̄ fūdere festinarūt ac lan
cea crudeliore cordis ītima
īmani vulnere penetrāte eli
cere nō cessarēt. Et ne forte ī
credibil' alicui videat̄ tanta
crudelitas in hoīe. nos certi
ficādo euāgelista duplici vti
tur testimonio. expientie. s. ⁊
scptūre dicēs. Et q̄ vidit te/
stimoniū ꝑhibuit. s. ego ipe.
Nā de se loq̄t̄ vt de alio mo
re scpture. Et scim⁹ q2 verū
est ei⁹ testimoniū. ⁊ ille scit q2
vera dicit. vt ⁊ vos credatis
Quo ad scđm seq̄t̄. Facta sūt
eñi hec vt scptura ipleret̄ Exo.
xij. Os nō cōminuetꝫ ex eo.
Et iterꝫ alia scpt̄a Zach. xij.
dic. Videbūt in quē trāsfixe
rūt. Vt āt nō accipit̄ causali
ter sꝫ ɔsecutiue. nō eñi quia
scptū est. ideo factū. sꝫ q2 fu
turū ideo scptū Ecce patuit
ex pte historialit̄ quēadmo/
dū oēm iniq̄ volūtatꝫ rabiē
ꝑfidissimi iudei oñi semoto
miseratōis affectu obliti. q̄a
toti⁹ hūanitatꝫ natali māsue
tudie beluina feritate in nul
lo ꝑcentes innocētissimo ac

mitissimo agno oīa patiētis/
sime sine vlla ɔdictione imo
summa cū dilectione sustinē
ti dño ihu. ꝑ pilatū eorꝫ vo/
lūtati tradito expleuere. Ex
q̄b⁹ apparere pōt aliq̄ten⁹ sa/
cratissime passionis acerbi/
tas. licet plurima ad idē de/
seruiētia omissa sint. q̄ aīa
deuota in dñi vulnerib⁹ q̄si
colūba in petre cauernulis
ꝑ deuotam meditatōem ha
bitans poterit inuenire. Et
tantū de ꝑma pte ꝑncipali.

Scđa ps ꝑncipal' seq̄t̄.

Voti si di

a lectissimi tot ⁊ tantꝫ
q̄ passus est mundi
creator ⁊ dñs a tot ⁊ tantis
in eū impie seuiētib⁹. q̄b⁹ ꝑ
tot ⁊ tantꝫ ꝑpetue dānatōis
infelicib⁹ penis pctīs nostrꝫ
innūerabilib⁹ debitꝫ diuine
satisfaceret iusticie. summo/
pere caueam⁹ ne aliq̄n eorū
tanq̄ ingratissimi obliuiscā
mur. Sed tenaci memorie
indelibiliter impꝛmam⁹. q̄ti/
nus vulnera illa sāguis. vn
da. ipa mors amarissima. sp
nobis presto corda nostra ī
desinenter irriget. duriciam
eius tollat. liq̄faciat. atq3 int

aduersa z psꝑa ducatū tutis simuz nob pñtent ne i psperꝭ vana efferamur leticia. passi one dñi meditata. nec in ad/ uersis nimia deijciamur tri sticia. visa maiore redēptorꝭ nr̄i p nob amaritudine tole rata. Ad qd nos hortat bea tus Ber. h9 passiōis medita tor deuotissim9. ser. xliij. sup cātica ita dicēs. Tu q3 si sa pis de pncipali tui pectoris nec ad hora3 patierꝭ auferri amarā illa oīa q p te redem/ ptor tu9 ptulit. sp ea i memo ria retinēs z assidua medita tione reuoluēs. q possis di/ cere et tū. Fasciculꝰ mirrhe dilect9 meus mihi. int vbera mea pmorabit. Et seqꝭ. Et ego frēs ab ineunte mea cō/ uersatōe p aceruo meritoꝝ. q mihi deesse sciebā. hūc mi hi fasciculū colligere z inter vbera mea collocare curaui collectū ex omnibꝰ amaritu dinibꝰ z anxietatibꝰ dñi mei Et itra mēoriā abundantie suauitaꝭ hā eructabo qad vixero. i eternū n obliuiscar miseratōes tuas. qz i ipis vi/ uificasti me. Et seqꝭ. Mihi h salutaꝭ fasciculꝰ seruatꝰ est nemo tollet eū a me. int vbe ra mea pmorabit. Hec me/ ditari dixi sapientia3. in his pfectō3 iusticie pstitui. i his plenitudinē sciē. i his diuiti as salutꝭ. in his copias me/ ritoꝝ. Ex his mihi interdū potꝰ salutaꝭ amaritudis. ex his rursuz vnctio suauis cō solatōis. Hec me erigunt in aduersis. in psperꝭ repmūt. et int leta tristiaq3 vite pre/ sentꝭ via rgia incedenti tutū pbent vtrobiq3 ducatū. z se/ quit. Hec interim mea sub/ limior phia scire ihm xp̄m z hūc crucifixu3. Nō reqro sic spōsa. vbi recūbet i meridie. que3 letꝰ amplector mea int vbera pmorātē. Nō requiro vbi pascat in meridie quem intuor saluatorē i cruce. Ue rū si oīa q dicta sunt z pl'a q dicta nō sunt. omia tū a xp̄o passa cōseruare nō possumꝰ velut longe sub ea q oīa ꝑbā etꝰ imo z facta pserua bat cō ferēs in corde suo saltē cōsi/ lio sponse ex mltꝭ colligamꝰ fasciculū mirre. ipsūq3 intra vbera nr̄a in pectore medio collocemꝰ. i. de passiōe dñi ex pūctꝭ pncipalibꝰ qsi summā breuē colligamꝰ. vt sic ama/ ritudinē dñice passionis fa cilius memoremur. Passio g dñi maxia int oīs hꝰ vite

passiões ẜm ꝓphe vaticiniū
O vos oēs q̄ trāsitis ꝑ viā ⁊c̄.
tā extēsiue q̄ꝫ intēsiue colligi
ita p̄t. Erat q̄ꝑpe maria extē
siue ꝓpt' m'lta. ꝓpt' cāꝫ efficien
tē ꝓpt' obiectoꝝ nūerositatē.
ꝓpt' subiecti capacitatē. ꝓpter
actuū generalitatē. ꝓpt' loci i/
differētiā. ꝓpt' tp̄is cōitatem
Fuit passio xp̄i maria exten
siue ꝓpt' cām efficientē q̄ mul
tiplex fuit. Nā passus ē dñs
ab oī statu. ꝯditione et sexu.
Passus nāq̄ꝫ est a gētibꝫ ⁊ iu
deis. a p̄ncipibꝫ et ministris. a
popularibꝫ ⁊ religios'. ab ig/
naris. doctoribus ⁊ scribis. a
masculis ⁊ feminis. petrū .s.
accusantibꝫ. ab extraneis et
notis. a fugiētibꝫ discipulis
⁊ amicis. a petro negante et a
iuda tradente. p̄ncipal'r tñ a
p̄re ⁊ sua ꝓp̄a volūtate. Do
rū q̄dā ꝯplectit' ꝓp̄ha dicēs.
Quare fremuerūt gentes ⁊
ꝓpli meditati sūt inania. Asti
terūt reges terre ⁊ p̄ncipes
ꝯuenerūt i vnū aduers⁹ dñm
⁊ aduersus xp̄m ei⁹. Et c̄etꝫ
ad notos ⁊ cetera enūerata
patēt ex sup̄ allegatis. Est q̄ꝫ
maria ꝓpt' obiectoꝝ nūero
sitatē. de q̄bꝫ passus ē. Siq̄/
dē passus est de oībꝫ q̄ ad eū
ꝑtinebāt. De p̄ris offensa ꝑ
pctā vniuersoꝝ. mag' aūt iu
deoꝝ ⁊ discipuloꝝ fugienti/
um ac negantium. maxime
Jude traditoris et crucifi/
gentiū. De dolore ⁊ marty/
rio assistentis matris. De tri/
sticia ⁊ penis ⁊ omībꝫ q̄ infli
cta sunt suis discipul' et cun
ctis suis amicis. De infamia
latronū associatōem ⁊ blas/
phemias. De inhonoratiōe
ꝑ irrisiones ⁊ contumelias.
De reꝝ ⁊ vestiū expoliatōne
De cibo ⁊ potu mirre et fel/
lis et aceti amaritudine. De
corporis iniusta damnatio/
ne. De anime innocentis af
flictiōe. De vite nobilissime
amissione De q̄bꝫ omnibus
tanq̄ꝫ de obiectis nolitis sim/
pliciter vel ex conditione et
tamen accidentibus passus
est et doluit vehementer.
Que Esaias propheta at/
tendens ait. Uere languo/
res nostros ipse tulit. et do
lores nostros ipse portauit.
Uulneratus est ꝓter pecca/
ta nostra. attrit⁹ est ꝓpter sce
lera nr̄a. eiusdē. liij. Fuit eti/
am passio dñi maria extensi
ue ꝓpt' subiectum q̄r passus
est in toto corꝑe in oībꝫ sensi
bus. in anime qualibet por/
tione. in toto corꝑe. quia in

oīb⁹ ſctiſſimi corpis mēbrꝫ.ī capite coronā ſpineā ⁊ ꝑcuſſiōes.in facie ſputa ⁊ execratiōes.in genis alapas.ī barba vellicatōes.colaphos in collo.in dorſo duras illudētiū ꝑcuſſiōes.ī ſcapulis grauia crucꝫ pōdera. ī maīb⁹ pedibuſqꝫ trāſfixa clauoꝝ vulnera.in latere apturā.in corde ꝓfundā lancee fixurā. in tota corpis ſupficie nuditatem ac duriſſimā flagellationē.in oſſib⁹ ⁊ viſcerib⁹.cruribus et brachijs neruis ⁊ venis rigidiſſimā tēſionē.qua ſm ꝓphaꝫ factū ē vt dinumerarent oīa oſſa ei⁹. ī vitalib⁹ mēbris oīmodā ſanguis ꝓcioſi ⁊ hūoꝝ extractiōeꝫ.et ꝯpūs ariditatē liqſcentiaꝫ.ac nimiā ſiccitatē. Hinc ait ps. xxj. Sic aq̄ effuſus ſū.et diſperſa ſūt oīa oſſa mea. Factū eſt cor meum tāqꝫ cera liqueſcēs in medio vētrꝫ mei. Aruit inq̄t ꝓpha tanqꝫ teſta ꝟtus mea. Paſſus ē in oīb⁹ ſenſib⁹.in oculis lacrimarū effuſionē.vidēdoqꝫ matrꝫ ac amicoꝝ flet⁹ ⁊ turbatōeꝫ et ī morte caligatiōem. ī auditu pctōꝝ contumelias.blaſphemias.ludibria.inſult⁹ ⁊ gloriatōeꝫ.in odoratu ſputi fetorē.in olfactu fellis et aceti amaritudinē ⁊ doloroſā ſiccitatē.ī tactu toti⁹ corporis lacrimatōeꝫ. In q̄libet anīe portione.in ſupiori de offenſa pr̄is triſtat⁹ eſt. ī inferiori de matrꝫ ac diſcipuloꝝ compaſſione.anīa inſenſitiua vehemētiſſime doluit de ꝓprij corporis mortifera leſiōe.vt ꝟe diceret Repleta eſt malis anīa mea. Paſſus deniqꝫ eſt dn̄s generalr̄ in omib⁹ ſuis actib⁹.habuit in ꝟbis cōtradictores.in p̄dicatōib⁹ contemptores. in opib⁹ obſeruatores. in miraculis blaſphematores.ī miracul' ⁊ miſericordie actib⁹ ſcādalū tradentes ⁊ inuidētes .ī penis irriſores.ī morte exprobratores. De q̄ Bern̄.ſer.ij. ſup Cātica ait. Multū in opere nr̄e redemptōis dn̄s ihs laborauit.nec ī oī mūdi fabrica tm̄ fatigatiōis auctor aſſūpſit Jlla deniqꝫ dixit ⁊ fcā ſūt.mandauit et creata ſunt At ꝟo h.⁊ in dictꝫ ſuis ſuſtinuit ꝯdictores.ī factꝫ obſeruatores.ī tormētꝫ illuſores.⁊ ī morte exꝓbratores Paſſ⁹ ē q̄ꝫ dn̄s īdifferent ī locꝫ oīb⁹ qr vt dic̄ Aug Paſſus eſt in preſepio indulgentiā.adde

duriciē ⁊ strictā artitudinē
in deserto pugnā in tēplo re
sistētiā. imo lapidātiū īpeti/
tionē. ī hospitio obseruātiā
detētoriā. ī itinere fatigatōz
⁊ molestiā. ī ciuitate eiectōez
in mōte ꝑcipitij conatū. ī or/
to sudorem sanguis. verbū
et osculū ꝓditoris. apprehen
sionē ⁊ ligatiōem cohortꝭ. in
atrio interrogatōez. alapas
⁊ illusionē. in ꝑtorio accusa/
tionē. infideliū iniq̄tatem te
stium. Passus ē demū cōit̄
in omī tp̄e. In infantia an/
gustias vteri. fetorē stabuli.
pauꝑtatē. asperitatē ⁊ hūili/
tatē ꝑsepij. ceterasq̄ necessi/
tates infātiles ⁊ indigētias
materni obsequij. circūcisio
nē ꝰin legē Moysi. ꝑsecutio
nē aduersarij. fugā egipti. et
pueritie ⁊ adolescētie labo/
res multiplices sustinuit cū
subdit⁹ essꝫ mr̄i ⁊ ioseph pu
tatiuo pr̄i. Quis enim vnq̄
mortaliū tāte fuit pauꝑtatꝭ.
ip̄o teste Mat. viij. Vulpes
foueas hn̄t et volucres celi
nidos. filius autē hoīs non
hꝫ vbi caput suum reclinet.
Quis tāte abstinētie tā ꝓli/
xus in vigilijs. tā freq̄ns in
orōibꝫ. tā sepe cruciat⁹ fame
⁊ siti. Crescente deniq̄ etate
creuerūt labores ⁊ abstinētie
Nā. xl. dies ⁊ noctes in iuue
nili etate ꝯtinuos ī deserto
habitās int̄ feras corp⁹ in/
nocēs castigando sine cibo
duxit ⁊ potu. Tentat⁹ a spū
deceptore. ductusq̄ ē ab eo/
dē sup̄ mōtē excelsū ⁊ tēpli
pinnaculū. ī orōnibꝫ crebro
ꝑnoctauit sic̄ scṗtū ē. Fugit
iteꝝ ipse solus orare. Jo. vi.
Quis deniq̄ satꝭ ꝯmemora
ri poterit sudoꝝ ⁊ laboꝝ. sꝫ
⁊ fatigationū ī ꝑdicādo. cur
rendo de ciuitate in ciuitatē
ꝑ castella. agros. montes et
maria. vt annūciaret vitam
mortuis. redēptōꝫ captiuis
ꝑstaretq̄ bn̄ficia infirmis.
atq̄ collectꝭ discipul̄ꝭ ꝑ eos ī/
notesceret oībꝫ finibꝫ orbis.
in q̄bꝫ ꝑtulit lacrimas in cō
patiendo. insidias in collo/
quēdo. in falsis fratribꝫ ꝑicu
la. vt mille tales iniurias et
ꝯuicia sufferrꝫ. demū elabo
ratꝭ oībꝫ ad nr̄aꝫ redēptōem
necessario ꝑcurrētibꝫ ꝯsum/
matur⁹ opus nr̄e redēptōis
instituto passiōis sue memo
riali ꝑpetuo surgens a cena
hora cōpletorij. tedet. pauet.
tristat̄. ⁊ sanguinē sudat ī or
to. hora matutina ꝯp̄hēdit̄.
et velut latro ligat̄. ad Annā

p̄mo.deinde ad cayphā du/
cit.cedit̄ 7 multiplicit̄ mole/
stat.p̄ma diei hora p̄sidi Pi
lato sistit̄ 7 accusat̄.hora ter
tia linguis iudeoꝝ crucifigi
tur.flagellat̄.coronat̄.in ho
ra sexta ꝯdēnat̄.crucifigit̄.i
nona expirans morit̄.hora
vespertina lāceat̄.de cruce de/
ponit̄.cōpletorij tp̄e sepelit̄.
Ecce nullū tp̄s aut etas in/
uenit̄ in q̄ sal⁹ mūdi n̄ patet
Ex q̄bꝫ pꝫ passio xp̄i oībꝫ in
cōpossibilis q̄tū ad magni
tudinē extēsiuā.Hoc idē fa/
cile colligit̄ q̄tū ad magnitu
dinē intēsiuā q̄ attēdit̄ i do/
loris acerbitate.Fuit eī do/
lor acerbissim⁹tā exterior q̄
interior.Exterior q̄dē ꝓpter
corpis teneritudinē pcepti/
bilitatē 7 optimā ꝯplexionē
ꝓpt̄ q̄ꝫ mortis gen⁹.q2 mors
illa fuit turpissima.acerbissi
ma.7 diuturna.Quid turpi
us q̄ iudicare vniuersoꝝ iu
dicē.deridere celi terreq̄ re/
gem.summū crucifigere pō/
tificē.toti⁹ mūdi ꝯditorē.do
minū innocentissimū i loco
caluarie despectissimo in cō
spectu oīm suspēdere.in me/
dio duoꝝ latronū.toto cor/
pore nudatū.ꝓpt̄ q̄d obtene
brat⁹est sol.vt celaret mem/
bra creatoris.sic dicit Aug⁹.
Quid acerbi⁹ q̄ꝫ ꝯfodi i tot
locis neruosis maxie pcepti/
uis grossis ferreis clauis.
manibꝫ.s.7 pedibꝫ.sicq̄ exten
di vt nūerarent̄ oēs articuli
nudū q̄ꝫ 7 toto corpe vulne
ratū.soli 7 vēto expōi.7 tribꝫ
tm̄ imo nō vno tm̄ clauo vel
duobꝫ speciosū corp⁹ p̄ filijs
hoīm sustētari.Fuit 7 mors
diuturna incipiens ab effu/
sione sanguinis i orto hora
cōpletorij.durās successiōe
penaꝝ ꝯtinua vsq̄ ad horā
nonā diei subseq̄ntis.Inte/
rior āt fuit intētissim⁹fuit.p/
pter sic patiētis pfectōꝫ.i cla/
ritate cognitōis.magnitudi
ne amoris eoꝝ q̄ꝫ ꝯtra accide
rūt.ꝓpt̄ dolor̄ puritatē i sub
tractōe p̄ne ꝯsolatōis et re
dūdātie gaudij superior̄ por/
tiōis i inferiores.7 ꝯseruati
onē oīm dolorū augere valē
tiū.ꝓpter fruct⁹modicitatē.
q2 pauci electi 7 si mlti voca
ti.7 ꝓpt̄ redēptoris magnitu
dinē.Vterq̄ tandē dolor i/
terior 7 exterior intēsus ē.p/
pter agentiū subitatōꝫ.quia
q̄ actio ꝯrij velocior eo do/
lor inflict⁹intēsior Hic actio
ignis int̄ cetera elemēta ve/
hemētiorē ingerit dolorem

Sʒ subita fuit actio. que in breui interuallo tpis totum corp⁹ lacerauit. totũ sanguinẽ elicuit. ꝛ tã exteriora ꝙ̃ interiora penis repleuit. ꝓpter q̃d ꝛ pões mirabat̃ si iã mortu⁹ esset. licʒ multo citi⁹ expirasset. nisi volẽs vitã ꝓp̃t scripture ipletõeʒ ꝯseruasset. ꝓpter penã ꝛ variatõʒ. ꝛ continue succedẽtiũ aggrauatõeʒ de q̃ sup̃ visũ est. f. k. Et ꝓp̃t voluntariã doloꝝ ꝛ tristicie maiorũʒ ꝙ̃ exteriora affligerẽt aut inferre poterãt assũptionẽ ꝙ̃tũ ad finẽ. Et quia oĩa h̃ ex p̃dictꝭ lat⁹ patet. lõ recapitulãdo sufficiãt. vt sic q̃i in sũma breuissime specu lef aĩa deuota. q̃t ꝛ q̃nta pro nob̃ passionib̃ dignissimis passus est dulcissimus dñs ib̃us spes nr̃a. britudo nr̃a. ꝯsolatio nr̃a. sal⁹ nr̃a. redemptio nr̃a. ꝑcurãte inuidia iudeoꝝ. q̃ pilat⁹ ib̃m tradidit volũtati eoꝝ. Et tantum de scd̃a pte p̃ncipali.

Radidit

t ib̃m volũtati eorũ Audiuim⁹ q̃dẽ ad lrãʒ q̃ ib̃m tradidit pilatus volũtati iudeoꝝ tyrannica iniq̃tate ad crudelissimã ei⁹ occisionẽ. nõ min⁹ tradidit illũ p̃r volũtati nr̃e ad et̃nã redẽptõeʒ. ꝑ ꝓp̃iũ sanguinẽ introiuit semel i scã. eterna redẽptiõe inuẽta. ad Heb. ix Si em̃ p̃r ꝓprio filio suo nõ pepcit ʒ ꝑ nob̃ oib̃ tradidit illũ. Roꝝ. viij. Si in quã ꝑ nob̃ tradidit. tradidit sine dubio ꝛ nob̃. Ei dat̃ ad cuius vtilitatem aliquid datur. Denicꝙ paruulus nat⁹ ẽ nobis inquit Esa. ca. ix. Et filius datus est nobis. et factus est principatus sup hu merum eius. principatus. s. crucis. quam laceratis sanguinolentisꝙ humeris impositam ꝛ in horrendũ supplicĩ locũ dolorosissime tra ctam tanꝙ̃ triumphale lignum constituit ꝛ sceptrũ regni. sicut Rabanus ait. In cruce christe tua victoria vera salusꝙ omnia regẽs. Nõ ergo preciosuʒ negligamus donuʒ. vtamur datis ad nostram reparationem. operemur de saluatore salutem. efficiat in nobis tam acerbe passionis deuota memoria compassionem ac duri cordis nostri saxa emolliat. auferat a nobis coꝛ lapideum

carneū donet ⁊ ꝺpassiuū. H eſt pm⁹ ⁊ pncipalis effect⁹ ē ſm ſupdicta. Aptem⁹ corda ſuſcipiam⁹ i nob dulcia xpi vulnera. neqꝫ q̄ ipe pertulit ad ſaluté nos velut toti⁹ bo ni increduli nob ꝑtamus in pniciē. ſic pfidi illi q̄ ꝯfūden di ſanguis ſalutaré ſpreuerſt efficaciā. ipm ſibi dari ad vi dictā petierſt. Sāguis eius inquiūt ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os. nō eſt ſanguis xpi ait Cryſ. o mł. xp̄. i fine. deteri/ or eſt babilonico igne. Ille ſcit ſctōꝝ i camio honorare corpa ⁊ chaldeos cōburere. Quāto mag ſanguis ille p̄ cioſiſſim⁹ ſcit pdere incredu los et ſaluare fideles. Itaqꝫ nr̄e tradidit pr̄ filiū volūta/ ti. ſi volum⁹ ipe ſua nos cru ce ſaluabit. ſi volum⁹ ip ſe ni/ hilomin⁹ damnabit. Occurit ei dic idē Cryſ. ſplēdore cru cꝫ abortiri ifideles ⁊ illuiare credētes. Saluabit āt nos crux xpi ſi nr̄aꝫ facim⁹. Si ꝯpatimur ait apl's. ⁊ cōreg/ nabim⁹. Dānabit ſi pīicim⁹ ſi crucifixorib⁹ illis dudum ceſſantib⁹ ſuccedētes nouaſ infligim⁹ xp̄o plagas ant du dū renouā⁹ inflictas. Sic ō q̄buſdā pctā ſua iterātib⁹ lo quiſ apl's ad Heb. Rurſus inq̄t ſibimetpſis crucifigen/ tes filiū dei ⁊ oſtētui hn̄tes. Licet enim xp̄s reſurgēs ex mortuis. iā nō moriſ. mors illi vltra nō dn̄abiſ. ad Ro. vi. ſꝫ nec paſſio aliq̄ aut af/ flictio. qꝛ ipaſſibil' ac imorta lis ⁊ gl'oſus reſidet ad dex/ terā pr̄is donec ponenſ ini/ mici ſui ſcabellū pedū ſuoꝝ nihilomin⁹ iterꝫ crucifigi ite rū affligi dꝛ a peccatoribus non quidem in ſeipſo ſed in illis. Iđo caute dictur⁹ apo ſtolus. qꝛ rurſus crucifige/ rent filiū dei. ne putaremus illū iterꝫ in ſeipſo ſuſcipe pe nas. q̄ impaſſibilis regnat ſubiectis ſibi omnib⁹. addi/ dit ſibimetipſis. Affectu q̄/ dem iſti. ⁊ ſi nō effectu cruci/ figūt. faciunt ea ⁊ iterant ꝑ q̄b⁹ ſemel crucifix⁹ eſt. vn̄ q̄n tū in ipis eſt iterꝫ crucifigūt. ſi ſes p oīa illis eoꝝ q̄ꝫ parti cipes q̄ dominū lingua cō/ ſilio ⁊ manibus crucifixere. Et quia no cendi affect⁹ non tm̄ effectus penſatur. ipe af/ fectus ꝑ effectu eſt. Sic q̄ꝫ dominus iam regnans i ce/ lo pſequi ſe clamat in terris Saule ſaule dicens cur me perſequeris Actuum. ix. De

q̄ etiā btūs Greg. iiij. moral.
.§. xliiij. Quis inq̄t cōsiderat
q̄nta nūc vsq3 tolerat etiā cū
ð celo sup corda fideliū regn̄t
ipe q̄ppe q̄tidie patit oē q̄d a
reprobis eiꝰ electi lacerāt. et
q̄uis sese sup oīa libeꝝ erex
erit. r̄proboꝝ tn̄ vulnera ad
huc p suū q̄d deorsū retinet
corpꝰ sētit. Et seq̄t. Multos
carnaliū p̄uis moribꝰ ꝯ re/
dēptorꝫ vitā pugn̄re videmꝰ q̄
hūc q2 gladūs nō pn̄t puer/
sis actibꝰ insequūt. Ea ꝑpt i
eiꝰ psōa btūs Ber. i q̄dā ser.
vt s̄ allegatū ē. ita ait. Nōne
satꝫ ꝑpt te vulneratꝰ sū. nūq̄d
ꝑ iniq̄tate tua afflictꝰ sū. cur
addis afflictōez afflicto. ma
gꝫ aggrauāt me vulnera tua
pctī q̄z vulnera corpis mei.
Et iteꝝ in q̄dā ser. idē ait. O
hō vide q̄ ꝑ te patior. nō ē do
lor sic ille q̄ crucior. ad te cla
mo q̄ ꝑ te morior. vide pēas
q̄bꝰ afficior. vide clauos q̄bꝰ
ꝯfodior. cū sit dolor tātꝰ exte
rior. interiꝰ ē plāctꝰ ḡuior cum
te ingr̄tū expior. Ultimꝰ ingr̄/
titudis ḡdꝰ ē repēdere ꝑ bo/
nis mala. Auditu horrēdū
est. xp̄ianū hoiez sui redēpto
ris inouare vulnera fusū ꝑ
se piū ꝯculcare sāguinē. ꝑ se
passū ꝑūcere, ⁊ misericordit
afflictōꝫ sustinētē crudeliꝰ af
fligere. ⁊ indies q̄ztū in se est
vulnera. ꝯtumelias ⁊ oppro
bria iterare. Qu e vt cautius
caueamꝰ curramꝰ p aliquos
dn̄ice passiōis articl'os. cōsi
derātes q̄bꝰ forefactꝫ iterāt
et inouāt. vt ex his q̄ volue/
rit laicꝰ speculet. Et sic a q̄/
rūlibꝫ statuū hoibꝰ dn̄s pas
sus ē. vt ex epilogo patet. ita
ꝑch dolor est cernere hodie
ab singl'oꝝ statuū aliq̄bꝰ do
mini iniurias ⁊ crucē ⁊ ꝯtu/
melias renouari. Sūt autē
vt interim ð his q̄ forꝫ sunt
sileā. i eccl'a tres statꝰ. ⁊ nunc
i nouo ⁊ tūc i veteri testamē
to. sic ōn̄dit btūs Gre. omel.
xvj. i Ezech. glo. q̄s i Ezech.
c. xiiij. p tres viros Noe Da
niel et Job. dn̄s designauit
Noe q2 archam in vndis re
xit. iō figurā rectoꝝ eccl'e te/
nuit. Daniel q̄ vitā celibem
elegit. ꝯtinentiū siue ꝯtēpla
tiuoꝝ formā gessit. Job qui
in cōiugio positꝰ curā domꝰ
ꝑprie exercuit. ꝯiugatoꝝ or/
dinez declarauit. In quoli/
bet hoꝝ rectoꝝ cōtemplati/
uoꝝ coniugatoꝝ statu boni
sunt ⁊ reprobi. Sicut cosdē
status dominus Luc. xvij.
sub methafora existentiū in

agro.i lecto.in molēdino sig
nificās.ex singul' aliq̄s assu
mi.alios relinq̄ ɔtestat'. Nā
i die discussiōis meritoꝝ ex
singul' triū generū ordinibꝫ
electi assumūt' ad vitā.repro
bi reliquūt'.qm̄ electi patiē/
ti xp̄o ɔpassi sūt.reprobi ꝓ
xp̄o passionez mal' suis acri
bus īculere. Videā⁹ nūc q̄si
exēplarit' q̄libꝫ q̄ntisue iniu/
rijs a singul' statibꝫ.deīde in
drn̄ter ab oībꝫ lacessit'.verū
q2 q̄dā freq̄nti⁹ ab hoībꝫ vni
us stat⁹ ɔmittūt' q̄ nihilomi⁹
ꝛ i alijs statibꝫ fiūt.iō in sin/
gul' statibꝫ aduertāt singuli.
vt q̄ ad se ꝑtinēt intelligāt ꝛ
oī conatu studeāt emēdare.
In ꝑmo igit' statu ꝑsidētiuz
q̄ ꝑ Noe signāt'.ꝑsidētiū di/
co tā i sp̄ūalibꝫ q̄3 in sc'laribꝫ.
q̄ꝝ regimi ꝑꝑl'us xp̄ian⁹ com
missus ē.q̄tin⁹ ad finez fidei
q̄ ē sal⁹ aiaꝝ pacifice dirigāt'.
sūt q̄ rursū miserabil'r dn̄m
crucifigūt. Siq̄dē oēs cum
petro succedūt ꝑlatōis offi/
cio dicsit dn̄o ꝑꝑl'm suū com
mittēte ꝛ dicēte Tu aliq̄n cō
uersus confirma frēs tuos.
illud Lu.xxij. Dn̄e tecū pa/
rat⁹ sū ꝛ i carcerē ꝛ i mortem
ire.dū.s.i suaꝝ ꝑlaturaꝝ su/
sceptōe etiā vt videt' iurādo
tanq̄3 boni pastores ꝑꝑli dei
ꝑesse affirmāt.q̄ꝝ s'm xp̄i do
ctrinā ē aiaz ꝓ ouibꝫ ponere
Jo.x. Sz ex ill' statim q̄daz
ꝑmū cū discipul' orante xp̄o
dormiūt.q̄ sibi vacātes.ad
dei cultū negligēt' attēdunt
ꝛ sic ɔ negligētes pastores ꝑ
ꝓp̄haz dn̄s ɔq̄rit'. Gregē dn̄i
nō pascūt.q̄d ifirmū ē nō cō
solidāt.q̄d egrotū ē n̄ sanāt.
q̄d fractū ē nō alligāt.q̄d ab
iectū ē nō reducūt.qd ꝑierat
nō req̄rūt. Et dū s'm ꝟbum
Aug.apud eū dormitat oīs
disciplīa.seuit i subiecto po
pulo neq̄tia ipunita. Nō at/
tēdentes ꝙ s'm btm̄ Grego.
oml'.xj.in Ezech.tot occidūt
q̄t ad mortem ire tacētes vi
dent. De q̄bꝫ dr̄ Naum vlti.
Dormitauerūt pastores tui.
Deinde fugiunt capto dn̄o
q̄n orta ꝑsecutiōe ɔ oues.ti/
more amissiōis tp̄aliū ꝑsecu
toribꝫ nō resistūt.oues i nul
lo defendūt.inuasores non
arguūt.scādalizātes ꝑꝑl'um
nō corripiūt.s3 seip̄os n̄ pa/
stores mag' āt mercenarios
fore ostēdētes veniēte lupo
sub silētio se abscōdūt Post
h̄ ꝛ xp̄m negāt dum veritati
ac iusticie cedētes.etiā lupis
ac seductoribus applaudunt

blandiunt. curias secularium ꝑncipum sequunt. relictis oui/
bus sub manu mercenarij.
quasi nō ipi pastores ꝛ serui
sint xpi. sed negociatores et
causidici. dum q₃ tonsuram
occultāt vel oīno nō hñt. dū
ꝑ habitū laicalē moribus et
gestu se clericos negāt. ꝛ xpi
esse ministros verecūdātur
reputari. Non em̄ vt Aug⁹.
ait. solum isti xp̄m negant q̄
dicunt eum nō esse christū.
sed ꝛ etiā₃ q̄ cum sit negat se
esse xpi seruū. sicut Petrus
nō negauit ipm esse xp̄m. s₃
negauit se eius fore discipu/
lum. cui tn̄ nō ait dn̄s. disci/
pulum meū te negabis. sed
me negabis. O vtinam hec
animaduerterent. q̄ pastoꝝ
emolimēta. lac ꝛ lanā diligē/
tes. clericalem statum odiūt
habitū atq₃ vita₃. Sed nec
hic finis est eoꝝ qui xp̄o ad/
uersant. inimici crucis eius.
qm̄ dn̄m capiūt ꝛ ligant cu₃
ministris ꝛ seruitoribꝫ. mit/
tunt ꝛ remittūt cum ꝑsiden/
te iudicibꝫ. crucifige crucifi/
ge clamāt cum scribis et se/
nioribꝫ. repudiato dn̄o bar/
rabam petunt. cum popula
ribꝫ diiudicant ꝛ cōdemnāt
cum Pilato iudeis petenti/
bus. Primū rōnes tam spi/
rituales q₃ seculares sciunt
dum veritatē atq₃ ꝟbum qđ
ſm Paulū nō alligat ipi ꝓ/
hibendo vel ne ꝓdicet impe
diendo incarcerāt at₃ ligāt.
xp̄m em̄ ꝛ verbū p̄ris fore ꝛ
ꝟitatē ex Joh. euangelio fre
quentius lectitasti₃. Pro tan
to igitur xp̄o irrogant que/
cūq₃ aduersus dei verbum
et veritatem cōmittunt. Cō
tra quos ap̄lus ad Roma. i.
ait. Ueritatem dei detinent
in iniusticia. Et per Esaiam
cap. xxx. Filij mendaces. fi/
lij nolentes audire legē dei
Qui dicunt videntibus no
lite videre. et aspicientibus
nolite aspicere nobis ea que
recta sunt. Loquimini no/
bis placentia. videte nobis
errores. ꝛc̄. Secundū agūt
qui oppressis et pauperibus
metu vel cupiditate iusticiā
aut salutis consilia que no/
runt. negant. et ad alios mit
tunt et remittunt. ac in dies
pauperes suspendūt ac cur/
sibus fatigant. non sine coꝝ
dispendio graui atq₃ dāno.
Est em̄ christus dominus
a nobis factus a deo p̄re sa/
pientia et iusticia. i. Coꝝ. i.
Contra quos ait dominus

Hiere.xxi. Judicate mane iu
diciũ. ꝛ eruite vi oppressũ de
manu calũniantis. ne forte e/
grediatur vt ignis idignatio mea
ꝛ succēdat. ꝛ nõ sit q̄ extinguat
ppter maliciaꝫ studiorum vrorum.
Et sequitur ca. xxij. Si nõ audie
ritis verba hec p memetipm iura
ui dicit dñs. q2 in solitudinem
erit dom9 hec. Et si dicis vellē
ministrare iusticiã sꝫ nõ possũ
Audi scripturã. Noli quere/
re fieri iudex nisi valeas virtu
te irrũpe iniqtates. ne forte
extimescas faciem potentis
Eccl. vij. Crucifige ingemi/
nãt dum veritatē sibi cõtriaꝫ
verbo vel vita pdicantes non
modo odiũt sed remurmu/
rant. psequũtur detractõibus
ꝛ diffamijs. exacuētes velut
gladiũ linguas suas. aut eti
am qđ peius est. agnitã veri
tatē suis impugnãt insidijs
aut clamoribus in odiũ verita/
tis. occidũt famã pdicatoris
sicut gladio adimitur vita cor
poris. Siqdem veritatis odiũ
clamare iudeos fecerat con/
tra xpm. Hec Aug9. sup ps.
Noli attēdere inermes ma/
nus sꝫ os armatũ. inde pces
sit gladi9 q̄ xps occideretur.
Sic murmurãtiũ iniuriaꝫ
Moyses et Aaron non sibi.

sꝫ dño reputãt irrogatã di/
cētes Nõ cõ nos est murmur
vestrum sꝫ cõ dñm Exo. xvj. Et
dñs missis ad pdicãdũ apo
stolis. Qui vos inqt spernit
me spernit. Lu. x. Xpm vero
pñciũt ꝛ barrabã latronem
petũt. qtiēs pmouere nitũtur
in electionibus. prouisionibus.
cõfirmationibus. aut aliter. vi/
ros indignos seditiosos. le
gis ignaros. cupidos. elatos.
animarum occisores. ꝛ amicos
dei. simplices ꝛ iustos qui se
ꝛ alios saluare possent. tãq̄
indignos repudiant. Quid
enim tales aliud agunt nisi
qđ egerũt iudei. Non hunc
ihm clamant sed barrabam
Nolum9 eũ q̄ saluat. q̄ spũa/
liter vita doctrina et officio
viuificat. Quare. quia sic dr
Sap. ij. Contrari9 est ope/
ribus nostris ꝛ improperat no/
bis pctã legis. et infamat in
nos peccata discipline nre.
ideo volumus barrabam q̄
nobis cõuiuere nouit in pec
catis. ꝛ bñ viuētes exemplis
pessimis enecare. Quorum
peccata sua vniuersa faciũt
qui huiuscemodi instituunt
Propter qđ Thimotheo pci/
pit apls. Man9 inqt cito ne
mini iposueris. neq̄ cõicaue/

ris pctis alienis.f.ad Thi.v
Certe qz ihs crucifigi. bar/
rabas viuere petit. mō iā di
cto. tota ecclesia dei piclitat.
Utinā bñficioꝝ collatores
ceteriqꝫ officioꝝ aut dignita
tū īstitutores attēderēt qꝫtū
in h xp̄m nouis vulneribꝫ ī/
petunt. ⁊ qꝫ strictā sup h red
dēt rōnez. cū ⁊ btissim⁹ Leo
papa q̄ añ finez pñtꝭ vite. xl.
diebꝫ apō bti petri sepulcrū
lacris ⁊ p̄cibꝫ p pctōꝝ suorū
remissiōe se mactauerat. au/
diuit oīa sibi dimissa pctā
saluo qꝫ de manuū ipositiōe
eīſz rōez reddituru⁹. vt ī vita
sua legit. Dñ iudicāt demū ⁊
ꝯdēnāt cū pilato dñm. q̄cū/
qꝫ dñandi cupiditatisqꝫ libi
dine ne suis officijs p̄uent ⁊
bñficijs p̄uati iusticie ⁊ īno
cētie quā sepe ꝯmēdabāt ce/
dūt. ⁊ ꝯsētiūt publice iniq̄ta
ti. ⁊ q̄i man⁹ lauant dū ad ex
cusādas excusatiōes ī pctis
metū et coactōz allegāt. ma/
gis eligētes ihm in paupibꝫ
sctis et īnocētibꝫ sibi creditꝭ
tradere iniq̄ꝝ volūtati qꝫ cō
misse cedere dignitati. De
q̄bꝫ Michee. iij. dñs ait. Re
cta oīa puertūt q̄ edificatis
syon ī sanguibꝫ. et hierl'm in
iniq̄tate. Principes eius in

muneribꝫ iudicabāt. ⁊ sacer
dotes ei⁹ ī mercede docebāt
⁊ xphe ei⁹ ī pecunia diuiabāt
Sz nec h fuit bz īnouatio
passiōis xp̄i. Nā et sunt qui
dñm d ciuitate hierl'm eijci/
unt. q̄ cruci ꝯfigūt. q̄ ī terrā
sanguinē ei⁹ fundūt. Eijciūt
dñm extra portas hierl'm. i.
eccl'e. q̄ ad cathedras ⁊ tribu
nalia nō ī noīe dñi ascēdūt.
expectātes a dño vocatōem
suā sic Aaron. nō īgredietes
p portā siue ostiū qd xp̄s est
ad regēdū ouile ouiū. sed re
iecto dño extra fines eccl'ie
intrāt ī suo noīe. vl' verius ī
noīe Simonis aut Giezi.
q̄ꝝ execrabili exēplo sancti
sp̄ūs dona vēdūt atqꝫ emūt
nō timētes leprā giezi. sz n̄c
dānatōez simonis. cui dictū
est a Petro. Pecunia tua te/
cū sit ī pditōz. qm̄ donū dei
existimasti pecunia posside/
ri. His ait p Ozeā dñs. Ip̄i
regnauerūt ⁊ non ex me. p̄nci
pes extiterūt ⁊ nō cognui eos.
eiusdē. viij. Et Jo. x. Qui n̄
intrat p ostiū in ouile ouiū.
sz ascēdit aliūde. ille fur est ⁊
latro. Qui āt intrat p ostiuz
pastor est ouiuz. Ostiū p q̄d
intrandū est. ip̄e interp̄tari
dignat⁹ ē. Ego sū inq̄t ostiū.

Per me si q̄s ītroierit salua
bit᷑. ⁊ ingredie᷑ ⁊ egredie᷑ et
pascua iueniet. Crucifigunt
ihm xp̄m man⁹ pedesq̧ liḡ.
ne moueant᷑. clauis ɔfigūt.
dū salutares sacramentorū
vnctiōes ꝑplis negāt. nec ꝑ/
ticipare nisi sub pecuniario
pacto volūt. Cōtra illud sal
uatoꝛꝫ p̄ceptū. Gratꝫ accepi
stis gr̄ꝫ date. Math. x. Dice
tis q2 nō gr̄ꝫ accepim⁹. neq̄/
q̄ꝫ gr̄ꝫ dabim⁹. Dū etiaꝫ xp̄o
man⁹ ligāt. xp̄i patrimoniuꝫ
qd̄ pauperꝝ ē nō ill' distribu
endo. sꝫ p suis ꝓpiis libidi/
ni ⁊ abusib⁹ turpit᷑ retinēdo
nūq̄ꝫ p ill'aniaꝫ posituri q̄b⁹
negāt patrimoniū crucifixi.
Dū etiā ⁊ pedes saluatoris
figūt suis iniq̄s statutꝫ ⁊ oꝛ
dinationib⁹. q̄b⁹ mādata dei
trāsgredi cogūt. sine q̄ꝝ ob/
seruātia q̄si clauatꝫ ihū pedi
bus nequaq̄ꝫ venie sal⁹ patꝫ
giab⁹. rite imitant᷑ crucifixo
res xp̄i phariseos ⁊ scribas.
q̄b⁹ ipꝛoperauit dn̄s Mat.
xv. Quare inq̄t vos trāsgre
dimini mandata dei ꝓpt᷑ tra
ditiōeꝫ vr̄aꝫ. Sāguinē deni
q̧ xp̄i saluatoꝛꝫ ī t᷑rā fundūt
Et dum in eminentia pꝛela
tionis constituti iniustis ex
actionib⁹ et grauaminibus
subiectoꝝ pauperū suorum
xp̄i sanguinē sugūt pariter ⁊
sudorē. Nam de his paupe
rib⁹ dic̄ dn̄s. Q̄diu fecistis
vni ex his fratrib⁹ meis mi/
nimis mihi fecistis Math.
xxv. Et q̄d peius ē sanguinē
xp̄i inaniter in terrā fūdunt
dum fusi sanguinis p̄cium
euacuāt. Nam aufert et eua
cuat p̄cium q̄squis destruit
appꝛeciatū p̄cium redempti
onis nr̄e ⁊ salutis q̄d sāguis
xp̄i est. s̄m illud. j. Pet. j. Nō
corruptibilib⁹ auro ⁊ argen
to redempti estꝫ de vana ve
stra ɔuersatiōe paterne tra/
ditionis. sed ꝓcioso san/
guine agni immaculati xp̄i.
Et ad Ephe. j. Habem⁹ re/
demptōem p sanguinē eius
remissionēq̧ pctōꝝ. Recte g̃
hūc sanguinē fundere dicit̄
tur q̄ p̄cium eius salutem ac
redemptōem aīaꝝ negligūt
impediūt atq̧ cassāt. Quod
tūc faciūt p̄ncipes xp̄iani iu
dices et p̄lati dum tempalia
lucra saluti p̄ferūt subditoꝝ
dum magnam p vilibus et
transitoꝛijs. nullam vel mo/
dicam p eternis et p̄ciosissi/
mis curam habēt. dum ma/
gis corda afficit amissio cen
tum floꝛenoꝝ q̄ꝫ iactura cen

tum milliũ aiaꝝ. Qui ꝑ dies
singulos ꝯsilia ineunt. rimã
tur ꝑ se et alios. cogitãt quõ
tp̄alia ordinentᷣ ad lucrum.
nec ab hac occupatiõe pessi/
ma dies festi ac celebritates
ꝑcipue libere dimittuntur.
quĩmo sub missarũ solẽnijs
cõuocantᷣ capitula. seruãtur
placita. ⁊ cum minores deo
decantant laudes. maiores
diabolo machinãtᷣ fraudes
Et cũ hꝰ occupatõnis nulla
dies sit expers. raro vł nũqꝫ
vtinã vł semel in anno cõsi/
lientᷣ ex animo quõ ipi ⁊ ꝑpłus
suus placeant deo. ⁊ dei cul/
tus. aiaꝝ salꝰ vltimo oim co/
gitatᷣ. vtinã vł aliqñ cogita/
retᷣ. Ecce imitantᷣ iudeos q̄
crucifixuri xp̄um dixerunt.
nõ in die festo. item petentes
eũ crucifigi nolebant introi
re in ꝑtoriũ. ⁊ emẽtes sãgui/
nem iustũ nolebãt in corba/
nan mitti precium. minima
ꝓo timuere sꝫ longe maiora
satagebant flagicia nõ ꝑca/
uere. Ita videmꝰ iam tales
magnipendere minima ⁊ ab
eis maxima paruipẽdi. Ec/
ce q̄nta diligentia q̄ntis vi/
gilijs custodiuntᷣ muri ciui/
tatꝭ ne ingrediatᷣ hostis sar/
cinulas vllas viles depreda

turus. lapideas et ligneas
possessurus mansiones. ad
extremũ etiã corꝑã occisurꝰ
Ingressus est iam hostis se/
uissimꝰ cum magna satellitũ
turba. diabolus cum super/
bia. auaritia. luxuria. inui/
dia. ⁊c̄. q̄ non cessat innume/
ras occidere ⁊ rapere aĩas
ꝑcioso sanguine fuso hodie
redemptas. et nulla ordina/
tur custodia. nulla fit aduer
sus hunc tyrannum crucis
xp̄i inimicũ repugnantia. nᵉ
ꝑpłus eius debitis cohertio
nibꝫ ei subtrahitᷣ sed sponte
derelinquitᷣ manibus eius.
Quid stultius qꝫ custodire
portas ⁊ muros dum in ci/
uitate plena ꝑtãte grassatur
inimicꝰ. Hi sunt de quibus
Ber. li. iiij. de ꝯsidera. ad eu
geniũ papam ironice ita ait
Optimi estimatores q̄ ma/
gnã d̄ minimis ꝑuã aut nullã
de maxis curã gerũt. Lõge
sunt illi ab aplo ad Phili. di/
cẽte. Oia arbitratꝰ sũ vt ster
cora vt xp̄m lucrifacerẽ. Ne/
qꝫ frustra putẽt xp̄m lucrifa
cere posse nisi ꝑus omnes cõ
missas animas q̄tuꝫ in eis
est lucrifaciant. In cuius fi/
gura is qui crucifixi salua/
toris tipum gessit saluator

egypti ioseph.aduenientibꝫ fribꝫ p̄triarchis ait. Nō vide/ bitis faciē meā nisi adduxeri tis vobiscū mīmū frēꝫ vestrū. Gen̄.xliiij. Attēdite o pasto/ res ⁊ p̄lati iudices ⁊ rectores piculū v̄r̄m ⁊ cōmissum vob thesaurū sollicitiꝰ custodite. Optie hꝰ thesauri p̄ciosita/ teꝫ nouit btūs ille ⁊ deuotꝰ passiōis xp̄i ꝯtēplator Ber. ser.iij.ꝺ aduētu q̄ ad ꝓpositū ita inq̄t. q̄d ego infelix q̄ me ꝯtrā.si tantū thesauꝝ.si p̄cio/ sū depositū istꝺ q̄d sibi xp̄s sāguie ꝓpo p̄ciosiꝰ iudicauit ꝯtigerit negligēciꝰ custodire si stillantem in cruce dn̄i san guinē collegissem essetqꝫ re/ positꝰ penes me ī vase vitreo q̄d ⁊ portare sepiꝰ oporteret. q̄d aī habiturꝰ esseꝫ ī discri/ mine tāto. Et certe id seruā dū accepi ꝑ q̄ mercator non īprudens ī pavtiqꝫ sapia san guinem illū dedit. Sꝫ ⁊ ha beo thesauꝝ istū ī vasis ficti libꝫ. ⁊ q̄bꝫ multa p̄la q̄ꝫ vasis vitreis imminere picula vi/ deāt. Hec Ber. Q si ita ē de negligētibꝫ salutē ꝯmissorū. q̄d de eis q̄ nō solū hanc ne gligūt.sꝫ a suis subditis mala suasiōe ꝑniciosa ꝯuersatōne q̄si vi ⁊ auertēe ⁊ repellēe com probāt. Audite ⁊ de his or/ ganū q̄ddā dulce canēs be/ niuolis.sꝫ zelosū reprobis ⁊ austeꝝ. An putas q̄ iniq̄ ꝑ/ secuti fūt xp̄ꝫ q̄ sacratissimū illꝺ corpꝰ cruciꝫ affixere pati bulo. ⁊ nō ꝑseq̄bant̄ eū q̄ ad uersus corpꝰ eiꝰ q̄d est eccl'ia odio furebāt iniq̄. Deniqꝫ si ꝓpriū sāguinē dedit in p̄ciuꝫ redēptōis aīaꝝ.nō tibi videt̄ ꝑuiorē ab eo sustiere ꝑsecuti onē. q̄ suggestōe malig̃.exem plo ꝑnicioso.scādali occasio ne auertit ab eo aīas q̄s re/ demit.q̄ꝫ a iudeo q̄ sanguinē illū fudit. Agnoscite dilectis simi.expauescite ꝯsortia eo/ rū q̄ salutē īpediūt aīaꝝ. hor rēdū penitꝰ sacrilegiū. q̄d et ipsoꝝ videt̄ excedere facinꝰ q̄ dn̄o maiestatis manꝰ sacri/ legas iniecere. Hec Ber. ser. de ꝯuersiōe pauli. Et subdit ibidē. Egressa ē iniq̄tas a se nioribꝫ iudicibꝫ vicarijs tuis q̄ videt̄ regere ꝑp̄l'm tuū. Heu heu dn̄e ꝺs q̄ꝛ ipi sūt ī ꝑsecu tiōe tua p̄mi. q̄ videt̄ ī eccl'ia tua p̄matuꝫ diligere. gerere p̄ncipatū.sꝫ ꝓch dolor mise/ ra eoꝝ ꝯuersatio plebis tue miserabilis subuersio ē. Et seq̄t̄. Copiosissime siq̄dē pie tatis inueniūt̄ in suscipienda

imo accipiēda magꝫ aīaꝝ cura. sꝫ hō apō eos cura minor ⁊ ō aīaꝝ salute nouissima cogitatio ē. An vero saluatori aīaꝝ ꝑuior vlla potat eē ꝑsecutio. Iniq̄ agūt vt ceteri ꝯ xp̄z. m̄lticꝫ sūt nr̄is tp̄ibꝫ antichristi. Merito tñ ⁊ crudeliorē eā cēseo ꝑsecutōꝫ ꝓ acceptꝫ bñficiꝭ. ⁊ ꝑuiorē sētit ꝓ ptāte q̄ꝫ ꝓpꝛiꝭ sustiet a ministris. Hec ille. Ecce quō tūc a p̄ncipibꝫ iudeoꝝ cepit passio xp̄i. ita nūc ꝯtinuaꝛ a p̄ncipibꝫ ⁊ rectoribꝫ xp̄ianorū. Sꝫ nū q̄d hi soli int̄ xp̄i crucifixores sūt deputandi. Sꝫ heu cooꝑatores sūt de statu ꝯtemplātiū siue ꝯtinētiū ꝑ Daniel sigto clerici minores ñ p̄lati ⁊ vtriusꝫ sexꝰ religiosi. Nā ex illꝭ sunt q̄ cū Juda dñm osculanꝛ ⁊ ꝓ triginta argenteis vendunt. q̄ vt pseudo ꝓphe v̄bis illudūt Qui caput venerandū ꝑcutiunt arūdine. Qui ridēt in aliena veste. Qui vini potuꝫ felle amaricāt. Qui cum latronibꝫ xp̄m deputant. Qui occidunt corꝑe toto stipiticꝫ ꝯfigūt Curramꝰ breuiter per singula. ne vt assolet. nimia ꝓlixitas incipiat tediuꝫ generare Osculanꝛ cū iuda q̄ statum hūc ꝑ hypocrisim mentiētes ꝓpter temꝑale cōmodū assumūt. Nam dum habitū quē gerūt ⁊ ore ꝓfitētur de sorte se fore dñi. dñm osculantur q̄si intimi. quasi amici. Sed tradūt triginta argenteis dū factꝫ mentiūꝛ et corde. Hoc ea tñ agūt ratione vt ꝑ triplicē ꝯcupiscētiā carnis oculoꝝ ⁊ honorū liberiꝰ soluāt decalogū p̄ceptoꝝ. Nam triginta ex tribꝫ resultāt ꝑ denariū multiplicatis. Hec eñ tria scͥptura hypocritis ⁊ pseudo ꝓphetꝫ īproperat. Et q̄ oīa faciunt vt videanꝛ ab hoībꝫ. q̄ ad superbiā Matth. xxiij. Et q̄d sub obtentu longe oratiōis domos deuorant viduarū. quo ad auariciam. ibidem. Et q̄ penetrant domos et captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis. q̄ ducuntur variꝭ desideriꝭ. q̄ ad carnis concupiscentiam ij. ad Thimo. iij. Ut pseudo ꝓphetam illudunt dicentes. Prophetisa nobis quis est q̄ te ꝑcussit. cum mala secreta q̄bꝫ dominū ꝑcutiūt. hūc videre nō credūt. vł nō attēdūt. Sicut et illi putabant dñm falsum ꝓpham. occulta

nesciētē. nec suos ꝑcussores agſcētes. qb9 ait dn̄s. Sciāt oēs eccl'e q2 ego sū scrutans renes ⁊ corda. Apoc. ij. Ca/put venerādū arūdine ꝑcu/tiūt. q̄ vacua ⁊ ociosa vita ca put xp̄i q̄d s̄m ap̄l'm d's ē of fendūt. nihil de xp̄i diuitate dignū meditādo. s3 ī sua in/ertia sol' carnalib9 inherēdo cū tn̄ ad eos ꝑncipal'r dictū ē. In sēsu sit tibi cogitat9 dī. ⁊ oīs narratio tua ī ꝑceptis altissimi Eccī. ix. Ipi deniq3 labores ꝓplo2 in ocio possi/dēt. vt custodiāt iustificatio nes dn̄i ⁊ legē ei9 reqrāt. Ir/ridēt q3 dn̄m ī aliēa veste al ba ⁊ purpurea aceter3 sacra mētalib9 ⁊ pōtificalib9 indu mēt3. q̄ sacr3 vestib9 ad mēo/riā co2 q̄ ī xp̄o facta sūt īsti/tut3 vtūt. marie ī sacrificio al taris. ⁊ tn̄ passionū ⁊ illusio/nū xp̄i. nec meditatōz ꝑ ītelle ctū. nec recordatōez ꝑ mēo/riā. nec ꝯpassionē hn̄t ꝑ effe/ctū. Perfert em̄ tales sig va/cua ⁊ velut ioculator solā ex teriorē ꝑfert apparētiā. oī ne gligētia iteriori correspōdē/tia ꝟitat3. qb9 recte ꝑ ꝓpham cōminat. Maledict9 q̄ facit op9 dn̄i negligēt. Hier. xlviij Negligēter sine dubio facit

op9 dn̄i q̄ sol' exteriorib9 ꝟ/tus cerimonijs. deū q̄ spūs ē ⁊ quē in spū ⁊ ꝟitate ado/rari oportet. int9 nō cogitat ꝯuersus ad alia mēte vana. d' q̄2 sacrificijs Eccī. xxxiiij. d'r. Immolantꝭ ex iniq̄ obla tio ē maculata. ⁊ nō sunt bn̄/placite subsānatōes iiusto2 Illi āt vini dulc3 potū aceto felleq3 amaricāt. q̄ sacrificia sua. orōes. diuia officia. ⁊ ge/neral'r opa bona simoniac3 aut ꝑuersis intētōib9 facino rosis cogitatiōib9 spōte iam assūpt3 tp̄e frigido indeuo/tiōis grandib9 ⁊ odijs quasi aceto ⁊ felle ꝯmiscēt amarissi mo. nō attēdētes. q2 min9 est iusta facere nisi etiā fiāt qūo faciūt iusti. Iuste inq̄t scptu ra q̄d iustū est exeq̄r3. de qb9 ꝟe ꝯq̄rit ꝑ ꝓphā3. Dedeꝛt in escā meā fel. ⁊ in siti mea po/tauerīt me aceto. Sitit dn̄s acesurit iusticiā ⁊ salutē no/strā. quē cibam9 ⁊ potamus dum iusta ac bona opa qb9 ad salutē3 disponimur exhi/bem9. Meus cib9 ē inq̄t vt faciā voluntatē pr̄is q̄ misit me. Hec āt volūtas est pr̄is mei vt omne qd' dedit mihi nō ꝑdā. Cibū ḡ hūc ⁊ potu3 amaricam9 dum hmōi opa

de genere bona admixtꝭ cri
minibꝰ viciamꝰ. Cum latro
nibꝰ xp̄m deputant quicūqꝫ
indigne eucharistiā sumunt
Homicida est ⁊ latro quisqꝫ
mortali crimine suijpsiꝰ ani/
mam damnationis iugulat
ferro. Qui ergo in mortali
ad altaris sacrificium acce/
dit quid aliud facit nisi sibi
ipsi latroni christum sociat.
Sed quid ait dominꝰ. Exi
stimasti inquit inique ꝙ ero
tui similis. arguam te et sta/
tuam ꝯtra faciē tuā imo nō
soluz tales latroni dn̄m ma
iestatis sociant. sed etiā cru
cifigunt sanguinē fundūt ⁊
occidunt. aplo teste qui ait
j. ad Cor. xj. Qui manduca
uerit hūc panem ⁊ calicē do
mini biberit indigne. reus
erit corporis ⁊ sanguis dn̄i.
De q̄ qm̄ ꝑdie latius audi/
stis cū eandē exposuissez au
ctoritatē. ideo nūc rescindo.
Uerꝫ ⁊ in h̄ toto xp̄m corpe
cruci ꝯfigūt. dn̄i illum quasi
palo affigentes suspendūt.
nec ad se aditū ꝯcedūt. pul/
santi claudūt. nullū ei in cor
de suo locū preparāt ꝓpt
multitudinē carnalitatum.
aut supfluaꝝ tpaliū rerū sol
licitudinē. q̄si non deo dica/
ti sed negocijs essent publi/
cis deputati. Contra quos
aplus. Nemo militans deo
implicat se negocijs secula/
ribꝰ. ij. ad Thimo. ij. Coope
rant̄ ꝑdictis populares q̄ ꝑ
Job designant̄. Nā ex ipsis
sunt etiā q̄ velant oclos dn̄i
⁊ q̄ spuunt in os xp̄i. cadunt
percutiunt. cum Herode pe
tentes miracula. spernunt.
summe potestatis manꝰ con
figunt. pendentem in cruce
blasphemant dominū et il/
ludunt. Quicūqꝫ etem̄ grāz
diuine cognitionis a se ab/
scondūt nolentes intellige/
re vt benefaciant. affectātes
ignorare diuinā legē ne con
scientia peccati redarguat.
tardi ad salubria audienda
⁊ intelligenda. curiosi ad fa/
bulas et inania. hi sibijpsis
oculos dn̄i velant. Sed et
dn̄o oculos velant q̄ putāt
sua pctā a dn̄o ignorari ⁊ ip/
sum quasi hoiez sola exterio
ra videre. cū tamen scriptuz
sit Homo videt in facie. deꝰ
autem intuetur cor. j. Regū
xvj. Conspuūt in os domi/
ni qui v̄bo dei de ore ꝑdica/
torꝭ audito vl' scp̄ture detra
hūt ꝑ sinistras īterp̄tatiōes
ꝯuicia l' ioculares irrisiōes.

Os eñ dñi vl' scptura vl' p/
dicator rectissime itelligit̃. p
q̃ vniuersa nob̃ sua iudicia ꝛ
bñplacita dñs isinuat. ac cũ
ctoꝝ q̃stiõibꝰ satisfacit. vt tã/
git Greg. xxiiij. moral. §. liiij.
Itẽ oẽs q̃ incãtatõibꝰ ac su/
pstitiõibꝰ q̃dã inq̃rũt occul/
ta plꝰ tenebꝛꝫ q̃ȝ luci creden
tes atq̃ p h̃ scpture sacre au/
ctoritatẽ vilipẽdẽtes. Cõtra
q̃s dic̃ dñs. Ue q̃ ãbulatꝫ vt
descẽdatꝫ i egiptũ. ꝛ os meũ
nõ interrogatꝫ Esa. xxx. Ca
put ẽo ꝛ faciẽ xp̃i pcutiũt q̃/
cunq̃ȝ vicariis xp̃i supioribꝰ
nr̃is q̃ nob̃ sũt velut caput i
terrꝫ. Nã p̃latũ p deo habẽꝰ
in terrꝫ dic̃ Ber. de dispẽsa.
ꝛ p̃ce. Sȝ ꝛ scptura noiat sa
cerdotes p̃p̃li Exo. xxij. Qui
inq̃ȝ talibꝰ obloquũt̃ detra/
hũt ꝛ p publicã ꝯtumeliam
sic̃ paulꝰ loq̃t̃. i faciẽ cedunt.
hi caput xp̃i ꝛ faciẽ cedunt. q̃
oĩa tã q̃ȝ sibi illata dñs iudi/
cabit ip̃o dicẽte. Diis nõ de
trahes. ꝛ p̃ncipi p̃p̃li mei nõ
maledices. Et Luce. x. Qui
vos spernit me spernit. vt al
legatũ est s̃. Cũ herode mi/
raculũ petũt ac dñm sp̃nũt.
q̃bꝰ nõ sufficit ad vite emen
datõez doctrina ṽbi dei. sed
q̃ı increduli deo si viderent

miracula sic̃ olim. si ex mor/
tuis aliq̃s resurgens alteriꝰ
statũ vite nũciaret tũc seve/
lẽt vt aiũt emẽdare. imitãtes
in h̃ ꝛ herodem ꝛ diuitẽ epu
lonẽ. q̃bꝰ dr̃ a dño. Si moy
sen ꝛ p̃p̃has nõ audiũt. neq̃ȝ
si q̃s ex mortuis r̃surrexerit
credẽt. Lu. xvj. Mariꝰ deni/
q̃ȝ diuine potẽtie sursũ cõfi/
gũt. q̃ p̃tãtẽ dñi restringũt.
nõ attribuẽtes ordinationi
dei tam p̃spera q̃ȝ aduersa q̃
h̃ ꝯtingũt oĩa. sed vl' casui et
fortune aut hũane idustrie
vl' malicie ascribẽtes. In ce
lis tm̃ illuȝ potentẽ estimãt
nõ sup terrã. Dicẽtes cũ re/
probis. Circa cardines celi
ambulat ꝛ nostra nõ cõside/
rat. quibꝰ dr̃ Eccĩs. v. Ne di
cas corã angelo non est pro
uidentia. ne forte iratꝰ deus
contra sermones tuos dissi
pet cuncta opa manuũ tua/
rũ. Pendentẽ etiaȝ in cruce
dñm blasphemãt ꝛ illudũt.
q̃ amarissimã di passiõez la/
bores vulnera ꝛ sãguinẽ no
bis sũme necessariã miseri/
cordissime impẽsam parui/
pẽdũt. cũ risu ac leuitate per
tractãt. et se mutuo passione
dñi titillãtes. in prouerbiuȝ
diuine sapiẽtie facta vertũt.

Sicꝰ q̄dā aiūt ore blaſphe/
mo ⁊ ludēte. q̄ſiuit dñs ꝟbe/
ra ⁊ obtinuit in abundātia.
Aliȷ ingēiſſimi. potuit q̄dez
dicūt nos alit̄ ſine paſſione
deꝰ redimere. cur nō ſic egit.
⁊ ſilia. Cōtra q̄s p. pph̄az cō
q̄rit̄ dñs. Poſui veſtimentū
meū ciliciū. Hꝰ ē carnē meā. q̄
veſtita ē diuītas abiectõez. ⁊
factꝰ ſū illt̄ in pabolā. Aduer
ſum me loq̄bāt̄ q̄ ſedebāt in
porta. ⁊ in me pſallebāt q̄ bi
bebāt vinū. ſ. erroꝛ. vinū i/
pietat̄. Vinū ſugbie q̄d ẜm
Aug. nō ſolū tūc i paſſiõe fa
ctū ē. ſ ʒ vſq̄ʒ hodie illi ↄtigit
Sʒ ve ve qui tales ſūt. ve a
maledictõibꝰ. xȷ. q̄ ſequnt̄.
q̄s eis ppha i eodē p̄s. imp/
cat. Demū ḡnalr̄ cuiuſlibet
ſtatꝰ fuerit varȷ̄s modis xp̄i
crucifixoribꝰ pticipāt. Nā d
oibꝰ ſtatibꝰ aduerſus dñm
ↄſiliū ↄgregāt atq̄ʒ falſa ↄ eū
teſtimonia q̄rūt vt ↄdēnent
q̄tiēs occult̄ ↄuēticul̄ ad p/
petrāda mala ↄueniūt. dum
machināt̄ dolū. ⁊ q̄uō iuſti/
ficēt iniuſta. aut iuſta ↄdem
nēt. meditant̄. dicētes illud
Sap. ȷ̄. Opprimamꝰ paupe
rē iuſtū. ⁊ nō parcamꝰ vidue
nᵉ veterano. nec fuereamur
canos multi tēpis. Sic lex
nr̄a foꝛtitudo nr̄a ⁊c. in quo
etiā tot ↄ xp̄m falſa pferunt
teſtimonia q̄tiēs mendacia
aduerſus ꝟitatē ↄfingūt. ſic
ſcp̄tū eſt. Qui mentit̄ teſt̄ ē
fraudulentꝰ Pꝛouer. xȷ. Ex
eis etiā ad modū coboꝛt̄ re
tro cadūt pcuſſi ꝟbo dñi. et
tū ſurgentes capiūt dñm et
occidūt q̄s a ↄcepto ſcelere
nec ꝟbū coꝛrectiōis nec fla/
gellū dñi reuocat. ad eiꝰ con
ſummatõem citius reuertū
tur poſt flagella. De q̄bꝰ dic̄
Hiere. c. v. Percuſſiſti eos ⁊
nō doluerūt. attriuiſti eos ⁊
rennuerūt recipe diſciplinā
indurauerūt facies ſuas ſu/
pra petrā et noluert̄ reuerti.
Sʒ ⁊ dñm trabūt de ponti
fice ad pontificez. de iudice
ad iudicē. q̄ de veritat̄ et iu
ſticie oppꝛeſſione maioꝛibus
ↄplacere volūt. ⁊ de iniurȷ̄s
mēbꝛoꝛū xp̄i fauoꝛ̄ lucrum
querūt. De q̄bꝰ in p̄s. lȷ̄. dꝛ.
Diſſipauit oſſa coꝛ̄ q̄ hoibꝰ
placent ↄfuſi ſunt. quia deꝰ
ſpꝛeuit eos. Et reuera ↄfun
dunt̄ q̄ñ fauoꝛē q̄uē ne ſpꝛe/
ti pderent xp̄m trabūt. ſpꝛe/
ti a deo pdunt ⁊ intrant con
fuſionem. ſicut iudei qui ne
perderent locum et gentem
xp̄m pdiderunt. Sed hunc

pdēdo vniuersa amiserit. vt ꝫ eodē ps. ꝯmemorat Aug⁹. Sz ⁊ vniuersa xp̄i mēbra ⁊ totuz corp⁹ ipius flagellāt ipudētis/simi ⁊ vere isani hoīes. q̄ q̄libꝫ occasiōe ꝯmoti i solū crea/torē suū dn̄m iesum ꝑ eis in cruce expāsū. nūq̄ȝ malū ife/rentē. vniuersā irā suā retor/quēt. ⁊ ꝑfidissime ꝑ oīa eius mēbra iurātes blasphemāt. ꝯmemorātes i malo q̄d ex in/cōprehēsibili ille nob̄ īpēde/rat caritate. De q̄ Aug⁹. Nō min⁹ peccāt q̄ xp̄m blasphe/māt regnātē i cel' q̄ȝ q̄ cruci/fixerūt ābulātē i terr̄. Min⁹ ꝗ de his dixi q2 dn̄m flagel/lāt. dicere debui magis q̄ȝ n̄c iudei fecerūt. dimēbrant. Isti sic sc̄ptū erat. os nō ꝯminue rūt ex eo. illi nec ossib⁹ ꝑcūt nec visceribus nec eis etiā mē bris q̄ in nob̄ verecundū est noiare. Cōtra q̄s clamat vs/q̄ȝ hodie ꝑ Esa. xp̄us. Iugi ter tota die nomē meū blas/phemat. eiusdē. lij. Sz veve q̄ ꝯdicūt fictori suo testa de samijs terre Ve nihilomin⁹ ꝯsidētib⁹ q̄ ꝑpas nō dissimu lātes iniurias creatoris sui tāta patiūt̄ ꝯuitia. Ve q̄ȝ et vniuersis q̄ ad h̄ impatientes ꝑuocāt. aut audiēdo ꝯridēt, ac misera de dei sui blasphē. mijs solatia sibi q̄runt. Ca/putq̄ȝ xp̄i coronāt ⁊ ꝯspuūt. q̄ in xp̄o deitatē nō credunt Caput em̄ xp̄i de⁹. ait ap̄ls. Qui etiaz aie sue caput. i. su/periorē ꝑtē rōnez scꝫ ⁊ volū/tatē ad dei imaginē factā fe/dis cogitatōib⁹ ⁊ affectiōib⁹ spōte ac volūtarie maculāt ac pungūt nimijs sollicitu/dinib⁹ tꝑalium. ita vt in eis cogitatiōes sancte ac deside ria celestia locū h̄re nō p̄nt. Abominatio em̄ dn̄i cogi/tationes male. Prouer. xv. Et sp̄ūssanct⁹ aufert se a co/gitatiōib⁹ q̄ sunt sine intelle/ctu. Sap. j. Item q̄ corꝑis sui caput ꝑ superbiā nouis adinuētionib⁹ aut sup̄fluis ornatib⁹ deformāt. aut etiaz fuco vel cibo vel alio colore adulterino faciē suā in qua marie dei apparet artificiuz deturpāt. in h̄ capitis xp̄i. id ē deitatis oꝑa corrigētes. Pro talib⁹ em̄ pctis tot punctaꝝ vulnera in suo capite xp̄s su stinuit ⁊ suscepit. Nā ꝯ inde cētes capitis ornat⁹ duo ap̄li Petr⁹ ⁊ Paulus in suis epi stolis clare docent. ne fiāt in tortis crinib⁹ auro ⁊ margari tis. j. ad Thimo. ij. ⁊ j. Pe. iij.

Et btūs Bern̄.ser.v.de oibꝫ sanctis. Pudeat inq̄t sectari gl'az mēbra qbꝫ caput suum tam inglori ū exhibet. nō habens spēm aut decorem vel aliq̄d hmōi. Sequit. Pudeat sub spinato capite mēbrum fieri delicatū. ꝗ om̄is ei interim purpura nō tam honoris sit ꝙ irrisiōis Crucem deniqꝫ domino carpentant. quicūqꝫ consilio fauoreauxilio alios ad ꝑpetrandum mala inducunt. vel inductos confortant. Quibꝫ ī ps dr. Si videbas furē currebas cum eo. et cum adulteris portionez tuam ponebas. Imponunt autē crucē christo in dorso baiulandā. qui querētes excusatōes in peccatis. peccata sua diuine ordinationi aut ꝓuidētie attribuunt excusantes se q̄si ꝑ resistendi impotentiā. deuz vero accusantes. Qui etiaꝫ diuinam legem aut occulta dei iudicia iudicant siue arguunt dicentes. Non om̄ia a deo bene ordinata. sic cantantur dicentes. Cur deus ꝓpriam voluntatem mihi dedit. cur sic mutabilē me cōdidit. cur nō ad bonū necessitauit. Itē sic futurū ꝓuidit. q̄s ego qui dei ordinatōem siue ꝓscientiam mutare valeam. ita excusando se accusando deū xp̄i dorso crucez imponunt. Cōtra q̄s Esa. xlv. ait. Nunquid dicit lutū figulo suo qnid facis. Ve q̄ dicit patri quid generas. et mulieri q̄d parturis. Christum vero de ciuitate eijciūt et vestibus spoliant. imo et inter latrones crucifigunt. qui ecclesiam dei latronum speluncam. suis insultatiōibus. vagis discursibus. clamoribus vanis. vtinam nō ī turpibus aut perniciosis tractatibꝫ efficiūt ꝑ q̄d dn̄m de domo sua eijciūt. Ve vē ingratissimis hoibꝫ. cū dn̄s cuius est terra et plenitudo eius. orbis terrarū ꝛ vniuersi q̄ habitant in eis. totā terrene molis latitudinem nostro cōcessit vsui. solum domū ꝑuulā suo cultui dedicauit. in q̄ nobiscū ad nostram vtiqꝫ salutē habitare dignat De hac etiā sua habitatōne eijciunt q̄z negocijs reliquꝰ nō sufficit mūdꝰ. Quē et vestibus spoliant. dum deuotos xp̄i amatores q̄ christo velut corpi vestis adherent. domū dei vitare compellūt.

aut ĩ deuotꝫ suis orõib᷒ ĩpe/
diũt. Deniqꝫ int̃ latrões su/
spendũt dũ sacra altarꝫ offi
cia ĩ q̄b᷒ xp̄i passio recolit̃. et
q̄i iteꝝ ĩ crucꝫ ara ꝑ pctõrib᷒
ĩmolat̃. ipi latrones q̄ꝛ aiaꝝ
suaꝝ occisores sine oĩ reuerẽ/
tia imo oĩ cũ despectiõe ⁊ ir/
reuerẽtia q̄i nihil ad eos at/
tineret cult᷒ dĩ ĩpudẽtissime
circũgirãt. q̄s dñs ipse olim
flagell̃ corripuit ac ꝟbis re/
darguit dicẽs. scp̄tũ est. Do
m᷒ mea dom᷒ orõis vocabit̃
vos ãt fecistꝫ eam speluncã la
tronũ. Vel ꝫ ⁊ illi int̃ latrões
xp̄m crucifigere itelligunt̃ q̄
innocẽtiã ac iusticiã famulo
rũ xp̄i detractõib᷒ suis ac i/
famatõib᷒ lacerãt. Sicqꝫ iu
stos cũ iniq̄s deputãt. De q̄
bus Salomon ait. Abomi
natio hoĩm detractor. Et se
q̄t. Cũ detractorib᷒ nõ com
misceart̃. qm̄ repẽte ↄsurget
ꝑditio eoꝝ. Prouerb. xxiiij.
Cũ latrõe q̄ꝫ dñm blasphe/
mãt irridẽdo. q̄ ĩ suis neces/
sitatib᷒ dñm nõ req̄rũt. sꝫ e᷒
adiutorio q̄si ĩpotẽtꝫ omisso
alia sibi q̄rũt auxilia legi di/
uie ↄria. Cõtra illõ ꝓphe ps.
lix. Da nob̃ dñe auxiliũ d̃ tri
bulatiõe. q̄ꝛ vana sal᷒ hoĩm.
In deo faciem᷒ ꝟtutẽ et ipse

ad nihilũ deducet tribulan
tes nos. Vel alit̃ ẜm Raba.
sup Mat. Qui cũ duoꝝ la/
tronũ cũ xp̄o crucifixoꝝ me
moriã fecissꝫ. ⁊ eoꝝ q̄ ad xp̄ꝫ
ptulerãt ꝟboꝝ subdit. Usqꝫ
hodie h̄ geri ĩ ecc̄a videm᷒
cũ mũdanis tacti afflictõib᷒
fuerĩt veri sit̃ et falsi xp̄iani.
illi q̄dem q̄ ficta mẽte dñice
passiõis sacramẽta gestant.
ad p̄ntꝫ vite gaudia cupiunt
liberari a dño. At q̄ simpli/
ci intẽtione cũ aplõ non glo
riant̃ nisi ĩ cruce dñi nr̃i. ita
poti᷒a p̄ntib᷒ erũnis optant
eruivt sp̄m suũ ĩ man᷒ sui cõ
mẽdent auctorꝫ. vnaqꝫ cum
ip̄o regni celestꝫ desiderant
esse ꝑticipes. Vñ bñ ille qui
fide dubia dñm ꝑcabat̃ fun
dit᷒ est ↄtẽpt᷒a dño. neqꝫ vl/
la r̃nsione dign᷒ habit᷒ at ꝟo
preces illius q̄ eternã a se sa
lutẽ querebat. pia mox dñs
exauditiõe suscipe dignat᷒ ẽ
Quia nimiꝝ q̄cũqꝫ in tribu
lationibus positi tempora/
lia tm̄ a domino solatia re/
quirunt. a temporalib᷒ pari
ter ⁊ eternis gaudijs se pri/
uant. qui autẽ veraciter bo/
na patrie celestꝫ suspirãt ad
hec absqꝫ vlla dubietate xp̄o
miserante perueniunt. Hec

Raba. Demū lācea lat⁹ dn̄i ꝑcutiūt vniuersi ⁊ itima cor dis nr̄i vulnerāt saluatoris dn̄ tāto amore quē ī tā durꝫ laboribꝫ āgustijs ⁊ amaritu dinibꝫ horrēdisq̄ afflictōibꝫ tot pass̄ vulneribꝫ. tot sāgui- nis effusionibꝫ. ac morꝫ tur pissime volūtaria susceptōe. maxie āt cordis vbi amoris sedes dr̄ esse aptiōe sāguis ⁊ aq̄ effusione nob̄ mōstraue- rat. nullā amorꝫ vicē ipēdūt ſꝫ oībꝫ bis spretꝫ ac vilipēsis auersi ab illo q̄si nūq̄ amas- set. q̄i nihil ꝯtulissent ꝯuersi p amorē ad seip̄os. tātos la bores patiūr incassū exhibi tos. oī ei⁹ fructu se p̄uātes. se ip̄os q̄ꝫ p facinorosā vitā iō q̄ tā caro emit p̄cio q̄ cū op- time eēnt subtrahūt. et dia- bolice captiuitati vn̄ r̄dēpti sūt iterꝝ sponte ac volūtarie neq̄ssime se submittūt. Hec sūt q̄ cor illō amarissimū g- uissimo dolorꝫ vulnere tē lā- ceauerūt. ⁊ nūc q̄ꝫtū ī eis ē sup oē passū dolorē supaddunt. Siq̄dē s̄ expositū ē. d̄ pctō- rū dāṅatōe lōge magꝫ trista tus est dn̄s q̄ꝫ d̄ q̄cunq̄ sui corpis lesiōe. Sic in simi ad- uerti p̄t. si em̄ q̄s p amico lō ge se iferret quē diligeret vt

eū a captiuitate quā sua ici- dissꝫ culpa liberaret. terribi lia sustineret. omīa possessa distrahet. viā laborosissimā ⁊ picul' plenā arripet. latrōes iciderꝫ. vulnera vsq̄ ad mor tē susciperet. tādē ꝯualescens nō req̄esceret donec reddito captiuitatꝫ p̄cio captiuū re- dimeret amicū. data q̄ꝫ cap- to libertate vt cū redēptore suo ad patriaꝫ remearet. ille dēꝫ sui laborē spneret. passa dāna ⁊ vulnera vilipēderet cū inimicꝫ captiuatoribꝫ su- is pacta noua iniret. seq̄ p- petue captiuitati eoꝝ spōte subijceret. males ppetue ini micoꝝ porcos pascere q̄ꝫ cū fidelissimo p̄re aut aīco ad conregnāduꝫ reuerti. Nōne pl⁹ ille offēdet suū r̄dēptorē oēs ei⁹ ipēsos labores picl'a p̄ciū vulnera frustrando. ac maiori cor ei⁹ trāsfigeret tri- sticia q̄ꝫ q̄cq̄d ille passus fu- isset. ⁊ i iactura bonoꝝ suoꝝ q̄uolibꝫ possessoꝝ. Ita ⁊ nos cor dn̄i dolore nimio ꝯfigi- mus. oīa p eū nob̄ exhibita p vanā nr̄aꝫ ꝯuersatōeꝫ fru- stram⁹. De his āt oībꝫ d̄r p Zacharīā ꝓphām et Johan nem euangelistaꝫ. Uidebūt inquiunt in quē transfixerūt.

Et in eoꝝ ꝑsõa btũs Berñ. ser. de passiõe xp̄i. Ex q̄rek in q̄t a me sãguis iust⁹ q̄ effus⁹ ē sup trã. nec imunis ero ab illo tã singl'ari scelere iudeorũ. q vicȝ tãte caritati ingt⁹ fuerim. q spũi gr̄e ɔtumeliã fecerim. q sãguinē testamēti pollutũ duxerim. q cõculcauerim filiũ dei. Hec Berñ. Ecce dilectissimi videbatur forte iã dudũ cessasse ꝑsecutiõis xp̄i tp̄s. ſȝ palã factũ ē. q2 nũq̄ȝ deest ꝑsecutio xp̄o. qm̄ perpauci hodie sũt q̄ nõ cũ aliq̄ ꝑ dictoꝝ statuũ rurs⁹ xp̄m crucifigũt. imo tanta ē multitudo crucifixoꝝ. sicut Ber. ď ɔuersione Pauli ait. q ɔiurasse videk ɔ̄ xp̄m vniuersitas ꝑp̄li xp̄iani. a mimo vsq̄ȝ ad maxim. a plãta pedis vsq̄ȝ ad v'ticē nõ ē sanitas in eovlla Et h̄ q̄dē gui⁹ ꝛ dolēdũ nimis. q2 totiplicik eũ ꝑsequũk q̄ ab eo xp̄iani noiank. Uere amici tui ďs et ꝓximi aduersũ te appropinq̄uerũt et steterũt. Btũs q̄ȝ aug⁹. in ser. de passiõe q̄ incipit. Qď taceri. ad idē ait. Pēdens in lig̃ irrisus. sedēs i celo adorak. an forte adhuc irridek. etiã nõ est irascēdũ iudeis q̄ yl' morientē derisert nõ regnantē. Quis ē q̄ xp̄m irridet vtinã vn⁹ esset. ꝛ vtinã duo. vtinaȝ nũerari possent. tota palea aree irridet eũ. gemit triticuȝ irrideri dñm. Sed nũc cessate o miseri cessate. sat; iã passus ē. sua spõte oēȝ ꝓ vobis fudit sanguinē. cur mõ inuitũ lacerat;. Certe ñ in illũ tela iacit;. mag; i vosipsos reuertunk. Si nõ illi. tñ vob̄ parcite. videbitis eũ aliqñ i maiestate mag̃ veniētē. ꝛ se de vniuersis suis inimic; potētissime vindicantē Terribil' quedaȝ expectatio iudicij relinq̄k. ait apl'us. et emulatio ignis. q̄ ɔsũptura est aduersarios. Nã si irritã q̄s faciens legē Moysi sine vlla miseratõe duob; aut tribus testib; morik. q̄to mag; putat; deteriora mereri supplicia q̄ filiũ dei ɔculcauerit ꝛ sanguinē testam̄ti pollutũ duxerit. in q̄ scrificat⁹ est. per multiplicez vicȝ recidiuã. et spũi gr̄e ɔtumeliaȝ fecerit. ꝑ tãtã ingratitudinē. q2 michi vindictã ait dñs ꝛ ego retribuã. Horrendũ est aũt incidere in man⁹ dei viuent;. ad Heb. x. Heu q̄ dicti sũt xp̄m sue volũtati traditum. rursum crucifigendo suũ faciũt

ꝯdēnatorē quē ꝯpatiēdo po
terant hr̄e benignissimū sal
uatorē Quos nos carissimi
fugientes ac tanta facinora
horrētes xp̄m ih̄m nr̄e volū
tati traditū suscipiamꝰ.suaz
passionē p verā cōpassionē
nostrā faciamꝰ.ꝛ sic cū illo h̄
ꝯpatiamur q̄tinꝰ etiā cuz eo
exaltati nomē.filiorū dei q̄d
est sup oīe nomē ꝯseq̄mur
Et reuera nichil iustiꝰ nihil/
q̄ꝫ debituz magꝭ q̄ꝫ cōpati ei
q̄ nō p se sed tm̄ p nob̄ patit̄
Ad q̄d etiā nos insensibilia
instruunt elemēta. Pendēte
em̄ in patibulo creatore ait
Leo papa in ser.xj. de passi/
one.vniuersa nata cōgemu/
it.ꝛ crucꝭ clauos oīa sit̄ sense
rūt elem̄ta.nihil ab illo sup
plicio liberꝝ fuit.h̄ i cōicatōe
sui ꝛ terrā traxit ꝛ celū.h̄ pe/
tras rupit.monumēta pate/
fecit.inferna resera uit. den/
saꝝ horrore tenebraꝝ radi/
os solis abscōdit. Debebat
em̄ h̄ testimoniuz suo mūdꝰ
auctori. vt in h̄ casu ꝯditorꝭ
sui vellēt vniuersa finiri. hec
Leo. Non ḡ mirū ait Ansel.
si sole ꝯtristato tu ꝯtristarꝭ.
si terra ꝯtremiscente tu con
tremiscis.si scissis saxis cor
tuuz scindit̄. si flentib9 iuxta
crucem mulierib9 tu' cōlacri
maris. Considera ḡ tu o hō
redēpte q̄s q̄ntꝰ et q̄lis est q̄
p te pendet in cruce. Cuius
trāsitū ꝛ celū luget ꝛ terra et
lapides duri q̄si cōpassione
scindunt̄. Cuiꝰ mors mortu
os viuificat.ꝛ quē oīs crea/
tura suū dn̄m ꝯfitet̄. O cor
hūanū oīm lapiduz duritia
duriꝰ si ad tanti rememora/
tionē piaculi nec terrore cō/
cuterꝭ nec ꝯpassiōe afficeris
nec ꝯpunctiōe scinderꝭ.nec
pietate molliris. Un̄ ꝛ Hie
ronimꝰ sup Matth.ait. Ois
creata xp̄o moriēti ꝯpatitur
sol obscurat̄.terra mouetur
petre scindūt̄.velū tēpli di/
uidit̄.sepulcra aperiunt̄.sed
solus miser hō nō ꝯpatitur.
Et btūs Ber.in ser.d̄ sacra/
mento altaris ait. Mortem
ꝓpter nos subire voluit qui
peccata nostra sup lignū su/
stinuit in cruce sua.scilicꝫ pe
nam peccatoꝝ .cuius liuore
sanati sumus Quid facꝭ hō
indigne.q̄d facis hō ingrate
Adora deuotius.recole fre/
quentius salutez mūdi pro
te passam.vitam pro te mor
tuam.fortitudinē infirmatā
Si membrū christi es com
patere capiti tuo.Si frater

xp̄i es cōmorere fri tuo. plā
ge. dole cū geitur lacriis sup
mortē p̄ciosaꝫ vnigeniti dei
p̄ris. Alioq̄n si ñ doles. si nō
plāgꝭ. si nō ꝯpaterꝭ. deliras.
degeneras. beluā sapis. letar
giā paterꝭ. hoiez diffiterꝭ. ſꝫ
ꝛ brūs aug⁹. i q̄dā ser. ꝺ pas/
siōe q̄ icipit Nō taceri ꝺs no
luit. Temp⁹ ē lugēdi. passio
dñi celebrat̄. tps ē gemendi.
tps flēdi. tps ꝯfitēdi. tps de
p̄cādi. Et q̄s nr̄m idone⁹ ad
effundēdas lacriīas ꝓ digni
tate doloꝝ tāti. Nam ꝛ ꝓpha
sit. Quis dabit aquā capiti
meo. ꝛ ocul' meis fōtē lacriā
rū. Si ꝓo fōs lacriaꝝ eēt in
ocul' nr̄is nec ip̄e sufficeret.
Hec aug⁹. Sed forte dicis
quō xp̄o ꝯpati poto quō illi
ꝯdolere. q̄ nūc lōge fact⁹ ab
oī dolore ꝛ tristicia. regt̄ oīm
plen⁹ gaudio glo̊sus in celo
Neqꝫ eīm miles strenu⁹ filio
suo fortit̄ ꝯ iimicos pugnā/
te ꝛ per dura vulnera ꝯ eos
triūphāte p⁹ ꝑactū triūphū
at plene recuꝑatā sanitatez
cōpatit̄. q̄nimo ꝯgaudet ve/
hemēt̄ ꝛ ꝺ fortitudie ꝓbata
filij. de glīa triūphi. de acq̄si/
tiōe spolij ꝛ subiugatiōe ini/
mici. Ita iustior nob̄ videt̄
letādi rō de passiōe dñica. et

ꝓpt̄ xp̄i exaltatōꝫ ꝛ glīaꝫ ꝓpter
qꝺ de⁹ exaltauit illum ꝛc. ait
apl's ad Phil. ij. ꝛ ꝓpt̄ crude
lissimā subieccōꝫ atꝫ destru/
ctionē inimici. ꝛ ꝓpt̄ nr̄aꝫ re/
dēptōez. Preterea cū dolor
ꝛ tristicia q̄ i ꝓposito ꝓ eodez
reputāt̄. q2 ꝯpassio magꝭ tri/
sticia q̄ꝫ dolor ꝓprie dicta est.
Cū ꝗ tristicia ſm Aug. vt s̄
dictū ē. est q̄daꝫ dissensio ani
mi ab his rebꝫ q̄ nob̄ nolen/
tibꝫ accidūt. Passio eīm xp̄i
nō est a nob̄ nolita. sꝫ magis
volita velut redēptio nostra
Nā cū eīm petr⁹ nolebat ꝛ ar/
gut⁹ est a dño. audiuitqꝫ. va/
de retro sathanas. q2 scāda/
dalum es mihi. q2 nō sapis
ea q̄ sunt dei sed ea q̄ sūt ho
minuꝫ. Matth. xvj. Deniqꝫ
sic p̄res nr̄i hāc xp̄i passionē
futurā desiderabāt ꝑ quā se
nouerāt saluādos Vñ Esa.
liij. ꝺr ex ꝑsona coꝝ. Deside/
rauim⁹ eū despectū ꝛ nouis/
simū viroꝝ ꝛc. Et iteꝝ. Ve/
ni ꝛ libera nos. Laxa facino
ra plebis tue. et filijs multa.
Nouerāt āt nō nisi ꝑ passiōez
xp̄i'm liberatuꝝ. vt manifeste
patet ꝑ Esaiam. liij. Cuius
liuore sanati sum⁹. Et seq̄t̄.
Si posuerit ꝓ pctō animaꝫ
suam videbit semen lōgeuū

zc. Ex q̄z etiā psona deuot⁹ ille passiōis cultor Ber. ser. ij. d̄ natiuitate q̄i ad passio/nē d̄nm inuitans ait. Aperi tu libꝛ agne di. mãsuetudo ꝑa. fodiēdas expone iudeo man⁹ ꝛ pedes. vt ꝑcedat q̄ in eis latet thesaur⁹ salutꝭ ꝛ co piosa redēptio. Frāge deni/ꝙ esurietibꝫ panē tuū. solus ei frāgere potes q̄ sol⁹ vt cō/fracta ꝯsolides stare potes. zi ipa ꝯfractōe sol⁹ ptātē ha bes ponēdi aïaꝫ tuā. ꝛ cum volueris resumēdam. Tua ḡ miseratōe soluat aliq̄ten⁹ tē/plū h̄. sꝫ nō penit⁹ dissoluat. Sepeꝭ ab ania caro sꝫ ꝑbū sane ꝛ carnis seruet incoꝛru ptionē ꝛ aïe plenā ꝯferat li/bertatē. vt sola int̄ moꝛtuos libere agat. educens victos d̄ domo carcerꝭ. sedētes ī te nebꝛꝭ ꝛ vmbꝛa moꝛtꝭ. ponat aïa sctā carnē īmaculatā. sed resumēdā tertia die. vt mo/riēs moꝛtē pimat. ꝛ vita bo minū cū resurgēte resurgat. Hec Ber. Sic ḡ pr̄es desi/derabāt fuꝭaꝫ. ita ꝛ nosvo/lum⁹ ꝛ gaudem⁹ esse factam. Jō vbi sup̄ subdit Ber. Jta factū ē dilectissimi. ꝛ ita fac/tū gaudeā⁹. moꝛte illa moꝛs moꝛtua ē ꝛ regenerati sum⁹ in spem vite ꝑ resurrectionē ih̄u ex moꝛtuis. Stultuꝫ ḡ videꝭ ad h̄ meditari xp̄i paſ/sionē. vt doleā⁹. vt lacrimaſ educā⁹. cū de ea re quā n̄ no lum⁹ sꝫ volum⁹ factā esse tri/stādū nō sit sꝫ gaudēdū. Ec ce n̄ modica rō dubij ex op/positꝭ sctōꝝ dictꝭ oꝛta. Quā nihilominꝰ ex eoꝛūdē aucto/ritatibꝫ dissolue⁹ dicētes. ꝙ de passiōe d̄ni ꝛ gaudēduꝫ ē ꝛ dolēdū. Sic ꝛ ipe d̄ns de ea gauisūs ē. et nichilomin⁹ doluit vehemēt̄. Exultauit inq̄t ꝑꝑh̄a vt gigas ad currē dū viā. ꝛ tn̄ ait. Tristꝭ est aïa mea vsꝙ ad moꝛtē. ideo etiā añ passiōis sue diē voluit cū ingēti gaudio ꝑpl'i cū laudi/bus ꝛ cāticꝭ atꝙ palmaꝝ ra mis ſcipi. Jnt̄ q̄ tn̄ gaudia visa ciuitate bierl'm dīgt⁹ est lacrimari. vt h̄ēꝭ Lu. xix. sig nās se cū desiderio atꝙ coꝛ/dis gaudio venire ad passio nē. vt pdit⁹ hō redimereꝭ. et nibilomin⁹ de sui coꝛpis se/uissima lesione ac pctōꝝ ob/duratōe vehemēti⁹ ꝯtristari et ob h̄ etiā eccl'a sp̄ōsi sui in herēs vestigijs. ꝑcessioni so lēni in die palmaꝝ. que f̄m Ber. gaudiū figt. copulat of ficiū de passiōe q̄d passionē

ↄcitat. Habet enim ait Bern. ser. j. de ramis pal. processio plausum. passio planctum. ad mystice designandum quod dni passionem gaudendum nobis est pariter et dolendum. Quod gaudendum nobis sit. his sanctorum testimoniis approbatur. Ait enim beatus Leo ser. v. de passione. qui incipit. Sacramentum dilectissimi. Lugeat carnalis iudeus. sed spiritualis gaudeat christianus. et festiuitas que illis est versa in noctem. nobis choruscet in lucem. quoniam crux christi eadem est et credentium gloria et non credentium pena. Quamuis enim persequentium furor nihil aliud in dominum maiestatis operatus est quam atrocem crudelitatem et immite supplicium. Redemptis tamen hac dni passione verior iustiorque ratio letandi quam dolendi. Et sequitur. Absit a fidelium mestitudine paschalis est obscuranda solennitas. nec cum tristicia gestorum ordo recolendus est. cum ita dominus vsus sit malicia iudeorum. vt de intentione facinorum voluntas sit impleta miserentis. Si in exitu israel de egypto agni sanguis fuit restitutio libertatis. et sacratissima facta est festiuitas quod per hostiam pecudis iram auerteret vastatoris. quanta amplius christianis ↄcipienda sunt gaudia pro quibus oipotens pater filio suo vnigenito non pepercit. sed pro nobis omnibus tradidit eum. vt in occisione christi pascha esset verum et singulare sacrificium. quo non ex dominatione Pharaonis vnus populus. sed ex diaboli captiuitate totus erueretur mundus. Hec Leo. Et beatus Joh. crys. omel. xj. Hodierna inquit die dominus noster pependit in cruce significans crucem to[...]spiritualis gratulationis esse substantiam. Etenim ante ipsum vocabulum crucis pena fuit. sed nunc ad gloriam nuncupatur. Hinc et apostolus ad Gal. vj. Mihi inquit absit gloriari nisi in cruce dni nostri ihesu christi. Item Bern. in ser. de eucharistia ait. Christe ihesu mortis tue memoria tanquam opus pigmentarium. quasi thus redolens in diebus estatis. quasi regio aromatum quam purget estus solis. et quasi flores rosarum in diebus vernis. et quasi lilia que sunt in transitu aque. omnia hec quibus passionis memoriam comparat. iocunditatem habent non tristiciam. Gaudendum ergo nobis est de christi passione nihilominus et compatiendum non vno atque eodem respectu. sed diuersis. De quo magister dist. vi. li. j. sniarum. questionem soluens que queritur. vtrum viris sanctis placere

debuerit q̈ xp̄us pateret vl' occideret. dicit. debuit placere eis. sed nõ intuitu ipsi⁹ cruciatus. Voluerunt ergo et vehementer cupierunt xp̄m mori ꝓpter liberatiõez hoīs ⁊ impletõem diuine voluntatis. sed nõ voluerunt dilectione afflictiõis ipi⁹. De eodem g̃ letabant ⁊ tristabant s3 ob aliud gaudebant ⁊ ob aliud dolebant. Volebant xp̄m mori ꝓ hoīs redemptione et tamen de morte ipsi⁹ diuersis causis corda eorū varie mouebant. Et sequit. Illius passionez credentiū pie mentes voluerūt fieri sicut futurum credebāt. Ecce quo respectu passio christi a nobis volenda est. inquantum. s. per eam patris immo totius trinitatis gloria clarificata et voluntas impleta est. inquantū per eam bomo christus exaltatus est. et recepit nomen quod est sup omne nomen. vt in nomine eius om̄e genu flectatur celestium terrestrium et infernorum. inquantū per eā angelica ruina reparata est. in quantu3 per eam perditus homo ac perpetue damnatiōis vinculis compeditus inuent⁹ est solutus et hereditati ꝓdite restitutus. et sic de aliis fructibus passiōis. Sed nunc videamus quo sit respectu compatiendum et condolendū. Nam q̈ patienti christo compatiendū sit iam multis testimoniis ē ostensum. Cui etia3 apostolica auctoritas accedit. Ait em̄ Petrus. Christo passo in carne. et vos cadem cogitatione armamini. s. Pe. iiii. Paulusq3 ad Roma. dicit. Ipse em̄ sp̄us reddit testimoniu3 spiritui nostro q̈ sumus filii dei. Si autem filii et heredes. heredes q̄de3 dei. coheredes aute3 christi. Si tamen cõpatimur vt et simul conglorificemur cum illo. Et ad Heb. xiii. Ihs vt sanctificaret ꝑ suū sanguinē ꝓplm suū extra portā passus est. Exeam⁹ igit ad eū extra castra improperiū ei⁹ portātes. ⁊ similia. Quia g̃ cõpatiendum illi est. cōsiderandū qūo id fieri debeat atq3 possit. Ubi aduertendu3 q̈ dupliciter possumus compati patienti christo Uno modo passioni illius condolendo. Alio modo cõpassionē eius imitādo. ꝓmū agim⁹ cum ex

boꝝ memoria q̄ passus ē do
min⁹ in nob̄ tristiciā q̄ndam
excitam⁹ siue displicentiā q̄
cor nostꝝ affligēdo vice q̄lis/
cūqꝫ r̄pēdende ḡtitudis mo
lestiā hanc int⁹ assumim⁹. vt
aliq̄ntulū illi ꝯformemur q̄
p nr̄a salute ꝑtulit vniuersa
Est em̄ tristicia i nob̄ q̄n̄ ꝑ
intentā meditatōꝫ ac distin
ctā p̄n̄tiā nob̄ facim⁹ in fan/
tasia ea q̄ illata sūt xp̄o. ac q̄
bus ip̄e afflict⁹ ē p nob̄. Hec
dū nob̄ displicēt simpl̄r vel
ex ꝯditōe. ꝛ tm̄ consideratiōe
sunt p̄n̄tia generāt in nobis
tristiciā ꝛ dolorē. vt ex supra
dictis patet. Sꝫ forte dubi
tas. q̄ nob̄ displicere possint
ī passiōe xp̄i. dicendū breuit̄
ħ displicet q̄d nolum⁹. Pri/
mū ḡ est ꝙ passionē xp̄i sim/
plicit̄ nō dēm⁹ nolle. Nam si
simpl̄r eā noliem⁹ iā volūta/
tem nr̄aꝫ volūtati illi⁹ diffor
marem⁹. Nā ip̄e oblat⁹ ē q̄a
voluit. et q̄d ipse voluit nos
nolle nō dēm⁹. Nō ḡ de illa
dolēdū ē aut tristādū tanq̄ꝫ
d̄ re nolita simpl̄r. sꝫ magis
sic nob̄ ē gaudēdū. Ut ḡ bre
uiter dicā⁹. oīa illa possum⁹
ꝛ dēm⁹ nolle simpl̄r. vl̄ ex cō
ditione q̄ ꝛ q̄ūo noluit xp̄us
passus. ꝛ ita d̄ omīb⁹ his tri

stari d̄ q̄b⁹ sua aīa ꝯtristabat̄
Hec āt q̄ sint q̄re s̄. Et ħ re/
memorādo breuissime r̄me
morātib⁹ ea q̄ ꝑtulit xp̄s oc/
curr̄t m̄lta. Primū lesio xp̄i
corꝑalis siue etiā fame ꝑ cō
uicia ꝛ irrisiōes. quā lꝫ vt su
sceptā a xp̄o nō nolum⁹ sim/
plicit̄. nolum⁹ tm̄ eā ex ꝯditi/
one. vellem⁹ em̄ ħ xp̄m p no
stra liberatōe pati nō opor/
tuisse. si oīa cet̄a eq̄ iusta p/
spera ꝛ ꝑ se appetibilia fuissēt
siue ea nolum⁹ etiaꝫ tā seua
xp̄i vulnera nat̄ali q̄daꝫ de/
clinatiōe q̄ nat̄alit̄ q̄s r̄fugit
ꝛ horret vulnera nedū i seꝫ
i ꝓxio. maxie āt amico. Hec
āt nolitio ꝯditionata ꝛ hor/
ror nat̄alis s̄m p̄dicta suffi/
ciūt ad causandū tristiciam.
dū q̄ sic nolum⁹ accidē vl̄ ac
cidisse apprehēdim⁹. sic de vi
dēte aliū incidere vl̄ secari a
medico aut ꝑ̄ycere merces
Occurrit deniqꝫ offensa filij
dī ꝛ sūme trinitat̄ ꝑ ħ singu
lare pctm̄ crucifixoꝝ iudeo/
rū ꝛ gētiliū. dū viri impij vt
ait Bern̄. ser. de passiōe. virū
iustū iniuste occider̄t. ꝛ sacri
legas man⁹ i ip̄m dei filiū in
iecer̄t. Ad q̄d expalluit et ex
pauit tota machina mūdial̄
et pene i antiquū chaos sūt

oia reuoluta. Et h̄ simplicit̄
nob̄ dz ⁊ maxie dz displicere
Occurrit ⁊ igratissima xp̄ia
noꝝ mltitudo. filiū dei ostē/
tatui habēs ⁊ sibimetipi rur
sum crucifigēs. vt ē̄ tactū est
q̄ꝝ pctā et maxie ꝑp̄a. q2 dei
offensiua. merito tristiciā in
gerūt ⁊ dolorē. ⁊ alia multa.
vt coꝝ dānatio ⁊ sanguinis
xp̄i frustratio. q̄ lōgū est oia
enarrare nob̄. cuz animi nr̄i
dissensiōe occurrēt. ⁊ ꝑ ꝯn̄s
in nob̄ tristiciā generabunt
Pl⁹ plusqꝫ durioꝝ q̄ passus
ē meditatio. q̄ etiā alios plu
rimos hn̄t fruct⁹. q̄ꝝ decla/
ratōez alias cēsui refuandū
Jō āt Ber. ser. xliiij. sup can
tica ait. Tu si sapis imitabe
ris spōse prudētiaz. atqꝫ hūc
mirrhe fasciculū d̄ penetra/
li tui pectoꝝ. nec ad horā pa
tierꝭ auferri. Amara illa oia
q̄ ꝑ te ptulit sp i mēoria reti/
nēs. ⁊ assidua meditatōe re/
uoluēs. ⁊ etiā q̄ sequūt. Cō/
pati deniqꝫ debem⁹ xp̄o pas/
sionē ei⁹ imitādo sicip̄e ad/
monuit Qui nō accipit cru/
cē suā ⁊ seq̄t me. nō ē me dig
nus. Math. x. Jmitat̄ autē
xp̄i passionē. q̄ ꝓpt illū sine i/
termissiōe morit̄ diabolicis
illusiōib⁹. mūdi illecebris et

concupiscentijs sue carnis.
Morit̄ dico. nō ꝯsentiendo
sz viriliť expugnādo Ad q̄d
nos hortat̄ apl's. Mortifi/
cate inq̄t mēbra v̄ra q̄ sť sup
terrā. Que. seq̄t. fornicatōez
imūdiciā. libidinē. ꝯcupiam
malā. auariciā. irā. indigna/
tionē. maliciā. turpē s̄monē.
Hec eni͞ sunt mēbra veteris
hois. ꝓpt q̄d seq̄t. Expolian
tes vos veterē hoiez cū acti
bus suis. h̄ ē. mēbrꝭ s̄ dictis
Jtē ad Gal'. v. Qui āt sť xp̄i.
carnē suā crucifixerūt cum vi
cijs et ꝯcupiscētijs. Et. ij. ad
Coꝝ. iiij. Sp inq̄t mortifi/
catōz ihu xp̄i i corpe nr̄o cir
cūferētes. vt ⁊ vita ihu i cor
porib⁹ nr̄is maifestet̄. Hūc
cōpatiēdi moduz btūs Leo
papa ser. xviij. de passione. q̄
incipit. Sacrā dilectissimi
satꝭ late tradidit. int̄ cet̄a di/
cēs. Quis xp̄m passuz. mor/
tuū ⁊ resuscitatū colit. nisi q̄
cū ip̄o ⁊ patit̄ et morit̄ et re/
surgit. Siq̄dē pacē cū h̄ mū
do nisi amatores mūdi hr̄e
nō p̄nt. ⁊ nulla vnqꝫ iniq̄tati
cū eq̄tate cōmunio. nl'la mē/
datio cum veritate ꝯcordia.
null⁹ ē tenebris cū luce ꝯsen
sus. maligꝝ q̄z spirituū ad/
uersus sctōs insidie nō quie

scũt.ꝛ siue occulto dolo siue
ꝑgto ꝑlio i oib fidelib ꝓposi
tũ volũtatꝫ infestãt. Inimi/
cum nãqꝫ illis est omne q̃d
rectũ. om̄e q̃d castũ est. Xp̃i
ĝ cultores mortificatꝫ cupi/
ditatib. crucifixis corpis sẽ
sib. ad nullũ hostium metũ
ad nullũ inclinãt obsequiũ.
voluntatẽ eĩ dei sibi ꝑferũt.
ꝛ tãto amplius se amant q̃nto
amplius ꝓ dei se amore nõ
amãt. Cũqꝫ audiũt diuinit
sibi dici. Post cõcupiscẽtias
tuas ñ eas. ꝛ a volũtate tua
auerte. diuidũt affect suos
ꝛ legẽ mẽtꝫ a corpis lege di/
scõdũt. vt ex q̃dã se pte sibi
denegẽt. ꝑdẽtes sei his que
carnalit ꝯcupiũt. ꝛ inueniẽ/
tes se in his q̃ spũalr ꝯcupi
scũt. Hec Leo. Ad hunc pa
tiẽdi modũ nos dirigit scri/
ptura in sup̃ allegatꝫ ꝛ aliis
multꝫ. Nã postq̃ petr dixe/
rat. Xp̃o i carne passo ꝛ vos
eadẽ cogitatõne armami. q̃i
exponẽs q̃ dixit addit. quia
q̃ passus est in carne desiit a
pctis. vt non iam desideriis
hoim sꝫ volũtati dei q̃d reli
quũ est in carne tpis viuat.
Ad idẽ facit q̃d. c. ii. eiusdem
eplę scribit. Xp̃s inq̃t pass
est ꝓ nob. vobis relinquens

exemplũ vt seq̃mini vestigia
ei. in q̃ seq̃r. vt a pctis mor/
tui iusticie viuam. sic et ille
pctm̄ nõ fecit. nec inuẽtus ẽ
dol i ore ei. Silr q̃d paul
dixerat. si tñ ꝯpatimi. ptinet
ad id q̃d s̄ dixerat. si fcã car
nis mortificaueritꝫ viuetis.
fm glosam h̃ in idem tendit
cũ ad Hebre. scribẽs dicerꝫ
Exeam extra castra. sic dic
glo. extra castra corpis mor
tificãtes mẽbra cũ viciis et
ꝯcupiscẽtiis portãtes patiẽ
ter iproperiũ ei ꝯstãt suffer/
te oĩa aduersa vsqꝫ ad mor/
tẽ ꝓ xp̃o illata. Hoc ĝ i sum/
ma est ꝯpati xp̃o ꝑ imitatõꝫ
viriliť resistere et nullaten
ꝯsentire q̃buscũqꝫ a lege xp̃i
trahẽtib siue ꝯcupiscentiis
aut suggestiõib internis si/
ue blandimẽtis aut ꝑsecuti/
onib externis. q̃d q̃ fac mo/
lestias mltas patir int ꝛ fo/
ris. q̃ ferẽdo ꝓpt xp̃m seip̄m
crucifigit. ꝛ sibi morir. viuit
ãt xp̃o cui ꝯpatir. h̃ ꝯpassio
p̃ncipalior est p̃ore ꝛ magis
necessaria. sine q̃ p̃or nõ suffi
cit. q̃ em̄ sic xp̃o nõ ꝯpatitur.
iam nõ ꝯpatiẽdo xp̃m cruci
figit. Ad hãc ãt p̃ma ordina
tur et disponit. qꝛ oĩa facile
vincit. oĩa tolerabilia nobis

nob efficit passio xp̄i deuote
meditata. iō volens hortari
ad scd̄m modum ꝯpassiōis
btūs Petrꝰ ꝑmisit Xp̄o pas/
so ī carne ⁊ vos eadē cogita/
tione armami. q̄a cogitatio
eiusdē passiōis arma nr̄a sūt
q̄bꝫ ꝯ oīa aduersa tolerāda
ꝑ patientiā armamur. Hinc
Grego. in omel. Nihil adeo
graue q̄d nō eq̄nimiter toleret si
xp̄i passio ad memoriam re/
ducat. Ita agamꝰ charissimi
xp̄i deuote passionē et iugiter
meditemur ⁊ cōdoleamꝰ illi.
sꝫ ⁊ patiēdo ⁊ laborādo imi/
temur eū. ne vnq̄ꝫ a via quā
mōstrauit declinemꝰ. Vn̄ si
qn̄ obseruātie xp̄iane quis
sentiat se limites excede vel/
le et in id cupiditates suas
tēdere q̄ eū a recto itinere fa
ciat declīare. recurrat ad cru/
cem dn̄i. ⁊ ligno vite motus
noxie volūtatꝫ affigat ac vo/
ce ꝓphetica ad dn̄m clamet ⁊
dicat. Cōfige clauis timorꝫ
carnes meas. a iudicijs em̄
tuis timui. Hoc aūt est cla/
uis timoris dei carnes hr̄e
ꝯfixas. corporeos sensus ab
illecebra illiciti dsiderij. sub
metu diuini ꝯtieri iudicij. vt
q̄ resistit pctō. ⁊ ꝯcupiscētias
suas ne q̄d morte dignū ope

ret interficit audeat cū aplo
dicere. Mihi mundꝰ cruci/
fixus ē. ⁊ ego mūdo. Et iterꝫ.
Mihi viuere xp̄s est. ⁊ mo/
ri. s. ꝓ illo. lucꝫ. Magnū lu/
crū vbi ꝓ mori pctō datur
xp̄s vita gr̄e ⁊ iusticie et gl'e.
Dat em̄ volūtati sue dn̄s ie
sus. ipaꝫ volūtatē ꝑ grām li
berās. ꝑ iusticiā eleuās. per
gl'iaꝫ eternaliter beatificeq̄ꝫ
coronās. quā oībꝫ suo acq̄si
uit agone ⁊ triūphali morte
crucis hodiernaq̄ꝫ amarissi
ma passiōe di filius dn̄s nr̄
ih̄s xp̄s. cui cū eodem patre
⁊ spū sancto sit laus gl'a ho/
nor ꝟtus ⁊ victoria ꝑ eterna
secula seclorꝫ. Amen.

Alia introductio sub alio theate. Proprio filio suo nō pepercit de⁹.

Inter oīa ope ra miscdie dei q̄ ab initio se culi saluti sūt impēsa morta liū nihil ē mirabili⁹ nihilq₃ sublimi⁹ q̄ q̄ p mūdo cruci fix⁹ ē xp̄s. vt ait Leo. Unde xp̄iane spei sa rō et p̄ncipal causa crux xp̄i ē. q̄ lz iudeis sit scādalū. gētib⁹ aūt stulticia Nob tū dei v̄tus est et dei sa piētia. Uñ summū h̄ et potē tissimū diuinum miscdie sa cramentū. sp quidē in cordi bus nostris cū tota sua dig nitate retinendū est. s₃ nunc viuaciorē animi sensū et pu riorē exigit mēt₃ intuitū. qn̄ illud nō vt p̄teritū s₃ vt nūc p̄sens f̄m institutiōem sācte matris ecclē celebram⁹. Q̄uis aūt dominice passionis sacramentū plenissimum sit om̄i sp̄uali ɔsolatōne et do ctrina. inueniatq₃ in ea recol lecta refectiōem vnusquisq₃ f̄m cordis sui affectū. amore succēsus sancti ignis fomē tum. infirmus medicamen tum. tumidus spei baculu₃ consolatōem turbat⁹. illumi natōe₃ cec⁹. liq̄factiōe₃ indu ratus. vt sit ipa passio b̄ndi cta om̄ia in om̄ib⁹. Tamen q₃ ad singula tractanda tē pus angustū est. vt histori e veritatē p̄sequamur. ceteris omissis ea attēti⁹ ɔsiderem⁹ q̄b⁹ tanti doloris amaritu dinē cogitam⁹. ad q̄d ꝓposi tum michi seruit verbulum apostoli ad Roma. viij. scri ptum. et totiēs in diuino of ficio repetitū. Proprio filio suo nō pepcit deus ⁊c. In q̄ quidem v̄bo. ⁊ si paterne pie tatis ineffabilis municen tia q̄ vnigenitum suū p pec catorib⁹ ⁊ inimicis tradidit manifestat. sicut scriptū est. Cū adhuc inimici essem⁹ re cōciliati sum⁹ deo p mortem filij ei⁹ Romanoꝝ. v. nihilo minus tamen et passionis domini amaritudinē si attē dat diligentius representat cū patre₃ nō pepercisse filio ɔtestatur. Si eñ f̄m topicā phi. quod magis videtur in esse nō inest. nec illud quod min⁹ videt inesse inest. Par cere nulli ita inest sicut paren tib⁹ respectu filij ꝓprij maxi me vnigeniti sc₃. sicut ait per Esaiā dominus. Nūq̄d po test obliuisci mulier infantē

suũvt nõ misereak filio vteri sui. Si g̃ q̃ genuit nõ pepcit q̃s alr̃ pcere potuit? Habuit ãt dñs ihs ƀm duplicẽ natu rã duplicẽ generantẽ. ƀm di uinã habuit pr̃ẽ deũ. sic ipe dixit. Nõ dedit mihi pr̃ ma ius oibꝫ est. Ego ꝛ pr̃ vnum sum⁹ Joh. x. Scõm hũanã habuit iudeoꝝ gentẽ. Hinc dixit. Salus ex iudeis est. Joh. iiij. Neuter pepcit vter qꝫ pr̃ celestꝫ ꝛ iudeoꝝ pp̃ls in mortem ignominiosam tra didit ſꝫ nõ eadem intentiõe Pater q̃dez celestꝫ ex carita te eximia vt nobꝫ in eternuz parceret ꝓprio filio suo i paſ ſionis tpe nõ pepcit. teste fi lio Jo. iij. Sic pater dilexit mundũ vt filiũ suũ vnigeni tũ daret. vt oĩs q̃ credit in il lũ nõ pereat ſꝫ habeat vitaz eternã. Judei ṽo ex inuidia mortali vt illi nõ pcerẽt nec ſibipſis pepcerũt. Hic vox illa insanientꝫ pp̃lꝫ ad iudicẽ parcere volentẽ. Sãguis e⁹ sup nos ꝛ sup filios nostros Math. xxvij. Synagoga nõ pepcit testꝫ ẽ illa vox coꝝ totiẽs repetita. Tolle tolle. crucifige crucifige. ñ hũc di mitte ſꝫ barrabã. Testꝫ est ꝛ ꝓpha. Facta ẽ mihi heditas mea q̃si leo in silua. dedit ꝯ me vocẽ Hiere. xij. Etiaz summ⁹ pr̃ nõ pepcit probat vox clamorꝫ validi. Heli be li lamaazabathani. Et reue ra vbi pr̃ ille misericordiaꝝ nõ pepcit ad penã oĩa veni/ ebant. Si deus inq̃t apl's p nobis q̃s ꝯ nos. Ubi thẽa. Jta in opposito. Si deus ꝯ nos q̃s pro nobꝫ esse poterit Hinc etiaz q̃ videbãt esse ꝯsolatõis dño ad maioris augmentũ doloris fuisse cõ probant. sicut fletiũ mulie rũ sequela. quibus ait. Filie hierl'em nolite flere sup me. sed sup vos ꝛ filios vestros Luce. xxiij. Et ṽginis mr̃is tristissima p̃sentia. cui se sub dens. alium assignauit filiũ dicẽs. Mulier. ecce fili⁹ tu⁹. Jn oĩbꝫ g̃ penam inuenit q2 pr̃ ꝓprio filio suo non pe/ percit. quas vt cõpassiua mẽ te tractare possim⁹ patientez filiũ simul ꝛ cõpatientẽ ma/ trem nobꝫ datã imploremus dicentes deuotione intima Pater noster qui es in celis. Aue maria gratia plena do minus tecum.

Sequit alia introductio sub alio themate.

Intrauerunt aque vsq ad aiaz meã. ps. lxviij. Uerba hec sũt viri fm cor dei regij pphe pueri citharede Dauid. qui pphetico spũ tensam i salua/ toris mũdi corpe citharã tetigit. eiusq passionẽ ceteris clarius preuidit. z psalmoz suoz canticis designuit. de q etiã totũ ps. lxviij. degessit. In cuius pma porticula p thea/ te dicẽdoz pba assũpta eius dez passionis amaritudinẽ oim alioz afflictões excedẽtem quã p nr̃a salute miseri cordiarũ dñs hodierna die sua spõte subijt subtiliter et sũmarie ɔphẽdit. Aquã em tribulatõis afflictõz siml' et affligẽtes ac tribulãtes esse iam dudũ ac freqñt' scptura docuerat. de q etiam illud Esa. viij. Ecce dñs adducet sup eos aqs flumis fortes z mltas regẽ assirioz zc. Nul lus ãt tribulatio aiaz ita trãsfixit qũo aiaz xp̃i. Siqdem tribulatõis afflictõ aiaz dñi iesu xp̃i attigit quã hodie a corpe separauit. z h cõe cũ alijs martyrib habuit. qs afflicta etiã a psecutorib pẽa glorio sam pduxit ad mortẽ. vez ñ aiaz eoz itrauit. qz z si corpa acerba senserĩt tormẽta. anie tñ eoz ɔsolatões multimodas accepert. vt s. f. n. Solius xp̃i passio sic torrens fel/ le aiaz introiuit. a q ois ɔsolatio passionẽ alleuiãs ẽ subtracta. in q z si mr̃ pgo vtpote cui cũ vnigenito filio cor vnũ erat z aia vna satis multũq accessit. qm z de ipa pdictũ ẽ. Et tuã ipi aiaz ptrãsibit gladi. nõ tñ sine ɔsolatore reliqt q eã vnice electã dilexit. dũ iam iãq i cruce moriẽs custodẽ ac fuitorẽ discipulũ p ceteris dilectũ tradidit vice sua. Jpm vero dñm ita maris altitudo falsissimiz passionũ tẽpestas absorpsit ac penitus dimersit. vt subtraherẽt qcqd alleuiare. adderẽt qcqd dolores ac tristiciã potat augmẽtare. Jõ ait. Laboraui clamãs. vox clamoris erat Deli deli. Rauce facte sũt fauces mee. ppt humoris defectũ. arescẽte vt testa pr̃tute mea. Jõ defecerũt oculi mei p lacrimaz multitudie z violẽtia mortis dure. Uere itaq intrauert aque

vsq̃ ad aīaȝ meā̃. q2 vt alibi dr̄. Repleta ē malis aīa mea. Ad hāc āt passiōis vehemē/tissime historiā ẜm morē antiquū ꝯuenistꝭ Ita q̄so audite illū ꝑ nob passū vt et nos illi aut magꝭ vos i illo ꝯpatisatagatꝭ. ne saxis rigidiora inueniāẜ vr̄a corda. q̄ patiē/te dn̄o scissa sūt. Pendēte eī ī patibulo creatore. ait Leo in ser. xi. d̄ passiōe ꝛc̄. vt s̄. h. t Addaẜ auctoritas Ber. d̄ sacramēto. h. v. Et aug⁹. q̄ sta/tim seq̄ẜ ibidē. Adde reuera nō̄ sufficeret nisi ꝛ de īterio/rib9 aīe nr̄e scaturiret. Quippe cui nō satꝭ visū est ꝑ nr̄is pctis vniuersa extrinsec⁹ il/lata sustinere. nisi etiā passionis aq̄ intrarēt vsq̃ ad aīaȝ suā. digne nō rn̄dem⁹ nisi cō passiōis torrēs amaricet aīe nr̄e īteriora. q̄ ꝑus pctā nr̄a ꝑ q̄b9 ille passus ē fedauerẜt. Veꝝ nisi ille q̄ sol⁹ dare pōt aquā viuaȝ petētib9 fontem nob donauerit lacrimaꝝ in uanū nitimur. Jō ad illū fi/ducialr̄ recurram⁹ deuotissime rogātes vt q̄ sua passiōe mouit celū. terrā et inferna. nr̄a etiam corda scindere ac ad recte cōpatiendū digneẜ emollire. itercessiōe tristissi/me sue matrꝭ hodie sibi a ceterꝭ derelicto ineffabilib9 fletib9 ꝛ lacris assistētꝭ. Pro cu/ius ipetratōe dicam⁹ Pr̄ nr̄ et Aue maria. Intrauerūt aq̄ vsq̃ ad aīaȝ meā. Aquas illas passiōis xp̄i aīa redun/dātes ita nos suscipe cure⁹ ī nobis q̄uo ille suscipe est di/gnat⁹. Ip̄e eī ad pr̄is hono/rē ꝑ nob tātaꝝ aq̄ꝝ sustinuit impetū. nos ad illi⁹ honorē ꝛ nostrā salutē easdē aquas degustando compatiamur. quod vt fieri facilius possit Primo ꝛc̄.

Insignis dua

rum passionū dñi ihu chri/sti nostri saluatoꝫ. collectio quorundam diuiniverbi disertissimoꝝ p̄dicatoꝝ doctrinalis ꝛ deuotiōis excitatiua p die venerꝫ sancta scꝫ parasceuen. vtiqꝫ vulgo p̄dicabilis. ꝯgruētissima textualiter ex quattuor euangelioꝝ cō/cordantijs. ac pluriū sanctorum accuratissimis senten/tijs q̄ꝫ florentissime ꝓcedēs ꝑ partes et passus multiformiter articulis distincta.

Passio cuius/

dam diuini verbi concionatoris fecundissima pro cele/bri tempore diei parasceues ad populum p̄dicabilis plenam scp̄turaꝝ redolens suauitatem feliciter incipit.

Egre/dimini fi/lie syon et videte re/gē Salo/monez in diadema/te q̄ coronauit eū mater sua Canti. iij. Verba ista hodie cuilibet fideli anime proponuntur ad meditandaꝫ xp̄i amaram mortem per com/passionem. in qua vtiqꝫ flere magis libet q̄ꝫ aliquid dicere. Licet eīn quotidie habēda ē mēoria ꝯpassionis mortis eius. eo q꞉ nihil tam effi/cax ad curanda conscientie nostre vulnera. et ad purgādum mentis aciem. q̄ꝫ chri/sti vulnerum sedula meditatio. vt dicit btūs Bernardꝰ super cantica sermone. xliij.

Hodie tñ ante oc̄los no/bis spēaliter eiꝰ passio ama/rissima ponit̄ diligentius intuenda. vt ad gratiaꝝ actio/nes mens nostra excitetur. ꝛ xp̄o passo ꝓ nob̄ cōpatiat̄. Quia iuxta dictū prophete Ezechiel. xviij. Anima que nō fuerit afflicta die h̄ peri/bit de populo meo. Hodie nanqꝫ velū tēpli scissum est.

petre fracte. monumēta ap/ta. cōmota sūt oīa elementa. q̄si morte₃ filij̄ dei lugentia. Et si hec fecerunt irrōnabilia multo magis nos hoīes q̄ su mus ad eius imaginē creati ꝛ ꝑ passionē ei⁹ ꝛ mortē redē/pti ipi ꝯpati debem⁹. Natu/raliter eñ mēbra ꝯdolēt ca piti. rami radici. amicus suo amico speciali. Qñ dolem⁹ caput. os sibi subtrahit ciba ria. venter ardorē tenet die/tam. totum corp⁹ non q̄escit s̄m illud poeticū. Qñ caput egrotat tūc cetera mēbra do lēt. Caput nr̄m xp̄s est q̄ in/fluit nob sensum fidei ꝛ mo/tum caritatis. Hodie igit le/gitur caput nr̄m coronatu₃ spinea corona. vn̄ nō debēt viuere sub isto capite mem/bra delicate. Egredimī igit filie syon. s. anie fideles ꝛ de/uote ꝛ videte visu interiori. Tracta. regē Salomonē. s. xp̄m ver₃ pacificū q̄ ꝑ sāgui/nē crucis sine q̄ sūt in celi. siue q̄ in terris sūt pacificat. Ad Col. iij. Videte inquā cum mēte cōpassiua in diadema/te sc₃ corona spinea ꝛ passio nibꝫ illatꝭ. qua coronauit eū mater sinagoga iudeorum. morte₃ ei inferendo. Unde

Bern̄. sup code₃ v̄bo. Egre/diamur fr̄es ad eum q̄ extra portam passus est. Egredia mur inquā de obliuione ad memoriā. fasciculos mirrhe īter vbera collocātes. Egre/diamur ite₃ de ingratitudi ne ad gra₃ actōes clamān/tes ꝛ dicētes. Quid retribu am dño ꝑ omibꝫ q̄ retribuit mihi. Ego aute₃ vt de me in terim loquar. si meipsu₃ im/pendam tibi. nō ero ꝯdign⁹ ꝓuidentie tue Egrediamur deniq̄ d̄ amore carnis ꝛ ho nore mūdi. crucis ꝯtumelias imitātes. S₃ q₃ nihil possu mus sine grā. ideo oportet ipsam implorare. sed q₃ ipsā nō possum⁹ hodie a cōsueta virgine Maria implorare. nec ad eā recurrere. Primo. quia non est nobis audacia recurrendi ad eam. ꝯsidera/to q₃ eius vnigenit⁹ hodie ꝑ nob est vituperatus. flagel/latus. mortuus. et in crucis patibulo crucifixus. Unde ꝑter hoc ꝑdidimus audaci am. Itē q₃ etiam nobis de/ficit potētia. q₃ si volum⁹ eā salutare dicēdo Aue maria. quia aue significat sine ve. ab a quod est sine et ve. ipsa v̄o plena dolore et passione

o

vnigeīti sui pt rñdere q̄ ho/
die magꝫ ē plēa ve.i.tristicia ꝛ
dolore q̄ꝫ fuit aliq̄ creatura
mōi.ꝛ si volum⁹ dicere Ma
ria.i.amarū.maior ei multi/
plicabit dolor.ꝛ si volum⁹ di
cere Gr̄a plena. ipsa merito
poterit rñdere.imo plēa sū
oī dolore ꝛ tristicia.ꝛ si volū⁹
dicere Dñs tecū.ipa rñdebit
q̄uo ē dñs mecū.imo p̄dile/
ctus fili⁹ meus non tā q̄ꝫ de⁹
ſꝫ tā q̄ꝫ vilissim⁹ hō in cruce ē
appensus ꝛ cū iniq̄s deputa
tus ꝛ a me est a p̄ditore abla
tus. Sꝫ si dicim⁹. Bñdicta
tu i mulierib⁹. Ipa rñdebit.
imo hodie toti mūdo male/
dicta. Et si dixerim⁹ Bñdi/
ctus fruct⁹ vētr̄ꝫ tui. facim⁹
ei renouari ꝛ accrescere do/
lorē.imo apparet p̄fidis iu/
deis ei⁹ fruct⁹ magꝫ maledi/
ct⁹ q̄ꝫ vn q̄ꝫ fuit aliq̄s.ꝛ si dici
mus. Sctā maria ora p̄ no
bis Ipa dicet.ego nō possū
p̄ meo orādo filiū meum redi
mere.mlto min⁹ poto p̄ vob
hodie orare. Deficit etiā sci/
re ꝛ velle.q̄ est ita abscōsum
in mēte diuina.q̄ ip̄m alibi
hr̄e nō possum⁹. Vn̄ nō ha/
bem⁹ hodie recursuꝫ nisi ad
crucē q̄ sustinuit talē fructū
vn̄ signet se q̄uis signo sācte
crucꝫ in memoriā passionis
dñi nr̄i ihu xp̄i.et salutet ip/
sam crucem lacrimabili vo/
ce dicendo.

Gredimī

e filie syon et videte
regem Salomo/
nem in diademate quo co/
ronauit eū mater sua. Ad
passionē xp̄i et v̄bor p̄missō
rū introductōeꝫ intelligen/
dū est q̄ dñs nr̄ ihs xp̄s du
as habuit matres a q̄r q̄li/
bet dr̄ coronat⁹ Una mater
sua erat v̄go btā. de qua dr̄
Math.j. Cū esset despōsa/
ta mr̄ ihu maria ioseph. Et
h̄ mr̄ excessit ꝛ excedit oēs
matres. In electiōe.in cor/
ruptōe.in imperio.i honore
in affectōne ad filiū. Ab hac
mr̄e habuit xp̄s coronā no/
bilissime hūanitatꝫ. de q̄ co/
rona dr̄ Apoc.vj. Vidi ꝛ ec/
ce equ⁹ alb⁹. et q̄ sedebat sup
ip̄m habebat arcum et data
est ei corona In hac corona
erāt septē gēme siue lapides
p̄ciosi. Quor p̄m⁹ ē puritas
sine ꝯtagione. Secūdus p̄/
fectio. Tertius sapia Quar
tus miscdia. Quint⁹ ptās.
Sext⁹ fruitio. Septimus
serenitas. Egredimi igit fi/

lie syon. ꝛ videte regē purissi
mū. optimū. sapiētissimum.
misericordissimū. potentissi
mū. btissimū. ꝛ serenissimū.
Habuit xp̄s aliā matrē vel
poti⁹ nouercā. vicȝ synago/
gā iudeoꝝ. de q̄ ƀm carnē de
scēdit. Ab hac coronā xp̄us
habuit amarissime passiōis
ꝛ penalitatꝭ. in q̄ ad istar ƥo/
ris corone. silr septē erāt la/
pides siue gēme. vicȝ. Con/
temptibilitas. crudelitas. pe
naꝝ multiplicitas. penaruȝ
acerbitas. ꝑꝑt nobilem com
plexionē. qꝛ ɔcept⁹ d spūsctō
ꝛ format⁹ de purissimis san/
guinibꝫ btē Marie ꝟginis.
Unde sicut nl'la natura xp̄i
tenerior ita nul⁹ dolor aspe
rior cuicūqȝ homini. sȝ sicut
oculi se habēt ad alia mēbra
sic caro xp̄i tenera ad omnē
aliā carnē. Uñ q̇dam dicūt
xp̄m pl⁹ gustasse ictus flagelli
q̄ȝ Laurentiū ignis vrēs in
craticula. Quint⁹ lapis ē pe/
naꝝ ɔtinuatio. Uñ dicit In
laboribꝫ a iuuētute mea a p̄
sepio vsqȝ ad crucꝭ patibulū
Sextus lapis est malorum
societas. Nam cum iniquis
reputatus ē. Septimus la/
pis est auxiliȷ̄ destitutio. vñ
dicit. Circūspexi ꝛ non erat
qui adiuuaret. Oīes noti
mei quasi alieni recesserunt
a me. Aliȷ̄ eñi martyres di/
uinam receperunt consola/
tionem. sed sic non erat cum
xp̄o. q̄re iclamauit. De⁹ me/
us vt quid me dereliquisti.
Egredimini igitur filie syō
ꝛ videte regeȝ in diademate
opprobriose penalitatꝭ. quo
hodierna die coronauit euȝ
nouerca sua. s synagoga iu/
deorum. Idcirco ad ꝑfecti⁹
intuendum xp̄m ꝓ nob̄ pas/
sum in septē ꝑtes distinguā.
Sicut eccl'a in signum gra/
titudinis septē decantat ho
ras canonicas. et etiaȝ quia
ꝑ xp̄i mortē vniuersa nostra
delicta sunt deleta. que sepis
sime in scriptura ꝑ numerū
septenarium designantur.
Prima pars erit qualit̄ xp̄s
sit traditus. venditus. capt⁹
et dure vinculat⁹. Secūda
qualiter varijs iudicibꝫ cuȝ
multa cōtumelia sepe p̄sen/
tatus. Tertia qualiter post
multas et varias irrisiones
ad colūnam sit ligat⁹. in ea/
qȝ flagellatus spinisqȝ coro/
natus. Quarta qualiter ve/
stibꝫ sit spoliatus. crucifix⁹.
vilisqȝ inter latrones repu/
tatus. Quinta ꝑs qualiter

niāz p̄ri ꝯmēdauit. Mileſq̄ lat⁹ ei⁹ trāſfixit. Septa q̄lit̄ de cruce depoſit⁹ ſit linteiſq̄ īnuolut⁹. Septima q̄lit̄ honorifice ſepult⁹ atq̄ a iudeis cuſtodit⁹. In his ſeptē punctis ſtare videtur tota intentio quattuor euangeliſtarū paſſionem dn̄i ſcribentiū

Quantū ad p̄mū articl'm ꝓteſtor. q̄ lȝ tota vita xp̄i ab initio ſue ꝯceptōis ſibi paſſio fuit vſq̄ in horā ſue expiratōis. tn̄ magnalia illa opa ⁊ mirabilia miracula penas atq̄ opprobria q̄ in vita ſua a iudeis ſuſtinuit nō intēdo dicere. ſed antecedētia dumtaxat ad finalem paſſionem ſuccincte tangere volo. vt ſic circa eius paſſionē valeā diffuſius īmorari. Qua pteſtatione durāte vl' ſtāte ad itroducendā materiā dn̄ice paſſionis preoccurrit. Queſtio venerabil' Anſ. in li. Cur deus hō. ammirāt̄ cāȝ machinatōis iudeoꝝ in mortē xp̄i Vn̄ ſic q̄rerit. Cur iudei ſic perſecuti ſunt xp̄m vſq̄ ad mortez q̄ fuit deus ⁊ homo. et r̄ndet ſibiip̄ſi ex inſtinctu ſp̄ū ſſancti. Puto q̄ nō ſit aliq̄d aliud niſi ꝓpter veritatē ⁊ iuſticiā quā indeclinabiliter tenebat loq̄ndo. docēdo. viuēdo. Ip̄i ꝑo mali fuerūt. vn̄ xp̄s phariſeoꝝ. ypocritarū. necnō pontificū maliciā dure arguebat qn̄ vidit eos aliquā iniuſticiam exercentes. Igit̄ nolueꝛūt ꝑmitte viuere meliorē ſup ſe. ne ip̄i degeneres reputarent̄. ⁊ maxīe q̄ȝ miracula inuſitata fecit. vn̄ dixerūt. Joh. Quid facimus quia h̄ homo ſigna multa facit plus q̄ Moyſes aut aliquis ꝓphaꝝ vnq̄ fecit. Nam mutat aquā in vinū. Jo. ij. De q̄nq̄ panib⁹ pauit q̄nq̄ milia hoīm. Joh. vj. Curauit paliticum. xxxviij. annos in infirmitate habentem in ſabbato. Itē illuminauit cecum a natiuitate: q̄d a ſecl'o nō eſt auditum Joh. ix. Ambulat ſup mare nullū habēſ vehiculū. Expulit demonia a multis. ab vno hoīe legiōez. q̄ ſc̄m Jero. ꝯtinet ſex milia. ſexcentū. ſexagintaſex. ⁊ nūc ſuſcitauit Lazarū q̄driduanum fetentē in monumento a morte ad vitam. ꝓpter q̄d miraculū m'ti ex iudeis crediderunt in chriſtū. Quare dixerunt. Si dimittim⁹ euȝ ſic. omnes credent in eū. Idcirco conſilium inierunt di/

centes. videtꝫ q꞉ nihil ꝓficim⁹. tot⁹ mūd⁹ post eū abijt ⁊ ꝯfūdit nos vbiq꞉ Johan. xij. Si ꝑmittim⁹ eū in tali bōa opinione ⁊ fama venient romani ⁊ tollēt nr̄m locū ⁊ gētē. ſm Lyrā. Cōſiliū eoꝝ viciosum erat. Nam ꝑmo habuerūt dubitatōēz dicentes Quid facimus. Simon de cassia. Quia viderūt rōnez ad vtrāq꞉ ꝑtez. Ex euidētia em̄ miracloꝝ xp̄o mag̃ eſſet credendū q꞉ Moysi q̄ nūq꞉ tot ⁊ tāta signa fecit. Conſequēter eū sic veꝝ meſſyā recipere deberēt. Idcirco cū ei credere noluerūt remisit eos ad opatōēz miraculoꝝ dicens. Opera q̄ ego facio ip̄a testimoniū ꝑhibēt de me. q̄ſi di. Si vobis credere nolueritꝫ. saltē opib꞉ credite. Scdo in ꝯsiliādo habuerūt timorē de ꝑditōe dominij tp̄al᷑ dicētes Venient romani. Hoc ideo dixerūt. q꞉ ſm Orige. iudei tūc intēdebant romanis rebellare ⁊ eis tributa ampli⁹ nō soluere. Xp̄s āt ꝑdicabat nulli eſſe resistēdū Math. v Si q̄s ꝑcuſſerit te in vnam maxillā p̄be ei ⁊ alteram. Et itez. Qui vult tecū ī iudicio ꝯtēdere ⁊ tunicā tuā tollere dimitte ei et palliū. Et etiaz ꝑdixit cēſuz dari ceſari. Vn̄ timebant ne venientib꞉ contra se romanis nullus opponeret se ad resistenduz. et sic ꝑuarentur loco et dignitate Item quia romani ſm Albertum magnū et multi alij principes gentium ī magna reuerentia habebant tēpluz dn̄i. Nam legit᷑ q᷑ Alexāder cum semel hierosolimā festinaret capere ⁊ iudei impetū eius ꝑtimescentes. pontifex indutus pontificalibus ⁊ in capite habens cydarim. ſcꝫ mitrā in qua ſcp̄tuz erat nomen dei magnū tetragrammaton. obuiā ei ꝓceſſit vt ꝓ ꝑp̄lo supplicaret. quē Alexander vidēs statim de equo descēdit. ⁊ nomē dei adorabat ac pōtificē venerabat᷑. Et cū a ꝑncipibus et militib꞉ suis suꝑ h̄ argueretur ait Nō hominē ſꝫ deū adoraui. d̄s em̄ celi in hoc habitu mihi apparuit. ⁊ ꝑncipatum mihi promisit. ⁊ ideo romani ⁊ principes gentium hoc templum venerabant᷑. Et quia xp̄s ꝑ̄dicabat sacramenta iudaica eſſe abolenda. ideo dixerāt. Si romani ista audierint. templum contemnēt. opes

templi auferēt. et locū ⁊ gētē
nostrā̄ tollēt. Itē₃ tertio ha/
buerūt mādatū a romanis
ꝙ nullus int iudeos noīare
tur rex. nisi ess₃ ꝑ eos ꝯstitu
tus. ⁊ ideo timebāt ꝙ si audi
rent romani ꝙ xp̄m haberēt
tāꝗ regē. reputarēt ip̄os iu/
deos tanꝗ rebelles. ⁊ sic ve/
nientes destruerēt eos. S₃
attende eoꝝ miseriā. qm̄ ni/
hil timebāt ꝑdere nisi tēꝑa/
lia bona. ŏ vita eterna nihil
cogitātes. Sic igit in ꝯsilio
hesitantibꝰ ⁊ timētibꝰ. vnus
ex ipsis Cayphas noīe cum
esset pōtifex anni illius et iō
malicia audacioꝛ. dixit neq̄/
ciose ⁊ derisorie. Nescit₃ q̄c/
ꝗ nec cogitat₃. Expedit em̄
vobis vt vnꝰ moriat homo
ꝓ ꝑplo ⁊ nō tota gens pereat
Quasi di. Rōnabilis ratio
dictat ꝙ bonū cōmune ma/
gis est eligendū ꝗ bonū ꝑti
culare. Si aūt homo iste di
mittet. bonū totius ꝑpli dis/
sipabit. vt patet ꝑ p̄dicta ḿ
eoꝝ estimatōem. Concludit
igit ꝙ sit agendū ad morte₃
xp̄i. licet ex parte eius nō in/
ueniat aliq̄ cā. s₃ fallit rō. q̄a
in nullo casu licitū ē interfi
cere innocente₃. ꝑ h̄ em̄ non
curat bonū cōmune. s₃ diss
pat ⁊ destruit. vt ꝑ₃ in p̄nti.
qꝛ post passionē dn̄i ꝑ ānos
xl. per tot annos expectauit
dn̄s eoꝝ pniam. s₃ quia nō
erat in eis emenda ꝑ Tytū
et Vespasianū tam locus ꝗ
ꝑpl's fūditꝰ fuerūt destructi.
Dicit notanter ꝙ Cayphas
pontifex erat anni illius ꝙ
nō habuit bonam ratione₃
Nam ḿ glo. dn̄s ꝑ Moy/
sen p̄ceperat iudeis ꝙ vnum
pontificem ⁊ summū om̄ibꝰ
diebꝰ vite sue retinerēt. et eo
moriente alius succederet.
Sed ḿ Josephū Annas
et Cayphas ꝓpter cupidita/
tem ⁊ ambitionē alternatis
annis emebant ab Herode
ascalōita qui auxilio iudeo/
rum actū regnum iudeoccu
pauerat. q̄ sacerdotium eis
annuatim vendidit ꝓpt ma/
ius lucrū. Item licet ipse in
dignus esset tn̄ sp̄ūssanctus
lingua eius vtebat ad dicē/
dum veritatē. nam veꝝ dixit
licet ip̄e male intendebat. ni
si em̄ vnꝰ homo. sc₃ xp̄s mo/
reret nō poss₃ saluari hō de
lege ordinata. q̄d ideo dico.
qꝛ fuerūt plures modi redi
mendi hominē. Ex illo exē/

spūm habem⁹ q licet mali sint plati.tñ eoꝝ doctrinā sper/nere nō debem⁹.q₂ ſm Ambro.veꝝ a q̄cūqꝫ dicat a spū sancto est.tñ ipse Cayphas ignorabat effectū ꝟboꝝ q̄ ꝓtulit.⁊ ergo ꝓphetia non fuit licet dicat q p ista ꝟba ꝓphetabat q₂ h̄ q̄d dixit nō intel/lexit.q̄d tñ requirit ſm illud Daniel.x. Intelligētia op⁹ ē in visione. Finaliter igit cō/clusum erat in ꝯsilio.q₂ sen/tentia Cayphe om̄ibus placuit q xp̄us mori deberet.⁊ ne aliquis eum cōfiteretur prohibuerūt.alias esset ex/tra synagogam.i. excōmunicatus apud nos. Ab illo ergo die ⁊c̄.commiserūt ministris et plebi vt eum comp̄/henderent ⁊ ducerent ad occidendum. Et hoc consiliū fuit ꝓma die mensis aprilis qui est mensis ꝓmus in mē/sibus anni ſm Hebreos in qua debebāt querere agnuꝫ ad immolanduꝫ.xiiij.die ad vesperam. Ut ergo veritas correspondeeret figure ab il/lo die cogitauerunt eū occi/dere. Etiam fuit eodem die quo Lazarū suscitauit. Jo/han.xi. Sciens autem ih̄s cui nihil erat occultum hoc consilium.secessit de betha/nia in ciuitatem effrem iux/ta desertum vsqꝫ ad vigiliaꝫ palmarum.

Ante sex di

a es pasce. Quoniaꝫ lex ꝑcipiebat Exo.xij.et.xxiij.vt ad celebrandā pasce solennitatem quilibet ascenderet in locum quē elegerat dominus.scꝫ hierusalem. Ideo qui hanc legē dederat factus sub lege chri/stus dominus noster Cum autem ab incarnatōne esset circiter.xxxiij. annos ⁊ tres menses.venit de Galilea in Judeam . scilꝫ hierusalem de ciuitate Effrem.quia ſm Bedam Appropinquāte tē/pore passionis.quod scilicet ab eterno elegerat appropinquare voluit et loco passio/nis.vt per hoc manifestare/tur q non inuitus ſꝫ sponte pateret.venit scilꝫ in vigilia palmaꝝ in Bethaniam vbi suscitauit Lazaꝝ et intrauit in domū symōis leprosi.scꝫ quē pri⁹ a lep̄ mūdauerat.q̄ etiā postmodū vocat⁹ ē scūs

Julian⁹ tēpus ordinat⁹ nomē tñ adhuc retinuit, ppt factū miraculū. vt p̄t⁹ curātis appareret. Et cum esset ibi venit ad eum Lazar⁹ z Martha. z fecerūt ei cenā. z Lazarus erat vn⁹ de discūbētib⁹. Martha ꝯo ministrabat. Lazar⁹ āt in eadē cena multa d̄ locis inferni z penaꝝ oīb⁹ interrogantib⁹ in cōuiuio recitauit q̄s viderat. Et p̄ horrore de hmōi penis ꝯcepto. licet postmodum .xv. annis vixit z ep̄s Marsilieñ. martiriū ptulit. tñ nūq̄ signum alic⁹ dissolutionis aut risus dederat. sp̄ habēs in memoria horribilitatē mortꝭ et penaꝝ. Nec tñ f̄m Aug. credēdū est q̄ cū secūda vice morere ẽt sit passus demonū aspectus vel quamcunq̄ penam aliā cū oīb⁹ hoīb⁹ ꝯstitutum sit semel mori tm̄. Ad Heb. ix. Et plures exierūt de hierusalē nō pp̄ter ihm tm̄. s; vt Lazaꝝ quem suscitauerat viderent. Cogitauerūt āt p̄ncipes sacerdotū vt z Lazarū interficerēt. q2 multi abibāt pp̄ter eum ex iudeis z credebāt in xp̄m. In illa cena f̄m Math. accessit maria magdalena habens alabastrum vngenti. i. pixidem de alabastro. quia audierat q̄ mors xp̄i instabat. ideo accepit libram vngenti nardi pistici. i. fidelis Nam ille liquor erat purus z verus nō sophisticat⁹ sine aliq̄ mixtura. z q̄ in morte nō poterat vnxit in vita. z erat liquor iste preciosus de re valde aromatica. s. nardo. subtilis quemadmodum aqua rosata valde odorifera et adeo p̄ciosum q̄ valuit. ccc. denarios vsuales et effudit sup caput ipsius ihu recūbentis z tota dom⁹ impleta est ex odore vngenti. Vngenta f̄m Horam solebāt hoīes regiōis ill⁹ effundere sup capita sua ꝯ estū solis z distemperiē aeris Ex q̄ patet mulieris pietas. Bis eñ f̄m Aug. vnxit. de cōcordia euangelistarū. s; in p̄ma sui ꝯuersione in domo alterius symonis pharisei. Lu. vij. vbi vt peccatrix retro pedes stans z p̄ verecūdia nō audebat accedere. et tunc lacrimis suis pedes ihu lauit et crinib⁹ seu capillis tersit. q̄b⁹ sepe dñm offenderat. et tunc etiam tm̄ pedes vnxit. z in p̄ma nominabat̄ peccatrix. s; fuerūt sibi oīa pctā di/

missa In scda vo.scz h voca tur mulier et deuotoe z ani mi pietate. Et videtes itaqz discipuli effusione vngeti in dignati sut. Nam sepe a xpo audierat qz boa eet elemosy na. Bono zelo moti loqbat et miscdia p paupib dicetes Potuit em vngentu isto ve/ nudari multo precio z dari paupib. Judas at fm Jo. dixit. no quia de egenis ali/ quid ptinebat ad eum. sz qz fur erat et loculos habebat et frequenter decimaz par/ tem furabat de his q xpo et discipulis eius dabantur. Unde dicebat. Ut qd per/ ditio ista vngenti facta est. Potuit em venu dari. ccc. de nariis. Morc auaroz quic quid no venit ad manus su as dicebat esse perditum. et qm pcium vngenti no repo nebat apud eum vt decima partem inde subtraheret. et huisset ex. ccc. denariis. xxx. ideo indignatus dixit. Ut quid pditio hec. In h no so lu increpauit mulierem. sed z xpm. qre h fieri permitteret. reputas pditu qd in xpi ser/ uitio exhibebat. Cui adhuc siles sunt dicetes Si filius pulcer religiosus efficitur,

Tracta. sed xpus se z mulie rem defendit dicens. Quid molesti estis huic mlieri. op9 bonu operata est in me. pre uenit em vngere corp9 meu in sepultura. Nam paupes semp habebitis vobiscum. et cum volueritis potestis ill benefacere. me autez. scz pre sentia corpali et carnali non semp habebitis. Lauete his verbis fm dnm Albertum loquebat Jude. qi di. Scio q tibi onerosus sum. sed ex/ pecta modicu qm venit cito temp9 quo remanebis cum miseris ac pauperib i infer no. vbi perpetuam habebis paupertate. Sed iudas no ptentabat his verbis, pter damnu quod videre suo ha buit de effusione vngenti. et ideo extunc xpm p peractis tradere et vendere cogita / uit. Sed dicit aliqs. Qua/ re xps sustinuit Judam et lo/ culos ei comittebat que sci/ uit esse furem. Respondetur fm Augustinum vt boni di scant etiam tolerare malos. Nam i cano. xxiii. q. iiii. Tu bonus. Non em bonus est qui malos tolerare non po/ test. et exinde nobis magna est fiducia. Nam fm Isidoz

ille q̃ malos tolerat nō ē dn
diū q̃n cōuersis ad se clemē-
ter ignoscat. Itē fm Ansel.
xp̄s dat iustis sp̄ualia. malis
āt ꝑmittit tp̄alia. Iuxta p̄s.
In q̃z maib⁹ iniq̃tates sūt
dextera eoꝝ repleta est mu.
Unde nullus gloriari hab;
de tp̄alium rerum affluētia.
Item loculos ei tradidit vt
omnē occasionē ei aufferret
male faciendi. Habuit etia;
loculos nō ad vsū ꝓpriū fm
Hieronimū. s; ad pauperū
necessitatē. Uñ Math. xvij
Quando soluit didragma.
misit Petrū ad mare vbi in
uenit pciū in ore pisci, q; no
lebat data pauperū in vsus
ꝓprios cōuerte fm Augu. in
omel. q; ecclīa erat loculos
habitura. vnde dicit exem-
plū accipe. Loculos habuit
cui angeli ministrabant. qui
ecclesiā fundabat. ꝛc.

Ante facto

m B est in die palma-
rum q̃ fuit decima
dies mēsis p̄mi. Ascēdit do-
min⁹ ihus hierl'em. et venit
ad radice; mōtis oliueti ad
villā q̃ndam deputatā ꝓ pa
scuis aialium q̃ offerebant
dño q̃ dicebat betphage di
stans vnū miliare ytalicum
recte inter bethaniā et hie-
rusalem in medio. Et inde
misit Petrū et Johannem
dicens. Ite in castellum q̄d
cōtra vos est. nō dixit ciuita
tem. q; nō fuit inibi ciuium
vnitas. Et statim inuenietis
azinam alligatā ꝛ pullū cu;
ea. soluite ꝛ adducite michi.
Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit
dicite q; dñs his op⁹ habet
et ꝯfestim dimittet eos. Et
adduxerūt azinam et pullū
et imposuerūt sup eum vesti-
menta sua et cū desup sede-
re fecerūt. Et cū a ꝗtaret ver
sus hierl'm fleuit super eam
deplorando futurā ciuitatis
et templi destructiōem. In
ingressu autē a turba glorio-
se suscipit. Nam aliȷ̄ strave-
rūt vestimenta sua in via. aliȷ̄
ramos scindebāt de arbori
bus ꝛ sternebāt in via. ꝛ qui
p̄ibāt ꝛ sequebāt clamabāt.
Osanna filio dauid Bene-
dictus qui venit in noīe do
mini. Uoluit aūt dominus
ante passionem honorari vt
ostenderet se veꝝ deū. q̄ cor-
da hominū sicut vult mutat
quia ꝓus voluerunt eū occi-

dere. nunc cum tanto hono re susceperunt. Item ad tol lendum velamen iudeorum super eorum incredulitate. quia pueri cantabant. osan/ na. id est. obsecramus salua. Quasi di. Nam verus mes/ sias es. ideo salua nos. Itez hoc totum factum est scdm Matheū. vt pphetie r figu re implerent. et maxime Za charie. ix. Ecce rex tuus ve/ niet tibi sedens super asinū mansuetus. Hunc modum recipiendi christum docuit legislator Moyses Leuiti. xxiij. Sumetis vobis fruc/ tus ligni pulcerrimi spatu/ lasqꝫ palmarum. r ramos li gni densarū frondiū. et sali/ ces de torrēte. r letabimi co/ rā dño deo vr̄o. Pueris aūt et cūctis populis exultātib' indignati sūt scribe r phari/ sei dicētes. Magister incre pa eos vt taceant. Ihs autē respondit. Amen dico vob. Si homines tacebūt. lapi/ des clamabunt. quod factū fuit in christi passione. quan do discipuli siluerunt petre scisse sunt r clamauerūt ipm esse deum. Et veniens in ci/ uitatez intrauit i templum. et inuenit vendentes r emē/ tes oues. boues. et colūbas et eiecit eos. et mensas num mulariorum subuertit. r di/ xit. Scriptum est. Domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illā spe/ luncam latronum. Et facto flagello de funiculis eijce/ bat eos. Hieronim'. Inter omnia signa que fecit Ihs hoc mirabilius esse videtur qꝫ ipse vnus tm̄ r solus tam despectus r contemptibilis principibus. phariseis. atqꝫ scribis contra eum seuiētib' et lucra sua destrui videnti/ bus. ad vnius flagelli verbe ra tantā multitudinē eijce/ re. mensasqꝫ subuertere. et effundere. cathedras ↄfrin/ gere. r multa alia facere que in tali momento infinit' ex/ ercitus non fecisset. Sz ra/ dij ignei procedebāt de ocu lis eius et diuina maiestas in facie eius relucebat qui/ bus ita territi erātqꝫ nō po terāt resistere ei. Cui sile est qn̄ in hora traditōis sue ad eius vni' vocē. s. ego sū. tanqꝫ tonitruo pcussi ceciderūt p strati in terrā. Sz qd est fm Berñ. de quattuor ordinib'

processis significatiōe. quia pcessionē hēre voluit et ita fugare iudeos. q̄ venturā noverat passionē nisi forte vt amarior esset passio quā precessit tal' pcessio. ostēdēs nobis q̄ in nullo h' mūdi honore debem' hēre leticiā. In eodē em̄ loco ab eodē p̄plo i eodē tpe pauc' interpositis dieb' passus est. O q̄ dissile est. tolle tolle. crucifige eum et bñdict' q̄ venit in nomine dñi. O q̄ dissile est. Rex isrl' et nō habem' regē nisi cesarem. O q̄ dissimiles sūt. Rami virētes. et crux mort'. flores et spine. Cui paulo añ p̄bebāt vestim̄ta aliēa. nūc suis exuit. et sortē mittens. et c. Iō p̄cessit recte pcessio vt extrēa gaudij luct' occuparet Hec ille. Cū igit' sic oēs ide eiecisset. accesserūt ad eū ceci et claudi et sanauit eos. et erat tota die docēs i templo. Et cū vespa esset circūspect' oībus nullū hospitē hēre potuit. et adhuc ieiun' erat. Unde Marci. xj. Circūspect' oib' cum iam hora esset vespertina abijt cum duodecim discipulis in bethaniā. Ex q̄bus Hieronim' dno elicit. Primo q̄ xp̄s tam pauper erat q̄ nō habuit vnde emeret victum. Secūdo q̄ tam iuste predicauit nemini adulando q̄ nullum hospitem. et c. O quanta subita immutatio. De mane receperunt eum cū magna reuerentia et honore acclamantes ipsum regem israel. et de vespere non erat qui ei panem exhiberet. significans q̄ omnis potestas et honor hui' mundi breuis est et fallibilis. Et sic compulsus est redire cum discipulis suis in bethaniā vbi pnoctabat cū Martha hospite sua. Et in eadem nocte venit ad eum Nicodemus. quem instruxit quomodo oporteret hominem nasci denuo per baptismū i sacramentum si debe ret saluari.

Feria secū

da mane iterū veniens et in via ad ficum accedens et non inueniens fructum in ea quā maledixit. et statim arefacta est. et corruit. in signum q̄ voluntarie pati vellet. vt discipuli viderent. quoniam si se defendere voluisset ipsos iudeos ad nihilum redegisset.

ex q̄ i arbore ariditatem tam subito facere possz. eodē die p̄sentatā adulterā liberauit. z xp̄s m̄ltas parabolas eis p̄posuit Math. xxi. q̄ habent vsq̄z. xxii. z in sero iterū betha niā redijt.

Feria tertia

F venit iter̄ i hier̄lm z i tēplū. vbi tētauert eū de tributo psolnēdo cesa ri. Lu. xx. Item de muliere habēte septē viros. cui⁹ vxor deberet esse in resurrectione Math. xxii. Post oia iterū p̄posuit eis multas parabolas. sic p3 Mat. vbi ē i fine oim p̄clusit dicēs. Nō me videbi tis amodo donec dicetz Be nedict⁹ q̄ venit in noīe dn̄i. Qd erit i extremo iudicio. z ad uesperascēte die exiuit cū discipul' in mōtez oliuarū. q̄z erat vt dictū est in via p̄sus bethaniaz. Ibiq̄z p̄dixit eis tēplū z ciuitatz hier̄lm destru ctōez. z sibi statim imminere passionē dicēs. Scitz q̄z p⁹ biduū pasca fiet et filius hois tradet vt crucifigat.

Quarta au

q tez feria nō venit in hier̄lm. vt daret eis locū tractādi z machinandi in mortez ei⁹. Cū igit xp̄s vt assuet⁹ erat nō veniret. z die p̄cedēti dixerat. nō me vide bitz zc. putabant p̄ncipes q̄ fugere vellet ideo sūmo ma ne p̄gregati sūt p̄ncipes scri be et pharisei. et seniores in atriū p̄ncipis sacerdotū qui dicebat Cayphas. et p̄siliū fecerūt q̄uo ih̄m dolo tene rent et occiderēt. Dicebant aūt. Nō in die festo. Audiēs āt iudas ex instinctu diabo li. q̄ p̄gregati essent tractan tes d̄ morte xp̄i abijt ad eos nō vocat⁹. nō rogat⁹. sed te mere ex malicia se igessit. vt mortē xp̄i sibi lucrosam fa ceret. z p̄ditiōez quā arbitra bat p̄didisse in vngenti effu sione recuparet. Valde mi rabile q̄ eum ad consiliū ad miserunt. cum scirent eū di scipulum ih̄u. Nulli dubiū q̄n xp̄o prius malediterit z eum detestauerit ac blasphe mauerit. al's nullo mō credi dissent ei. z tūc ex h̄ exhibuit eis ipsum venalem dicens. Quid vultz mihi dare z ego eum vobis tradam. Bern. Si totaz hier̄lm et iudeam tibi daret nūq̄z ih̄m posses vēdere. cui⁹ vna gutta sāguī

nis toto mõo melior sit. Si igit celũ ⁊ angelos. t̃ra ȝ atq̃ hoĩes tibi dare potuissent. eũ q̃ creator est oĩm q̃ño persoluissent. Dic mihi maledicte mercator. quis te docuit hãc mercãtiã vt p̃ciũ ponas in voluntate ementiũ. In q̃ vnq̃ȝ nocuerat tibi magister ⁊ dñs tu⁹. vbi illa sua benignitas q̃ te in aplm ⁊ singlare elegit amicũ. vbi dulcis p̃dicatio. vbi miraculoꝝ operatio. Nõne h̃ oĩa cor tuum emollire debuerãt vt nõ diceres. q̃d vultis mihi dare et ego vob̃ eũ tradã. Ip̃e te assumpsit ad secreta sua. et tu iuisti ad secreta ꝯsilia cũ hostib⁹ suis. Ip̃e tibi dedit auctoritatẽ sup demonia ⁊ sup infirmos. s; tu heu ĩmemor oĩm bñficiorũ dixisti. Quid vultis mihi dare ⁊c̃. At illi cõstituerũt ei trigita argenteos denarios. Bartholo. dicit istos denarios fuisse aureos. s; sc̃ptura nomĩe argenti sepe oĩa metalla cõmemorat ⁊ fuisse eosdẽ q̃b⁹ olim Joseph a suis fratrib⁹ erat venditus in egyptũ. et p eos ad tẽpluȝ pñtatos p pnĩa. ⁊ inibi reseruatos ⁊ in corbonan repositos vsq̃ ad venditiõȝ

saluatoris. Quib⁹ argẽteis visis statim spopõdit p tali p̃cio eũ traditurꝫ. Remi. Infelix mercator ex aplo fact⁹ est q̃ inp̃ciabilẽ thesaurꝫ p tam modico ĩmo p vano ⁊ trãsituro vendidit eternũ. Et ex inde q̃rebat oportunitatem sc; loci ⁊ tp̃is vt eũ traderet. Rediit ẜo post h̃ Judas ad dñm in bethaniã q̃ aliquid boni pro die festo pcurasset estimãs xp̃m ignorare suuȝ maleficium. q̃ scrutator est cordiũ. cuius oculis omnia nuda sunt ⁊ apta. Hec vẽditio saluatoris p̃figurata erat in venditiõe ioseph Geñ. xxxvij. ⁊ non fuit necessaria siue p iudam. siue p quẽcũq̃ aliũ hoĩeȝ. q2 si btã ẜgo Maria habuiss; ex p̃cepto dei q̃ debuisset filiũ suũ p hoĩs liberatione ĩmolasse. libenti⁹ fecisset q̃ȝ Abraam q̃ ad iussionem dñi voluit imolare ysaac. q̃ȝ q̃ genus hũanũ mansisset damnatũ. Multi sunt adhuc hodierna die Jude consimiles ẜm Gorram sup Lucam. Judices p̃lati vendentes sententias ⁊ religiosi vendentes missas ⁊ orationes ⁊c̃. Sacerdotes ꝯfessiones audientes ꝓpt pecuni-

sim. et cetera his similia. Un
omnes dicūt. ₇ si nō verbo tñ
facto. q̄d vultis michi dare.
De q̄bꝰ Michee. iij. Princi
pes eius i muneribꝰ iudicāt
q̄ntum ad p̄mos. Sacerdo
tes eius in mercede docebāt
₇c. Sic f̄m Bedam multi
vsq3 hodie scelus hoc cōmit/
tunt. Tracta.

In memoriam

huiꝰ venditōis statutum est
q̄rtis ferijs abstinere a car/
nibꝰ. q₂ hac die vēdita fuit p̄
ciosa caro xp̄i nr̄i redēptoris.
de 2se. di. iij. c. de esu carniū.
₇ c. ieiunia. vbi sic habet. Je
iunia sane legitia q̄rta ₇ sex/
ta ferijs sūt sūāda. nisi aliq̄
grandis necessitas fuerit. q₂
q̄rta feria iudas dn̄m trade
re cogitauit. Et sexta feria
crucifixus est saluator. Qui
igit̄ his diebꝰ solueret statu/
ta ieiunia sine necessitate. vi
deret̄ cum tradente tradere
saluatorē. et cum crucifigēte
crucifigere. s₃ h̄ statutū p̄ cō
trariā 2suetudinē abrogatū
est. q̄ ad ieiuniū obseruādū
in q̄rta feria nisi alia dies ie
iunabilis occurrat. sed q̄ ad
abstinentiā carniū in q̄bus/
da3 p̄tibꝰ inuiolabilit̄ obser

uat̄. Judas f̄m Hiero. tan̄
tā pecuniā accepit ne ex ma
gnitudine p̄cij ab ipa empti
one remoueret̄. Un̄ Tulliꝰ
ij. rhetorice. Nihil turpe est
ei cui p̄cium placet

Venit itaq3

v dies azimoȝ. i. q̄nta
feria q̄ erat. xiiij. dies
mensis p̄mi. in cuius vespa
necesse fuit occidi agnu3 pa
scale3. Exodi. xij. Ut igitur
veritas correspōderet figu/
re. xp̄s cum suis discipulis
voluit comedere agnum ty
picum ad terminandū legē
et ad instituendū euangeliū.
Venerūt igitur discipuli di
cētes. vbi vis paremus tibi
comedere pasca. Chrysost.
Hū querūt vbi. quia i tota
vita sua nō fuit sibi aliq̄ mā/
sio certa. domꝰ aut tugurium
in h̄ mundo. Et f̄m Remig.
Judas erat inter illos qui
hec verba dicebant. Tunc
ihs misit Petrū ₇ Johem q̄
erant seniores in obseruati
one legis. et dixit illis. In/
troeuntibꝰ vobis in ciuitatē
occurret vobis hō amphoꝛ/
ram aque baiulans. Certi/
tudinaliter in absencia eis
predixit. vt cognoscant eum

verũ deũ. qꝛ ħ solũ est diuie p̄tatis. Seq̄mini eũ in domũ quã intrat. ⁊ dicite p̄rifamilias domus. Mgr̄ dicit. Tempus meũ ab eterno ordinatũ ⁊ desideratũ ꝓpt̄ salutē hoim. ꝓpe ⁊ nũc est. quia in crastino apud te facio pasca cũ discipulis meis. Iste hō vnꝰ ex discipulis xp̄i occultꝰ erat. ⁊ secrete xp̄m r̄cipiebat Nomen istius hoīs xp̄s nō dixit ꝓpter traditorē Iudaz. ne ip̄e impediret illa maxia ibidem fienda. s. institutiōez sui p̄ciosi corporis ⁊ sanguinis sacramentũ. Singulariter autē in hierl'm voluit agnũ comedere vt impleret p̄ceptum legis Deutro. xvi. Immolabis in loco quē dominus deus tuꝰ elegerit At ille. s. sp̄ũ meo inspiratꝰ ostendet vob̄ cenaculũ grãde stratum. q̄d d̄r nō ex p̄te edificiorum. sꝫ in ea tam grandia fiendoꝝ. ⁊ illic parate nobis. Et in illo cenaculo xp̄us q̄si solenniora noui testamenti op̄a fuit perpetratꝰ. Vetus pascha termiauit. ⁊ nouũ sui corp̄is vt dictũ est iniciauit. Eũtes ãt discipuli sic̄ boni obediētes inuenerũt sic̄ dixit illis ih̄s ⁊ parauerũt pasca. Vesp̄e autez facto venit ih̄s cũ duodecim. Quidam volũt dicere q̄. lxxij. discipuli erãt cũ xp̄o. sꝫ in alia mēsa. Quidã etiã q̄ ⁊ btã v̄go maria cũ aliꝭs mulieribꝫ sibi dilectis. sꝫ in cenaculo seorsuz Et ait illis iesus. Desiderio desideraui ħ pasca manducare vobiscuz anteq̄ꝫ patiar. Dico em̄ vobis q̄ ex hoc nō manducabo donec illud impleatur in regno dei. Quod et factũ est. qꝛ post hãc cenã non comedit neq̄ꝫ bibit. nisi post resurrectionez suã. in q̄ impletuz est regnũ dei. quia tunc aperta est ianua regni celoꝝ. ⁊ xp̄s resurrexit ad vitam immortalē. tũc cũ multis comedit ⁊ bibit ad ꝓbãdam resurrectōis sue veritatem. Et vt mgr̄ in histo. dic̄ Nusq̄ꝫ legimus xp̄m comedisse carnes nisi agnũ pascalem. Et cena facta agni legalis quē stantes erecti s̄m legis ritũ comedebãt. ⁊ agno comesto aliũ cibũ sumebant postea sedendo iuxta cõsuetudinez cõmunem. Surgit a cena dn̄s ih̄s. deponit vestimēta. ⁊ cum accepit linteamen p̄cinxit se. deinde misit aquã in pelui. ⁊ se p̄parauit

ad lauandū pedes discipl'o/rū. z extergēdū lintheo quo erat pcinct⁹. Cryſ. omẽ. r. ſu per Johēm oſtēdere volens noſtri ſaluatoris humilita/tem dicit. Non anteq̄ recū/berēt. ſz poſtq̄ oēs reſiderēt tūc ſurrexit. z nō ſimplicit la uit ſz z veſtimenta depoſuit Et neq̄ ad h̄ ſtetit. ſz lintheo ſe pcinxit. z nec h̄ ɔtentus ē. ſz et ip̄e peluim impleuit. et nō aliū impleri iuſſit. ſz om/nia ipſe opat demonſtrans p h̄ oia q̄ nō eq̄nimit opor/tet talia facere cuz fecerim⁹. ſed cum deſiderio z hūilita/te. Petrus de palude ſuper illo verſu Coram patribus eorū fecit mirabilia. Sine dubio inq̄t mirabile erat vi dere ante iudam xp̄m flecte re genua. z alioꝝ diſcipuloꝝ In quo facto notat ei⁹ maxi ma humilitas. Quis de ce/tero ſugbiat cū audiat dn̄m totius nature tāta exempla nob miſeris oſtendiſſe. Nā manib; bn̄dictis q̄b; totum mundū formauit. oculos ce coꝝ aperuit. lepꝛoſos mūda uit. moꝛtuos ſuſcitauit. mo/do lauat pedes. et matrē ſui pditoꝛ. Uenit igit ad Sy/monem petrū. ſcḋo viam Auguſtini. nō q̄ alium antē ip̄m lauerit ſz ab ip̄o incepit q2 ip̄e erat apl'oꝝ primus et pmas. Et dicit ei Petrus. Dn̄e tu michi lauas pedes. q̄ſi di. Hoc nō decet me per mittere. nec te dn̄m z mgr̄m decet facere. Rn̄dit ei ieſus. Qō ego facio tu neſcis mō. ſcies aūt poſtea. Petrus ꝓ rurſum. Non lauabis mihi pedes in eternum. Reſpon/dit ieſus. Si non lauero te nō habebis partem mecum Qō intelligit ſm̄ Chꝛyſ. de interioꝛi lotione. ſine q̄ nēo habet partē cū xp̄o. Dicit ei Petrus. Dn̄e nō tm̄ pedes. ſed z manus z caput. quia ti mens xp̄i cōminatōem con/ſenſit. q̄ſi diceret. Anteq̄ ca rere vellē ptē. potius vellem licet michi graue eſſet lauari capite et manib; cuz pedib;. neſcio tamen an indigeo ab lutione manuuz de operib; ſcz malis. nihil mihi ɔſcius ſum. ſed in hoc iuſtificat⁹ nō ſum. Dicit ei ieſus. Qui lot⁹ eſt. ſ. p baptiſmū. nec ſe poſt/modum per pctm̄ moꝛtale inquinauit (non indiget ni/ſi vt pedes). ſ. per affectōem ſibi (lauet) a venialibus. ſine q̄b; vita non agit ſm̄ Augu,

ser.iiij.ad frēs i heremo. Ex
h loco arguit ipe Aug⁹. apo/
stolos esse baptisatos bap/
tismo xpi. (Propterea vos
mūdi estꝭ.sꝫ nō oēs. Scie/
bat eñi q̄snaꝫ essꝫ q̄ traderet
eū.ꝑpterea dixit.nō estꝭ mun
di oēs. Postq̄ꝫ ḡ lauit pedes
eoꝝ accepit vestimēta sua.et
cū recubuissꝫ iterum.dixit.
Scitꝭ q̄d fecerim vob. Uos
vocatꝭ me mgr̄ ⁊ dn̄e. ⁊ bene
dicitis. Sū etem̄. Si ḡ ego
laui pedes vr̄os mgr̄ ⁊ dn̄s
et vos debetꝭ alter alteri⁹ la/
uare pedes. Exemplū enim
dedi vobis. vt quēadmodū
ego feci.ita et vos faciatis.)
Hec lotio peduꝫ p̄figurata
fuit p Loth Gen̄.xviij. lauā
tem pedes pegrinoꝝ.q2 ipsi
aplī erāt pegrini mundū re/
linq̄ndo ⁊ ad celestē patriaꝫ
anhelando. Et cū iteꝝ recu
buisset] fm mgr̄m bisto.do/
cuit eos.s.q̄re h fecissꝫ.q2 in
exemplū mutuo sibi seruiē/
di ⁊ subueniēdi.iniurias di/
mitti peccātib9 ⁊ orādi p eis
(Cenātib9 āt illis).i.residen
tib9 adhuc aplīs post lotōeꝫ
pedū.vt intelligam⁹ q̄ntū lo
ti ⁊ mūdi eē debeāt q̄ ad cor/
porꝭ ⁊ sanguis sacramtū ac/
cedūt. (Accepit ih̄s panem.
bn̄dixit.fregit.et dedit disci
pulis suis dicēs. accipite et
comedite h est corpus meū.
Gre. Finitꝭ veterꝭ agni ceri
monijs.trāsit ad institutōeꝫ
noui ⁊ etn̄i agni quem̄ i me/
moriā sue passionis ⁊ nr̄e re
dēptōis frequentare īstituit
Unde platꝭ his verbis rea/
liter panē in corp⁹ suū trans
formauit.⁊ eisdeꝫ ꝟbis vim
trāsformādi dedit. Nec mi/
rū fm Aug.si ꝟbū dei tante
est ꝟtutis q̄ de nihilo omēꝫ
fecit creatūꝫ.nō est mirum si
vnā creatūꝫ ꝯuertit in aliaꝫ
Et illo facto nouā legē insti
tuit ⁊ veterē terminauit Pri⁹
eñi veterē in oīb9 seruauit vs
q̄ in finē.s. comedēdo agnū
typicū.sꝫ nouam inchoauit
post agni comestionē Aug⁹.
Ille legalis figura erat no/
ui sacramēti.adueniēte ei ve
ritate cogruū ē cedere figu/
rā. (Silr̄ et calicē postq̄ꝫ cena/
uit dicēs. Bibite ex h om̄es
Hic est eñi sanguis me⁹ no/
ui ⁊ etn̄i testamēti).i. ad ꝯfir
matōeꝫ noui testamti.q̄a sic
vet⁹ testamentū fuit ꝯfirma/
tū sanguie aīaliū immolato
rum.ita nouū testamentum
sanguie xp̄i ꝯfirmatū ē. In
q̄ apparet excellētia noui te/

ſtamēti respectu veterꝫ. vt arguit apl'S ad Heb. ix. Si ſanguis vituli aſperſus ꝛc. q̃to magꝫ ſanguis xp̄i aſp̄ſus emūdabit ꝯſcias nr̃as. (Qui p vob ꝛ p mltꝭ effūdet in remiſſionem pctōꝝ.) Effuſus erat ſanguis xp̄i p oib q̃tū ad ſufficientiā. ſꝫ q̃tū ad efficaciā tm̄ p multꝭ. Ex illa lr̃a accipit euidēs argumentuꝫ ꝯ Hilariū vicꝫ q xp̄us iude traditori ſuo corp9 ꝛ ſanguinē dedit. qꝛ dic Bibite ex h oēs. Vñ et Leo papa Sāguinē quē Judas vendidit xp̄s ei obtulit vt hr̄et remiſſionē pctōꝝ ſi vellet. ꝛ h ido fec xp̄s. qꝛ pctm̄ iude adhuc erat occultū ad innuēdū q ī eccl'ia pctōri occulto ſi petit nō debet denegari Nā pbet ſeipm homo inq̇t apl's. j. ad Coꝝ. xj. Et hēt in cañ. j. q. j. xp̄s q̇d fecit. ꝛ ſm Aug. Primo corp9 ſuum ſcīſſimū dedit iude ꝛ alijs diſcipul'. ſed Judas p̄pt maliciā ſuā rcepit illud ad eternā damnatōem ceteri ho ad ſalutē. ſic et hodie ſm. s. Tho. in ſequētia. Sumūt boni ſumūt mali. ſorte tn̄ inequali vite vl' interitus. Itē ſm. s. Tho. iij. p. q. lxxxi. ar. j. xp̄s nō ſolū corp9 ſuū diſcipul' dedit ſub ſacramēto. ſꝫ etiā ip̄e ſūpſit. vt cōiter etiaꝫ doc. ſup. iiij. ſniaꝝ dicūt. et metriſta. Rex ſedet in cena cinct9 turba duodena. Se tenet ī maib ſe cibat ipſe cib. Et q̃ ab alijs obſeruari voluit p̄us obſeruauit. vt alijs ſic faciēdi daret exemplū. Nā p̄mo cepit ih̄s facere ꝛ poſtea docere. Actuū. j. Hec inſtitutio venerabilis ſacramēti et cena p̄figurata fuit in cena quā ioſeph fecit frib ſuis in egypto ꝛc. Geñ. xliij. Itē in cena quā fec rex Darius oib ꝯnaculis ſuis et magiſtratib. ij. Eſdre. iij. c. Jn immolatōe agni paſcalis vt dictū eſt Exo. xij. Itē in oblatiōe Melchiſedech. Geñ. xiiij. De cauſis ꝯo mō et fine h9 ſacramēti alibi ē dicendū. cum nunc ſolum inſiſtere debemus paſſioni. Et edentibus illis Jeſus turbatus eſt ſpū miſericorditer compatiēs intrinſec9 Jude. queꝫ his verbis notauit dicens. Amen dico vobis. q̇a vn9 ex vob tradet me q̇ manducat mecum. Aug9. Deflet cām iude. ꝛ mentꝭ obſtinate p̄uerſitatem et ꝯſeq̄nt pene eterne debite immēſitatem.

Reuelauit aūt xp̄s traditorē
suū occulte. Primo vt se verū
deū ostēderet. q2 futura ɔtingē
tia p̄uidebat. Scd̄o vt spon
tanee pati se ostēderz. q2 mor
tē p̄cauere poterat quā p̄scie
bat. Tertio vt ꝓditor penite
ret. q̄ se nō latere pctm̄ suuz
audiebat. Sed xp̄s p̄us re-
gulā z correctionis tradidit.
Math. xviij. Si peccauerit
in te frater tu9 corripe eū int͛
te z ip̄m solum. dico. h̄ habz
veritatē vbi est spes emende
q̄ nō erat h̄. Quo audito
discipuli ɔtristati sūt valde
q2 s̄m glo. licet nil tale vnq̄
cogitauerāt. plus tm̄ credide
runt xp̄o magistro suo q̄ si-
bip̄sis. z timentes fragilita
tem suam querūt de pecca-
to cui9 ɔscientiam nō habēt.
Unde ceperūt dicere singil
latim. Nunq̄d ego sum dn̄e.
Solus iudas dicere nō po
tuit domine. qm̄ iam se fecit
seruū diaboli. q̄ cor eius in
trauit ad tradendū christuz.
Cum igitur iudas diceret.
Nunquid ego sum rabbi. Re
spondit ei ih̄us. Tu dixisti.
Quasi di. Tu te prodis nō
ego. Erat aūt vn9 recūbens
in sinu eius quem diligebat
ih̄s. huic innuit Petrus vt

clam quereret q̄s esset q̄ eū
traditur9 erat. Cui iesus. vt
eius compateret͛ dolori. q̄a
magis sibi dilectus. et vt eēt
testis quia certitudinaliter
precognouisset proditorem
suum. Respōdit ei igitur se-
crete. Ille est cui intinctum
porrexero. Et cum intinxis-
set buccellam panis dedit il
lam Jude. Hic panis intin
ctus nō fuit corpus christi.
q2 s̄m Augustinū i de ɔcor
dia euangelistaꝝ iam corp9
xp̄i discipulis erat datū Sz
erat panis madefact9 in suc-
co lactuce agrestis. qui erat
necessari9 ad esum agni. Et
continuo post buccellam in
troiuit in eum sathanas. vt
eum efficacius vexaret ad ꝑ
ficiendam maliciā quā cōce
perat. Unde vt ex dictis col-
ligitur dn̄s ih̄us attentauit
retrahere Judam a malo. s.
ꝓposito. Primo obsequij exhi
bitiōe in eo q̄ genua sua co-
ram eo flexerat z pedes laue
rat. Secūdo doni largitiōe.
q2 ei corp9 z sanguinē dedit.
Tertio cōfusione. qn̄ coram
omnibꝫ dixit. Un9 vestꝝ tra
det me Sed quia in his oi-
bus nō ꝓfecit. ideo superad
didit quartū modum. cōmi

n̄atione͂ vicꝫ dice͂s. Ue hoi͂ illi ꝑ que͂ filiꝰ hoīs tradetur. Bonū erat ei si natꝰ nō fuisset hō ille. Qḋ intelligit dupliciter. Primo de natiuitate in vtero. Nā meliꝰ esset oīno nihil esse q̄ꝫ sꝑ esse malū mali culpe. qꝛ nō esse ꝓuat solū esse creatū. Esse āt malū priuat esse diuinū. Et si natꝰ in vtero nō fuisset. nullo mō ei malū inesset. Scḋo de natiuitate ex vtero. Bonuꝫ erat ei .i. minus maluꝫ si in vtero periisset. qꝛ tūc solū ꝑ peccato originali damnatꝰ fuisset et tm̄ sustinuisset penā dāni Sꝫ mō hꝫ penā simul dāni et sensus intensiuā. Cū nec sic retrahere potuit dixit. q̄d facis. fac citiꝰ. Glosa. Ad nostrā saluteꝫ festinauit. Et h̄ ꝟbū nō fuit ꝓceptiū vel consulentis. qꝛ pctm̄ nō p̄t cadere sub p̄cepto vl' ɔsilio diuio Sꝫ q̄si diceret. Fac s̄m tuā maliciā. Uis me vēdere. volo vēdi. Uis me tradere. volo tradi. ego nō impediā Et nemo discūbētium itellexit q̄d diceret. Quidā putabāt ꝑ eo q͵ habebat loculos Judas q͵ debebat emere necessaria ad diē festū. q̄dā q͵ egenis aliq̄d daret. Et cōtinuo exiuit Erat āt nox s̄m Joh. qꝛ sol iusticie occidebat in corde iude. Jō bn̄ dic̄ q͵ nō solū erat nox ī mūdo sed in corde iude. O q̄ꝫ miserabilis exitꝰ. exiuit de bona ad malaꝫ. de societate angeloꝝ ad societatē demonū. ḋ vita ad mortē. de luce ad tenebras. de gaudio ad penā eternam Post recessuꝫ iude dixit ih̄s discipulis suis. Nūc clarificatꝰ est filiꝰ hoīs. qꝛ Juda excluso remāserūt soli clari .s. discipuli cū suo clarificatore Et subintulit. Oēs scandalū patiemī in me ī ista nocte. q̄si diceret s̄m glo. Occasionem habebitis ⁊ offendiculū ex his q̄ videbitis in me. Un̄ Bern̄. Scandalum pati in xp̄o est cadere ab eius fide atq͵ sequela. Utrūq͵ fecer̄t apl'i. Unde aliq̄ mō facti sūt dubiȷ̄ ī fide ⁊ vacillātes. ⁊ eo relicto oēs fuger̄t. qꝛ sc̄ptū ē ind̄t Zach. ix. Percutiā pastorē ⁊ dispergentꝰ oues gregis. Postq̄ꝫ aūt resurrexero p̄cedā vos in galileā. Domꝰ aūt in q̄ cenauit erat in vico q̄ dicebat̄ galilea. Hoc addidit ad eoꝝ ɔsolatōēꝫ. vt q̄ mortē sui pastoris audierāt ⁊ ꝓpriā fugā. ɔsolatiōēꝫ reci-

perēt audita eiꝰ resurrectiōe ꝛ sua familiari ꝯgregatione Btūs āt Petrus inqͣt. Et si oēs scādalizati fuerint in te, ego nunq̃ scādalizabor. Et nō fuit mētitꝰ petrꝰ ƺm Aug. Quia sicut in mente habuit sic ꝛ ore ꝓtulit. Sꝫ p̄sūptuose loq̄bat̄ nō attendēs suā fragilitatē ꝛ ꝓphetātꝭ irrefragabilē ꝟitatem. Ait illꝭ ihus Symon ecce sathanas expetiuit vos. i. licentiam vos temptādi petijt. Nō em̄ pōt sctōs tēptare nisi permissus vt pꝫ in Job. ꝛc. Ut cribraret ꝛ tēptationū pulsu ꝯcuteret sic triticū p cribꝝ ꝯcutit̄. ita pmissus est. Nam dū triticū purgat̄ ꝛ cribrat̄. farina transit. palee ꝟo ꝛ furfur remanent. sic apl'i transierunt Sꝫ iudas tāq̃ furfur ī cribro diaboli remansit Et q̄a xp̄s petrū p̄latū eccl'e cōstituit. idcirco adiūxit. Ego āt p te rogaui vt nō deficiat fides tua. Hoc loco Petrꝰ typum gerit eccl'ie militantis. cuius fides vsq̃ in diem nouissimū nō deficiet. Semp em̄ in aliq̄b' inconcussa stabit. sic in triduo passiōis dominice fuit in btā ꝟgie Maria. Nauicula em̄ Petri et si

in ꝓcellis temptationū q̄tiatur. nunq̃ tn̄ mergit̄. Et tu aliq̄n ꝯuersus cōfirma frēs tuos. Ait illi Petrus. Domine tecum paratus sum et in carcerem et in mortem ire. Hanc ꝟo mentis audaciaꝫ xp̄us volens rep̄mere dixit Amen dico tibi anteq̃ gallꝰ ƺm Mar. bis cantet. Mat. et Lu. absolute dicūt. anteq̃ gallus cantet ter me negabis. Et petrus amplius loquebat̄. His dictis oēs turbabant̄. Quilibet em̄ cogitauit. Ex q̄ petrꝰ q̄ est caput nostrū talis facturꝰ est. quid erit de te. Tunc ad coꝝ consolationem dulcissimū sermonem cepit facere dicens. Filioli mei adhuc modicū tempus vobiscū sum. ꝛ hoc quod scriptū est oportet impleri in me. Non turbet̄ cor vestrū neq̃ formidet. Creditis in deuꝫ et in me credite. Nō reliquā vos orphanos. Vado ꝛ venio ad vos. sicut scribitur Johā. xiiij. vsq̃ ad xviij. c. Vn̄ ꝯpendiose loq̄ndo in toto sermone dn̄s aliq̄ p̄cepit. aliqua p̄dixit. et aliq̄ poposcit. Precepit int̄ alia mutuā dilectionem dicens Diligite inuiceꝫ sicut dilexi

nos. Mandatoꝝ impletoꝝ Si diligitis me mandata mea seruate. meritoꝝ perseuerantem cōsummationem manete in dilectōe mea que facit opa cōsummare. Predixit eis a mundo psecutionem pati debere. Si inquiens me psecuti sunt z vos p sequent. A spūsancto eruditionem. Cum venerit paraclitus ille docebit vos oīa A pr̄e exauditiōem dicens. Quicqd orantes petit⁹ fiet vobis. Poposcit a patre sul ipsius clarificatōem dicens Pater clarifica filiū tuum. Aploꝝ ɔseruatōem dicens. Pr̄ scte̅ serua eos q̄s michi dedisti. Infideliū cōuersionem dicēs. Rogo pr̄ vt cognoscat mūdus qꝛ tu me misisti. z cognoscēs cōuertatur Et fm Bedam. Oīa v̄ba fmonis dixit sedendo vsqꝫ ad illum vltimū punctum quē dixit stando. vicꝫ Sublevatis oculis in celū. et ille fmo fm Bedā fuit iste hymnus de q̄ dicit euāgelista Et hymno dicto exiert i montē oliueti. qꝛ statim finito fmone postq̄ gr̄as egit egressus est cū discipulis suis trans torrentē Cedron, z in latere

mōtis oliueti vbi creuerunt arbores cedri in villaꝫ q̄ dr̄ gethsemani. Et fuit loc⁹ vbi sacerdotes pascebāt pecora imolanda vbi erat ortus in quē introiuit ip̄e et discipuli eius fm ɔsuetudinē Gethsemani interp̄tat villa piguedinis. qꝛ p humilitatē passionis. vnctione z pinguedie spūssancti voluit nos repleri. Sciebat āt z iudas q̄ trahebat eū locum. qꝛ freq̄nter ih̄s ɔuenerat illuc cū discipulis suis. s. in festiuitatib⁹. et pcipue q̄n voluit sublime aliquid loqui. q̄d n̄ fuit fas aliis audire. Et ideo tunc d̄ sua passione tractatur⁹. ortū istum intrauit. etiam qꝛ conueniens fuit locus orationi Item qꝛ p̄mus homo in orto paradisi terrestris malū ɔtexit. pctm̄ cōmisit. se z posteros suos ad penā obligauit. z inimicū inter se z deuꝫ ɔstituit p inobedientiā. Igitur vt mod⁹ curatōis correspōderet trāsgressiōi. ortum intrauit. vt in ortū ɔtutum z grāꝫ nos introduceret. Et cū puenissꝫ ad locū ait discipulis suis Sedete h donec vadam et orem. sed et vos orate ne intretis i tentatiōem

Et assūpto petro ꝛ duobꝰ fi
liis zebedei. Jacobo. s. ꝛ Jo
hāne. q̄s p̄ ceterꝭ dilexit ꝛ ad
sua secreta admisit. videlicꝫ
in trāssiguratōe Math. xvii
In puelle resuscitatōe. vt vi
derēt ꝛ mō tristiciā iminente
passiōe. vt certitudinalr co
gnoscerēt ꝙ eēt verꝰ d̄s ꝛ ve
rus hō. ꝛ cepit pauere ꝛ tede
re. ꝯtristari ꝛ mestꝰ esse. In q̄
ōndit ꝟitatē hūane nature.
et tūc ait illis. Tristꝭ est aīa
mea vsqꝫ ad mortē. sciens ꝙ
cū tāta sustineret ꝓ toto mū
do solū latronē lucrabatur.
Bern̄. O gaudium ꝛ leticia
nr̄a q̄ cōsolarꝭ nos in oī tri
bulatōe nr̄a. vt q̄d de morte
turbarꝭ. Nōne venisti vt mo
rereris. ꝛ petrū de temerita
te arguisti cū te mori nollet.
Sꝫ nō tristabať de morte.
Vñ nō dixit ꝓpter mortem.
sed vsqꝫ ad mortē. Tristaba
tur aūt ſm Chryſ. ꝓpter rui
nam discipuloꝝ. Scd̄o iu
deoꝝ excecatōez ꝛ ꝑditionē
Tertio ꝓpť iude dānatōem.
Quarto ciuitatꝭ ꝛ tēpli hie
rusalē destructiōez. Quinto
acerbitatē mortꝭ quā p̄scie
bat. ꝛ naťaliť timuit ſm Da
mascenū. li. iii. et q̄nto ꝟtuo
sior erat tanto amplꝰ ſm na

turā mori timuit. ꝛ nullꝰ vn
q̄ꝫ sic mortꝭ amaritudinē p̄
sciuit sic xp̄s. Vñ si scirēt et
scire possent dānādi ad mor
tē. nullus vnq̄ꝫ ꝑueniret ad
locū sꝫ morereť in via. Itēꝫ
sup oīa maximaꝫ tristiciā si
bi fecit. ꝙ mors eius i multꝭ
hoīb infructuosa ꝛ ꝑdita
esse deberet. Hec singla p̄ui
dens tristabať. Nā delecta
tio dulcedinis quā d̄s sctis
martyrib tpe passiōis eorū
infudit. vt irēt ad martyriū
q̄si ad epulas inuitati. qd̄ fa
ctū fuit ad fidei exaltatōem
xp̄ianoꝝ multiplicatōꝫ. ꝛ ad
dei honorē ꝛ laudē. Iste aūt
influxus subtractꝰ erat xp̄o
tpe sue passionis. Nam dele
ctatio q̄ fuit ex fruitōe ꝛ gau
dio portōis ſupioris illo tē
pore nō fuit impartita cor
pori aut portōi inferiori. ali
as fuisset xp̄s factꝰ ipassibil.
Sic dicūt doctores de aīa
pauli i raptu. igiť sua passio
erat magis amara q̄ꝫ aliorū
martyrū. quā in spū ꝓuide
bat dicēs. Tristꝭ est aīa mea
Et dixit ad octo discipulos
Sustinete h̄ et vigilate me
cum. Et ꝓgressus paululū.
auulsus est ab eis q̄ntum ia
ctus est lapidis, ꝛ positis ge

nibꝰ pcidit sup terrã i faciẽ
suã ⁊ orabat. vt si fieri possꝫ
trãsiret ab eo hora. Et dixit
Pater mi oia tibi possibilia
sunt. si vis ⁊ possibile ẽ trãs/
fer calicẽ istum a me. i. fac vt
me nõ moriente. mors mo/
riat. hõ redimat. celũ aperia
tur. Uerũtamen non sicut
ego volo. sꝫ sic tu vis. Et nõ
mea sꝫ tua volũtas fiat. Nõ
eñ voluit paterne ordinati
oni ↄtraire. In q̃ docemur
ꝙ nil postulare debemꝰ nisi
qđ velle dare credimꝰ omni
um bonoꝝ largitorem. Ora
tio xp̄i pfecta erat. q̄ solita/
ria. Nam pgressus pusillꝫ
a discipulis. Cum ei oõ sit
mẽtis in deũ eleuatio ꝓ me/
lius fit i secreto. sicut docuit
Math. vj. Intra in cubicu/
lum tuũ ⁊ claude. ⁊c. Itẽ q̃a
humilis. nam pcidit in faciẽ
suã sup terrã. Item deuota
Pater inq̄t. Unde p̄rẽ pro
uocat ad exaudiendũ. Idõ
cum oraueritꝫ dicite P̄r nr̄.
Math. vj. Et factꝰ i agonia
plixius orabat. Agonia ſm
Remigiũ dici potest vehe/
mentia anxietatis quam ha
buit de penis sibi imminen
tibꝰ. vt dictũ est. quas pnci/
paliter intuebat. In illa eñ
orõne reuoluit oia passiõis
ludibria. ⁊ certabat sensuali
tas ↄtra rõnem. timor ↄtra
dilectõem. mors ↄtra vitam
q̄ diuina ꝟtute q̃dlibet per
mittebatur agere ꝓpria acti/
one. et tanta erat agonia et
certamen tã graue ꝙ factꝰ ē
sudor eius sicut gutte sãgui
nis decurrentis sup terram
Naturale est hoĩem in timo
re constitutũ nõ posse suda/
re sanguinẽ. quia timor ma/
gis sanguinẽ retinet et coa/
gulat ex frigiditate. Sꝫ cri/
stus sudauit sanguinem vt
magistri dicunt ex nimio fer
uore caritatis. quia tũc q̃n/
to magꝭ erat vicinus morti
tãto amplius inardescebat
ꝓ magꝭ desiderio hũane sa/
lutis. et ideo sanguis cũ su/
dore erupit. Unde apostolꝰ
Propter nimiã charitatem
suã q̃ dilexit nos. Et nisi ca
ritas ip̄m in cruce tenuisset.
nulli claui eum tenuissent.
Hec Berñ. Auguꝰ. O chri/
sti amatrix aĩa deuota aĩad/
uerte quãta ibi fuerit anxie/
tas dolor et meror spiritus.
vbi ex imaginatõne mortis
quã tñ voluntarie sustinere
voluit tuus amator sangui/
neas de corpore suo ꝓgineo

emisit guttas. Collige igit eas mēte cōpassiua. vel saltē vnā ex ill' ⁊ aspge sensus tu/os. Igit ſm Bedā terrā suo sāguineo sudore rigare voluit vt terrenos hoīes ab eterna morte liberaret. Nec facienda ē h distinctio an fuerit natural' aut miraculosus sanguis. qꝛ ſm Auicen̄. vj. naturaliū ꝫ vehemēs imaginatio de facili imutat corp⁹. Et qꝛ ſm Hugonē de sctō victore. ⁊ Frācisců maron̄. Illa hora xp̄us vehemētissime imaginabat. nō solū de passione sua. sꝫ ⁊ oīm martyrū q̄ passuri erāt ꝑ xp̄o vsqꝫ ad mūdi ꝯsū matōez. ꝓpt' q̄ tant⁹ horror eum inuasit vt etiā tota medulla ossiū moueret. Nō igit mirū si sudor ei⁹ fact⁹ est sanguine⁹. Docēs ꝓo nos in isto sudore sanguineo queꝫ in orōne effudit. q in orōne debem⁹ ita esse attenti. q ex intensione ⁊ vehemētia doloris ꝑ xp̄i morte et feruore deuotōis lacrimas sudem⁹ q̄si sanguinem. Exemplum. Nā legit q ih̄s apparuit cuidam matrone valde deuote. Dico tibi q si aliq̄s in recordatōe mee passiōis lacrimatus fuerit cū deuotōe. suscipe volo ac si ipe ꝑ me passus sit. Et q̄s dubitat duriora esse supplicia q̄tidie spūaliter stare i acie. diabolice fraudi resistere. sibiq̄psi passionē ⁊ certamē inferre. ꝑ pniaꝫ. s. et recordare mortem xp̄i q̄ꝫ vno momēto gladio vitam finire. Hec Beda in sermōe d̄ sctō Mathia. In tali agonia et angustia ih̄s sic posit⁹ cogitauit ſm Bonāuenturā Pat' sic vult vt moriar. quē nō volo offendere. Mater affectat me viuere. āgeli sursum clamāt vt augeā nūerū fratꝝ eoꝝ. Simul populi rogāt vt ab eis nō recedaꝫ. ne ꝑdant solatia eorū. Et tunc apparuit ei. s. in tali anxietate angel⁹. nō oculo mētis solū q̄ sp̄ intuebat oēs angelos. sꝫ et oculo carnali in hūana effigie. ſm Ank. ꝯfortās euꝫ dicēs. Cōstans esto dn̄e in hora hac. qꝛ ꝑ tuaꝫ mortem hoīeꝫ ab et'na morte liberabis. Hic aduerte q Math. iiij. d̄r. post tēptatōem diaboli. accesserūt angeli ⁊ mistrabant ei. in signū deitat' vere. Nūc aūt in passiōe ꝯfortabāt eū. in signū ꝟe hūanitat'. vt verificaret illō q̄d ꝓmisit d̄s Cū ipo sū in tribulatiōe. scꝫ

queꝰ tribulatiōib' expo/
no. Et cū surrexiſſz ab orōe
et veniſſet ad diſcipulos inue
nit eos dormiētes. Et dixit
petro. Symon dormis Nō
potuiſti vna hora vigilare
mecū. qui di. Ubi eſt o bedie/
tia quā vouiſti pmittendo
mecū in carcerē ⁊ in mortē
ire. ⁊ mō nō potes vna hora
vigilare. In monte thabor
qn̄ vidiſti claritatē deitatis
voluiſti tabernacula facere
h q: vides hūanitatis infir
mitatē nō potuiſti vna hora
vigilare mecū. Et ait ad di/
ſcipulos. Quid dormitis. ſur
gite. vigilate. ⁊ orate. vt nō i/
tretis in tentatōez. Spūs q̄/
dē pmptꝰ eſt. caro āt īfirma.
Scdm̄ Hieronymū in cō/
mentario ſup Matthèum.
Licet ſpiritus vere pmptꝰ
ſit ad bene volendum. tamē
caro fragilis eſt ad ſuſtinen
dū. Itez ſcdo abijt ⁊ orabat
dicens. Pr̄ mi. ſi nō poteſt h
calix trāſire niſi bibam illuz
fiat volūtas tua. Et reuer/
ſus iteꝝ ad eos inuenit eos
dormientes. Erāt enī oculi
eoꝝ grauati ⁊ ignorabāt quid
rñderēt ei. Somnꝰ corpalis
erat figura q grauādi erant
ſomno infidelitatis. Sz vn̄
eſt vel erat q dormirent cū
audirent xp̄i mortem immi
nere. Dicendū quia triſtes
valde erant. et triſticia ſom/
num inducit. et quia hora
erat tarda. ⁊ forte fatigati ex
labore itineris. Et tunc di/
ſcipulos non increpauit. ad
innuendum q plaꝰnon de/
bet ſemp arguere. ſz aliqn̄ in
firmitatib' ſubditoꝝ conde
ſcendere ⁊ diſſimulare. h ſcz
qd nō eſt pceſſe ↄtra deū. Et
dixit eis. Dormite iam et re
quieſcite. Primū ſomnum
xp̄s increpauit. Secundū
cōceſſit. Tertium pcepit. ad
innuendū q ſomnus culpe
pmo ſomno diſcipuloꝝ cor
reſpondens ſit vitupera bi/
lis. ſomnꝰ nature tolerabil',
Somnus ↄtemplatiōis et
grē ab oīb' deſiderabil'. Je/
ſus aūt non dormiuit. ſz re/
lictis illis abijt iterum ⁊ ora
uit tertio eundem ſermonē
Inuariabilis eſt chriſti ora
tio. docens ne mens oran/
tis labatur ad varia. Uaria
tio enim petitionum. inſta/
bilis anime eſt indicium.
Hec Beda. Tertio repli/
cat orationem. vt nos ſua
oratione liberaret a malis
pñtibus. preteritis. ⁊ futuris.

Judas aūt q̄ eū tradidit cū accepisset cohortē a pōtifici bus ꝛ pharis eis ꝛ sūmis sa/ cerdotib ꝛ scribis atꝫ senio rib mistros. dedit eis signū dicēs. Quēcūqꝫ osculat⁹ fue ro ipe est tenete eū et ducite eū caute. Qꝺ signū iō dedit ne ꝑ mediū illoꝝ trāsiret. et iteꝝ euaderet sicͭ fecit in mō te thabor. fm Ebryk. ne de/ ciperēt in ꝑsona Jacobi mi noris q̄ similis xp̄o valde erat. et ne ipe iudas vt hostis ag/ nosceret. qm̄ xp̄s docuit di/ scipulos ꝙ in osculo sancto se mutuo recipent. et ꝙꝫ falsa sint oscula h⁹ mundi. Nam mūdus inq̄t sicͭ iudas quē/ cūqꝫ osculat⁹ fuero. ꝑ hono/ res. diuitias. vel luxurie de licias. ipe est. s. diaboli. tene/ te eū ꝛ ducite eū caute. Tra cta. Et loquere cū rōne qui sint tales. ꝛc̄. Et venit illuc cū laternis ꝛ facib et armis Jh̄s aūt sciēs oīa q̄ vētra erāt sup eum dixit discipul' suis. Sufficit. venit hora. ecce fi/ lius hois tradet in manus pctōꝝ. Surgite eam⁹. Ecce appropinq̄bit et ꝓpe est qui me tradet. Adhuc eo loqnē/ te. Ecce iudas scariothis. Quid mihi eius patriā dic inquit Leo papa. vtinā ne/ scire licuisset. sed dr̄ cogno/ men ad differentiā alterius Jude. Et signāter qꝛ scari/ oth memoria mortis inter/ ꝑtatur. Ipe em̄ memoriam semꝑ habuit ad tradendū xp̄m in mortē. Vn⁹ de duo/ decim venit q̄ antecedebat eos. Et cū eo turba mlta cū gladijs ꝛ fustib. cum lignis ꝛ armis. cum laternis ꝛ faci/ bus. vt dictū est missi a sum mis sacerdotibus scribis et phariseis ꝛ seniorib populi. Venit em̄ ꝓditor ille cū fa/ culis ꝛ laternis ne ih̄s latere posset. Cū armis ne q̄s ei re sisteret. Accepit milites a pi lato p̄side. ne q̄s ei resisteret ꝓpter metū publice potesta/ tis. Assumpsit ministros iu deoꝝ. ne zelo legi ipm aliq̄s defenderet. Venit nocte. vt sine strepitu caperet. Jesus aūt sciens omnia q̄ ventura erāt sup eum ꝓcessit et dixit ad eos. Quem queritis. In medio eoꝝ existens oculos eoꝝ acrisi excecauit. Acrisis (starblint) est oculorū aper/ tio. Isto etiam morbo an/ gelus percussit Sodomi/ tas ꝙ ostium domus ipsi/ us Loth videre nō possent

vt ostenderet q volūtarie se offerret passiōi. Rñderūt ei. Ihm nazarenū. Signū est q eū nō cognouerūt. Dixit eis ihs Ego sum. O summa charitas. O bone ihu quid facies amicis q te in verita/te et corde bono querūt. qñ inimici te ad morte q̄rētibꝰ sponte teipsum presentas. Stabat aūt iudas qui tra/didit eum cum eis. Dic fm Augustinū. nominat iudas vt si mirū nō esset eū ab aliis nō cognosci. mirū tñ appare q iudas familiaris suꝰ eum nō cognouit. Et dicit Crys. sup Math. colligit q qdā radii ignei pcedebāt ex ocul' z facie eius. quēadmodū in iudicio extremo se vult ostē/dere dānandis. Et q̄ horri/biliter sonabit illa vox. Ite maledicti in ignem eternū zc. ita ista in auribꝰ iudeorū. Idcirco ad illā vocē territi abierūt retrorsum. z cecide/runt in terrā. O quid faciet iudicaturꝰ q sic fecit iudicā/dus. O vos iudei dementissi mi qd prodest vobis aduer sus ihm gladioꝝ et fustium armorūq multitudo. quivt mortui iacet pstrati vno mi tissimo vbo. Nonne videtis

xpm solū potentiorem vob omībꝰ esse. z si vellet omnes vos interficere posset. vt pri us totum mundū diluuio pemit. Sodomam igne et sulphure. Datan et abyron terra deglutiuit. Exercitū Sennacherib. vicz centum octoginta qnq milia homi/nū mortificauit. Oīa hec et similia fecit. z si vellet pos/set se defendere. Oratiosum deniq fuit q nō descēderūt in infernū viuentes. Hec p stratio figurata erat in sam/sone q mandibula asini pro strauerat milites fortes. Iu dicum. xv. Cū igitur iesus ostendit suā potentiā dedit eis resurgendi licentiā. Ite/rū ꝫ interrogauit eos. Quē queritis. Illi autem respon derūt. Ihm nazarenū. Re/spondit iesus. Dixi vobis. Ego sum. Si ergo me que/ritis. sinite hos abire. vt im pleret sermo quē dixit. quia quos dedisti mihi nō pdidi ex eis quēq Augꝰ. His ver bis habuerūt licentiā capiē di eum. atq eius noticiam. Noluit autē discipulos ca/pi. quia solus p mundi redē ptione pati voluit. Tūc Iu das appropinquabat iesu vt

osclaret eū. Et ihs dixit illi Amice ad qd venisti. qi diceret. Amici signū ē osculū dare. sz idō tu n̄ venisti. Tn̄ amice q̄uis ɔ me enormit' egisti tn̄ reuerte ꝛ ego suscipiā te. Qd ihs s'm oēs doctores fecissz. imo ḡui' eū offendit desperādo q̄z tradēdo. Adhuc eīn conabat' ihs iudā reuocare dicēs Amice. at ille ꝓfestim accedens ad ihm dixit. Aue rabbi. Et osculat' ē eū Ihs āt dixit s'm Lucā xxij. Iuda osculo filiū hoīs tradis. Bern̄. Benignitas tua dn̄e erat. vt oīa ei exhiberes qb' cordis ei' maliciā euelleres. Primo sig' visibili in ꝓstratōe cohorts. Scd̄o dulci s'mōe dicēdo. Amice. Tercio occulta correctōe dicēdo Iuda osculo filiū hoīs tradis. i. sig' amicicie inimicicias facis. Bern̄. O cor duri' oīm i lapide adamantū iuda maledicte. qūo ausus fuisti ore polluto. labia melliflua dulcissimi mgr̄i tui tangere O cor mellifluū bone ihu q̄ osculū tuo traditori n̄ negasti ꝛ amicū eū appellasti. q̄ sp̄e eū dilexisti. sz odio habitus es ab eo. Hui' osculi figura p̄cessit in Ioab. q̄ dolose dixit ad Amasā. Salue mi fr. Et tenēs manu dextra mentū q̄i osculās interfecit eum ij. Reg. xx. Dato igit' osculo. mistri iudeoꝝ nō statim manus misert in xp̄m. Nā erat adhuc i cordib' eorū timor. q: ꝓstrati velut mortui ante eū iacuert. ꝛ in signū q̄ ipm cape nō poterāt nisi ab eo ꝑmissi. Vn̄ dixit eis ihs. Tāq̄z ad latronē existis cum gladijs ꝛ fustib' ɔp̄hēdere me. Quotidie apud vos eram ī tēplo docēs ꝛ non me tenuistis. nec extēdistis man' i me. Sz h̄ est hora vr̄a ꝛ ptās tenebraꝝ. Videtes āt hi q̄ cū xp̄o erāt qd futuꝝ erat dixerunt. Dn̄e si ꝑcutim' in gladio. Et ecce vn' ex his q̄ erāt cū ihu Symon petr' habēs gladiū. i. magnū cultellum. quem ɔsueuit h̄re in mensa. Tracta. Eduxit eū. memor xp̄i v'boꝝ. q̄ nō h̄z gladiū vēdat tunicā suā ꝛ emat gladium. putans q̄ de h̄ facto dixisset. q̄ defendere se deberet. nō expectās r̄nsum ihu. sz ꝑcussit seruū p̄ncipis atq̄ pōtificis sacerdotū. q: ille ꝓpius pre ceteris xp̄m accessit. et abscidit auriculā ei' dextrā. volēs eū magis lesisse si non

Caput declinasset. mirū q nō repcussesset petrū. Sz vt⁹ illa q̄ eos ad terrā pstrauit. Petrū defendit. Erat āt seruo nomē Malch⁹. Rn̄dēs aūt ihs ait discipulis suis. Sinite vsq̧ huc. Et ait Petro. Converte gladiū tuum ī locum suū. z mitte in vaginaz Quasi di. Utiq̧ oraui iam ī orto. sed manēte decreto paterno vt biberē calicē passionis. Igit enim quē dedit michi pater. nō vis vt bibā illū. Quasi di. Nō vis tu creatura q̄d vult creator tu⁹. Unde nō est loc⁹ resistētie. ideo noli vti illa defensiōe. qz oēs q̄ acceperint gladiū .s. temere. indebite. z ꝓpria auctoritate Hoc dixit ꝓpter iudeos. quē admodū iudei q̄ iniuste et ꝯ oēz iusticiā gladios acceperūt. ideo ipi z eis ꝯsiles gladio ꝑibūt. s. eterne dānatōis Et etiā ſm Hila. gladi⁹ ille v̄satilis quē angel⁹ posuerat añ paradisuz suā acuitatem ꝑdidit z hebetat⁹ est. z ꝑtātē cohibendi introitū paradisi celestis amisit. Zelo āt legē ad defensionē bonoꝝ et cohibitōnem maloꝝ gladium accipe licz. xxiij. q. ij. z. iij. z. iiij ꝑ totum. An putas quia nō possum rogare p̄rem meum z exhibebit michi modo pl⁹ q̄z. xij. legiones angelorum. Ideo nō indigeo auxilio tuo ad resistenduz. Et continet vna legio. sex milia. sexcentū. sexagintasex. et sunt sil'. lxxij. milia angeloꝝ. Per istū numerū exp̄mitur totū genus humanū. q̄d in. lxxij. linguas est diuisum. Et. iiij. Reg. xix. et. ij. Paral'. xxxij. c. legitur q̧ vnus angelus ꝑcussit de castris Sennacherib regis assirioꝝ. clxxxv. milia hominū Si igit vnus angel⁹ tantū potuit. q̄ntum possent tot legiones angeloꝝ. Quō ḡ implebunt scp̄ture. qz sic oportuit fieri. Et cū ihs tetigisset auriculā eius. s. Malchi. sanauit eū dicens. Benefacite his q̄ oderūt vos zc̄. ondēs et faciēs quod docuit. Hoc autē miraculū facere voluit ſm Theoph. vt discipuli videntes nō dubitarent. licet capt⁹ aut ab ipis statim vinculandus ipm verū esse deū et posse euadere et non capi si vellet. Tūc cohors q̄ ſm catholicon duplex est. Maior qui cōtinet quingentos Et minor qui continet. ccc. Sz tribun⁹ dicit qui mille

militib9 pest. At ministri inde orū accesserūt 7 man9 iniece/ rūt in ihm. Et cōphenden tes atq3 tenentes ligauerūt eum ita dure ḟm Ans. q3 de omib9 vnguib9 suis sanguis egrediebat post tergum ma n9 benedictas ligātes. Om̄ vt dicit Victor. mos erat iu deor. vt quē morte dignū iudicarēt vinctū iudici pre/ sentarent Bern. Ecce domi ne quale salariū tibi reddūt q3 eorū leprosos mundasti. cecos illuminasti. paraliticos curasti. 7 mgr 7 doctor fuisti Prostrauerūt eum in terra7 diuersimode sicut ipi ab eo prostrati fuerant. 7 eum per capillos barbe exercēt. dor/ sum et totum corp9 pugnis percutiebant exercētes omnē bestialitatem crudelitatis sue in eum. Quo viso discipuli omnes relicto eo fugerunt.

Attende hic deuota aīa qualiter piue pastor ille a su is ouib9 quas ex omnibus quos capiebat mundus ele git. derelictus est. Quos cor poris et sanguinis sui sacra mento ante pauerat. quos pfectionis viam verbo 7 ex/ emplo docuerat. quos lumi na ecclesie. pncipes et indu/ ces mūdi cōstituerat. sic di/ spersi sunt regē suū derelin/ quētes. Vñ verificat ī ipis illud Threnor. j. Facti sūt pncipes eius sicut arietes non inuenientes pascua 7 abierūt absq3 fortitudine ante faciē subsequentis. Et Johānes cito oblitus q3 recubuit sup̄ pectus eius. et de fonte sa/ pientie potauit. Vnde ihus de omnibus simul conquerit. Omnes amici mei elonga/ uerūt se. et fratres mei reces serunt a me. Job. xix. Hanc fugā aplor. repsentat eccl̄ia in denudatiōe altariū. Xp̄s eni est altare. apl'i ornamēta Item in extinctōne luminū i matutinis tenebrosis. S3 in Maria sola cādela fidei remanebat Videntes iudei q3 apostoli sic recederent ce/ perunt Johannē. S3 quia erat multum agilis cepit fu gam in camisia. Et hoc dic Marcus euangelista. Ado lescens autem quidam seq' batur eū amictus syndone sup nudo et tenuerūt eū sed profugit nudus ab eis. qui statim resumpto syndone. i. veste linea. se turbis iesum ducentibus immiscuit. Hui9 figura est scz fuge apostolor

iiij. Re. xxv. Capto sedechia oēs bellatores fugerūt. nō p cōmunē portā. s; inter ꝑmum somnū ⁊ mediam noctē ⁊c. Itē vinculatio figurata est Iudic. xvj. i sampsone a dalida tradito philisteis ad occidendū. Dalida interptat fistula ⁊ significat synagogā iudeoꝝ.

Capto sic

c miserabilit ihū du xerūt eū de orto p vallē Josaphat p portā auream in ciuitatē hierl'm. vbi erat platea sacerdotū pontificū ⁊ scribaꝝ. Et ſm Johānē adduxerunt eū ad Annā ꝑmū. Causa subdit. q̄a erat socer Cayphe pontificis illi' anni. q̄ ꝯsiliū dederat iudeis. q2 expedit vnū hoiē; p mori ꝑ p'lo Itē q2 dom' Anne i via erat. ⁊ q2 erāt affines sāguie vt sic eū honorarēt. ⁊ pontifex pcedenti anno fuit. et vt ihs corā pluribȝ iudicibȝ cōdēnaret. Petr' aūt sequebat a lōge vsq; in atriū pncipis sacerdotū. vi; Anne. Pontifex aūt Annas interrogauit ihm de discipulis eius. et de doctrina eius. De discipulis ihs nō rñdit. Nam nihil boni d eis ꝑ tūc rñdere potuit. q2 vn' eoꝝ eum tradiderat. omēs fugerunt. (vnd warent truloß) in eo. Ideo tacuit. docens et nos q̄n nō habem' bonū dicere d ꝑximis. tūc oīno taceam' de eoꝝ malis. etiam si scim'. Item cum quasi oēs noscerent eos esse piscatores ⁊ de illa patria oriundos. idō nō putabat illam questionē responsione dignā. Ad aliā vero. s; d doctrina rñdit ihs. Ego palam locut' sum mūdo. doctrinā s; sanā modo et loco. auctoritate. et testimonio legis roboraui et declaraui. Ego semp docui in synagoga et in templo. et nō in angulis et latibulis. quo oīes iudei. s; pasce. penthecostes. ⁊ zenophagie conueniunt. Et in occulto locut' sum nichil. licet aliq̄n discipulis seorsum loqueret. vt i mōte thabor. vbi eos instruxit de beatitudinibȝ. Et samaritane circa fontē. noluit tū illa occultari. sed sp magis publicari. Matth. x. Quod in aure audistis p̄dicate sup tecta. Quid me interrogas. vt sim testis ꝓꝑij facti. cū tui mihi alias dixerunt. Tu de

teipso ꝓhibes testimonium
ꝛc. sic etiam nūc tu diceres.
nec tñ te inde emēdares In
terroga ꝗ eos q̇ me audierūt
Sciebat ihm infallibilē ve
ritatē dixisse. Unde etiā ab
inimicis habet testimoniū
ipa veritas ſm Chryſ. Uñ
pharisei dicebāt. Magister
scimꝰ qꝛ verax es. ꝛc. Mat/
thei. xxij. Ecce hi sciunt q̇d
dixerim ego. Hoc autem cū
dixisset. vnus assistens mi/
nistroꝝ dedit ei alapam di/
cens. Sic respondes ponti
fici. ſm glosā. Iste fuit mal/
chus cui dñs sanauit auri/
culā ꝛ motꝰ fuit magꝫ ꝙ alij
ad ꝑcutiendū ihm ex hoc ꝙ
testimoniū eius interpellas/
set. Quia ip̄e erat vnꝰ ex mi/
nistris qui missi erant a pō/
tificibꝫ vt caperent nuper in
feria secunda. qñ querebant
an censum esset dandū cesa/
ri. Et reuersi dixerūt. Nūꝙ
sic locutus est homo Volēs
igitur h̄ se excusare ꝛ in pre/
sentia pontificis Anne ꝛ se/
nioꝝ reclamare. ꝙ nō essꝫ ꝺ
eis. ꝑcussit eum. quasi male
respōdisset cum dixit. Quid
me interrogas. q. d. Tu de/
beres flectere genua ꝛ hūili/
ter te excusare si posses. aut

veniā petere. Sꝫ quia qua/
si exasperando respōdes pō
tifici. ideo hec alapa est mer/
ces tua. Berñ. O magna in
gratitudo. Ille Malchus
paulo ante sanatus. ꝛ ausus
fuit ꝑcutere dñm crudelius
quo poterat. imo hec alapa
suffecisset ꝓ totius generis
humani redemptione. quia
multum penalis erat Iesu.
Primo quia seruus ꝑcussit
dominum. Secūdo quia ī
partem nobiliorem et tene/
riorem scꝫ in faciem. Et hāc
reseruauit vsqꝫ in mortem.
Tertio quia in publico co/
ram omnibꝫ. Quarto quia
sine causa. vt exinde caperet
beniuolentiā ostendens ꝙ
non esset cū eis q̇ mirabanꝭ
suꝑ doctrina eius. Joh. vij.
Quis ꝑus ꝓtestatus erat ꝛ
a sacerdotibꝫ repħensus. et
ex h̄ habebaꝭ quasi amicus
christi. Unde in ostensionē
sue excusatōis dedit Ihesu
hāc alapaꝫ. O dñe ihū mul/
ta adhuc fiunt ꝯtra te ꝓpter
humanū fauorē. Cui respō/
dit iesus. Si male locutus
sum. testimonium ꝑhibe de
malo. Si autem bene quid
me cedis. Hec christi respō/
sio ſm Augustinum nō pro

teſſit ex impatientia. ſed ſer/
uum dulciter reprehendit.
et ingratitudinem ſuam ad
memoriā ei reuocauit. Sz
vtrum chriſtus ſic eū repre
hendendo fecerit cōtra do/
ctrinam ſuā. ſcʒ ſi quis te p/
cuſſerit in vnā maxillā. pbe
ei ⁊ alteram. Dicendum eſt
ſm Auguſtinum. ꝙ pceptuȝ
illud ⁊ alia plura que Mat/
thei. v. ponuntur nō dantur
abſolute. ſed ſm preparatio
nem animi. ſcʒ ꝙ homo ha/
beat animū paratuȝ ad hoc
faciendum. vbi ⁊ quando vi
derit hoc expedire ad hono
rem dei et eccleſie vtilitatez.
alias non. imo aliquādo ex/
pedit iniuriantib resꝑonde
re ad ipſorum et aliorum in
ſtructionem. et aliquādo fa/
cto ne det occaſio malis ma
le agendi. Et cum dominus
ſm aliquos hec verba pro/
tuliſſet. ſcʒ Quid me cedis.
Omnes iudei furibūda vo/
ce damauerunt. Nunquid
cedi nō vis. niſi ſub teſtimo
nio de malo. audi multa ma
la nō vnū. Tu dixiſti ꝙ ſis
filius dei cum ſis homo paſ
ſibilis ⁊ mortalis. Tu dicis
te eſſe Meſſiam. cum ſis ho
ſtis dei et deſtructor legis.

Nam deus precepit ſabba/
ta ſanctificare. et tu ea pol/
luiſti curando paraliticū ia/
centem triginta octo annis
iuxta pbaticā piſcinā Tu es
hoſtis Moyſi qui precepit
nobis adulteras lapidare.
ſed tu eas abſoluiſti et libe/
raſti. Item malicia vite tue
patēs eſt ex tua ſocietate di
cente Pſalmiſta. Cum per/
uerſo peruerteris. Quis ma/
ior peccator ꝗ̄ pnceps pub
licanoꝝ Zacheus. ⁊c̄. Quis
manifeſtior ꝗ̄ Mattheus.
Quis peruerſior ꝗ̄ Judas
ſcariothis qui te nobis tra/
didit. qui omnes ſunt de tua
ſocietate. Non eſt ergo con
tra te vnum. ſed multa teſti/
monia. Nec ſufficit tibi do/
ctrina Moyſi. ſed vis in/
nouare doctrina tua totum
mundum. et non bene facis
Vnd Chryſoſtomꝰ. O dul/
cis Jeſu. ꝗ̄ patienter ſuſti/
nes opprobria. et ꝗ tam du/
re puniris in ſeruo. Nam ſi/
bi datam alapam patienter
ſuſtinuit. ſed dataȝ Thome
apoſtolo ſuo ſtatim vindica
uit per leonem et canem qui
manū in conuiuium attulit
Sequebat aūt ihm ſymon
petrꝰ. ⁊ alius diſcipulus. ſcʒ

Johānes. Discipul⁹ aūt ille erat not⁹ pontifici eo q꜄ sepi⁹ pisces ad curiā suā portaue rat. ꝛ intrauit in atriū pōti/ fic.s. vbi erat ihus sicangu stiat⁹. Petr⁹ āt stabat foras ad hostiū. Exiuit ḡ ali⁹ disci pul⁹ q̄ erat not⁹ pōtifici ꝛ di/ xit hostiarie. ꝛ introduxit pe trū. Accenso igne igit̄ in me dio atrij. ꝛ circūstantib⁹ illis erat Petrus in medio eorū. Serui āt ꝛ mīstri stabāt ad prunas. q꜄ frig⁹ erat. ꝛ calefa ciebant se. Erat āt ꝛ petrus stans cū eis ꝛ calefaciens se Quē cū vidisset q̄dā ancilla hostiaria. vna ex ancillis sū/ mi sacerdotis sedentē ad lu men ꝛ calefaciētē se ad ignē. ꝛ cū eum fuiss; intuita dixit. Nunq̄d tu ex discipul' hoīs istius es. et cū ihū galileo et nazareno eras. Quasi dice/ ret compassiue ſm Chryſ. Misereor q꜄ istū bonū ho/ minē ita inhumaniter ꝓbis et ꝓberib⁹ tractant. ꝛ ex tuo pauido incessu appar; mihi q꜄ sis ex discipul' ei⁹. At ille negauit cū corā oīb⁹ dicens Mulier nō sum. neq; noui hoīe;. neq; noui quid dicis Chryſ. Quid dicis o petre. Nō es discipul⁹ eius. Nūq̄d

tradidit tibi claues regni ce loꝝ. ꝛc. Quis tibi dixit. Tu es petr⁹. ꝛ sup hanc petram edificabo eccl'a; meā. Nōne tu dixisti. Si oportuerit me commori tibi ꝛc. nec vni⁹ ho stiarie fers interrogatiōem. Non erat miles armat⁹. sed mulier vilis. Nec dicebat. Nunq̄d discipulus es sedu ctoꝝ isti⁹. sed hoīs isti⁹. q̄si cō patiendo. Vn̄ sic mulier pri mū hoīe; instigauit ad pec/ catū. sic primū pncipē eccl'e negare deū mulier compu/ lit. vt ex h petri ifirmitas cla rius appareret. Permisit āt dn̄s Petrū cadere. vt de se nullus ꝓsumeret cū aposto/ loꝝ pncipe; cecidisse videret Et vt nullus desperet cum Petr⁹ post pctm̄ fact⁹ sit ia/ nitor celi. Itē vt sciret com/ pati subditis. mor pastor ec clesie futurus. Itē nimis de seipō ꝓsumpsit. ꝛ alijs se pre tulit dicēs. Si oēs scanda/ lizati fuerint ꝛc. ꝛ ꝓprijs viri bus ꝯstantiā attribuit. Vi/ dens aūt Petrus tot illusio nes. stare int' iudeos timuit Et sic cum vellet exire hosti um vidit eū alia ancilla timi dum. ꝛ cepit dicere circūstā tib⁹ his qui erāt ibi. Dicēs

Petri negatio

illis est.scʒ q̃ erant cum iesu nazareno. Sup hoc verbo dicit Augustinꝰ Q; pma ancilla inuasit Petrum ex compassione. Secũda autem ex tota malicia ⁊ inuidia accusans eum. Iterum autẽ negauit cum iuramẽto. q̃a nõ noui hoiẽ. Et statim gallꝰ cantauit. ꝭm Bedam ⁊ Dieronimũ Petri negatio i domo Anne fuit inchoata. sed in domo Cayphe ꝯsumma tata. Nec curãdũ est. ꝙ euãgeliste videnf diuersimode scribere de istis Petri negationibꝫ. maxime de secunda et tertia. quia de secũda dic̃ Math. ꝙ fuit ad vocem ancille. Lucas. ꝙ ad voceʒ hominis. sed Johannes. ꝙ ad vocem pluriũ. Sed de tertia dicit Johannes. ꝙ erat ad vocem vniꝰ q̃ erat cognatus illius. cuius Petrus abscidit auriculã. Mattheus aũt dicit ꝙ ad vocem illorũ qui astabant. Quia pncipal̃ intentio euãgelistaꝝ erat negationem trinã Petri exprimere. Et in hoc conueniũt omnes. Exprimere autẽ ꝑsonas accusantes Petrum nõ erat pncipalis intẽtio eorum. sed tm̃ ex accidente. cũ ꝓprie loq̃ndo nõ contrariantur in hoc. qꝛ verisimile ẽ ꝙ multi ad verba illa concurrentes circa Petrum et cõsimilia verba proferebãt ipm accusando. Et sic vnus euãgelista vnam ꝑsonã nomiat alius aliam vel plures. Idcirco ibi nõ est falsitas. Unũ post pusillum interuallo facto quasi hore vnius q̃ astabant dicebant Petro. Uere ex illis es. Nam et loquela tua manifestum te facit. nã ⁊ galileus es. dicit ei vnus ex seruis summi pontificꝭ. cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam. Nonne ego te vidi in orto cum illo. Iterum negauit Petrus. ⁊ cepit anathematizare et iurare. quia nescio hominem istum quem dicitis. Et statim iterũ continuo adhuc eo loquente gallus cãtauit. Et pmum galli cantum Petrus non poterat audire p̃ tumultu ⁊ clamoribꝫ. Sed secundũ audiuit. maxie ꝓpt̃ h̃ q̃d sequit̃. Et conuersus dominus respexit Petrum id est. gratia illustrauit. vt sibi veniret ad mẽtẽ quotiẽs dñm negauerat. ⁊ q̃ sibi ꝑdixerit. O dñe respice ⁊ i. nos.

O q̄ꝫ piculosū est interesse cu/
rijs magnatoꝝ. vt pꝫ. qꝛ Pe
trus non recordabat̄ ꝟboꝝ
xp̄i q̄ꝫdiu fuit in curijs ṗnci
pū. Et ſm Cryſ. nō potuit
manere in tenebꝛꝭ diuti⁹. qꝛ
lux diuie miseratōis eum re
spexit. Jō recordat⁹ est petr⁹
ꝟbi dn̄i q̄d dixerat ei. Prius
q̄ꝫ gall⁹ bis cantet ter me ne/
gabis. Et egressus foras fle
uit amare. Et sic dꝛ ī itinera
rio Clemētꝭ q̄rti. Hoc petr⁹
in ꝯsuetudinē duxit. vt a pri
mo galloꝝ cantu vsq̄ꝫ ad ho
ram matutinaꝝ staret ī ora/
tione flens ꝑ xp̄i trina nega
tione. et sudariū in sinu suo
portauit. qꝛ ꝯtinue q̄n h⁹ ne/
gatiōis recordabat̄. intantū
fleuit. vt facies sua adusta la
crimis videbat̄. Hec penitē
tia petri prefigurata fuit. ij.
Reg. xij. in penitētia Dauid
arguēte eū ꝓpha Nathan ꝓ/
pter pctm̄ adulterij Bersa/
bee ⁊ homicidij Vrie. Pro
cui⁹ emēda ꝯposuit psalmū
Miserere mei de⁹. Hiero⁹.
O q̄ꝫ pluries mortaliter pec
cando deū negam⁹. ⁊ tamen
cū Petro minime flem⁹. Re
spice igit̄ nos hodie miseri/
cors de⁹ ꝓpter amarissimam
passionē tuā sicut respexisti

Petrum. vt etiā peccata nr̄a
cognoscam⁹. ⁊ eadē ꝑ veraꝫ
pniam defleam⁹. Vn̄ si dili/
genter aduertim⁹ tunc tria
nocuerūt Petro vt xp̄m ne
garet. vicꝫ turba. ignis. ⁊ an
cilla. Turba terruit. ignis
mōstrauit. ancilla accusauit.
Silr̄ tria reuocauerunt eū
ad pniaꝫ. vicꝫ. cantatio gal/
li. respectio christi. recorda/
tio ꝟbi. Que tria ⁊ nobis ne
cessaria sunt si volumus ad
xp̄m ꝑ veram penitentiā cō/
uerti. Primū ip̄m incitauit.
et ī nobis significat auditū
doctrine. Actuū. ij. His au/
ditis compuncti sunt corde.
Secundū ip̄m illustrauit. ⁊
significat infusionem gratie
Sap. iiij. Gr̄a dei ⁊ misc̄dia
est in sanctos eius. et respe/
ctus sup electos illius. Ter
tiū pniam inchoauit. ⁊ signi
ficat recordatiōem bn̄ficio/
rum. Jsa. lxiij. Miseratio/
num dn̄i recordabor. Hec
inquit oīa predicta facta
sunt nocte. Jdeo matutina/
le officium in nocte dicitur
in ecclesia ad regratianduꝫ
Jesu. Egredimini igit̄ nūc
filie syon et videte mentꝭ ocu
lo exprobratissima q̄ euāge/
liste nobis exposuerūt nihil

occultando. quõ sapia pris tanq̄ stult⁹ cedit alapis. ꝛ cõspuit. tanq̄ latro ligat. Et in signũ gratitudinis ora cum Psal. Respice in me sicut respexisti petrũ. Nã Ambro. dicit. Lacrimas Petri lego qꝛ dñs eum respexit. Unde signa habuit in suis maxill' ꝓpter lacrimas cõtinuas q̄si qua cannalia de oculis suis descẽdentia. ꝛ iuit in locũ vel foueam q̄ dꝛ gallicant⁹. vbi iam est ecclesia edificata in honorem beati Petri. inter montem syon et ciuitatem hierusalem. et ibi latuit plorando et deum deprecando vsq̄ q̄ xp̄s resurrexit ꝛ ei apparuit. ꝛ vt ceterꝫ se iũgeret ꝑcepit. Heu multi ꝯmiserũt infinita pctã mortalia. tamẽ ꝑ his oibꝫ nõ emittũt vnam lacrimã. Petr⁹ solum q̄tuor cõmisit mortalia ex infirmitate humana. multi ex certa malicia infinita. Et misit iesum Annas ligatũ ad Caypham summũ pontificeꝫ. qꝛ non habuit iurisdictionem super eum. regraciatis ministris de honore sibi exhibito. Ibiq̄ conuenerunt omnes sacerdotes. scribe. et seniores. Principes autem sacerdotum. scilꝫ Cayphas et omne consilium querebant contra Jesum falsum testimonium vt eum morti traderent. et nõ inuenerunt. cũ multi falsi testes accessissent et ꝯuenientia testimonia nõ erant. Sũma laus xp̄i est ꝙ etiã minimũ culpabile ꝯtra eum inuenire nõ potuerũt. Nouissime aũt venerũt duo falsi testes. et surgentes ꝺm statutũ legis ferebãt falsum testimoniũ aduersus eũ dicentes. Nos audiuim⁹ eum dicentem. Et h dixit. Possũ destruere templũ dei. ꝛ post triduũ reedificare illud. Et ego dissoluaꝫ templũ h manufactũ. ꝛ post triduũ aliud nõ manufactum edificabo. Unñ bene dicũt euangeliste falsi testes. Quia ꝺm Hieronimũ iudei ꝟba xp̄i turpiter falsificauerũt. Primo ex fraudulẽta mutatõe ꝟborꝫ et addicione. qm̄ xp̄us nũq̄ dixit soluã. sꝫ soluite. more ꝓphetico ꝙ eum essent occisuri sibi mortem inferendo. Itẽ addunt dei et manufactũ. q̄d christus nũq̄ dixit. Scdo ex verborꝫ mutatione. quia christus dixit ꝺm Iohẽꝫ de templo corpis sui. quod nõ

manu hoīs. ſꝫ oꝑatiōe ſpū̄ſ/
ſancti fabricatū erat. Item
xp̄s nō dicit poſſum. nec di/
xit reedifico. ſꝫ reedificabo.
Item ex intentione. q꞉ xp̄s
nū̄q̄ꝫ de tēplo Salomonis
ſꝫ de corꝑe ſuo dixit. ⁊ ſi totū
feciſſet q̄d ꝓponunt. tū̄ ꝑ hec
mortē nō meruiſſet. Vn̄ di/
cere poteſt. Inſurrexerūt in
me teſtes iniq̄. Et non erat
ꝯueniens teſtimoniū eorꝫ
Et exurgens ſummus p̄n/
ceps ſacerdotū. ſ. Cayphas
in mediū interrogauit ihm.
et ait illi. Nō reſpondes q̄c/
q̄ꝫ ad ea q̄ tibi obijciunt ab
his. Jeſus autem tacebat.
et nihil reſpondit. Quia ſ̄m
Bedam Cayphas ex reſpō
ſione eius libēter occaſionē
calūniandi habuiſſet. ſed vt
verificaret illud. ſicut agn⁹
coram tōdente ſe obmutuit
et nō aperuit os ſuum. Iſa.
liij. Tūc p̄nceps ſacerdotꝫ
ex indignatōe ait illi. Adiu/
te ꝑ deū viuū. vt dicas nob
ſi tu es xp̄us filius dei viui
benedicti. Hiero⁹. Adiura/
uit eū ꝑ deū viuū. vt vel ſal/
tem ꝑ reuerentia diuini no/
minis ꝓnūciaret reſpōſum.
nō ex ip̄o veritatē ſcire deſi/
derans ſꝫ calūniā intendēs

Nam ſciebat ex ſcriptura q̄
Meſſias ex ſtirpe regia na/
ſci deberet. Unde ſi Iheſus
regem ſe dixiſſet ſtatim calū
nioſe intuliſſet q̄ ſibi nomē
regis contra honorem ceſa/
ris vſurpaſſet. ⁊ ſic quaſi re⁹
crimine leſe maieſtatis pu/
niri deberet. Sed ꝓpter re/
uerentiā ne diuinū nomen
ſpernere videretur. dixit ihs
Si dixero vobis non cre/
ditis mihi. Si autem et in/
terrogauero. ſcꝫ per ſcriptu
ras nō reſpondebitis mihi
neq̄ꝫ dimittetis. Quaſi dice
ret ſ̄m Chryſ. Quia neq̄ꝫ ꝓ
phetis me ꝓnunciantibus
creditis. neq̄ꝫ trib⁹ regibus
magiſ celo atteſtante ab oriē
te me natum regeꝫ vobis p̄/
dicantib⁹. nec demoniacꝭ me
confitentib⁹. nec ſignis. nec
mortuis reſuſcitatis. immo
nec inſenſatis rebus. vt ma/
ri. quod ſub plantꝭ meis cal
cabile ſe prebuit. Veruntā/
men. id eſt. propter h̄. amo/
do. ſcꝫ poſt triduū mee paſ/
ſionis ⁊ mortis videbitis fi
lium hoīs reſurgentē ſeden/
tem a dextris virtutis dei. ⁊
venientē in nubib⁹ celi. quia
in finali iudicio apparebit in
aere in forma humanitatis

in nubibꝫ celi. et vniuersus
cetus angeloꝝ ⁊ sctoꝝ iudi/
care vos iuste. q̄ mō a vobis
iudicat̄ iniuste. et bonos ac
malos. Hoc ipis idō plane
dixit ⁊ aperte. ne postea dice
rēt se excusando. Si sciuisse
mus eū fuisse filiū dei nō oc
cidissemꝰ eū. Vn̄ interroga/
uimꝰ eū. et noluit dicere nob̄
in iudicio corā oībꝫ. Dixe
rūt autē oēs. Tu ḡes filiꝰ
dei. yronice ⁊ derisorie sen/
tentiam xp̄i repetētes. Qui
ait. Vos dicitꝫ. qꝛ ego sum
Tunc p̄nceps sacerdotum
scidit vestimenta sua et ait.
Blasphemauit. i. honorē dī
sibi vsurpauit. Quid adhuc
desideramꝰ testes. Ecce nūc
audistis blasphemiā. Quid
vobis videtur. Cōsuetudo
erat iudeorū qn̄ aliquid in/
tolerabile seu triste puta cō
tra deū vel legem audiebāt
vestimēta sua scindebant in
signū magne iniurie deo vel
legi facte. Vt igit̄ nūc Cay/
phas plebi ⁊ simplicibꝫ ostē
deret ꝙ ītolerabilē blasphe
miā cōtra deū dixisset vt eo
magis contra eum indigna
rent̄. ideo vestimenta sua la/
cerauit. Sed ſm Bedam
hoc sine spūssancti cōsilio et

ordinatōe singulari non fie
bat. Significabat em̄ licet
ipe Cayphas non intellexit
ꝙ sacerdotiū iudeoꝝ ꝓpter
scelus in xp̄m cōmissum de/
bebat scindi. et ab eis aufer/
ri. O Caypha vbi est rōna/
le pectoris tui. vbi cingulū
continentie. vbi superhume
le virtutum. Proprijs ma/
nibꝫ te spolias mystico illo
pontificali amictu. nesciens
ꝙ hac insania sacerdotali te
p̄uas honore. Oblitus illꝰ
p̄cepti q̄d legeras de sacer/
dotū p̄ncipe. De capite suo
cydarim nō deponet. ⁊ vesti
menta sua non dirūpet. Tu
vero ad manifestandū finē
veteris instituti vestimenta
tua discerpis. Ecclesia vero
que in tunica dn̄i inconsuti
li figurabatur. integra debe
bat vsqꝫ ad finē seculi cōser/
uari. Unde Cayphas hoc
fecit sine suo intellectu. sicut
illa verba etiam dixit. Expe
dit vobis vt vnꝰ moriat̄. ⁊c̄.
Quid vobis videt̄. quia au/
distis blasphemiā. Qui om
nes condēnabant eū dicen/
tes. Reus est mortis. Ipsi
em̄ audiuimus de ore eius.
Tūc viri q̄ tenebāt eū illu/
dētes ei cedebāt. ⁊ velauerūt

faciem eius τ expuerũt Aliĳ autem palmas in faciẽ eius dederunt. et pcutiebant faciem eius dicentes Prophetisa nobis xp̃e. quis est qui te pcussit Et ministri alapis eum cedebant. Et alia multa blasphemãtes dicebant in eum. O ceca iudeoꝝ stulticia mortem venerat tollere. τ dicitis. reus est mortis. O domine Jesu qui innocẽter audisti. reus est mortis. Conserua nos q̃ rei sumꝰ m̃ltorum delictorum. ne rei eterne mortis inueniamur cum veneris iudicare ĩ fine mortis nostre τc̃. Bern̄. Vultũ tuum bone ih̄u in quẽ angeli desiderant pspicere velauerũt. sicut Ans. dic̃ de Malcho q parte camisie immunde laniauit τ ligauit oculos Jesu tãq̃ꝫ furis. qđ tñ nulli fit nisi ꝑus damnet. τ sputis fedissimis put tunc tpis cepas et aleum comedentes post medium noctꝭ fetebãt. benedictam eius faciez maculauerũt. Aliĳ vellẽtes barbam tuam venerabilem per crines sanctissimos traxerũt te. Aliĳ vt maioribus placerent faciem tuam pcusserũt. Et te pcutientes pdere percutientem te postulauerunt dicentes. Si inquiunt es ppheta. dic nobis quis ẽ qui te pcussit τc̃. Istud ludibriũ ſm Augustinũ p totã noctẽ continuauerunt. et vt suis illusionibus magis vacare possent Jesum ad columnam in medio domus ligauerũt quia eis graue fuisset semp eum tenere in manibꝰ. Unde adhuc hodie ostenditur in domo Cayphe locus qui dicitur carcer domini.

Ane aũt m facto cuz factus essꝫ dies surgẽs omnis multitudo et om̃s principes sacerdotum. et seniores populi consilium inierunt aduersũ Jesum. vt eum morti traderent. et vinctum adduxerũt eum pontio Pylato presidi. Nota q hoc nomen Pilatꝰ est compositum a nominibꝰ suoꝝ parentuz. Ab atus q̃d erat nomen patris. et pyla q̃d fuit nomen matris. Põtius est cognomẽ ipsius q̃d recepit a quadaz insula. Nã romani miserant ipsum ad insulam ponticianã. quero/

manis rebellabat quos sub fugauit. et in memoriā et eiꝰ honorem nomē retinuit pociꝰ Pylatus. Presidi. id ē. nomen officij. quia iudex ciuitatis hierusalez. quia iam non habuerunt iudiciū sanguinis. sed ad ipsum solum spectabat ratione romanorum. Si ipsi iudei iurisdictionem habuissent non vsq mane expectassent. Unde apparet quantum sitiebant mortem christi qui summo mane ad iudicium properabant. imo libenter eum occulte sicut plures alios occidissent. sed timuerunt plebē que Jhesum pro magno et sancto propheta habebat. Item celatum non mansisset exquo tam celebris fama de eo erat. et tūc Pylatꝰ omnes bonis eorum spoliasset quia iudiciū sanguinis sibi vsurpassent. Tunc videns Judas qui eum tradidit ꝙ damnatus esset Jesus. id ē. presentatus iudici seculari. q. s. iam euadere non posset eo ꝙ iudei eum accusarēt tā ꝙ blasphemū. quē lex mandauit occidi. penitentia ductus licet infructuosa dixit. Peccaui tradens sanguinē iustum. Sed vnde iam peccatum cognouit et non prius. quia consuetudo est ꝑm Chrysostomuz. diaboli. q̄ in malicia exuperat non sinit videre malum donec perfecerit. Unde sathanas qui eum possidebat iam dereliquit. Ideo nunc cognouit. Responderunt iudei. Quid ad nos. tu videris. Quasi dicerent. Si iustus est vel bonus. aut si bñ fecisti vel male. nihil ad nos. quia non induximus te nec misimus ꝑ te ad tradendū eum nobis. sed sponte venisti. si male fecisti tu lues. Augustinus. Si ad discipulos iuisset et peccatum suum ipsis dixisset. non vtiq sic in desperationem eū misissent. Sȝ ad impetrandum veniam incitassent. Sed quia nō omīa peccata sua mortalia confitebat. nec habentibꝰ auctoritatem cum ablata esset ab eis. Ideo infructuosa erat eius penitentia. vt dictū est. licet restitutōem faceret ꝑm euangelistas. Et proiectis argenteis in templo abiens laqueo se suspēdit. Et rupto laqueo cadens crepuit medius. Et diffusa sunt omīa

viscera eiꝰ. Act. ij. q2 infelix
sia nō erat digna transire ꝑ
os quod Jesum fuit oscu
latū. Et magis offendit Ju
das dominū ẜm Hiero. sup
psal. cviij. desperādo q̄ ipm
tradendo. Et ista morte sin
gulariter interijt. vt fieret so
cius demonū. q̄ in aere tor
q̄ntur. Item vt hoc scelus
Jude celo ⁊ terre ostendere
tur. O duricia iudeoꝝ q̄s nᵉ
p̄cij restitutio. nec ꝓprij ope
ratio suspendij emolliuit. vt
crederent iustū ⁊ innocentē
fore xp̄m. Principes aūt sa
cerdotū acceptis argenteis
dixerūt. Non licz eos mitte
re in corbonan. q2 p̄ciū san
guinis est. Corbona erat ar
cha in qua oblatōnes sacer
dotuz ponebant. Musach
in qua olim oblatiōes regū
ponebant ⁊ p̄ncipum. Gazo
phylaciū ꝓo in q̄ oblationes
alioꝝ populoꝝ ⁊ pauperuz
reponebant. Et q2 p̄ncipes
attenderunt q̄ isti. xxx. argē
tei essent ꝑ traditōꝫ. Hiero.
O vere liquētes culicem ca
melum glutientes. Si ideo
nō mittūt preciū i corbonā.
zc. Cur igit̄ ausi sūt sangui
nem effundere innocentem.
Consilio aūt inito emerunt
agrum figuli in sepulturaꝫ
ꝑegrinoꝝ. quia p̄cium ō san
guine erat. Augꝰ. Diuina p
uidentia factū est vt p̄cium
saluatoris nō pereat s3 pere
grinis requiem ministret.
Propter h̄ vocatus est ager
ille lingua hebraica achelde
mach. h̄ est. ager sanguinis
vsq3 in hodienū diem. Tūc
adimpletū est quod dictum
est per Hieremiā ꝓphetam.
Et acceperūt triginta argē
teos. licet ista auctoritas nō
sit in libro Hieremie quem
nos habemꝰ. Tamen Lyra
dicit se vidisse istam auctori
tatem de verbo ad verbum
in quodaꝫ libro hebraico q̄
dicebatur esse Hieremie ꝓ
phete. Multi em̄ libri ꝓphe
tarum apud nos nō haben
tur. Uel ẜm alios. Jeremiā
non esse de textu. nec etiā in
antiquis esse libris. vt dicit
Hieronimꝰ. sed absolute ꝓ
phetam. et sic intelligere de
bemus Zachariā. q2 Zacha
rie. xj. habetur ista sententia
licet verba aliquantulū sint
mutata. Preciū triginta de
nariorum appreciati. id est.
ipsius christi quem apprecia
uerunt a filijs israel. q2 istud
preciū fuit constitutuꝫ inter

Judam ⁊ sacerdotes q̄ erāt de filiꝭs isrl'. ⁊ dederūt eos in agrꝝ figuli sic ꝯstituit michi dn̄s. Hoc est additū ab euā gelista. i. sic ꝯstitutū eē reue/ lauit mihi dn̄s. ſm Hiero. ⁊ Leonē papā ħ suspendium scʒ iude factū est añ xp̄i cru/ cifixionē. Tn̄ aliq̄ volunt vt Aug⁹. ꝙ post xp̄i resurrecti/ onē sit factum. eo ꝙ sacerdo tes illa die occupati erāt cir ca xp̄i mortē. ⁊ alio die circa pasca. ⁊c̄. Leo papa. Recog/ nouisti te peccasse ⁊ oblitus miscd̄ia dei fuisti. te suspēdi/ sti. ideo magis desperando q̄ȝ tradendo offendisti. Ju/ dei aūt nō introiuerūt ī pre toriū. i. in domū in q̄ iudici/ um sanguis tactabatᷣ ⁊ gen/ tilis. qꝛ tanq̄ȝ excōicatos re/ putabāt. eo ꝙ ydola adora/ rent. Et iudei nō intrabant p̄toriū vt nō ꝯtaminarent. sʒ vt māducarēt pasca. i. azi/ mos panes. quos nō licuit bis septem diebꝫ māducare nisi mūdis. sʒ nō timebāt ef/ fundere sanguinē innocētēʒ ⁊ tn̄ timebāt inq̄nari in do/ mo aliēa. Tracta. De sumē/ tibꝫ eucharistie sacramentū. Exiuit ḡ pilat⁹ foras ad eos honorādo, sciens ꝙ ipsi nō

intrarēt. Et dixit. Quā accu satōēʒ affertis aduersuʒ ho/ minem istum. admirans et indigne ferens ꝙ ꝓpria auc/ toritate hominē ligasset ad/ huc non ꝯuictum coram iu dicio. Uidens vero eū liga/ tum in signum mortis. ⁊ ro/ mani nō damnabāt nisi sci/ rent cām. Jdeo Pilat⁹ mo/ re romanoꝝ causaʒ mortis inquisiuit. quia ab impera/ tore romanoruʒ iudex mis/ sus. ⁊c̄. Respōderūt ⁊ dixerūt. Si nō essʒ ħ malefactor nō tradidissem⁹ eum tibi. quasi dicerēt. Nos examinauim⁹ eum in consilio nostro. et in uenim⁹ dignum morte. qua re nō oportet aliā examinati onē instaurare. Dicit ḡ illis Pilatus. Accipite eum vos et ſm legem vestrā iudicate eum. q̄si dı̄. Si sufficit vr̄a examinatio, sufficiat et vr̄a sententia. yronice ⁊ indigna tus ista ꝓtulit. quia sciuerat ꝙ nemineʒ poterant ꝯdem/ nare. Dixerunt ergo iudei. Nob nō licʒ interficere quē q̄ȝ. quia potestas nobis ab/ lata est per cesarem. vt ſmo Jesu impleretur queʒ dixit. significans qua morte esset moriturus, quia tradendus

esset gẽtib⁹ ad illudendũ .⁊c. Uñ qꝛ iudei viderẽt Pylatũ indignatuz. ceperũt eum in multis accusare dicẽtes Hũc inuenim⁹ subuertentẽ gentẽ nostrã. et ꝓhibentez tributa dari cesari. et dicentẽ se xp̃m regẽ esse Joh. xi. Noluit esse rex neqꝫ effici. ⁊ inde accusat de iactãtia. Primũ articulũ Pylat⁹ qꝛ gentilis nõ curauit cultum iudeoꝝ an subuerteret. Audierat nihilominus ꝙ xp̃s docuerat seruare legẽ ⁊ ꝙ plura miracla fecerat circa eorũ infirmos. Scõm articulũ ex publica fama nouerat esse falsum. qꝛ xp̃s dixit. Reddite que sunt cesaris cesari. ⁊ q̃ sũt dei deo Tertium ṽo articuluz. quia tangebat auctoritatem cesaris. ideo vt plenius h⁹ articuli veritatem inuestigaret. introiuit Pylatus in ꝑtorium et vocauit Jesum. ⁊ interrogauit eum dicẽs. Tu es rex iudeoꝝ. q̃si di. Est ne veruz ꝙ tu asseris te regem iudeorum. cõtra voluntatẽ Augusti. q̃ regnum iudeorum incorporauit romano impio. Et r̃ndit ih̃s. Tu dicis. Et cum in multis accusaret a ꝓncipib⁹ sacerdotũ ⁊ seniorib⁹

populi. dicit illi Pylat⁹. Nõ audis quanta aduersum te dicunt testimonia. Et non respondit ei amplius ad vllum verbũ. ita vt miraretur ꝑses vehementer. Ambrosi⁹ sup Lucam. Accusat dñs et tacet. quia defensione nõ indiget. Sic accusata Susanna tacuit ⁊ vicit. Melior est em̃ causa que non defendit et ꝓbatur. Et Augustin⁹ super Johannem. Itaqꝫ dñs Jesus vbi nõ respondebat sicut ouis silebat. vbi ṽo respondebat sicut pastor docebat Introiuit ẽ iterum in pretorium Pylatus ⁊ vocauit euz. et dixit ei. quia iudex veritatez inquirens multotiens debz interrogare. Jõ inq̃t. Tu es rex iudeoꝝ. Audierat forte de xp̃o ꝙ in sua puericia fama erat quando pater Herodis fecerat occidere pueros propter verba magorum dicentium. Ubi est qui natus est rex iudeoꝝ. si ip̃e esset. et forte ꝓ tũc subterfugisset. Ideo de hoc veritatem scire volens. Tunc respondit ih̃us. A temetip̃o hoc dicis. an alij tibi dixerũt hoc de me. Ostendens his verbis Pylatum nõ s̃m viã

furis procedere. Quasi dice
ret. Si autem hoc a me au/
disti. pande signa rebelliōis
mee. Si autem alij tibi dixe
runt. tūc ordinariam fac in/
quisitionem. Respōdit Py/
latus. Nunquid iude? sum
ego. Quasi diceret. Per me
non concepi. quia non sum
tecum conuersatus. Nam
gentilis sum vt nosti. Sed
tua de qua natus es proge/
nies et pontifices tui tradi/
derunt te mihi qui deberēt
te defendere. vtiq3 grauiter
eos offendisti q ita constan
ter te accusant. Quid fecisti
Respondit Jesus. Regnu3
meum non est de hoc mun/
do. Quasi diceret. Igit non
quero regnum tēporale qd
sit contra cesare3 sicut iudei
me accusant. Nam regnum
meum non est de hoc mun/
do. sed regnare desidero spi
ritualiter in his que nō sūt
de mundo. Unde nō negat
se regem regum. et dominū
dominantium 7c. Si aute3
regnu3 meū de mundo hoc
esset. ministri mei vtiq3 de/
certarent vt nō traderer iu/
deis In hoc cognoscere suf/
ficienter potes q regnu3 me
um non est hinc. Dixit itaq3
Pylatus. Ergo rex es tu.
Acsi diceret. Ex quo conce
dis q habeas regnum non
pertinens ad ditionem ce/
saris. Igitur rex es. declara
mihi. vbi aut quale sit illud
regnum. Respondit Jesus.
Tu dicis quia rex sum ego.
Quasi diceret. et bene dicis.
Noluit negare. quia rex re/
gum. Declarabo igitur tibi
regni mei conditione3 Ego
In hoc natus sum. sc3 natiui
tate temporali. et ad hoc ve/
ni in mundum vt testimo/
nium perhibeam veritati.
Et omnis qui est ex verita/
te audit vocem meā. Ex qui
bus verbis colligitur q ad
regnum christi duo requi/
runtur. videlicet veritas vt
audiatur. et obedientia vt
impleatur. Attendant men
daces et vani an sint de re/
gno dei. an nō. cum sit xp̄s
veritas. videlic3 scripta. que
est sacra scriptura. Increa/
ta que est filius dei. Exēpla/
ris q̄ est vita xp̄i. Et eterna q̄
est deus pater. Et huic veri
tati venit xp̄s testimonium
perhibere. Dixit ei Pylat?.
Quid est veritas. Et qa tan
tus ē amor veritatis vt etiā
ab emulis laudib9 efferatur

Nemo eī veritatē odit. neq̧ in se. neq̧ in suis. Jō pylatꝰ illectꝰ amore v̄itatꝫ inq̄sitōēz fecit dicēs. Quid est veritas Istiꝰ q̄stionis responsionez nō expectauit pylatꝰ ꝓpt plura. Primo qꝛ cōdēnaturus erat veritatem et ampliꝰ peccasset. Scd̄o veritas est res valde sp̄ūalis. vt patuit sup̄. sed Pylatus tēpalis solum. Tertio qꝛ audiuit tumultū iudeoꝝ īsurgere. eo ꝙ sic tardaret mortem xp̄i. ideo exiuit ad sedandū illum. Quarto. quia xp̄us noluit impedire passionē suā. nec vltra differre. Quinto. qꝛ s̄m Augu. In ip̄a ꝓposita questōe venit subito in mentē Pylati consuetudo iudeoꝝ de vno liberando in pasca. in memoriā liberatiōis ab egyptiacoꝛuz seruitute. Jō exiuit iteꝝ ad iudeos ⁊ dixit ad p̄ncipes sacerdotum ⁊ ad turbas Ego nullā m̄ causaz inuenio in h̄ hoīe. Attēde s̄m Cryſ. q̄ꝫ efficaciter allegat ꝓ eo. qꝛ non sciuit nec inuenit cām malicie. At illi inualescebāt dicētes. Cōmouit ꝓp̄lm docēdo ꝑ vniuersam iudeā incipiēs a galilea vsq̧ huc. Hoc dixerūt iudei ad excitandū furorem pylati sic ꝑus interfecerat Judā galileū. ꝓpt cōmotionē factaz. Bern̄. O bone ih̄u ꝓpt q̄d ab oibꝫ nob̄ merito es diligendus qꝛ docuisti ⁊c̄. ꝓpter h̄ nitunt̄ te occidere. Pylatꝰ aūt audiēs galileam interrogauit si hō galileus esset. Et vt cognouit ꝙ de herodis ꝑtāte esſ3. remisit eū ad Herodē q̄ ⁊ ip̄e hierosolymis erat illis diebus ꝓpt diē festū. qꝛ iudeus erat licet ab alienigenis natꝰ. s̄m glosaz. putans ꝙ libenter liberaret hoīem de terra sua. maxime innocentē. Iteꝝ misit Pilatꝰ Jesum ad herodē declinans foꝝ iudiciū iuxta legem romanoꝝ. qꝛ sibi execrabile erat innocentē condemnare. Quā legē imitari debēt iudices ⁊ scabine quādo sciūt aliquē innocentem. licet ꝯuincat̄. nō tn̄ debent ip̄m iudicare. s3 potius iudiciū resignare aut ad aliū euz remittere. licet opinio vulgaris sentiat oppositū. vt est lucidius in glosa. de offi. iudi. sup̄. c. ꝑniciosum. ⁊. c. si sacerdos nāq̧. Herodes aūt viso Jesu gauisus ē valde. Erat em̄ ex multo tēpe cupiēs eū videre. eo ꝙ multa audierat

de illo. ⁊ sperabat signū aliqđ ab eo fieri. non vt deuotus siue studiosus. sed vt curiosus ⁊ temptator. Credebat eñ xp̄m nigromanticū. vel ioculatorem. ideo etiam nō videre meruit aliquod signum. Interrogabat autē illum multis sermonibꝫ. an scȝ esset ille puer in cuius ortu magis noua stella emicuit an ipse cecū a natiuitate illuminasset. an Lazarum suscitasset. an ipse paraliticum xxxviij. annoꝝ curasset iacētem iuxta piscinam. promittens si miraculum in p̄sētia eius faceret ꝙ eum liberarꝫ Cōminabat̃ etiam ꝙ si eum non honoraret in aliquo ꝙ ipsum adiudicaret volūtati malignantiū iudeoꝝ. Jesus nichil r̄ndit Herodi. Stabant autem p̄ncipes et scribe constanter accusantes eū. Sed quare xp̄s non respōdit Herodi sicut Pylato sūt rationes s̄m Albertū. Prima elatio sua et curiositas non merebat̃ Math. vij. Nolite sanctum dare canibꝫ. Secūda est. quia verbum formari non potest sine voce nec p̄ferri. Sed Johannes erat vox domini. quē anno precedenti occiderat. et Jesus verbum domini. ideo v̄buꝫ dei scȝ xp̄m audire non erat dignus. Tertia est loquacitas et vt daret exemplū. accusationes melius tacendo q̄ȝ loquendo vincere. Spreuit autem Jesum Herodes cum exercitu suo. et illusit tā q̄ȝ impotentem. quia nullū signum facere voluit. Tāq̄ȝ inscientem. quia nihil respōdit. Tanq̄ȝ insipientē. quia cōtra suos accusantes se nō defendit. Indutum veste alba tanq̄ȝ fatuum. longa et sine pūctura. vt rediens ad pretorium Pylati calcando supra extremitates vestis illius seipsum offenderet. et aspicienti populo iocum cumularet. Sed nō ociose s̄m Ambrosium. saluator veste illa alba. s. imaculata induitur. quia ipse sine macula totius mundi peccata super se portauit. Et remisit eum ad Pylatum vt ipsum damnaret siue liberaret sicut vellet Et facti sunt amici Herodes et Pylatus. Et nō mirum. quia vnus misit verā pacem et dilectionem. quia ipse ē pax nostra faciēs vtraq̄ȝ vnum. Quia antea inimi

cleraṫ. quia Pylatus multos occiderat q̄ erant de potesta te Herodis absq̧ eius con/ sensu. maxime Judam gali/ leum q̄ dixit se filium dei et ꝓhibuit ꝓfessionem fieri ce/ sari ⁊ censum dari. quē cum sibi offerentibꝫ in monte ga rizim interfecit. Hec Lyra. Hec illusio fuit ꝑfigurata Geñ. ix. in Cham. q̄ videns verenda pr̄is denudata ip̄z derisit. Nam et Jesus nud⁹ apparuit dum potentiā diui nitatis ab Herode ⁊ iudeis abscondit carnis infirmita tem ostendit. ⁊c̄.

Jllat⁹ au p tez principibus sacerdotū ⁊ ma/ gistratibꝫ et ple/ bi dixit h̄ modo. Obtulistis mihi hunc hominem quasi auertentez ꝑplm̄ a cultura dei et reuerentia tēpli ⁊ obe/ dientia cesaris. Quasi dice/ ret. Uos in probatione de/ ficitis. Judicari igitur sine sua confessione non potest. Proinde ego eum coram vo bis interrogans in publico nullā causam inuenio in ho mine isto. in his in quibus eum accusatis. Sed neq̧ Herodes. Nam remisi vos ad eum. et ecce nihil dignū morte actum est illi. Corri/ piam ergo illum ⁊ emenda/ tum dimittam. scilicet flagel latum ꝑus quantum iube/ tis. vt si aliquo modo vos offendit. vltra condignum per flagella puniatur et cor/ ripiatur. Hic incipit Pyla/ tus istis verbis exorbitare contra iuris sententiam. at/ q̧ ab ea declinare. Emenda re se dixit innocentē. O Py late quid dicis Si innocēs est quomodo eum emenda/ bis. nisi deuiando a iusticia Et lex romanorum dicit. q̧ deficientibus accusatoribꝫ i probatione. reus debet ab/ solui ab instantia iudicij. et non emendari. Sed cum Pylatus polliceretur eum emendare nō tamen irroga ta morte exarserat velut ig/ nis in spinis iudeorum sy/ nagoga in maledicta. ⁊ simł vniuersa turba clamauit di cēs. Crucifige crucifige eū. Jlle autem tertio dixit ad eos. Quid enim mali fecit. At illi instabant vocibꝫ ma/ gnis postulantes vt crucifi geretur. Cum autem vidis/

set Pylatus q̄ omnino vel/
lent eum mori. Nam inua/
lescebant voces eorum. Et
cum nequiciam ipsoꝝ com/
pescere nequiret. incidit in
mentem Pylato q̄ per diem
solennem consueuit preses
vnum dimittere populo ex
vinctis quecunq̄ petiissent.
Habebat autem tūc vnum
vinctum insignem qui dice/
batur Barrabas. Qui cum
seditiosis vinctus erat pro/
pter homicidium quod fe/
cerat in seditione in ciuitate
Et cum ascendisset turba ce
pit rohare sicut semper fa/
ciebat. scilicet in pasca. Cō/
gregatis autem illis. Respō
dit Pylatus et dixit illis.
Est consuetudo vobis. vt
vnum dimittam vobis in
pascha. Quem igitur vultis
vobis dimittam. Barrabā
an regem iudeorum. qui di
citur christus. Sciebat eñ
q̄ per inuidiaꝫ tradidissent
eū summi sacerdotes. Pon
tifices autem concitauerūt
turbam: vt magis Barra/
bam dimitteret eis. Excla/
mauit autem simul vniuer
sa turba dicens. Tolle hūc
et dimitte nobis Barrabā.

Pylatus autem iterum re/
spondens ait illis. Quid er
go vultis faciam regi iudeo
rum. At illi iterum clama/
bant. Crucifige eum. O ce/
ca et detestanda iudaice ma
lignitatis peruersitas. Alle
gatur eis per iudicem Chri
sti innocentia dicentē. Nul
lam inuenio in eo causam.
Etsi tanquam innoxium di
mittere nollent. saltem tan/
quam reum festo donarent
Sed quid est aliud dicere.
Non hunc sed Barrabam.
Nisi occidatur christus qui
mortuos ad vitam suscita/
uit. et viuere permittatur q̄
viuos interfecit. Beda. O
iudei. contra vos petistis.
ideo merito vitam salutem
et patriā amisistis. Et quia
latronem preelegistis. ideo
latronibus subiecti estis.
Pylatus autem iterū respō
dēs ait illis. Quid ergo vul
tis faciam regi iudeorum.
At illi iterum clamabant.
Crucifige eum. Tunc er/
go apprehendit Pylat⁹ Je/
sum scilicet qn̄ vidit q̄ nihil
proficiebat q̄ latronem sibi
dimitti preeligebāt. q̄ tam i/
stāter ⁊ fortiter eū accusabāt

Et flagellauit.i.flagellari fe
cit.ꝓpter ꝯsuetudinē iudeoꝝ
Que statuit flagellādū om/
nem ꝯtradicentē legi et sta/
tutis eoꝝ. Et h̄ in memoriā
illius.qꝛ deꝰ flagellauit regē
heliodoꝝ.q̄ voluit deꝑdari
templū/Item vt statuta ro/
manoꝝ seruaret.quia cruci/
figendi ꝑus cū cathenis fer
reis flagellari deberēt.ꝛ qui
se nominare auderet regē iu
deoꝝ occideret.et in maiorē
ꝯfusionē ꝑus cederet cathe
nis ferreis.vt scilꝫ ꝓderet si
quos socios haberet in cri/
mine. Itez vt scriptura quā
xp̄s pluries ꝑdixit.implere
tur. Conspuetur ꝛ flagella/
bitur. Fecit igitur Pylatus
Jesum ligari ad ſt[illegible]az ſm
magistrum in hyſtoria adeo
spissam ꝙ manus manū ad
spacium duarum palmaruꝫ
nō tangeret. sed cum corri/
gijs trahebantur. etiam ita
miserabiliter flagellabatur.
ꝙ a planta pedis vsqꝫ ad ver
ticem nō remanebat illesum
in suo benedicto corpe nisi
solaꝫ lingua.qua ꝑ peccātoribꝫ
ꝛ latrone in cruce oraret.atꝫ
testamentū faceret ꝛc. Et in
dei audientes ꝙ ih̄s flagel/
lari deberet.flagellātibꝫ scilꝫ

q̄ gentiles erāt summā pecu
nie dederūt. Milites igitur
pilati suscipiētes ih̄m.duxe/
runt eum intro in atriū ꝑto/
rij.et vestibꝫ exutis ipsuꝫ ad
columnā in medio pretorij
stantem ligauerūt vt dictuꝫ
est. Hij milites ſm aliquos
erāt sex.ſm aliq̄s erant q̄ttu
or. q̄ꝝ ꝑmi duo ſm Hiero.i
glo.virgas de spinis ꝛ vepri
bus acutissimis habuerunt
confectas.quibꝫ cutem ape/
ruerunt. Illis vero flagella
tis.alij duo flagella habue/
runt.in quoꝝ extremitatibꝫ
erant nodi aculeis acutissi/
mis trāsfixi.carnem sacratis
simam scindentes. Itez alij
duo cū cathenis ferreis ha/
bentibus vncos in summi/
tatibꝫ.qua carnem extraxe/
runt.ita ꝙ in pluribus locis
videbāt nuda ossa. tam cru
deliter flagellantes ꝙ colū/
nam sanguine profluente ex
toto rubeam tinxerunt atqꝫ
carnium suaruꝫ magna fru
sta in flagellis pependerunt
Et tunc ipsum soluerunt et
dorsum ad columnā verten
tes.manꝰ sup caput ligaue/
rūt ꝛ de nouo scm̄ ventreꝫ
ꝑcutere ceperunt.necnon et
scm̄ verticē.nec oculis.nec

faciei iocūdissime pepercerūt
Quoꝝ crudelitatē quidam
pagani circūstantes cōside/
rantes accurrerunt ⁊ funes
rumpētes soluerunt Nec sic
saciati tortores illi tartarei.
crines barbe sanctissime et
capillos capitꝭ lacerauerūt.
⁊ sic impletū ē dictū Isaie.l.
Corpus meū dedi ꝑcutien/
tibꝫ ⁊ genas meas vellētibꝫ.
Berñ. de hac flagellatione
mente pertractans. O mā/
suete paterne benignitatis
archanum consiliū videbas
pati tam immanitꝰ vnigeni/
tum tuū. tibi coequalē tanq̄
latronē ⁊ homicidā flagella
ri. et quō te ꝯtinere potuisti.
quō hanc passionem confu/
sibilem sustinuisti. An ego ti
bi carior q̄ vnigenitꝰ tuus.
quia ei nō pepercisti ꝓpꝰ me.
Eusebius et Chrysost. sup
illo ꝟbo. Disciplina pacꝭ no
stre super eū. Et ista discipli
na fuit triplex. scilꝫ dura. qꝛ
virgis spineis. durior. quia
flagellis nodatis. durissima
qꝛ cathenis ferreis christus
cesus fuit. Nam ſm phicos
in corpore humano sunt. cc.
lxxvi. ossa. et quodlibet os ī
corpore xp̄i recepit triplicez
ictum. Unū de ꝟgis. alium

de flagellis. tertiū de cathe/
nis. Solutꝰ igitꝰ xp̄s ꝓprias
vestes induere voluit. sꝫ nō
ꝑmissus. Nam milites susci
pientes ihm duxerunt eum
scꝫ de colūna et loco flagella
tiōis introduxerūt eū intro
in atrium pretorij. et conuo/
cant totam cohortez. Et in/
duerunt eū veste purpurea
antiqua et aspera in signum
regie maiestatis. Nam pur/
puris reges vti solebāt. Et
plectentes coronam de spi/
nis marinis. qui acutiores
et longiores aculeos habēt
q̄ cōmunes spine. ⁊ arundi/
nibꝫ capiti eius impresserūt
que eum in capite in septua/
gintaduobꝫ locis crudelissi/
me vulnerauit. Nā erat ad
modū pillei ita ꝙ vndiq̄ ca/
put tegeret ⁊ tangeret. ita ꝙ
aculei ossa penetrarent ⁊ to/
tum corpus sanguinē a ca/
pite reciperet fluentem. Isti
iunci ſm Isidoruz ab intra
fuerunt concaui et vacui su/
gentes ad se christi sangui/
nem. Dicit etiam Bernar.
ꝙ christi corona non solum
carnem penetrabat. sed etiā
ossa et testam capitis. deue/
niens vsq̄ ad cerebrū. Nec
aliquis putet hoc īpossibile

q spine fragiles possent per forare durũos capitis. qz q̄d natura phibuit de xp̄i passi/ one. diuia ordinatio z volũ/ tas effecit. Hec est pphetie cõ trariũ. Os nõ cõminuetis. qz os capitis nõ fuit cõminu tũ. lz spinis fuit zc̄. Xp̄o igit̄ sic purpura siue cocceo q̄d idem est vestito. et coronato spinea corona verificatũ est illud Ysaie. Hec est species ei neqꝫ decor. z tanq̄ lepro/ sum reputauimus euz. Dō conqueritur nobis p Psal/ mistam. Ego sum vermis z non homo. opprobrium ho/ minũ z abiectio plebis. Arũ dine ꝯo dedit in dexterã eiꝯ q̄si p sceptro regali. et ve/ niebant et illudebant ei. Et genuflexo coram eo eũ salu/ tare. tãq̄ coram rege deriso rie adorãdo dicentes. Aue rex iudeoꝝ. q̄si dicerent. Re gez te dixisti iudeoꝝ. modo coronatus es z purpura in dutus ad instar regis. Et ex/ puẽtes in eũ dabant ei ala/ pas tanq̄ fatuo dicẽtes. Li benter regnares si posses. Propter q̄d ecclia hodie p ipsis orãdo nõ flectit genua sicut p paganis z aliis infi/ delibꝯ zc̄. Bernh. O bõ ꝯside ra q̄ non decet sub spinato capite mẽbꝝ esse delicatum. Caue ne dñs tibi dicat. Tu hõ portas sertũ de rosis in capite z ego spineã coronaz Tracta. Tu in albis zc̄. z in veste alba illusus. Tu cyro/ thecas. z ego in manibꝯ cla/ uis ꝯfixus. Et tũc exiuit iterꝝ p ylatꝯ foras z dixit. Ut cognoscatis qz nullã cãz i eo inuenio adduco vobꝭ eum fo ras. Exiuit ğ ihs portãs spi neam coronam z purpureũ vestimentũ. Et dixit eis Pi latus. Ecce homo. q̄i diceret Hic est hõ q̄ se regẽ vestruz esse dixit vt asseritis. sufficit ergo vobis p illo zbo q̄ ab/ ominabilis sit sibi illata cõ/ tumelia zc̄. Cum ğ vidissent eum pontifices z mĩstri cla/ mabant dicẽtes. Crucifige crucifige eum. q. d. Hec pẽa nõ sufficit nobis. sed petimꝯ vt crucifigat̃. q̄ geminando clamabant. Desiderabant singulariter crucifixionem z non lapidationem. que fm obiecta et false imposita ei debebatur. Quia fm Cryß. crucifixio tanta erat cõfusio vt nullus amplius de cruci fixo memoria z haberet. nisi in maledictõe. Ideo vt nul/

lus vnq̃ auderet nominare
de cetero.ꝛc. Quod ꝯquerit
nobis. Sicut aqua effusus
sum. Tracta quomodo de
omni liquore odor remane/
at in vase excepta aqua. Vñ
intencio iudeorum erat ſm
Thomam vallis super pre/
dicto verbo. totalis deletio
nominis christi. ido petebat
crucifixionem. Dixit autem
eis Pylatus. Accipite eum
vos et crucifigite. Ego em̃
nõ inuenio causam. Quasi
diceret. Scd̃m mensurã de
licti debet esse plagarũ mo/
dus. sed iam vltra cõdignũ
punitus. Si vos haberetꝫ
auctoritatem. cito eum cru/
cifigeretis. Ideo ironice di
xit. Accipite eum vos. q̃i di.
Absit ꝙ ego innocentẽ cru/
cifigam. Responderũt iudei
Nos habemus legem. ꝛ ſm
legem debet mori. quia filiũ
dei se fecit. Ecce quarto nũc
christum tanq̃ blasphemũ
accusant. O miseri iudei si/
ne blasphemia ſm verã scri
pturam filij vestri adoptiui
dicuntur dij. vt de sanctis ꝛ
iustis dicit Psalmista. Ego
dixi dij estis. ꝛ filij excelsi om
nes. Quanto magis filius
naturalis quẽ pater ab eter
nõ genuit et misit in mun/
dum. Nonne se verum deũ
probauit per miracula que
nemo alius fecit nec facere
potuit nisi solus deꝰ. Cũ
ergo Pylatus audisset hũc
sermonem magꝭ timuit. nõ
legem. quia gentilis. Sed
ne forte ſm Hieronimũ ve
rum esset ꝙ originem diui/
nam haberet. et sic in eo cri/
men enorme commisisset scꝫ
flagellando et alijs vilifica/
tionibus ꝛ illusionibus sub
dendo. et maxime nunc oc/
cidendo per crucifixonem.
Ideo de hoc certius inqui/
rere volens. Ingressus ite/
rum in pretorium cum iesu
Pylatus. et dixit ad Jesum
Unde es tu. Quasi diceret.
De qua generatione es. Di/
uina aut humana Jħs aũt
responsum non dedit ei ſm
Chrysostomũ propter diffi
cultatẽ questionis. quia Py
latus nõ sufficiebat capere.
Isaie. liij. Generationẽ eius
scilicet diuinam. quis enar/
rabit. Et ne peccatum eius
aggrauaretur ne etiam chri
sti passio per hoc impedire/
tur. quia si dixisset se esse fili/
um dei Pilatꝰ nullo mõ con
demnasset eum ad mortem.

Unde .j. ad Corinth. ij. Si cognouissent nūq̄ dn̄m glīe crucifixissent. Dixit ergo pilatus. Mihi nō loqueris. Nescis quia potestatem habeo crucifigendi te. et potestatē habeo dimittere te. His verbis Pilatus condemnauit seipsum. Si in te o Pylate positū. quare eum nō absoluis cū nullā causā inuenis et totiēs causaueras eē innocentē. Si potestatē gloriaris habere. nunquid xp̄s tibi poterit dicere vere. Ex ore tuo te iudico serue nequam. Luce. xix. Respondit Jesus ad reprimendā Pylati iactātiam. Non haberes potestatem aduersus me vllā. nisi tibi datum esset de super a deo permissiue et a cesare. Et in his arguit peccatū Pilati implicite. Quia neq̄ deus cuius potestas superior est. nec Augustus ordinauerat ad puniēdum innoxios. sed potius ad redimendū et defendendū. Jesus tn̄ ostēdit peccatū pilati minus esse q̄ Jude et iudeorum dicens. Propterea q̄ me tradidit tibi. maius pctm̄ habet. Quia Judas motus fuit cupiditate. Judei inuidia et liuore. Pylatus pro timore cesaris et fauore iudeorū. Maius aūt malū est inuidēdo q̄ formidādo peccare. quia timor excusat a tāto sed nō a toto etc. Et exinde. id est. ex hac causa querebat Pilatus dimittere ihm. sicut astutus vidēs q̄ eum notasset de peccato si innocentem occideret querebat oportunitatē dimittere eum sicut et antea fecerat in fori declinatōe. et iuris allegatione. Judei hoc considerantes clamauerūt dicentes. Si hunc dimittis non es amicus cesaris. Et ē verbum cōminatorium. Quasi dicerēt. Si absoluis istum q̄ se regē dicit iudeorum et contradicit cesari. te accusabimus q̄ nō zelas pro honore cesaris. Sciuerāt enim q̄ Pilatus non audebat quicq̄ facere quod derogaret cesari. Igitur pilatus cū audisset hos sermones. adduxit foras Jesum in loco publico qui dicitur licostratos. A licos quod ē lapis. et stratos. id est. pauimentū vario lapide stratū. Hebraice autē golgata. secundum Bedam Locus stratus lapidibus coloratis diuersis coloribus. Golgata. i. sublimis

vbi erat sedes iudicialis po
sit⁹ in loco eminentiori. vbi
ab oibꝫ posset videri. vt iudi
ces sedere solēt. Erat para/
sceue. i. preparatio. i. dies p̄/
ma solēnis in q̄ preparabāt
cibos p sabbato. Itē para/
sceue nō est hebraicū. sed so/
nat tantū grecū preparatio.
Nam sabbatū tantā solēni/
tatē habebat. qꝫ nō licuit in
sabbato preparare cibaria.
sed in precedenti die. s. feria
sexta. ideo ois sexta feria di/
cebatꝫ parasceue. hora q̄i sex/
ta. qꝛ die sexto hō factus. Et
dixit Pylatus iudeis. Ecce
rex vr̄. Quasi di. mirū est ſm
Theo. qꝫ talem formidatis
vsurpare sibi regnū sic abie
ctum. pauperē ꝛ despectum.
laborās itez p xp̄i liberatio
ne. cum regna gubernari so
lent a diuitibꝫ ꝛ fortibus at
potentibꝫ. Illi āt velut fre/
netici ꝛ furibūdi clamabāt.
Tolle tolle. crucifige eū. Et
quia totiens clamauerūt. cru
cifige. Ideo ſm mgr̄m in bi
sto. ter cantatur Agn⁹ dei in
missa. et tres dicuntꝫ collecte
Dicit eis Pylat⁹. Regē vr̄m
crucifigā. qi di. Utiqꝫ ex hoc
vobis verecūdia grauis ge
nerabitꝫ si ego crucifigo eū.
qꝛ rex vester. Rn̄derūt pon/
tifices. a q̄bꝫ tota ptās. Nō
habem⁹ regē nisi cesarē. Ex
q̄ patet qꝫ tū sitiebant mortē
xp̄i degeneres iudei ob cuꝰ
mortem pcurandaꝫ spōte se
subijciūt ꝛ obligauerūt subie
ctioni romanoꝝ. q̄d antece/
dēter nūqꝫ facere voluerūt.
imo sp intentiōis erāt bellā/
di p libertate retinenda. sic
circa p̄ncipiū sermonis hu/
ius dictum erat. q̄n timebāt
romanos venire ꝛc̄. ꝛ iā vo/
lūtarie se tradunt ad man⁹
imperatoris. pro quo dedis
set cesar bene infinitaꝫ pecu
niam. Nec tn̄ p hoc dominiū
huius benedicti regis effu/
gere poterāt. qꝛ dominatur
a mari ꝛc̄. qꝛ regnabit ī etn̄ū
ꝛ vltra. supple sup corp⁹ ꝛ aiaꝫ
O miseri iudei celestē regeꝫ
despicitis. ꝛ terrenū vob eli
gitis. nichilomin⁹ est rex ve/
ster ꝛ dominus vniuerse ter
re. Unde ex post nunqꝫ regē
habuerunt. nec vnqꝫ habe/
bunt in signū maledictiōis.
et pfugi facti ac xp̄ianorum
serui. et omnino xp̄ianis fu/
giendi. vt patet. xxviij. q. i. c.
nullus. et. c. omnes.

Hinc igitur Pylat⁹ considerans se incurrere indignatōz populi ꝛ timēs offensam cesaris adiudicauit fieri petitionē eoꝝ. Sedēte igitur ꝓ tribunali misit ad eum vxor ei⁹ dicens. Nihil tibi ꝛ iusto illi. Multa em̄ passa suȝ hodie ꝓ visum ꝓpt eū. Tūc em̄ diabol⁹ cognouit fructū passionis xp̄i ꝓ gaudiū angelorum. et animaꝝ scōꝝ patrū in limbo. ꝛ ex patientie visione. qꝛ ad om̄ia sibi illata patiens fuit ꝯtra humanū modū. ꝛ eum esse filiū dei ex miraculoꝝ opatione. et ideo timēs dominiū suū amittere et sicut humano generi mortem intulit ꝓ mulierez. ita et nūc ꝓ mulierē xp̄m eripe de manib⁹ iudeorū studuit. sed non ꝓfecit. Sed quare plus diabolus vēit in somno ad mulierem q̄ȝ ad virū. Dicenduȝ. quia citius credūt somniis et fantasiis q̄ȝ viri. Maioris etiam discretionis est vir q̄ȝ mulier. Et maxime h̄. Dicendum ꝙ vir scȝ Pylatus seductus a diabolo. ergo non indiguit ampli⁹ temptare eum nisi per mulierez. Uidens Pylatus ꝙ nichil proficeret sed magis tumultus fieret. accepta aqua lauit manus suas coram populo dicens. Innocēs ego sum a sanguine iusti huius. vos videritis. O fatua lotio. Nam non erat aqua sacramentalis. vt dilueret sordes anime. ꝛc. Uere o Pylate ita innocens es. sicut canis a pulicibus vernali tempore. Et respondit vniuersa turba. Sanguis eius super nos et super filios nr̄os. O q̄ȝ horrendum testamentum fecit hic populus stultus. Manet enim hoc testamentum vsq̄ȝ in hodiernuȝ diem. Nam in signum hui⁹ vindicte quādo masculi nascuntur. scilicet de progenie qui hoc clamauerunt habēt manum dexteram plenam sanguine capiti innixam. Nec hoc incredibile est. cuȝ de progenie illoꝝ q̄ Johannem baptistam occiderunt in sua vigilia ad vesperas insanire incipiant. et vsq̄ȝ ad secundas vesperas vesaniam illam continuent dici sequē

tis. Item sancti vici. ꝛc. Itē sancti Thome canthuarien sis. His verbis audiꝰ Pylatus cogitauit. Si mortez huius nunc impedieris. hanc subiectionem qua scilicet cesarem dominum suum fatebantur reuocabunt. et sic indignationem imperatoris incurres. Quare satisfacere volens populo. ad iudicauit fieri petitiões eorum. Dimisit autem illis Barrabam illum qui propter seditionem et homicidium missus fuit in carcerem quem petebant. Jesum vero flagellatuꝫ tradidit vo/luntati eorum vt crucifigeretur. contra legem iusticie. Quod prohibetur in omni iure. Et Exodi. xxiij. Non sequeris turbam ad faciendum mala. Et hoc fecit ad complacendum cesari. et ob spem remunerationis iudeorum. Sed quia romani sententiam sanguinis ex tabula. aut alia scriptura recitare solebant. verisimile est Pylatū huiusmodi sententiam ſm allegata iudeorum contra Christum iuxta morem romanorum sedēdo protulisse in hec verba. Jesum seducentem populum blasphemantem in deum. dicentem se christum regem esse. cruci affigendum condemno et adiudico. ꝛc. Quemadmodum in legendis sanctorum plurimoꝝ legimꝰ similia facta. O pessime Pylate. modo totaliter erras. modo teipsum eternaliter cōdemnas. Nam dixisti ꝙ totum fuit in potestate tua. dimittere aut crucifigere eum. Sciuisti enī ꝙ iudei per inuidiā tibi eum tradidissent. sciuisti innocentem. Et quare tam crudeliter flagellasti. et iam ad mortem iudicasti. Ve tibi bene incepisti. sed male finis. et ꝑtulisti hominez sibi homicidam. Quid aliud est dicere ꝗ̄ crucifigatur qui suscitat mortuos. dimittatur latro. vt pl'es occidat viuos Nunqd leges romanorum quorū tu minister es. te informant nullū innocentem cōdemnandū. nō in iudicādo plus respicere placituꝫ ꝑsonarū ꝗ̄ iusticie eq̄tatē. Ve tibi pylate infelix. q culmini romano iniuriā facis. ꝛ cesarē notā ponis ꝛ maculā deicidij.

In gl'a tua ꝯfundis p̄siden
tie sedem. subuertis ordinez
iurꝫ. ꝛ qđ honoris et pudorꝫ
est ꝯfundis Ad q̇d leges im
pie tyranne. Ad q̇d iura. ad
q̇d p̄sidentia. ad quid tribu
nal om̄i terre. Si apđ tuto/
res hominū plebeoꝝ et rei/
publice defensores tanta in
nocentia ꝛ vita imacl'ata nō
potest in te ꝯsistere. Sꝫ ꝛ tu
queq̧ peccatrix an̄ia vide et
attende ꝙ innocētissim⁹ ag/
nus. vt a te sentētiā iuste dā
natiōis eriperet iniusto ꝓpt
te elegit iudicio ꝯdēnari Et
qꝛ hodie ablat⁹ est alpha ꝛ o
principium ꝛ finis. ideo his
dieb; eccl'a obmittit initia ꝛ
fines horaꝝ. Data igit̄ s̄nia
mortis. postq̄ȝ illu ferunt ei.
Dic cum practica. Exuerūt
eū purpura. ꝛ induerunt eū
vestimētꝫ suis vt magꝫ esset
agnoscibilis in vestimentis
ꝓpriis vadēs ad mortē ꝛ am
plius ꝯfunderet. Et tunc ꝓ
culdubio x̄p̄s habuit nouā
et maximā passionem. quo/
niā tunica illa purpurea cō/
gelata fuit et fortiter ꝯpacta
in vulnerib; ictuū flagelloꝝ
qđ absq̧ maximis dolorib;
euelli non poterat. maxime
cum̄ tunica illa spoliat⁹ fuit
rupta fuerūt om̄ia vulnera.
et hec crudelior pena erat q̄ȝ
flagellatio. vel etiā coronatō
in se. Qđ imaginari potest.
Si cui lane vl' lini pannus
in vulnere recenti coagulat̄
et violenter inde extrahitur
maior dolor infligit̄. Lepit
em̄ sanguis de nouo ebulli/
re. ꝛ totū corp⁹ roseo cruore
ꝑfundi. Et imponentes sibi
crucē duxerunt eū extra ci/
uitatem. quia scꝫ passio sua
non solum ad iudeos. sꝫ ad
om̄es se extendebat. In hu
ius signū extra ciuitatez pa/
ti voluit. O quanta bona fe
cit Jesus huic ciuitati. pro
quib; omnib; crucem ꝓ ma
iori ignominia posuerūt in
humeris suis ad portandū
Bern̄. O inauditum specta
culum nunq̄ȝ auditū. visum
aut factuz est. vt aliquis fur
aut malefactor ad hoc com̄/
pelleretur. vt suuz ꝓpriū por/
taret patibulum p̄ter salua/
torem. et adimpletum est il/
lud Jsaie. ix. Factus est p̄n/
cipatus sup humerum eius
Hoc p̄figuratū fuit i ysaac.
q̇ dū iret vt imolaret̄ a p̄re.
ligi i dorso ꝓpo portauit Hem

crū.ꝛ qꝛ iudei ipm̄ alapis ac
ꝟberibꝫ et illusionibꝫ .necnō
flagellationibꝫ coronatione
q̄ tm̄ dilacerauerunt.ꝙ cru
cem diu nec remote portare
poterat.qꝛ totaliter exinani/
tus ꝛ exhaustus dr̄ sub cru/
ce cecidisse. Nec mirū ex emis
sione sanguinis omniū ve/
narum.qui defluebat ex pla
gis flagellorū ꝛ spinarū ꝛ ma/
gnitudine crucis.que in lon
gitudīe habebat pedes q̄n/
decim.in latitudine vero de
cem. Ideo exeuntes in eum
q̄ dr̄ caluarie locus.et cū du
cerent eum.et ita repente ꝓ/
cedere non posset.inuenerūt
hominē cyreneum nomine
Symonem venientem de
villa. patrem Alexandri et
rufi. Hunc comprehenderūt
et angariauerunt vt tolleret
crucem eius. et imposuerūt
illi crucem portare post Je/
sum.nō ex misericordia mo/
ti.sed vt citius ad mortē per
ueniret. Nec q̄s estimare de
bet illud esse contra ꝑfectio/
nem xp̄i existentis verꝰ deꝰ
et verus homo. Tradiderat
enī diuinitas xp̄i humanita
tem ex toto infirmitatibus
humanis ad patiendū .no/
lens sibi in aliquo suffraga/
ri.quo ad pene alleuiationē.
et ideo infirmitatis huma/
ne cōditio exposcebat vt ho
mo xp̄s sic tota nocte fatiga
tus et cruoris effusiōe debi
litatus sub tanto pondere
deficeret. Nec mirum cū in
minore labore alias fatiga/
tus puta itineris sederit ꝓ
refocillatione virium supra
fontem. Johannis quarto.
Hic ꝑmo nunciatū fuit
beate Marie virgini.vt vo/
lunt potiores doctores chri
stum filium suum esse con/
demnatum. Cum quāto au
tem cordis dolore et animi
perturbatione hoc nunciū
receperit perpende quelibꝫ
fidelis mater. Nec tamē ali/
quod indecens sue pudici/
cie vel virginitati derogās
commisit. Nec verū est illud
fabulosum quo virgini glo/
riose iniuriari impie videt̄.
virginem cucurrisse ad simi
litudinem insanientis mu/
lieris hincinde.de domo ad
domum.ad quas Christus
ducebatur.ac in signum an/
gustiarū suarū crines euul/
sisse.ac ꝑrimas ꝓspexisse et
manibꝫ deplosis lamētabili

ter plāxisse ꝛ plura alia. quē oīa falsa ꝛ friuola sunt. alias mīte mulieres perfectiores fuissent b'tē virgini.scꝫ Sophia septē filioꝝ mater. ꝛ q̄ꝫ plures alie. Sꝫ cū tres sint modi plangentiū. Quidam nimis dolorē exp̄müt ī ope exteriori sicut Deli. i. Regū iiij. Qui audito captam archaꝫ dñi. ꝛ duos filios mortuos cecidit retrorsum. ꝛ cōfractis ceruicib' expirauit. Quidam nihil molestū patiuntur. tamen ꝓpter quandam honestatem doloreꝫ simulant. bestiali quodaꝫ clamore vt iuuencule de morte virorum deformium ꝛ vetulorum. Sed vterqꝫ se frustra affligit. Primis absqꝫ inordinato motu bene ab omnibus crederetur. Secundis q̄nto magis insanierint tanto minor fides adhibet'. Idcirco tertium modū valde humanū mater virgo ad inuenit. que cum amarū dolorem in corde gestauerit. nichil tamen fedum aut indecens gessit. nequaq̄ꝫ obliuiscēs fidei catholice. et virginalis pudicicie. Fides eīm quā babuit et in ea sola permansit de resurrectione filij sui et dolorem incomparabilem sic temperauit ne indisciplinatum quid committeret. Et Origenes in quodā sermone de passione domini dicit. Omnis beate virginis dolor in christi passione conceptus. sic intra sue anime claustra detinebatur. vt nec minime impatientie aut inordinationis signo exterius se proderet nisi inq̄ntuꝫ lacrimarū effluxu oculi materni impetuosam anxietatem indicabant.

Hunc exitum et hanc processionem lamentabilem Bernardus describit dicens. Cum inquit Christus sic duceretur. factus est concursus populorum post ipsum. sicut quādo fures et maliciosi ducuntur ad mortē. Alij ibant ridentes. alij illudentes. alij lutum super benedictum caput eius proijcientes. ac in faciem. Si ante se resp exit. vidit lutum super se proijcientem. Si supra. vidit pati

bulum humero suo imposi tum.cum valde opprimentē. Si post se.vidit matrē cum multa turba populi ⁊ mulie rū.q̄ sequebant ⁊ plangebāt atq̄ lamentabant eū. Conuersus āt ad illas ih̄s dixit. Filie hierusalez nolite flere sup me. Tum ꝑp̄ spōtaneā moriendi voluntatē.tū ꝑp̄ diuinā ordinatōem.q̄ sic ordinauit me mori.tum ꝑpter mestitis mee vtilitatē. q2 mo riēdo volo mortē destruere. Causam tū passionis iubet deflere.scȝ pctā p̄terita et fu tura.q̄ xp̄m pati ordine iusti cie fecerūt. sup q̄bȝ dolorib̄ȝ affici ad salutē necessariū est Hec Bern̄. Sȝ sup vosipsas flete.⁊ sup filios vr̄os.q2 veniēt dies in quib̄ȝ dicent. Beate steriles ⁊ vētres que nō genuerūt.et vbera q̄ non lactauert. Tūc dicēt mōtib̄ȝ Cadite sup nos.⁊ collib̄ȝ .co operite nos. Et loquebat̄ d̄ obsidiōe romanoꝝ ꝑ Tytū et Uespasianum ꝑncipes. Hierusalez post ascensionē dn̄i anno.xlij. funditus destruentiuȝ.qū tanta strages facta est.vt occisoꝝ sanguis quasi riuulus de om̄ib̄ȝ par tib̄ȝ ciuitat̄ flueret. ⁊ capta fu it ciuitas in die pasce.et oēs potiores iudei occisi.et.xxx. venditi sunt ꝑ vno denario Et tanta fames ꝑ temp9 ob sidionis erat vt matres filios suos comederent.vt dic̄ Josephus qui pro tunc pre sens erat licȝ fugerit latitās in scissuris petrarū quousq̄ persecutio ista cessaret.de qua etiaȝ beatus Thomas in.iij.parte.quest.xlvi.ar.x.

Item xp̄s loquebatur de iudicio finali.quando pre ti more dicent mōtib̄ȝ Cadite sup nos ⁊c̄. Nam subdit cāz Quia si in viridi ligno hec faciunt.id est.in me Dicitur autem Christus lignum vi ride. Quia viridis in radice diuinitatis . In capite humanitatis. In ramis vir tutum In folijs sermonum In fructu bonorum operū In arido .id est.in peccato re qui caret humore gratie fructu iusticie .vigore con stantie. Quid fiet.id est.q̄n ta putatis pena digni sunt. Ducebāt āt ⁊ duo alij neq̄ cū eo vt crucifigerent.vt tur pitudo Christi magis aug mētaretur ex societate mala

Et postq̃z venerũt in locum
q̇ vocaẗ caluarie.qꝛ ossa dã/
natoꝝ ibi iacẽtia a cute ꝛ car
ne erãt calua. Hec oĩa facta
sunt ab hora tertia vsq̃z ad
sextaz. In signũ h⁹ ad grãꝝ
actionẽ eccl'ia statuit dicere
tertiã. Cũ igiẗ venissꝫ vt di/
ctũ est ad montem caluarie.
ſm Matheũ dabãt ei bibe
re mirratũ vinũ cũ felle mix
tũ. Et cũ gustasset noluit bi
bere. Nã linguã cũ q̃ habuit
testamentum cõdere.noluit
mortificare ꝛc. Scribiẗ em̃
in q̇dam libello hebraico.vt
inq̇t Lyra.q̇ dꝛ liber iudicũ
ordinarioꝝ. Nõ qꝛ Salo/
mon Prouerb.xxxj. dixerat
Date sicerã.i.potũ inebriãti
um.merẽtib⁹.ꝛ vinũ his q̇
amaro sunt corde et animo
bibant et obliuiscanẗ egesta/
tis sue. Occasione h⁹ verbi
seniores iudeoꝝ statuerunt
vt ꝯdemnatis ad mortẽ da
reẗ vinũ aromaticũ.vt faci/
lius tolerarẽt mortꝫ passio/
nem. Et matrone deuote in
hierl'm h̃ vinũ ex pietate da
bant. Iudei autẽ nimia cru/
delitate moti.vinũ illud cri/
sto datum et alijs duobus.
ipsi bibebant.et loco ei⁹ ace/
tum cũ felle mixtũ posuerũt
q̇d factum est vt impleretur
dictũ psalmiste. Dederũt in
escam meaz fel.ꝛ in siti mea
potauerũt me aceto. O seua
crudelitas iudeoꝝ.q̃lia po/
cula apponis homini fatiga/
to.in carne iam lasso.de mũ/
do in ꝓximo migraturo. Et
nudauerũt eum vestimẽtis
suis totaliter.quod etiam vi
lissimis personis fieri nõ cõ
sueuit.quin aliquid ad ope/
rimentum sue nuditatis re/
linqueretur. Et tunicaz per
coronam compressam in ca/
pite violenter traxerunt.ex/
quo iterum non modicã su/
stinuit rupturã vulnerũ.ꝛc.
Unde Ambrosius. Auctor
nostre salutis sic nudus po
situs fuit ad crucez sicut nu
dus exiuit d̃ vtero virginis.
Hoc prefiguratũ fuit in Jo
seph.quem fratres sui denu
dauerunt tunicam antequã
mitterent in cisternam. Ge/
neſ.xxxvij. In loco vbi cru/
cifix⁹ fuit ih̃s fuit lapis sug
quem ip̃m sic nudum posue
runt.quousq̃z crux eius pre
pareẗ.vbi sedẽs opprobria
multa passus est in ꝯspuen/
do collaphisando ꝛ blasphe

mãdo. Illi aũt q̃ crucẽ para/
uerũt sine aduertentia. aut
certa ex malicia. foramĩa ni/
mis distantia ab inuicẽ fece
rũt. Et p̄mo latrones dein/
de Jesum crucifixerũt. vnũ
a dextris ⁊ aliũ a sinistris
mediũ aũt ih̄m. Et impleta
est scr̄ptura q̃ dicit. Et cũ ini/
q̃s deputat⁹ est. Ad crucẽ aũt
ih̄s se voluntarie parare vo
luit. Sed impĳssimi illi ne/
quã p̱ brachia ip̄m rapiẽtes
violenter sup̱ trabem crucꝫ
corpus sanctissimũ ꝓiecerũt.
ita q̄ spinea illa corona capi
ti fortius imp̄merẽt. Dexte/
ram igitᷣ manũ accipientes
clauo obtuso ip̄az cruci affi/
xerunt. Et cũ sinistram affi
gere vellent. inuenerunt spa
ciũ inter foramina nimis re
motũ. ⁊ ideo ambab⁹ mani/
bus ac brachĳs funẽ alligã
tes traxerũt hincinde. ⁊ tan
tum s̄ctissima brachia exten
derũt q̃usq̄ man⁹ sinistra lo
cum foraminis attingeret.
vt sic ⁊ ip̄sam conclauarent.
Quo facto venerunt ad pe/
des ꝯfigẽdos. q̃s similitᷣ ad
distantiã vni⁹ palme a fora/
mine repperẽrũt. Vñ funem
infra brachia corpori alligã
tes. tandem p̱ pedes trahen

tes q̃usq̄ foramina attigerẽt
ita volentes singl'os pedes
simul clauis cruci affigere.
s꜡ hoc filius dei noluit. imo
pedem dextruꝫ sup̄ sinistrũ
cancellauit. Hec vero exten/
sio fuit tam violenta vt pel/
lis in ergasculo. ita q̄ oĩa
mẽbra de locis suis natura
libus exirent. Quo facto
milites isti crudelissimi cru/
cem eleuare ceperunt. sed ex
certa malicia ad terrã cade/
re p̱miserũt. Quant⁹ autem
cruciatus et pena Christo ꝟ
fuerit perpẽdat quisq̄. Igi
tur crucem de nouo cũ hor/
ribili clamore leuantes. cuꝫ
maximo impetu ad foramẽ
dimiserunt lapidis quod in
lapide fecerunt. vbi ex vehe
menti crucis descensu om/
nia vulnera eius fuerũt in/
nouata. ⁊ tunc p̄mo sanguis
de manibus et pedib⁹ eius
copiose effluxit. quia antea
effluere non potuit ꝓpᷣ gros
siciem clauorum. Uoluit
autem Jesus sic cum cruce
in aerem eleuari. vt se media
torem inter deum et homi/
nes ostenderet. Hec erectio
crucis s̄m Gregoriuꝫ hora
sexta facta fuit. vt correspon
deret hore preuaricationis

t

Sexta eñ hora.prothopla sti p̄uaricati sunt dei mãda/ tum in paradiso. Hoc prefi guratū fuit in Joseph q̄ in carcere positus inter duos eunuchos qui peccauerunt Pharaoni. Gen̄.xl v. Quo/ rum vnus ad mortem depu tatus .alter restitut⁹ vite. ꝛc. Sic xp̄us in medio duorū latronū. Quoꝝ vnus dam/ natus.alter saluatus est. ꝛc. Milites autem cum cruci/ fixissent eū.acceperunt vesti menta Jesu et diuiserunt.et fecerunt quattuor partes. vnicuiqꝫ militi partem ꝛ tu/ nicam. Erat autem tunica inconsutilis de super cōtex/ ta p totum. Dixerunt autē ad inuicē. Non scindamus ea;.sed sortiamur de illa cu ius sit Ut adimpleretur q̄d dictum est per prophetā di/ centem. Diuiserunt sibi ve/ stimenta mea. et sup vestem meam miserunt sortē. Sed absqꝫ mysterio h̄ factum nō est. Nam significabat ꝙ xp̄i ecclesia indiuisa permanere deberet vsqꝫ in finem seculi. Sed nunq̄d tempe presen/ ti ecclesia satꝫ diuisa est cum tria capita.scꝫ tres papas.s.

Johannē Gregoriū et Cle mentē. Dō vtiqꝫ est ꝯtra vni tatem ecclesie. ꝛ ꝯgruitatem artis grāmatice.cum ille ter minus papa habere debeat tm̄ vnū subiectū.ꝛ ido caret plurali numero f̄m grāma/ ticos.sicut et ille termin⁹ fe/ nix. Dicendum ꝙ vnitas ec clesie non consistit formalit̄ in capite substituto.et fideli bus illi capiti p adhesionē iunctis.sed formaliter consi stit in capite principali.puta deo christo ꝛ suis fidelibus per predestinationē diuinā in fide formata iunct⁹ vl' iun gendis. Et hec vnitas fidei nunq̄ diuidetur aut scinde tur finaliter.licet quandoqꝫ ad tempa periclitet̄ aliquis Et quia f̄m Hieronimum mos erat romanoꝝ causam mortꝭ supra damnatos scri bere vt legētes intelligerent q̄s iuste ad mortē damnati fuissent. Pylatus igitur ti/ tulum posuit sup caput ih̄u in cruce. Erat aūt scriptum hebraice.grece.et latine. Je/ sus nazarenus rex iudeorū. Nam he tres lingue p̄ncipa liores erãt. Et h̄ in ignomi/ niā ꝛ ꝯfusionē iudeoꝝ Nam

fm Bedā volens se Pylat⁹ de iudeis vlcisci. coꝝ malici am p hūc titulū ostendit. dū in regem ꝓpriū insurrexerūt

Hūc ḡ titulū mlti iudeo/ ruz legerūt. ⁊ aliꝫ in linguis suis. quia ideo trib⁹ linguis scꝑsit. vt omnes scirēt ꝙ ma liuoli ⁊ inuidi iudei fuissent vt xp̄m sic suspēdissent ꝓpter tam exilē causam. imo nullā Et q꞉ redundabat eis i scā/ dalum. sicut bn̄ intellexerūt igit̄ pontifices dixerūt Py/ lato. Noli scribere rex iude/ orū. sꝫ q꞉ ipe dixit. Rex sum iudeoꝝ. Si em̄ ita poneret̄ h̄ redundaret in contumeli/ am xp̄i. q̄d ⁊ intendebant. vt cui viuo abstulerāt vitā. etiā nunc mortuo auferrent fa/ mam. Sed quia veritas do mini manet in eternum. ex ordinatione diuina factum est vt titulum corrūpere nō valerent. Respondit igitur Pylatus. Quod scripsi scri/ psi. Quasi di. Ueritas est q̄d scꝑsi. ideo non mutabo. Unde et Hieronymus in omel. Non sufficio ammira ri p̄ magnitudine rei ⁊ nego cij tam insoliti ꝙ nullā aliā causam mortꝭ assignauerūt nisi Rex iudeoꝝ. Demones attestati sunt dicētes. Quid tibi ⁊ nob ihu. scim⁹ q̄a tu es xp̄s rex israel. Pueri hebreo rū clamauerūt. Benedict⁹ q̄ venit in nomīe domini rex israhel. Etiam causam mor tis assignarunt. Rex iudeo/ rum. Titulus vero trium/ phalis fuit in memoriam et laudeꝫ triumphi. habito de aliquo inimico. Et q꞉ chri/ stus in cruce triumphuꝫ so/ lennem de suis inimicis ob tinuit. ideo titulū hunc tri/ umphalē merito sup cruceꝫ habere debuit. Attende igit̄ anima deuota ꝙ xp̄s sic pendens in cruce nō habuit p̄ nimia paupertate vbi ca/ put suū debile et infirmum tam multipliciter vulnera/ tuꝫ reclinaret. vt verificaret̄ illō Lu. ix. Uulpes foueas hn̄t. ⁊ volucres celi nidos. fi lius āt homis nō hꝫ vbi ca/ put suū reclinet. Nam si ca/ put tabule. tunc spine caput profundius intrassent. Si brachijs applicasset iteꝝ spi/ ne de corona vulnerassent ipsa sancta brachia. Nō igit̄ potuit nisi ad terrā. s. ad nos caput declinare. Quasi di.

O vos oēs q̄ trāsit᷒ p viā.at tendite ⁊ videte si ē dolor si/ milis sic dolor meus.q̄si di. Ad vos clamo.qꝛ p vob̄ pa tior. Pretereuntes aūt blas phema bant eum mouentes capita sua dicendo. Uach q̄ destruis templum dei.et in triduo reedificas Salua te ipsum. Si filius dei es de/ scende. Si descendisset ip/ sum denuo artius crucifixis sent.arbitrantes clauos nō fortiter fuisse impressos Si militer et principes sacerdo tum illudentes ad alterutrū cum scribis et senioribus di xerunt. Alios saluos fecit seipsum non potest saluum facere. Si rex israel est de/ scendat nunc de cruce ⁊ cre/ dimus ei. Confidit in deo. liberet eum nunc si vult. Di xit em̄. quia filius dei sum. Sꝫ christus noluit descen dere.quia hoc consiliū erat diaboli. Nam ex eius instin/ ctu dixerunt.descende.quia libēter impedinisset redem/ ptionem generis humani. Secundo.quia mentie/ bantur dicentes. Et credi/ mus ei. Maius em̄ miracu lum erat mortuos resurge/ re d̄ sepulcro. Tertio do/ cebat ꝙ bonū opus inceptū non est dimittendum. Nam perseuerātibus dabitur co/ rona. Et stabat populus ex pectans. Jesus autem dixit Pater ignosce illis.quia ne/ sciūt q̄d faciūt. O verbū om ni pietate suauissimū. Pri⁹ em̄ iustissimi homines non poterant cōsequi misericor/ diam.nūc autem orauit pro pessimis.qui oēs misedam fuissent cōsecuti si penituis/ sent.imo ꝯm glo.sup Lucā Multi circūstantes tam de iudeis q̄z gētib᷒ audiētes h̄ pietatꝭ v̄buꝫ.⁊ etiā multi de simplicib᷒ postea ꝯuersi sūt ꝟtute orōnis christi. Princi pes autē sacerdotū et scribe qui sciebant ipsum esse chri/ stum ex scripturis perman/ serunt in malicia sua.vt He rodes. Pylatus. Caypbas. qui scienter condemnaue/ runt innocentem. Item qui ex inuidia.vt iudei ⁊ Juda s ⁊c̄. Sed Christus pro his orauit qui seducti quasi ze/ lo legis accensi ipsum cruci/ fixerunt.quod ꝓbat finalis clausula adiecta.scꝫ.nesciūt quid faciunt.ex q̄b᷒ m̄lti sūt conuersi.vt patet Actuum iiij. Melius loquit̄ sanguis

Christi q̄ sanguis Abel. qr h petijt vindictam. Christi autē sanguis clamauit mise ricordiā. Et nisi christus fm Bern̄. sic orass; totum gen⁹ humanū non fuisset redem ptum propter indignatōem dei patris contra hominem quia filium suum sic penose tractauerunt. Quam indi/gnatiōem satis ostendit cuz celum obtenebraret. et pe/tras scinderet. imo intantū offensus ꝙ hominem perpe tuo perdidisset. nisi hoc ver bum dixisset filius. Pater ignosce illis. qr nesciunt. ꝛc.

Ad hāc vocē fm Hiero/nimum in epistola ad Rufi/num presbyterum. vno die tria milia. et alia die quinq̧ milia crediderunt. Et ꝙ ad huc ecclesia sustinet iudeos et non occidit eos sicut he/reticos. virtute illius orati/onis est. Nam christus di/xit. Ne occidas eos. nequan do obliuiscātur populi mei Et si non haberem⁹ aliud te stimonium. ipi nobis essent memoriale Christi passiōis et probatio. Nam realiter ita distincti sunt a christia/nis. vt inter mille vnus co/gnosceretur christianus. ꝛc. Conuertentur etiaz adhuc predestinati ad vesperaz. ꝛc. ex oratōne ista. Docuit nos Matthei quinto. Diligite inimicos vestros. Augusti/nus. Talem gratiam vnus/quisq̧ recipiet a deo. qua/lem ipse exhibet primo suo Unde in oratione dicimus Dimitte nobis debita no/stra sicut ꝛ nos dimittimus debitoribus nostris. Dicit glosa. Uidetis fratres i po/testate nostra posita est. Id ipsum autem et latrones q̄ cum eo crucifixi erant im/properabant ꝛ conuiciabā/tur ei. Et singulariter vnus ex his qui pendebant latro nibus blasphemabat eū di/cēs. Si tu es Christus sal uum fac temetipsum ꝛ nos. Primo ambo. sed qui a dex/tris pendebat visis miracu lis ac patientia Christi re/spondens alteri increpauit eum dicens. Neq̧ tu times deum. qui in puncto mortis es. non quo ad causam. sed quo ad penam. et in eadem damnatōne es. Et nos qui dem iuste. nam digna factis recipimus. hic vero nichil

mali gessit. Et dicebat ad ie sum. Domine memento mei dum veneris in regnum tuum. Quasi diceret. Quamuis omnia interiora et exteriora mea dissipauerunt legem tuam. vnde infernum merui. scio tamen q peracta hac miserabili penalitate regnare vis in perpetuum. a quo regno neminem excludis qui tibi seruire desiderat. Ad hoc regnum cum veneris: memento mei.

Notandum q quinq fecit latro vnde veniam meruit. Primo consortem blasphemum increpauit dicens. Nec tu times deum quod vtiq facere debes. eo q iam in puncto es mortis.

Secundo seipsum accusauit dicens. Nam tu et ego digna factis recipim⁹.

Tertio Christum excusauit dicens. Hic homo iustus. nihil mali gessit. Quasi diceret s̄m Ambrosium. Nos occidimus. iste viuificauit. Nos furati sumus. iste iubet propria largiri. immo semetipsum grat; nunc impendit. Quarto veniam postulauit dicens. Domine memento. Quinto magnam fidem habuit. qa regnare credidit quem miserabiliter mori vidit. Hieronimus. Magna gratia in latrone. Nullum membrum liberum a supplicio habuit nisi cor et linguam. totum quod habet offert. O bone latro. vbi vidisti regnu; vbi milites. Augustinus. Quis illum docuit nisi qui iuxta illum pendebat. Alexander autem vult q sanguis fluens de manu dextera dei. tetigit istum latronem exterius in corpore. et sanctificauit eum interius in mente. Item Hugo. q ex vmbra corporis Christi sanctificatus fuit. sicut vmbra beati Petri sanauit infirmos. Pulcrum est inspicere huius latronis conuersionem. Quia eius exemplo conspicim⁹ q̄ q̄ cito quis culpam suam agnoscit plus tribuit q̄ precatur. Et dixit illi Jesus. Hodie mecum eris in paradiso. quasi diceret. Hodie mecum eris vbi ego ero Et hoc est esse in paradiso. nō in terrestri. de quo Adam et Eua proiecti sunt. non ce

lesti. qui est locus sanctorum angelorum. de quo Lucifer cecidit. Quia ante filii dei ascensionem nullus illuc vnquam venit. Sed intelligi debet de visione dei aperta que est omnium deliciarum paradisus. O verbum consolatorium. non dixit. tanto tempore eris vel in limbo vel purgatorio. sed Hodie mecum eris. Remittit culpam et penam Latro petit sui habere memoriam in die iudicii. cum regnum dei consummabitur in electis. sed vberior est gratia quam deprecatio. Nam dominus in remunerando promittit sibi sui consortium. non in die nouissimo. sed in eodem. Sic igitur adimpletur in latrone quod ait dominus in euangelio Matthei vicesimo. Erunt nouissimi primi. et primi nouissimi. nam ipse conuersus nouissime. et tamen prius quam aliquis apostolorum beatificatur. immo prius quam regina mundi. Sed tamen illius latronis exemplo nullus debet penitentiam suam differre vsque ad mortem. quia priuilegium paucorum non constituit legem communem. Ideo ipse solus de omnibus in fine vere penituit. Tracta.

Stabat autem iuxta crucem Jhesu. mater eius. et soror matris eius Maria cleophe et maria magdalene. O mundi domina quid hic stas. quid hic agis. quid hic habes in cruce vtique. Sed quid est ibi inquam. Unde stabat iuxta crucem. Ex quo colligitur itemque passionem et mortem filii vltra metam rationabilem non deplanxerit Et cum merentium aut plangentium potius sit iacere aut sedere. vel quiescere. Ipsa vero stetit et non solum hic. sed Matthei. xii. stetisse legitur cum dicitur. Ecce mater tua et fratres tui foris stant. Unde et conuenienter de matre dei dicitur quod stabat que per peccatum nunquam ceciderat. Item stare dicuntur in acie qui non fugiunt. Sed nonne iuxta hanc significationem de virgine Maria apte dicitur quod stabat. que cunctis viris recedentibus. omnibusque discipulis fugientibus. in gloriam totius feminei generis inter tot pressuras filii constanter cum illo sola remanebat.

Ecce impletū est illud Isaie
lxiij. q̄d filius eius ꝯquerit.
Torcular calcaui sol9.et de
gentibus nō est vir mecum
Quia Matth. Relicto eo
omnes fugerunt. Et non so
lum stetit.quia nō fugit. sed
ideo stetisse dr.qr in tāta cor
dis tristicia nihil indecens.
nihil indisciplinatum egisse
legit. Et quicq̄d ſm Bern.
Christus sustinuit extra in
corpore.hoc mater Maria
intra sustinuit in corde Tūc
impleta est prophetia Sy/
meonis Luce secundo. Et
tuaz ipsius animā pertrāsi/
bit gladius rc. Tūc habuit
dolorez quem habuisset iux
ta illud Psal.xlvij. Ibi do/
lores vt parturientis. Tūc
Maria nonne dicere potu
it. O fili mi dilecte cui ma/
trem relinquis. Quid faciā.
Patrem non habeo. matre
careo.et nunc tevnicuz anie
mee solamē pre oculis me/
is omnino morientez video
Tunc Jesus ex compassio/
ne cum vidisset matrem r di
scipulum stantem quem di/
ligebat. dixit mrī sue. Mu/
lier.ecce filius tuus. Dein/
de dicit discipulo. Ecce ma
ter tua. Et ex illa hora acce/
pit eam discipulus in suam
scilicz custodiam. O maria
quale cambium. vbi datur
seruus pro domino. disci/
pulus pro magistro. famu/
lus pro filio. Sed quomo/
do bone Jesu matrem tam
indulciter alloqueris dicen
do Mulier.ecce filius tuus
Credo inquit Chrysostom9
ne ꝑgo audito materno no/
mine ampliori dolore sau/
ciaretur. Istum quem spe/
cialiter diligo.nepotem me/
um loco meo derelinquo.
Ipse enim virgo est.et ideo
tibi virgini eum recommen
do. A sexta autem hora te/
nebre facte sunt super vni/
uersam terram vsq3 ad ho/
ram nonaz. Iste tenebre nō
fuerunt naturales sed mira
culose ſm Albertum super
Mattheuz.quia facte sunt
circa meridiem quando sol
in maiori ꝟtute sua lucet.et
quia in plenilunio quando
sol stat i opposito lune. Ecli/
psis enim naturaliter non
fit nisi in incensione et inter
positione lune inter solem r
terram. Item quia fuerunt
vniuersales super vniuersaz

terram cum ſol maior ſit lu/
na. Ideo non poteſt radios
ſolares vbiqꝫ impedire. Un
de Dyoniſius magnus phi
loſophus exiſtens in grecia
vidẽs tenebras iſtas fertur
dixiſſe. Aut diuina nafa pa/
titur. aut mundus deſtrue/
tur. Item quia per tres ho/
ras. naturalis vero eclipſis
vltra dimidiam horam du
rare nõ poteſt. quia luna fa/
cit cito et velociter tranſituꝫ
ſuum ſub ſole. Concluditur
igitur ꝙ fuerunt miraculo/
ſe. Non enim poterat creatu
ra ferre iniuriam creatoris.
Unđ ſol retraxit radios ſu/
os. non videre poterat faci/
nora impiorum. Et propter
tenebras ter celebramꝰ ma
tutinas in memoriam. ſcđm
Albertum ſuper Matheũ.
Unde in huius gratitudi/
nem eccleſia inſtituit dicere
ſextam. Et circa horam no
nam clamabat Jeſus voce
magna. Hely hely lamaza/
bathani. Hoc eſt interpreta
tum. Deus meus. deus me
us. vt quid dereliquiſti me
Clamauit voce magna ſꝫm
Bonauenturam propter ni
mium dolorem. maxime ta/

men propter generis huma
ni ingratitudinem. Nam de
toto genere humano nõ fu/
it qui ſue paſſionis fructum
tunc perciperet inter om̃es
viuentes niſi latro pendẽs
in latere dextro. et virgo eiu
lans ſub patibulo crucꝫ xpi.
Unde clamauit. quaſi dice/
ret Cur me quaſi fruſtra tot
paſſionibus expoſuiſti. nun
quid ꝓ ſolo latrone hec pa/
tior Uidebatur enim huma
nitas derelicta a diuinitate.
non per ſolutioneꝫ vnionis.
Alioquin fuiſſet aliquod tẽ
pus quando Chriſtus ad/
huc viuus. homo fuiſſet et
non deus. Quod non eſt ve
rum. immo hereticum. quia
adhuc viuus clamauit ſe de
relictum. non derelinquen
dum. Sed intelligendum
eſt per ſubtractionem defen
ſionis. quia ſenſualitas fuit
totaliter paſſioni expoſita.
Sed procħdolor ab heri
hora completorij a tempore
ſerotino vſqꝫ hodierna die
ad horam nonam continue
in penis et tormentis fuit.
In octaua captꝰ ⁊ immiſeri
cordit ductꝰ. hora ꝑma ſom
ni fuit alapis ceſus. ⁊ oppro

briis vituperat⁹. Hora vero noctis media vsq ad diē con tinue verberat⁹. Sed hora pⁱma diei ad Pylatū ductus Hora tertia ad colūnam li/ gatus .et corona spinea coro natus. Hora sexta crucifix⁹ A sexta hora vsq ad nonā stetit in magno cruciatu et sanguinis effusione. O ho/ mo si queris quomodo sta/ bat. Dico tibi q nō sedebat. nec scabellum sub pedibus habebat. sed stabat in cruce suspensus manibus et pedi bus laceratus. Stabat enī non appodiatus. sed clauis manuum et pedum ne cade ret sustentatus. Et ideo in manibus et pedibus quib totum corpus innitebatur. valde acerbe cruciabatur. Quoniam si dolorem nimi um voluit mitigare sup pe/ des conclauatos se erigebat Et tunc pedes ampli⁹ lace/ rabantur et plage dilatabā tur. et dolor diffusius per to tum corpus augmētabatur Si autem dolori pedū par cere volebat super manus se erigebat. et tunc palme ma/ nuum lacerabantur. et do/ lor ipsarum etiā diffusius

crescebat. et sic tribus horis continuis stetit. Ideo bene dicere potuit se esse dereli/ ctum. quia humanitas tota liter dēlicta erat quo ad pa tiendum absq quacunq al leuiatione. Et ideo Christi passio magis penalis fuit q̄ cuiuscunq sancti. Quia q̄n/ to duriora sustinuerunt tor menta. tanto fortius deus eos interius sua gratia con fortabat. et penas eorum al leuiabat. Unde Laurenti⁹ super cratem ferream posi/ tus dixit. Uidetur michi q super rosas. etc. et carbones michi refrigerium prestant. tibi autem eternum supplici um prestant. Quia ipse do/ min⁹ nouit q accusatus nō negaui eum. interrogatus Christum confessus sum. as satus gratias ago. etc. Unde sanctus Uincentius in ecu leo distentus membris om nibus dissipatus. ait ad Da cianum. Hoc est quod semp optaui. Tūc iratus Dacia/ nus cepit ei omnia genera tormentorum minari. nisi ei assensus preberet. Cui Uin centius. O felicem me. quo michi irasci te graui⁹ putas

eo melius incipis misereri. Insurge ꝙ miser ⁊ toto malignitatis spũ debachare. Ut debis me dei virtute plꝰ posse dũ torqueor ꝙ͂ possis ipse ꝗ torques. Ad hec Dacianus cepit clamare ⁊ carnifices virgis et fustibꝰ verberare. ⁊c̃. Et sic de alijs ꝙ͂ plurimis scetis Jesus vero licet quo ad superiorem partez anime frueretur deitate et haberet sũmum gaudium. sic tamẽ dispensatione diuina factũ est vt hoc gaudiũ nullã carni ⁊ sensualitati subsidiũ seu alleuiationem penarum conferret. Et hoc prefigurauerat oblatio olocausti quod ex toto igne consummabat. illud scilꝫ quod domino in olocaustum offerebatur. sic christus ex toto debebat relinqui. Dereliquit etiam eũ homo quem creauit et nobilitauit multis virtutibus. et propriaꝫ imaginem inspirauit. Dereliquerunt eum turbe quas in deserto pauit. Infirmi quos curauit. Ceci. mortui. et quod omnino flebile est etiã discipuli quos tam dulcissime docuit. Et quia milites fuerunt romani et serui Pylati non intelligentes hebraicum. putantes ꝙ inuocaret Helyam sibi venire in auxilium. Unde dicebant. Ecce Helyam vocat iste. Sinite. id est. parumper expectate. Videamus an veniat Helyas liberans eum. Cum autem ex diutino et continuo suspendio et ex nimio solis ardore et sanguinis effluxu aruisset. vt merito dicere poterat. Aruit tanꝗ͂ testa virtꝰ mea. dixit Sitio. Nec mirũ. quoniam minuti plus sitiunt. sed Jesus nimis grauem ⁊ horribilem habuit minutionem. Unde versus. Septuaginta quinqꝫ quater centũ. milia quinqꝫ. Tot fertur Christus pro nobis vulnera passus. Si quis omĩ die dixerit quidecim Pater noster. anno reuoluto cuilibet vulneri vnum dixit Pater noster. Non igitur mirum si sitiuit. Bernhardus hoc verbum pertractans dicit. O bone Jesu cui clamas te sitire. An ignoras ꝙ aduersarij tui in siti tua nõ recreabũt vino aut sicera. nꝰ aquã de torrente saltez mundam.

Nonne tu potasti populum sitientem in deserto. et nunquid tu aperis celum Quid ergo clamas. sitio. Et respõdet in persona Christi. Sitio peccatorum conversionem. lacrimas penitentie. cõpunctionis passionis et intime deuotionis. Sitio salutem vestram. et omnium animarum redemptionem. Uas ergo positum erat aceto plenum. Et cõtinuo currens vnus ex eis acceptam spongiã impleuit aceto. ysopo circumponentes. et imposuerunt arundini et dabant ori eius. Cum ergo accepisset Jesus acetum dixit. Cõsummatum est. Nam in siti mea potauerunt me aceto. Fuit nouissima prophetia fienda ante mortem eius. vt sic in omnibus sensibus pro nobis pateretur. et presertim in gustu. in quo Adam precipue peccauerat. Tracta. qualiter prius in aliis sensibus passus. maxime in videndo dilectam suam genitricem perturbabatur. Unde dixit. Cõsummatum est. Quasi diceret. Modo omnia sunt impleta. que sm prophetarum oracula fuerunt consummanda. Immo sm Augustinum nihil remanserat quod antequam moreretur fieri oportebat. Et ideo hoc verbo prolato nichil restabat nisi mors. quam in instãti pati voluit pro peccato hominis. Unde tunc homo liberatus fuit eterna morte. Ideo secure dicere potuit. Dirupisti domine vincula mea. et tibi sacrificabo hostiam laudis. etc. Super quo dicit glosa magistri. quod hic versus tante virtutis creditur. quod omnia peccata hominis dimittantur si in fine trina vice dicatur. Idem vult Augustinus in sermone de animabus. Item narrat venerabilis Jordanus in postilla super illo verbo. scilicet. Cõsummatũ est. magne efficacie est. Et signanter valere dicitur in immoderato fluxu sãguinis narium. si cũ eodem sanguine scribatur in fronte patientis cessat. Nec mirũ cũ sit verbum in quo tota passio christi continetur. Quasi dicere vellet ibus. Pater si quid adhuc restat. dic. et paratũ inuenies animũ meũ. Ego enim

ad h pendo h ad soluendũz p hoie quicq̃d ab eo exigere possis. Si g̃ satis tibi videtur fac sicut pmisisti. Dixisti eñ. Si filius vos liberaue rit vere liberi eritis. Ecce p̃cium redemptionis effusio sanguinis mei. Ecce passio mea. non restat nisi mori. ad quod me dispono faciendũ. Et inclinato capite. quoniã compleuit fm magistruz in histo. omnes illos ps. s. a deus deus meus respice. vsq;. In manus tuas. versus scz ꝛc. Cum ergo antea sepius in oratione pernoctauit. et omne tempus vite sue vtilissime expendit. nec momentum minimũ temporis sine fructu vnq; preteriuit. Igitur non est credendum q̃ trib; horis in cruce ociose et sine oratione steterit. Et predicti psalmi dicuntur psalterium christi. Et quicũq; i memoriam passionis eius legerit sine dubio inueniet in fine vite fructum. quando dicet. In manus tuas ꝛc. Et clamãs iterum voce magna dixit. Pater in manus tuas commendo spiritum meuz. Et hec dicens inclinato capite ad matrez dans vltimũ

Aue. tradidit spm̃. erudiẽs nos quando spm̃ nostrum deseremus patri eterni manib; commendem⁹. ne princeps huius mundi. qui licet in Christo nõ habuit quicq̃. tñ fm glo. Thobie stabat sup brachium crucis. in nobis quicq; inueniat. Sed nõ est dubium quin etiã anima christi turpiter fugauerit diabolũ. ꝛ ipm̃ tunc in inferno fortiter religauerit. O si diabolus aiaz xp̃i vnitam diuinitati expectauit vt superbus. licet fm Hieronymum cũ crucifixus esset demones senserunt virtutem christi. et vires suas fractas Quid igitur nos miseri peccatores faciemus in quib; diabolus multa habet. ꝛc. nisi hũiliter quotidie ad minus semel in die dicam⁹ In manus tuas. ꝛc. vsq; ad finẽ vite nostre. et quicunq; hoc fecerit non morietur mala morte. Unde mortuo Christo perturbata sunt omnia elementa. Nam sol obscuratus ꝛ alie res insensibiles. scz velum tẽpli scissum est p medium in duas ptes a sũmo vsq; deorsũ. q̃d vtq; fm Remigiũ ꝛ Ambrosiũ pẽdebat

iucta ſanctaſanctoꝝ. q̄d pre/
cioſuꝫ erat ope plumario cō
textū. que ſciſſura figurabat
reſeratione̅ figuraꝝ ⁊ imple
tione̅ veritatis ꝑ venerandā
chriſti mortem. Et terra mo
ta eſt. quaſi ſuſtinere non va
lens mortem xp̄i. Et petre
ſciſſe ſunt. in ſignuꝫ ꝙ obſti/
nata corda hominū ⁊ dura
ex recordatōe paſſionis cri
ſti molliri et ſcindi debēt ad
penitentiam. Et vere nimis
durus eſſet que̅ non moue/
ret ad penitendum. Tracta
Et monumenta aperta ſūt.
ac ſic aperta ſteterūt vſqꝫ dū
xp̄s reſurrexit. Et tūc corpo
ra multa ſanctoꝝ q̄ dormie/
rant ſurrexerunt. Quia ſcḋm
apoſtolum ad Corinth. xv.
Chriſtus reſurrexit primo
genitus mortuorū. Et ideo
ſignant ꝙ nō ſtatim eodem
die quo Chriſtus obijt ſur/
rexerunt dicit euangeliſta.
Et exeuntes de monumen/
tis poſt reſurrectionem eiꝰ
venerunt in ſanctam ciuita
tem et apparuerunt multis.
ad teſtificandam reſurrecti/
onem Chriſti. De iſtis dicit
Ambroſius et Hieronimꝰ.
ꝙ in eis cōpleta fuit ſecūda

reſurrectio. et cū dn̄o corpo
raliter aſcenderūt. alias veri
teſtes reſurrectiōis Chriſti
non fuiſſent. nec eis gr̄a ſed
iniūria facta fuiſſet ſi iteruꝫ
mori debuiſſent. immo ipſo
die aſcenſionis xp̄i eſt feſtuꝫ
omniū patriarcharū et ſan/
ctoꝝ patrum quos de lim/
bo liberauit. Quare autem
tunc corporaliter viſi nō fue
rūt. ſicut de Chriſto legimꝰ
Dicendū ꝙ ideo factuꝫ fuit
ne tanta ſolennitas celebra
ta in aſcenſione domini per
angeloꝝ et apoſtoloꝝ iubi/
lationem alteri q̄ꝫ xp̄o aſcri/
beretur. Patres igitur ⁊ pa
triarche de hac reſurrectiōe
diuinitꝰ inſpirati cum ſolici
tudine magna cupierūt cir/
ca illud ſpaciuꝫ ſepeliri vbi
Chriſtus debebat crucifigi
A loco autem illo in quo ſe/
pulti ſunt patriarche: vſqꝫ
ad locum vbi Chriſtus cru
cifixus fuit ſunt fere trigin/
ta miliaria gallicana. Cen/
turio autem qui ex aduerſo
ſtabat et qui cum eo erant:
viſo terremotu. et his que
fiebant timuerunt valde di/
centes. Uere filius dei erat
iſte. videntes ꝙ ſic clamans

expirasset. Nam iste clamor miraculosus erat. sicut de primo clamore dictum est. Et omnis turba eorum qui simul ascenderant ad spectaculum. ista videntes que fiebant percutientes pectora sua revertebant. Chrysostomus. Ecce quam cito post mortem Christi sua passio sortita est effectum. et oratio quam fecit dicens. Pater dimitte illis. quia nesciunt quid faciunt. Nam qui prius eius mortem impetrasse meminerunt. post mortem eius timentes amplius deum glorificaverunt. Legitur enim quod tres iudei de crucifixione christi redeuntes. mutuo loquebantur de rei geste modo. Primus dixit quod iniustus processus erat. sic condemnare hominem iustum. addens se multum compassum fuisse. quando vidit eum alapis cedi. et non respondit verbum. nec extendit se ad murmur. Secundus iudeus dixit se maxime doluisse quando aceto potatus faciem suam non avertit. nec iram ostendit. Tertius dixit se maxime doluisse quando vidit eum in cruce extensum et membra aptari foraminibus crucis. Vide ergo christiane si iudei nondum ad fidem conversi christo compatiebant. quantum tu condolere debes. Quantum deus odit peccatum pro quo tollendo totum suum sanguinem fudit. Quantum diligit genus humanum. Quod ut salvaret tam gravia pertulit. Et quantum desiderat penitentiam hominum. Ad quam docendum deus pater filium unigenitum quasi quendam librum scriptum coram oculis totius populi super pulpitum sancte crucis poni permisit hodie. Psal. In libro tuo omnes scribentur. Apocalipsis. xix. Qui non sunt inventi in libro hoc missi sunt in stagnum ignis. etc. Si placet amplius legere in hoc libro potes querere. et invenies in hornis. xxii. O quantus tunc inerat dolor Marie. cum ipsa vidit filium suum cum clamore valido expirare. nemo mens cogitare. nec etiam lingua explicare potest. secundum Bernardum. etc. Erant mulieres multe de longe aspicientes. int

quas erat Maria magdale
ne ⁊ Maria iacobi minoris
⁊ Joseph mater. ⁊ Salome
et mater filiorū zebedei. Et
cum esset in galilea sequebā
tur eum ⁊ ministrabāt ei Et
alie multe que simul cuȝ eo
ascenderant hierosolymam
Stabant autem ⁊ noti eiꝰ
a lōge hec videntes. Judei
autem quoniam parasceue
erat vt nō remanerēt in cru/
ce corpora sabbato ꝑut ha/
bebant preceptum Deutro.
xxi. ne igitur eorum festū in/
honoraretur. in cuius vespe
re eiusdem diei incipiebant
solennitatem. Erat enī ma/
gnus dies illa sabbati. Ro/
gauerūt Pylatuȝ vt frange/
rent eoꝝ crura et tollerētur
vt sic citius morerent. Quo
niam solēnitas ista azimoꝝ
tota erat gaudiosa. quia per
hos septem dies viri et mu/
lieres ducebant choreas ꝑ
circuitum hierusalem cum
cañ. Moysi. scȝ Cantemus
domino. gloriose. ⁊c. In me
moriam ꝙ illo tempore eos
liberauit de seruitute egyp/
tiorum et Pharaonis. exer/
citu eius submerso in mari
rubro. Igit ne tanta solen/
nitas ex aspectu cadaueꝝ fe
daret. qm̄ ꝑpe ciuitatē erant
petierūt eos deponi. Uene
rūt autez milites ⁊ ꝑmi qui
dem fregerūt crura ⁊ alteriꝰ
q̄ crucifixus erat cū eo. Ad
ihm autez cum venissent vt
viderūt eum iam mortuum
non fregerunt eius crura.
Sed vnus militum qui ſm
Isidorum dictus erat Lon
ginus. Hic ſm magistrū hi
sto. videre nō poterat an mor
tuus esset Jesus. quia cali/
gatos habuit oculos. vnde
accepit lanceam suam et in/
fixit eā corpori suo. et sic san
guis et aqua exiuit de vulne
re lateris et hastam decur/
rēs peruenit ad manus mi/
litis ⁊ ex cōtactu visum rece
pit. Qui cōuersus ad fidem
xxxviij. annis monasticā vi/
tam duxit. et post hoc crescē
te christianorum persecutio
ne episcopꝰ et glorioso mar
tirio coronatus est. et sic ce/
lum ascēdit. Hoc miles iste
simplici intentione et ex cō/
passione fecit. vt citius mo/
reretur. et ideo deus eum in
terius et exterius cum erat
cecus illuminauit. Hoc vul
nus ſm Alexandrū nedrā.
nō fuit xp̄o infixū in ea par/
te in qua pingi solet ꝑ ossa. s.

pectoralia. sed inferi⁹ in mollicie carnea. inter ossa pectoralia et femoralia. Et sic sursum ascendit ad cor. Practicis. quia Christus in altum pependit ꝛ miles stans i terra. ꝛc. Preterea quia si circa pectoralia fuissent fracta ossa propter magnitudinē lancee que ostenditur. Sꝫ ſm Johannem. Exiuit continuo sanguis et aqua. et qui vidit testimonium perhibuit. et verum est testimonium eius. Facta sunt hec vt scriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Exodi xij. Et iterum alia scriptura dicit. Uidebunt in quē trāsfixerunt. Quare vero sic depingitur. dicenduꝫ ꝙ pictura est laicorum scptura. ideo vt expressius laicis pateat ꝙ lancea cor Christi penetrauerit. in signum ꝙ ex corde dimissa est nobis culpa ꝑ suam mortem. Hec duo miracula post mortem contigerunt. scilicet sanguis emanatio. et ceci militis illuminatio. Sanguis enim in homine mortuo coagulatꝛ. sed non in Christo. vt ostenderet se habere potestatem in corpus etiā sine anima. Ite tres opiniones erāt de anima ꝙ scꝫ esset in sanguine. in cerebro. et in corde. Et in his tribus locis effectualiꝛ que fierunt. licet Christus hoc vulnus non sensit. quia iam mortuus. Hec omnia facta sūt hora nona. ideo ecclesia pro gratiarum actione cantat nonas.

Hora vespertina.

Post hec cum iam sero factum esset. id est. hora vespertina ecce vir quidam nobilis nomine Joseph ab arimathia ciuitate iudee. qui erat decurio et diues. vir bonus et iustus. eo ꝙ esset discipulus domini. occultus autē propter metum iudeorum. Hic non consenserat consilio et actibus eorum. quia et ipse expectabat regnuꝫ dei. Hic audacter introiuit et accessit Pylatum ꝛ petijt corpus Jesu vt tolleret. Hec om̄ia ponunt euangeliste. ad exprimendum bonitatem ꝛ reue-

rentiā istius Joseph. Celit⁹ enim prouisum est vt essz di ues qꝫ haberet vt in sepultu raz domini expenderet. No bilis decurio. id est. super decem milites. vt ad p̄sidez accedere possz. Justus ⁊ bo nus vt Christi corpus acci pere mereretur. discipulus. non vn⁹ de septuagintaduo bus. sed quia in p̄mitiua ec/ clesia omnes credentes dice bantur discipuli. audacter. quia iudeos non timuit. Et ipsi eum hoc facere non cau sa discipulatus. sed pietatis autumabant. Petijt corpus Jesu. quia licitum non erat sepelire corpora dānatoruz sine licentia presidis. Pyla/ tus autez mirabatur si iam obissz. Sed illa ammiratio s̄m Hieronymum processit ex leuitate et cordis vanita/ te. Nemo miretur cum Py/ lato qꝫ ihs tam subito mor/ tuus fuit adhuc viuentibus latronibus. quia multa cru delia per totam noctem ⁊ di em pertulit. quando latrōes in quiete fuerunt. Et accersi to. id est. vocato Centurio/ ne. interrogauit si iam mor/ tuus esset. Et cum cognouis

set a Centurione. donauit corpus Jesu ioseph. Venit ergo et tulit corpus Jhesu. Venit autem et Nicodem⁹. qui venit ad Jhesum nocte p̄mū ferens mixturam mir re et aloes. quasi libras cen/ tum. Acceperunt ergo cor/ pus Jesu et ligauerūt in lin theis mundis cum aromati bus. Et inuoluit illud Jo/ seph in syndone mūda quā mercatus est. sicut mos est iudeos sepelire. Jstud vngē tum amaritudine sua coer/ cet vermes a cadaueruz cor rosione. et a corruptione et putredine. Ex quo patz s̄m Chrysostomum. qꝫ isti non habuerunt adhuc de Chri/ sto plenam et perfectam fi/ dem non intelligentes illud Psal. Non dabis sc̄tm̄ tuū videre corruptionem. Vnd̄ si corpus christi iacuisset in sepulchro vsqꝫ in diem no/ uissimum non fuisset incine ratum nec putrefactuz. quia erat balsamatum diuinita/ te. Hec depositio s̄m Bedā et Origenem facta est pre/ sente matre Maria que cor pus filij sui de cruce deposi tum suis brachijs. vt pie cre

ditur dulcissimis amplexa/ ta fuit. et sacra vulnera cum inexplicabili planctu mater no affectu deosculata. Jhe/ sus autem ad consolatiõem matris ita glorificatus est q nulla plaga vel livor in suo corpore apparuit. preter q̃n/ q vulnera manuũ ac pedũ atq lateris. q̃ reservavit nõ ex impotẽtia sanandi. sed vt ostenderet apl'is et maxime Thome. Judeis et malis christianis in iudicio extre/ mo. ad interpellandũ in cõ/ spectu patris. ad letificãdũ beatos ex intuitu sue redem ptiõis. Non eñ dedecorant corp⁹ glorificatũ ille cicatri/ ces. q̃ clarius radiãt q̃ sol i firmamento celi. Et q̃a cor/ pus lineis involutum fuit. ideo in eccl'ia mos inoleuit vt in altari nõ sericis aut au ro textis. sed in syndone mũ da ɔsecratur. Jtem lic3 hec aromatizatio Christi facta fuit in honorem et reveren/ tiam et a devotis et cum di ligentibus. Tamen factum in se valde miserabile et la/ mentabile erat. q scilic3 tan te nobilitatis tractabat̃ tan quam cadaver. Licet pro/ pter divinum suppositum ca daver non fuit. et q corona glorie sic iacuit prostrata. In signum huius pro gra/ tiarum actione statuit eccl'a dicere vesperas.

Hora completorij.

Rat aũt e in loco vbi cruci fixus erat Jesus ortus. Et i orto monumentũ novũ. in quo nond3 quisq positus fue/ rat. et erat excisum in petra. Istud monumentũ erat Jo seph. Jn orto dominus fuit captus. Jn orto nunc domi nus Jesus sepelitur. ad in/ nuendum q per virtutẽ sue passionis liberamur ab hoc peccato quod Adam cõmi/ serat in orto deliciaꝝ. Sed divina dispensatione in no uo monumento. in quo nõ/ dum quisquã positus erat. ponitur. ne sua resurrectio alteri qui ibi prius positus fuisset ascriberetur. Sicut enim in Marie virginis vte ro nemo ante illu3 aut post illum cõceptus est. Ita eñ

Augustinum. nemo ante vel post ibidẽ sepultus est. Ibi ergo ꝓpter parasceuē iudeorum. q̄ꝛ iuxta erat monumētum posuerūt corpus Jesu. Nam sexta feria iam declinabat ad occasum. et sabbatū incipiebat. eo ꝙ ſm Hieronimum iudei incipiūt computare dies crastinos a sero precedenti. Unde quia tarde erat non poterant remotius sepelire corpus. timentes preterire sabbatum. Nō quidē despecte. sed sicut mos erat honorabilium corpora iudeorum sepelire. q̄ꝛ iuxta ꝓphetiā Isaie. xj. ⁊ erit sepulcrum eius gloriosum. Unde sanctus Thomas. iij. parte q. v. ar. pmo. Conueniēs fuit Christum sepeliri ad probandam veritatem mortis. Non enim aliquis in sepulcro ponitur nisi iam de veritate mortis constet. igit̄ pylatus anteq̄ concederet christum sepeliri diligenti inquisitione cognouit eū iā mortuum esse. Item datur spes resurgendi. his q̄ in sepulcro sūt p ip̄m. eo ꝙ de sepulcro ip̄e resurrexit. ſm illō Johannis quinto Omnes qui in monumentꝭ sunt audient vocem eius. ⁊ qui audierint viuēt. Hec sepultura figurata est in Jona. sicut ille trib⁹ dieb⁹ fuit in ventre ceti. ⁊c. Et Joseph aduoluit lapidē magnū ad hostiū monumēti ⁊ abijt. Subsecute sūt autem mulieres q̄ cū ip̄o venerant de galilea vidētes monumentū ⁊ aspicientes quēadmodū ⁊ vbi positum erat corpus Jesu. sedentes ꝯtra sepulcrū. Inter quas Maria magdalena ⁊ altera Maria affectu diligenter attendebāt qualiter trāsacto sabbato vngento preparato reuertētes intrare possent ad perungendum iterato corpus Jesu. Ex quo manifeste patet ꝙ in fide dubitabant. quia ip̄m resurrecturū non crediderūt. Ideo beata virgo Maria in qua vera ⁊ certa fides fuit. ad vngendum cum ip̄is nō venit. Propter quod dies sabbati per annī circulum ad sui reuerentiā ab ecclesia specialiter dedicatur. Altera autem die quē ē post parasceuen ꝯuenerunt ꝑncipes sacerdotum et pharisei ad Pylatum dicentes.

Dn̄e recordati sum⁹. Et no tabile est q̄ iudei Pylatum dn̄m suū agnoscentes vti in seruitutem alienigenarū re/dacti etiam adulando vt fa/cilius impetrarent. dixerūt. domie. Seductor ille. Mi rum q̄ eorum inuidia ad/huc non cessauit. Seducto rem tamen fm Hierony/mum. recto eum noīe voca/bant. sed non talem qualem intendebant. Est enim se/ductio mala a veritate in er rorem. hanc Christo impo/nebant. sed false mentieban tur. Alia a falsitate in veri/tatem. a vicijs ad virtutes. Sic christus seductor erat fidelium. Post tres dies re/surgam. Iube ergo custo/diri sepulchrum vsq̄ in diē tertium. ne forte veniāt di/scipuli eius et furentur eum z dicāt plebi. surrexit a mor tuis. Et erit nouissim⁹ error peior priore. Ait illis Pyla/tus. Habete custodiam sic scitis. Illi autem abeuntes munierunt sepulchrum lapi dem cum custodibus Quia nō sufficiebat ipis custodia militum gentilium. sed etiā cum hoc signauerūt lapidez qui erat i hostio monumen ti. cum sigillis suis z anulis In huius sepulture memo riam ecclesia statuit dicere completorium. Cum vero Christus animam in cruce tradidit mox venit ad infer num. id est. ad limbū patrū. ad eorum consolationem et demonum confusionem. et tertia die resurrexit de sepul chro. Et ideo iudei militi/bus summam pecunie de/derunt. vt dicerent ipsum fu ratum per discipulos. Sz cum accepissent pecuniam. quod factum fuerat dixerūt Milites enim illi tacere nō poterant. Nam ipsi fateban tur se vidisse choros ange/lorum. et a iudeis accepis/se pecuniam. Et Vincenti us in speculo narrat. q̄ Io seph ab arimathia eadem ve spera qua sepeliuit dominū iudei eum incarceraverunt sed dominus liberauit eum Ex his dictis patet. Causa. Modus. Ordo. et tota se/ries dominice passionis fm intentionem euangelistaruz fm ordinem et fm litteram quem ex toto inserui. ac fm seriem rei geste. De scriptus

concedat nobis Jesus. vt g-
lamenta sue passiõis perue-
niamus ad gloriam et gau-
dium beate resurrectionis.
Amen.

Explicit passio Jesu
Christi s̄m quatuor
euangelistas.

Egregij magni̇q̄ doctri-
ne sacroꝝ eloquioꝝ interpre-
tis gutilis passio siue sermo
popularis p libitu volentiū
meritorie in dieb⁊ parasce-
ues vacare p̄dicatõi elegan-
ter exarat⁹. feliciter incipit.

Pla-
tus est. q̄a
ip̄e voluit.
Uerba p-
posita. ysa.
liij. origia
liter sūt sc̄pta. Sācta mater
eccl'a hodie r̄colit ⁊ pagit sa-
cratissimā ⁊ saluberrimā di-
em q̄ dn̄s redēptor et salua-
tor nr̄ ih̄s xp̄us fili⁹ dei viui
ver⁹. summe potēs. sapiēs ⁊
bon⁹. ꝑpt obedientiā dei pa-
tris ⁊ liberatõꝫ hūani gene-
ris se spōte obtulit ad passi-
onē ⁊ mortē. ꝑpter quod dic̄
apl'us ad Eph. v. Tradidit
semetip̄m oblatõeꝫ ⁊ hostiā.
scꝫ in cruce deo i odorē sua-
uitatꝭ. Fuit em̄ illa oblatio
vt dicūt doctores acceptissi-
ma deo p̄ri. qꝛ ꝑcessit ex ma-
xima caritate. Et vt dic̄ san-
ctus Thomas in tertia par-
te sūme obediētia oīb⁊ sacri

ficijs anteferī. ſm illō.ſ. Re. xv. melioꝛ eſt obediētia ꝙ̄ vi ctime. ꝛ iō ↄueniētiſſimū fu it vt ſacrificiū ſctiſſime paſ ſionis et p̄cioſiſſime moꝛtis xp̄i ex obediētia pcederet. et qꝛ ex amoꝛe exceſſiuo ꝛ obe diētia paterna. atq; p ſalute nr̄a volūtarie paſſus ē ꝛ moꝛ tu⁹. iō dꝛ ī v̄bis p̄miſſis Ob lat⁹ eſt qꝛ ipe voluit. Multꝫ igit̄ cauſa breuitatis et tedij remotiōis obmiſſis. diuina gr̄a opitulāte intēdo d̄nicā paſſionem ex q̄tuoꝛ euāgeli ſtaꝝ hiſtoꝛijs recitare. alioſq; doctoꝛes ſm ꝙ mihi po ſui inſerere. Et ſic p̄ntē ſer monē decreui q̄ttuoꝛ ptes diuidere ſm ꝙ q̄ttuoꝛ ſunt euāgeliſte. Prima ps erit de captiuitate xp̄i. qūo xp̄s d̄ns fuit capt⁹. Scd̄a de ei⁹ ductōe qūo d̄ vno iudice ad aliū fuit duct⁹ Tertia de ei⁹ flagellatiōe ꝛ coꝛonati one. qūo flagellat⁹. illuſus. ꝛ ad moꝛtē iudicat⁹ fuit atq; ↄdēnat⁹ Quarta d̄ ei⁹ cru cifixiōe ꝛ moꝛte. qūo crucifi xus. moꝛtu⁹. ac d̄ cruce depo ſit⁹ ē ꝛ ſepult⁹ Hec q̄ttuoꝛ cū dei adiutoꝛio ī p̄nti ſmōe poſt inuicē deliberaui ob de notōꝫ h⁹ ſacre diei enarrare. Et p impetranda gr̄a dicat q̄libet vnum Pater nr̄. cum deuotiōe. ob reuerentiā paſ ſionis dominice.

Oblat⁹ eſt

qꝛ ipe vo. Scribi tur vbi ſup̄ Añq̄ in p̄tcl̄ari deſcēdā ad hiſto riā paſſiōis dilectiſſimi d̄ni nr̄i ih̄u xp̄i. Sciēdū breuit̄ ꝛ notādū. ꝙ due ſunt nat̄e ī xp̄o. Una ē diuīa. ſm quam nihil paſſus ē. nec pati potu it. cū ſit inuariabil̄. Alia ē na tura hūana quā in ſe ex tēpe p̄e nos aſſūpſit ab extriſeco ſm quā maximā paſſionē et amariſſimā moꝛtē ſuſtinuit ꝙ̄ vnq̄ aliq̄s hoīm paſſus ē aut pati pōt in p̄ntivita. Do p̄ꝫ ex h̄ ꝙ xp̄s ſup oēs moꝛ tales fuit excellēter bene cō plexionat⁹. nā fuit caſtiſſime ꝛ puriſſime v̄gīs filius. ꝛ ei⁹ ſctiſſimū coꝛp⁹ fuit foꝛmatū admirabili virtute diuina ꝛ opatiōe ſp̄ūſcti d̄ puriſſima Maria. i. d̄ puriſſimis ima culatꝫ ꝛ mūdiſſimis guttul̄ ſacrati ſanguinis. intemera te et p̄celſe glorioſe virginis

Marie. vt Damascenus in suo. iij. dicit. et similiter mgr sniarum in. iij. dist. iij. Et ideo quanto xps dns a natura nobilior purior sincerior delicatior. et in omnibus sensibus dispositior fuit cunctis ceteris hominibus. tantu quodlibet tormentum in sua preciosa carne causabat valde maiorem dolorem quam in alio humano corpe qualicumque Cum quam tormenta xpo illata fuerunt non pauca aut parua. sed multa et magna nimis constat quod in eo intensissimu causabant dolore. Ideo ipse dicit per prophetam Trenorum. j. O vos omnes qui transitis per viam attendite et videte. si est dolor similis sicut dolor meus In quibus quidem verbis Christus hortatur omnes fideles ad diligenter inspiciendum oculis cordis et deuote meditandu magnitudinem et grauitate sue passionis. tam quo ad tristicia interiorem quam quo ad dolorem exteriorem et ipsius excessum super omnes huius temporis passiones. Sed quia eandem passione sponte sustulit ex obedientia paterna et pro salute et redemptone nostra. ideo dicit per prophetam. Oblatus est. quia ipse voluit. Que fuerunt verba in principio posita.

De captiuitate xpi Jesu.

Quantum igitur ad primum vt premisi quod velim primo dicere de Christi captiuitate. ideo incipia passionem eius secundum Johanne. cui alie euangeliste consentiunt. dicit prout etiam incipit btus Augustinus. Dns in die iouis cena facta. et pedu lotione celebrata. sacramentoque suscepto atque sermone deuotissimo pleno amore diuino. quem post cenam ad discipulos fecit completo. perperatraque oratione ad patrem pro discipulis. Cum iam esset nox. egressus dominum cu discipulis suis duxit eos extra ciuitatem hierusalem. et venit cum ipsis in villam que dicitur gethsemani trans torrentem cedron. in monte oliueti. Est vallis que vocatur cedron propter multitudine cedrorum que ibi nascuntur. per quam valle fluebat tor-

rens de duob᷒ mõtib᷒.scz de mõte syon. ꝛ de mõte oliue/ti. vbi erat ort⁹ in quē introiuit ipe ꝛ discipuli ei⁹ ƨm consuetudinē. Eūdem em̄ ortū sepi⁹ cū discipulis introierat ad instruendū ꝛ ꝯsolanduz eos. In q̊ q̊dē orto capi voluit ƨm Alcuinū. vt oñderet ꝙ venerat satisfacere ꝑ pctis ꝑmoꝝ parentū.i. vt pctm̄ q̊d in orto ꝯmissuz fuerat deleret. Paradisus em̄ ort⁹ deliciaꝝ interp̄tat᷑. Seq̇t᷑ in Johanne. Sciebat at̄ Judas ꝑditor q̇ tradebat eū locum illū eo ꝙ freq̄nt᷑.i. sepe Jh̄us ꝯuenerat illuc cū discipulis suis. Tunc dicit illis Jesus inquiūt Matthe⁹ ꝛ Marc⁹ Om̄es vos scandalū patiemini. Lyra.i. ruinā facietis in peccatū. in me.i. recedet᷑ a me, ꝑpter timorē humanū in ista nocte Scriptum est em̄ Percutiā.i. ꝑcuti ꝑmittā pastorē.i. Christū ih̄m. q̇ ꝑcussus est a deo per ꝑmissionez a iudeis ꝑ illusionē. a gentibus ꝑ flagellationē ꝛc. et dispergent᷑ oues greg᷑.i. discipuli ex timore fugiēt. Postq̄̃ aūt surrexero. p̄cedā vos in galileā. Lyra. Hoc addit ad ꝯsolatōez coꝝ vt q̇ audita eius morte erāt desolati. audita eiusdē ih̄u futura resurrectōe essent aliqualit᷑ cōsolati. Et subaudit. Nō solū ꝑmittit eis visionē suā in futura beatitudine et in loco multū distanti. sz ꝓpinq̄ etiā regione.s. in galilea. Respōdens aūt Petr⁹. q2 ceter᷑ ferventior ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint i te. ego nūq̄̃ scandalizabor. Quasi di. Si oēs discipuli te dereliquerint ꝛ a te fugerint. ego te nūq̄̃ derelinquā sz tibi ꝑ viriliter astabo. Seq̇t᷑ i Luca. Ait aūt dn̄s Symoni.i. Petro. Simon simon. ecce sathanas. scz q̇ saluti aduersat᷑ expetiuit vos. Albertus magn⁹. Hoc est. tēptādi potestatē iam in vos a deo obtinuit. vt cribraret.i. purgaret sic̄ triticū. a q̊ ꝑ cribrum sordes ꝛ palee sepant᷑. ꝛ ita separat⁹ fuit ꝑditor ab aliis. quia vt Lyra dicit. Judas remāsit diabolo ad penā eternaz Alii ħo apl'i trāsierūt ad gloriā. Ego autē rogaui ꝑ te vt nō deficiat fides tua.s. finaliter. Et tu aliq̄n ꝯuersus. scz de pctō ad grāz ꝯfirma frēs

k

tuos.i.exēplo tue pñītētie cō
forta ne de venia desperent
vt dicit interlinear. Seqͥtᷣ i
Luca. Qui scʒ Petrus dixit
ei. Dñe tecū parat⁹ sum. ꝛ in
carcerē ꝛ in mortē ire. Lyra.
Hoc dixit ex feruore ꝛ confi
dens de sua ꝯstantia et ꝟtu/
te. Jō ꝯseqͣntᷣ ihs ꝑdicēs si/
bi suam infirmitateʒ ait illi.
Amen dico tibi. qꝛ ī hac no/
cte anteq̄ꝫ gallus bis cantet
inqͥt Mar. ter me negabis.
Et scribūt Math. ꝛ Mar.
Ait illi Petr⁹. Etiā si opor/
tuerit me mori tecū nō te ne
gabo. Silr̄ et oēs discipuli
dixerūt. s. ꝙ vellēt sibi astare
et non derelinqͥre eū. Et ait
Lucas. Cū ꝑuenisset ad lo/
cum. i. cū intrasset ortū cum
discipulis suis. q̇ qͥdem ort⁹
inqͥt Nico. de gor. erat ī mō/
te oliuaꝝ iuxta villā gethse/
mani. ibi scribūt Matth. et
Marc. ait illis. Sedete hic
donec vadā illuc. i. aliq̄ꝫtulū
lōge a vob̄ ꝛ orem Et scribit
Mar. ꝙ etiā dixit. Sed et
vos orate. ne intretꝫ in tem/
ptatōeʒ. i. ne temptatio vltīa
vos superet. sic̄ postea factū
fuit ꝙ sup̄ati fuerunt. Et in/
quiūt Math. et Mar. ꝙ do

min⁹ assūpto Petro ꝛ duob⁹
filijs zebedei. scʒ Jacobo et
Johāne. cepit pauere. īquit
Mar. et tedere. ꝛ Math. cō
tristari ꝛ mest⁹ esse. Isti tres
discipuli erāt sui secretarij. ꝛ
ideo eos assumpsit. cogitās/
q̄ꝫ de horrēda ꝛ terrēda paſ
sione atq̄ꝫ turpissima ac ama
rissima morte ꝑ quā de ꝓin
quo ꝓ cūctis pctōrib⁹ ꝛ pec/
catricib⁹ passur⁹ erat. ꝛ sic ce
pit totus tremere ꝛ multum
timere. Et dixit istud ꝟbum
Tristꝭ est aīa mea vsq̄ꝫ ad
mortē. Hec tristicia aīe xp̄i
ſm doctores fuit maxīa in
ter oēs tristicias huius vite
Quā qͥdē tristiciaʒ xp̄s dñs
assūpsit ſm Hiero. vt ꝟitatē
assūpti hoīs ꝓbaret. Natᷣale
est em̄ homini timere mortē
Xp̄s ihs ex natᷣali hac tristi
cia assumpta ꝟe ꝯtristat⁹ est.
ꝛ tāto grauī⁹ q̄nto corp⁹ eius
ꝟgineū apti⁹ anīe sue fuit ha
bitaculū. Et si querit̄ quare
dñs ꝯtristabat̄. Rn̄dendum
breuiter ꝛ dicēdū. ꝙ duplex
fuit tristicia in xp̄o. scʒ natu/
ralis ꝛ ratōnalis. ſm ꝑmam
scʒ naturalē. tristabat̄ etiam
ꝓpter mortem. qꝛ ei⁹ sensuali
tas ꝛ humanitas valde hor

rebat mortē de proximo sibi imminentē. Scdm aliā vo- lūtatem rōnalem nō tristabat ppt mortē. qz fm voluntatē z iudiciū rōnis volebat mortē sustinere ppt humani generis liberatōez. Sed fm Hieronimū fm ratōnem tristabat pter infirma mēbra sua. videlicet infelicissimū Judā ac scandalū et ruinā omniū discipulōꝝ deiectōez. i. pditionē iudeoꝝ. z euersionē misere hierusalē. qbꝰ misertus et cōpassus fuit. Et possumus addere q etiā ideo tristabat. qz pſciuit q mors sua acerbissima z despectissima i mł tis adhuc obstinatis et obduratis peccatoribꝰ frustrari deberet. Jō non dixit. tristis est aīa mea ppter mortē sed vsqz ad mortē. Horra. id est. tristicia. q̄ est in me p pditione impioꝝ durabit in me donec mortuꝰ fuero. Et inqt vlteriꝰ dñs. Sustinete. i. expectate h. et vigilate mecum Subaudi. sic boni amici cū amico suo facere debent in mortis necessitate. Et secessit seu auulsus est ab eis inquit Luc. qtū iactꝰ est lapidis. s. ad pedē mōtis oliueti. Et positis genibꝰ. Albertꝰ magnus vt cū reuerētia orādū cē doceret. pcidit. inqt alꝰ euāgelista. subaudi. hūiliter deuote z reuerēter. sup terrā in faciē suaz. scz benignissimā ac gloriosissimā. vt humilitatē mentis ondēderet gestu corpis. z orabat. s. prēz suū celestem di. vt scribit Matth. Pr mi si possibile est transeat a me calix iste. fm Augu. i. fac vt me ñ moriēte. mors moriat hō redimat. celū aperiatur. Videte xp̄s sic verꝰ hō fm odesideriū carnis nolebat mori. si fieri poss& de iusticia. qz sensualitas horrebat mortē Sz fm iudiciū rōis iusticiā pr̄is iplere satagebat q̄ vt pateret exigebat. Et iō volūtatē suā volūtati pr̄is subiecit di. verūtñ nō sic ego volo. Hor. scz fm hūanū affectū. sed sic tu vis. Et nō mea. s. sensualitatis mee volūtas. sz tua fiat. Aug. docet volūtatē hūanā volūtati diuie subijci. Sequit in textu. Et cū surrexisset ab orōne. Albertꝰ magnꝰ. in q̄ genua flexerat vēit gra cōsolatiōis et exhortationis ad discipulos suos. et inuenit cos dormiētes. Et dicit

Petro. Simon dormis. sic
Quasi diceret. Sic imples
qđ promiseras. Nō potuisti
vna hora vigilare mecum.
Quasi di. Qui vna hora nō
potes vigilare mecū. q̇d tūc
p̄sumis de te ꝙ mori mecuꝫ
ꝓmittꝭ. Nō tantum feruorē
ostēdis facto quantū verbo
Dicit glosa interlinearis. qꝛ
pre ceteris erat gloriatꝰ. pre
ceteris etiā erat increpandꝰ
Christus aūt agnoscens eo
rum omniū fragilitatem. ex
hortatꝰ est eos dicens. Vigi
late ⁊ orate. vt nō intretis in
temptationē. i. vt nō supere/
mini a temptatiōe de proxi/
mo imminente. vicꝫ ne ꝑ cō/
sensum vel opus in peccatū
mortale labemini. ne me ne
getis. ne a me fugiatꝭ. vt po/
stea factū fuit. Et ideo sub/
dit causam. scilꝫ quare debe
rent vigilare et orare dicēs.
Spūs q̇dem ꝓmptus ē. scꝫ
ad dicendū ꝙ estis parati ꝓ
me mori. caro autē infirma.
scꝫ ad sustinendū imminen/
tem temptatōem. Hoc autē
dixit xp̄s iesus inquit Lyra
quia ap̄li dixerāt ex magno
spū prius mortem subire ꝙ̄
ip̄m negare. cuius tamē con

trarium fecerūt impulsi car
nali timore. Iterū scđo abijt
⁊ orauit dicens. Pater mi si
non potest h̄ calix trāsire ni
si bibam illum. fiat voluntas
tua. Quasi di. Si nō potest
genꝰ humanū aliter redimi
nisi ꝑ mortem meā. nō mea
sed tua voluntas fiat. Sed
ex hoc posset aliquis dubi/
tare et q̄rere an fuerit possi/
bilis alius modus liberati/
onis nostre ꝙ̄ ꝑ passionem
christi. Ad quod breuiter re
spondendū ⁊ dicendum ꝭm
ꝙ dicit sanctus Thomas in
tertia parte summe. q. xlvj.
Aliquid potest dici possibi/
le vel impossibile dupliciter
Uno modo simpliciter ⁊ ab
solute. Alio modo ex suppo/
sitione. Simpliciter igitur
et absolute loquendo possi/
bile fuit deo alio mō hoīem
liberare ꝙ̄ ꝑ passionem xp̄i.
quia nō est impossibile apđ
deum oīe verbum. i. factū.
vt đr Luce. j. Sed ex aliqua
suppositiōe facta fuit impos/
sibile. quia enim impossibi/
le est dei p̄scientiā falli et eiꝰ
voluntatē siue dispositōem
cassari. supposita p̄scientia et
p̄ordinatiōe dei de passione

Christi. nō erat simul possi/
bile xp̄m nō pati ⁊ hominē
alio mō q̄ꝫ ꝑ ei⁹ passionē libe
rari. Et est eadē rō inq̄t tho
mas de omnib⁹ his q̄ sunt p̄
scita ⁊ p̄ordinata a deo. Hec
Thomas. Seq̄r. Et venit
iteꝝ ad discip̄los suos. ⁊ in/
uenit eos scꝫ secūdario dor
miētes. p̄ tristicia. Erāt eñ
oculi eorū grauati. scꝫ som
no p̄ vigiliaꝝ longitudine ⁊
tristicie magnitudine. Et iō
ignorabant q̄d r̄nderent ei.
Et relictis illis iteꝝ abijt. et
orauit tertio eūdē sermonē.
scꝫ quē p̄us dixerat ⁊ orauе
rat. Augu⁹. et glo. Math. xx
vj. dicit. Orauit trib⁹ vicib⁹
dñs. vt de p̄teritis peccatis
veniā. ⁊ a p̄sentib⁹ malis tu/
telam. et a futuris periculis
cautelā orem⁹. ⁊ vt omnem
orōnem ad prēm et filium ⁊
sp̄m sanctū dirigam⁹. Et cū
xp̄us oraret ⁊ anxiaret. appa
ruit ei inq̄t Lucas angelus
de celo. Lyra. visione corpo
rali in specie humana gau/
dens. inq̄t Albert⁹ magn⁹ d̄
reparatione angelice ruine.
Infinitū gaudium fuit eis.
scꝫ beatis angelis de pecca
toꝝ reparatōe. ꝯfortās eum

Hora et Hugo. id ē. ad mo
dum ꝯfortantis se habens.
scꝫ ei assistendo ꝑ modū ser/
uientis vel seruitutis. vł for
te verba ꝯsolatoria dicendo
Quod factū fuit vt inq̄t Ly
ra. ad ꝯfirmanduꝫ fidem di
scipuloꝝ. q̄ xp̄us ih̄s maior
sit angelis ratōne deitatis.
Per hoc etiam inquit Lyra
ostendit̄ q̄ in eo erat vera hu
manitas q̄ ꝯfortabat̄ cōtra
tristiciā insurgentem in par
te sensitiua ex apprehensione
mortis imminētis. Et nota
q̄ Hugo inq̄t super Lucaꝫ
Quis xp̄s verus homo esseꝫ
nulla tamen egebat ꝯsolatio
ne angelica vel humana. sed
totum factum est ꝓpter nos.
Propter nos eñ tristis fu/
it. et ꝓpter nostram instructi
oneꝫ ꝯsolatus. vt ꝑ hoc scia
mus q̄ tribulatis ꝓ christo
non deest diuina consolatio
Hec ille. Uel s̄m quosdam
vt dicit Theophilus. Ista
angeli ꝯfortatio fuit christi
glorificatio. Dicebat eñ an
gel⁹ glorificās eū. Dñe tua ē
fortitudo? ... tu potes ꝯ mortē ⁊ in
fernū gen⁹ humanuꝫ libera
re. et fit̄is. Post h̄ dicit sctūs
Lucas. Et fact⁹ in agonia. i.

anxietate ꝛ reluctatione cer
taminis int̄ sensualitatem ꝛ
rōez. Sensualitas em̄ time
bat mortē ꝛ volebat nō mo/
ri. Ratio āt volebat mori ꝑ
salute generis hūani. Et sic
ꝓlixius orabat. Ex q̄ ptz inq̄t
Bor. mētꝫ ei⁹ mirabil̄ ꝯstan/
tia. qꝛ in tāta necessitate ꝛ an
xietate ꝓlixi⁹ deo vacabat Et
ondens ꝑ h̄ vt Ly. dic̄. ꝙ in
maiori necessitate magꝭ dꝫ
hō orōni insistere. Sequit̄
in Luca. Et fact⁹ ē sudor ei⁹
scꝫ xp̄i ih̄u. sic̄ gutte sangui/
nis decurrētꝭ in terrā. Et h̄
sic elucescat. Cū em̄ dn̄s in
mōte oliueti ꝓlixius oraret.
cor ei⁹ sc̄tissimū inflāmabat̄
et totū corp⁹ suū dignissimū
ac innocentissimū ex orādi
feruore ꝛ amore excessiuo. et
ardentissimo desiderio. quo
estuauit pati ꝛ mori ꝓ nr̄a sa
lute ꝛ redemptōe. ꝛ ex vehe/
mēti anxietate q̄ꝫ ei⁹ humani
tas habebat erga mortē. atꝫ
forti reluctatōe ꝛ certamine
sensualitatꝭ ꝛ hūani timoris
mortē maxie horrescentis. ꝛ
aduersus mortē certantꝭ. vt
aptis poris sui purissimi et
sc̄tissimi corꝑis sudor feruē
tissim⁹ rubicūd⁹ ꝛ sanguine⁹
erumpens et effluens vsqꝫ
ad terram abundanter gut/
tatimqꝫ largissime decurre/
ret. et in tanta abundantia.
inquit Bern̄. ꝙ omnē locuꝫ
orationis irrigabat. Et hoc
factum est ex speciali dn̄i vo
luntate pro humani generꝭ
salute ꝙ eius sensualitas ꝑ/
mittebatur pati. illud quod
est sibi ꝓpriuꝫ. ita ꝙ diuitas
ex spēali xp̄i volūtate ei⁹ pas/
sionē nō mitigauit aut impe
diuit. alias em̄ xp̄s nihil pa
ti potuisset. Sudauit āt nō
simplicem sudorem. sꝫ sudo
rem mixtum sanguine. vt di
cunt doctores diuini. quia
xp̄s tam subtilis fuit cōple/
xionis. et sudor tā vehemēs
ꝙ in exitu ꝑ poros tingebat̄
sanguine. Eundēqꝫ sangui/
nem dicit Albert⁹ sup Lucā
Angustia de ipis venis ex/
torserat. ꝛ multe inq̄t fuerūt
gutte. subaudi. rubicūde et
sanguinee. q̄ ꝑ vestes q̄s ha/
buit ad terram distillauerūt
O considera hic purum cor
ꝛ fidelis christiane. quanta
q̄ꝫ amara et q̄ꝫ anxia fuit pas
sio ꝛ mors tui redemptoris
cuius sola ymaginatio tātū
naturā immutauit. ꝙ pre v e

bementi angustia sudorem sanguineum sudauit Et idē sudor rubicundus ꝛ sanguineus in illa hora mēbra sua tam copiose pfudit. ꝗ iā nō distillabat. sed vt pmissuȝ est: vsq ad terram abundanter guttatimq largissime decurrebat. Vn̄ Bonauentura in suo planctu exclamat. Contremisce ꝛ scinde cor meum miserū. ꝛ sāguineis lacrimis madesce. qꝛ ecce creator meus sanguineo sudore p me perfundit. nec leui ꝗdem. sȝ decurrente in terrā. Inspice ĝ anxietatē mitissimi ihu qua angebat cum totuȝ corpus et omi parte sanguineo sudore manaret. Ad hūc suauissimi sudoris balsamum. egrotis pficuum medicādo festina. ne tardaueris. Vnd Anselmus quēlibet fidelem hortat dicens. Quid stas. Accurre ꝛ suauissimas istas guttas lambe. subaudi. meditando deuote. Et subdit. Noli tu dormire cum Petro. ne merearis audire. Sic non potuisti vna hora vigilare mecum. Tunc scȝ post tertiam orationem venit. scȝ tertio ad discipulos suos. ꝛ quasi compatiendo eis propter temptationē eis de primo imminentem dicit illis. Dormite. iam et quiescite. Quasi diceret. Jam modicum potestis quiescere. tamē pro illo modo ꝗ poteritis facite. Cōsiderate h̄ magnam in xp̄o dn̄o pietatem. ꝗ ꝗnto magis appropinquit ad mortem. tāto magis ōndit cordis benignitatē ꝛ dulcedinē. Et cum paululum quieuissent. postea cum sciebat Judam appropinquantem dixit eis. Sufficit Albertus. tantuȝ quieuisse. venit hora. Albertus. mee traditionis et vite dispersiōis. Ecce filius hominis. Albertus. in natura quā cōem hȝ cū hoīe. tradet in manus. Albert. h̄ est in potestatē peccatoꝝ ꝗ peccabūt in ipm̄. Surgite. scȝ a somno. eamus. Albertus. obuiam pditori. vt oēs sciant ꝗ volūtarie me offero passiōi. Ecce appropinquabit ꝗ me tradet. Quasi di. Nolo me abscondere ab eo nec eū fugere ꝗuis bene possem. sed volo sibi obuiare vt cognoscant me volū tarie capi ꝛ mori. Et adhuc eo loquēte. scȝ

ihu cũ discipulis suis. Ecce
Judas ꝓditor venit in ortũ
cũ mag̃ multitudie armatoꝝ.
cũ gladijs ꝛ fustibꝫ. laternis
ꝛ facibꝫ accensis. qꝛ iam nox
erat. vñ venerũt cũ lumibꝫ vt
viderent meliꝰ ad ligandũ et
capiendũ ihm. Et q̃daꝫ glo
sator sup̲ Joh. dicit ad cõpre
hensionẽ xp̄i ꝛ gentiles ꝛ iu/
dei conuenerũt. Eisdẽ comp̄/
hẽsoribꝫ dederat iudas tra/
ditor signũ dicẽs. Quẽcũq̃
osculatꝰ fuero ipse ẽ. Albertꝰ.
qꝛ sciuit ꝙ osculũ pacꝭ ille q̃
venerat pacẽ facere nulli ne/
garet. tenete eũ. ꝛ ducite cuꝫ
caute. vicꝫ. ne vobis euadat
Hoc iõ faciebat ne pihu ca
perẽt Jacobũ alphei. q̃ erat
valde silis xp̄o in facie. ꝓpter
q̃d dicebatꝭ sp̄ealr frater dñi
vt Lyra dic̃. Et ãtecedebat
eos. scilꝫ Judas ꝓditor. ini/
micos xp̄i mgr̃i ꝛ dñi sui In
q̃ ostenditꝭ sua magna mali/
cia. ꝙ mgr̃m suũ q̃ tot docu/
mẽta amorꝭ ꝛ vite sibi dede/
rat. cuius discipulus erat. ꝛ
tot ei bñficia impẽderat. sta/
tim vili p̄ p̄cio vendebat. scꝫ
xxx. argenteis. eodẽ p̄cio p q̃
Joseph vẽditꝰ est a fratribꝫ
suis. vt habetꝭ Gen̄. xxxvij.
In vẽditiõe eñ Joseph p̄fi
gurata fuit vẽditio xp̄i. Se
quitꝭ in Johãne. Jhus itaq̃
sciẽs oia q̃ vẽtura erant sup̲
eũ. volũtarie ꝓcessit eis ob/
uiã. ꝛ dixit ad eos. s. ad iudã
et suos sibi occurrẽtes. Quẽ
queritꝭ. Et rñderũt ei. Jhm
nazarenũ. Dicit eis ihs do/
minꝰ nr̃. Ego sum. Ecce sig/
nũ volũtarie passiõis. qꝛ nõ
solũ eos expectauit. nec solũ
eis obuiauit. sed ꝛ seip̄m eis
manifestauit. q̃d nisi fecisset
nec Judas q̃ cũ ipsis stabat
nec aliq̃s eoꝝ eum agnouis/
set. Et h̄ factũ est ꝟtute diui/
na. vt inq̃t Lyra. Hoc etiaꝫ
manifestiꝰ innuitꝭ p̲ h̄ q̃d sub
ditꝭ. vt g̃ dixit eis. Ego sum.
abierũt retrorsũ. scꝫ Judas
traditor ꝛ alij. et ceciderunt.
scꝫ resupini in terram. In q̃
apparet s̄m Chryß. ꝙ non so
lũ eũ comp̄hendere non po
tuerũt nolentẽ. sꝫ nec videre
in medio existentẽ nisi ipse cõ
cederet. Vult etiã Chryß. ꝙ
ip̄os ꝑcussit acrisi. i. pena ce/
citatꝭ. qua q̃s rem corã se po
sitã apertꝭ oculis videre ne/
q̃t. Et ideo xp̄us dñs p̲ hoc
ostẽdit suã magnã diuinaꝫ
ꝟtutẽ ꝛ oĩpotentiaꝫ ꝙ vnico

ibo hostes suos pstrauerit in terrā. ꝛ si mille milia fuissent eū cape non potuissent nisi voluisset ꝛ eis licentiam dedisset. Hoc etiā fecit dn̄s ideo vt q̄ntum in se esset daret Jude et alijs ꝯuersionis materiā. viso sue potētie miraculo. Post h̄ vt dicit Ambro. pmisit eos dn̄s surgere et stās immotus in loco suo iter ꝫ scꝫ interrogando dixit eis. Quem queritis. Illi autem iter ꝫ responderunt ꝛ dixerūt. Jh̄m nazarenū. Iterato interrogauit eos dn̄s signanter ꝑpter dno. Primo ꝑpter ostensionem sue potētie. Secundo vt q̄ntum in se erat daret eis materiā cōuersionis et cessionis a peccato. Et sic tandeꝫ postq̄ꝫ in malicia pmāserunt. et se recognoscere nolentibꝫ. copiā se capiendi tribuit. Rn̄dit ꝛ dixit Dixi vobis prius quia ego sum. Et f̄m Rabanum. vlrio addidit. Si ḡ me q̄ritis sinite hos abire. Hoc ī peratiue dixit ꝛ p̄cepit. scꝫ vt suos discipulos nō caperēt. Quasi di. Sic vobis potestateꝫ me capiendi indulgeo vt non habeatis potestateꝫ meos discipulos molestādi Sequit in Luca. Tunc Judas appropinquauit Jhesu Borra. scꝫ corpore q̄ de longe erat mēte. vt oscularetur eum. Et Jhesus dixit illi. Matth. Amice ad quid venisti. Quasi di. O iuda. licet me tradideris. licet turbam bancad meam pditionē cōgregaueris. age adhuc penitentiam. et paratus sum te recipere ad meam gratiam et amiciciam. At ille scꝫ durus et obstinatus in suo falso et infideli corde. cōfestim accedens ad Jesum sicut lupus ad agnuꝫ. ꝛ brachia sua aperiens salutauit eū dicēs Aue rabbi. Et osculatus ē eum. Chrysostom⁹ in omel. Labia domini osculabatur In quo apparet vt Lyra dicit. maxima Christi mansuetudo. qui non negauit osculum suo proditori O q̄ falsa amplexatio. q̄ falsa osculatio. et q̄ falsa salutatio hec fuit. Amplexatus est eū quē volebat relinquere. Osculatus est eum quē volebat tradere. salutauit eum queꝫ volebat occidere. id est. in mortem dare. Mansuetissimus

autem dominus tante fuit humilitatis. q neq rusticitatem sibi dixit. neq iniuriā ei fecit. sed cum magna benignitate eum recepit dicens. Amice ad quid venisti. Glo. Nō q dominus ignoraret. sed vt ad considerandū finē euentus induceret. Dominus autem videns consummatā eius maliciam et peccatū eius manifestū. terruit eum immanitate criminis. Et dixit illi vt inqt Lucas. Juda osculo. i. osculi signo filium hominis tradis. id est. in signo charitatis facis pditiōem et homicidiū dando me in mortē. Et dic Matth. Tunc accesserunt et manus iniecerūt i Jesum ⁊ tenuerunt eum. Post osculum ⁊ quando xp̄s permisit et capi voluit. tunc peccatores et hostes Christi accesserunt sicut lupi ad agnū. non vnus. sed vnanimiter simul impetuose et terribiliter. Et manus sacrilegas iniecerūt in eum. omnium saluatorē ⁊ liberatorem indebite et irreuerēter. ⁊ tenuerūt eū captiuū iniuste et fortit. nō s̄m diuinitatem sed humanitatem quia sic fieri elegit. Mod9 dr Joh. xviij. Cohors ergo. id est. turba vl' mltitudo militum in vna societate cōstituta. et tribunus. id est. capitaneus eo₄ vel superior qui ipsis p̄erat. illi erant gētiles et ministri iudeo₄. isti erant iudei compr̄henderūt Jesū. subaudi. quasi maleficum ⁊ morte dignum. Qui tamen nūq fecerat malum. et ligauerunt eum. Tales em̄ digni morte p̄sentabant iudicibus ligati. vt dicit glo. Sz nunquid molliter innocentissimum et pijssimū dominum impijssimorū ministri ligauerunt. Credendum est q nō. sed durissime tanq latronis pessimi manus et nimis extosi. quis ipse in nullo obsisteret. nec in aliquo obloqueretur. sz tanq agn9 mansuet9 duci se p̄mitteret. Itē quia sciebant mistri quanto turpius ⁊ quā durius Christum tractarent tanto plus suis dominis placerent. Itē dr q imposuerunt catenam collo suo et ligauerūt sctissimas manus suas. vt Bern. inquit in p̄teplatōib9. subaudi durissime. Itē fortiter li/

gauerũt eũ. ne eis euadere ⁊ aufugere possz. qꝛ in h̄ fuerāt moniti a Juda dicente eis. tenete eũ ⁊ ducite caute. Albert⁹. ne de manibꝰ vr̄is arte nigromantica elabaᷓt Videntibus aũt discipulis ꝙ xp̄s capt⁹ erat nõ fugerũt. sed venerũt ad adiuuandũ eũ di. vt Lucas scribit. Dñe si ꝑcutim⁹. Hora. i. si ꝑmittꝫ vt ꝑcutiam⁹. in gladio. Et ante ꝙ̄ xp̄s responsum daret discipulis Petr⁹ q̇ erat ardētī oꝛ ceteris euaginato gladio amputauit seruo Cayphe q̇ vocabaᷓt Malch⁹ auriculaꝫ dexterā. Volebat autem eũ plus lesisse. si forte non cessisset cũ capite. Tũc ait iħs Petro. vt Joħ. dicit. Calicē quē dedit mihi pr̄. non bibā illũ. Quasi di. ſm Ly. passionē quā ordinauit pr̄ celest̄ ad salutē humani generꝫ debeo patienter tolerare Mitte gladiũ tuũ in vaginaꝫ. Et subdit dñs vt Matth. scribit. Omēs eñ q̇ acceperint gladiũ. i. temere. indebite. et ꝓpria auctoritate ꝯ primum extraxerint. gladio ꝑibũt. i. incidēt in gladiũ eterne maledictionis. An putas qꝛ non possum rogare prēm meũ et exhibebit mihi mõ plus ꝙ̄ xij. legiones angeloꝝ. Legio vna ꝯtinet sex milia. sex centos. sexaginta sex. Aduertendũ tñ vt inq̇t Ly. ꝙ xp̄s nõ dicit h̄. ꝓpť h̄ ꝙ indigeret auxilio angeloꝝ. sꝫ magꝫ econuerso ipi indigent suo auxilio. sꝫ vt ostdat ꝙ mltꝫ ⁊ pluribꝫ modis poterat euadere Jõ ipe subiũxit di. Quõ ḡ implebuntᷓ scp̄ture di. quia sic oportet fieri. Et subdit ſm Luc. Sinite vsqꝫ huc. q̄ di. ſm Ly. Nõ moueat vos q̇d est futuꝝ. qꝛ ꝑmittendi sunt vt me ꝯp̄hendāt ⁊ impleantᷓ ea q̄ de me scp̄ta sũt. Et cum tetigisset. inq̇t Lu. auriculā ei⁹ sanauit eũ. subaudi. in p̄sentia oīm. qꝛ nob̄ in exēplũ noluit aliquē ꝓpť se ledi. vt et nos ſm aplm̄ nõ malum ꝓ malo. sed bonũ ꝓ malo reddamus. Ibi etiā notanduꝫ ꝙ q̇dā deuotus dñice passionis cõtemplatoꝛ scribit et allegat Berñ. hoc dicere. ꝙ strauerunt Jesum durissime sup terram. sic ipe ꝓstrauerat eos. et appodiauerunt super pectus eius ⁊ spuerũt in faciem eius. et durissime

strinxerūt collū ei⁹. ⁊ ligaue/
rūt man⁹ eius ad inuicē. Et
ꝑm ipm. s. Bern. tantum eū
anxiauerūt qꝫ ex sudore san/
guineo qui adhuc ex nimia
anxietate mortꝭ defluebat ꝑ
totā faciē eius ⁊ os suū. ⁊ ex
sputis iudeoꝝ q̄bꝫ illit⁹ fuit
in genis. ac etiā ex colli eius
ꝯstrictione omnino suffocat⁹
fuisset nisi diuina ꝟtus eum
ad vlteriora ꝑ nobꝭ toleran/
da reseruasset. In illa hora
dixit dn̄s scꝫ mā suete ⁊ pie.
turbis. i. armatꝭ. eū circūstā/
tibꝫ. Tanq̄ ad latronē existis
cum gladijs et fustibꝫ et lig/
nis cōp̄hendere me. cū tn̄
quotidie apd̄ vos eram. do
cens in templo ⁊ non me te/
nuistis. Quasi dicat. tūc no/
lebā. sed nec nunc possetꝭ me
capere nisi ꝑmitterem ⁊ spō/
te vr̄is manibꝫ me subijcerē
Et subdit xp̄s dn̄s. vt Lu/
cas scribit. Sed hec est ho/
ra vestra. Lyra. id est. vobis
cōcessa ad me cōp̄henden
dum et potestatis tenebraꝝ
Albertus. Hoc est. ꝑncipis
tenebraꝝ. Lyra. quia diabo
lus tenebraꝝ princeps eos
ad hoc incitabat. Et dicunt
Matheus ⁊ Marc⁹. Hoc

autem totum factū est vt im
plerentur scripture ꝓpheta/
rum. Lyra. quia scriptū erat
de eo qꝫ tractaret sicut male
factor et latro. Chrys. Qui
quando tentus est domin⁹
ꝑmanserūt. quando autem
locutus ē hec ad turbas. fu/
gerunt. Unde duo euange/
liste Matheus ⁊ Marcus
scribunt di. Tūc Horra. scꝫ
ī necessitate maiori. discipu/
li omēs relicto eo. id est. xp̄o
magistro suo. Horra. inter
manus hostilis populi. fu/
gerunt. Lyra. timore perter
riti. Beda. Impletus est ser
mo domini quo dixerat. qꝫ
omnes discipuli scandaliza
rentur in illo. in ista nocte.
Hoc erat specialis dolor et
pena Christo. De illo enim
inter omnes dolores specia
liter cōqueritur. vt Job de/
cimonono. in persona eius
dicitur. Fratres mei elon/
gauerunt a me. et noti mei
quasi alieni recesserunt a me
Nam omnes corporaliter ⁊
spiritualiter fugerunt ab eo
et ceciderunt de fide. preter
Mariam matrem eius me/
stissimā. quia fides semp in
corde eius ꝟginea ardebat

nūcꝗ extincta. Et in hꝰ signū atqꝫ memoriā in matutinis oēs cādele istꝭ tribꝫ diebꝫ extinguūt. dēpta vna. Sic habemꝰ qliter xp̄us dn̄s ꝑ nob tentus et captꝰ est. Et sic ptz ꝑmum ꝑncipale.

Quantum ad secundū iam audiemꝰ qliť dn̄s ductus fuit de vno iudice ad aliū. Erāt em̄ duo magni viri in pp̄lo q̄ regebāt ppl̄m alternatim. vnꝰ vno anno. aliꝰ alio anno. scꝫ Annas ⁊ Cayphas. Annas erat āntiquior et erat socer Cayphe. Cayphas āt regebat ppl̄m quando xp̄s captꝰ fuit Sed quia Annas erat antiquior ⁊ magnus dn̄s. ideo q̄ ceperant xp̄m duxerūt eum ꝑmo ad domū Anne. ⁊ ꝑpter honorē ⁊ ꝑpter leticiā. Et ibi inq̄t Albertus magnꝰ. de accusationibꝫ suis tractare inceperūt Est etiam alia ratio. qꝛ xp̄s Jesus coram iudicibꝫ pluribus ɔdemnatus. videretur magis dignus morte. Sequiť in Math. Adolescens autem quidam sequebať eū amictꝰ sindone. i. veste linea sup nudo scꝫ corpe. qꝛ nō habebat aliā vestem. Lyra diť. Quia iste nō nomiať h. ideo dicunt aliq̄ ꝙ fuit Jacobus frater dn̄i. Aliꝗ ꝙ fuit Johānes euāgelista q̄ iunior erat inter ap̄los. Aliꝗ autē dicūt ꝙ fuit quidā iuuenis de domo illa in qua comederant pasca. Hec Nicolaꝰ d̄ Lyra. Et tenuerunt eum. At ille relicta syndone. nudus profugit ab eis. Cum autē xp̄s adduceretur ad domū Anne. Tunc sequebať eū Symon Petrus. inq̄t Johannes. a longe. ⁊ alius discipulus. i. Johānes. ſm Augustinum. ita ꝙ iudei non videbant eos. quia tenebre erat. Uidentes aūt ꝙ ihs introductꝰ esset in domū Anne. introiuit ip̄e Johannes cum aliꝗs in atriū. Petrus autē stabat ad hostiū foras. Exiuit ḡ. Johannes ⁊ p ancillā hostiariā Petro ingressuꝫ impetrauit. Ancilla vero intuita Petrum dixit ei. Nūquid ⁊ tu ex discipulis es hominis istius. Tūc negauit ꝑmo. scꝫ simpliciter ex timore subito dicēs. Non sum mulier. nō

noui illũ. nec scio q̇d dicis. Albert⁹ magn⁹. h̃ est. nescio eũ de q̃ dic̃. Et tũc scz post p̊mam negatiõez gallus ꝫm Mar. p̊mo cãtauit. Dicitq̃ Johãnes. Stabãt ḡ serui ⁊ ministri. scz illi. dicit q̇dã glosator sup̱ Joh̃. q̇ ꝯp̄hẽderãt ⁊ ligauerãt xp̄m ad prunas ⁊ calefaciebant se. quia frig⁹ erat. Et petr⁹ stabat int̃ eos q̃si vn⁹ ex illis ⁊ calefaciebat se etiã. q2 charitas xp̄i refri/guerat ĩ corde ei⁹. Et ꝫm Bedam interim aũt ꝙ Petr⁹ se calefaciebat Annas interrogauit xp̄m dñm de duobus vicz de discipul' et doctrina eius. De p̊ma q̃stiõe nil bo/ni dicere potuit. Rõ. q2 vn⁹ tradidit eum. alius negauit eum. ceteri ṽo oẽs fugerunt ab eo. Deditq̃ nob̃ in h̃ exẽ/plũ. vt malũ de alĳs nõ de/bem⁹ dicere. nec eis detrahere. nec peccatũ seu defectuz alteri⁹ ꝓpalare. Sz q̃ñ scd̃o q̃siuit. s. de doctrina ei⁹. Rñ/dit ei. oñdens ꝙ nõ erat ma/la seu suspecta. sz sana et re/cta di. Ego palam locut⁹ sũ mũdo. ⁊ semp̱ docui in syna goga. i. in ꝯgregatõe ⁊ tẽplo q̃ oẽs iudei ꝯueniũt. ⁊ in oc/culto locut⁹ suz nihil. Quid me ĩterrogas. scz cui nõ credis. ĩterroga eos q̃ audierũt. Ecce hi sciunt q̇d dixerim ⁊ locutus fuerim. Et cuz hec dixisset. assistens vnus ministroꝝ Anne. dedit ei alapaz id est. vnã magnã plagaz. in maxillã. que hodie videt̃ in veronica Rome. quã Chri/st⁹ imp̄ssit isti mulieri emor/roisse q̃ñ iuit ad mortez. Et dixit ei. Sic rñdes põtifici. Quasi di. Miser ⁊ vilis hõ. q̃uo es tu ausus ita rñdere dño tuo. tu debes ei rñdere cũ magna reuerẽtia. Christ⁹ ãt patiẽter tollẽs cũ magna mansuetudine ⁊ humilitate ⁊ trãq̇llo aĩo. rñdit ⁊ dixit ad eum. Si male. i. si ꝯ veritatẽ locut⁹ sum. Iste em̃ ma/le loquit̃ q̃ ꝯ ṽitatez loq̇t̃. te/stimonium p̱hibe de malo. Si autẽ bene. cur me cedis Quasi dicat. impunit⁹ debz esse q̃ bñ loq̇t̃. Ecce nõ solũ patienter tulit. sed eũ etiam docuit caritatiue ⁊ instruxit Uidete q̃ magñ iniuria ista fuit ꝙ vn⁹ turpissim⁹ seruus in publico coram omnibus sine causa percussit in maxillam illum qui est dominus

omniū creaturarū. Istum articlm̄ speciali etiā duotōe ꝛ ꝯpassiōe recogitare dēm⁹ Seqt̄. Annas aūt q̄ nō regebat ppl̄m illo anno. iō noluit se intromitte de xp̄o. sed. misit illū ligatū q̄si malefactorē ꝛ reū ad Cayphā qui tūc regebat ppl̄m. ꝛ in domo eius iam ꝯuenerant maiores iudeoꝝ. scȝ ad examinādum ꝛ videndum christum. vt Lyra dicit. Et Theophilus ait. Suspicātes hūc cū astutior esset excogitare posse aliqd̄ aduersum Jhm̄ dignū morte. Hec ꝑo ꝑsentatio maior et grauior fuit q̄ prima ad Annam. quia iste actu erat pōtifex anni illius. et plus maliciosus. ac valde astutus. atq̄ plures ꝛ maiores ibi iniurie fuerūt sibi illate. vt postea patebit. Et iō talia multiplicata maiorem inferebāt lesionem Quilibꝫ em̄ ad cōplacendū pontifici illusionem nouā excogitare attētauit. Et sic tāq̄ lupi voraces ad agnū in saluatorē irruerūt. Seqt̄ f̄m Math. Mar. et Lu. Petr⁹ āt seqbat eū. s. xp̄um captiuatū et ꝯductū de domo Anne ad domū Cayphe. a longe. vt scȝ adhuc videret finē. vicȝ si dimitteret seu ad morte ꝯdēnaret. Et ingressus intro. i. in atriū Cayphe. volens se iterū calefacere. vn̄ di. Math. ꝛ Joh. Erat āt Simon petr⁹ foris in atrio stans et calefaciēs se. Et f̄m q̄ habetur ex euāgelist. q̄ vnus in terdū scribit ꝛ supplet quod alius non scribit et omittit. Quē cū vidisset iterū alia ancilla. cepit dicere circūstantibus. Albertus. ministrī. hic ex illis est. et erat cum Jhesu nazareno. Accesserunt qui stabant. Hora. ad interrogandū et dixerūt petro. Nū quid ꝛ tu ex discipulis eius es. Vere ꝛ tu ex illis es. Nā et loq̄la tua manifestū te facit q̄ sis galileus Tūc petr⁹ plus se timuit q̄ p̄mo. et negauit secundario cum iuramento q̄ non erat discipul⁹ christi. nec cognoscebat eū. Et post pusillum internallo facto q̄i hore vnius qui astabant. scȝ circa ignem. dixerunt Petro. Vere tu ex illis es. et loquela tua manifestū te facit. Maximeq̄ vnus ex seruis Cayphe vrgebat

eū.s.ꝟbis ⁊ testimonio vt di
cit Joh.cognatꝰ eiꝰ.s.malchꝰ
cui Petrꝰ abscidit auriculā.
q₂ ait. Uere et h̄ cū illo erat.
Et dicebat se eum vidisse in
orto cū Jesu. Tūc Petrus
iterꝝ tertio.s.negauit. Et dic
Mar. ꝙ cepit anathemati/
zare.i.cū maledictōe iurare
vel maledicere sibiipsi.vt ly/
ra dicit. quia nō noui hoīez
istū quē dicitis. Et statim cō/
tinuo adhuc illo loquēte n e
gando. gallus cātauit. Ly/
ra.sc₃ secūda vice.q₂ post p̄/
mā negatōem semel cātauit
gallus.vt habef Mar.xiiij.
sed Petrꝰ p̄ timore pturbatꝰ
nō pcepit.i.nō aduertit. Se
cundū ꝟo galli cantuz.inq̄t
Gorra.aduertit.et rediit ad
cor suū. Et ideo p̄mū cantū
aliij tacēt. vltimū ꝟo oēs sc₃
euāgeliste dicūt. Dicit etiaz
q̄dā glosatoꝛ sup Johannē.
Scd̄m narratiōem Johis
videf ꝙ p̄ma negatio fuerit
i domo siue curia Anne.se/
cūda ⁊ tertia in domo Cay/
phe. Et in h̄ etiā concordat
Albertus magnꝰ sup Lucā.
Et Cryſ. dicit. Anteq̄z.s.se/
cūdo gallus cātaret ad Cay
pham ducit. Seq̄r. Tunc
dn̄s xp̄us ɔuersus respexit
Petrū. Quia dicit q̄daz do
ctoꝛ ꝙ tali loco forte erat ꝙ
poterat eū videre. Sed ꝺm
Aug.et Ambro.dn̄s respe/
xit eū oculo misericordie et
nō corpali.ex q̄ respectu illu
minatꝰ.recordatꝰ est ꝟbi q̄d
dixerat ei xp̄s. Anteq̄z gallꝰ
⁊c̄. Et egressus foras fleuit
amare. Fleuitq₃ ita fortiter
intime et amare ꝙ culpa et
pēa fuerat sibi ꝺmissa. Stā/
te autem xp̄o ita ligato ante
Caypha.maiores iudeorū
et omne ɔsiliū.i. cōgregatio
iudeoꝝ.querebāt falsum te/
stimoniū ɔtra eum. vt ipsuz
morti traderent. Et nō inue
nerunt.s.quod falsum et in/
iustuz erat in eo. Nouissime
autez venerunt duo falsi te/
stes. Et dixerunt. Hic dixit.
Possum destruere templuz
dei ⁊ post triduum redifica
re illud. Ipi solum intellige
bant ꝟba xp̄i de templo suo
lapideo. Christꝰ ꝟo dixerat
de templo corpis sui.id est.
de morte et resurrectiōe sua
Johannis.ij. Soluite.id ē
soluetis templū hoc.i.corpꝰ
meū.et in tribꝫ diebꝫ excita/
bo illud.i.de morte ad vitaz

resuscitabo illud. Postq̄ illi falsi testes suū falsum testimoniū .posuissent. tunc princeps iudeoꝝ Cayphas exi/ patiētia surgēs ait ad Jhm Nihil rñdes ad ea q̄ isti aduersū te testificant. Jhs āt tacebat. sic agn⁹ innocuus ꝛ mansuet⁹. q2 sibi obiecta erāt falsa ꝛ rñsione indigna. ꝛ cū h̄ sciebat q̄cq̄d rñdissꝫ inutile fuisset q2 sibi nō credidissent ſꝫ poti⁹ calūniati fuissēt. Ambro. Accusat dñs et tacet. q2 defēsione nō indiget. ambiūt defendi q̄ timēt vinci. Vidēs igit Cayphas q xps nō rñderet. turbatus ē. et volēs eū cape in sermone iteꝝ interrogauit eū adiurādo dicēs. Adiuro te p deuꝫ viuū vt dicas nobis si tu es xps fili⁹ dei bñdicti. Et in h̄ peccauit grauiter. q2 qñ inferioꝛ incitat supioreꝫ ad dicēdū ꝟitatē sine cā. peccat. sic fuit in .posito. Xps m̄ .pter reuerentiaꝫ diuini noīs sibi rñdit. dando nob in h̄ exemplū vt sp habeam⁹ in reuerētia nomē dei dicēs. Tu dixisti. supple ꝟitatē q ego sum q̄d paꝫ ex seq̄ntib⁹. ostēdēs se esse futurū iudicē licꝫ mō iudicaret iniuste. Vñ dicit. Verūtamen dico vob. amodo. i. in futuro. s. in die nouissimo. videbitis filiū hoīs sedentē a dextrꝭ ꝟtutꝭ dei. A dextris. glosa. i. in potioꝛib⁹ bonis pr̄is s̄m hūanitatem ꝟtutꝭ. i. eq̄litatꝭ. dei. s̄m diuinitatē. Et venientē in nubib⁹ celi. i. aeris. q2 in aere apparebit iudicādo. q. d. licꝫ modo ignom̄ niose tractet ꝛ q̄i pu rū hoīꝫ ꝛ impiū ꝯdemnetꝭ. tñ i extremo iudicio videbitis me iudicē vestꝝ ꝛ omniū hoim Tūc imponūt christo turpissimū peccatuꝫ. s. blasphemiā. Vñ pnceps iudeorum Cayphas scidit vestimenta sua. Iste eñ vt dicit Raban⁹ erat mos antiq̄tus iudeoꝝ. qñ aliq̄d blasphemie audierūt sciderūt vestimēta sua i signū tristicie. Exclamauit dicēs. Blasphemauit. quid adhuc egemus testib⁹. Ecce nūc audistis blasphemiam ex oꝛe eius. Quid vobis videt. q. d. conuictus est .p̄prio verbo. Vñ Lu. xxij additur. Ipsi eñ audiuim⁹ de oꝛe eius. Et ideo rñdentes oēs dixert. Reus ē mortis. Post hm̄oi clamorē tur/

Y.

pissime eũ tractauert. Et h̄ specialr in q̈nqȝ sic̄ p3 ex euangelistis. Primo faciē ei⁹ speciosissimā ⁊ iocūdissimā. desiderabilē angel⁹. venerabilē sctis. q̄ ⁊ oēs celos adiplet leticia. suis sputꝫ imūdis dtur pādo. dicēte euāgelista q̄ expuerūt i faciē ei⁹. Et Mar. dicit q̄ ꝯspuerūt tāq̄̄ n̄ vn⁹ sol⁹. s3 p̄les sil' spuerūt in faciē x̄pi q̄si essꝫ abiect⁹ et maledict⁹ a deo ⁊ dign⁹ morte. Secūdo collū ei⁹ btīssimū collaphis cedēdo. i. plagꝫ sup collū. tāq̄̄ essꝫ stult⁹ fatu⁹ ⁊ ꝯteptibil' psona. Vñ dic̄ Be. Qui x̄ps tūc cesus ē plagꝫ iudeoꝝ. cedit̄ nūc falsoꝝ x̄pianoꝝ blasphemijs. Tertio faciē eius sctīssimā palmādo. i. extēsis maīb⁹ pcutiēdo. ⁊ alapas ḡues dādo. Ex q̄ pcussiōe h̄o pl⁹ q̄̄ de pcussiōe i collo affligit̄. In facie em̄ sūt oēs sensus. ⁊ sunt ibi mēbra tenera facile lesibilia vñ v̄isimile ē q̄ ex tali pcussiōe fluxerit sibi sanguis p os ⁊ nares ei⁹. q̄uis euāgeliste nō scribant Quarto ocl'os suos venerabiles ⁊ faciē ei⁹ sctīssimā velādo. ad h̄ q̄ nō poss3 videri. Ferit̄ em̄ bn̄dicta facies domini nr̄i ih̄u x̄pi tam plena fuisse grāꝝ q̄ ipsissimi iudei sibi eā velauert. ipā3 vt inspicere nō possent. ⁊ per ꝯñs in nullo sibi pcerēt. Et h̄ dicit Albert⁹ magn⁹. erat incōueniēs valde velari speciosum p̄ filijs hoim. in quē3 angeli desiderāt ꝓspicere. Quinto etiā. s. v̄itatē diuinā3 ⁊ sapiam et̄nā subsannādo. q: cū oculos ⁊ faciē ei⁹ gl'iosissimā velassent pcutiebāt eū ī capite ac petēdo derisorie dicebāt. ꝓphetiza nob̄ x̄pe q̄s ē q̄ te pcussit. q. d. s̄m Lyrā. tu es falsus ꝓpha. Sed vbi ⁊ quō pcusserit eū. de h̄ euāgeliste diuersimode scribūt. Nā mathe⁹ dic̄. q̄ tūc collaphis eū3 cedebāt. Alij āt palmas i faciē dederūt. s̄m Mar. ꝓo collaphis ⁊ alapis eū tūnc cecīderūt. s̄m ꝓo Lu. pcutiebāt faciē ei⁹ Et ḡ p̄t dici q̄ cū velassent eū q̄lib3 pcussit ip̄m vbi ip̄e volebat. alij ad collū. alij ad maxillas. alij i faciē ⁊ percutiēdo iterrogauerūt eū di. Prophetiza nob̄ x̄pe. Albertus magn⁹. q: ꝓpha vocaris a turbis ⁊ occultoꝝ ꝯscius. Dic ḡ q̄s est q̄ te pcussit. Et sic dn̄s ꝓphāꝝ vt pseudo p/

pheta illusus est. Et multa
alia ꝯuiciabant ei. Qualr̄ aūt
h̄ essꝫ euāgeliste nō scribunt
Sꝫ sic in q̄busdā repit libꝛꝭ
ꝛ pie credendū ē. ꝙ in domo
Cayphe eū ad terrā ꝓijcie
bant ꝛ ꝑ eū ꝛ ꝑ corpꝰ eiꝰ salta
bāt. Alij fortitudinem bra
chioꝝ i eo examiabāt. vt dic̄
q̄dā glosa. Alij forsitan lutū
suꝑ euꝫ iactabāt. Alij manu
reuersa dulcissimum ꝛ melli
fluū os ipiꝰ ꝑcutiebāt. Alij ꝑ
venerabiles capillos ipsuꝫ
trahebāt. vt Ber. ait i ꝯtem
platōibꝫ Alij genas eiꝰ tener
rimas suis vnguibꝫ lacera
bāt. Alij sctissimā barbā ipiꝰ
vellebāt. vn̄ illō Ysa. Corpꝰ
meū dedi ꝑcu. ꝛ ge. me. vell̄ē.
Quidā exponūt ō laceratōe
maxillaꝝ fctā vnguibꝫ ipioꝝ
iudeoꝝ. q̄dā ꝟo de extractōe
barbe dn̄i. Qō siue vtrūqꝫ
veꝝ sit siue alteꝝ. nō tn̄ sine
effusiōe sanguis factum. Et
Ber. dic̄ in ꝯtēplatōibꝫ. Cū
eīn crudelissimi essent ꝛ sine
misc̄dia oia mala et vitupia
q̄ poterāt faciebāt ei. Alij ex
sua mala volūtate. alij vt pla
cerēt maioribꝫ. q̄ erāt imanis
simi. Hec Ber. Mō ꝑpēde
ꝛ ꝯsidera fidelis xp̄iane q̄t ꝛ

q̄nta incōmoda opprobria.
supplicia ꝓ te passus est hac
nocte xp̄us dn̄s noster: tota
nocte modicū secū q̄euerūt.
et recordare qꝛ pctā tua fue
rūt causa sue acerrime passi
onis. caueasqꝫ tibi a peccatꝭ
qꝛ sunt ꝯ deū. Hieroꝰ. dicit
ꝙ passio xp̄i quā nocte susti
nuit. nūqꝫ erit manifesta ni
si in die iudicij. Hec aūt oīa
scꝫ q̄ dn̄s passus est i domo
Cayphe. vt inq̄t Albertꝰ ma
gnus. dn̄s maiestatis susti
nuit. vt nobis formaꝫ daret
humilitatꝭ ꝛ patientie. ꝛ nos
sue charitati obligaret. Sic
habetis q̄liter passio christi
fuit ꝑ iudeos inchoata. De
cetero ꝟo audietis q̄lir ꝑ gē
tiles fuit ꝯsummata. Seq̄r
Postqꝫ auteꝫ domino a me
dia nocte vsqꝫ mane scilꝫ ad
horam p̄mam illusissent. et
afflicto eo ista nocte vigilijs
verberibus et sputis atqꝫ il
lusionibꝫ. Mane facto scilꝫ
hora p̄ma ortus solis. ꝯsiliū
inierunt omnes p̄ncipes sa
cerdotum. scilicet iudeoruꝫ.
ꝛ seniores populi aduersus
Jesum. vt eum morti trade
rēt. Hora. qui scꝫ dat vitam
mūdo. Nam tota nocte oc

cupati fuerũt in xpi illusiõe ideo mane cogitant de ipsi⁹ morte. putantes p mortẽ ex/tinguere ei⁹ doctrinã. vt dic Origenes. Rabban⁹. Vide q̃ solliciti sunt in malo. tota nocte vigilauerũt vt facerent homicidiũ. ⁊ vinctum addu/xerũt ip̃m d domo Cayphe in p̃toriũ ⁊ tradiderũt eũ pon/cio pylato p̃sidi. s. romanoꝝ ad interficiendũ. Leo papa. Offerebãt Pylato durĩs ne/xib⁹ vinctũ. colaphis et ala/pis freq̃ntib⁹ cesum. sputis oblitũ. clamorib⁹ p̃dãnatũ vt Pylat⁹ nõ auderet eũ ab/soluere. Et Bern. in ɔtẽpla/tionib⁹. Duxerũt eũ ad Pyla/tũ. manib⁹ post tergũ ligatĩs. vel ante. Et vt d̃r cathena ĩ collo eius. q̃ postea oñdeba/tur in hierl'em pegrinis pro magna deuotõe Hec Bern. Qui scz Pylat⁹ non erat iu/deus s; gẽtilis custos Hie/rusalem ex pte Tyberij cesa/ris. Hec aũt p̃sentatio fuit grauissima int' oẽs rõne iu/dicis plenariã ptãtez habẽtĩs damnãdi ad mortẽ. Vnd' et Judas audiẽs ip̃m ductũ ad Pylatũ. iã non estimauit eũ posse ãpli⁹ euadere. duct⁹

penitẽtia. i. angustia quadã ⁊ tristicia tact⁹ scz infructuo/sa sine spe venie. venit ad iu/deos. ⁊ retulit eis. xxx. argẽ/teos di. Peccaui tradẽs san/guinẽ iustũ. At illi dixerunt Quid ad nos. Quasi di. fm Lyrã. Nõ curam⁹ si peccasti vel nõ. Tu videris. Ly. id ẽ. ad te ptinet videre factũ tuũ. Videns aũt Judas q̃ eum deridebant ⁊ q̃ damnat⁹ eẽt Gorra. i. merito peccati eter/na damnatõe dign⁹. lapsus in desperatõez piectĩs argen/teis in templo. abiẽs laqueo se suspendit. vbi dicit Hiero/nim⁹. q̃ Judas plus pecca/uit in desperatione et suijp/sius suspẽsione q̃ in filij dei traditione Et d̃r Actuum. i. q̃ post suspensionez crepuit medius. ⁊ diffusa sunt oĩa viscera eius Et merito. ne. s. eius immũda aĩa exiret per os suũ. cum q̃ saluatorez to/tius hũani generis oscula/tus fuerat. Sequit' i Mat/theo. Principes ãt sacerdo/tum. s. iudeoꝝ. acceptĩs argen/teis dixerũt. Non licet eos mittere in corbonã. Gorra. id est int' dona dei. q2 p̃cium sanguinis est. Gorra. id est.

p̄cium datū p sanguine effū dendo. Ideo consilio inito. Hoc.i.inter se inuicē habito emerūt ex illis agr̄ figuli in sepulturā pegrinoꝝ. Glosa. Qd nō fecerit i misericordiā pauperꝝ.s3 i infamiā saluato ris. vt lōge lateqꝫ diffamare tur. Cū ḡ staret corā p̄side i p̄torio. iudei dicit Ioh. non introierūt. scꝫ. ꝑter festi san/ ctitatē ꝛ solennitatē qd iam celebrare ceperant. ne conta minarēt. s3 manducarēt. scꝫ mūdi pascha. i. cibum pascalē Qui nō erat licit⁹ comedi ni si a p̄sonis mūdis. Conside ra h eoꝝ cecitatē. metuebant contaminari ex ingressu do mus hoīs gentilis. vt inq̄t Lyra. et tamen nō timebāt inquinari ex pcuratiōe mor tis innocentis. Unde Aug⁹ Consuetudo erat iudeis in festo pasce nō intrare domū alienigene. O impia cecitas alieni iudicis p̄torio ꝯtami nari timebāt. ꝛ innocentem sanguinem fundere nō time/ bant. Sicut hodie nō come dunt nec bibunt cū christia nis vinum aut alium potum p̄ter aquā. et tamen sangui/ nem ipoꝝ et sudorem come dunt p vsuram. Exiuit ergo Pylatus ad eos foras ꝛ di/ xit eis. Quā accusatōem af/ fertꝭ aduersus hominē hūc. Responderunt ꝛ dixerūt ei. Si non esset h malefactor. non tibi tradidissemus eum. Dixit ḡ eis Pylatus. Acci/ pite eum vos ꝛ s̄m legem ve stram eum iudicate. At illi. Nobis non licet interficere quēqꝫ. Accusabant autem eū de trib⁹ signanter. Primo. s. ꝙ subuerteret gentem eorū. Secundo ꝙ p̄hiberet tri/ butum dari cesari. vt ex hoc Pylatus moueretur cōtra eū. Tertio ꝙ diceret se chri stum regem eorum. Pylat⁹ autem p̄mam et secundā ac/ cusationem nihil reputans quia forte audierat dn̄m di xisse iudeis. Reddite q̄ sunt cesaris cesari. ꝛ que sunt dei deo. Tertius vero articul⁹ videbatur derogare honori et potestati cesaris. Et ideo Pylatus introiuit in p̄reto/ rium. vocauit Iesum seor/ sum. interrogauit ipsum di/ cens. Tu es rex iudeorum. Quasi di. Est hoc verū ꝙ vis tibi vsurpare regnū iudeoꝝ. Rn̄dit dn̄s nr̄ di. Dicis h a

teipso an alii tibi dixerit de me. Rñdit pilat⁹ Nũq̃d ego iude⁹ sũ. q. d. Null⁹ iude⁹ sum ideo nec h̃ de te dictaui. Sz gens tua. s. de q̃ nat⁹ es. i. iudei tradiderũt te michi di. q̃ dicis te esse regẽ iudeoꝝ. q̃d fecisti. q. d. ̃m Ly. videt̃ q̃ tu sis in aliq̃ culpabil̃. ex q̃ illi q̃ sũt de gẽte tua. ⁊ tãte auctoritatꝫ sic sunt põtifices te accusant. Jh̃s rñdit dicẽs. int̃ cetera ṽba. Regnuz meũ nõ est de h̃ mũdo. i. ptãs mea et auctoritas nõ hꝫ originẽ ex causis mũdanis. ⁊ electione hoĩm. sz aliunde. i. a p̃re. Et Pylat⁹. Ergo rex es tu. Rñdit ih̃s. vt Joh̃. scribit. Tu dic̃s. q̃ rex sum ego. scz p̃tãte diuiã. q. d. ̃m Hor. Ego nõ nego q̃d tu dic̃s. sz tñ nõ ad regnanduz temp̃aliter veni vt credis. Vñ subdit. Ego ĩ h̃. i. ad h̃ nat⁹ sum. Horra. scz natiuitate tp̃ali. ⁊ ad h̃ veni in mnndũ. Horra. scz naturaz hũanam assumẽdo. vt testimoniũ p̃hibeã veritati. h̃ est. non ad dominãdum. sed ad veritatem dicenduz. Oĩs qui est ex veritate audit vocem meã. Qui est ex deo verba dei audit. Johãnis. viij.

Et quia Pylatus nõ adhuc plene intelligebat ṽba xp̃i. ideo adhuc q̃rit di. Quid est veritas. Horra. Hui⁹ q̃stõis r̃nsionem Pylat⁹ nõ expectauit hac d̃ causa ̃m Altuinũ. q̃ nõ erat dign⁹ de ṽitate audire. q̃ eã in sua s̃nia nõ s̃uauit. Seq̃t. Et cum h̃ dixissꝫ itez exiuit ad iudeos ⁊ dixit Ego nullã cãz scz morẽtꝫ meritoriã inuenio in eo. i. ĩ homine isto. Credebat eñ q̃ iudei deberent ab accusatione d̃sistere. Sz c̃siderantibus iudeis q̃ Pylat⁹ xp̃m libẽter absoluisset. easdez accusatiões aggrauauerũt dicentes. vt btũs Lucas scribit. Cõmouit p̃plm. i. turbauit pacẽ cõez. docẽs per vniuersam iudeã. incipiẽs a galilea vsq̃ huc. Cuz ḡ Pylat⁹ audisset q̃ ih̃s galileus essꝫ de iurisdictione Herodis. misit eum ad Herodez qui erat rex seu vicarius in galilea. quã potestatẽ habuit ab imp̃atore romano. Qui scz herodes tũc temporis venerat in hierusalem ad videndum christum. non p̃pter deuotionez sed propter curiositatem et propter solennita

tem pascalem. quia iudeus erat. Et Pylatus ideo misit dominū nostrum ad Herodem. vt iudicaret eum sicut suū subditum. Herodes autem viso Jhesu gauisus est valde. quia ex multo tempore cupiebat eū videre. eo q multa audierat. Glosa. de miraculis z doctrina eius. Et etiā quia sperabat aliqd signum ab eo videre. Et interrogabat eum multis sermonibꝰ. Etiā iudei q xp̄m fuerant secuti ꝯstanter eum accusabant. Dñs ꝟo neq Herodi nec iudeis aliqd rñdit. propter hoc. quia Herodes indignū se reddebat propt. suam supbiam z curiositatē Et etiā ideo ne vtilitas sue passionis impediret. Si ei rñdisset Herodi. liberari poterat. Cum g xp̄s nullū signum facere nec rñdere vellz. reputauit eū. s. q est eterna sapia Herodes esse fatuū z despexit ipm ac repulit a se. Et in signum fatuitat milites Herodis induerunt eū veste alba ludicra. z ligatum derisorie reduxerūt ad Pylatū ut cū eo faceret sic vellet. Et ob hāc cām. h est. ꝓp̄ mutuā reuerentiā. Herodes et Pylatus facti sunt amici mutuo. quia prius erant inimici ad inuicem. Unde seqtur. Reputauit a nte Herodes sibi ad honorem. q Pylatus miserat christū ad eū. Qñ āt Pylatꝰ vidit q herodes remisit xp̄m ad eū valde doluit et cogitauit qmodo possz ipm liberare a morte. Jō ꝯuocatꝭ iudeis dixit. Nullā cām inuenio in hoie isto. ex his in qbꝰ eū accusatꝭ Sz neq Herodes. s. repit eū dignū morte. Nā remisi vos ad illū. g. emēdatū. i. flagellatū. dimittā illū. Audiētes āt iudei xp̄m velle liberare. Tūc magꝭ eū accusabant Pylatꝰ ꝟo dixit ad eos. Est vobꝭ ꝯsuetudo vt vnū dimittam vobꝭ in pasca. i. in festiuitate vīa pascali Habebat āt tūc vnū vinctū insignez qui dicebatur Barrabas. z erat latro et ꝓpter homicidiū vinctus. Congregatis g iudeis dixit Pylatꝰ. Quē vultis. s. de his duobꝰ dimittā vobis Barrabā an ihm q dr xp̄us Sciebat enim q ꝓpter inuidiam tradidissent eū. id est obtulissent. Maiores autē

et seniores iudeoꝝ psuaserũt pplis cõibꝫ. vt peterent Barrabã.s.latronẽ. Ihm õo.scʒ innocentẽ pderẽt. Cũ ĝ deliberassent Pylatꝰ iterũ īterrogãs eos dic. Quẽ vultis de duobꝫ vobis dimitti. At illi scʒ pfidi iudei clamãtes dixerũt Barrabã. Ecce q̃ta malicia maloꝝ pfidoꝝ infeliciũ q̃ iudeoꝝ. putabant vt dicit Lhryꝰ. se posse astruere. q̃ ihs deterior esset latrone. et adeo nequam vt neq̃ ꝑ pietate. neq̃ ꝑ festi ꝓrogatiua deberet liberari. Dixit iterũ Pylatus illis. Quid igitur faciam de ihũ q̃ dr xp̃s. Dicunt oẽs. Crucifigat.i.cruce appendat vt crucifixũ omnes possint videre. Ait illꝰ pses. Quid em̃ mali fecit. Gorra. Quasi diceret. nihil. Et ideo iniquum est ip̃m condemnare. Nullam causam mortis. quare scʒ debeat mori. inuenio in eo. At illi tunc magis clamabant ⁊ instabant magnis vocibꝫ postulãtes. ⁊ inualescebant voces eorum vt Lucas inquit. vt.s. quod iuste et per rationem obtinere non poterant. saltem obtinerent clamore. vt crucifigeretur.i. morte vilissima.s.crucis occideretur. Sic habetis q̃uõ xp̃us de vno iudice ad alium fuit ductus. Et sic patet secundũ ꝑncipale.

Quantum

vero ad tertium. Sciendum est notandum de Christi flagellatione ⁊c̃. Uidens autem Pylatus q̃ nihil pficeret. Gorra. ad liberatiõnem Christi. sed magis tumultus fieret. Lyra. populi. scʒ clamantis ad ɔtrarium ꝑ seditiõem sacerdotum. accepta aqua lauit manus suas coram pplo dicens. Innocens ego sum a sanguine iusti huiꝰ. Remigius. Mos em̃ erat apud antiquos vt cum quis vellet ostendere se immunem esse ab aliquo crimine. accepta aqua lauaret suas manꝰ coram populo. Ideo pylatus dixit. Innocens ego sum a sanguine. Gorra. id est. a sanguinis effusione. iusti huiꝰ. vos videritis. Gorra. id est. vos videatis quid faciatis. vobis imputetur. non mihi

Sed in hoc nõ habuit veꝝ

Reus eni͂ fuit. qꝛ cum esset
iudex tenebať ex officio sua
re iusticiã. Min⁹ tñ peccauit
q̃ȝ iudei. Rõ. qꝛ iudei h̄ fece/
rũt ꝑ rancorẽ ꝛ odium. ip̃e
v̄o h̄ fecit ꝓpter timorẽ cesarꝭ
ꝛ ob fauorẽ populi iudeorũ.
Sequiť. Audientes autẽ
iudei h̄ totum acceperũt su/
per se dĩ. Sãguis ei⁹. Hoꝛ. i.
culpa ꝛ pena effusoinis san/
guinis eius veniat sup nos
ꝛ sup filios nostros. Quasi
nõ credentes q̃ p h̄ peccato
punireť a deo. Hiero. Per/
seuerat vsq̃ȝ hodie h̄ imp̃ca/
tio. ꝛ sanguis xp̃i nõ auferet
ab eis. Hec ille. Audiẽs aũt
Pylat⁹ q̃ crimẽ sup se vellẽt
accipe. volens ꝑp̃lo iudaico
placere fecit xp̃m innocentẽ
dñm v̄ginis filiuȝ flagellari
ꝛ illudi ipsis iudeis ad libi/
tum. Et ideo gentiles. s. ap/
paritores p̃sidis. i. mistri Py
lati exuentes eum. qd̃ ꝛ xp̃s
spõte ꝛ libẽtissime ꝑ nob̄ fec̃.
Primo eñi exuerũt eum ve
stimentis. s. veste alba q̃ euȝ
Herodes induebat. quã ad
huc indutã habebat. et etiã
suis. ꝛ p̃cinxerũt verisimiliť
eũ lintheo. ita q̃ alias denu
datus paupⁱme et exilissi/
me stetit corã ibidẽ existenti
bus. Scd̃o ligauerũt eum
durissime ad q̃ndam colum
nã quẽ rogasse debuerãt me
rito vt eos a peccatoꝝ nexi/
bus absoluisset. Tertio tan
tum verberauerunt domi/
num regem eterne glorie fla
gellis q̃ de corpe eius p̃cio/
sissimo sãguis su⁹ rose⁹ ema/
nans. vt Hugo sup Lucam
inq̃t. Et p totum corpus ei⁹
fluens. vt Brigitta ait. Cor
pusq̃ȝ suũ candidissimuȝ ru
bricans. vt btũs Ber. in ↄtẽ
plationib⁹ dicit ꝛ vndiq̃ȝ flu/
ens in colũna cui alligatus
fuit vsq̃ȝ hodie sua vestigia
derelinq̃t. Uñ Beda super
Lucam ait. Ex colũna vsq̃ȝ
hodie cui xp̃s alligatus est.
dominici cruorꝭ vestigia cer
ta demonstrat. Et cõcordat
magister in historia scolasti/
ca. vbi dicit. Adhuc colũna
cui alligatus fuit iesus vesti
gia cruoris ostẽdit. Cuius
columne maior pars fertur
in ecclesia esse montis syon ĩ
Hierusalem Rome est in ec
clesia sancte Praxedis virgi
nis. Item Christus sic vul/
nerabatur per totum suũ sa
cratissimuȝ corp⁹ q̃ a planta

pedis vsqȝ ad ꝟticē nō inue-
niebat̄ i eo sanitas. vt beat⁹
Anſ. scribit in plāctu suo ꝟ-
ginali. qꝛ supaddebāt plagā
sup plagaȝ. vt Ambro. dicit
liuorē sup liuorē. vsqȝ tā ipsi
q̄ꝫ inspectores fatigati iube-
rēt eū a colūna solui. De hac
grauissima flagellatiōe inq̇t
etiā btūs Ber. O bone iħu
q̄uo diris ꝟberib⁹ ad statuā
es duct⁹. ⁊ circa ipaȝ tā stric-
tissime ligat⁹ ꝙ sāguis tu⁹ de
vnguib⁹ tuis stillabat. Sic-
qȝ tā a tergo q̄ꝫ añ flagellat⁹.
ꝙ cutꝫ tua tenerrima nodis
flagelloꝝ cū carne ⁊ sanguīe
adherebat. ita vt a plāta pe-
dis vsqȝ ad ꝟticē nō esset ī te
sanitas. Hec ille. Sicqȝ no
bilissim⁹ dn̄s sanguinē suuȝ
p̄ciosissimū flagell' de corpe
suo reuerēdissimo extractuȝ
clemēter ꝓ nob̄ effudit. de q̄
Bonauē. in planctu suo ait.
O cū q̄nta q̄ntitate putas il
lū sacratissimū sanguineȝ de
ꝯciso corpe distillasse ī terrā.
q̄nto fremitu putas flagella
tū dulcissimū iħm. q̄ idcirco
aduenerat vt nos a flagellis
eternis liberaret. sic̄ ꝓpħa ď
eo dixit. Circūdederūt me
viri mēdaces. sine cā flagell'
ceciderūt me. Hāc aūt flagel
latōem disposuit Pylatus.
ſm Chryſ. vt iudei saturati
flagellis xp̄i cessarēt eū am-
plius pseq̄. His aūt penis ī
pij iudei adhuc nō satiati. sȝ
dixerūt mīstris Pylati. vt ei
illuderēt tāqȝ regi q̄ regnare
⁊ dn̄ari vellet. ⁊ nō possȝ. Et
ideo induētes ei Primo an
tiquū purpureū indumētū
in derisionē ⁊ ꝯfusionē ⁊ cō-
temptū. Scd̄o plectētes co
ronam. scȝ de spinis acutissi
mis quā imposuerūt capiti
eius reuerēdissimo ⁊ tener-
rimo. vicȝ irrisorie ꝓ dyade
mate regali vl' regio. vt glo-
sa dicit. Et volūt q̄dā ꝙ hāc
coronā spineaȝ sibi magnis
lignis acriter impresserūt. Et
dr̄ illa corona fuisse de iūcis
marinis q̄ sūt acutiores spi
nis nr̄is hic. pūgētes caput
ei⁹ vsqȝ ad cerebrū. Et ğ ſm
Bern̄. Caput illud diuinuȝ
pforauerūt ⁊ vsqȝ ad cerebri
teneritudinē puenerūt. Ter-
tio dederūt ei subsannatorie
ac despectiue arūdinē ī dex-
tram eius ꝓ sceptro regali.
Quarto genuflexo añ eū il-
ludebāt ei di. Aue rex iudeo
rū. q. d. O tu hō vilis et mi-

ser vt q̄d te regem fac̄. volui
sti regnare et nō potes. ꝓpter
hāc irrisionē nō flectam⁹ ho
die genua cuȝ orāt. p pfidis
iudeis sic ad alias orōes. qz
h̄ pcurauerunt cū gentib⁹. z
h̄ cū eis forte dixerunt. Aue
rex iudeoꝝ. Quinto eū ala/
pizabāt. q̄ illusio magis fuit
despectiua z penal'. Adoran
tes. Albert⁹. falsa z irrisoria
adoratione. vt deū. z salutā/
tes vt regē. alapizauerūt vt
fatuū. Sexto expuebant in
eū tanq̄ in psonā vilem. z cō
temptibilē. Septimo acci/
piebāt arūdinē de manu e⁹
z pcutiebāt caput ei⁹. Lyra.
Et rōne ɔtēpt⁹. z rōne dolo
ris infligēdi. scȝ vt spine for/
tius capiti infigerētur Quia
ex tali percussione scilicȝ ba
culi arundinei. aculei coro/
ne intrabant caput eius z p
fundius vulnerabant. Et h̄
absq̄ dubio. multum lesiuū
fuit domino. Unde verisi/
mile est q̄ tūc sanguis ex ca
pite extractus largiter p ca/
put frontem genas et collū
eius fluebat. Ita vt quasi le
prosus apparebat. quia san/
guis et sputa eum leproso si
milem faciebant. Cuȝ enim

milites scilicet gentiles tam
pauperrime z miserabiliter
eum tractassent. Pylat⁹ que
rens occasiones dimittendi
dominū. Sed perfidi et im
piissimi iudei nec adhuc sa/
tiati. nec vllam ei miseratio/
nē impendere volentes. spō
tanei clamabant. subaudi.
sicut amentes et quasi furi/
bundi. ex abundantia mali/
cie vocem ingeminando di/
centes vt ait Johānes Tol
le tolle. crucifige eum. Qua/
si di. Non possumus videre
euȝ. idcirco aufer eum a no/
stro conspectu. z turpissima
morte condemna eū. Tunc
enim temporis mors cruc̄
erat ignominiosissima z tur
pissima. Et breuiter loquen
do tandem cum Pylat⁹ ob/
duratos et obstinatos iu/
deos non poterat emollire.
audiensq̄ q̄ confiterētur se
imperatori romano subiec/
tos esse. tunc volens ipsis sa
tisfacere dimisit eis Barra/
bam latronem. scȝ ꝓpter tem
pus pascale. deditq̄ senten/
tiam crudelissimā. vt Jesus
innocens crucifigeretur. et
ignominiosa ɔtēptibili ac tur/
pi morte latronuȝ moreret̄.

Unde et eadē hora duos latrones sīr ad morte iudicauit et cōdemnauit. Ibi sciendum et notandū q̄ xp̄s in processu passiōis sue nonies bodie duct⁹ fuit vt colligitur ex euāgelistꝭ. Et h̄ repn̄tāt fideles q̄ hac die ab hora matutina vsq̄ ad horam tertiā circūeuntes visitāt nouē ecclesias. in memoriā q̄ xp̄us postq̄ capt⁹ fuit duct⁹ est ad nouem loca. Et in qualibet istaꝝ ductionū sp̄ singl'ares penas et cōtumelias passus ē Primo eū̄ morxt capt⁹ fuit et ligat⁹. duxerūt eū ad Annā p̄mum. Jo. x. i. p̄mo. Secūdo ab Anna ad Cayphā. Tertio a Caypha ad Pylatum. Quarto a Pylato ad Herodem. Quinto ab Herode reduct⁹ fuit ad Pylatū. Sexto milites duxerunt eum intro in atrium p̄torij vbi illuserunt ei. et magna ac varia opprobria sibi fecerūt. Mathei. xxvij. et Mar. xv. Septimo Pylat⁹ duxit eum foras de p̄torio. indutū veste purpurea et coronatū cū corona spinea Jo. xix. Octauo idem Pylat⁹ duxit eū foras p̄toriū ad locū q̄ dr̄ lycostratos grece. i. ad locū iudicialē vbi sedit p̄ tribunali. i. in sede iudiciaria vel iudiciali. Nono duxerūt eum ad patibulum cruc̄. i. supplicij. Et ista ductio fuit exprobriosior et penosior inter omnes. q2 ducebat̄ ad ignominiosā mortem. Seq̄t. Data igit̄ et p̄lata sententia c̄ Christum a Pylato vt crucifigeretur et occideret̄. suscipientes eum milites p̄sidis. Primo exuerūt eum purpura et reinduerūt eum vestimentis suis. vt omnes eū melius cognoscerent in veste sua et maiorem verecundiā susciperet corā hominib⁹ aspiciētib⁹. Scd̄o imposuerūt lignū cruc̄ longū grossum et multū graue sup̄ hūeros suos delicatissimos vt portaret ip̄m ad locū vbi erat crucifigend⁹. vt ei⁹ cōtinua visione et portandi fatigatiōe grauaret̄ tam interi⁹ q̄ exterius. Tertio associauerūt sibi duos p̄fatos latrones secū cōdemnatos q̄ cum eo ibant. et ducebāt̄ vt btūs Lucas inq̄t. q̄d factū ē ei ad maiorē cōfusionē et despectionem vt ex eorum societate ampli⁹ et fortius diffamaret̄

quasi essz latro. vel quasi peior esset illis. Quarto eductus est cum miserrime et publice cum ipso perio valde magis tanquam male factorem extra propriam ciuitatem in loco caluarie. sicut dictum est. quod quidem locus erat fetidus. horribilis hominibus horridus. ibidem enim malefici plectebantur. canes atque alia morticinia excoriabantur. Idem malus fetor fuit etiam christo domino specialis pena ac magis tanto quanto penosior et lesiuior quanto delicatior et purior erat. quia delicatissimus et castissime virginis filius. Quinto cum mansuetissimum et innocentissimum dominum sic contemptibiliter et confusibiliter ducerent de domo Pylati per vrbem scilicet hierusalem quasi male ficum cum duobus latronibus et cruce ponderosa ad suam despectissimam et amarissimam mortem multitudo maxima populorum tam iudeorum quam gentilium eum sequebatur. Quidam flebant et plangebant suam innocentem mortem. Quidam insultabant et illudebant ei gaudentes de passione et morte eius. Sed ipse dulcissimus et benignissimus dominus. in hac vita grauiter pondere crucis depressus et ita fatigatus fuit propter la bores et penas. per flagellationem et coronationem. per illusiones et percussiones. per multiplices et acerrimos cruciatus. quos tota nocte et etiam de die vsque ad illam horam sustinuit quod lento gradu incederet et crucem amplius portare non valeret. depo suit eam vt habetur in quodam libro de vita christi. vt aliquantulum pausaret et respiraret. Tunc ministri Pylati hoc videntes angariauerunt. i. coegerunt quendam nomine Simonem. s. gentilem. virum robustum venientem de villa. quod extra ciuitatem dicit Botra occurrit eis eundo ad ciuitatem. vt portaret crucem post ihesum. Hoc fecerunt vt ostenderent eum esse hominem fatigatum. et sic non crederent dei filius. non fecerunt ex misericordia vt christo compaterentur. sed ex duricia vt citius crucifigerentur. quia vitam eius multum odiebant. et mortem ipsius valde sitiebant. Et ideo festinauerunt cum eo et noluerunt eius mortem differre. Et sicut ait Bernardus. ipsum tanquam asinum impulerunt. quia timuerunt ne Pylatus sententiam reuocaret. quia voluntatem dimittendi eum ostenderat. Item lignum crucis ita probanum reputabant vt nullus eorum portare nec tangere voluit. Sequebantur etiam multe deuo

te mulieres q̃ etiã flebant et ꝯpatiebãt ei. ac p̃ nimio do/lore ꝑcutiebant pectora sua. vidẽtes dñm ita fatigatum crucẽ grãdem ⁊ grauẽ portare Et ſm Bern̄. i ꝯteplatõib⁹. mr̄ xp̄i mestissima btã virgo Maria etiã int̄ illas erat et sustẽtabat ab eis q̃ se sustẽta re nõ valebat. Ibi ꝑpẽdẽdũ ⁊ ꝯsiderãdũ extat vtrũ eadẽ nõ ꝯpassa sit ei Absq̃ dubio ipa maximã cũ eo ꝯpassiõez habuit. Hoc pt̃ q̃libet ma ternũ cor ac q̃libet mr̄ circa suũ vnicũ ꝑpẽdere ⁊ ꝯsidera re filiũ. Certe ipa vt b. Ber. dic̄ exẽplũ dolor̃ oĩb⁹ amã tib⁹ xp̄m fuit. Et sic habet̃ i q̃dã li. d vita xp̄i. Quia vero mesta mr̄ ⁊ merore ꝯfecta ꝓ pter mltitudinẽ ꝑplĩ appropi quare filio suo carissimo nõ poterat. nec eũ videre. iuit ꝑ aliã viã breuiorẽ cũ sociab⁹ suis ⁊ Iohãne. vt alios p̄ce/dẽs valeret eidẽ appropinq̃/re. Et cũ eũ obuiũ h̄ret cer/nẽs eũ tam miserabilit̃ vul/neratũ ⁊ sic oneratum ligno tam grãdi q̃d añ nõ viderat ⁊ sup hũeros i maxia lassitu dine baiularet. pene exani/mis facta ẽ. i. valde debilita ta Intellige. ⁊ ita virib⁹ desti tuta sic̄ d; q etiã i t̃rã corru/erat. i. decliauerat. ⁊ p̄ angu stia nec ei v̄bũ dare poterat. nec dñs sibi acceleratus ab his q̃ eũ ducebãt. Credibi/le ſm Ber. in ꝯteplatõib⁹. q ipa libẽter portasset crucẽ si potuissz. ⁊ q̃uis nõ possz tñ libẽter accepissz eã. Nulli ãt credere licz q btã v̄go impa tiẽs fuerit aut rõne vel sensu ꝓuata. q2 sp̄ in oĩ sua passiõe ⁊ tristicia patientissima ⁊ di scretissima erat. Attamẽ pie credit̃. q̃uis euãgeliste non exp̄mũt q ex mag et intima ꝯpassiõe mltas lacrimas ex oculis v̄gineis ꝓ delicatissi/mas genas suas fuderit. nã maternũ ei⁹ cor nõ poterat se ꝯtinere. q̃n filio suo dilec/tissimo cõpateret̃. Lugẽtib⁹ v̄o ⁊ lamẽtãtib⁹ mulieribus dixit dñs. Filie hierl'm no/lite flere sup me s3 sup vos ip/sas flete ⁊ sup filios v̄r̃os. q2 veniẽt dies. s. obsidionis. in q̃b⁹ dicẽt. Btẽ steriles q̃ non genuerũt. ⁊ vbera q̃ nõ lacta uerũt. Quasi di. Nolite fle/re d morte mea. q2 scio q re/surgam ⁊ morte mea corpa/li eternam mortẽ destruam.

sed flete destructõem ciuita/
tis vīz q̄ fundit⁹ destruetur
ꝓpter pcām q̄d ciues eı⁹.i.iu/
dei opanť in me. Ideo seqť.
Tūc em̄ incipiēt dicere mō/
tib9.cadite sup nos. Et colli
bus.coopite nos. Glosa.p̄e
horrore miserie.scʒ hierl'em.
ɂ facie.s.ostēsione furorꝭ dn̄i
Tanta em̄ fuit fames ɂ mi/
seria in hierusaleʒ.xlij.anno
post dn̄icam passionē.cū ro/
mani ꝑncipes Tytus ɂ Ve/
spasianus ciuitatē hierusa/
lem destruebāt.ꝙ mulieres
ꝓprios filios comedebanť.
et ꝙ.xxx.iudei vendebanť ꝑ
vno denario.sicut ꝑ trigin/
ta denarijs vendit⁹fuit chri
stus. Sequitur in Lu.quia
si in viridi ligno hoc faciunt
in arido quid fiet. Quasi di.
ſm Hugonem sup Lucam
vere debetis flere sup filios
vestros.quia si ego qui sum
viride lignum et fructuosuʒ
patior tam grauia tormen/
ta.ipsi patienť longe grauio
ra qui sunt lignū aridū ɂ in/
fructuosum. Sequitur tex.
Et postq̄ʒ venerunt in locū
qui dr̄ caluarie.dederūt ei vi
nū mirratū bibere.vt Mar
cus dicit.cū felle mixtum vt
Math.inq̄t. Ubi notandū
ꝙ cum benignissimū dn̄m ꝑ
totam ciuitatē publice cum
improperio valde magno edu
xissent. Et ſm q̄d dr̄.ascēdē/
do ꝟsus montem siue collē
caluarie ad locum crucifixi/
onis aliqualiter appropias/
sent.tunc christ⁹ dn̄s modi/
cum quieuit cū cruce.ɂ vidē
do locuʒ vbi tam vilissime et
amarissime ꝑ nobis crucifi/
gēdus ɂ occidendus venie/
bat.fertur ad terrā cecidisse
Unde in signū huius ɂ testi
moniū dr̄ ꝙ ante portam ec
clesie sepulcri sancti.est q̄dā
platea magna q̄ q̄ndam fuit
extra ciuitatē hierl'm.sʒ nūc
est in ciuitate. In cui⁹ platee
medio ostendiť loc⁹ vbi xp̄s
portando crucem modicuʒ
quieuit.et videndo locū cru
cis ad terram corruit.id est.
declinauit. Et ibidem dede
runt ei bibere vt premissum
est amarissimū vinum. Hoc
est vinum acidū cum mirra
q̄ amarissima est.ɂ felle mix/
tum . et ysopo que est herba
amara.circūposuerūt. sicut
quidam doctores exponūt.
Quod ideo fecerunt.vt ideʒ
potus amarior fieret. Nam

xp̄s bis potat⁹ fuit tali vino. ⁊ añ crucifixionē ⁊ i crucifixiōe q̄ q̄dē gemia potatio cō petit misterio ꝓpt geminā p̲sonā q̄ peccauerat gustato ligno vetito. ex q̄ dānata. i. vita etna ꝓuata erat hūani generꝫ ꝓpagatio Et iō vt scōus Adā. s. xp̄s hūanū gen⁹ redimeret. ⁊ vitā etnā sua p̄ciosa passiōe ⁊ morte repararet pati ⁊ mori voluit. Seq̄t textus Et cū gustassꝫ ⁊c. Et dic̄ tex. cū gustassꝫ. i. os apposuissꝫ. l' parū d' illo accepissꝫ. vt Ly. dic̄. noluit bibere ꝓpter duo Prio vt oñderet iniq̄tas talē potū ꝓpinātiū. Scōo vt significaret velocitas resurrectōis ipi⁹. Vñ Gre. Gustauit vinū. sꝫ bibere noluit. q̄a morꝫ amaritudinē quā gustatur⁹ erat momētaneā ⁊ cito i dulcedinē ꝯuertēdā significabat. q2 tertia die resurrectur⁹ erat. Sic pꝫ tertium p̄ncipale q̄ñ xp̄s flagellat⁹. coronat⁹. illusus ⁊ ad mortē iudicat⁹ atq3 ꝯdēnat⁹ fuit et educt⁹.

Vantum

ad q̄rtū notādū q̄ seq̄t postea. s. cū dulcissim⁹ dñs nr̄ ih̄s xp̄s ad exprobrabilissimā mortē esset duct⁹. ⁊ q̄ñ ip̄m volebāt crucifigere ĩ loco caluarie expoliauerīt eū suis vestib⁹ añ crucē corā oī ꝑplo. vt vēto et frigori nud⁹ expōeret. q2 frig⁹ erat. vt btūs euāgelista Jo. dic̄. ⁊ nudū cruci affigerent. Et h̄ accidit cū maḡ dolore vt Ber. inq̄t ĩ ꝯtemplatōib⁹ Qd' pꝫ ex h̄ cū alicui pān⁹ cū violētia extrahit de vulnere q̄ fortit ĩ eo ꝯpact⁹ ē q̄ꝫtū ex h̄ affligit. ita fuit cū dño nostro. q2 vt dic̄ Ber. ĩ ꝯtēplatiōib⁹ q̄ vestꝫ ĩterior adherebat ei fortit. ꝑpt sanguinē flagellatōis. i. fortit cōpacta fuit ĩ sanguineis vulnerib⁹ q̄ ex flagellatōe suscepit. Et iō q̄ñ exuebat oĩa vulnera de nouo sūt apta ita q̄ verisil'e est. ei⁹ p̄ciosū sāguinē sup̲ totū ei⁹ delectabilissimū corp⁹ cucurrisse. Et h̄ valde auxit dolorē. ⁊ sic doluit pl⁹ q̄ꝫ ĩ flagellatōe. O q̄ntus dolor ait Ber. in ꝯtēplatōib⁹ fuit matri sctissime cū aspiceret ista. Et vt Berñ. et Ans. dicunt q̄ mr̄ ei⁹ amātissima btā ꝟgo Maria plēa anxietate velamen siue velū capitꝫ sui acci

pi̇ēs circūligauerit lūbis ei⁹ Un̄ Bonauētura dic. ꝙ nu dus diſtēt⁹ ſit xp̄s i cruce ni ſi tātūmodo circūtect̄ reni/ bus ſudario. Deinde cruce pata vt Bern̄. dic. milites. i. tortores miſtri Pylati gēti/ les crucifixerēt eū. vt oēs euā geliſte atteſtant. Albert⁹ ſup Mar. truculēter ꝛ atrociter Qualr āt h̄ factū fuerit euā geliſte nō ſcribūt. ſ; q̄daȝ di/ cūt ꝙ miſtri Pylati tortores arripuerūt innocentē d̄nm. ꝛ nudū dire. ſic q̄dā dicūt. et ſignāter Bonauentura. ſup lignū cruc̄ q̄d i t̄ra iacuerat piecerēt i modū pell' extende rūt Et p tale modū vt dicūt aliq̄. pus eīn ſic d̄ foramia i cruce fecerēt. pmoq̄ vnā ma/ nuȝ cū clauo duro ac ferreo cruci affixerūt. Tūc bumo/ res v̄t Nico. d̄ Ly. dic. ad lo cū illū leſum cucurrerēt. ꝛ ſic nerui ꝑſus illā ptez retracti fuerūt. Scd̄o cū aliā manū ɔclauare vellēt tūc brachiū xp̄i nō poterat aliud foramen in cruce attingere. eo ꝙ ſecū dū foramē paratū nimis re mote a pmo foramie factuȝ fuerat. Ob h̄ fune ſiue funi/ bus ip̄m violent ꝛ fortiť re/ traxerēt. vt manū illā ad locū foramis in ligno cruc̄ i lon/ gū facti reducerēt. q̄ fcō ſilez manui eidē clauū incuſſerūt Tertio cū pedib; ſili mō fe/ cerūt. q: foramē infra pedeſ etiā nimis diſtabat. ita ꝙ pe des xp̄i illō attingere nō po terāt. Jō funib; eū trabēdo ĩntantū p̄lōgauerēt vt pedes foramini coaptarent. ꝛ quia crux arta erat vnū pedē ſup aliū poſuerūt. atq̄ magnuȝ duruȝ ferreūq̄ clauū p am/ bos pedes ꝑcuſſerūt. Sic/ q̄ innocentiſſim⁹ d̄ns diriſ/ ſime ꝛ amariſſime cruci affi/ xus. Hoc eſt. cū clauis durſ groſſis. ac ferreis. cutem et carnē neruos ꝛ venas ꝛ cō/ pages oſſiū diſſipātib; ɔcla uat⁹ fuit Quib; eius dulcib; atq̄ ſanct̄ manib; et pedib; pfoſſis. dicūt do ctores ꝙ to tū ei⁹ ſanctiſſimū corpus ſic dextrorſum ꝛ ſiniſtrorſū ſur ſum ꝛ deorſum diſtendebat vt oīa oſſa ei⁹ valebāt nūcra ri. Jta eīn adimpletū eſt q̄d ſcp̄tū erat de eo p pp̄haȝ i e⁹ pſona dicētē. Foderēt man⁹ meas ꝛ pedes meos. ſuban/ di p g̃uiſſimā vulnerationē. dinūerauerūt oīa oſſa mea.

supple p crudelissimã sui ex/
tẽsionẽ.s.qñ nud⁹ atrociter ꝛ
valide expassus ꝛ extẽsus ẽ i
cruce. Ubi dic̃ glo. Prophe
describit h̃ pẽa cruc̃ꝭ. ꝛ ñ po
terat meli⁹ ꝺ̃scribi corpis ex
tẽsio i lig̃. q̃ȝ vt diceret. dinu
merauerũt oĩa ossa mea. Di
numerauerũt.i. dinũerabilia
fecerũt. Ubi notandũ ſm Al
bertũ mag. q̃ i corpe hoĩs sũt
cc. ꝛ. lxxvj. ossa. circa q̃ꝝ ꝯiũ/
ctionẽ hõ pati p̃t. Et iõ cõsi/
dera ꝛ ppẽde fidelis xp̃iane
q̃nte amaritudis q̃ntiq̃ȝ do
lorꝭ fuit h̃ extẽsio ꝛ ꝯclauatõ
xp̃i cũ manib⁹ ꝛ pedib⁹ i cru
ce. Man⁹ siq̃dẽ ꝛ pedes sũt
loca magꝭ neruosa. ꝛ q̃nto lo
cus magꝭ neruosus. tãto pl⁹
dolorosus. ꝓpt q̃d di.s. Tho
mas in. iij. pte sum. q̃ mors
ꝯfixoꝝ i cruce ẽ acerbissima
q̃ꝛ ꝯfigunt̃ in locꝭ neruosis.
ꝛ maxie sensibilib⁹.s. i maib⁹
ꝛ pedib⁹. ꝛ ip̃m põd⁹ corpis
pẽdẽtꝭ ꝯtinue auget dolorẽ.
Hec ille. Sic etiã itelligen/
dũ ẽ de xp̃o q̃ ei⁹ passio fuit
maxia ꝛ e⁹ mors amarissima
q̃ꝛ ꝯfix⁹ Jesus atq̃ dire saucia
tus fuit i locꝭ neruosis ꝛ pl⁹
dolorosis.s. in maib⁹ et pedi
bus. ꝛ g̃ue põdus sui p̃ciosis

simi corpis in cruce pẽdentꝭ
ꝯtinue e⁹ penã dolorẽ ꝛ mar
tiriũ augebat. Post h̃ cũ xp̃s
dñs essꝫ crucifix⁹ cruce i tra
iacẽte. dicũt q̃daꝫ ꝛ signãter
Jnnocen. papa terti⁹. q̃ ele/
uauerũt crucẽ cũ eo i subli/
me ꝛ foramini q̃d parauerãt
et secauerãt in trũco mag̃ in
q̃dã lapide scisso seu rupe de
fossa fortissime ĩfixerũt. et bñ
firmauerũt vt lignũ crucꝭ cũ
xp̃o suspenso cadere neq̃ret
Et h̃ forte rep̃sentat eccl'ia i
eo q̃ i die pasceues crux de/
osculãdo iacet a terra appo/
diata De hac eleuatõe crucꝭ
cũ xp̃o dic̃ Chrys. Cũ Jh̃s
crucifix⁹ leuaret̃. ꝛ ipsa crux
in cauatã rupẽ locaret̃. tunc
maxim⁹ clamor diuersaꝝ vo
cum flentiũ ꝛ letantiũ audie
bat̃. q̃dã insultãtes deriserũt
q̃dã p̃o de passiõe luxerũt. q̃a
ad cõfusiõis ig̃minie dolorꝭ
ac dedecorꝭ augmentũ vide
rũt innocentẽ agnum extra
portã in loco punitõis scele
ratoꝝ affligi. Jsta aũt eleua
tio non dubiuꝫ q̃n maxime
fuerit doloris. eo q̃ tunc la/
cerabãt̃ ꝛ renouabãt̃ vulne
ra manuũ ꝛ pedũ ex corpis
xp̃i in cruce pendẽtis põde/

rositate. Tūc p̄ssio de maīb9
ei9 z pedib9 sāguis abūdāti9
emanauit et p crucez vsq3 ad
terrā pfluxit. atz visibile est q̄3
uis euāgeliste nō scribūt. et
vt q̄daz dicūt. q maria v̄go
appropiauit cruci z iuxta cru
cē stetit. q vestiz ei9 de sangui
ne xp̄i 9spersa fuit O q̄d do
loris tūc senserit cor eiusdez
glo̓se v̄ginis marie. audiēs
malleoꝝ pcussiōes. vidensq3
corpis filij sui cum tam alta
cruce erectōez. z suscipiēs fi
lij sui p̄ciosissimi sāguis fluē
tiū guttaꝝ vndas sup vestes
suas. Mirū q viua aspicere
z cōpetenter vti rōne potat.
Sz nō potuissz si dei v̄t9 nō
sustētasset eā z roborassz. z si
nō coguisset maxiaz vtilita/
tē inde toti generi hūano p/
uenientē. Respicite z videte
pctōres verillū illō xp̄ianoꝝ
q̄d hodie eleuatū ē ī alta cru
ce. Iste est agn9 vite q̄ hodie
assat9 est in veru crucis. iste est
thesaur9 q̄ hodie effusus ē p
redēptōe pctōꝝ. iste fuit fene
stre celi q̄ hodie apte sc̄. ista ē
scala q̄ ducit ad padisū. ista
ē arbor florida q̄ letificat cre
aturas. Istā plātate ī medio
cordiū vr̄oꝝ. H est vr̄is cor/
dib9 z mentib9 studiose z de/
uote imp̄mite. sepi9 meditan
do z recogitando q̄uo mitis
sim9 dn̄s xp̄s ih̄s p nr̄a salu
te cruci dire z amare maib9
z pedib9 affixus est. z ita atro
citer atz fortiter expassus et
extēsus. vt nullū mēbꝝ ī cer
to loco remaneret. z ptes sa
cri corpis adeo distracte et
distente sunt vt oīa ossa sua
dinūerari possent. z sic coan
gustat9 vndiq3 q se mouere
non posset nisi in capite. In
illo ei tpe flebili. spaciosa la/
titudo tr̄e sibi defecerat. ita
vt nō h̄ret vbi caput suū mi
ser̄is fessū reclinaret z appo
diaret. sz inclinatū depende
bat. claui ferrei sustētabant
graue pōd9 toti9 sc̄tissimi cor
poris ei9. z aspitas ligni crucis
dorsū flagellatū affligebat.
Et sic nulla ps corpis sui ī/
nocētissimi. dolore z penali/
tate carebat. Tribusq3 horis
viuēs in cruce dolores ma/
ximos et acerrimos tolera/
bat et vltra q̄3 dici vel cogi/
tari possit affligebat. Ipse
enim habuit viuacissimum
spiritū et passiōis z incōmo
ditatis pceptissimū. z iō ma/
xime doluit. Attendite igit

z videte cũ q̃to dolore dñs stabat ĩ cruce z nõ tedeat te ĩ fuitio suo stare. Et dicũt q̃tuor euãgeliste q cũ eo cruci fixerĩt alios duos .s.latrões. vnũ a dextris z aliũ a sinistris mediũ ãt ihm. vt Jo.scribit. Hoc q̃tũ ad intẽtõez iudeorũ factũ ẽ ei ad igminiã z opprobriũ. vt eoꝝ societate isfamaret.q̃i capitane⁹ eoꝝ fuerit z ipis deterior toti⁹ hũani generis saluator. Erecta autẽ cruce cũ dño.dñs nr̃ intime z amare flere cepit.p toti⁹ humani generis redẽptiõe.et cũ magna deuotõne orare.orauitq3 p suis inimicis di. Pr̃ ignosce i lis.q2 nesciũt quid faciũt. Et h̃ fuit ꝑmũ verbũ de septẽ ꝟbis q̃ dixit ĩ cruce Et q̃uis non sit scp̃tũ i euãgelio xp̃m lacrimasse ĩ cruce oñdit tñ z pbat p dictũ apl̃i Hebre.v. Qui cũ lachrimis offerẽs.glo. Lyre.s.corp⁹ suum.cũ p̃cibꝰ ĩ cruce exauditus est p sua reuerẽtia. Glosa Gorre.i. p reuerẽtia passionis sue.eo.s. q ex sola caritate sine pctõ passus ẽ. Seq̃tur. Pylat⁹ ãt scp̃sit.i.fec̃ scribi in q̃daz tabula talẽ titulũ Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ

Quasi di. Jõ crucifix⁹ est.q2 rex est iudeoꝝ. Hãc tabulaz fecit affigi cruci vt appareret sup caput xp̃i. Quã scp̃turã multi legerũt iudeoꝝ.q2 ꝓpe hierusalẽ erat loc⁹ vbi crucifixus est dñs. Et erat scp̃tuz hebraice.grece.et latine. Dicebãt g̃ Pylato iudei. Noli scribere.rex iudeoꝝ. s3 quia ip̃e dixit. rex sum iudeorum Rñdit pylat⁹. Q̃d scp̃si scp̃si. Quasi di. Jd q̃d scp̃si ñ mutabo. Milites g̃.i. gentiles mĩstri pilati.cũ crucifixissent eũ accepert̃ vestimẽta eius.z fecerũt q̃ttuor ptes. vnicuiq3 militi vnã dedert̃.q2 q̃ttuor fuert̃. Tunicã ãt incõsutilem quã btã ꝟgo sibi fecerat Que vt dicit Greg.a iuuẽtute cum eo creuerat.nõ diuiserũt.s3 sortiti sunt cui⁹ ess3. vt adimpleret̃ scp̃tura di. Partiti sũt sibi vestimẽta mea.et sup vestem meã miserũt sortem. Et p hãc tunicã indiuisam s̃m Lyr̃. intelligit̃ diuinitas.q̃ p totã passionẽ illesa permansit. Jtem cũ dominus penderet in cruce perfidi iudei illudentes ei di. Alios saluos fecit. et seipsum non potest saluũ facere

Si rex isrl' est. descēdat nūc de cruce. ꝛ credim⁹ ei. Simi liter ꝑtercuntes blasphema bant eū di. Si fili⁹ dei es de scende nūc de cruce. Itē la tro q̄ erat a sinistr̄ sicut fue/ rat mal⁹ i vita. sic malicie sue non oblit⁹ in morte blasphe mauit xp̄m dicēs. Si tu es xp̄s. saluū fac teipsum ꝛ nos Sed alter q̄ erat a dextris increpauit eum di. Neq̄ tu times deū cum sis nobiscū ꝯdemnat⁹ ad mortem. Nos quidem iuste. q2 digna fact̄ recipim⁹. i. talem mortē bñ meruim⁹. hic vero non. quia nihil mali fecit Et cōuersus ad dñm ihm dixit. Meme/ to mei dñe dum veneris i re gnum tuum. Tunc Christ⁹ respondit dicens. Amen di co tibi. hodie mecū eris i pa radiso. Hoc fuit secundum verbū de septem verbis xp̄i in cruce Hoc est dicere. post mortem nostrā aīa tua erit mecū vbicūq̄ ero. et videbit diuinitatē meā. q̄d est esse in paradiso. Stabāt āt iuxta crucē ihū mr̄ ei⁹ ꝛ soror ma tris eius Maria cleophe. et Maria magdalene. ꝛ mr̄ fi lioꝝ zebedei. q. s. etiam erat

Marie ꝟginis soror. et mr̄ Iohānis ꝛ Jacobi maioꝝ. Ubi notandū fm doctores q̄ mr̄ xp̄i virgo beata stabat iuxta crucē tāq̄ ꝯsideratrix doloris xp̄i. vt sibi cōpatere tur. imo etiam tantū vl' ma/ gis passa est ibi q̄s aliquis i morte corpali. vt Bernard⁹ dicit. Secundo vt se sponte exhiberet ꝛ paratā mori cū filio ꝑ salute filioꝝ peccato/ rū. vt dic̄ Ambro. sup Lucā Tertio vt fidelissima expe/ ctatrix redemptōis pctōꝝ a dyabolo. peccato. ꝛ inferno. Certa eñ⁹ de reparatōe. sed ex materno ꝯpassiōe sensua litas eius fuit afflicta. Deli berate eñ⁹ voluit xp̄um pati fm portionē supiorē. q2 sci/ uit hoc deū velle. s3 fm sen sualitatē tristabat̄. Cūq̄ do minus vidisset matrem eius humilem ꝛ dilectā. ꝛ discipu lum scꝫ Johannem quē di ligebat. dic̄ matri sue. Mu lier. non mater. q2 plus eā le sisset. Ecce filius tuus. Pre/ sens erat ꝛ Johānes cui ait Ecce mater tua. Hoc fuit tertium verbum de septem verbis que Christus domi nus dixit in cruce Ecce indē

filius tuus. Quasi diceret. Corporaliter per mortem a te recedo. et ideo ad solaciū tuum tibi alium filium derelinquo. vnde de eo ita confidas sicut de filio. Vñ Bern. Verum tunc Marie animam gladius pertransiuit. Gladius id est. ille sermo. Ecce filius tuus. O qualis cōmutatio Johannes pro Jesu ei traditur. seruus pro domino. discipulus pro magistro. filius zebedei pro filio dei. purus homo pro deo vero. Hec ille. Hic speciali cordis deuotione et compassione meditemur et pensemus quantus fuerit dolor compassionis filii ad matrem sibi compatientem. quantus amor filii ad matrem tam cordialiter eam discipulo commendantis. et qualiter in illa cōmendatione cor virgineum angebatur. cum ei pro filio suo qui erat totum gaudium suum. tota delectatio ac vita sua. et solacium alienis dabatur. Quamuis beatus Johannes satis bonus fuerit. tamē valde incomparabilis commutatio fuit. Sequitur. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Quasi diceret. Assiste ei. honora eam sicut filius matrem. Stans autem dominus in cruce faciem suam occidentem tenebat. sed mater et Johannes versus orientem ad Christi faciem respicientes. iugiter lachrymas fundebant. Et sicut dicit Hugo de sancto victore. ex hoc loco vbi dictum Ecce mater tua. intelligitur quod virgo beata non solū Johanni in matrem traditur. imo toti ecclesie. vniuersisque peccatoribus in matrem assignatur. Hec ille. Sequitur. Et ex illa hora accepit eam. scilicet Mariam Johannes in suam. subaudi. procurationem et custodiam. Sequitur. Domino autem crucifixo. vt refert beatus Lucas. erat fere hora sexta. et tenebre scilicet supernaturales facte sunt super vniuersam terram vsque ad horam nonam. et sol obscuratus est. id est. lucis sue radios retraxit et occultauit. ne videret impiorum facinora vt dicit Chrysostomus. Non enim poterat creatura scilicet insensibilis ferre iniuriam creatoris. Sequitur. Et

circa horam nonam exclama
uit voce magna dicēs. Heli
heli. lamazabathani. hoc est
Deus meus deus meus. vt
quid dereliquisti me. Hoc
fuit quartum verbum de se
ptem verbis que Christus
protulit in cruce. Et dixit si
gnanter bis. deus meus. de
us meus. propter duplicem
naturam in eo existentē. hoc
est. deus meus cuius sum fi
lius per naturam inquantū
deus. Deus meus cuius sum
filius per vnionis gratiam.
inquantum homo. vt quid.
id est. quomodo vel quare
dereliquisti me. Hec dicebat
Christus inquantum homo
nichil de deo patre conque/
rens. sed solum sue excessiue
antie horrende maxime et
amarissime passiōis magni/
tudinem exprimēs. Quasi di.
fm humanitatem. Deus me
us. id est. pater meus. videris
me quasi dereliquisse qui di
misisti me in manibus occi
dentium. et tot penis atque ca
lamitatibus me exposuisti. vt
non sit dolor super dolorem
meum. Et volunt quidam
doctores quod Christus Jesus
infra istas tenebras incepit
orare hunc psalmum. Deus
deus meus respice in me. vs
que ad illum versiculum. In
manus tuas dñe commendo
spm̄ meum. Et est valde vti
le et salubre legere illos decē
psalmos quos in cruce chri
stus orauit. Sequitur. Qui/
dam autem illic stantes. sci/
licet romani vt dicit Hiero
nimus. et audiētes dicebāt
Ecce Helyam vocat iste. nō
intelligentes hebraicū. Vi/
deamus an veniat Helyas
liberans eum. Postea sci/
ens Jesus quia omnia con
summata sunt. Glosa ordi/
naria. Omnia que oporte/
bat fieri antequam acciperet
acetum et traderet spiritum.
vt hec etiam scriptura con/
summaret. In siti mea pota
uerūt me aceto. dicit Sitio.
Et hoc fuit quintum ver/
bum de septem verbis que
Christus Jesus protulit in
cruce. Sitiebat quidem du
pliciter. spiritualiter scilicet
et corporaliter. Spūaliter
sitiebat salutem hūani gene
ris. Corporaliter pro xpi maxi
mā passionem et afflictionem

quā sustinuit. Tantū eñ vt dicit Nico. de Ly. laborauerat. z de sanguine emiserat. q corp⁹ eius erat desiccatum z adustum. ꝑpter h̄ supra modum sitiuit. z talis sitis inq̄t est maximū tormentū. Attamen adhuc mag⁹ sitiuit nostram salutē. Jō ait Sitio.
Et statim accurrēs vnus acceptā spongia impleuit eam aceto. et circūponens ysopo q̄ est herba amara. vt amarior fieret. cum arūdine obtulit ori eius. Cū ḡ accepisset id est. gustasset ih̄s acetū dixit. Consummatū est. Hoc erat sextū ꝟbū. Consummatū. i. postq̄ celoꝝ rex z dominus omniū. gustauit acetū seu mirratum vinū. id est. cū mirra q̄ amarissima est z felle mixtum. dixit Cōsummatum est. i. pfectum z ꝓpletū est testimoniū scripture de me. Dederūt in escā meā fel. z in siti mea potauerūt me aceto. Et postq̄ oēs scripture q̄ de xp̄i natiuitate. ꝯuersatiōe. z vita. p̄dicatiōe et passione. cōplete sunt. dixit Consūmatum est. scʒ opus redemptionis hūane p scriptūras p̄nūciatū. q. d. Consummatū est opus obedientie mee quod assumpsi. Consummatū est opus totius passionis mee. q: tot z tātas penas dolores z martiria sustinui. q et vita mea. s. corpalis iā ꝯsummata est. Ergo pater mi. tibi h̄ scilicet tormenta martiria z mortem offero ꝑ hūani generis salute. et tu ea suscipe paterna pietate. Hec autē passio sacratissima z dignissima et mors nobilissima ac preciosissima domini nostri Jesu christi fuit maxime meritoria inquantū a rōne deliberatiua erat. maxime acceptata. ꝑpter salutem z libertatem hūani generis. Sequitur. Cum ḡ dixit Cōsummatum est. Tūc iterum clamauit voce magna dicēs Pater in manus tuas commendo spm̄ meū. Hoc fuit septimū et vltimū verbum. Et hoc dicto. inclinato capite tradidit spm̄. Hic q̄libet dicat dominice expirationi vnū pater noster. cum grāꝝ actione Ubi notandum ꝑm Albertū magnum q Christus a natiuitate sua habuit triginta tres annos z tres menses q̄n in cruce obijt. Et in vi

cesima qnta die marcij pass⁹ fuit i meridie. h est in die an nūciatiōis btē Marie ṽgis i q̄ xp̄s ɔcept⁹ ē. eadē die cla/ pso tpe pdicto passus ē. Ul teri⁹ sciēdū q̄ int oēs penas passiōis xp̄i ista pēa mortis fuit acerbissima. q2 int oīa terribilia terribilissimu3 est mors. Et Ber. dic̄ q̄ vltima sepatio aie z corpis ē sup̄mū dolo2. Et h ē fm Damas. p/ pt incliato3 aie ad corp⁹ Et fuit spēalis rō in xp̄o de tali aia z tali corpe cui vtriq3 di/ uinitas vnita fuit in vnitate suppositi. vn̄ oportuit q̄ illa sepatio eēt maxie peal. Itē h patet ex simultate morien tiū mēbro2. q2 vt dicūt do/ ctores in xp̄o aia sepabat ab oib3 mēbr3. nō ptē p⁹ ptē reli quēdo. quēadmodu3 i plib3 ɔtingit. q̄ pedes pmo mori/ unt. deinde alia mēbra. S3 i xp̄o man⁹. pedes. cor. oīaq3 exteriora mēbra atq3 totum corp⁹ sil' moriebāt. Nec fuit valde dura mors et amara. Nā vt dic̄ sctūs Tho. in. iij. pte summe. q. xlvij. ar. ij. Ut xp̄s oñderet q̄ passio illata p violētiā ei⁹ aia3 nō eripie/ bat. nat̄a3 corpalē i ei⁹ vigo/ re z fortitudie ɔsuauit vsq3 ad extremū. vt etiam i extre mis posit⁹ voce mag̃ clama/ ret. q̄d int alia miracla mor/ tis ei⁹ ɔputat. Ex q̄b3 pbabi/ lit patet q̄ mors ei⁹ fuit a/ cerbissima. id est. durissima z amarissima mor3 q̄3 vnq̄3 ali/ q̄s hoim passus est aut pati pt in p̄nti vita. Seq̄t. Cla/ māte igit dño z moriente in cruce. hac lugubri xp̄i voce ɔtremuit t̄ra. q̄i nō valēs fer re dñm suū pēdentē. z nō po tēs sustiere xp̄i mortē Et pe tre scisse sūt i signū q̄ corda q̄ntūcūq3 dura deberēt ɔpa ti xp̄o moriēti. Et monumē ta apta sūt. ad denotandū q̄ r̄surrectio xp̄i z alio2 cū ipo resurgētiū. ppinq̄ erat. z i sig/ nū resurrectōnis fuit. Atq3 velū tēpli etiā scissū3 ē. vt p h figurarēt impletā eē v̄itate3 q̄ in figur3 latebat. et celum aptū q̄d añ clausu3 erat. Et m̄lta corpa sctō2 q̄ dormie/ rūt nō añ xp̄m s3 cū xp̄o sur rexert. Un̄ Hiero⁹. gl'iosus Dñ xp̄s mortu⁹ fuit tūc m̄l/ ta monuīnta apta fuerūt. sic q̄ corpa mortuo2 videbant iacētia in sepulcr3. nō tñ ad/ huc surrexert. s3 postq̄3 xp̄s
z

surrexit tūc p̄mo surrexerūt
Dec ille. Et dr̄ i tex. q̄ exeū/
tes de monumētis p⁹ resurre/
ctionē ei⁹ venerūt in sctā3 ci
uitatē. s. hierl̄em. ⁊ apparuerūt
multis. Hec igit̄ magnitudo
signo⁊ fiīt vt crucifixū dn̄m
suū celū ⁊ terra et oīa q̄ i eis
sunt demōstrarēt O q̄ntum
pia mr̄ ei⁹ tūc dolebat qn̄ h̄
fieri videbat. Vn̄ Aug⁹. Co
gitare libet q̄nt⁹ dolor tunc
fuerit matri cū sic dolebant
q̄ insensibilia erāt. nō ligua
loq̄. nec mens cogitare vale
bit q̄nto dolore tūc tenebat̄
aīa marie. Seq̄t̄. Cēturio ⁊
q̄ cū eo erāt viso terremotu
timuerūt valde di. Vere fili⁹
dei fuit iste. O hō cor tuum
omi lapidū duricia durior.
si hodie nō ꝯpaterīs libatori
⁊ saluatori tuo Et ō q̄libȝ ta
li ꝯq̄rit̄ btūs Hiero. di. Ois
creat̄a xp̄o morīēti ꝯpatitur
sol obscurat̄. terra mouetur
petre scindūt̄. velū tēpli di/
uidit̄. sepulcra aperiūt̄. ⁊ sol⁹
miser hō nō ꝯpatit̄ redēpto
ri suo. Jdcirco cōpatiamur
ei atq3 regratiemur. et pniā3
agam⁹ Nr̄a ei pctā sūt cā sue
acerrime passiōis q̄s patien/
tissime ⁊ īnocētissime p̄ nob̄

tolerauit Mortuo igit̄ dn̄o
in cruce. milites vtriusq3 la/
trōis fregerūt crura. Ad ih̄m
āt cū p̄uenissent vt viderūt
eū iā mortuū. nō fregerūt ei⁹
crura. s3 vn⁹ militū Longin⁹
noīe tunc ipi⁹ ⁊ sup̄bꝰ. postea
v̄o ꝯuersus ⁊ martyr factus
lat⁹ eius lācea aperuit. ⁊ gra
ue seu grāde vuln⁹ i lat⁹ suū
sctissimum dext̄a intulit Et
ꝯtinuo exiuit sanguis et aq̄.
miraculose ad nr̄a3 redēpti/
onē. q2 vt dic̄ Cryś. Contra
nat̄a3 est vt ō corp̄e mortuo
fluat sanguis. Jtē nec de ali
quo mortuo aqua pura sol3
emanare. Signat aūt ap̄tio
lateris apertionē regni per
mortē xp̄i. Vn̄ euāgelista vt
inq̄t Aug⁹. signāter dic̄ ape/
ruit. et nō dicit. vulnerauit.
vt inuat q̄ ibi q̄dammodo
hostiū vite ap̄tū est. q2 inde
sacramēta eccl̄e emanauerūt.
sine q̄bꝫ ad vera3 vitā nō in/
tratur. Sāguis q̄ de latere
exīt significat recōciliatōem
⁊ redēptōe3 nr̄a3 p̄ sanguie3
factam. Aqua v̄o significat
baptismū. p̄ quē a pctis no/
stris mūdamur. q̄ h3 suū effe.
ctū cum sanguie xp̄i. q2 sicut
sanguis xp̄i p̄ suū meritū la/

uit nos a pctis. ita baptism⁹ rc. Et ideo sanguis ver⁹ r aq vera r pura vt dic q̃dã glosa tor sup Joh. r Nico. de lyra sit de late ei⁹ exiert. Jtẽ notã dũ s̃m reuelatiões Brigitte q̃ pũctura lãcee ita cor pene trauit p̃gis. q̃ mir̃ fuit q̃ nõ statim crepuit. si d̃s nõ suste tasset r roborasset p̃ v̓tutem patiẽtie. vel si nõ sciuisst mũ dũ p̃ passionẽ filij redimen dũ. Quia tãta fuit charitas quã ip̃a habuit ad humanũ gen⁹ q̃ eo patienti⁹ sustinuit passionẽ. licet de h̃ marie do luit. Jp̃e erat sibi q̃i cor suũ Hoc ẽ. q̃ñ cor x̃pi lãcea fuit vulneratũ. tãtũ doluit ac si p̃p̃riũ cor suũ trãsfixa fuis set. Considera nũc q̃nta fuit malicia iudeor̃ q̃ adhuc nõ fuerũt saturati penis et op probrijs x̃pi in vita ei⁹ illat̃ q̃n etiã eũ p̃sequerẽt mortu um. Seq̃r in tex. Cũ autem sero factũ eẽt. vicz q̃ñ venit hora vesptina q̃dã vir q̃ erat nobilis. q̃ dicebat iosepħ. et erat discipul⁹ x̃pi occultus. iuit ad Pylatum et petijt vt tolleret corpus Jesu christi qui mortuus fuerat i cruce. Et quando Pylatus p̃ cer

to cognouit q̃ Christ⁹ erat mortu⁹. et quia Joseph erat nobilis sibiq̃ familiaris et notus iussit sibi corpus red di. Et accepto corpore Jo seph. s. de cruce. venit et Ni codemus ad crucem nõ ad Pylatũ. inq̃t q̃da3 glosator sup Joh. quia forte non sic notus erat ei. Et acceperũt scz Joseph r Nicodem⁹ cor pus x̃pi. dic̃ Grego. q̃ mater depositũ corp⁹ blande tan gebat et cum lacrimis oscu labat. Et inuoluerũt. i. liga uerũt honorifice cũ aroma tib⁹ q̃ parauerũt. r posuerũt illud in monumẽto quoda3 nouo lapideo. in quo nõdũ quisq̃ posus fuerat. Et ad uoluit Joseph saxum mag num ad hostium monumẽ ti. et abijt Hora. ne poss3 d̓ ci per violentiã ablatum. si ne auxilio enim pluriu3 seu multorum nõ posset sic clau sum aperiri. Sic pat3 quar tum principale quomodo Christus dominus noster crucifixus. mortuus. ac de cruce depositus est r postea sepultus. Fuit autem ista se pultura Jesu Christi cõue niẽter facta triplici de causa

Primo ad cõprobãdũ. vt inq̄t sctũs Tho. q xp̄s vere fuit mortu⁹ Nõ eñ aliqs i sepulcro ponit̄ nisi qñ iã d̄ veritate mortis ɔstat. Scd̄o ɔueniẽs fuit xp̄m sepeliri. d. s. Tho. qꝛ p h̄ q xp̄s resurrexit d̄ sepulcro dat̄ spes resurgendi p ip̄m his q̄ sũt in sepulcro. Fuit etiam tertio cõueniẽs xp̄m sepeliri ad exẽplũ eorũ q̄ p mortẽ xp̄i spũalr̄ moriũtur pctis. q̄. s. abscõdũt̄ a cõturbatiõe hoĩm. i. nõ patiũt̄ hũanã ɔturbatõez. ꝑpt̄ pacẽ z q̄etez quã hñt in suis ɔsciẽtijs. qꝛ tales pacificũ z q̄etũ animũ hñt. Et d̄ talib⁹ dicit̄ Sap. iij. Illi aũt sũt i pace. Glosa mentali ꝑpetue q̄etis. nũc in spe. tandem in re. Ad quaz nos merito passionis dñi nr̄i Ihũ xp̄i pducat de⁹ oĩpotẽs pr̄ z fili⁹ z spũssctũs. tres ꝑsone et vn⁹ ver⁹ de⁹. q̄ sine fine viuit z regt̄. Amen.

Sermones tres d̄ passione dñi finiũt. Impssi Argentie. Anno dñi. M. cccc. xcvj. Finiti q̄nta feria post festũ sancte Dorothee.

Anselmi deuotissimi de
passione Jesu christi querē/
tis. ꝛ gloriosissime btē Ma
rie ꝟginis respondentꝭ. dya
logus incipit feliciter.

b

Eatus

Anselmus ꝑ
singl'a quesi/
uit passionez
Jesu Christi
ꝛ beata Ma
ria respondit per singula.

Quesiuit ergo sic primo
Anselmus. Dic domina ca
rissima quale fuit initiū pas
sionis filij tui. Rñdit maria.
Quando filius meus cena
uit cum discipulis suis. sur/
rexit Judas. ꝓncipes sacer/
dotum adijt. ꝛ filiū meum ꝓ
triginta argenteis vendidit.
Anselmus. Quales fue/
runt denarij. Maria. Dys/
mabelite. pro quibus etiam
Joseph venditus fuit ante
quattuoꝛ milia annoꝝ. ꝛ he
reditaria successione deuo/
luti sūt ad illos iudeos qui
emerūt filiū meū. ꝛ vnusquisqꝫ
decez denarios valuit vsua/
les. Judas ꝟo ita auar⁹ fuit
qn̄ vidit deū ꝙ eū ꝑ eis ven
didit. ꝛ tn̄ christus ei sepe p̄/
dixit. sed ille per se hoc non
emendauit Anselmus.
Fuisti tunc cum filio et di/
scipulis. Maria. Non. sed
scias ꝙ filius meus cenaue
rat et pedes discipulorū la/
uerat. ꝛ corpus suū ꝛ sangui
nem dederat discipulis su/
is. ꝛ dulciter eis p̄dicauerat
Et iudas pōtifices adierat
Fili⁹ meus de monte syon
cū discipulis ꝑ portā ad na/
tatoriam syloe vbi erat hor/
tus quem introiuit. et disci/
pulis dormientibꝫ ascendit
ad pedē montis oliueti q̄n/
tum ad iactum lapidis a di
scipulis et orauit patrez suū
sic. Exaudi me domine qm̄
benigna ē misericordia tua
ſm multitudinez miseratio/
nū tuaꝝ respice ī me. Et ne
auertas faciem tuā a puero
tuo. qm̄ tribuloꝛ velocit̄ ex/
audi me. Jutēde anie mee ꝛ
libera eā. ꝓpter inimicos me
os eripe me. Anſ. Quare
adorauit. Maria. ꝓpter tres
rōnes. Prima ꝙ delicate
nutritus est. vtpute fili⁹ vir/
ginis et de stirpe regia nat⁹.
Sed qꝛ magꝭ dolent nobi/
les cū leduntꝛ ꝙ̄ ignobiles.

Secunda qꝛ tanta angustia eũ inuasit ꝙ guttas sangui/neas sudauit de toto corpe suo qꝛ deꝰ fuit qꝛ oia q̃ pati debuit p̄sciuit. vicȝ conspui/tionē. flagellatōem. blasphe/mias. crucifixiones. Et sic hmōi. Licet em̄ fur sciat ꝙ mori debeat. tñ nescit quo/modo mors sapit. nisi qñ fu nis collũ stringit. Filiꝰ meꝰ oia p̄sciuit tāq̃ deꝰ ꝛ homo. Tertia quia p̄sciuit quia iu dei nõ deberent eiꝰ misereri. Et qñ sic orauit Pꝛ si possi/bile est trãseat a me calix iste Uerũtamen ꝛc. Angelꝰ dñi apparuit ei ꝯfortãs eũ et di/xit. Cõstans esto. mõ genus humanuȝ redimere debes. Post h̄ filius meus ad disci pulos rediēs eosq̃ dormiē/tes inuenit. Quibus ꝛ dixit Nõ potuistꝭ vna hora vigila re mecũ. Et adiecit. Ecce ap propinquabit q̃ me tradet. Et ecce iudas aduenit cum turba magna dixitq̃ iudeis Duo ita pares sunt. scȝ Ja/cob ꝛ Jhesus. quē osculatꝰ fuero ip̄e est tenete eũ. Et cũ Judas accederet cũ turba. p̄cessit ih̄us ad eos dicens. Quē queritꝭ. Qui responde rũt. Jh̄m nazarenũ. Quibꝫ ip̄e. Ego sum. Cum dixisset Ego sum. oēs ceciderũt re/trorsum. Iterꝝ dixit ih̄s Si me q̃ritꝭ. sinite hos abire. vt scр̄tura impleret. Quia q̄s dedisti mihi nõ ꝑdidi ex eis queq̃. Tũc accedēs Judas osculatꝰ est eũ. Cui dixit. Ju da osculo filiũ hoīs tradis. At illi iniecerũt manꝰ in Je sum. ꝛ tenuerũt eũ. Tũc Pe trus eduxit gladiũ ꝛ ꝑcussit eum q̃ vocabat Malchus.

Ansel. Fecit ibi aliq̃d mi raculũ. Maria. Filiꝰ meus applicauit sibi seruũ et cura/uit auriculã eius. ꝛ dixit Pe tro. Mitte gladium in vagi nã. Omīs em̄ q̃ accipit gla/diũ gladio ꝑibit. An putas quia non possum rogare pa trem meũ. ꝛ exhibebit mihi plus q̃ duodecim legiones angeloꝝ. Tunc omnes di/scipuli relicto eo. fugierunt.

Ansel. dicit. Fuisti tunc cũ eo. Maria. Non. Ansel. Quare tunc eũ tantũ dilige res. Maria. Non instabat ꝛ nõ expediebat vt iuuencule foras inuenirent. Ansel. Ubi tũc fuisti. Maria. Fui in domo sororis mee matris

Johānis euāgeliste. Ans. Dñ vel a q̊ fuit tibi nūciatū q̄d factū fuit. Maria. Audi nūc Anselme q̄d ē nimis lamentabile venerūt discipuli currētes et lacrimabiliter dicētes. Charissima dña dilectus filius tu⁹ captus est. ⁊ nescim⁹ q̊ ducat. Jam ligatus. nescimus vtrum sit occisus vel q̄cq̄d sit actū de eo

Ans. Fleuisti tūc domina Maria. Licet scirem ꝙ humanū gen⁹ redimere deberet. tū ꝓpter maternū affectū doloris gladius de q̊ Symeon ꝑdixerat animā meā ꝑtrāsiuit. Ans. Quo tūc ductus fuerat. Maria. De horto ꝑ vallē iosaphat. per portā que aurea vocabatur ducebat in palaciū scribarū et pontificū ⁊ phariseorum iuxta templū. in domū Anne. et quesiuit Annas de doctrina eius ⁊ discipulis. ⁊ ipse respondit. Ego palam locutus sum mūdo. semꝑ docui in synagoga ⁊ in templo in quo oēs iudei ɔueniūt. et in occulto locut⁹ sum nichil. Quid me interrogas. interroga eos qui audierunt q̄d locutus sum ipsis. ecce hi sciunt quid dixerim ego. Tūc assistens vnus ministrorū dabat ei alapam ⁊ inexperte crudelitatis dicens. Sic respondes pontifici. Fili⁹ aūt meus vt agnus respōdit ei. Si male locutus sum. testimonium perhibe de malo. si autē bene. quid me cedis Tunc ligauerūt oculos ei⁹ tanꝗ̄ furi. et illuserūt ei tota nocte spuētes in faciē ei⁹ dicentes. Prophetiza quis est qui te ꝑcussit. Johannes vero existens intus quia notus erat pōtifici introduxit Petrum. quem videns hostiaria dixit. Tu vnus ex discipulis eius es. Petr⁹ vero ter negauit cum iuramento ꝙ nunꝗ̄ eū nouisset nec vidisset. Et statim gallus cantauit. Et respexit dominus petrū. et recordatus est Petrus verbi Jesu. quia ꝑus ꝗ̄ gallus cantabit ter me negabis. ⁊ egressus fleuit amare. Anselmus. Ubi fuisti quando hec facta sunt. Maria. Statim cum mihi discipuli retulissent quod factū erat contremuerunt omnia membra mea. surgebam cū curri cum Maria magdale

ne iuxta templū. et audiens tumultū in domo Anne vo lebam intrasse. s; nō fui permissa. vnde stabā foris plorans ꝛ clamās. Heu heu mi dilecte fili mi lumē oculorū meorū. ꝗs dabit capiti meo aquā. ꝛ oculis meis fontem lacrimaꝝ vt plangā interfectōez vnigeniti filij mei. Maria ꝗ̄ magdalene circuibat vndiqꝫ ꝛ introspiciens. ꝗ au diens negatōez Petri commota sūt oīa viscera eius p̄ dilectiōe vnici mei. eo ꝙ pn ceps discipuloꝝ eū negasset et dixit. O iesu iesu qualem finē sortit᷒es. vel ꝗd fiet d te cū iste ꝗ̄ pnceps oīm esse dinoscit te negauit. O Jhu te nō negabo ī eternum. Ego aūt stabā plena dolore. audi ens oēs illusiones ꝛ ꝯtumelias ꝗs filio meo dilecto inferebāt. ꝛ petrū negantē audiui ꝛ oia ꝗ̄ tota nocte fiebāt Cū ꝗ̄ petr᷒ tercio negasset. fili᷒ me᷒ eū respexit. ꝛ ꝓpter ꝗd ne gauerat amare fleuiss; egressus foras inuenit nos foris stātes. Cui plena dolore dixi. Petre petre. ꝗd agitur de filio meo. vbi est iesus. Qui clamās ꝛ eiulans lacrimosa voce dixit ꝛ rn̄dit. Heu dn̄a charissima absqꝫ misericordia cruciatur et occidit᷑ vsqꝫ ad mortē. ꝛ currens abscondit se in lapidem pre timore qui vocatur gallicantus. et nō cōparuit donec christus mortuus fuit. Anselmus Dic quid factum est post h. Maria. Mane facto eduxerunt eum ad Cayphum pontificem. Jbi tunc post quaꝫ captus fuit vidi eum ꝛ accurrens quasi leena raptꝭ fetibus videbam illam de siderabilez faciem sputis iu deorum maculatam et lacrimabilem. ac plorando dixi. Heu dilectissime fili miserabilez te modo video que totiens tuo amantissimo aspectu gaudebam. ꝛ volens eū amplecti. Nec fui permissa eum accedere. sed trusa a iudeis huc et illuc. et contumeliose amota et populus vndiqꝫ concurrebat. sicut quā do fures et latrones condēnantur. Anselmus. Habuisti tunc aliquam spem ꝙ posset liberari. Maria. Etiam. Sciebam enim ꝙ ingeniosus fuit et facundus. et sperabam ꝙ se excusaturus

esset si ad iudicem venisset.
Tūc stetit tanq̄ agnus mā/
suetus z inocēs z nō aperu/
it os suū. Fuit etiā ita mise
rabilis q sperabam q debe
rent eius misereri. et nō tem
pore modico elapso adeo cō
spur⁹ fuit q quasi leprosus
apparebat. inuenerūt enim
multa testimonia ꝯtra eum.
dicentes eū esse leg ̄ destru/
ctorem z populi subuersorē
Tandem duo falsi testes ac
cesserūt dicētes. Hic dixit.
Possum destruere templū
dei z infra triduū reedifica/
re illud. Et Cayphas dixit.
Dic nobis si tu es christus
Jesus. Respondit. Si dixe
ro vobis non creditis mihi
Amen dico vobis. Amodō
videbitis filiū hoīs sedentē
a dextris ꝟtutis dei z venie
tem in nubibꝰ celi. Tunc p̄n
ceps sacerdotum sciditvesti
mēta sua. z ait. Quid adhuc
egemus testib⁹. audistꝫ blas/
phemiā. Quid vobis videt
Tūc oēs clamabant. Re/
us est mortꝫ. Hac p̄lata sen
tentia gladi⁹ Symeonis p̄
trāsiuit corp⁹ meū z aiaȝ me/
am. Ans. Quo tūc duct⁹
fuit. Maria. Ad iudicē Py
latuȝ. Ans. Sperasti ibi
aliquid charissima domina
Maria. Multū sperabā cū
turba ꝯueniret cui sepe dul
citer p̄dicauerat. et quorum
infirmos sanauerat. et in de
serto pauerat. q eum de ma
nibus eoꝝ liberare deberet.
Tunc vnanimiter clama/
bant coram Pylato. Cruci/
fige crucifige eum. Et impo
suerunt ei q se dixerat filiuȝ
dei. et q prohibuisset tribu/
ta dari cesari. Tunc Pylat⁹
requisiuit de regno suo di/
cens. Tu es rex iudeorum.
Respondit Jhesus. An de
teipso hoc dicis. an alij di/
xerunt tibi hoc de me. Re/
spondit Pylatus. Nunquid
ego iudeus sum. Gens tua
et pontifices tui tradiderūt
te michi. Quid fecisti. Re/
spondit Jhesus. Regnum
meum non est de hoc mun/
do. Dixit itaq̄ Pylatus. Er
go rex es tu. Respondit J
sus. Tu dicis. quia rex sum
Ego in hoc natus sum. et
ad hoc veni in hunc mūdū.
vt testimonium perhibeam
veritati. Omnis qui est de
veritate ipse audit vocē me/
am. Dixitq̄ ei iterū Pylatus

Quid est veritas. Hãc que/
stionẽ nõ soluit ei ihs. qui si
soluisset eũ vtiqȝ liberasset.
⁊ nũc hũanũ genꝰ redemptũ
nõ fuisset. Tũc iudas vidẽs
ꝙ damnatꝰ esset. pnia ductꝰ
reddidit. xxx. argẽteos pncī
pibꝫ sacerdotũ ⁊ senioribus
dicẽs. Peccaui. tradẽs san/
guinẽ iustũ. At illi dixerunt
Quid ad nos. tu videris. Et
proiectis argenteis in tem/
pluȝ recessit ab eis. ⁊ laqueo
se suspendit. Pylatꝰ autẽ cõ/
uocatis pncipibꝫ sacerdotũ
et magistratibꝫ ⁊ plebe. ⁊ di/
xit ad eos. Nullã cãm mortis
inuenio in homie isto ex his
in qbꝫ eum accusatis. At illi
magis inualescentes dicebãt
Cõmouit ppl'm docens per
vniuersaȝ iudeã. a galilea in
cipiẽs vsqȝ huc. Tũc pylatꝰ
audiens galileam ⁊ ꝙ galile
us esset misit eum ad Hero
dem. qr ⁊ ipe erat hierosoly/
mis illis diebus. Herodes
auteȝ viso Jesu gauisus est
valde. erat em̃ multo tpe cu
piẽs videre ihm eo ꝙ audie
rat multa de eo. et sperabat
signuȝ aliq̃d fieri ab eo. In/
terrogabat eũ multis sermo/
nibꝫ. videlicȝ. si ille essȝ puer
quẽ pater suus volebat īter
ficere. ⁊ ꝓpter eũ m'ltos pue/
ros occidisset. Item si esset
ille q̃ cecos illuminasset. ⁊ q̃
Lazarum resuscitauerat. et
adolescentẽ filiũ vidue i por
ta ciuitatis Naym. et multa
alia. Et rogauit eũ vt signa
faceret. promittensqȝ eum d
manibꝫ iudeoꝝ liberare. Je
sus aũt nihil respondit. Et
posuit coronã sup caput eiꝰ
dicens. Promitto tibi si sig
num feceris te participeȝ re
gni mei et coheredem te sta
tuam hac corona qua om̃es
imperatores coronant. Je/
sus autem non respondit ei.
Et stabant principes sacer/
dotum pharisei et scribe et
constanter accusabant eum
Ant. Dic dulcis Maria
quid tu sperabas. Maria.
Sciebam Herodem esse re
gem elegantie et natura su/
perbie. Et ideo sperabam ꝙ
regi excellentissimo. scȝ filio
meo parcere debuisset. spre/
uit enim ipsum et indutum
ipsum veste alba remisit Py
lato. Et facti sunt amici He
rodes et Pylatus ex illa die
Nam ante inimici erant ad
inuicem. Sciẽs ꝗ Pylatus

q̄ꝫ crudelit̄ ꝯspirauerāt. Fui/
dit q̄sdaꝫ q̄ cū ad herodē du
cerēt ne eū interficerent. Re
misso igitur vnico filio meo
ꝯuocās Pylat⁹ oēs iudeos
dixit ad eos. Obtulistis mi
hi hūc hoīem q̄si auertentē
pplm. Et ecce ego corā vob
interrogās nullā cām mortꝫ
inuenio ī eo ex his in q̄b⁹ eū
accusatꝫ. sed neqꝫ Herodes
Nā remisi vos ad illū. ꝛ ecce
dignū morte nihil actū ē ei.
Emendatū ḡ dimittam euꝫ
Et illi petebant Barrabam
q̄ ꝓpter seditōꝫ ꝛ homicidiū
missus erat in carcerē. Ille
tertio dixit Quid eīn mali fe
cit. nullā causam mortis in/
uenio in eo. Corripiā ḡ illuꝫ
ꝛ dimittā. At illi instabāt vo
cib⁹ magnis vt crucifigeret
clamātes. Crucifige crucifi
ge eū. Sedente autē Pyla/
to ꝓ tribunali. misit ad eum
vxor eius dicēs. Nihil tibi ꝛ
iusto isti Multa eīn hac no
cte passa sum ꝓpt eum. Pila
tus aūt sperās ꝙ crudelita/
ti iudeoꝝ satisfacere deberꝫ
apprehendit ꝛ flagellauit in
statua ligatū. ita ꝙ a planta
pedis vsqꝫ ad verticē capitꝫ
nō esset in eo sanitas. Sta/
tua aūt illa adeo spissa fuit ꝙ
vix circa duas palmas ma/
nus se tāgere nō possent. vn̄
accipiebāt corrigias et ma/
nus eius ligabāt. Milites
ꝓo plectentes coronā de spi
nis imposuerūt capiti eius.
ꝛ veste purpurea circūdede/
rant. Et dabant ei alapas.
Hāc coronā habet rex fran
cie. Hec corona nō fuit tm̄ ꝺ
spinis. sed de iuncis mari/
nis. que acutiores habent
aculeos q̄ꝫ vera spina. Hāc
coronā cū lancea ꝑcutiētes
capiti eius imꝓmebāt. ita ꝙ
sanguis eius ꝑ faciē deflue/
bat. et sic ornatū eduxit eum
Pylatus foris ꝛ dixit. Ecce
rex vester. Illi aūt clamabāt
Tolle tolle. crucifige eum.
Dixit eis pylatus. Accipite
eum vos et crucifigite. Cui
responderunt. Nos legē ha
bemus. et ſm legem debet
mori. quia filium dei se fecit
Cum ergo Pylatus audis/
set hos sermones magis ti/
muit. et ingressus iterū pre/
torium dixit ad Jesum. Vn̄
es tu. Jhs āt respōsum nō
dedit ei. Dixit ḡ ei Pylatus
Mihi nō loqueris. Nescis
qꝛ ptātē habeo crucifigere

te. Jhs rñdit Non haberes
ptātē aduersus me vllā. nisi
tibi datū eēt desup. ꝓpterea
q̄ tradidit me tibi mai⁹ pec/
catū hꝫ. Exinde q̄rebat Py
latus dimittere euꝫ. sed iudei
clamabāt dicētes. Si hūc
dimittis nō es amic⁹ cesaris.
Vidēs āt Pylat⁹ ꝙ nihil p/
ficeret sed magis tumult⁹ fie/
ret. accepta aqua lauit ma/
nus corā pplo dicēs. Inno/
cens ego suꝫ a sanguie hui⁹
iusti. vos videritis. Et respō/
dens vniuersus pplus dixit
Sāguis ei⁹ sup nos ⁊ sup fi
lios nostros. Instabāt ḡ vo
cibꝫ magnis vt crucifigeret.
⁊ inualescebāt voces eorum.
Et Pylat⁹ adiudicauit fieri
petitiōes eoꝝ. dimisit auteꝫ
illis eum qui ꝓpter seditiōeꝫ
⁊ homicidiuꝫ missus fuit in
carcerem quē petebant. Ad
nimiā ḡ plebis instanciā py
latus h⁹ mortis sniaꝫ ꝓtulit
aduersus filiū meū dicens.
Iesum nazarenum abiudi/
co vite. et adiudico morti ig/
nominiose crucis. Ansel.
Quid fecisti tūc domia dul/
cissima cū hec audires. Ma
ria. Hic plata snia gladius
pertransiuit cor et animam
meā. Susceperūt dilectum
filium meū. vt scribit Johā
nes. ⁊ eduxerunt eum vt cru
cifigeret. et baiulās sibi cru
cem exiuit in locum qui dici
tur caluarie locus. vbi cruci
fixerunt eū. ⁊ crux adeo ma/
gna fuit et habuit q̄ndecim
pedes in lōgitudine. ⁊ adeo
debilitat⁹ erat tota illa nocte
ꝙ eā portare nō potuit. Vñ
Lucas scribit. Apprehēde/
runt quendā Symonē cy/
renensem ⁊ imposuerūt illi
crucem portare post Jesum
filium meū. quod non fece/
runt causa miseratōis quasi
compaterentur. sed quia p̄
debilitate illud facere nō po
terat. Anselm⁹. Seque/
bant eum aliqui cū educere
tur. Maria. Tota turba cō
currebat sic q̄ñ fures educū
tur ad suspendiuꝫ. Vñ Lu.
scribit Seq̄bat mlta turba
ppli voce lacrimabili plāgē/
tes cū. Seq̄bant autē pueri
ꝓijciētes lutum in eum. Cō
uersus aūt filius me⁹ dixit.
Filii ierl'm. nolite flere sup
me sꝫ sup vos flete ⁊ sup fili
os vestros. vicꝫ q̄ lutū et la/
pides i me mittūt. et nesciūt
q̄d faciūt. Qm̄ ecce dies ve/

nient in q̄bꝰ dicet. Beate ste/
riles. ⁊ ventres q̄ nō genue/
runt. et beata vbera que nō
lactauerūt. Tūc incipiēt di/
cere mōtibꝰ. cadite sup nos.
et collibꝰ. cooperite nos. q̄a
si in viridi ligno h̄ est i pue/
cia. h̄ faciunt. in arido. id est.
in etate q̄d fiet. Ducebātur
et alij duo nequā cum eo vt
crucifigerent. h̄ ad ꝯfusionē
suam. Cū aūt educeret ego
volēs eum seq̄ ⁊ videre et p̄
nimia multitudine non po/
tui. Sz tandē cum Maria
magdalene vna deliberaui
q̄ p viā adiacentē platee. ⁊c.
quandā foueā circuiuimꝰ et
iter illi obuiā venimꝰ. ⁊ cum
veniremꝰ iuxta fontē obuiā
habui filiū meū deformatū
⁊ oppressum omī dolore. qui
benigne se inclinans ad me
dicebat. Ach mr. q. d. grates
tibi refero pro multimodis
beneficijs mihi a te impēsis
ꝑ mlto labore. Et postq̄ ve/
nerūt in locū caluarie cruci/
fixerūt eū. ⁊ latrones vnum
a dextris ⁊ alium a sinistris

Anselmꝰ. Et q̄uo tunc fe
cerunt et. Maria. Cū ad lo
cū caluarie venisset vbi car/
nes ⁊ morticina discoriabā

tur. ⁊ nudauerūt eū totaliter
vestibꝰ suis. et ego exanimis
fui facta. tamen capitis mei
velamen accipiēs circū liga/
ui lumbis eius. Post hoc de
posuerunt eū sup terrā ⁊ eū
desup extenderūt. et primo
vnū clauum incusserūt adeo
spissum q̄ sanguis nō potu/
it emanare. ita vulnus clauo
replebatur. Postea accipiē/
tes funes traxerūt aliā bra
chium et aliū clauū incusse/
runt ꝯsimilem. postea pedes
etiā cum funibꝰ traxerunt et
clauū incutiebant. ita q̄ om
nia mēbra ⁊ ossa apparebāt
vt impleret illud Dinumera
uerūt omnia ossa mea. Post
hoc erexerunt eū cū magno
labore. et fuit ita alte susp en
sus q̄ nunq̄ pedes eius at/
tingere poteram. Et cū ere/
ctus fuisset tunc ꝓpter pō de
rositatē corporis omnia vul
nera lacerata sunt et aperta
et tunc sanguis de manibꝰ
et pedibus emanauit. Ego
autem induta fui q̄uadā ve
ste qua mulieres omnes illi
us regionis vti solent. qua
texi totum corpus. et est idē
quod lintheū. Et fuit etiā il
la vestꝭ tota sanguie aspersa

Anselm⁹. Quid factū fuit
post h. Maria. Postq̄ cru/
cixerūt filiū meū. Diuiserūt
sibi vestimenta mea. sortem
mittētes sup vestem incōsu
tilem. vt impleref illō quod
dictum est p ꝓphetam. Diui/
serunt sibi vestimenta mea.
et super vestem meam mise/
runt sortem. Et scͤpsit Pyla
tus sup caput eius lr̄is gre/
cis. hebraicꝭ. τ latinis. Jhs
nazaren⁹ rex iudeoꝝ. Et di
xerunt iudei. Noli scribere.
Rex iudeorum. sed quia se
dixit regem iudeoꝝ. Respon
dit Pylatus. Quod scripsi
scripsi. Pretereuntes autez
blasphemabant eum mouē
tes capita sua dicētes. Uach
qui destruxit templum dei.
et infra triduum reedifica/
uit illud. Salua temetipm̄
si filius dei es. descēde nūc
de cruce. Anshelmus.
Quid ad hoc respondit fi/
lius tuus. Maria. Sicut
Lūcas scribit Pater dimit
te illis. quia nesciunt quid
faciunt. Et stabat populus
expectans et deridebat euz.
Audiens hoc latro qui a si/
nistris pendebat etiaz insul
tauit euz dicens. Si filius
dei es salua temetipsum et
nos. Respondit qui a dex/
tris pendebat dicens. Neq̄
tu times deum qui iuste dā
natus es. et quidem digna
factis recipimus. hic vero
nihil mali gessit. Et dicebat
ad Jesum. Domine memē/
to mei cum veneris in reg/
num tuum. Et dixit illi Je/
sus. Amen dico tibi. Hodie
mecum eris in paradiso.

Ans. Quid āt fecisti dn̄a
Maria. Stabaz iuxta cru
cem merore plena quia ei so
latium fieri non poteram. et
mecum stabat soror τ Johā
nes euangelista. et Maria
magdalene. et cum vidisset
me et discipulū meum Jo/
hannē quē diligebat aduer
sum me ait. Mulier. ecce fi/
lius tuus. Deinde dicit di/
scipulo. Ecce mr̄ tua. Erat
autem hora sexta. τ tenebre
facte sunt super vniuersam
terram vsq̄ ad horam nonā
Et exclamauit voce magna
Heli heli lamazabathani. et
q̄dam dicebāt. Ecce Helyā
vocat iste. Post hoc sciens
Jhesus q̄ oia consummata
sūt. dixit. Sitio. Et vas erat
positū aceto plenū. τ currēs

vnus impleuit spongiam et
dabat ei bibere vt cit⁹ more
ret. Et cum bibisset acetum
dixit. Cōsummatum est. Et
postea. In manus tuas cō/
mendo spm̄ meum. Et incli
nato capite emisit spiritum.
Tunc velum templi scissum
est a summo vsqꝫ deorsum.
et terra mota est. ⁊ petre scis/
se sunt. ⁊ maxime illa in qua
stabat crux scissa est vt ma/
nus iponi potuisset. Et mo/
numenta aperta sunt ⁊ mul
ta corpora sanctoꝝ qui dor/
mierunt surrexerūt ⁊ itroie/
runt in sanctam ciuitatem.
et apparuerunt multis. Cen
turio ⁊ qui cum eo erant cu/
stodientes Jesum. viso ter/
remotu ⁊ his que fiebant ti
muerunt valde. et ipse Cen
turio glorificabat deum di/
cens Vere hic homo iustus
erat. Ecce omnia elementa
q̄uo christo compatiebātur
Soli autem iudei indurati
erant. Anshelm⁹. Charissi/
ma domīa habuit adhuc fi/
nem dolor ei⁹. Maria. Nō.
quia nōdum impleuerat ꝓ/
phetiā Symeonis. s. Tuaꝫ
ipsius animā ptransibit gla
dius. Judei ḡ qr parasceue

erat. rogabāt vt non mane/
rent in cruce corpora eoruꝫ
sabbato. Erat aūt magnus
dies ille sabbati. Et rogaue
runt Pylatū vt frangerētur
eorum crura. et tollerentur.
Venerunt ergo milites. et
p̄mi quidem fregerunt cru/
ra et alterius qui crucifixus
est cum eo. Ad Jesum autē
cū venissent et viderūt eum
iam mortuū. non fregerunt
eius crura. sed militū vnus
lancea latus eius pforauit.
et cōtinuo exiuit sanguis et
aqua. Et cum hoc viderem
qꝫ talem crudelitatē exercue
runt in illum mortuum. exa
nimis facta fui et tunc cepi
vlulare et flere dicēs. Quis
mihi det vt moriar pro te fi/
li mi. Ans. Quid fuit factuꝫ
post hec. Maria. Rogabat
Pylatuꝫ Joseph ab arima/
thia vt tolleret corpus Jesu
Tunc Pylatus quesiuit si
esset mortuus. tūc iussit red
di corpus. q̄d cum Joseph
deponeret corpus. Maria
stabat sursum respiciens vt
brachium solueret ⁊ oscula/
retur. q̄d ⁊ fecit. Et cum de/
positus esset de cruce posue
runt eum super terraꝫ bene

a

ad tres passus de loco crucis. & Maria caput eius in sinum recipiēs amarissime flere cepit dicēs Heu dulcissime fili mi q̄le cōsolatorem mō habeo quē mortuū corā me video. Tūc accurrēs Johānes euāgelista cecidit super pect⁹ ei⁹ plorās & dicens Heu heu heu de isto pectore potaui dulciora. mō tristia & lamētabilia. Tūc petr⁹ aduenit q̄ ipsum negauerat et amarissime fleuit. Tunc Maria magdalene pl⁹ om̄ibꝰ flere cepit sup dn̄m suū dicēs. Quis mihi pctā nunc dimittet. Tunc ceteri discipuli accurrētes oēs lamentabanł sup eū. Tunc de⁹ ad ꝯsolatōem matris & discipulorum suorum glorificat⁹ fuit ibi qꝫ nulla plaga nec liuor in corpe suo apparuit preter vulnera q̄ seruatur⁹ ē in die iudicij. et adeo sanus et clarus apparuit ac si nunq̄ aliquā penā sustinuisset. Et cū sepelire eū vellēt. beatissima ꝟgo fortissime corpus tenuit dicēs iohāni. Johānes carissime fili nq̄ mihi filiū meū mortuū quē viuū habere nō potueraꝫ. vel rogo vt me cū eo sepelias. Cui Johānes. Scias qꝫ aliter esse non potuit. s; sic gen⁹ humanū redimi debuit. Tandē cū sepult⁹ fuisset. Maria sup sepulcrū se ꝓstrauit & adeo miserabiliter ꝓcessit qꝫ oēs discipuli fleuerūt. Et cū eā Johannes ad ciuitatē ducere vellet & a sepulcro moueret. miserabiliter clamauit dicens. Johānes carissime amice non facias mihi iniuriā vt separes me a dilecto filio meo. qꝛ h̄ expectabo donec moriar. Quā eandē Johānes accipiēs violēter deduxit eam ad ciuitatē. quā cum vidisset ꝑlus vestem aspsam sanguine sic aū crucem stetit & sanguis sup eā stillauerat vnanimiter clamabāt gemētes. Quanta iniuria facta est hodie in hierusalem in ista pulcerrima dn̄a et in filio eius & ei cōpatiebanł. Rogem⁹ ꝰ dn̄m. &c.

Finis dialogi bti Anselmi de passione ihu xpi & btē Marie ꝟginis.

Tractat⁹ beati Bernardi de plãctu btē marie ꝟgis

Quis da/
bit capiti meo a/
quã. ⁊ ocul' meis
imbrē lachrima/
rũ. vt possim deflere p diē et
noctē donec seruo suo appa/
reat dñs ihs visu vl' somno
ↄsolãs aiam meã. Uos filie
hierl'em sponse dilecte mecũ
lacrimas fũdite. donec spõ/
sus in sua speciositate beni/
gn⁹ ac suauis occurrat. Re/
colite recolite. ⁊ sedula mēte
pēsate q̃ꝫ sit amaꝝ ab spo se
parari cui nupsistis. cui vos
in omni sanctitate vouistis.
vouistiꝫ vota reddere ea. Uos
ipsas xp̃o vouistis. vosipsas
reddite deo. currite filij. cur
rite ꝟgies. sacre matres cur
rite. xp̃o castitatē vouentes.
Omnes ad ꝟginē currite q̃
genuit xp̃m. Ipsa eñ portaꝰ/
uit regem illum. se omni cor/
de petenti datura. Ipsa ge/
nuit eum. lactauit euꝫ. et die
octaua circũcidit. et quadra
gesimo die in templo presen
tauit. fugiens ab Herode in
egyptum portans. lactans
eum et nutriens. Crede fir/
miter ꝙ erat inter feminas
ministrantes ei. Hanc pu/
to fuisse inter illas dolentes
que lamentabantur flentes
dominum. Poterant enim
et hec esse inter illas femĩas
ad quas Jesus plenus im/
properio. imo plenus oppro
brio. sputis illusus. flagellis
afflictus sibi i angariã mor/
tis baiulans crucem cõuer/
sus ait. Filie hierusalem no
lite flere super me. sed super
vosipsas magis flete. et sup
filios vestros. Putasne do/
mina mundi. domina mea.
dilecta mea. dilecta eiusdem
Christi. est ne verum quod
dico. Bene obsecro dicas
seruo tuo decus paradisi.
gaudium celi. veritatem hu
ius rei. Obliuiscere tamē ro
go doloris quem tũc tep as/
sam nõ dubito fuisse. O vti/
nam sic inhereret quotidie
visceribus meis dolor sicut
inhesit tũc tuis. O vtinã die
illa qua assumpta fuisti in ce
lum vt gauderes in eternuꝫ
cũ tuo dilecto filio mihi tu/
as lachrymas indicasses vt
p illas cognoscerem q̃ntum
tibi amaritudinis fuerit cũ

Jesum dilectũ filium tuum videres crucifixum Deu nõ parum olim dilectũ clauis in ligno confixum.capite in clinato suũ sanctissimũ exalare spiritum videns. Sed peto ne te moueant verba q̃ dico.cum tamen saxa deberent scindi ad ista. Quis vn q̃ sursum vel pegrinans in terra deorsum audiens vel mente ptractãs .quomõ factus est opprobrium hominũ ipse dominus angelorũ et abiectio plebis ipse filius dei patris. Quis se vnq̃ a lachrimis contineat. Uerun tamen tu gaude gaudio magno.ab ipso nunc glorificata in celis.que in mente clauis amarissime fuisti cõfixa pijssime mortis.mihi tñ obsecro lachrimas illas infun de quas ipsa habuisti in sua passione. Et vt in his efficiar largior de passiõe filij tui dei et domini nostri sba inuicem cõferam⁹. Maria te depcor semen veritatis que mater es et virgo summe trinitatis. Cui illa respondit. Illud quod queris cõpunctiuum est et magni dolors. Sed quia iam glorificata sum flere non possum. Tu cum lachrymis scribe q̃ cũ magnis doloribus ipsa persensi. Flere pppto nihil me aliud libet. Sed miser ego cor lapideum habeo. et ideo flere nequeo. O regina celi mater crucifixi da quod iubes et pbe quod cupio. Audit fuus tuus dicat domina mea. Dic si in hierusalez eras quãdo captus tuus filius fuit. et vinctus et ad Annam tractus et ductus Cui illa respondit. In Hierusalem eram quando h audiui. gressu qualicunq̃ potui ad deum meum flens perueni. Cunq̃ fuissem illum intuita.pugnis percuti.alapis cedi.spinis coronari.et opprobrium hominũ fieri.cõmota sunt omnia viscera mea. et defecit spũs meus.et non erat michi vox.neq̃ sensus. erant mecum et mee sorores et alie femine multe plangẽtes quasi vnigenitum.inter quas erat Maria . que sup omñes excepta me sola dolebat. Dum christ⁹ filius meus precone clamante et Pylato impante sibi baiulans crucem traheret. factus est

cõcursus ipsoꝝ post ipsum
euntiũ ꝛ conculcantiũ ipm.
Aliq̃ eni̅ surridẽtes ꝛ illudẽ
tes ei. Et aliq̃ pijciebant lu/
tum ꝛ stercora ꝛ immũdiciã
in caput ꝛ i faciẽ eius. Heu
heu percutitur facies deco/
ra quam desiderant angeli
prospicere. quam cherubin
et seraphin ardenter prospi/
ciunt. Velatur virtus. spuꝰ
linitur. alapis ceditur. seque
bar Jesum xp̃m ego mestis/
sima mater cuꝫ mulieribus
que secute eum fuerant a ga
lilea ministrantes ei a q̃bus
velut mortua tenebar q̃us/
q꜄ puentũ est vbi crucifixerũt
eum ante me. Ip̃e vidẽs me
fuit in cruce eleuatus ꝛ in li
gno durissimis clauis con/
fixus. Ego videns eũ ꝛ ipse
videns me plus dolebat de
me q꜄ de semetipso. Ip̃e au/
tem tanq꜄ agnus coram ton
dente se vocem non dabat.
Nec aperiebat os suũ. Aspi
ciebam ego infelix et misera
dominum et filium meũ pẽ
dentem et morte turpissima
morientem. tanto dolore et
mesticia et tristicia vexabar
in mente que non possent ex
plicari sermone. Nec mirũ.
Discurrebat eni̅ sanguis ex
quattuor partibꝰ rigantibꝰ
nudis manibus ꝛ pedibus
confixis in ligno. De vultu
illius pulcritudo effluxerat
ꝛ q̃ erat pre filijs hominum
speciosus. videbatur om̅ibꝰ
oculis indecorus. Iste erat
dolor maximus. quia vide/
bam me deseri ab ip̃o quem
gerebam. nec superat alius.
quia michi erat vnicꝰ. ꝛ ideo
non poterat in me se capere
q̃cq꜄ dolor meus. Vox mea
omnis perierat. sed dabam
gemitus suspiriaq꜄ doloris
volebaꝫ loqui. sed dolor me
us rumpebat verba. q̃d ver
bum iam mente conceptuꝫ
dum ad formationem p̃ten
derat oris. ad se impfectum
reuocabat dolor non mini/
mus cordis Vox tristicie so
nabat foris vulnus annun
cians mentis. verba dona/
bat amor q̃ rauca sonabant
Nam lingua voci magistra
perdiderat vsus loquendi.
Videbam morientem queꝫ
diligit anima mea et tota li/
quefacta est pre doloris an/
gustia Aspiciebat ip̃e vtrũq꜄
benignissimo vultu me ma/
trem suam plorantem et me

vobis paucis voluit ꝯsolari. Sz ego consolari nullo mō potui. flebam dicēdo. ⁊ dicebā flendo. fili mi ve mihi ꝗs mihi dabit vt ego moriar ꝑ te. misera q̄d faciam Moritꝰ filiꝰ. ⁊ cur nō morit secū hec mestissima mr eiꝰ. O fili mi q̄d faciā mater vnica. fili mi dilectissime noli me derelinquere post te. Trahe me ad teipm vt ipa moriar tecū. male solus morierꝭ. tecū pimat ista tua genitrix O mors misera noli mihi pcere. tu mihi sola ꝑ cūctis places. extra vires trucidas. matrē cuȝ filio perime fili dulcis vnice. singulare gaudiū. vita aie mee. ⁊ om̄e solaciū. fac vt ego moriar que te ad mortem genui. O fili recognosce miserā ⁊ exaudi vocem meā. Decet enim filium exaudire matrem desolataȝ. Exaudi obsecro in tuo me suscipe patibulo. vt q̄ vna carne invnuȝ et vno amore se diligunt. et vna morte pereant. O iudei miseri. o iudei impij nolite mihi parcere. ex q̄ vnicū natum meū crucifigitis. matrē crucifigite. aut alia qualicūꝗ seua morte perimite. dūmodo simul cū filio meo finiam vitam. Male enim solus moritur. orbat orbez radio. me i dei filio gaudio dulcoris. Vita mea morit. salꝰ mea pimit. ac de terra tollit om̄is spes mea Cur ḡ viuat post filium mater in dolore. Tollite tollite suspēdite matrem cū filio. Non parcꝭ proli. nec parcas ⁊ mihi. Tu mihi soli mors esto medela. tūc summe gauderem si sil morri possem cum Christo filio meo. Dulce est mori miseresꝫ mors optata recedit. Ue mihi infeliciter precipue venit. mors mihi melius est q̄s vitam ducere mortis. sed a me misera fugit ⁊ me infelicez relinquit. cui multū ipa mors optata nunc esset. O fili chare. o benignissime nate misere matris suscipe preces. desine matri nūc esse durus q̄ cunctꝭ semp fuisti benignꝰ. Suscipe matrem tecum in cruce vt viuam tecū semp post mortē. heu tu mihi pater. en mihi fuisti sponsus. tu mihi filius en michi omnia eras. Nūc orbor patre. viduor sponso. desolor prole. omnia perdo o fili mi

vltra quid faciam. Ue mi/
hi fili quo vadam. charissi/
me vbi me vertam. dilectissi
me q̄d mihi solaciū. piissime
quis mihi de cetero subsidi
um solaciūq; p̄stabit. fili d/
lectissime oia possibilia sunt
tibi. sed si nō vis vt moriar
tecum michi relinque aliq̄d
benignum consiliū. Cui do
minus iam anxius in cru/
ce oculis vultu intuens de
Johanne ait. Mulier. ecce
filius tuus. Erat et ipse Jo
hannes presens z vultu tri/
stis lachrymans et semp plo
rans Ac si diceret. O mater
dilectissima mollis ad flen/
dum et mollis ad dolendū.
tu scis q̄ ad hoc veni carnez
de te sumpsi vt per crucis pa/
tibulum sanarem genus hu
manum. Quomodo imple/
buntur scripture. Scis em̄
q̄ oportet me pati pro salu/
te generis humani. Die nā/
q; tertia resurgam. tibi et di
scipulis patenter apparebo.
Desine flere. dolorem depo
ne. quia ad patrem vado. ad
gloriam paterne maiestatis
ascendo. Nūc gratulare me/
cum. quia inueni nunc ouez
que errauerat. quaz tam lō/
go tempe perdiderā. Mo/
ritur vnus vt inde viuat to
tus mundus. Unius ob de
meritum cuncti periere hō/
mines. Saluentur cuncti
vnius ob meritum. Quod
placet deo patri quomodo
displicet tibi mater dilecta:
Calicem quem dedit michi
pater non vis vt bibam illū.
Noli flere mulier. Noli plā/
gere speciosissima mater. nō
te desero. nō te derelinquo.
tecum sum. tecum ero omni
tempore seculi. Si sm car/
nem subiaceo mortis impe/
rio. sm diuinitatem suz ego
et fui semper impassibilis et
immortalis. Bene scis ma/
ter vnde processi et vnde ve
ni. quare ergo tristaris si il/
luc ascendo vnde descendi.
Tempus est vt reuertar ad
eū qui misit me. Et quo ego
vado non potes venire mo/
do. venies autē postea. Jo/
hānes qui est cognat⁹ tuus
de cetero reputabit tibi fili⁹
curā habebit tui. et erit ipse
solaciū. Inde iesus Johan
nē intuit⁹ dixit. Ecce mater
tua. ei seruies. curā illius ha
be. eam tibi cōmendo. Su/
scipe matrē tuā. imo magis

suscipe me. Dū hec diceret
pauca. isti duo dilecti sp̄ la/
crimas fūdere nō cessabant
tacebāt isti ꝓgies ambo. ⁊ p̄
dolore loq̄ nō poterāt. Isti
duo ꝓgies audiebāt xp̄m lo
qui voce rauca. et xp̄m vide/
bāt paulatim moriētē. nec ei
poterāt ꝓbū rn̄dere. q2 vide
bāt eū q̄si iam mortuū Erāt
eīm illi duo velut mortui. vn̄
spūs eoꝝ voces exp̄mere nō
valebant. Defecit nāqꝫ spūs
eoꝝ ⁊ ꝑdiderūt ꝓtutē loquē
di. Audiebāt ⁊ tacebāt. q̄a p̄
angustia loq̄ non poterant.
Solus illis dolor luctusqꝫ
remāsit amicꝰ. Amabāt flere
⁊ flebant amare. Amare fle/
bant. q2 amare dolebāt. Nā
gladiꝰ xp̄i animas vtrorūqꝫ
trāsibat. trāsibat seuus. seue
ꝑimebat vtrūqꝫ. Que magꝭ
amabat seuior flebat. imane
mater sentiebat xp̄i dolores
ꝓgo q̄ gladiū ē passa doloꝝ
xp̄i morietꝭ. vulnera matris
erāt xp̄i dolores seui fuerūt
tortores in aīa matrꝭ. Ma/
ter erat decapitata ꝑ mortē
filij. mēte mater erat ꝑcussa
cuspidis anxio telo q̄ mēbra
xp̄i serui foderūt iniq̄. Ipsa
erat quā magnꝰ dolor tene/
bat. ī mēte eius creuerāt im
mensi dolores. nec poterāt
extra refundi. intus atrocitꝰ
seuiētes dolores nati aīaꝫ
gladiabant. ī carne xp̄i solue
bāt debitū mortꝭ. q̄d grauiꝰ
erat q̄ꝫ mori aīe matris. Cō/
mēdata matre Iohanni di/
xit Ihs. Sitio. et dederūt ei
q̄ crucifixerūt eū acetū cum
felle mixtū. Et dū gustasset
noluit bibere. sꝫ dixit. Con
sūmatū est. ⁊ exclamauit vo/
ce magna. Heli heli lamaza
bathani. Hoc ē. d̄s meꝰ. deꝰ
meꝰ vt q̄d dereliq̄sti me. Et
sic emisit spm̄. tunc tremuit
terra. sol sua lumina clausit.
merebāt poli. dolebant side
ra cūcta. om̄eꝫ suū splēdorē
amisit luna dolendo. recessit
ab alto ethere fulgur. scin/
duntꝰ duri lapides. scindūtꝰ
fastigia tēpli. Cogitare libet
q̄ntꝰ dolor etiā tūc fuerit ma
tri cū sic dolebāt q̄ insensibi
lia erant. nec lingua loq̄ nec
mēs excogitare potest q̄nto
dolore tūc aīa Marie tene/
batꝰ. Iuxta crucē stabat iam
emortua mater q̄ illū ꝯcepe
rat de spūsctō. Uox nō erat
illi. dolor abstulerat vires.
immo strata iacebat pallēs

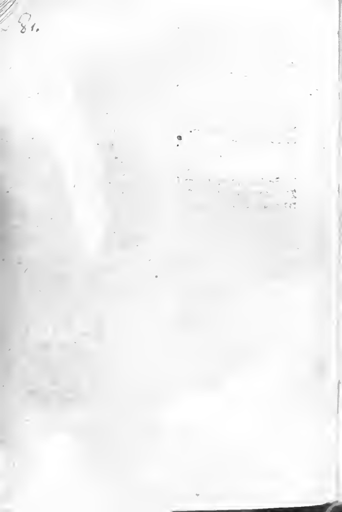
aīa. viuēs viuebat moriens
viuens mortua erat. ibat sta
bat dolēs seuo ꝯfecta dolo/
re. expectans corpꝰ xp̄i depo
ni d̄ cruce ꝛ plorabat dicēs.
Reddite misere matri corpꝰ
velut exanime. cōplesti vota.
extinctū deponite matri De
ponite illuꝫ. deponite illum
queso mihi vt habeā mecuꝫ
eiꝰ exanime corpꝰ mihi sola/
men vel saltē sic defunctuꝫ.
Juxta crucē stabat Maria
considerans vultu benigno
xp̄m pendentē in crucꝫ stipi
te seuo. pedibusq̄ꝫ tensis ma
nus in altū leuabat ample/
ctens crucē. ruēs i oscl'a eiꝰ
qua ꝑte xp̄i sanguis ꝛ vnda
manabat. q̄ vt poterat sursū
si etiā volebat tāgere. maibꝫ
voluit amplecti xp̄m in alto
pendentē. sꝫ manꝰ inde tense
in se ꝯplexe rigebāt. se leuās
a terra sursū erigebatur ad
xp̄m. O q̄ꝫ male illi tūc erat.
grauiꝰ illi erat vita viuere ta
li q̄ꝫ mortꝫ gladio ab impijs
seuo necari. Jtē vir nobilis
q̄dā noīe Joseph q̄ erat di/
scipulꝰ eius occultꝰ. ꝯfidenꝭ
tn̄ iuit ad Pylatū postulās
sibi dari corpꝰ ihū. Quo cō/
cesso vocauit ad se q̄ndaꝫ vi

rū sapientē ꝛ parit' discipl'm
ihū occulte. nomīe Nicode/
mū. ꝛ venerūt ad locum vbi
erat ihs. Quos vt vidit ma
ter eiꝰ volētes eū deponere
de cruce q̄si de morte cōsur/
gēs reuiuiscebat spūs eius.
ꝛ q̄d poterat in misteriū ad/
hibebat. vnꝰ clauos ex mani
bꝰ trahebat. ne caderet cor/
pus illiꝰ exanime alter sustē/
tabat. Stabat Maria bra
chia leuās in altum ꝛ caput
manusq̄ꝫ dependētia supra
pectꝰ xp̄i trahebat ip̄a suum
Quē cum attingere volebat
in osculis ꝛ amplexibꝫ ruēs
de suo charissimo filio satia
ri nō poterat. Sed dum de
cruce in terrā depositū fuit
supra ruens p̄e incōtinen/
tia ꝛ immēsitate doloꝝ qua
si mortua stetit ꝛ trāsire non
posse visa est. Stabat ad ca
put sui extincti filij mr̄ Ma
ria lacrimis faciē eiꝰ rigans
per diuersa torquebat suspi
ria. quatiēs caput ꝛ amarissi
me plāgens se ad crucē ma/
nibꝫ ꝑcutiebat dicēs. O ma/
ter mesta. o dulcꝫ v̄go q̄d fe/
cisti. O fili dilectissime qua/
re te iudei crucifixerunt. Jn
gremio em̄ modo te mortu/

tum teneo. tristissima est ma/ter tua. O fili mi q̄d ista ma/ter tua miserā. Ue michi fili mi vbi est em̄ gaudiū qd in natiuitate tua habui Ue mi bi in q̄ntā tristiciā z dolorē puersū est gaudiū meū fili mi. nil aliud restat nisi vt me interficiā. qz plus viuere nō possum. Succurre mihi et tuū sctm̄ sp̄m i me refunde. Inde p̄o maxillas oculosq̄ sil' z nasum oracq̄ freq̄ntius osculabat ipsi'. Lachrimarū tanta vbertas effluxerat vt carnē cū sp̄u omnē in lachri mas resolui putares. riga/bat cū lacrimis extincti filij corp' depositū q̄d seruabat lapidēq̄ madebat. Alia fac/ta opprobria q̄ r̄uocabat ad mentē q̄s vel qualis fuerat quē ip̄a p̄go q̄ceperat sine li bidine z peperit sine dolore q̄ erat omne q̄d ip̄a viuebat tanq̄ ds z dn̄s su' filius ei'. z sic male ei erat sic esse pote rat z esse decebat. Uñ Ma ria dicebat. Dic fili mi dul/cissime. dic amor vnice. vita mee aīe. Amor me' singula/re gaudiū. vnicū solaciū. q̄re sic dolere me p̄mittis. Cur tam lōge fact' es a me deus me' ꝯsolās aīaz meā. Respi/ce in me z miserere mei da i/periū filie tue. z saluā fac vir ginē matrē tuā. Dū Joseph et Nicodem' dn̄m depone/rent in sepulcro. volebat m̄r mesta sepeliri cum filio Dec erat innixa sup dilectū suuz amplectēs illū cum oī amo/ris dulcedine deosculās di/cebat. Miseremini mei mi/seremini mei saltez vos ami ci mei. Illū adhuc paululū relinquite michi. faciē illius subtracto velamine videam vt aliq̄ntulū videndo ipsuz ꝯsolari possim. Nolite eum tam cito tradere sepulture. date illum misere matri sue vt habeam illū mecū vel sal tem mortuū. Aut si eum po nitis in sepulcro. me miserā sepelite cum illo. qz post illū semp male erit mihi. Illum ponebant illic in sepulchro z Maria trahebat eū ad se. Illa volebat illū retinere. illi volebant tradere sepulture. Om̄es eū sic amarissime fle bāt. vt quilq̄ eoz ñ possz ad plenū verba formare. Uide bant em̄ matrē om̄i solacio destitutā. z sup illā poti' du/cebant planctū q̄ sup extin/

ctum dominū suū. Maior ille dolor fuerat de matris dolore q̄ fuerat d̄ sui domi/ni morte. Fiebat luct⁹. q̄cū/q3 transibat Maria plora/bat. plorabant om̄es ambu lantes cum illa. Fiebant er/go cuncti miserantes et pre dolore gementes. Et sic do minum vite et mortis sepul ture dederunt.

Explicit tractatus beati Bernhardi de planctu glo/riosissime Marie virginis.

81.